Öz Türkçe Karşılıklar

Osmanlıcada kullanılanların yerlerini alacaklar

1934 — VAKIT Matbaası

Bir kaç söz

Bir ulusa ulus denebilmek için orada dil birliği, dilek birliği aranır. İyi düşünülürse dil birliği olmayınca gereği gibi dilek birliği de yoktur. Dil soysal varlığın yalnız nişan taşı değil, temel taşıdır da... Onun için öz türkçeye doğru gidiş bizim kendimize gelişimizdir, milyonların milyonlara yaklaşması, kucaklaşıp kenetleşmesi demektir.

Şimdiyedek gelip geçenlerden birtakımları dilde bir ayrılık görerek, kendi aralarında kuş dili gibi bir yapmacıkla anlaşmaya koyuldu; bunu da doğru, üstün sanarak: "Ben neden senin sırana inecekmişim!. Siz benim katıma yükselin!.„ diye kuruldu durdu. Bugünkü dil savaşiyle işte bu ayrılıklar kökünden sökülüyor. Nasıl Ankara devletin başkendi olduktan sonra Türk Anadolu birliğini daha yakından, daha derinden anladıysa bugün de Anadolunun şurasında burasında sinip kalan öz türkçe varlığı bütün ulus çevresinde toplamağa başladı. Çankayada ışıldayan son işmar, öz türkçeye gidişe yeni bir hız saldı. Ulus, Büyük Önderin parmağı ucuna bakıyor. Onun göstereceği yerde çok geçmiyecek, dilekte birlik gibi dilde birlik de kendini göstererek, hep birlikte yükselmenin düğümü çözülecektir.

O günün gelmesi uluslara göre bir göz açıp kapayınca geçer. Elverir ki biz Türk çocukları savaşta üstümüze düşen inancı, bütün sonuna kadar ayak direyerek yapalım. VAKIT, inkılâbın her adımında olduğu gibi Türklüğü kendine getiren bu atılışa da bütün varlığı ile kendini vermiştir. Bugün okuyucularına sunduğu bu bölgeler, öz türkçenin bir gün önce yerleşmesi istenerek konuyor. Osmanlıcanın en çok kullanılmış sözlerine burada bir çok karşılıklar bulunacaktır.

İlkin bu işi başaran "Türk Dili Araştırma Derneği„ nin bastırdığı tarama dergisidir. Gazetemizin bu yüzünde biz de en çok bu dergiye dayanarak, karşılıklarla bir dil kütüğü yapıp dergiye ulak olmaya koşuyoruz. Tarama dergisinde Osmanlıca bir sözün karşılığı nerelerde bulunmuşsa bunların yanı sıra nerelerde bulundukları da gösterilmiştir. Bizim kısaltmamızda bunlar olmıyacaktır. Ancak bizde bir sözün — ne demek istediğine göre — birden artık karşılığı varsa onları biribirinden sayılarla ayıracağız.

Büyük Türk Önderinin yalabık izinde bu büyük yapıya bir taş taşıyanlara ne mutlu!

Abdâr, 1. Parlak. 2. Sulu

Abdest, 1. Arınma, 2. El suyu, 3. Yunuğ.

Âbıhayat, 1. Bengi, su, 2. Bengi, yahut menai suyu, 2. Dirlik

Âbıru, Yüz suyu.

Âbızülâl, Duru su

Âbâ, 1. Atalar.

Âbâdan, 1. Bayındır, 2. İşlen - miş 3. Şen

Abdal (Derviş man.), 1. Arzı (Münzevi "ermite" man.) 2. Maymak, 3. Siyez, 4 Smık (Ahmak manasına olan abdal için: Bak: Aptal.)

Abes, 1. Aygak, Aykak, 2. Boş, Boş iş, 3. Çürük, 4. Saçma.

Abesle iştigal eden, Yelkovan

Abes söylemek, Yabana söyle - mek.

Âbide, 1. Bağana (Sütun, direk man) 2. Bekgütaş, 3. Bengü (Mengü, menkü = ebedî, 4. Bengütaş 5. Bitiğtaş, bitiktaşı (Yazılı âbide man.) 7. Dikili taş, 8. Kurçak (Heykel man.) 9. Sıntaş (Bir su - reti temsil eden taş man.) 10. Yüğünük.

Abit (Abd), 1. Karabaş, 2. Ka - ravaş (Daha çok cariye man.) (K. T.); 3. Karnak (Yaşlı halayık man.) 4. Kul, 5. Köle, 6. Tikin (Asıl manası Prens, Han gibi bir ünvandır.)

Âbit, 1. Tapınan, tapan, tapıcı, 2. Tapınç, 3. Tapınıcı, 4. Tapnağlu, 5. Tapsak.

Abluka, Kabal

Abluka etmek, Kamamak.

Abonman, Bönk

Abraş, 1. Ala 2. Alaca benekli, 3. Çapar, 4. Toğa ala

Abus, 1. Asık, yüzü asık, asık yüzlü, 2. Burtur, 3. Butur, 4. Cıtık 5. Çatık, yüzü çatık, çatık yüzlü, 6. Ekşi, yüzü ekşi, ekşi yüzlü, 7. Förtük, 8. Gonsur, 9. Hont, 10. Kiklik, 11. Somurtkan, 12. Sorut - kan.

Abus görünmek, 1. Çatınmak, 2. Somurtmak, 3. Tomkurmak.

Acaba, 1. Azu, 2. Ebey, 3. Er - kin, 4. İkin, 5. İrkin.

Acayip, 1. Inaktı, 2. Mungadınçığ, 3. Sanbaşka, 4. Tan, 5. Tanak 6. Tangılançığ, 7. Tansı, 8. Tansık, Tansuk, 9. Toşkun, 10. Yavlak (Yaman, pek büyük, pek, gayet güzel man.

Acele, 1. Ağtaru, 2. Acevit, 3. Aladı, 4. Alat, 5. Aşga, 6. Aşgıç 7. Aşuk, 8. Bat, Pat, 9. Calt, 10. Çabuk, çabukluk, 11. Evdi, 12. Eve, İve, 13. Evedi, 14. Evet, 15. Evgi, 16. Evis, 17. Evme, 18. Eyrek, 19. İvcek, Evcek 20. İvdik, 21. İ - vedi, 22. İveti, 23. İvi, 24. Kakşa, 25. Kay, 26. Kıstavul, 27. Mendeş, 28. Övecik, 29. Şep, 30. Şımga, 31. Sımgar, 32. Şındak, 33. Tazar, 34. Telesik, 35. Terk, 36. Tez, tezlik, 37. Tizgir, 38. Tızık, 39. Yaprağın, 40. Yelep, 41. Yelgin.

Aceleci, acul, 1. Abıdık, 2. Çalkavus, 3. Çeremetci, 4. Efelekli, 5. Efirkli, 6. Evcik, Evecek, Evecik,

ivecek, 7. Evcen, evecen, 8. Evgin ivegen, 9. İvek, 10. İvekli, 11. İvidi, 12. Kavdır, 13. Kavdurulu, 14. Kayan 15. Tatalacı, 16. Telesik, 17. Terekli, terkli, 18. Yeleğen

Acelecilik, 1. Eveklik, 2. İvecenlik, 3. İvgenlik.

Acele etmek, 1. Alaklamak, Aletlamak, 2. Aşımak 3. Aşukmak, Aşıkmak, 4. Cahlamak, 5. Çapmak, 6. Çalmak, 7. Dombulmak, 8. Eftiklemek, Eftik etmek, 9. Evişmek, 10. Evmek, 11. İvemek, 12. İvmek, 13. Imırgamak, 14. Kabalanmak, 15. Kıbırtmak, 16. Seğirtmek, 17. Şımdamak, 18. Tabranmak, tafranmak, tavranmak, 19. Tavratmak, 20. Telsimek, 21 Terklemek, 22. Tezikmek, 23 Urnukmak, 24. Üğürtmek, 25. Yelmek, yilmek, 26. Zombuldamak.

Acele ile, âcilen, aceleten, 1. Anatlayı, 2. Bürüme, 3. Çabucak, çabuk çabuk, 4. Çalığ, 5. Çapar, 6. Çarçabuk, 7. Elden, tez elden, 8. Evdiye.

Acemi, 1 Başbilmez, 2. Çolpa, çolpu, 3. Elevey, 4. Olçum, 5. Tor, 6. Torlak, 7. Toy.

Acente, Cumuşçu.

Acibe, 1. Tanalınku, 2. Tanğsak, tansak, 3. Yancı.

Aciz (Acz) 1. El yetmemek, 2. Güçsüzlük.

Acizle istemek, Tilmürmek, Tilmirmek (ümit ve hasretle bakmak, şikâyet ve meraretle ağlamak, yalvarmak man,)

Aciz, 1. Alık, alınk (ahmak, budala man. 2. Alu (ahmak budala man. 3. Apışık, 4. Aydaşık, 5. Beceriksiz, 6. Casık, 7. Çalapa, 8. Çolpa, Çulpa, 9. Çorlu, 10. Çöçen, 11. Çöştelek, 12. Döşünüksüz, 13. Eksin, 14. Elkit, 15. Eme yaramaz, 16. Emsiz, 17. Enez, Eneze, 18. Engül, 19. Gevşek, 20. Güçsüz, 21. Gücü yetmez, 22. Herken, 23. Keperim, 24. Koptak (Kaba, terbiyesiz man.) 25. Mıymıntı, 26. Pısırık, 27. Savşalak, 28. Silviz, 29. Sünepe, 30. Süneşik, 31. Şaşırmış, 32. Tutkun, 33 Uyuntu, 34. Yalımı alçak, 35. Yargır, 36. Yasık, 37. Yılık, 38. Yılmış.

Aciz görünmek, Basınmak.

Aciz kalmak, -olmak- 1. Alıkmak, 2. Apışmak, 3. Armak, 4. Çalırmak 5. Elikmek, 6. Gevşemek, 7. Katkalmak, Ketkalmak, 8. Ocumak, 9. Şaşalamak, Şaşırmak, 10. Üzelmek, 11. Yılmak.

Aciz kılmak, 1. Apıştırmak, 2. Gevşetmek, 3. Şaşırtmak, 4. Yıldırmak.

Acuze, 1 Cadı, Karıcık, 3. Kocakarı, 4. Kurutka, 5. Kurutkan, 6. Sinnek (Yk: (Sin=mezar) (Bak: Fertut).

Adale, 1. Bulçun, 2. Bulşuk, 3. Çiğneti (Ayakların ve omuzların kaba etleri man. Çiğin =omuz arka.) 4. Kaba et (But man.) 5. Kon et, 6. Sekirden

Adalet, 1. Könilik, Könülük (Doğruluk "droiture" man.) 2. Orta, 3. Tendik, Tenlik, 4. Tüzlük, 5. Yargı, yargu, 6. Yulu, Yuluğ.

Adaletsiz, Tüzsüz

Âdâp, 1. Ölçüm (Reviş, tavır man.) 2. Tura, 3. Yol, 4. Yon, 5. Yordam, Yoldam

Âdâp ve erkân, Cön cosun

Adavet, 1. Boz, 2. Öceş, 3. Üz 4. Yağlık, 5. Tavlık

Adavet beslemek Öcemek.

Adavet etmek, 1. Aydıkmak, 2. Buşmak (Çağataycada muazzep ve rencide olmak, hali diğergûn olmak man.) 3. Kıdmak (düşmanca hareket ve muamele etmek man.) 4. Yanırmak, 5. Yatlamak (Çağataycada tağrip etmek man.)

Adavet göstermek, Öçlemek

Addetmek, 1. Podomak (bir kıymet vermek man.) 2. Samarmak, 3. Sangarmak, 4. Saylamak, 5. Saymak, 6. Tutmak

Adem, Yokluk (Aşağıdaki terkiplerin ilk cüzüdür:)

Ademi hoşnudi göstermek, 1. Günremek, 2. Künrenmek, Künürenmek.

Ademi iktidar, Puluçluk .

Ademi inzıbat, Başsızlık

Ademi nezafet, 1. Çıbıllık, 2. Pislik, 3. Kirlilik

Ademi tenasüp, Oransızlık

Adet, 1. Baş (beş baş koyun, iki baş soğan..) 2. Pök, Pöğün, 3. Sağış, 4. San 5. Sayı, 6. Sayın

Adedi gayrimuayyen, Belürsüz sağış, (Bak: tadat, rakam.)

Âdet, 1. Acur, 2. Cola, Cula, 3. Cora, Coramal, 4. Çang (iman, nizam, ört man.) 5. Çığır (yol, üslûp, tarz man.) 6. Görenek, 7. Kılık, Kilik, 8. Oran, Örün, Urun, 9. Öğreyük, 10. Toğa, Toka, 11. Toğu, Toku, 12. Tör, 13. Töre, 14. Tuka, 15. Tura, 16. Tutaş, 17. Tutum, 18. Türe, 19. Ülgü (Ölçü, kalıp, model ve âdet, kaide, nizam man.) 20. Üsün, 21. Yoruk, 22. Yosun, 23. Yön.

Âdete mugayeret, Yolsuzluk

Âdete mugayir, Yolsuz

Âdet etmek, -edinmek, 1. Alışmak, 2. Alışık olmak, 3. Kılınmak

Âdetin fevkinde, Ertingü.

Âdetullah, Oruk

Âdeta, 1. Bayağı, 2. Bayak, 3. Düzce, 4. Eni konu

Âdî, 1. Alı, 2. Alığ (Redi man.) 3. Alu, 4. Anga (Kıymetsiz man.) 5. Arsu (Kıymetsiz man.) 6. Aşağı, 7. Aykak, 8. Bayağı (alelâde man.) 9. Bulduk, 10. Değersiz, 11. Deyme, 12. Engin, 13. İnga, İngı, 14. Pırpın, 15. Tülüngü, 16. Yatlı 17. Yoz (cinsi bozuk, mütereddi man.) 18. Zaya

Âdîleşmek, 1. Alıkmak, 2. Aşağılamak, 3. Bayağılaşmak, 4. Değersizleşmek, 5. Düşmek, 6. Yozmak.

Âdilik, 1. Alınkılık, 2. Aşağılık 3. Bayağılık, 4. Değersizlik, 5.

Densizlik, 6. Düşkünlük, 7. Yozluk

Adil, 1. Beğdeş, Beydeş, 2. Denktaş, 3. Eş, 4. İnam, İnamlık, 5. Yolu.

Âdil, 1. Düz, 2. Edgü, idgü, ezgü, izgü, izgi, eyu, eyi, iyi, 3. Ke - ni. 4. Köni, 5. Könü, 6. Tüz

Âdilâne muamele etmek, Kö - nelmek, (Bak: Adalet.)

Adu, 1. Avan, 2. Cağıl, 3. Cav 4. Dayın, 5. Dargaş, 6. Yağı, 7. Yav

Af (Afiv, afv, aff) 1. Beşatlık, 2. Kiçilü, 3. Ötün, 4. Yarlığa, 5. Yarlık

Affetmek, 1. Bağışlamak, 2. Boşlamak, 3. Ertürmek, 4. Geçir - mek, 5. Geçmek, (birinin suçun - dan -)6. Keçişmek, 7. Kesmek, Keçmek, 8. Kerdirmek, 9. Keşir - mek, keçirmek, 10. Ötmek, 11. Pağışlamak, 12. Sağışlamak, 13. Yalkamak, 14. Yargılamak, 15. Yar - lıgamak

Affedilmek, - olunmak, 1. Ki - çilmek, 2. Koyuverilmek, 3. Yal - kanmak, 4. Yargılanmak.

Affedici, 1, Birgüci, 2. Geçirgen

Affedilen, (düşman); içkin.

Âfâk, Yer gök kıranı (Kıran = Kenar)

Âfâki (söz, konuşma), 1. Öte - den beriden, 2. Şundan bundan, şuradan buradan

Aferin!, 1. Alkış!, 2. Ohkay!, 3. Yaşa!

Âfet, 1. Iğım, 2. Kırgın, 3. Kır - lağan, 4. Utun, 5. Yıkım

Afif, 1. Arığ, arık (temiz man.) 2. Sili, silik, 3. Yığlıncı (Bak: İffet, namus.)

Afitap, 1. Gün, Güneş, 2. Ku - yaş,

Afiyet, 1. Ayıklık, 2. Emilik, 3. Esenlik, isenlik, 4. Sağlamlık, 5. Sağlık

Afiyet bulmak, 1. Eyileşmek, iyileşmek, 2. Onalmak, Unalmak, 3. Onulmak

Âgâh, 1. Akkan, 2. Ayık (Aklı başında, dikkatli man.) 3. Sak (dikkatli, müteyakkiz, anlayışı tam man.) 4. Uyanık

Âgaz (etmek), başlamak

Ağsan, 1. Budaklar, 2. Çelki, 3. Çotak, 4. Dallar, ağaç dalları, 5. Oğulduk

Ağustos, Piçen (Biçen) ayı

Ağuş, 1. Bağır (Asıl karaciğer demektir. Mec.) 2. Döş, 3. Göğüs, 4. Koyun, 5. Kucak

Ağyar, 1. El, il, 2. Özge, 3. Ya - bancı, 4. Yat

Ahali, 1. Boy (bir kavmin ikinci derecedeki bölükleri, oymakları man.) 2. Budun (Millet, halk man.) 3. El, il, (Millet, halk man.) Çok kere "gün,, ile birlikte kullanılır.) 4. El kün 5. Kara Karaca (Avam man.) 6. Karabudun (A - vam man.) 7. Kölmük, 8. Yıl kün; 9. Yilü

Âhar, 1. Agduk, 2. Atın, 3. Ayrı, ca, 4. Ayruk, 5. Başka, - ca 6. Irık, 7. Özke, Özge

Ahbap, 1. Berispek, 2. Bildik, 3. Biliş, 4. Bilişik, 5. Biliş tanış, 6. Çeltek, 7. İynem (Ayna, iyne = Sevgili) 8. Konşuk, 9. Sebük, Sevük, 10. Sevdik, 11, Tanıdık, 12. Uz, 13. Yandaş

Ahdar (ahzar), 1. Gökçe, 2. Yeşil

Ahenk, 1. Arındak 2. Çalgu, çalgı (hem musiki âleti, hem de ahenk man.) 3. Düzen, 4. Eğlence, eğlenti, 5. Ezgi (Nağme, lâhin man.) 6. Uyarlık, 7. Uygunluk

Ahenktar olmak, 1. Uygaşmak, uylaşmak, 2. Uygun gelmek - olmak, 3. Uymak (biribirine -)

Ahenksiz, 1. Düzensiz, 2. Uygunsuz

Aheste, 1. Ağır, 2. Amul, 3. Anıl, 4. Anul, 5. Argın, argun, arkın, arkun, (yorgun bitap man.) 6. Bölek, 7. Iğıl, 8. Ilgıt, 9. Imıl, 10. Savsa, 11. Yap, 12. Yavaş

Aheste aheste, 1. Ağır ağır 2. Arkun arkun, 3. Imıl ımıl, 4. İnil ınıl, 5, Yap yap, 6. Yavaş yavaş

Aheste olarak, 1. Anılcak, 2. Arkuncak, 3. Yavaşça, yavaşçacık

Ahfat, 1. Orunlu, 2. Torunlar, 3. Uruğ

Âhir, 1. Bitirim, 2. Son

Ahîr, 1. Sonragı, 2. Sonraki, 3. Soncul, 4. Sonuncu

Ahîren, 1. Bu uçruda, 2. En son, en sonra, (Bak: Nihayet, müntehâ, intiha.)

Ahiret, 1. Gidinki ajun (Acun, açun, ajun = Dünya, gidilecek dünya man.) 2. Ol ajun (Öbür dünya man.)

Ahiz (Ahz), 1. Alış, 2. Alma

Ahzetmek, Almak

Ahzı isâr, Öç alma.

Ahzü ita, Alış veriş, alım satım

Ahzü ita etmek, Alış veriş etmek, alıp satmak.

Ahzü girift etmek, Yakalamak

Ahlâf, 1. Arda, 2. Gelecekler (...den sonra —) 3. Gelikli 4. Kinet, 5. Orçun, urçun) 6. Sonrakiler

Ahlâk, 1. Buyan, 2. Kılık, (Tıynet, huy man.) 3. Kılınç, 4. Yoruk

Ahlâklı, 1. Onat, 2. Sağ gönüllü.

Ahlâksız, 1. Bozuk, 2. Cılgısız, 3. Inık, 4. Kötü, 5. Susruk, 6. Sürtük, 7. Tülüngü, 8. Türü (Karakteri fena man.) 9. Yönsüz

Ahlâkı ifsat etmek, 1. Baştan çıkarmak, 2. Bozmak

Ahmak, 1. Alan, 2. Alık, 3. Alu, 4. Angut, Ankut, 5. Anra (anlayışsız man.) 6. Bön 7. Cermes, 8. Endik, 9. Epesek, 10. Kangırı, 11. Keşe, 12. Mank (Kocaman, iri man.), 13. Mankafa (Koca kafalı man.) 14. Menrevü, 15. Salak, 16. Samrama, 17. Sangama, 18. Sangı, 19 Santır, 20. Savurşuk,, 21. Seme, 22, Sibiz, 23. Uya, 24. Yalgu

Ahmaklık, 1. Bönlük, 2. Keşelik

Ahmaklaşmak, 1. Alıklaşmak, 2. Bönsümek

Ahmak ahmak bakmak, 1. Bön bön bakmak, 2. Sanıtmak

Ahmal (ve eskal), Ağırlık

Ahsen, 1. Gökçek, 2. En güzel, çok güzel, pek güzel, 3. İzgürek

Ahşa, 1. Bağır, bağırsak, 2. Böğür içi, 3. Barsaklar, 4. Çöz, 5. İçeği, 6. İçirik

Ahşap, 1. Ağaç, 2. Arşak, 3. Tahta

Aht (ahit) (Taahhütten), 1. Ant, 2. Bacığ, 3. Bıçgaz, 4. Savrın (devir manasına) Gün

Ahdetmek, 1. Andiçmek, 2. Söz vermek, 3. Söz berkitmek,

Ahtlaşmak, (ahitleşmek), 1. Antlaşmak, 2. Bekleşmek

Ahtşiken, 1. Antbozan, 2. Kıyıcan

Ahtşikenlik etmek, 1. Antbozanlık etmek, 2. Ant bozmak

Ahu, 1. Arkar, 2. Ceylan, 3. Elik, 4. Geyik, giyik, 5. Kuralay, 6. Maral, ıv.

Ah (ve enin, - ve figan - ve zâr), 1. İnleme, inilti, 2. İnü

Ahetmek, 1. Bozulamak 2. Buzulmak, 3. Göğüs geçirmek, 4. Göğüs ötürmek, 5. İç çekmek, 6. İnlemek, İnildemek, 7. Kakşımak,

Ahval, 1. Kur (kuşak, kemer, mertebe, sıra, akran ve emsal, etraf, silâh, zaman... manalarında müşterek.) 2. Sıltu

Ahzar, (**Bak**: Ahdar.)

Aile, 1. Arda, 2. Bark (asıl yapı demektir. Ev ile birlikte aile manası alır), 3. Çoluk, çocuk, 4. Ev, ev bark, 5. Evdeş (Bir evde oturanlar man.) 6. Hazan, 7. Kök, (Nesil, menşe man.) 8. Oba, 9. Ocak, 10. Oğuş, 11. Omağ, Omak (Irk, nesil, akraba, kabile man.) 12. Oymak (Kabile man.) 13. Öbelik (Obalık = Oba ehli) 14. Öyür, 15. Pile, 16. Tos, 17, Uruğ, Uruk, (Akraba soysop man.) 18. Yotaz, Yutaz

Ailece, Evce, Evcek

Ailesine merbut, Evcimen

Aile şubesi, Tire

Aaile teşkil etmek, Barklanmak

Ait, 1. İlişikli, 2. Sanlık, 3. Teyiş, Tiyiş, Tiyis, 4. Yedinik

Ait olmak, Tiyismek

Akabe, 1. Aşıt, 2. Korkulu geçit

Akamet, 1. Kısırlık, 2. Tuvluk,

Akamete uğramak, 1. Bağlanmak, 2. Kısırlaşmak, 3. Yozamak

Akdem, 1. Erterek, irterek, 2. Önce, 3. Öndün

Akıl, (Akl), 1. An, 2. Ang, (Zekâ, anlayış man.) 3. Anlayış, anlama, Arga (Aklı selîm, ihtiyaç, çare, yardım man.) 5. Ay (Zekâ, anlayış, kaide, izah, mana, muhteva man.) 6. Ayla, 7. Baş (mec: "Başım yerinde değil"); 8. Biliğ, Bilik (ilimden teşmilen), 9. Bilgü, 10. Böğüş, 11. Düşünme, 12. Es, 13. İş, 14. Kapar, 15. Kıyas, 16. Ok 17. On, ön 18. Oy. 19 Öğ, Ök, 20. Sağ, 21. Sağış, 22. Sime, Süme, 23.

Uğuk, 24. Us, 25. Uz, 26 Üğ, 27. Ük, 28. Zerey

Akıllanmak, 1. Usaymak, 2. Uslanmak, 3. Usukmak, 4. Üğlenmek

Akıllandırmak, Uslandırmak

Akıllı, 1. Anlayışlı, 2. Bökü, 3. Çeçen, Çiçen, 4. Çelen, 5. Ece, (kadın için) 6. Eke, 7. Kıyga, 8. Köğüstü, 9. Onat, 10. Oskan, 11. Öge, Öğe, 12. Öklü, 13. Öklük, 14. Öktülmüş, 15. Sak, 16. Us, ısı, 17. Uslu, 18. Varışlı

Akılsız, 1. Anlayışsız, 2. Beyinsiz, 3. Köngülsüs, 4. Könülçök, 5. Öğsüz, 6. Samarık, 7. Saran 8. Varışsız

Aklı başına gelmek, 1. Ayılmak, 2. Öğlenmek, 3. Öğü dirilmek

Aklı kaybolmak, 1. Ökü yayımak, 2. Ussu azmak,

Aklını kaybetmek, 1. İrilmek, Irılmak, 2. Kendinden geçmek, 3. Öğsiretmek, 4. Şaşalamak, şaşırmak, 5. Tınsıramak

Akıbet, 1. Bitim, 2. Hele (Zarf: "hele geldi") 3. Son, 4. Sonuç

Akide 1. İnan (İtimat, kanaat, itikat man.) 2. Nom (Din, şeriat, millet man. Tanrı nomu = Allahın şeriati.)

Âkıl, 1. Açık göz, 2. Anlayışlı, 3. Ayık (Sarhoşluk veya baygınlıktan ayılmış, kendine gelmiş manalarına geldiği gibi, müteyakkız, mutedil, hüşyar, açık göz, aklı başında manalarına da gelir,) 4. Bilge, 5. Bügü, 6. Düşünceli, 7. Eke, 8. İdgü, izgü, 9. Ulkuşlu, 10. Usluğ (uslu), 11. Uslurak, 12. Varışlı.

Âkilâne hareket etmek, Eplemek (tanzim etmek, tecrübe ve mülâhaza etmek man.)

Akile, (Karhai), Yenirce

Akim 1. Cor, çor (çor = şakacı, güldürücü, çor = köle, aşağı man) 2. Eremik (Erem = doğurmamış, 3. Kısır, 4. Tuv, Tuvun = cinsi bozuk kısrak, 5. Tugun, 6. Tugur (doğurmaktan kesilmiş man.) 7. Verimsiz, 8. Yoz (cinsi bozulmuş, mütereddi man.) 9. Yügürtmeç

Akis, (Aks), 1. Çarpma, 2. Dönme, tersine dönme, 3. Vurma

Aksetmek, 1. Altüştetmek, 2. Cangırtmak, 3. Çağışlamak, 4. Çarpmak, 5. Dönmek, tersine dönmek, 6. Vurmak, 7. Yankullamak (Ses hakkında), 8. Yurtarmak

Aksettiren, Yanratgaç

Aksettirmek, Yanratmak,

Aksi, 1. Karadamak (ters, anut man.) 2. Kışık, 3. Nacır, 4. Sakar 5. Ters, 6. Tetrü 7. Yagas, 8. Yanaz, yanız, 9. Öneği, üneği (inatçı man.)

Aksileşmek, İğenmek

Aksilik, 1. Üneğülük, 2. Terslik, yanazlık

Aksine, 1. Çüyre, 2. İnçip, 3. Tersine

Aksisada, 1. Banga, 2. Cangırlık 3. Caran, 4. Uy, 5. Yangı, yangu 6. Yanılanış, 7. Yankı, yankı, 8.

Yanu

Aksi sada vermek, 1. Çağışla - mak, 2. Tığrılmak, 3. Yangılan - mak, yangulanmak, 4. Yankılan - mak, Yankulanmak

Aksi ziya, Küznek

Aksi hasıl olmak, Ildırmak

Aksi takdirde, Yoksa ("İyi ki geldi, yoksa fena olacaktı.")

Akit, (Akd) 1. Bağ, 2. Bağlantı, 3. Düğüm

Akdetmek, 1. Bağlamak, 2. Bamak, 3. Bekitmek, 4. Düğmek, 5. Düğülmek, 6. Düğünmek, 7. Dü - ğümlemek, 8. Tüğmek,

Akort, (Accord), Düzen

Akort etmek, 1. Düzeltmek, 2. Düzmek,

Akortlu, 1. Alışkın, 2. Yatkın, yatkun

Akraba, 1. Adanaş, 2. Ege, 3. Hısım, 4. İçertiler, 5. Ilgı, 6. Kab, 7. Kadaş, 8. Kayaş, 9. Kayın, ka - zın 10. Oğuş, Uğuş, 11. Oma, o - mağ, Omak (aile, nesil, soy man.) 12. Omrak, Omrav, 13. Özden, 14. Sınar, 15. Soy, soy sop, 16. Şaru, Şora, 17. Toğmuş, 18. Törögön, 19. Tuğan, 20. Tuskan, 21. Tuvgan 22. Uruğ, Uruk, (Nesil, soysop, man.) 23. Urukkayaş (Soy sop man.) 24. Yabuk, Yabguk, Yağuk, Yavuk

Akrabalık, 1. Hısımlık, 2. Kan yakınlığı, 3. Töröl, 4. Tuğum

Akran, 1. Arkadaş, 2. Başdaş, 3. Bektaş, Bikteş, 4. Dendeş, 5. Eş, 6. Koşdaş, 7. Kurdaş, 8. Öğür, Övür, Öyür, 9. Sınar, 10. Tay, 11. Taydaş, 12. Tintaş, 13. Yanaşık, 14. Yaşdaş

Akranlık muamelesi etmek, 1. Arkadaşça davranmak, 2. Bir tutmak, 3. Taysınmak,

Akrep, 1. Böyü, Büyü, 2. Çay - ban, 3. Çayan, 4. Çiyan, 5. Kuyruğu örü, Kuyrukörü

Aksâ, 1. Iragrak, 2. Sınar, 3. Şır, 4. Ucra, Ucrak

Aksâyı şark, Irak doğu,

Akur, 1. Esirik (sarhoş man.) 2. Kudurgun, 3. Kudurmuş, ku - duz, 4. Ur

Alâ, 1. Ar, 2. İyi, Güzel, 3. Of - laz, Uflaz, 4. Yakşı, 5. Yavuz, 6. Yeğ, Yen, 7. Yek,

Aliyyülâlâ, 1. Daha yüksek, en yüksek, en güzel, en iyi, çok iyi, çok güzel, 2. Ertenü

Alâ, Göre, Üzerine

Alâeyyihal, 1. Elden geldiği kadar, 2. Oldukça

Alâeyyihal, 1. Nasıl olsa, nasıl olursa olsun

Alâküllihal, 1. Elden geldiği ka-

Alâhalihi terketmek, 1. Boşla - mak, 2. Olduğu gibi bırakmak.

Alâmeleinnas, Açıkta gözönünde

Alâmeratibihim, Sırasıyle

Aleddevam, 1. Artsız arasız, geceli gündüzlü, Süreklice, 2. Bir düzüve, 3. Bir teviye, 4. Dara, 5. Tu - taşı

Alelâcele, 1. Şıpandak, 2. Şıp - padak, 3. Terk, 4. Yalapşap, 5.

Tez, tez elden, **6.** Yelyepelek, **7.** Yelyeperek

Alelâmya, 1. Kör körüne, **2.** Körlemeden, **3.** Kutursu

Alelekser, 1. Çoğu, en çoğu

Alelgafle, Apansız, apansızın

Alelhusus, 1. Ağrak, **2.** Ayrıca **3.** Başkaca, **4.** Hepsinden üstün, hepsinden atırk, hele

Alelinfirat, 1. Ayrı ayrı, **2.** Birer birer, **3.** Teker teker, (Bak: Münferiden.)

Alelıtlak, Bağlanmıyarak

Alelkaide, - Alelûsul, Yoluyla

Alerresi velâyn, Baş üstüne

Alessabah, Erkenden

Alesseher, 1. Tanlacak, **2.** Tanlayın

Alesseviye, 1. Biribiri üstüne, **2.** Düzü

Alettahkik, 1. Dosdoğrusu, **2.** Gerçek olarak

Alettahmin, 1. Aşağı yukarı, **2.** Oranlama, yoranlama

Alettevali, Biribiri ardınca

Alâimi sema, 1. Abrak, **2.** Alkım salkım, **3.** Alkuşak, **4.** Allı gelin, **5.** Ebe kuşağı, **6.** Ebem kuşağı, **7.** Geşik, gök kuşağı, **8.** Kazan kulpu, **9.** Tanrı kuşağı (Tanrı = gök) **10.** Tanrı köprüsü, **11.** Tenri kuru (Kur = kemer), **12.** Yağmur kuşağı, **13.** Yeşil kuşak, **14.** Yılan salıncağı, **15.** Yaygır

Alâka, 1. Bağ, **2.** İlişik, **3.** İlinti **4.** Koşukluk, **5.** Pakat,, bağ. "İnterresant,, man. **6.** Sevgi, **7.** Takanak, Takışık, **8.** Tav

Alâkabahş, 1. Kızıklı **2** Pakatlı.

Alâkadar, 1 Eli var (zimethal man.) **2** Sarlak.

Alâkadar olmak 1. Kızıksınmak **2.** Komumak, **3.** Tırnak ilmek, Kanca takmak, **4.** Tırnak iliştirmek.

Alâkalanmak, 1. Gönül ilişmek, **2.** Ilıkmak, **3.** Pakattımak

Alâmet, 1. Anlık, annık (Tarlalarda hudut gösteren alâmet man) **2.** Beçkem (Muharebede yiğitlerin alâmeti farika olarak yaban öküzü kuyruğundan veya onu taklıden ipekten mamul olmak zere takındıkları şey. **3.** Belge. **4.** Belgi, Belgü. **5.** Bellik. **6.** Bilgü. **7.** Bilik, Bilük, **8.** Bilgilik, **9.** Bugan, (Sesli alâmet "signal,, man.) Buğa = değirmende işaret vermek için kullanılan bir boru, **10.** Damga, **11.** Düvek, **12.** Em, **13.** En, enek, **14.** Irık, **15.** Is, **16.** İm, **17.** İz **18.** Körküz, **19.** Mede, **20.** Önkü, **21.** Belek, Belgi, **22.** Peldek, **23.** Pilgi Pildi, **24.** Salık, **25.** Sığma, **26.** Tamga, **27.** Tap, **28.** Temtek, **29.** Tevmiş, **30.** Tutu (Delil, hüccet, rehin; teminat man.) **31.** Um.

Alem, 1. Bayrak, **2.** Calay, **3.** Sancak, **4.** Tuğ, **5.** Urgu, **6.** Yalav.

Alemdar, 1. Tuksavul, **2.** Tukçı, Tuğcu.

Âlem, 1. Acun, Açun, **2.** Azun, **3.** Elgün (Halk man.) **4.** Or-

ta, 5. Ortalık (Halk man. "Ortalık sevinç içinde„) 6. Yanluk.

Alenen, 1. Açıktan açığa 2. Tuyana.

Alenî, 1. Açık, 2. Göz önünde.

Âlet, 1. Avadanlık, 2. Aygıt, 3. Cabılık, 4. Elulağı, 5. İtik, 6. Kayıt, 7. Kural, Kuran, 8. Pusat, (Silâh, kabkacak, cihaz man.) 9. Savut (Takım man.) 10. Şay, 11. Takım, 12. Tekiç, 13. Yessel.

Âleti harp, 1. Çeri yarağı, 2. Yat yarağ.

Alev, 1. Alav, 2. Alev (Türkçe aslı olan "Alav„ ın galatı) 3. Calın, Çalkın, 4. Örde, 5. Ört 6. Par, 7. Yalaf, 8. Yalaz, Yalazı, 9. Yalnn, 10. Yalın.

Alevlenmek, 1. Çoğlanmak (Çoğ = Kor, yanmış kömür) 2. Kaşkamak (Saçsız başın parlaklığı man.) 3. Yalınmak, yalınamak.

Aleyh, Ters.

Aleyhte bulunmak, 1. Çakmak 2. Çekiştirmek, çekmek, kınamak, 3. Karamak, 4. Koğalamak 5. Koğlamak, 6. Kovu çekmek, Kov sokmak, 7. Yeldirmek.

Aleyhtarlık, Yağanç.

Aleyhtarlık etmek, Yağanmak.

Âlî, 1. Batuk, 2. Bedük, Pedilk, 3. Büyük, 4. Ediz, İdiz, 5. Eğüz, Etiz, 7. Iğüs, 8. Kopan, 9. Örki, 10. Örük, Tepe, "Osm„ Öre = Yukarı, Örü = Yukarı, 11. Tong, 12. Tür (Tör, Tür = İhtiram mevkii.) 13. Uca, 14. Uğan, 15. Ülgen (teleütlerin en yüksek hayır ilâhı.) 16. Ümük, 17. Üst, 18. Yöney, 19. Yüce, 20. Yüksek,

Âlicenap, Gönlü yüksek, Yüksek gönüllü.

Âlikadır, Âlişan, Değeri yüksek, Yüksek değerli

Alil, 1. Codar, Cudar. 2. Çelpik (gözü çapaklı man.) 3. Çot, 4. Çonak, 5. Düşkün, 6. İkçil (Hastalıklı man.) 7. Koruk, 8. Kör

Âlim, 1. Ata (mec.) 2. Bahşı muallim; Baksı = falcı, tabip, ıv. 3. Bilecen, 4. Bilge (Hâkim, âkıl "sage„ man.) 5. Bilgiç, Bilgiş (Bilgiç = bilgi taslıyan, âlimlik satan, 6. Bilici, 7. Bilili, 8. Bilir, 9. Bilgicü, Bilikçi, 10. Bilikli, Bilik - lik, 11. Bilgili, Okumuş, 12. Biliklik, Bilimlik, 13. Böğü, Bökü, 14. Büğü, 15. Çavlı, Şavlı, 16. Çelebi, 17. Danışman, 18. Eke, 19. Erdem eyesi (Hüner ve san'at ehli man.) 20. Kam, 21. Okuklu = Okuşluk (Tahsil görmüş man.) 22. Öylü (Akıllı man.) 23. Tanrıgan

Allah, 1. Asragucu, 2. Baya, beya (Kadîm man.) 3. Bayat (Kadîm man.) 4. Beyribar (Kadîm man.) 5. Çalap, 6. Çelep, 7. İdi (sahip man.) 8. İke, İte, 9. İtçi, 10. İye, 11. İzi (Sahip man.) 12. Kutkaruçu, 13. Münkü (Baki, ezelî man.) 14. Oğan, Oğun, 15. Okan, Okkan, 16. Tanrı, 17. Tenri (Gök,

sema man.) Kazan lehçesinde "put" man.) 18. Ugan, 19. Yarat - kan (Hâlik man.)

A. Ismarladık, 1. Esenkal. 2. Savtur.

A. Ismarladık demek, Eesenlemek.

Allâme, 1. Bilecen. 2. Bilge. 3. Bilgen, Bileğen. 4. Bilirrek.

Alûde, 1. Boyanık, 2. Bulaşık.

Alüfte, 1. Çiltik. 2. Hoşuk. 3. Sürtük.

Ama, 1. Karağu, 2. Kör, 3. Kur, 4. Püles, 5. Sokur, 6. Tüklük.

Âmaç, 1. Emeç. 2. Erişek. 3. Umaç.

Amade, 1. Anık, Anuk. 2. Bayık, Bayuk, 3. Elüstü, 4. Yetiz.

Olmak, — **Bulunmak**, 1. Ana - mak, 2. Anunmak.

Etmek, — **kılmak**, 1. Anıkla - mak, 2. Anutmak, 3. Yetizlemek.

Ambalâj, 1. Bürüm, 2. Erce 3. Kelezleme.

Ambar, 1. Birken, 2. Herkil, Hergil, 3. Maskak, 4. Sang, 5. Sar bun, 6. Sarpın, Sarpun, 7. Seren - di, 8. Serpi, Serpin 9. Tarığlık. 10. Ura ("Silo,, ya daha yakın. Hudut ambarı man.)

Amca, 1. Aba (Baba, dede ve ağabey manâlarına da gelir.) 2. Abaga, 3. Abaka, 4. Abuça, abça, 5. Aca, 6. Aça, 7. Ağaça, 8. Aka, 9. Ataka, 10. İmeğe.

Amel, (İş man.) 1. Çapsak, 2. İş, 3. **İşler**, 4. Hılınç, Kılınç, 5. Kılış.

Amel olmak, 1. Çımkırmak, 2. İçi sürmek.

Olman, 1. Çıkarmak, 2. İçi sürmek.

Amele,, 1. Bala, 2. Belci (Bağ belleme işleriyle uğraşan amele man.) 3. Çora, 4. Emekçi, 5. Gün - delikçi, 6. İşçi, 7. Irgat (Rumca "ergatos,, tan deniyorsa da Türkçe "ırg.,, kökü de hareket ve amel manasmadır.. 8. Karakullukçu, 9. Kılguçı 10. Terci 11. Yalçı (Ecir man. Yal = ücret.)

Amelemande, 1. Balhı, 2. İşten kalmış, iş görmez. 3. Höndül, 4. Hontumuş, 5. Kötürüm (Alil, sa - kat man.)

Amîk, 1. Derin, 2. Terink, 3. Tirin, Tirink, 4. Tireng, 5. Türtüm.

Amil, 1. İşliyen, yapan, 2. Kıldacı, 3. Tıltağ (Sebep, mucip man.), 4. Tıltay.

Amin, 1. Andağ olsun, 2. Öyle olsun.

Âmir (Emereden), 1. Baş (Reis man.) 2. Başlığ, 3. Bek, 4. Buyruk, 5. Buyurucu, 6. Daruga (İnzibat âmiri, polis müdürü man.) 7. Ulu - ca.

— **lik** 1. Ağalık, 2. Başlık, 3. Uluk.

Âmme, 1. Elgün, İlgün, 2. Kamu, 3. Kamuk, Kamığ, Kamık, 4. Karakamık.

Amudufıkari, 1. Beldeme. 2. Belkemiği, 3. Omurga kemiği, O - murga, Onurga (daha çok kaburgalarla beraber belkemiği), 5. Onurtka, 6. Opu, 7. Urutka.

Amut, (Bak: sütun).

Amudî, (Bak: kaim)

Ân, 1. Kıpma, (Lâhza man.) 2. Kolu .

An, (Aşağıdaki tabirlerin ilk cüz,)

— **Cehlin**, 1. Bilmiyerek. 2. Bilmezlikle, Bilmezden,

— **ilgıyap**. 1. Görmeksizin, kendi yokken, 2. Uzaktan.

—**Karip**, Yakında.

— **Kastin**, 1. Bile bile, 2. İstiyerek.

— **Samimilkalp**, 1. Öz yürekten, 2. Yürekten, Yüreğin içinden.

Anafor, 1. Çevrengeç, 2. Çevrinti, 3. Kuyulak, 4. Karışıklık, 4. Kuyun (Bak: Girdap).

Anahtar, 1. Açar, 2. Açkı, Açku, 3. Açkıç.

An'ane, 1. Görenek. 2. Görsek.

Anarşi, 1. Kaynış, 2. Kargaşalık.

Anber, (Amber) 1. Abur, 2. Samuk, 3. Yıbar, Yiber, 4. Yıpar.

Andelip, 1. Bülbül, 2. Sayraç, Sayrugaç, 3. Sayravçı, (Sayrav = kuşların güzel ötüşü.)

Angarya, 1. Alban. 2. Çoraş.

Anîf, 1. Kaba, 2. Keygin, 3. Salçığ. 4. Sert.

Ânif, Yukarıdaki, Yukariki.

— **en**, 1. Az yukarda, 2. Şimden ön.

Anjin, Boğak. Buğak.

Anket, 1. Sorağ, Sorak, 2. Soraltı.

— **Yapmak**, Ahtarmak.

Anormal, 1. Bülez, 2. Cartımas, 3. Çomuk (Hayvanlarda bir uzuv gayri tabiî olan.) 4. Sadna (Sersem, ahmak, man.) 5. Yanıç.

Antipatik, 1. Donuk, 2. Sevimsiz, 3. Söykömsüz.

Anut, 1. Çıtak. 2. Hıntık, 3. Kaykı, 4. Kıntak, 5. Öneği, 6. Önegü, 7. Öngü, 8. Şimdençek, 9. Ünegü, 10. Üngülü.

Apolet, Omuzluk

Aptal, 1. Afal, 2. Anara, 3. Anra 4. Avanak, 5. Bön, 6. Çalık, 7. Dangaz, 8. Dilbe, 9. Epesek, 10. Geçe, 11. Hödük, 12. Maymak, 13. Sambur, 14. Sangı, Sangulla, Sanıdık, Sankabak, 15. Seğli, Seglük, 16. Seme, 17. Sulungur, 18. Sümenni, 19. Şaşkın, 20. Tanu, 21. Tenek, 22. Tintek, 23. Tonu, 24. Vazalak, 25. Yalba, 26. Zamzak, 27. Zanga .

Apteshane, 1. Aralık, 2. Ayakyolu, 3. Oyru, 4. Su evi.

Ar (ve haya), 1. Obut, 2. Sıkılma, 3. Turkuğ, 4. Ut, 5. Utanç, 6. Utanma, 7. Uvut, 8. Uyat.

— **etmek**, 1. Küşünlemek, 2. Sıkılmak, 3. Utanmak, Utanıp sıkılmak, 4. Uyatmak, 5. Yiğrenmek.

— **landırmak**, 1. İlenmek, 2. Uvutgarmak.

Arsız, 1. Betsiz, 2. Carıs (Yaygaracı, terbiyesiz, man.) 3. Gerçik, Kerçik, 4. Imırsık, 5. Kal, 6. Obutsuz, 7. Sırnaşık, 8. Sırtık, 9. Sümbeki;10. Utanmaz, 11. Utsuz, 12. Yalaka, 13. Yılcarmış, 14. Yı-

lışkan, 15. Yırtlaz, 16. Yüzsüz.

Arsızlık etmek, 1. Yılışkanlık, etmek, 2. Yüzsüzlük etmek.

Aram, 1. Dingi, 2. Dinlenme, 3. Dölenme, 4. Tayangı, 5. Toktaş,

— etmek, 1. Dinlenmek, 2. Dinmek, 3. Eylenmek, 4. Toktamak

Arazi, 1. Çu (Ekilen toprak) 2. Sürelge (Sürülen, ekilen, toprak), 3. Toprak, 4. Yer, 5. Yetül, (Malikâne, "domaine" man.),

Arazii gayrimezrua, 1. Bitin, Bitinlik, Gelmir, 3. Hazan, (Çağataycada aile, aile ocağı man.) 4. Keleme.

Arazii gayrimünbite, Çorak.

Arazii heyelâniye, Batılgan.

Arazii kilsiye, 1. Çorak, 2. Kireçli toprak, 3. Kurç.

Arbede, 1. Çığıltı, 2. Döğüş, 3. Gürültü, Patırdı.

Arbedecu, 1. Çırnaz, 2. Çıtak, 3. Gürültücü, Patırtıcı..

Arduvaz, 1. Kayağan, 2. Kayrak, 3. Kayran.

Ari, 1. Boş, 2. Çıplak, 3. Yalın.

Arif, 1. Bilen 2. Bilgelik, 3. Sak

Ârifane, 1. Çokum etmeği, 2. imece.

Ariyet, 1. Eğreti, İğreti, 2. Ödünç, 3. Uruncak.

Ariyeten, Ödünç olarak.

Arîz, 1. Enli, 2. Geniş, 3. Gin, 4. Ginlik, 5. Yalpı, 6. Yassı.

Arîz ve Amîk, 1. Enine boyuna, 2. İvdik ivdik, 3. İvit ivit, 4. Uzun derin, 5. Uzun uzadiya.

Ârıza, 1. Bıtkıl, 2. Eğrek, 3. Engebe, 4. Engeme, 5. Hınçık, 6. İniş yokuş, 7. Yete, 8. Yığan.

Ârızalı, 1. Bortağ, 2. Buldak, Bultak,3. Burgaç, 4. Burtak, 5. İnişli yokuşlu, 6. Kırgılı, 7. Sekili.

Arma, Ongun (Totemik alâmet ve suret man.).

Arsa, 1. Peg, Pek, Pey,

Arus, 1. Bigeç, Bikeç, 2. Dize, 3. Gelin

Arz (İktısadî man.) 1. Döküm, 2. Satıya çıkarma, Satılığa çıkarma

Arz (Takdim veya izah man.), 1. Anlatma, Anlatış, 2. Sunma

Arzetmek, 1. Anlatma, (arz ve izah man.), 2. Bolamak (arz ve takdim man.) 3. Önültmek, 4. Ötünmek, (büyüğe anlatmak, söylemek man.) 5. Sunmak

Arzı hürmet etmek, 1. Çöğünmek, 2. Eğilmek, 3. Saygı sunmak, 5. Tapu kılmak, 6. Tapulamak, 7. Udunmak (Yk: Ötünmek) 8. Yükünmek (Birinin önünde hürmetle iğilmek man.)

Arzettirmek, 1. Saydırmak, 2. Yükündürmek

Arz (Tul zıddı olarak), 1. En, 2. Payrı, 3. Yassılık

Arz (Dünya man.) 1. Cir, 2. Yer

Arzu, 1. Arman, 2. Dilek, 3. Erem, 4. Ermeş, 5. İsek, 6. Kınış, 7. Köjüş, 8. Könül, 9. Kösek (şehvet man.?), 10. Kösüş, 11. Kun (Ruh man. da gelir), 12. Kün, 13. Küngerü, 14. Mank, 15. Öksüm (Öksülmek = çok ar-

zu etmek), **16.** Tileği, Tileyi (tileyisin almak = arzusunu tatmin etmek), **17.** Tilek, **18.** Umdı, Umdu (ihtiras, iptilâ, iştiha man.) **19.** Umu, **20.** Yelen

Arzu etmek, **1.** Bakarmak, **2.** Cılamak (iç çekmek, hasretle arzu etmek man.), **3.** Çunmak, **4.** Dilemek, **5.** Eremlemek, **6.** Gensemek, Geğsemek, **7.** Gözde tutmak, **8.** İç çekmek, **9.** İkenmek, Eğenmek (meyli olmak man?) **10.** İrtemek, **11.** İstek etmek, **12.** İstemek, **13.** Kımzınmak, **14.** Körüksemek, **15.** Köşnümek, (şehvetle arzu etmek man.) **16.** Küngermek, **17.** Künükmek, **18.** Küsemek, **19.** Küseşmek, **20.** Küzemek, **21** Küzenmek, **22.** Öğsemek, Öksemek, **23.** Öğsümek, **24.** Öksümek (şiddetle arzu etmek man.) **25.** Öskemek, **26.** Özenmek, **27.** Özlemek, **28.** Umunmak.

Arzuhal, **1.** Dilekçe, **2.** Diygüç, **3.** Ötük, Ütük (Ötünmek = arzıhal etmek, arîza vermek

Asâ, **1.** Cop, Çop, **2.** Dayak, **3.** Değnek, **4.** Maytı, **5.** Sarana, **6.** Sopa

Asabe, **1.** Baba oymağı, **2.** Soy, **3.** Tire

Asalet (Asılzadelik), **1.** Soydan **2.** Tağuşluk, **3.** Törölük

Asalet, (vekâlet zıddı) Kendilik

Asaleten, Kendisi, öz kendi

Âsan, **1.** Genez, **2.** Kelişti, **3.** Kenez, **4.** Kolay, **5.** Onay, Unay, (Ong = sağ) **6.** Yengil

Âsanlık, Kolaylık

Asap, **1.** Cızık, **2.** Çındır, **3.** Erişik, **4.** Hıkış, **5.** Sarusiğir, **6.** Sinir, **7.** Zivrim

Asabî, **1.** Avan, (Ahlâkî man.) **2.** Cıdırgı, **3.** Çıngılı, **4.** Erişikli (deli, divane man.) **5.** Kızgın, **6.** Kızık, **7.** Silki (Hiddetinden titriyen), **8.** Sinirli, **9.** Tingaz

Asabîleşmek, **1.** Silkilenmek, **2.** Sinirlenmek

Asayiş, **1.** Arıç, Arınç, Eriç, Erinç (Erinç = sükûn, huzur, memnuniyet; Erinmek = kendini huzur içinde hissetmek, neşelenmek, sevinmek, dinlenmek, **2.** Baysal, **3.** Dinçlik, **4.** Dirlik, **5.** Dışlık, **6.** Düzenlik, **7.** Emsem, **8.** İl, (Sulh man.) **9.** İriç, İrinç, İriş

Asayişsiz, **1.** Bozuk, Bozuk düzen, **2.** Dedirgin, Tedirgin, **3.** Karışık,, Kargaşalı

Asayişsizlik, **1.** Bozukluk, Bozuk düzenlik, 2. Dedirginlik, Tedirginlik, **3.** Karışıklık, Kargaşalık

Asel, Bal

Asıl, **1.** Başlıca, **2.** Dip, **3.** Kök, **4.** Kütük, **5.** Ök, **6.** Öz, **7.** Özdek, **8.** Öztop, **9.** Töz, **10.** Tüp

Asılsız, **1.** Dipsiz, **2.** Uydurma, **3.** Yıvık,

Asıl ve esas, İçyüz

Aslî, **1.** Başlı, **2.** En başlı, **3.** Yerli (ahali hakkında)

Asır (ikindi zamanı), **1.** Gün yılımı, (yılımak = ılınmak, ılık ol -

mak, 2. İkindi, 3. Yılı (Yıla = sarp kaya, Yılım = sarp arazi

Asır (yüz yıllık zaman), 1. Ayandalık (Ayandamak, ayanlamak = atın kuvvetli ve sert yürümesi), 2. Çağ, 3. Kur, 4. Kurun (kurdan), 5. Öy (zaman man. 6. Yüzyıl

Âsi, 1. Azgın, 2. Başkaldıran, 3. Baştak, baş baştak, 4. Bulgak, 5. Buynağu), 6. Kurunday, 7. Yazgan (Günahkâr man.)

Asî olmak, 1. Azmak, 2. Baş kaldırmak,

Asîl, 1. Aksoy, 2. Aksöyek (Söyek = kemik), 3. Bay (Reis, yiğit, zengin "patron,, man.) 4. Beğlik, 5. Çanga (bir asalet unvanı), 6. Çudri, 7. Doğuşlu, 8. Ersik, Erzik, İrsik, 9. Köklü, 10. Ocaktan, 11. Örüklü, 12. Siğil, 13. Tarhan (bir unvan), 14. Tekin (bir unvan), 15. Toğuşluk, 16. Tosluk, Tusluk, 17. Tosun, Tozun, 18, Töre, (bir unvan, 19. Törölük, 20. Törün, 21. Tüblek, 22. Tüblük eren, 23. Tüzün, 24. Uruklu, 25. Urulu, 26. Uyur, 27. Yek, Yeğ

Asit (Acide) 1. Acı, Aça, Açı (Ekşi man.) 2. Akır, 3. Ekşi,

Asker, 1. Çeri 2. Çeriğ, 3. Çerik, 4. Çerke, 5. Goşun, 6. Kemeç, 7. Koşun (askerî kıt'a "Troupe,, man.) 8. Sü, 9. Seri, 10. Yasakı

Asker sevketmek, 1. Çeri çekmek, 2. Çeriklemek, 3. Sülemek

Askerî hazırlık, Anumluk, (= hazır)

Askerî müfettiş 1. Teveçi 2. Yoklamacı

Asla, Cuda

Aslen, 1. Kökten, 2. Kökün

Asude, 1. Amal, amul, anul 2. Ardak, 3. Dinç (Başı -) 4. Diniz, 5. Dinlenmiş (istirahat etmiş man) 6. Tik, tek, 7. Tinç, tınç

Asude olmak, 1. Başı dincolmak, 2. Dincelmek, 3. Dinlenmek (istirahat etmek man.), 4. Tınışmak

Asude yer, İlti

Asudelik, 1. Dinçlik, (Başı -) 2. Tinçlik, tınçlık, 3. Tüzüklük,

Asüman * (Asman), 1. Gök, 2. Tengri

Âşar, (eski vergi), Ondalık

Âşar memuru, 1. Baskak, 2. Ondalıkçı

Âşık, (Saz şairi), 1. Bahşı, 2. Ozan, (Uzun = muayyen vezni olmıyan bir nevi nazım)

Aşıklık, Oynaklık, Ozanlık

Âşık, 1. Algın, 2. Emre, 3. İmrak (İmr - imr kökü daha çok yâr, sevgili man.) 4. İmre, 5. İmrağ. 6. İmrak, 7. Kölençik, (Seven, düşkün man.) 8. Oynas, (Muaşık man.) 9. Severçe, 10. Sövücen, söyücü (Seven man.) 11. Tutkun (Müptelâ man.) 12. Üyük. üyüklü 13. Vurgun, 14. Yangın, 15. Yanık. 16. Yavuncu (Yavunmak = kendini kaybetmek)

Âşık olmak, 1. Düşkün olmak, 2. Gönül vermek, 3. Kusmak (sevmek ve sevilmek man.) 4. Tutul -

mak (müptelâ olmak man.) 5. Vurulmak, 6. yakılmak, 7. Yanmak, Tutuşmak

Âşikâr, 1. Açık, apaçık, 2. Aydın, 3. Bayık, 4. Bel, 5. Belgülüğ, 6. Belli, besbelli, 7. Bellü, 8. Göz göre

Âşikâr etmek, Belli etmek

Âşikâr olmak, 1. Belirmek, belli olmak, 2. Görünmek, Gözükmek, 3. Közünmek

Aşina, 1. Bildik, 2. Bilen, bilir 3. Biliş, 4. Konçuk, 5. Öyür 6. Sınar, (sınamak, mücerrep man.) 7. Tanıdık, 8. Tanış, 9. Yandaş ("intime,, man.)

Aşinalık, 1. Bilik (Asıl ilim, irfan, hikmet man.) 2. Bilişiklik, 3. Bilişlik

Aşinalık etmek, Esenlemek (selâm vermek man.)

Aşiret, 1. Aymak, 2. Boy, 3. İl, 4. Oğuş, 5. Oymak, 6. Ulus, (Büyük bir kavm man.) 7. Uruk, uru, 8. Yak, Yavuk (Kavm, hısım..akraba man.)

Aşiret reisi, 1. Boy beyi, 2. El beyi, il beyi, 3. İlhan

Aşiyan, 1. Demek, 2. Konaç, 3. Uya, 4. Yuva

Aşk, 1. İlinti (alâka man.) 2. Köleniş, 3. Sevgi, 4. Sevük, Sivük (sevilmiş, man. da gelir), 5. Sivküm. 6. Söyü. 7. Süüm, 8. Taptal 9. Üyük, 10. Yangı, 11. Yavunculuk

Aşure. 1. Gölle, 2. Gönle, 3. Hedik aşı, 4. Tatlaş

Aşüfte, 1. Bılkımsak, 2. Fırkıtma, 3. Kaltak, 4. Oynak, 5. Şaltak, 6. Şıllık, 7. Şırfıntı

Atâ, 1. Acığ, 2. Bağışlama, 3. Birişik, 4. Buşuğ, 5. Culduk, 6. Döşelik, 7. Honça, 8. Sağat, 9. Sığa, 10. Sunuk, 11. Suyurgal, 12. Tartık, 13. Verişik, 14. Vergi (İhsan, hibe man.)

Atalet, 1. Aylaklık, 2. Boş durma, 3. Calkavlık, (Tembellik man) 4. Durgunluk, 5. İşsizlik, 6. İşlemezlik, 7. Paktaşınma, 8. Tembellik, 9. Usalık, usallık

Ataleti his, 1. Duygusuzluk, 2. Duymazlık,

Atebe, 1. Busağa, 2. Eşik

Ateh, 1. Alıklaşma, 2. Bunaklık

Ateh getirmek, 1. Alıklaşmak, 2. Bönemek, 3. Bunamak

Atelye, İş evi, işlik

Atf (etmek), 1. Çevirmek, 2. Eğmek, 3. Vermek, 4. Yükletmek

Ati, 1. Geldeci, 2. Geldeç, 3. Gelecek, 4. Gelesi. 5. Gelgi, gelgü, 6. İleri, ileri', 7. Önder

Atide, 1. Aşağıda, 2. Gelecekte, 3. İleride. 4. Önde

Berveçhi ati. 1. Aşağıdaki gibi, ilerideki gibi, 2. İnce

Atıfet, 1. Kejik, 2. Sargut, 3. Soyurgal (atiye, hediye, ihsan man.)

Atıfet göstermek, 1. Kaymak 2. Soyurgamak

Atik, 1. Baya, 2. Bayat. 3. Erge, 4. Ergi, 5. Erki, irki, 6. Eski,

Atıl, 1. Aylak, 2. Boş duran, 3.

Calkav, 4. Catkalak, 5. Dingin, 6. Erincek, eringeç, (tembel, miskin man.) 7. Eringen, 8. Gevşek, 9. İrinç, 10. İşlemez, 11. İşsiz, 12. Kaskı, 13. Keprem

"Kepreme iş buyur arkasından kendin koş,,

14. Kılyık, (uzuv için), 15. Kımıldamaz, 16. Kızbay, 17. Ölbesek, 18. Ölpük, 19. Sölpük, (gevşek man.) 20. Tıyız, 21. Tolaz, 22. Usal, 23. Uyuşuk, 24. Üşemen, 25. Yoğa

Atıl durmak, atıl kalmak, 1. Sileymek, 2. Paktaşınmak,

Atş (ataş), 1. Öz göynüğü 2. Susama, 3. Susamışlık, 4. Susun (daha çok içilecek şey demektir.) 5. Susuzluk, 6. Usag

Atşan, 1. Susak, 2. Susalak

"Kar susalağı kandırmaz.,,

3. Susamış, 4. Susuz,

Atşan olmak, 1. Çöllemek 2. Karakmak, 3. Susamak, 4. Şöldemek, 5. Usmak

Attar, 1. Çerçi, 2. Otacı, 3. Tansucu, 4. Tenüşçü

Avait, 1. Gelir, 2. Salgut

Avam, 1. Ağdık, 2. Baz

"Tanrının katında ağa da bir baz da bir,,

(Bundan daha çok âmir ve mâdun manası anlaşılır;) 3. Buyun, 4. Karabudun, 5. Karakamığ, karakamık

Avangrat, Karavıl, karavul,

Avans, 1. Kenek, 2. Öndün

Av'ave, 1. Afkurma, 2. Havlama, 3. Uluma, 4. Üğrüme, 5. Ürüme

Avaz *, 1. Bağırış, bağırma 2. Car (haber, ihtar, ilân, man.) 4. Çığ, 5. Çığlık, 6. Enez, 7. Haykırma, 8. Ses, 9. Tavuş, 10. Ün

Avazei harp,, Uran

Avaz etmek, 1. Bağırmak, Haykırmak, 2. Ünlemek

Avdet, 1. Dönme, dönüş, 2. Kaydak, 3. Kayıtma, 4. Kayrılğı

Avdet etmek, 1. Dönmek, geri dönmek, 2. Kavulmak, 3. Kayıtmak, 4. Yanmak

Avdet, azimet, gidip gelme, gidiş geliş

Âver, 1. Sokur, 2. Tek gözlü (K.T.) (Bak: Âma.)

Avize, 1. Askı, 2. Silincek, selbincek, (gerdanlık man. da gelir)

Avn, Yardım

Avret, 1. Ut, 2. Ut yeri, 3. Uyat yeri

Avukat, 1. Koşton, 2. Sözçi

Âyan, 1. Aksakallar, 2. Boyarlar, 3. Billüler, 4. Cudriler, 5. İleri gelenler, 6. Kocabaşılar, 7. Köğyük (Köy âyanı), 8. Saydutlar, ("Saymak,, tan)

Ayan, 1. Açık, 2. Avalanmış, 3. Bel, 4. Belli, 5. Besbelli, 6. Görnü, 7. Yavlak,

Ayan olmak, 1. Ayalanmak, 2. Belürmek, 3. Ortaya çıkmak

Ayin (Ayn. Uzuv man.)

Ayın (aynı, tıpkı, man.) 1. Bayağı, 2. Kendi, kendisi, 3. Öz, özü

Aynen, 1. Çıkla, çığla, çıhla, 2. olduğu gibi.

Ayni, 1. Cıncık, Çımşık, 2. Kingürü, 3. Kurdu, 4. Olok, 5. Oray, 6. Püdüttü

Aynı miktarda, 1. Tüz ülüş

Ayni zamanda, Koja, Koşa,

Ayniyet, 1. Kendilik, kendi olma, 2. Özlük,

Ayniyle, Gene öyle, kendisi gibi, olduğu gibi

Ayıp, 1. Ağman, 2. Eksik, Essiklik, 3. İlik, 4. Kara, 5. Kınak, 6. Kıs, 7. Oyat, 8. Utanacak, 9. Uyat

Ayıplamak, 1. Danlamak, Tanlamak, 2. Karağımak, 3. Kınamak,

Âyin, 1. Kilev, 2. Tapı, tapu, (ibadet man.) 3. Töre, 4. Türe

Ayine, 1. Ayna, 2. Bakanak, 3. Bakınacak, 4. Düzüngü, 5. Görgöz 6. Görgü, 7. Gözgü, 8. Gözgöz, 9. Gözünge, 10. Gözgüngü, 11. Gözünke, gözgeç, gözek, 12. Karavuş, 13. Körneş, 14. Körnöş, 15. Köskü, közgü, 16. Küzgü, 17. Yüzünge

Ayyaş, 1. İçkeci, 2. İçkiye düşkün, 3. Kanık, 4. Porcu

Aza, 1. Böyü, 2. Muça, (vücut uzvu man.) 3. Müşö, (Müçe), 4. San (Vücudun bir kısmı man.) 5. Üye,

Azam, 1. En büyük, 2. Ulurak

Azamî, En çok

Azamet, 1. Batukluk, (ehemmiyet, ağırlık man.) 2. Büyüklük, 3. Çalım, (gösterişten ibaret sahte azamet man.) 4. Kendini beğenme (hotpesentlik man.) 5. Kişilik (asalet necabet man.) 6. Köfençlik, 7. Kövenç, 8. Öktemlik 9. Ululuk, 10. Yandık,

Azamet füruş, 1. Çalımcı, çalım satan, 2. Hökelek, 3. Kendini beğenmiş (hotpesent man.) 4. Kostak, 5. Kovalak, 6. Zartalak

Azamet satma, 1. Beldenmek 2. Böbürlenmek, 3. Büyüklenmek 4. Çaylanmak, 5. İkeşmek, 6. Kabarmak, Koltuk kabartmak, kol sallamak, 7. Kasalmak, kosalmak 8. Kelermek, 9. Kofalmak, 10. Kubarmak, 11. Ofutmak, 12. Oputmak, 13. Ululanmak

Azametle oturmak, 1. Coşamak, 2. Kanışmak,

Azametli, Batır (cesur, yiğit man.) 2. Bedük, 3. Böğü, 4. Çon, 5. Ekemen, 6. Gür, 7. Kuduruk, 8. Kurgun, 9. Öktem, 10. Uluksar

Azap, 1. Buşu, 2, Çoğu, 3. Emge (zahmet man.) 4. Gın, 5. İmkek (zahmet ve meşekkat man.) 6. Kın, kınlık, 7. Kınak, 8. Kınalık, 9. Kınayış, 10. Kıyın, 11. Kızgut, 12. Mun, 13. Munak, 14. Üzüntü, 15. Yazu, 16. Yapa

Aazp çekmek, 1. Dumcukmak, 2. Emgenmek, 3. Emkeklenmek, 4. İmrenmek, 5. Munalmak, munarmak, 6. Üzülmek, 7. Yazımak,

Azap vermek, 1. Cazıtmak, 2. Muğandırmak, 3. Üzmek,

Azâde, 1. Boş, 2. Boydak (yalnız. tek başına man.) 3. Erkli. irkli, (hür, muhtar man.) 4. İlişiksiz

ke,, Gözgeç, Gözek, 12. Karaça - ke,, Gözgeç, Gözek, 12. Kara - Köskü, Közgü, 16. Küzgü, 17. Yüzünge.

Ayyaş, 1. İçkeci, 2. İçkiye düşkün. 3. Kanık, 4. Porcu.

Aza, 1. Böyü, 2. Muça, 3. Müşö, 4. San (vücudun bir kısmı man.) 5. Üye.

Azam, 1. En büyük, 2. Ulu - rak.

— **İ**, En çok.

Azamet, 1. Batukluk, (ehemmiyet, ağırlık man.) 2. Büyüklük, 3. Çalım (gösterişten ibaret sahte azamet man.) 4. Kendini beğen - me (Hotpesentlik man.) 5. Kişilik (Asalet, necabet man.) 6. Kö - fençlik, 7. Kövenç, 8. Öktemlik, 9. Ululuk, 10. Yandık.

— **Füruş**, 1. Çalımcı, Çalım satan. Hökelek. 3. Kendini beğen - miş (Hotpesetnlik man.) 4. Kos - tak, 5. Kovalak, 6. Zarlalak

— **Satmak**, 1. Beldenmek, 2. Böbürlenmek, 3. Büyüklenmek, 4. Çaylanmak, 5. İkeşmek, 6. Kabarmak, Koltuk kabartmak, kol sallamak, 7. Kasalmak, 8. Kelermek, 9. Kofalmak, 10. Kubarmak, 11. Ofutmak, 12. Oputmak, 13. Ululanmak,

— **le oturmak**, 1. Coşmak, 2. Kanışmak,

li 1. Batır, (Cesur, yiğit man.) 2. Bedük, 3. Böğü, 4. Çon, 5. Ekemen, 6. Gür. 7. Kuduruk, 8. Kur - gun, 9. Öktem, 10. Uluksar.

Azap, 1. **Buşu**, 2. Çoğu, 3. Enge (Zahmet man.) 4. Gın, 5. İmkek (Zahmet ve meşekkat man.) 6. Kın, kınlı, 7. Kınak, 8. Kınalık, 9. Kınayış, 10 Kıyın, 11. Kızgut, 12. Mun, 13. Munak, 14. Üzüntü, 15. Yazı, 16. Yapa.

— **Çekmek**, 1. Dumcukmak, 2. Emgenmek, 3. Emkeklenmek, 4. İmrenmek, 5. Munalmak, Munarmak, 6. Üzülmek, 7. Yazmak.

— **Vermek**, 1. Cazıtmak, 2. Muğandırmak, 3. Üzmek,

Azade, 1. Boş, 2. Boydak, (Yalnız, tek başına man.) 3. Erkli, İrkli (Hür, muhtar man.) 4. İlişiksiz.

— **lik**, 1. Erk, İrk (iktidar, idade, hürriyet man.) 2. İlişiksizlik.

— **olmak**, 1. Bağsız olmak, başı boş olmak, 2. Emrülmek, 3. İli - şiksiz olmak. 4. Yolunmak.

Azar, 1. Dapku, Tapku, 2. Da - rılma, 3. İncintme, 4. Kalış, 5. Pay.

"Aldın mı paymı?,,

— **Lamak**, 1. Darılmak 2. Kakımak, 3. Kınamak, 4. Kınıray - mak, 5. Paylamak, 6. Paysımak, 7. Sarsıtmak, sesitmek, 8. Sekse - mek.

Azat, 1. Boş. 2. Boşuğ, (Azat etme, yol verme man.) 3. Kurtulmuş, 4. Salma, 5. Salman, 6. Sal - tık, 7. Sartık, .

— **etmek**, 1. Ağatmak, 2. Bırakmak, 3. Kurtarmak, 4. Ozmak,, 5. Salıvermek, 6. Yol vermek.

— Olmak, 1. Boşunmak, 2. Kurtulmak.

Azil (Azl) Açığa çıkarma, çıkarma

Azletmek, 1. Açığa çıkarmak, 2. Ayırmak, 3. El çektirmek, işinden çıkarmak, 4. Şmıtmak.

Azim (Azm), 1. Oğrağ, 2. Tenik, 3. Yaruk.

— siz, Usancı.

Azmetmek, 1. Andurmak, 2. Bazmak, 3. Gönül bağlamak, 4. Gönüllenmek. 5. Yönelmek.

Azmi rah etmek, Yola çıkmak.

Azîm, 1. Bağlan, 2. Bedük, 3. Büyük, 4. İri, 5. Koca, kocaman, 6. Tonka, 7. Tulgar, 8. Uluğ, 9. Ulu, 10. Yavlak, 11. Yoğun.

Azîmülbatın, 1. Gamalak, 2. Göbekli, 3. Karnı büyük.

Azîmülcüsse, 1. Gövdesi büyük, Gövdeli, 2. Hedere 3. İri gövdeli

Azimet, 1. Barığ, 2. Gidiş, Gitme, 3. Parım, 4. Uğrak, 5. Varma, 6. Yürüyüş.

Azmetmek, 1. Gitmek, 2. Gönmek, 3. Varmak, 4. Yola çıkmak.

Azimet - Avdet, 1. Barur yanar. 2. Gidip, gelme.

Aziz, 1. Amrağ, 2. Onuk, 3. Sevgili, 4. Sevig, 5. Sevük, Sebük, 6. Tapkaç.

Azm, 1. Kemik, 2. Sekük, 3. Söğük, 4. Söngek, 5. Söngük, Söğük, 6. Sönkük, 7. Söyek, 8. Sünk.

Azrail, 1. Alıcı, 2. Can alağan, 3. Can alıcı, 4. Ölüm erkliği.

Azvetmek, 1. Sıltamak, 2. Üstüne atmak,

B

Bad, 1. Görez, 2. Dün, 3. Eser, 4. Esiş, 5. Eskin, Eskün, 6. Yel.

Badı cenubî, Akyel.

Badı Saba, 1. Cenderek, 2. Huluca, 3. Sazagan, (Bir manası da bataklık, sazlıktır), 4. Sazak, 5. Tan yeli.

Badı Semum, Issıyel.

Badban, 1. İlsik, 2. Yelken,

Badana, 1. Çarpı, 2. Çırpık.

Badanalamak, 1. Borlamak, 2. Çarpılmak, 3. Çırpmak.

Badana yaptırmak, (Cabturmak.

Ba'de, Sonra.

Ba'dehu, 1. Andan 2. Artça. 3. Basa. 4. Sonra, daha sonra, 5. Keyin, Kiyin, 6. Kin, 7. Kisre.

Ba'dehuma, 1. Bundan böyle, 2. Bundan sonra.

Ba'dehuttaam, Yemekten sonra.

Ba'dezzuhru, Öğleden sonra.

Bade,

Badi,

Badiye, 1. Çöl, 2. İsik, 3. Karagağ, 4. Ova, 5. Yazı.

Bagaj, 1. Ağırlık, 2. Ağruk, 3. Yük.

Baget, 1. Çomak. 2. Çubuk, 3. Değnek.

Bağı, 1. Azgın, 2. Baş kaldıran, 3. Erkiri.

Bağteten, 1. Aanmık, 2. Ansız,

3. Ansızda, 4. Ansızdalık, 5. Ansızın, 6. Ansurdadan, 7. Ansuzdayken, 8. Apansız, apansızın, 9. Birden bire, 10. Tavuşsuz (Sessizce man.) 11. Tavuşsun, 12. Tefüşsüz.

Baha, (Beha), 1. Artam, 2. Bul, 3. Değer, 4. Ertük.

Bahadır, *, Batır, 2. Batur, 3. Boğatur, 4. Bor, boz, 5. Cılasın, cılasun, 6. Efe, 7. Eren, 8. Eroğlu, 9. Kaşka, 10. Keleş, 11. Ökte m, 12. Tilev, 13. Türk, 14. Yiğit

Bahane, 1. Coruk, 2. Iğrıp, 3. Ildırgıç, 4. Kaçamak, 5. Sıltav, (İsnat, iftira, bahane man.) 6. Sıltuv, 7. Tıldağ

Bahane bulmak, Köymenmek, Küymenmek

Bahar, 1. İlkyaz, 2. Yay, 3. Yaz 4. Yazbaşı

Bahar gelmek Yayıkmak, yazıkmak

Baharat, 1. Avcar, 2. Kadık, 3. Oğulduk, 4. Otyam, 5. Otyem

Bahil, 1. Ağın, 2. Cığan, 3. Cimri, 4. Eli sıkı, sıkı elli, 5. Gir - git, 6. Izgar 7. Karçınak, 8. Katı, 9. Kırnak, Kırgıt, 10. Kırnak, 11. Kırnaz, 12. Kırt, 13. Kıskıs, 14. Kısmık (Daha çok tutumlu man.) 15. Kısmır (Daha çok tutumlu man.) 16. Kısnık, 17. Kıtmar, 18. Kıvırkak, 19. Kız, 20. Pıhlız, 21. Pıklız, 22. Pinti, 23. Sakur, 24. Saran, 25. Sıkmar, 26. Sıkra, 27. Sintir, 28. Tısı

Bahillik, 1, Saranlık, 2. Üzüt - lük

Bahr, 1. Deniz, 2. Tengis, Tengiz

Bahrı muhit, 1. Açık deniz, 2. Amanteniz, 3. Büyük deniz, 4. Dış deniz, 5. Taluy, 6. Tolbas

Bahrı muhiti kebir, Taluy Ö - ğüz

Bahriyeli, 1. Denizci, 2. Gemi - ci

Buhayre, 1. Bölet, (Su birikin - tisi man.) 2. Böyet, böğet, (asıl manası: baraj, bent) 3. Eğrek, eğrik, 4. Göl, 5. Göleç, 6. Gölmeç

Bahs (Bahis), 1. Cap (Mephas, fasıl, bap man.) 2. Paştam 3. Tek- sinç, (Fasıl, bap man.)

Bahs (Tutuşulan), 1. Margı, 2. Margıju, 3. Merç, 4. Merey, 5. Öç, 6. Pargan, 7. Tutu

Bahse girişmek, (Bahis tutuşmak), 1. Margışmak, 2. Marışmak 3. Öç tutmak, 4. Öcüm çekişmek, 5. Öcümleşmek, 6. Öcürmek, 7. Öcüşmek. 8. Öceşmek, 9. Öçeş - mek. 10. Örçeşmek, 11. Ucaşmak, 12. Ödül,

Bahse konan, 1. Öncül, 2. Ön - dül,

Bahsetmek, 1. Ayıtmak 2. Eşenlemek, 3. Çayurmak, 4. Söylemek 5. Söz açmak, 6. Uşamak, 7. Ut - mak,

Bahsolunmak, Sözü açılmak, sözü geçmek.

Bahş, 1. Bağışlamak, 2. Soyur

kamk, 3. Suyurgamak

Bahşiş, *, 1. Acığ, 2. Bağşiş, 3. Belek, 4. Bölek, 5. Bülek, (pay ve hediye man.) 5. Dölecek, 6. Düşelik, 7. Geyrek, 8. Bonça, 9. Honça, 10. Muştuluk, (İyi bir haberi getirene verilen bahşiş.) 11. Savgat, 12. Sırga, 13. Soyurgal, 14. Söyünçi, (Müjde veya hizmet mukabilinde verilen hediye.) 15. Üğdül, 16. Ürüm, 17. Yarı

Baht *, 1. Evran, Evren, 2. Irıs 3. Kıv, 4. Kut, 5. Kutluluk, 6. Mut 7. Olcay, Uulcay, 8. Pirge 9. Süğür, 10. Tay, 11. Uğur, 12. Uraz, 13. Yadık, 14. Yol

Bahtiyar, 1. Kıvlığ, 2. Köşlük, 3. Kutlu, 4. Kutluğ, 5. Kutluş, 6. Kutmandu, 7. Mutlu, 8 Olcay, 9. Ongan, ungan, 10. Yolluğ

Bahtiyar olmak, 1. Gönenmek, 2. Kıvanmak (Daha çok memnun ve müftehir olmak man.) 3. Kutlanmak, 5. Kutulmak, 5. Kuturmak, 6. Kututmak 7. Yalçımak, yaçırmak,

Bait, Alıs, 2. Atız, 3. Avkan, 4. Avlak, 5. İak, 6. Kapıs, 7. Tundun, 8. Uza, 9. Uzak, 10. Kırak.

Baka, (Beka), 1. Bayan, 2. Ölmezlik, 3. Sürek, sürgün

Bakar, 1. Sığır, 2. Kuna

Baki (Bakadan), 1. Bengü, 2. Mengü, 3. Ölgüsüz, 4. Ölmez, 5. ölmez

Bakı (Bakiye), 1. Artan, 2. Artık, 3. Avrıık, 4. Bundan başka, 5. Kalan, 6. Kalık

Baki kalmak, 1. Artamak, 2. Artmak, 3. Kalmak

Bâkir, (Bâkire), 1. Arı kız, 2. 2. Boy kız, 3. Çüken, 4. Erden, 5. Ergen (evlenmemiş genç erkek ve kadın) 6. Gers, 7. İyre, 8. Kalmık, 9. Kız, 10. Kızoğlankız 11. Övelek, 12. Silik, 13. Yez

Bakiye, 1. Artan, 2. Artık, 3. Artım, 2. Artık, 3. Artım, 4. Kalan, 5. Kaldık, 6. Kalgır, 7. Kalı, 8. Kalık, 9. Kalıntı, 10. Kırtık, 11. 12. Sarkıt, Sarkut, 13. Takanak,

Bakiye kalmak 1. Artmak, 2. Kalmak

Bakiyetüssüyuf, 1. Kılıcartığı 2. Kıranartığı

Bakkal, Tereci

Balâ, 1. Ediş, idis, 2. Örki, 3. Örü, 4. Tör, tür, 5. Üst, üstün, 6. Üze, 7. Yöney, 8. Yukarı, 9. Yüce, 10 Yüksek

Balâpervaz, 1. Şişken, 2. Yüksekten uçan, yüksekten atan

Balâpervazlık etmek, 1. Avurt satmak, 2. Örilemek, 3. Yüksekten atmak, Yüksekten uçmak

Beliğ olmak, 1. Ermek, 2. Erişmek, 3. İrişmek, 4. Sinnemek (Vasıl olmak man.) 5. Varmak, 6. Yetmek

Balina, Deve balığı

Balkon, 1. Bakacak, 2. Bakınacak, 3. Celki, 4. Cıkartma, 5. Çıkma, 6. Gezenek 7. Güneslik, 8. İleri yüz, 9. Kaklık, 10. Önkaş, 11. Önve, 12. Savat üstü. 13. Sıvat, 14. Tarma, 15. Yazla, 16. Yeme,

Ber, Üzre, (Aşağıdaki mürek - keplerin ilk cüzüdür.)

Berakis, Tersine.

Berdevam olan, Süren, sürmekte olan.

Bergüzar, 1. Andaç, 2. Armağan, 3. Tartuk.

— **Hayat**, 1. Sağ 2, Yaşamak.

— **hayat olmak**, Sağ olmak, yaşamak.

— **karar**, 1. Ağınçsız, 2. Evrilinçsiz, 3. Yerinde duran, yer - yerleşmiş.

— **karar olmak**, 1. Tohtamak, 2. Toktamak, Tuktamak, (Durmak man.) 3. Yerleşmek, yerinde durmak.

— **murat olmak**, 1. Ermek, erişmek (Dileğe) 2. Onmak, (Felâh bulmak, iflâh olmak, yetişmek, mes'ut olmak, murada ermek — man)3 Umduğunu bulmak.

— **taraf etmek**, 1 Aradan coymak, 2. Aradan çıkarmak, 3. Çitlemek.

— **taraf olmak**, 1. Aradan çıkmak.

— **veçhiati**, 1. Böylece. 2 İnçe, 3. Böylece, beraber

Beraber, 1. Bile. 2. Bilece, 3. Birge, 4. Birle, 5. Birlik, Birlikte, 6. Çür. 7. Koşa.

— **inde**, 1. Bilesince.

— **e kalmak**, 1. Tay düşmek.

— **olmak**, 1. Yanlaşmak.

Berat, 1. Çek ("Diplome" man.) 2. Yarlık. Yarlığ (Ferman, menşur man.) 3. Yerliğ.

Beraet, 1. Arıklık, 2. İlişiksiz çıkma, Temize çıkma.

— **etmek**, 1. Aklanmak, 2. Arınmak, 3. İlişiksiz çıkmak, temize çıkmak; 4. Küyremek.

Berbat, 1. Çaraş (İşi dikkatsizce baştan savma görme man.) 2. Çelpeşik, (Bozuk, çamurluluk, ivicaç, çetinlik man.) 3. Haşlak (Kötü, sıska, ipsiz, sıcaktan bozulan, buğday man.) 4. Kötü, 5. Pis, 6. Polun.

— **etmek**, 1. Alkmak, 2. Çerletmek, 3. Çepellemek, 4. Çıtmulmak, 5. Kirletmek, 6. Pisletmek.

— **olmak**, 1. Bozulmak 2. Büçükmek 3. Dağılmak 4. Kirlenmek 5. Pislenmek 6. Yablak. Bolmak.

— **Bereket**, 1. Alkış (Yümn, meymenet, takdis man.) 2. Artım, 3. Bolluk, 4. Kısnacak, 5. Kut, (Yümn man.) 6. Oguş, Okuş (mebzul man.) 7. Onuş, 8. Uğur.

— **bulmak**, — **lenmek**, 1. Mulukmak, Bulukmak, 2. Onmak, 3. Özremek, 4. Yarçımak.

— **li**, 1. Artağan, 2. Bol, 3. Gür, 4. Onatlık, 5. Onglu, 6. Ongun, 7. Uğurlu, 8. Üreğen, 9. Üzrek, 10. Yeğin, Yiğin, Yiyin.

— **siz**, 1. Artımzıs, 2. Uğursuz.

Berf, Kar.

— **ve baran**, Sulu sepken.

Berk, 1. **Balk**, **Balkı**, **balkır**, balkıs, balkız, 2. Çakar, 3. Çakın, 4. Ildırım, 5. Işın, 6. Işkırık, 7. Şimşek, 8 Şinşek, 9. Tanrı çakımı, 10. Yalap, 11. Yarkın, 12. Yaşın,

13. Yaşanmak,, Yeşenmek, 14 Yeşin, 15. Yalazan, 16. Yıldırım.
Bum .flliğiam eta eaoinetaonia

Berrak, 1. Açık, 2. Arca, 3. Ar - cağ, 4. Arcak, 5. Arıca, 6. Aruca, 7. Çanayaz. 8. Duru, 9. Duruk, 10. Durulmuş, 11. Malgıl, 12. Müldür, 13. Parlak, 14. Süzük, 15. Yıldıru, (Parıldar man.)

— **hava**, 1. Ayaz, 2. Zilayaz.

— **olmak**, 1. Durulmak, Duru - lanmak, 2. Tınıklamak, 3. Torul - mak.

Berzah, 1. Araya girici, 2. Boğaz. (Dağlık yerlerdeki dar geçitler man.) 3. Dil, 4. Kıstak.

Bes, 1. Elverir, 2. Tap, 3. Yeter.

Besalet, 1. Batırlık, 2. Yiğitlik , 3. Yılmazlık.

Beste, 1. Düzük, Ezgi.

— **lemek**, 1. Bağlamak, 2. Kondurmak, 3. Yakmak .

Beşaret, İ. Erim, 2. İrim, 3. Muştu. 4. Muştuluk. 5. Müjde, 6. Sefünç, 7. Şüyün.

— **haberi vermek**, Muştulamak.

Beşaşet, 1. Güler yüzlülük, 2. Yarp.

— **li, Beşuş**, 1. Çarak, 2. Güleç, 3. Güler yüzlü.

Beşer, 1. Adam. 2. Kişi 3. Kişi oğlu. 4. Yalıncak, 5. Yalıncak oğlu. 6. **Yalınguk**. 7. Yalkık, Yalkuk, 8. Yankluk, 9. Yanluk.

Beşir, Muştucu.

Bevil, (Bevl), 1. Çiş, 2. İşek, 3. İşeme. 4. Sidik.

Bey, (Beyi), 1. Satı, satış, satım, satıya çıkarmak, satılık, satış yolu, alım satım. 2. **Satı, Satu.**

— **etmek**, 1. Elden çıkarmak 2. Satmak.

— **'ü şira**, 1. Alı satı, 2. Alım satım, 3. Alış veriş.

Beyaban, 1. Bozok, 2. Çöl, 3. Dala. 4. Kin yazı (Geniş ova man). 5. Kıraç.

Beyan, 1. Açık söyleme, 2. Açık söz, 3. Anlatma, 4. Belli, 5. Eytiş, İtüş, (Eyitmekten) 6. Danışık, 7. İdin, 8. Söyleme.

— **etmek**, 1. Açık söylemek, 2. Anlatmak, 3. Ayumak, 4. Belkürtmek, 5. Bildirmek, 6. Söylemek, 7. Sözlenmek.

ı fikretmek, Çavalatmak.

— **ı rey etmek**, Öküzmek, (Öğüt 3. Yörüng (Parlak beyaz man.)

— **name**. Car.

Beyaz, 1. Ak, 2. Orün, Örüng, (Parlak beyaz man.)

— **a mail**, 1. Akçıl, 2. Akçıldım.

—**lanmak**, — **laşmak**, 1. Ağarmak. 2. Örünermek.

— **lık**, 1. Aklık, 2. Örünlük.

Beyn, 1. Ara. 2. Aralık.

e beyne, 1. İkisi arası. 2. İkisi ortası.

— **ennas**, İlortası.

Beyt, 1. Em, 2. Ep, 3. Ev, 4. Öy, 5. Üy.

î, 1. Evlik (Evlik hayvan) ,2. Öğür, Üğür (Ehlî, domestique man.)

Beytutet, 1. Geceleme, Geceyi

geçirme; 2. Oturma, 3. Yatı, 4. Yatıp kalkma.

—**etmek**, 1. Dünemek, 2. Gece - lemek, Geceyi geçirmek, 3. Oturmak, yatıp kalkmak.

Beyyine, 1. Belli, 2. Bellü.

Beyza, 1. Cumurtka, Yumurtka, 2. Kükey, 3. Yumurta, 4. Yumrutga.

Beyzî, 1. **Sopak**, 2. Söbe, Söbü, Söbelek, Söplek,

Bezl (Bezil), 1. Esirgememe 2. Saçma, 3. Verme.

Bızır, 1. Böböcük, 2. Dilağ, 3. Dilâk. 4. Dilcik, 5. Piden, 6. Tılak, Tilak.

Bi, Ile, le, la.

— **aynihi**, 1. Ginem, 2. Olduğu gibi., 3. Tıpatıp.

— **hakkın**, 1. Gereği gibi, 2. Kirtülikle.

— **lâkis**, 1. İnçip, 2. Karışu, 3. Tersine, tersine olarak.

— **lbedahe**, 1. Ansızın, 2 Düşünmeksizin.

— **lcümle**, 1. Bütün, 2. Hep, 3. Kamu, 4. Kamuğ, Kamuk .

—**lhassa**, 1. Ayarta. 2. Ayrıca, Başkaca 4. Hele, 5. Hepsinden üstün, 6. Ograğu, 7. Yun.

— **liltizam**, 1. Bilerek, 2. Çerile, 3. İstiyerek, 4. İş edinerek, 5. Tıyana, 6. Yerle:

— **lkülliye**, 1. Büsbütün, 2. Bütün bütüne, 3. Dibelek.

— **lmüsahede**. 1. Bakarak, Bakıp, 2. Görerek, 3 Karan.

— **lmüvacehe**, 1. Yüzleşerek, 2. Yüzleştirerek, 3. Yüzüne. Yüzyüze.

— **lvasıta**, Dolayısiyle.

— **nnefs**, **zzat**, 1. Boyum, 2. Cak, Kendi, kendisi, 4. Ok, Ök, 5. Özgü.

—**ttahsis**, Ayrıca, ayırarak.

— **ttamam**, 1. Bütün bütüne, 2. Eksiksiz olarak, 3. Hepsi.

Bi, Siz (Yokluk anlatır), (aşağıdaki mürekkeplerin ilk cüzüdür.

— **aman**, 1. Pağırsız, acımaz, kalpsiz man.)

— **ar**, 1. Çarmak, 2. Kaşmer, 3. Sınnap, 4. Sıyrık, 5. Utanmaz, 6. Yüzsüz.

— **beka**, 1. Savan (muvakkat, süreksiz man.) 2. Süreksiz.

— **çare**, 1. Acmacak, 2. Basmcak, 3. Emsiz, (Em = ilâç, derman, çare) 4. Cora, 5. Kanayaklı, 6. Korana.

— **derman**, Eneze.

— **emsal**, 1. Benzersiz, Benzeri yok; 2. Eşsiz.

— **gâne**, 1. Ayruk; 2. El, 3. Yakancı 4. Yat 5. Yav.

— **günah**, Suçsuz:

— **haber**, 1. Boşank; 2. Gözü bağlı; 3. Sanayır.

— **hat**, 1. Aynuksa 2. Bitmez, Bitmez tükenmez; 3. Ölçüsüz 4. Saysız, 5. Sayısız Sayıya, gelmez. 6. Sonsuz, 7. Uçsuz bucaksız. 8. Yer götürmez.

— **hayâ**, 1. Çıtak, 2. Utanmaz. 3. Yırtık; 4. Yırtlaz.

— **hesap**, 1. Burşak, 2. Sansız,

3. Sayısız, 4. Tümen (Asıl manası: On bin; tümen tümen — pek çok

— **huş**, 1. Baygın, 2. Den, 3. Düşüdürük, 4. Kendinden geçmiş, 5. Öksüz, Öğsüz. 6. Şaşkın.

— **huş olmak**, 1. Ağınmak, 2. Bayılmak, 3. Endikmek, 4. Kendinden geçmek. 5. Ovanmak, şaşalamak, şaşırmak, şaşkınlaşmak, 7. Uğunmak, 8. Uvalamak .

— **huzur**, 1. Dedirgin(kendi yerini kaybedip başka yerleri yadırgıyan), 2. Tedirgin.

— **huzur etmek**, 1. Bezdirmek, 2. Bıktırmak, 3. Usandırmak, 4. Üşündürmek.

— **huzur olmak**, Emkenmek, .

— **insafs**, Pağırsız.

— **kes**, — **vaye**, 1. Boştak, 2. Elkit, 3. Kesit, 4. Kimsesiz, 5. Öksüz (Daha çok anasız man.) 6. Sukyalınkus. 7. Yersiz yurtsuz.

— **Kıyas**, Ölçüsüz.

— **lüzum**, 1. Boşuna, Boş yere, 2. Çalkaraya, 3. Donsak. 4. Gerekmez, Gereksiz, 5. Matlak, (malâyani man.) 6. Sömü, sömür, 7. Yersiz.

— **mana** 1. İpsiz sapsız, 2. Saçma, Saçmasapan, 3. Yavan.

ma sapan eta etaoinetaoin etaoi

— **mecel**, 1. Eneze, 2. Talık, 3. Talkan.

— **muhaba**, Çekinmeksizin, çekinmiyerek.

— **nazir** 1. Bendessiz, 2. Benzersiz, Benzeri yok, 3. Eşsiz, 4. Kerinçsiz.

— **nihaye - payan**, 1. Aynuksa , 2. Bitmez, Bitmez tükenmez. 3. Buç, 4. Erüş (Çok man.) 5. Öğüş, (Çok man.) 6. Sansız, 7. Sonsuz. 8. Tükenmez, 9. Uçsuz, 10. Uçsuz-bucaksız.

— **perva**, 1. Çekinmez, 2. Korkusuz, 3. Sakınmaz, 4. Saygısızca 5. Sıkılmaz, 6. **Utanmaz.**

—**Şuur**, 1. Erişikli (Cin çarpmış, meczup man.) 2. Mun, Mung.

— **tap**, 1. Apışık, 2. Argın, 3. Argun, 4. Bitelik, 5. Bitik, Bitkin, 6. Buyuk, 7. Dingin, 8. Düşkün, 9. Irgın, 10 Yetsiz, 11. Yorgun, yorgunargın, 12. Yüdek.

— **tap olmak**, 1. Arımak 2. Güdemek, 3. Ehnesimek, 4. Havşolmak. 5. Kösülmek. 6. Polazımak, 7. Yorulmak. 8. Yuşumak.

—**teemmül**, 1. Dümüksüz, 2. Düşünmez, Düşüncesiz.

— **vefa**, 1. Dönek, 2. Sözünde durmaz.

Biat, 1. Boyun verme, 2. Elverme, El tutma, 3. Tabuğ, 4. Tapu. 5. Tapuk (Hizmet, tazim man.)

Bidar, 1. Otuk. 2. Uyanık, 3. Uyav.

— **etmek**, 1. Uyandırmak, 2. Uyarmak.

— **olmak**, 1. Uyanmak.

Bid'at, 1. Türeme, 2. Yeni çıktı. 3. Yeni çıktı. 3. Yeni çıkma.

Bidayet, 1. Baş.

— **te**, 1. Aşnu, (Sunırc aş =

Cehr, 1. Üngötürme, 2. Yüksek getürme.

— **en** 1. **Açıktan**, 2. Açukluğ, 3. Yüksek sesle.

Ceht, 1. Basım, 2. Cete, 3. Çaba, 4. Çabalama, 5. Çalış, ("Effort" man.) 7. Didinme, 8. Emek, 9. İmek, İmkek, 10. Kınık, 11. Kınu ("Application" man.) 12. Öbke, 13. Uğraşma.

— (d) **etmek**; 1. Büktelemek, 2. Çabalamak, 3. Çalışmak, 4. Çalışıp çabalamak, 5. Devcinmek, devinmek, 6. Didinmek, 7. Dürüşmek, 8. Düşemek, 9. Emek vermek, 10 Emenmek, 11. Kadıklanmak, 12 Katığlanmak, 13 Kanıkmak, 14. Kıpınmak, (hareket etmek man.) 15. Kızımak, 16. Küçemek, 17. Talpınmak, 18. Uğraşmak, 19. Yekinmek, 20. Yopunmak.

Celâdet, 1. Batırlık, 2. Berkilik, 3. Yiğitlik.

— **göstermek**, 1. Tığraklanmak, Tığramak, Tıgrışmak.

—**li**, 1. Batır, 2. Boz, 3. Gür, 4. Tığrak, 5. Yiğit

Celb (etmek), 1. Baymak, (büyülemek man.) 2. Çekmek, 3. Egelemek, 4. Geltirmek, 5. Getirmek, 6. Getirtmek 7. Göndertmek 8. Keliktirmek, 9. Kendine doğru götürmek, 10. Kigürmek.

Celil, 1. Bayar, Efendi, patron, âmir,, "Tür., derebeyi, emlâk sahibi, "Kaz. Baş" büyük memur. büyük şahsiyet, zat, "Hokmant" manalarına, 2. Büyük 3. Eriklik, (Kadîr man.) 4. Etgü, Etkü, 5. Örki (yüksek man.) 6. Ulu (Büyük, azîm, yüksek, man. 7. Uluğ, 8. Yüksek.

Cellât, 1. Alaçı, 2. Boyunbüken, 3. Çabıtkan, Çapıtkan, 4. Çantal, 5. Deriyüzücü, Deriyüzen, 6. Kirişçi (Kirişle, kementle boğan man.)

Celse, Oturum.

Cem (Cemi), 1. Arttırma, 2. Biriktirme, 3. Birleştirme, Bir araya getirme, 4. Çoğaltma, Çoklaştırma, 5. Derleme, Derme, 6. Devşirme. 7. Toplama, 8. Yığma.

—**etmek**, 1. Bağşurmak, (Derleyip bir araya toplamak, bağlamak, man.) 2. Biriktirmek, (Teraküm ettirmek man.) 3. Birleştirmek, Bir araya getirmek, 4. Bükmek, (Bey süsin büktü = Bey askerini cemetti) 5. Bürünlemek, 6. Büvmek, (Dürüp toplamak) 7. Büyemek, (Biriktirmek, su biriktirmek man.) 8. Cıymak, 9. Çokarmak, (Toplamak, biriktirmek, teraküm ettirmek man.) 10. Dermek, Dirmek, 11. Derşümek, 12. Dernemek (Toplamak man.) 13 Devşirmek, 14. Dirneştirmek, 15. Iştırmak, 16. İlkmek (Biriktirmek, toplamak man.) 17. İltmek, 18. Kurmak, (Han süsin kurdı = Han askerini cemetti) 19. Ökmek (Teraküm ettirmek, toplamak man. 20. Salıştırmak. 21. Sıkurmak, 22. Tiksemek (Bir araya toplamak man.) 23. Tirmek, 24 Toplamak,

25. Üşürmek, 26. Üymek, Üyük - lemek, (Biribiri üstüne katmak, Yığmak man.) 27. Yığmak, 28. Yundarmak.

— **olmak**, 1. Birikmek, 2. Bir yere derilemek, 3. Derilip bir yere gelmek, 4. İrkmek, 5. Tirilmek, 6. Toplanmak, 7. Yığınmak, (Birik - mek, teraküm etmek man.)

— **an**, 1. Dirilü, 2. Dükeli, 3. Hep, hepsi, 4. Küskütürü, 5. To - pu, Toptan, 6. Ükeli, Tükelü, 7. Yumgı.

—**ian**, 1. Biredi (Hepsi birden, topu man.) 2. Biremedi, 3. Hep, 4. Toptan, 5. Tükeli, Tükelü, 6. Salıştırganı.

—**i**, 1. **Barça**, 2. Biriki, 3. Bütün, Bütünü, 4. Cum, 5. Dirnek, 6. Dükel, 7. Hep, Hepsi, 8. Kamu, Kamusu, 9. Yumuk, 10 Yumki. (

Cemaat, 1. Alay, 2. aıana, (cemmi gafir, kalabalık, kafile man.) 3. Bölek (Takım man.) 4. Bölük, 5. Bud (Kafile, kavim man.) 6. Bulay, 7. Bursang, 8. Çaş (Bir yığın halk, izdiham man.) 9. Çokluk, 10. Çokum, (Cemmi gafir, kalabalık man.) 11. Çokuntu, (Toplantı man.) 12. Çöm 13. Derim, 14. Gürem (Cemmi gafir, topluluk man.) 15. İmrem, (Cem - mi gafir, topluluk man.) 16. Kamığ, Kamuğ, (Bütün halk man.) 17. Kurulma (Cemm gafir, kala - balık man.) 18. Kurağ (Cemmi gafir kalabalık man.) 19. Kürem (Topluluk man.) 20. Küren(Cemmi gafir, kalabalık man.) 21. Öğür (Kalabalık ve sürü man.) 22. Ökür, 23. Ölüş, 24. Sang, 25. Takım, 26. Topluluk, 27. Tulp, 28. Tunluk, (Yığın, sürü, takım man.) 29. Ulus (Kabile, kavim man.)

— **ten ayrılıp yalnız kalan**, Yetinecek.

Cemal, 1. Görk, 2. Görkey, 3. Güzellik, 4. Körk, 5. Yüz güzelli - ği. (K. T.). (Bak: Hüsün).

Cemil, 1. Görklük, 2. Güzel, 3. İyi, 4. Körklü, 5. Maytalman, 6. Sulu.

Cemile (Göstermek), Malkıl - damak.

Cemiyet, 1. Algın (Toplantı "reunion,, man.) 2. Bayka, (Tesit veya eğlence merasimi "fite" man.) 3. Bursang, 4. Cankı, (Danışık, meşveret toplantısı man.) 5. Cay, (Düğün, sevinç cemiyeti man.) 6. Ceşen (Velime, hitan cemiyeti gibi sevinç toplantıları man.) 7. Ciyin, 8. Ciyün (İçtima, toplantı man.) 9. Dengel (Top - lantı "reunion,, man.) 10. Derim (Toplantı man.) 11. Dernek (Bir maksat için toplantı man.) 12. Dirnek, 13. Düğün (Evlenme ve sünnet gibi cemiyetler man.) (Sünnet düğünü = hitan cemiyeti.) 14. Koş, 15 Oymak (Kitaplar oymağı = kitapçılar cemiyeti, locası) 16. Öğrek ("Cellectivité" man. Toplu yaşamağa alışmış havvanlara denir) 17. Öğür, Ökür, 18 Saltak (Topluluk man.) 19.

Tolay, 20. Toplanma, 21 Toplantı, 22. Topluluk, 23. Toy (Düğün ve sevinç cemiyeti man.) 24. Yığınak, 25. Yığnak (Tecemmü. "Meting" man.) 26. Yıyın.

—**giriz**, 1. Ayrıksı, 2. Yetincek,

— **i hatır**, Gönül dirliği.

— **Mahalli**, 1. Könnek (karınca könneği) 2. Toplanma yeri, toplanılan yer.

Cemre (Yanmış kömür parçası man.) 1. Kor, 2. Kos, 3. Köz (Sıcaklık ve kıvılcım manalarına da gelir.) 4. Koz.

Cenah, 1. Bıkın (Cenp, böğür man.) 2. Büğrek, (Askerlik ıstılahı) 3. Büyüng, 4. Kanat, 5. Kol, 6. Yelek (Kanat ve kuş kanadındaki uzun tüyler man.) 7. Yelki.

— **kıtaatı**, Büğrekçi.

— **ı yemin** (meymene), 1. Burangar, 2. Sağ kol.

—**ı Yesar**, (meysere), 1. Cuvangar, Cuvankar, 2. Sol kol.

Cenaze, 1. Ölgül, 2. Ölü, 3. Ölük, 4. Sengü, 5. Şarır.

— **merasimi**, Yuğ.

— **merasimi yapmak**, Kamdanmak.

Cendere, 1. Baskı, 2. Basuruk, 3. Demcek (Üzüm sıkma âleti man.) 4. Oklava.

Cenin, 1. Döl, 2. Gonuk, 3. Oğlan.

— **i sakıt**, 1. Düşük, 2, Düşüt, 3. Perik, (Bundan perkitemek ve periktenmek fiilleri gelir).

Cenk, 1. Çapgulaş, (mübareze "Combat" man.) 2. Dokuş, Dogüs 3. Harhaşa, 4. Kavga, 5. Savaş 6. Tutuşma, 7. Uğraş, 8. Uruş, 9. Uruş tokuş.

— **(g) âver**, 1. Alp, 2. Barlas 3. kavgacı, 4. Tokuşan.

—**(g) etmek**, 1. Çapgılamak, 2. Döğüşmek, 3. Savaşmak, 4. Uruşmak, Vuruşmak.

Cennet, 1. Cumak 2. Uçmağı 3. Uçmak,

Cenp, 1. Böğür 2. Eyegü 3. Yan,

Cenup, 1. Beriye (Sağ yan man). 2. Kün 3. Kündünki bulun 4. Kün ortusu (ortası) 5. Tislik 6. Tüş 7. Tüşlük 8. Yırı

— **Rüzgârı**, 1. Akyel 2. Aşağıyel 3. Isıyel 4. Kabayel 5. Yağdıran

Cep, 1. Kancak 2. Koncak 3. Köncük 4. Tıka 5. Yancuk, Yancık

Cephe, 1. Al (B.T.L. "Çağ.,,) ; 2. Alın, 3. Annaç, 4. Emik (daha çok boyun ve hançere man.) 5. Giniş, 6. Kabak (Ön, alın man.) 7. Manglay (Hem alın, hem ordunun ileri giden kısmı (front) man. 8. Maykılayı, 9. Ön, 10. Tör (Evin cephesi man.) 11. Yönelce.

Cerahat, 1. Başbart, 2. Erin, 3. İrin, 4. Sül, 5. Ülek, 6. Yiring.

— **bağlamak**, 1. İrinlenmek, 2. İrin tutmak.

Cerbeze, Becerik.

—**li**, 1. Becerikli, 2. Dilçik.

— **siz**, 1. Ağarman, 2. Beceriksiz.

Cereyan, 1. Ağın, 2. Akak, 3. Akım, 4. Akıntı. 5. Akırgan. 6. Akış,

7. Akma, 8. Çeşme, 9. Ik. 10. Iıkş, (bir nehrin akıntısı man.)

—etmek, 1. Akmak, 2. Geçmek, 3. Iğmak, Ikmak, 4. Şorlamak, 5. Yöğürmek.

Cerh, (etmek), 1. Bozmak. (Fesih, iptal ve tahrip etmek man.) 2. Çapmak, 3. Çürütmek, (Davayı, iddiayı, sözü) 4. Tayndırmak, 5. Vurmak, 6. Yaralamak.

— olunmak, 1. Balıkmak, 2. Bozulmak, 3. Çürütülmek, 4. Vurulmak, 5. Yaralanmak.

Ceriha, 1. Baş, 2. Palığ, (Balıkmak = Yaralanmak, 3. Palu, 4. Üzek, 5. Vurgun, (Eğer vurgun), 6. Yara, (Bıçak yarası, gönül yarası).

— dar etmek, Yaralamak.

Cer, 1. Çekme, 2. Sürükleme.

— retmek, 1. Çekmek, 2. Sürüklemek, 3. Tartmak.

Cerrah, 1. Bahşı, 2. Emci, (ilâççı, tedavi eden man.) 3. Sınıkçı (Kırıkçı man.) 4. Undurucu (Tedavi eden man.) 5. Ütüci, Ültükçi, (Çıkıkçı man.)

Cesamet, 1. Büyüklük, 2. İrilik, 3. Kettelik, (Ululuk man.) 4. Ululuk.

—lenmek, 1. Bazıklanmak, 2. Büyümek, 3. İrileşmek, 4. Öklimek.

Cesaret, 1. Alplık, (Şecaat, hamaset "Bravoure, vaillance" man.) 2. Arat, 3. Batırlık, 4. Kakızlık, 5 Kezik (cür'et man.) 6. Kıyaklık, 7. Kıyanak, 8. Kıyulık, 9. Koçaklık, 10. Özbeklik, 11. Sa- Kıyıklık, kıyılık, 7. Kıyanlık, 8. Kıyulık, 9. Koçaklık, 10. Özbeklik, 11. Sara, 12. Tidim, Tidinü, 13. Yiğitlik.

— Li 1. Alp 2. Batır 3. Gözü korkmaz 4. Koçak 5. Yiğit

—siz, 1. Boşan, 2. Korkak, 3. Kotan.

— etmek, 1. Batmak, 2. Bazmak 3. Kıyışmak, 4. Sırtarmak, 5. Tığramak, 6. Tınmak.

— lenmek, 1. Baturlanmak, 2. Kıyışlanmak, 3. Kıyulanmak, 4. Korkusu gitmek, 5. Yüreklenmek.

— vermek, 1. Davrandırmak, 2. Kişkirmek, 3. Yüreklendirmek,

Ceset, 1. Cemdek (Nâş man.) 2. Çeşte, 3. Gövde, 4. Karaltı, 5. Maslık (Nâş man.) 6. Ten,

Cesim, 1. Balaban, 2. Balaman, 3. Bazık, 4. Büyük, 5. Erik, 6. Gövdeli, 7. İri, 8. İrkin, İrken, 9. Kette, 10 Kocaman, 11. Kunt, 12. Saray, 13. Ulu, 14. Yoğun, (Kalın man.) 15. Zöngür.

Ceste, ceste, 1. Azar azar, 2. Öyün öyün.

Cesur, 1. Alp, (Kahraman "héros" man.) 2. Babayiğit, 3 Baskak 4. Batır, 5. Batuk, 6. Batur, 7. Cellek, 8 Cirik, 9. Çerik, 10. Er, 11. Erez, Irız, 12 Ersik, Erzik 13. Gözü korkmaz, 14 Gözü pek, Pek gözlü, 15. Gür, 16 Kingir, 17. Kıyışkan, 18. Koçak, 19. Kolçak, 20. Konur, 21. Köröklü 22. Kulık, 23.

Kurç, 24. kükrekli, 25 Nart, 26 oflaz, 27 Ötkem, 28. Özbek, 29. Sılkım (Mütecellit man.) 30. Şakar, 31. Şay, 32 Tığrak, 33. Tilâv, 34. Yavuz, 35. Yiğit, 36. Yitken yiğit, 37. Yürekli.

— Olmak, 1. Kalşaymak.

Cet, 1. Aba, 2. Acu, 3. Apa, 4. Ata, 5. Budanur, 6. Bübek, 7. Büyük ata, 8. Büyük baba, 9. Dede, 10 Dığdık, 11. Ede, 12. Öbge, 13. Ulu, 14. Uluğ aba, 15. Umurhan.

Cedde, 1. Anneanne, 2. Babaanne, 3. Ebe, 4. Ebke, 5. Kadın nine, 6. Nine.

Ceddanî, Ataç (Atasına benziyen man.)

Ceddi âlâ, Aşnuğu ata.

Cetvel, (Su -), 1. Ancal, Andol, 2. Arga, Argav, 3. Arıg, 4. Arık, 5. Avgant, 6. Avgın, 7. Az - mak, 8. Cırlak, 9. Eğrek, Iğrık, 10 Hark, Torul, 11. İlmar, 12. Irmacık, İrmacuk, 13. Karık, 14. Östen, 15. Saykal, 16. Sıka, 17. Su sargı, 18. Sünüş, 19. Tamga (Akar su kolu man.) 20 Tarnav.

— (tahtası), 1. Cizildek, 2. Çizgilik, 3. Sızguç, 4. Tüzetkiş.

Cevahir, 1. Ağı, 2. Cerav, 3. Erdeni, Erdini.

Cevap, 1. Annaç, Arnaç, 2. Aykut, 3. Karşılık, 4. Karu, 5. Karuv, 6. Keğinç, Kiğinc, 7. Ucur, 8. Yanık, 9. Yanıt. Yanut.

— (b) en, 1. Karşılık olarak, 2. Karuğun.

— Vermek, 1. Endeşmek, 2. Ötemek, 3. Ses vermek, 4. Söz döndürmek.

Cevaz, 1. Olabilirlik, Olabilme, 2. Ten.

Cevelân (etmek), 1. Aymak, 2. Çizginmek, 3. Degzenmek, 4. Dolaşma, Dolaşmak, 5. Gezinme, Gezinmek, 6. Gidip gelmek.

Cevf, 1. Boşluk, 2. İç, 3. Kof, 4. Kovuk, 5. Koytak, (Yer altında oyuk man.) 6. Obruk, 7. Orta, 8. Oyuk.

Cevher (Substance, essence man.), 1. Evin, 2. Öz, 3. Özlük (Şahsiyet man.) 4. Tın (Ruh man.)

Ceviz, 1. Goz, 2. Koz.

— kütüğü, Hur.

Cev, 1. Boşluk, 2. Yazı (Ova, sahra gibi genişliklere denilir).

— vi hava, 1. Gök boşluğu, 2. Gök kılgı.

Cevval, 1. Atik, 2. Buldıklı, 3. Certel, 4. Çalang, 5. Çalışçı, 6. Çevik, 7. Etik (Atik, çevik, çalâk man.) 8. Yeğin (Süratli, yaman, zorlu, çabuk, şiddetli, hızlı man.) 9. Yüğrük (Seri yürüyen, çevik, fazla iş yapan, çabuk, hızlı man.)

Cevza (burcu) 1., Arkudak, 2. Ekendiz. kindiz, 3. Koz.

Ceza, 1. Berge, Perge, 2. Capta, 3. Gın, Gınlık, 4. Kın, Kınlık, 5. Kıyal, 6. Kıvannık, 7. Kıyın, 8. Kızgut. 9. Ödek (Tazmin man.) 10. Tivüv. 11. Yanıt. Yanut (Karşılık ve cevap man. Yanmak: ge-

ri dönmek.) 12 Yardı, 13. Yasak.

— **Cezalandırmak**, 1. Bellemek, Belletmek, 2. Kınamak, 3. Kıyaldamak, 4. Kıynamak, 5. Ötemek, 6. Yazkırmak.

— **yı naktî**, 1. Sayı, 2. Yala, 3. Yalug.

Cezp (etmek), 1. Çekmek, 2. İlmek, 3. Sırıkmak, 4. Südretmek, 5. Süğmek, 6. Sümek, 7. Tartmak.

Cezir (Kök man.), 1. Atanak, 2. İldiz, 3. Kök, 4. Tüp, 5. Ul, 6. Ulk, 7. Yıltız.

Cezrî olarak, 1. Dibelek, Dibelik, 2. Kökten, 3. Kökünden.

— (met mukabili), 1. Sorgan,

Meddü —, 1. Eksilme artma, 2. Su çekilmesi.

2. Uzanıp çekilme.

Cezire, 1. Ada, 2. Adak, 3. Atav, 4. Atov, 5. Ortaç, 6. Ortav, 7. Ortuğ, Urtuğ.

Şibih —, 1. Yarımada.

Cezm (etmek), 1. Kesmek, 2. Kestirmek, Kestirip atmak, 3. Kezemek.

Cıva, 1. Güneysu, 2. Sindik.

Cıvata, 1. Eğre.

Cibayet, 1. Dirmek, 2. Toplamak.

Cibillet, 1. Kılık, 2. Orun, 3. Turutkı, 4. Yaratılış

Cibillî Yaratılıştan.

Cidal, 1. Alala, 2. Çuğu, 3. Dağar, 4. Izğış, 5. Kakışmak, 6. Kavga, 7. Telâş, 8. Tartış, 9. Tasırtı, 10. Ucaş.

— **etmek**, 1. Boğuşmak, 2. Döğüşmek, 3. Izğışmak, 4. Üsteleşmek, 5. Yonuşmak.

Cidar, 1. Çeper, 2. Tavur, 3. Tom.

Ciddî, 1. Bayam, (Hakikat, gerçek man.) 2. Özekes, 3. Saldamlı, (Müsbet man.)

— **davranmak**, Mattamak.

Cidden, 1. Bayık, 2. Eveden, 3. Gerçekten, 4. Kirtten, 5. Yavlak.

Cife, 1. Küvre, 2. Öleş (Ölmekten), 3. Ölge, 4. Ölümşük, 5. Yiyik.

Ciğer, 1. Bağır (Karaciğer), 2. Öd, 3. Öpke, Öyke.

Cihandide, 1. Elgörmüş, 2. Eşmiş yurtmuş, 3. Gezmiş tozmuş. 4. Görgülü.

Cihaz (Alet, takım man.), 1. Şay, 2. Takım, 3. Yasav, (Harp teçhizatı).

— (Gelin çeyizi man.), 1. Ençi, 2. İnçü, 3. İnzi, 4. Kalın, 5. Kuşantı, 6. Pusat, 7. Sep, 8. Sepin, 9. Yanıt, Yanut.

— **lamak** (Çeyiz vermek), 1. Encilemek, 2. İnzilemek, 3. Sap - tirmek, 4. Sepinmek.

Cihet, 1. Arı, 2. Bakım, 3. Baş (Dört baş : cihatı erbaa). 4. Bulun, Bulung, 5. Düş, 6. Geçe (Yan taraf man.) 7. Geren, 8. Kıran, 9. Salan, 10. Sarı (Cihet, mekân zarfı), 11. Suyu, 12. Tala, (Cihatı erbaadan her biri: soğuk talası — şimal) 13. Tay, 14. Töş,

Tuş, Tüş (Rüya, gün ortası, cenup ve yan man.) 15. Yak (Yan, Kenar man.) 16. Yaka (Yan, kenar, sahil man.) 17. Yan, 18. Yıngak (Cihatı erbaadan her biri) 19 Yer, 20, Yön, (Veçhe, istikamet man.) 21. Yönet, 22. Yönter (İstikamet man.) 23. Yüz.

— **inden,** 1. Bakımından, 2. Dolayısiyle, 3. Sartın (Hususunda, hakkında, değerinde man.)

Cilâ, 1. Açkı, 2. Coltırav, 3. Parlaklık, Parlatma, 4. Sır, (Çanak, çömlek gibi şeylere mahsus renkli cilâ) 5. Sırı, 6. Tutkaç, (Derilere mahsus çilâ, 7. Yaldıız, 8. Yalıltma.

— **lamak,** 1. Cışımak, 2. Öndömek, 3. Parlatmak, 4. Sırmak (Sır sürmek man.) 5. Yaldırat - mak, 6. Yaldızlamak.

— **lı,** 1. Parlak, Parlatılmış, 2. Yalçın (Yalçın kaya, 3. Yaldızlı.

— **sı bozulmak,** Sonmak.

— **sız,** 1. Buzlu, (Buzlu cam.) 2. Donuk.

Cilve, 1. Erke (İşvebazlık "Coquetterie,, man.) 2. Kandış, 3. Kösemlenmek, 4. Yanı.

— **etmek,** 1. Kırıtmak, 2. Kuykulcamak.

— **leşmek,** 1. Esişmek, 2. Kösemlenmek.

Cilt, 1. Baru, Paru (Bel ve kap man.) 2. Deri, 3. Gön, 4. Kap (Kitap cildi man.) 5. Kaplağı, (Kitap cildi man.) 6. Meşin, 7. Ötük, 8. Yin.

— **(d) i sani,** 1. Tüdeş, Tüydeş.

— **lemek,** 1. Cönklemek, 2. Kap geçirmek, 3. Kaplamak.

— **li,** Kaplı.

Cin, 1. Apak, 2. Çor, Çur, 3. Dırman, Tırman, 4. Tın, Tin, 5. Uçuk, 6. Yil, 7. Yin.

— **çarpmak,** 1. Çorlu, 2. Uçuklu.

Cinas (lı), 1. Keleci, 2. Keşli.

Cinayet, 1. Ağır suç, Suç, 2. Kıyal, 3. Ötrü, Ütirü, 4. Yazık, Yazuk (Günah man.)

— **işlemek,** 1. Kıyıllamak, 2. Öldürmek, Adam öldürmek. 3. Yazumak.

— **işliyen, cani,** 1. Kanlı,2. Öldürücü, 3. Ütirüçi.

Cinnet, 1. Çılgınlık, 2. Delilik, 3. Kudurgak (Kuduzluk man.) 4. Sapıklık, 5. Telbelik, Tilbelik, 6. Telfelik.

— **getirmek,** 1. Aldırmak, 2. Çıldırmak, 3. Delirmek, 4. Sapıtmak.

Cins, 1. Babat, Babet, ("Catégorie,, man, Fiili : babeltmek — sınıflara ayırmak) 2. Cüsün, 3. Değlü, 4. Denlü, 5. Kodu, Kot, 6. Köğü, 7. Kök (Irk ve aile man.) 8. Soy, 9. Sünlek (Kemik, nesep, ırk man.) 10. Takım, 11. Tek, 12. Tücik, 13. Tür, 14 Türlü, 15. Uruğ (Soy, nesil man.) 16. Yalun.

— **i bozuk,** , Yoz.

Cirm, 1. Kurum, 2. Oylum, 3. Oyrum, 4. Oyum.

Cisim, 1. Etüz, 2. Gövde (Beden, cüsse man.) 3. Karaltı, 4. Sölmek, 5. Tan, Ten, 6. Yapı.

Civan, 1. Civelek, 2. Çora 3. Delikanlı, 4. Ergen, 5. Genç, 6. Körpe, 7. Şelek.

Civar, 1. Aylana, 2. Candak, 3. Çevre, 4. Deyre, 5. Kaş, 6. Komşu, Konşu, 7. İley, 8. Tikre, Tiğre, 9. Tüğerek, 10. Yağuk, 11. Yaka, 12. Yakın, 13. Yan, Yöre, 14. Yaylım, 15. Yöre.

Ciyadet, 1. Eyilik, 2. Güzellik, 3. Temizlik, 4. Yenilik.

Cizye, 1. Baç, 2. Birt, 3. Gezit, 4. Kesik Kisik, 5. Kınlık, 6. Vergi.

Cömert (Civanmert), 1. Ahı, Ağı, Akı, 2. Eli açık, 3. Esirgemez, 4. Esirgençsiz, 5. Kayraldığ, 6. Koçak (Yiğit man.) 7. Paydak, 8. Selek, 9. Şığımdı, 10, Vergili (İhsanı, atiyesi bol man.)

— lik, 1. Ahılık, 2. Eli açıklık, El açıklığı, 3. Elgenliği, 4. Kişilik.

Cu, 1. Acımak, 2. Acıma, 3. Açlık, 4. Kıtnaşma, (Açlığın son haddi man.)

Cuma, 1. Ayna.

— lık, Aynalık.

Cuş (ve huruş), 1. Coşma, Coşkunluk, 2. Kaynama, Kaynaşma, 3. Taşkınlık.

— a gelmek, 1. Coşmak, 2. kaynamak, kaynaşmak, 3. Taşkınlık göstermek, 4. Tirbenmek.

Cüda, 1. Ayrı, 2. Ayrı düşmüş, 3. ayrılmış.

— düşmek, 1. Açraşmak, Eçreşmek, 2. Ayrı düşmek, 3. Ayrılmak.

— kılmak, Ayırmak.

Cümbüş, 1. Bayka, 2. Düğün, düğün dermek, 3. Eğlence, 4. Gülüp oynama.

Cümhur, 1. İrik, İrk, 2. Kamuk (Umum man.) 3. Tünlük (Cemaat. kalabalık man.)

— iyet, 1. Onovluk.

Cümle, 1. Barça, 2. Barı, 3. Birikmiş, 4. Bökicek, 5. Bütün, 6. Hep, 7. Kamuğ, 8. Kamık, Kamuk, 9. Kamu, 10. Top, 11. Tüğe, 12 Tükel.

— si, 1. Barça, 2. Bütün, 3. Dükeli, Tükeli, 4. Hepsi, 5. Kamuğun, 6. Topu.

— ten, 1. Birden, 2. bir uğurdan, 3. Hep birden. 4. Koduru.

Cümut, 1. Don; 2. Ton,

Cümudiye, 1. Mustak, 2. Tonşak.

Cür'a, 1. Öbüm, 2. Sorkut, 3. Yudum.

Cür'et, 1. Ataklık, 2. Atılganlık, 3. İleri atılma, 4. Kezik, 5. Korkmazlık, 6. Şet, 7. Yiğitlik, 8. Yılmazlık.

kâr, Ceri, 1. Atak, 2. Atılgan, 3. Baskak, 4. Ekren, 5. Gözü korkmaz, 6. Gözü pek, Pek gözlü, 7. Korkmaz, Korkusuz, 8. Öktem, 9. Yavuz, 10. Yiğit.

Cürüm, 1. Eksiklik, (kusur man.) 2. Kilinçek, 3. Kılmıs, 4. Suç, 5. Sunduk.

Cüsse, 1. Büksem, 2. Çeşte, 3. Gövde, 4. Kesim, 5. Kurum, 6. Ten, 7. Yağrın, 8. Yen, Yin.

— **li**, 1. Bağlan 2. Balaban, 3. Gerimli, 4. Gövdeli, 5. İri, irigöv deli, iri yarı, 6. Yeke.

Cüstücü, (etmek), 1. Aramak, 2. Araştırmak, 3. Gereklemek, 4. İrdemek, İrdelemek, 5. Sormak, 6. Soruşturmak.

Cüz (Cüzü), 1. Bölük, 2. Bör - tük, (parça, kesir man.) 3. Çitim, Çitmi. Çitmik, 4. Diki, 5. Kesek, 6. Kısım (Kısmaktan, elin alaca - ğı kadar man.) 7. Taram, 8. Tar - mak, 9. Tikke, Tike, 10. Ülüş (Hisse, pay man.)

— **i**, — **ice**, 1. Az, pekaz, 2. A - zank, Azamk, 3. Azav, Azav- lak, 4. Azıcık, 5. Biraz, 6. Bir ti - ğim, 7. Çirtik, 8. Davlu, dalum, 9. Kiçiğ, 10. Kırtık, 11. Meştek, 12. Sin, 13. Şağın.

— **ü lâyetecezza**, Bölünmez.

— (Fasikül man.) Cay, (Cilt, fasıl, bap man.)

Cüzam, 1. Ala, 2. Dönük, 3. Dö- nük yiyilme, 4. Enümi, 5. Kara- uyuz. 6. Kulan, 7. Yaman, 8. Ye - nirce.

Cüzdan, 1. Gurdan, (para kese- si man.) 2. Kaputs, (Para çantası man.) 3. Yancık, (Cep, kese man.)

Ç

Çah, 1. Düvet, 2. Kuyu, 3. Öşük.

Çak, 1. Çatlak, 2. Yarık, Yırtık. 3. Yırtmaç.

— **etmek**, 1. Çatlamak, 2. İtir - mek, (Yırtmak, parçalamak, man. 3. Yırtmak.

Çalâk, 1. Carı, 2. Celpiş, 3. Ce - tiz, Citiz, 4. Cılasın, 5. Cıldam, 6. cirik, 7. Çalan, 8. Çalt, Çelt, 9. Çe- vik, çivik, 10 çirik, 11. Divrengi, Divrinki, Divringi, (Çevik, atik, canlı, man.: Divrengi çocuk). 12. Evik. Evlik, 13. İldam, 14. İvek, 15. Kevel (At hakkında cins at man). 16. Kırnak, 17. Saybır (Yü- rük at man.) 18. Sığanak (Çevik man. 19. Şeran, Şeren, 20. Tetik, 21. Tigrek, 22. Tüzgen, 23. Yeğin, Yiğin, Yiyin. 24. Yengil, 25. Yi- lenk, 26. Yitiz, 27. Yürük, yüvrük, 28. Yüngül 29 Zıngıl.

Çamaşır, 1. Cankel, 2. Delge- çir, (Pamuklu iç çamaşırı), 3. Geysi, 4. Giyesi, 5. Keysi, 6. Pısat, 7. Posat, 8. Pusat, (silâh zırh).

— **cı**, Yunakçı.

— **hane**, 1. Doncak, Donluk, (çamaşır yıkanan yer.) 2. Geysi - lik, 3. Sıvatlık, 4. Yunak, (çama - şırhane ve hamam man. 5. Yu - naklık, 6. Yüncelik, (Umumî ça - maşırhane man.) 7. Yünek.

Çardak, 1. Balağ, 2. Hu, Huv. 3. Huvmalık, 4. Talvar.

Çare, 1. Bovra, 2. Cün. 3. Em. 4. İm, 5. İme, 6. Meke, 7. Süme. 8.

Yol, Yol yordam .

— saz olmak, 1. Eme yaramak, 2. İmanmak, 3. Otamak, 4. Tövlemek.

— siz, 1. Emsiz, 2. Geneli gensiz, 3. İster istemez, 4. Kalaş.

Çark, 1. Dönerge, 2. Tilgen.

Çarmih, Gergi.

Çarpa, 1. Dörtayak, 2. Dörtayaklı, 3. Eslem.

Çarşu, (Çarşı), 1. Satak, 2. Satıca, 3. Tim, Tüm (Kapalı çarşı), 4. Tün.

Çarşaf, 1. Börköncik, 2. Bürgü, Bürkü, 3. Bürme, 4. Bürnük, 5. Bürü, 6. Bürüde, 7. Bürük, 8. Bürüme, 9. Delgüç, 10 Örtü, 11. Terincek.

Çehre, 1. Beniz, 2. Bet, 3. Bin - kiz, 4. Bit, 5. Çaray, 6. Çıray, 7. En, 8. Körüg, 9. Körkü, 10 Men, 11. Minkiz, 12. Önlük, 13. Örek, 14. Sınç 15. Sinçe, 16. Sıray, 17. Şıray, 18. Türsün, 19. Yön, 20. Yüz.

Çember, 1. Kasnak, 2. Ketez, Ketrez, 3. Kıpçıma, 4. Kursav.

Çemen, (Çimen), 1. Çayır, 2. Çemgen, 3. çimlik, 4. çömen, 5. Koyak, 6. Ölen, 7. Peçen (Yaş ve yeşil çayır otu man.)

— zar, 1. Biçenlik, 2. Çimenlik, 3. Ölenlik, 4. Yeşillik.

Cerçeve, 1. Bölmü, 2. Çevre, 3. Şöve, 4. Söve, 5. Tekre.

Çeşim. (Çeşm), 1. Bakanak, 2. Göz, 3. Karak.

—hane, Göz çukuru, Göz evi,, Göz oyuğu.

Çeşme, 1. Akar, 2. Akarca, 3. Bulak, 4. Erin, Erna, 5. Eşme, 6. Kısıklı, 7. Kuduğ, 8. Pınar, 9. Pörek, 10. Pura, 11. Sıvat, 12. Su yurdu.

Çeyrek, 1. Dörtte bir, 2. Manas.

— saat, Geh.

Çınar, 1. Çayunğ, Çaynığ, 2. Gavlağan, 3. Kavlağan, 4. Örs.

Çift, 1. Cip, 2. Cüp 3. Eş, İkiz 4. Koş, 5. Koşa, 6. Koşu, 7. Sidir, 8. Sınarlı (Çiftin iki tekinden her biri) , 9. Tün, 10. Tüney, 11. Yüp.

Çirk, 1. Bılçırak, 2. Kir, 3. Pis - lik.

—âp, (**-ef**), 1. Bulaşık suyu, 2. Çıtırık, 3. Pis su. 4. Yuntu, 5. Yu - vuntu, Yuğuntu, 6. Yüntü.

Çirkin, 1. Abağı, 2. Biçimsiz, 3. İyemsiz, 4. Kötü, 5. Set, 6. Sınsız, 7. Yakışıksız 8. Yımızık

Çuvaldız, 1. Bigiz, 2. Bineci, 3. Kuyuk, Kıyık, 4. Sovay, 5. Teben, 6. Temen, 7. Timen, 8. Tivne.

D

Dâ, (Aşağıdaki müerrkep söz - lerin ilk cüzüdür.)

— ülcümuda uğramak, Uğun - mak (hastanın kalbi durup ölü gibi kaskatı olmak man.)

— ülkelep , Kuduzluk.

— ülkelbe uğramış, Kuduz .

— ülmerak, Gözenti.

— üssılaya uğramak, Gersinbemek.

Dabbe, 1. Binit, (Binek hayva -

nı man.) 2. Debrenik (Zatülhareke man.) 3. Tebrenikli, (Zatülhareke man.) 4. Yüklet (Yük hayvanı man.) 5. Yürür canavar.

Dâd, 1. Verenek, (Dâdı hak= Tanrı vereneği) 2. Vergi(Dâdı hak= Tanrı vergisi) 3. Veriş (Dâdü sited = alış veriş).

Dağdağa, 1. Başağrısı, 2. Gürültü patırdı.

Dâhi, 1. Eke, (olgun, gürbüz yetişkin manasında kullanılır) 2. Öğe, 3. Ökü zeyrek, 4. Zeyrek (pek zeki manasında).

Dahil, 1. Giren, Girmiş, 2. İç, (Evin içi) 3. İçeri. 4. İçkeri.

— olmak, Girmek,

— **Etmek**, 1. girdirmek, 2. Koymak, İçeri koymak, 3. Sokmak.

— **en**, 1. İçten (Dahilden ve hariçten = içten dıştan). 2. İçeriden.

— **î**, 1. İç (İç kabuk, İç kapı) 2. İçerki, İçkil, İçkin, İçlik, 3. İçreki.

Dahl, 1. El, 2. Karışma, 3. Kınama (Zem ve takbih man.), 4. Yerme (Aleyhinde bulunma man.)

Daim, 1. Ardı arası kesilmez, 2 Bitmez. Bitmez Tükenmez, 3. Eksiksiz, Eksilmez, 4. Sonsuz, 5. Sürekli.

— **a**, 1. Artsız arasız, 2. Birdik, 3. Bir düzüye 4. Birteviye 5. Calan. 6. Dara, 7. Durmaksızın, 8. Gilen, 9. Hep (Hep öyle yapar). 10. kımna 11. ödün 12. parım 13. tı 14. Tutası (Sık sık man.) 15. Tutcı 16. Ulam, 17. Ulası. 18. Yanda. 19. Yantayın, 20. Yendek, 21. Yindek,

— **î**, 1. Kaşangı, 2. Münkü, 3. Seziksiz (lâyenkati man.) 4. Sürekli, 5. Tutuş, 6. Tügel, Tükel, 7. Ürük.

Dair (..... e), 1. (... den) dolayı (bu işe dair bir mükâleme = bu işten dolayı bir konuşma), 2. İçin, 3. (... den) Ötkeri, 4. (... den) Ötürü, 5. Üzerine.

Daire, 1. Çevre, 2. Devrik, devrim, 3. Dolamaç, 4. Ebre, 5. Evir, 6. Teğre, 7. Teğrek, 8. Terkeç, 9. Tezkinikli 10. Tiğre 11. Tiğrek 12. Tikre, Tekre, 13. Tivrek, 14. Topan, 15. tökerek, 16. tüğerek, 17. Yöre, yüre, (etraf, cephe, yan, semt, kenar man.) 18. Yörü, 19. Yörenici, 20. Yürenci.

— **vî** 1. Değirmi, 2. Kuşarlayışı, 3. Yuvarlak.

—**enmadar**, 1. Çepçevre, 2. Çevre yöresi, 3. Çevrem, 4. Fırdolayı, 5. Teğre

Dakika, 1. Fenk, 2. Kıyga.

Dakk (etmek), 1. Çalmak, (kapıyı çalmak man.) 2. Vurmak (Kapıyı vurmak man.).

Dalâlet, 1. Azaşma, 2. Azgı, 3. Azgınlık, Azgunluk, 4. Azı, Azu, 5. Azma, 6. Sapma, (doğru yoldan, 7. Sapıtma, 8. Yoldan çıkma.

— **e düşmek**, 1. Adaşmak (yoldan çıkmak, sapmak, yolunu şaşırmak man.) 2. Ağışmak (yoldan çıkmak, azmak man.) 3. Ayartmak, (Sapıklık man.) 4. Azaşmak, 5. Azgaşmak, 6. Azılmak, 7. Az -

mak, 8. Sapmak, (Doğru yoldan çıkma.), 9. Sapıtmak, 10. Tezmek, 11. Yolazımak, Yolazmak, 12. Yoldan çıkmak.

—e düşürmek, 1. Ayartmak, 2. Azdırmak, 3. Doğru yoldan ırmak. 4. Yoldan çıkarmak.

— e düşmüş, 1. Azgın, 2. Azık, 3. Azmık, 4. Azmış, 5. Sapık, 6. Sapkın, 7. Yoldan çıkmış.

Dâm, 1. Ağ, 2. Mundu, 3. Petik, 4. Tuzak.

Damat, 1. Enişte, (Güveyi man) 2. Givi, 3. Gürgân, Gür - gen, 4. Güveği, 5. güveyi güvey, 6. Köreke, 7. Körken, 8. Küreken, 9. Özne, 10. Yavukluk, 11. Yezen, Yezne, 12 Yiz.

Damen, 1. Etek, 2. Kaplamış, 3. İtek, 4. Siğil, 5. Siy, Siyi.

— bus, 1. Etekliyen, 2. Etek ö - pen,

— busi, 1. Etekleme, 2. Etek öp-me.

— dermiyan, 1. Eteği belde, E-tek belde. 2. Kalkışan.

— Keş, el etek çekmiş.

Dane, (tane) , 1. Benek, 2. Bör-tük, 3. Bürtek, 4. Bürtük, 5. Diki, 6. Evin, 7. Evir, 8. Pürdik, 9. Tu - yak, 10. Urluk, 11. Uruğ

Dans, 1. Bilem, 2. Biyişi, 3. Bi-yü, 4. Büdik, 5. Oyun, ayak oyu - nu, 6. Sekirme

— etmek, 1. Bilemek, 2. Biy - mek, biyimek, biyümek (oyna - mak, hora tepmek man.) 3. Oyna-mak, 4. Piyelemek, 5. Sekirkele - mek, 6. Sekirmek, 7. Siğenmek

— ör, 1. Bicil, bişil, 2. Biyici, biyücü, 3. Oyuncu

Dantele, Oya, (bir nevi dante - le)

Daraban, 1. Çarpıntı (helecan man.) 2. Çarpma (yürek çarpma-sı) , 3. Oynama, 4. Vurma (damar vurması)

— etmek, 1. Bıngıldamak, 2. Bülkildemek, Büküldemek, 3. Çapr mak,, 4. Dalazımak, (yürek dala-zımak), 5. Dövüldemek (yürek dövüldemek), 6. Oynamak (yü - rek oynamak) 7. Vurmak (damar vurmak)

Darbe, 1. Berilgenlik, 2. Çarpış, çarpma, 3. Vurma, vuruş

Darbelemek, 1. Bergelemek, 2. Çarpmak, 3. Vurmak

Darbeleri tevkif etmek, (Döğ-nemek

Darbımesel, 1. Arcağ, 2. Atalar sözü, 3. Çörçek, 4. Oranlama, (Ata lar sözü ve tekerleme man.) 5. Sı-naka (sınanmış söz) 6. Tangat, 7. Vurungu

Darp, 1. Damgalama (para hakkında; sikke darbı) 2. Döğ - me, dövme, 3. Döğüş, (muharebe man. "Harbü harp,,) 4. Kesme (pa-ra hakkında) 5. Tapkırlan (He - sapta) 6. Tokuma, 7. Uruş, 8. Vur-ma, vuruş.

— (b) etmek, 1. Bermek, 2. Damgalamak (para hakkında) 3. Döğmek, dövmek, 4. Kesmek (pa-ra hakkında) 5. Sokmak, 6. Tap-

kırlamak (hesapta) 7. Vurmak

— **hane**, 1. Kesimevi, 2. Yarmak tokığu sarayı, 3. Yarmakkıldusaray

Dasıtan, (destan), 1. Çav, 2. Deyiş, 3. Erteği, ertek, erteki (hikâye, eski söz man.) 4. Koşak, (tarihe ait manzume man.) 5. Sürçek, 6. Ozan, uzan (destanlarda kullanılan mani tarzında, bir nazım man.)

Dava, 1. Çam, çarım, 2. Sav, 3. Sorav, 4. Tarık, 5. Töre, (öbür lehçelerde: kaide, kanun, âdet, örf, mahkeme ve hâkim man.) 6. Yargu, (burada itham man. asıl manası: hüküm, fasl, adalet), 7. Yarguç (mahkeme ve zindan manalarına da gelir) 8. Yarışık

— **cı**, Takıtsı

— **etmek**, 1. Çakmak (Anadoluda isnat ve iftira etmek man.) 2. Çamlamak, 3. İstemek (hakkını istemek), 4. Taslamak (haksız iddia man. (Kabadayılık taslamak)

—**laşmak**, Töreleşmek

— **lı**, Çekneşikli

- **vekili**, Koştan

Davet, 1. Çağırma, 2. Çav, 3. Kığırduk, 4. Kığırma, 5. Konuluk, 6. Oku, 7. Okunak, 8. Okuk, 9. Okuş, 10. Savün, (bir meclise, cemiyete davet, (invitation, convocation man.) 11. Şakru, 12. Tartığ (hükümdarın daveti, tebliği man) 13 Ündev

— **ci**, 1. Hindirgen, 2. Kelikci 3. Okucu, 4. Okuyucu, 5. Şakrucu, 6. Tartığcı, (hükümdar tarafından gönderilen davetçi), 7. Ündevci

— **etmek**, 1. Çağırmak, çığırmak, 2. Çarlamak, 3. Çıllanmak, 4. İndemek, indürmek, 5. Inlamak, 6. İstemek, 7. Kığırmak, 8. Kıygırmak, 9. Okumak, 10. Ündemek 11. Ünemek,

- **iye**, 1. Çığırtı, 2. Oku, 3. Okuntu,

Daye, Dadı.

Dayin, 1. Alacaklı, 2. Alımcı, 3. Alımlı, 4. Alımlığ, 5. Berimçi, Birimçi, 6. Borç veren.

Debağat, Sepi.

— **etmek**, 1. Acıklamak, 2. Eküklemek, 3. Eylemek, iyilemek, 4. Sepilemek, 5. Seplemek, 6. Sipilemek, 7. Talkımak.

— **eden**, **Debbağ**, 1. İylekçi, 2. Sepici.

Debdebe, 1. Alaz 2. Dübültü, 3. Olam, ulam, 4. Patırdı, kütürdü, 5. Sontur, 6. Süygün, 7. Yordam, 8. Yartalak, Zartalak.

—**li**, 1. Hökelek, 2. Kuvançlı.

Defa, 1. Ağız (İlk ağız = Birinci defa) 2. Boğ, 3. Boğur, 4. Çala, 5. Dönüm, 6. Dürkün, 7. Gedük, 8. Geze, 9. Gez, 10. Kat, 11. Kata, 12. Katla, 13. Kelez, 14. ketim, 15. Kez, 16. Korla 17. Kurla 18. Öğün övün, (Yemek gibi mevkut işler hakkında), 19. Ötük, 20. Sundu, 21. Tapkır, Tapkur, 22. Tav, 23. Yol.

— **ten**, 1. irden, 2. Birgurdan,

(Bir uğurdan) 3. Bir uğurdan, 4. itekiz, 5. kırt, 6. Oğurtan.

— **Bu** 1. Boyez (Bugez), 2. böz, 3. bu yol.

Def (Defi), 1. Atma, 2. İtme, Öteye itme, 3. Kakma, 4. Koğma, kovma, 5. Ortadan kaldırma, 6. Savma, 7. Savuşturma.

— **etmek**, 1. Atmak, 2. Geçiştirmek, 3. Güdelemek, kütelemek, 4. İtmek, 5. İratmak, 6. Irıt etmek, 7. İrmak, 8. Kataklamak, 9. Kavlamak, 10. Kaytarmak, 11. Kedermek, ketermek, 12 koğmak, 13 ortadan kaldırmak, 14. Savmak, 15. Savuşturmak, 16. Sekitmek, 17. Sıbıtmak, Sıpıtmak, 18. Südremek, (İtmek, kakmak man.) 19. Tirgemek, 20 Yığmak, 21. Yol vermek,.

— **edilmiş**, 1. İtincü, 2. Kovulmuş.

— **i hacet etmek**, 1. Ayakyoluna gitmek, 2. Dışarı çıkmak, 3. Su dökmek, 4. Yazılamak.

— **ol!**, 1. İtlin! Yıkıl!.

— **olmak**, 1. İtilmek, 2. İramak. 3 Irılmak, 4. Yıkılmak.

Define, 1. Gizlenci, 2. Gömme, 3. Gömü, kömü, 4. Kömüç, kömücü.

Defn, (defin), 1. Astrav. 2. Gömme, 3. Toprağa koyma.

— **etmek**, 1. Basırmak, 2. Gömmek, 3. Komdonmak (merasimle defnetmek man.) 4. Kuyulamak, 5. Külimek, 6. Sindirmek, (Sin = mezar).

Defter, 1. Betlek, 2. Biti. (Biti = yazı)

Deha, 1. Ekelik, 2. Öğelik, 3. Zeyreklik.

Dehalet, (etmek), 1. İçikmek, 2. kılıcına düşmek, 3. Pusumak, 4. Sığınmak, 5. Tasalamak, 6. Yakarmak.

Dehan, Ağız, Ağz.

Dehliz, 1. Aktan, 2. Aralık, 3. Dalan (İçkapı, Antichambre man.) 4. Gezenek, 5. kat, 6. Sarak, (ceza olarak mücrimlerin teşhirine mahsus direk "Pilori,, man.) 7. Sazak.

Dehr, (Dehir), 1. Öt. 2. Yıl.

Dehşet, 1. Algasavlık, 2. Belin. 3. Çoçım (Çoçımak = tedehhüş etmek, 4. Kaltravuk, 5. Korku, 6. Süre, 7. Süren, 8. Süretti. 9. Şaşıp kalma, 10. Talhak, 11. Talkasa, 12. Talvasa, 13. Tangış, 14. Ürk, 15. Ürkme, 16. Ürkünç.

—**li**, 1. Eğe. 2. Korkunç, 3. Ürkütücü, 4. Yayın, 5. Yeyen.

— **içinde kalmak**, (tedehhüş etmek), Algasamak, 2. Belinglemek, Belinlemek. 3. Çoçımak, 4. Gezelemek, 5. Kalakalmak, 6. Korkmak, 7. Şaşalamak, 8. Ürkmek, 9. Yılmak.

— **vermek**, 1. Eğelenmek, 2. Korkutmak, 3. Titretmek, 4. Ürkütmek, 5. Yıldırmak.

Dejenere (olmak), 1. Yoymak, 2. Yozmak.

Delâlet, 1. Belli etme, 2. Gö-

mek (kökmek = Yardım) 3. Gösterme, 4. Kılavuzluk, 5. Salık, 6. Yol gösterme.

— **etmek**, 1. Kulağuzlamak, 2. Kurumsamak, 3. Yol göstermek.

Delil, 1. Annık (Alâmet man.). 2. Başçı, (Rehber, Reis man.) 3. Belet. 4. Belge (Alâmet, İspat man.) 5. Belgi, Belgü, 6. Bendaşı, 7. ilük, 8. İlgen, 9. İltir, 10. İpucu, 11. Kılağuz, kulağuz, 12. Kıvcı, Gıvcı, 13. Ökçe, 14. Öngüç, 15. Pelek, 16. Sıltav, 17. Tanık, Tanuk, (Şahit man.) 18. Tutamak (bahane, isnat man.) 19. Ucar, 20. Yol gösterici, 21 Yorçu.

Delke, (etmek) 1. Avkalamak, 2. ışkımak, İşkumak (İşkı = büyük rende) 3. Oğmak, oğuşturmak. 4. Siftilemek, 5. Sürtmek, 6. Sürüştürmek.

— **ü temas**, 1. Sürtüştürme, 2. 2. Sürüştürme.

Dellâk, 1. Oğaç, 2. Oğuç, 3. Yunucu, (Kadın dellâk için kullanılır.)

Dellâl, 1. Carcı, 2. Çavçı, 3. Kığırıkçı, 4. Koştan, (Koştan, koşton = dava vekili,) 5. Ündücü.

Dem, (Kan man.), Kan.

— (Nefes man,), 1. Soluk, 2. Tın (Ruh, hayat man.) 3. Tin.

Demet, 1. Bağ (Birlikte bağlanmış çiçek v. s. man.) 2. Beylem, (bağlam) 3. Buta, 4. Elçin, 5. Figen (Ekin demeti). 6. Kayırgaş, (Paket, Ekin demeti man.) 7. Kobu, 8. Külte, 9. Pulaş, (Paket, Ekin demeti man.) 10. Tutam.

Denaet, 1. Alçaklık, 2. Aşağılık.

— **kârhane**, 1. Alçakça, 2. Alçaklıkla.

Dendan, 1. Diş, 2. Kırtış, 3. Tişi.

Denî, 1. Alçak, 2. Aşağı, 3. Cabak, 4. Emgin, 5. İksik, 6. Yablak.

Depozito, 1. Bünek, 2. Orunçak.

Deraguş, (etmek), 1. Bağıra basmak, 2. Koçinak, kuçınak, 3. Koygamak, 4. Kucaklamak, 5. Sarmak, sarılmak.

Derakap, 1. Ardınca, ardı sıra, 2. Ardından, Arkasından 3. Arkası sıra, 4. İzince, 5. İzini gözeterek, İzine basarak, 6. İzi üzerine, İz üstüne, 7. Şpşak, 8. Şolk, 9. Timin, 10. Una.

Berbar, 1. Kapı, Kapu. Törlük.

Derbeder, 1. Alamak, 2. Bardabaş, 3. Boşgezen, 4. Dağnık, 5. Hayta, 6. İşsiz, 7. İrinç, İrinz, 8. İlgız, 9. Kapı kapı gezen, 10. Kaskı, 11. Kazak, 12. Salpak, 13. Sölpük (Gevşek man.) 14. Sürtük, 15. Şapşal.

Derbent, 1. Argit, 2. Boğaz, 3. Dar geçit, 4. Geçik.

Derc (etmek), 1. Araya sıkıştırmak, 2. Colgamak, 3. Devşirmek, 4. Kaşlamak, 5. Koymak, 6. Sokmak.

Derdest, 1. Elde etmek, 2. Ele gecirmek. 3. Eliktirmek, 4. İlkermek, 5. Karvamak, 6. Kavramak,

7. Kavzamak, 8. Tutmak, 9. Yakalamak.

Derece, 1. Basamak, 2. Çap, 3. Çerge, Çerke, 4. İrgek (Mertebe, rütbe, mansıp man.) 5. Kat, 6. Kerte, 7. Kor, 8. Kur, 9. Oran, Perese, 11. Tartı, 12. Üstayak, 13. Yalım, 14, Yukarı ayak.

Dereke, 1. Alt basamak, 2. Astayak.

Dergâh, 1. Bakıcı yer, 2. Bosağ (Bosağa = eşik, asitan, 3. kapı, kapu, 4. Muyannık.

Derhal, 1. Andak, 2. Bat, (Tez çabuk), 3. çam, 4. çabucak, 5. çarçabuk, 6. Çüçele, 7. Derev, 8. Kakşa, 9. Kenete, 10. Keneteleği, 11. Osung, 12. Şıppadak, 13. Şıpşak, 14. Şoluk, 15. Terk, 16. Tezcek, 17. Timin, 18. Tip, 19. Turuk. 20. Uk.

Derk, Anlama.

— **etmek**, 1. Andamak, 2. Anlamak,, 3. Engitmek,.

Derman, 1. Em, 2. İme, 3. Ot.

— **de**, 1. Durmuş, 2. Düşkün, 3. Kalmış.

— **sız**, 1. Argın (Yorgun, bitap man.) 2. Bitelik, 3. Bitkin, 4. Deng 5. Durgun, 6. İrgın.

— **sız** bırakmak, 1. Örselemek, 2. Sızgırmak, yormak.

— **sızlık**, 1. Argınlık,, 2. Kuruklu.

Dermiyan (etmek). Araya sürmek, ileri sürmek, ortaya sürmek.

Dern, 1. Barjik, 2. Kabarcık, 3. Şiş, 4. Ur.

Derpiş (etmek), Göz önünde tutmak.

Derrak, 1. Anlayışlı, 2. Bilge, 3. Varışlı.

Ders, 1. Boşkut, (Talim, tedris man.) 2. Öğrence, 3. Öğretme, 4. Uspayı (Us = akıl).

— **vermek**, 1. Nomlamak, (Vazetmek "dinî ıstılah,,) 2. Okutmak, 3. Öretmek, (Tedris, talim etmek man.)

Dert, 1. Acı, 2. (Hastalık namiaçlık man.) 3. Çor, 4. Daylı, 5. Göynük, 6. Güyen, 7. İğ, İk, Yiğ (hastalık man.) 8. İkirlik, 9. Iğım, 10. Kaygu, 11. Maçça 12. Mun, 13. Obuçin, 14. Sağış, 15. Sakınç, 16. Sıkıntı, İç sıkıntısı, 17. Tasa.

— **li**, 1. Algın, 2. Bunlu, 3. Büklü, 4. Çorlu, 5. İçi yanık, 6. İğil, 7. İğımlı, 8. Kaygulu, 9. Tasalı, tasası çok. 10. Yangaz.

Deruhte, (etmek), 1. Boynuna almak, 2. Üstüne almak. 3. Yüklenmek.

Derun, 1. İç, 2. Yürek.

— **î**, 1. İçin, (için için ağlamak) 2. İçten.

Derviş, 1. Arzı (Münzevi, zahit man.) 2. Ayrıksı, Ayrıksa, Ayruk, Ayruksu, (Münzevi, kimseye benzemiyen, uymiyan, yabani görünen, tuhaf gibi muhtelif mana - larla kullanılıyor.) 3. Kuduş, 4. Sınık.

Derya, 1. Cav, 2. Dalay, (büyük göl man.) 3. Deniz, 4. Dere (küçük nehir man. Bu söz Farsçada

Çatmak, 3. Darımak, Tarımak, 4. Düşmek, 5. Düş olmak, 6. İlinmek, 7. Tuş olmak, 8. Tutulmak, 9. U - çarmak, 10. Uğramak, 11. Yakalanmak.

Dud, 1. Buğu, buhu, 2. Duman, 3. Iğ, 4. İmrız, 5. İs, 6. Sis, 7. Tü - tün.

Duhter, 1. İğeç,, 2. Kız, 3. Tu - taş (Matmazel man.)

Duhul, 1. Giriş, 2. Girme, 3. Kiriş.

— **etmek**, 1. Girmek, 2. İçeri girmek.

— **iye**, 1. Ayakbastılık, 2. Gir - me akçası, Girmelik.

Dun, 1. Alçak. 2. Alt, 3. Alu, 4. Astin, 5. Aşağı, 6. Kemirmek.

Dûr, 1. Avlak, 2. Gen, 3. İrağ, İrak, 4. Taş, 5. Uzak.

— **udiraz**, 1. Çuzuk, 2. Enikonu, 3. Uzunuzadıya.

Durbin, (Dürbün, 1. Görgüç, 2. Gözek, 3. Gözeri, 4. Önden anlı - yan, 5. Uzaktan gören.

Dûş, 1. Ciyin, ciyim, 2. Çığın, çığnı 3. Çın, 4. Dombul, 5. Omuz.

Dükkân, 1. Çomlak, 2. Kebit, 3. Kibit, 4. Seki, 5. Sökü.

Dülger, 1. Doğramacı, 2. Yon - cu, 3. Yongaç,

Dümdar, 1. Art kol, 2. Böke - vül, 3. Cıyavol, 4. Çağdavul, 5. Çındavul, 6. Kuyruk, 7. Sürgevul.

Dünya, 1. Acun, ajun, açun, a - çın 2. Carık, 3. Cir, 4. Çun, 5. El - gün, 6. Orta, 7. Tanırgan, 8. Ucun, Uçun, 9. Yeryüzü, 10. Yirtinçü.

Düruğ, 1. Çap, 2. Çoyan, 3. İkit, 4. Yalan.

Dürüst, 1. Doğru, 2. Dölek, (düz, müstevi man.) 3. Düzgün, 4. Koçak, (Mert, yiğit man.) 5. Mağat, 6. Mat, 7. Sağ, 8. Sağlam, 9. Püdüm, 10. Toğru, 11. Tüz.

Dürüşt, 1. Buynagu, 2. Çetin, 3. Çıtak, 4. Dokunaklı,.5. Erik, 6. Geren, 7. İrik, İrdik, 8. Kaba, 9. Katı, 10. Katığ, 11. Sarp, 12. Sert, 13. Ters, 14. Yavlak, 15. Yınan - gan.

Düstür, 1. Başyasa, 2. Tutum, 3. Ülgü.

Düşman, 1. Avan, 2. Cat, 3. Cav, Çav, 4. Dargaş, 5. Dayın, 6. Der - gaş, 7. Irli, 8. Öcuk, 9. Tabız, Ta - vız, 10 Tebiz, 11. Turı, 12. Tut - suk, Tütsük, 13. Yağı, 14. Yağın, 15. Yatlı 16. Yav, Yavı, 17. Yavuz sanıcı.

— **lık**, 1. Yağılık, 2. Yekrenci - lik.

— **lık etmek**, 1. Kektemek, kek-teşmek, 2. Kıdımak, 3. Öcükmek, 4. ağılmak, 5. Yayılık kılmak, 6. Yavunmak.

— **lık uyandırmak**, Öcetmek.

Düşman, 1. Karama, 2. Söğme, Sövme, 3. Söğünç,

Düşvar, 1. Güç, 2. Kiyin, 3. Pa-çarız, 4. Ters, 5. Yaman, 6. Zor.

Düzd, 1. Hırsız, 2. Ogrı, Ogru, 3. Uğrı, Uğru, 4. Urı, 5. Uru.

E

Eazım, 1. Büyükler, 2. Erenler

yeğleri, 3. Kocalar, 4. İleri gelen - ler.

Ebabil, 1. Dağ kırlangıcı, 2. Keçisağan.

Eb'at, 1. Enboy, 2. İraklık, yı - raklık, 3. Katlak, 4. Sıran, Sırnag. 5. Uzaklık.

Ebatıl, 1, Boş, 2. Saçma, 3. Sa - naka, Sanıka, 4. Urasa.

Edebî, 1. Bengi, bengü, 2. Benice, 3. Cibelik, 4. Dibelek, 5. Dibelik, 6. Mengi, Mengü, 7. Menkükalığı, 8. Menkü, 9. öngü, 10, Öl - mez, 11. Ölgüsüz, 12. Sonsuz, 13. Tükenmez, 14. Ulam.

— **yet**, 1. Mengülük, menilik, .2 Menkülük, 3. Sonsuzluk.

Ebher, (Şiryan), Özek.

Ebleh, 1. Aku, 2. Alık, 3. Bön, 4. Güler, 5. Çöyter, 6. Danıbal, 7. Dangaz, 8. Dangabaş, 9. Dehmen, 10. Endik, 11. Enit, 12. Epesek, 13. Hömsül, 14. Kücül, 15. Pala - tır, 16. Sadana, 17. Salak, 18. Sa - nak, 19. Savrak, Savruk, 20. Sav - sal, 21, Seme, 22. Tintek, 23. Uyakimse, 24. Yalba.

Ebrar, Gerçek erenler.

Ecdat, 1. Atalar, 2. Dedeler .

Ecel, 1. Ölüm günü, 2. Songu.

—**i müsemma**, Atalmış öz, atalmış özlek.

Echel (Eçhel), 1. Bilmezrek, 2. Dinbilgisiz.

Ecir, 1. Aylıkçı, 2. Çalçı, 3. Cüvelek, 4. Emekçi, 5. Gündelikçi, 6. Karakullukçu, 7. Terci, 8. Ter eri, 9. Tutma, 10. Yalcı, 11. Yalçı.

Eclâf, Baldırı çıplaklar.

Ecnebi, 1. Ayrıksı, 2. Ayruk, 3. Batık, 4. Baz, 5. El, İl, 6. Elenci, 7. Eloğlu, 8. Hozay, 9. Ömek, 10. Tat 11. Tat eri, 12. Yaban, 13 Yabancı, 14. Yadırgı, Yadırgu, 15. Yağa. 16. Yana, 17. Yat, yat er, 18. Yatbaz, 19. Yatlı, 20 Yatlu, 21. Yav.

— **leşmek**, Yatıkmak.

Ecr (Ecir), 1. Beyşin, 2. Buş - gut, Puşgut, 3. Karşılık, 4. Muyan, 5. Ter, 6. Yal, 7. Yanut, 8. Yanut muyan.

Ecvef, 1. Boş, İçi boş, 2. Kavak, 3. Kof, 4. Kovuk, 5. kuğuş, kuuş.

Ecza, (İlâç man.) 1. Düğü, 2. Em.

—**cı**, 1. Emci, 2. Kökçü, (daha çok attar man.) 3. Ot yam, satgu - cu.

— **hane**, Ot yam evi,

— (Cüz'ün cemi), 1. Katıngı (İlâve, halita man.) 2. Kesekler.

Eda, (Tediye ve ifa man.) 1. Bri gin (edayı deyin man.) 2. Kılma , 3. Ödeme, 4. Öteme, 5. Tölek, 6. Verme, 7. Yapma.

— **etmek**, 1. Kılmak, 2. Ödemek, 3. Tölemek, 4. Vermek, 5. Yapmak.

— (Şive ve tarz man.) 1. Ağız, 2. Boy, 3. Ölçüm, 4. Yordam.

— **etmek**, (ifade man,) 1. Sözlemek. 2. Söylemek.

— (Naz man.) 1. Avağ 2. Bo - yu, 3. Cay, 4. Çalım, 5. Erke, 6. Kurum.

—lı, 1. Eerkovun, 2. Yosma

— **edep**, 1. Ertem, 2. Us, 3. Ut, (hâyâ, hicap man.) 4. Uvut, 5. Yüz suyu, (Irz, namus man.)

— **haricî**, 1. Basıklı.

— **li**, 1. Denli, 2. Oranlı, 3. Utangaç.

—**siz**, 1. Aşkar, 2. Caris, 3. Utanmaz, 4. Uvutsuz, 5. Yırtlaz, 6. Yüzsüz.

— **sizlik**, 1. Ekeklik, 2. Utanmazlık, 3. Yüzsüzlük.

— **yeri**, 1. Ut yeri.

Edevat, 1. Avadanlık, 2. Engiz, 3. Savut.

Edna, 1. Alaçk, En alçak, 2. Aşağı, en aşağı, 3. Bayağı, en bayağı, 4. Elgin, 5. En az.

Efdal, 1. Artıklı, artıkrak (Daha çok, fazla, daha fazla man.) 2. Üst gelen, üstün gelen, 3. Üstün (rüçhan sahibi man.) 4. Yahşırak, 5. Yeğ, yey, 6. Yeğrek,, 7. Yiğ, 8. Yiğin, 9. Yin.

— **olmak**, Yeğmek.

Efendi, 1. Ağa, 2. Bey, 3. Çelebi, 4. İke, İye.

— **lik**, 1. Çelebilik, 2. İtilik.

Efgan, 1. İnilti, 2. İnleme, 3. İnü.

Ef'i, 1. Engerek, Engerek yılanı, 2. Emiçen, 3. Sokak, 4. Yılan.

Eflâk, 1. Gök, Gökler, 2. Gövene, 3. Tengi .

Efsane, 1. Arbağ, 2. Cürçek, 3. Horanlama, 4. İrtek. 5. İrteki, 6. Oranlama, 7. Sercek, Sürçek, 8. Uzanma, 9. Yom, 10. Yomak.

— **söylemek**, Arbamak,.

Efser, Cıga..

Efsun, 1. Arbag, arpağ, 2. Bağı, 3. Büğü, büyü, 4. Edi, 5. Gözbağcılık, 6. İrim (Kehanet, keşif, önceden ihbar, batıl itikat man.) 7. Üfrük, 8. Yalgı.

— **cu**, 1. Arbağçı, Arpağcı, 2. Büyücü, 3. Emtümcü, 4. Gözbağcı, 5. Üfürükçü.

— **lamak**, 1. Arbamak, Arvamak, 2. Büyülemek, büyü yapmak, 3. Irıklamak, 4. Okumak, okuyup üflemek, 5. Parpılamak, 6. Sufşamak, savuşmak, 7. Üvürmek.

Efsus, 1. Ele, 2. İsiz, 3. Vah!. 4. Vay!. 5. Yazık!

Efsürde, 1. Donmuş, 2. Solgun, 3. Sölpük, 4. Yıpranmış.

— **olmak**, 1. Calbaymak, 2. Donmak, donuklaşmak, 3. Kösmek, 4. Solmak, 5. Sörpmek, Sölpmek, Sölpümek, 6. Yıpranmak.

Efza, (Kelimelerin sonuna gelerek şu manaları verir): 1. Çoğaltan (sürurefza = sevinç çoğaltan) 2. Artıran, artırır, (elemefza = üzüntü artıran; zevkefza = tad artırır). 3. Katan, (ruhefza = cana can katan).

— **luk**, 1. Artıklık, 2. Bolluk, 3. Çokluk.

— **olmak**, 1. Artmak, 2. Bollanmak, 3. Çoğalmak.

Eğer, (Şart edatı). 1. Abam, 2. Aban, 3. Apam, 4. İrse, 5. İse - se (Türkçenin bu eki (eğer) sözünü lüzumsuz bırakmaktadır. 6. İster

(gerek man.) 7. Kaçan (zaman man.)

Egzama, , Gidegen.

Ehali, (ahali), 1. Elkün, 2. İlgün, 3. Türü, 4. Yilü, 5. Yon.

Ehemmiyet, 1. Ağırlık, (siklet, vahamet man.) 2. Büyüklük (azamet, cesamet man.) 3. Değer, değerlilik (kıymet man.), 4. Gerekli, gereklilik (lüzum man.) .

— **vermek**, 1. Aldırmak, 2. Bayık bolmak, 3. Çoksamak, 4. Dımmak, 5. Esermek, 6. Eskermek, 7. Eslemek, 8. Eymenmek, 9. ezgermek, 10. Gillenmek, 11. İlmek, 12. İskermek, 13. İndamak, 14. Kazgulanmak, 15. Kulak asmak, 16. Önemek, 17. Sayımsamak, 18. Saylamak, 19. Tınsımak, 20. Tomak, 21. Uundamak.

— **vermemek**, 1. Aldırış etmemek, 2. Aldırmamak, 3. Ezgermemek, 4. Keştemek, 5. Kulak asmamak, 6. Taysınmamak, 7. Yenilemek.

— **ini kaybetmek**, Tavsamak.

— **li**, 1. Başlı 2. Başlıca, 3. Bedük, 4. Buldu, 5. Büyük, 6. Değerli.

— **siz**, 1. Alı, Alu, 2. Çağlık, 3. Değersiz, 4. Küçük, 5. Savan, 6. Sin, 7. Sudan, 8. Usan.

— **siz olmak**, 1. Basınmak, 2. Sinmek.

Ehl, (Ehil), 1. Becerikli, 2. Bulgan, 3. Citişli, 4. Elinden gelir, 5. Genez, 6. İye (Sahip, malik man.) 7. Tuttuğun koparır, 8. Uz, 9. Yarar, 10. Yararlı, 11. Yatman,

— **görmek**, Er görmek .

— **kılmak**, 1. Tığratmak, 2. Yetiştirmek.

— **iyet**, 1. Becerik, beceriklilik, (maharet man.) 2. Elinden iş gelirlik, 3. Erdik, 4. Ertem, 5. Uzluk, 6. Söl, 7. Yararlık, yararlılık.

— **i beyt**, 1. Çoluk çocuk, 2. Ev, Ev bark, 3. Ocak.

— **i hibre**, - **i vukuf**, 1. Bilgüçi, 2. Bilirler, iş bilirler, 3. Piliğ kişi, (Bilikli kişi) 4. İşten anlıyanlar .

Ehlî, 1. Alaşa (Eğere, semere alıştırılan hayvan) 2. Alışık, 3. Bayırgı, 4. Elcik, 5. Elcil, 6. Eldem, 7. Evcil, 8. İğdi, 9. Öğür.

— **hayvanat**, İlki (sürü man.)

— **olmıyan**, Boz.

— **leşmek**, 1. Elcimek, 2. İleşmek.

— **leştirilebilen**, Öğreğe.

Ehven, 1. Ankıtrak, 2. Az, en az (Ehveni şerreyn = İki kötünün en azı), 3. Cün, 4. Gegizerek, 5. Genez, 6. Kolay, daha kolay, en kolay, 7. Pelen, 8. Ucuz, daha ucuz, en ucuz, 9. Yeyni (hafif man.)

Ejder, **Ejderha**, 1. Evren, 2. Ker, 3. Lû (yıl adında kullanılır) 4. Lü, Lüy (yalnız yıl adı olarak kullanılır.) 5. Nak yılan, 6. Sazağan, 7. Yılan.

Ekâbir, 1. Büyükler, 2. Erenler veğleri, 3. Kocalar, 4. İleri gelenler. 5. Sayılır kişiler. 6. Ulular.

Ekal, 1. Azrak, 2. Daha az, pek

az, 3. En az.

— **li**, 1. En aşağı, 2. En azı.

— **li kalil**, 1. Azdan az, 2. Çit - mik (üzüm salkımının küçük parçaları man.) 3. Dumduk.

Ekber, 1. Büyükler, 2. Büyük, 3. Daha büyük, 4. En büyük, 5. pek büyük, 6. Ulurak.

Ekl, Yiğ.

— **etmek**, 1. İbimek, 2. Yemek, 3. Yimek, 4. Yutmak.

— **e salih**, 1. Yenir, yenebilir, 2. Yiygülük.

Ekser, 1. Çoğrak, 2. Çoğurak, 3. Çok, 4. En çok, 5. Eyregirek, ey - rekrek, 6. Eyrek, eyreik, 7. Küprek, 8. Öğüş, Üküş, 9. Öküşrek, 10. Üküşrek.

— **iya**, 1. Çoğu, 2. çoğunca, 3. Çokçaca, Çokçala, 4. Eyreği, 5. Köpiçi.

— **iyet**, 1. Basım, 2. çokluk.

Eksibe, 1. Kumul, 2. Yelkum.

Eksper, 1. Bilem, bilir, 2. İş bi - lir, İşten anlar.

Ekûl, 1. Abut, 2. Acıman, 3. Apsa, 4. Aşamsak, 5. Bogaçacı, 6. Boğazına düşkün, 7. Calmavuz, Calmırt, 8. Cutkuç, 9. Çok yiyen, 10. Eynehan, 11. Gınık, 12. Harın, 13. Harkul, 14. Hıra, 15. Honluk, honnuluk, 16. Obur, 17, Pisboğaz, 18. Sümdük, 19. Tamaksav, 20. Yeyeğen, 21. Yiyici.

El'an, 1. Daha, 2. Kalı, 3. Şimdi. simdiye değin, 4. Uş.

Elâstikî, 1. Esnek. 2. Esner. 3. Pişi, 4. Sündürük, 5. Süneç, 6. Tepkir, 7. Toplanıp çekilir.

— **yet göstermek**, 1. Esnemek,

Elbet, elbette, 1. En gücü, 2. E - ninde sonunda, 3. Ne olursa ol - sun!. 4. Ösünde, 5. Üzkes,.

Elbise, 1. Alık, 2. Boybaş, 3. Cöbrek, 4. Don, 5. Eğindonu, (E - ğin = omuz, sırt) 6. Eğnim, 7. E- nil 8. Estek, (Yk: Üstelik, üste giyecek şey), 9. Eyinbaş, (Eğin = omuz, sırt. Eğinbaş, "üst baş,, gi - bi), 10. Gerdirek(Gelinlik elbise man.) 11. Geygi, geygü, 12. Geyit, 13. Geysi, 14. Giyin, 15. Giyecek, 16. Giyek, 17. Gisi, 18. Giyim, 19. Kedim, 20. Keyim, 21. Kinç, 22. kiysi, 23. kuşam, 24. Kuşantı, 25. Pusat, 26. Soyka, 27. Ton, 28. Uhrağ, 29. Yazal (Güzel elbise man.).

— **i resmiye**, 1. Gişilik, 2. kişi - lik giyesi.

Elektrik, Yaldırayık.

Elem, 1. Acı, 2. Acık, 3. Ağrı 4. Ağriken, 5. Bosuş, 6. Boşar, 7. Bım, 8. Çor, 9. Kaygu, 10. Osun - luk, 11. Sağış, 12. Sakınç, 13. Sancı, 14. Sızı, 15. Sizik, 16. Tarluğ, 17. Tasa.

— **vermek**, 1. Acımak, Acıtmak, 2. Ağrıtmak, 3. Borçumak, 4. Boşmak, 5. İncitmek, 6. sızlatmak.

— **verici, Elim**, 1. Acı, 2. Acıklı, 3. Ağrıtan, 4. Koyak, (müessir man). 5. Yürek sızlatan, yürek yakan.

— **li** 1. Göynük, 2. Kunuk.

— **zade**, Acı görmüş.

Elhaletü hazihi, 1. Bugün, 2. bugünkü günde, 3. Şimdi.

Elhasıl, 1. Söz öğüş, 2. Sözün gödeği, 3. Sözün kısası.

Elhazer, 1. İken, İkende. 2. Sakın.

Eltaf, 1. Çok güzel, pek güzel, en güzel, 2. Çok sevimli, pek sevimli, en sevimli.

Elyak, 1. Çok uygun, pek uygun, en uygun, 2. Çok yerinde, pek yerinde, en yerinde.

Elyevm, 1. Bugün, 2. Bugünkü, gün, bugünkü günde, 3. Şimdi.

Elzem, 1. Becit, 2. Gerek, 3. Gerekli.

Em'a, 1. Bağırsuk, 2. Bağırsak, 3. İçeği.

— **i galiza**, Kalın, bağırsaklar

—**i rakika**, İnce bağırsaklar.

Eman, Uça (Himaye man,).

— **dilemek**, 1. Ayağına düşmek, 2. Bayım vermek, 3. El bağlamak, 4. Suç dilemek, 5. Yalvarmak.

— **vermek**, 1. Korkusunu gidermek, 2. Suçundan geçmek,

Emanet, 1. Oruncak, 2. Uruncа, Uruncak, 3. Vesek.

— **etmek**, 1. İslermek, 2. Ismarlamık (Tevdi man. Allaha emanet olsun = Tanrıya ısmarladık). 3. Oruncaklamak, 4. Tapşırmak, 5. Ttuzmak.

Emare, 1. Bledek, 2. Belge, bilgi, 3. Belgü, 4. Bilgilik, 5. Bilgürme, 6. Düvek, 7. Engez, 8. İm, 9. İp ucu, 10. İz, 11. Peldek, 12. Pelek, 13. Belgü, 14. Tutamak, 15. Uvar.

Emaret, Beylik

Emel, 1. Dilek, 2. Güder, 3. Güt 4. İstek (Arzuman), 5. Kınış, 6. Sangıç, 7. Umaç, 8. Umma, 9. Umu, 10. Umunç, 11. Ümut, 12 Ülgü, Ülkü, 13. Yaştak, 14. Yetek,

Emin, 1. Arkaym 2. Baz, 3. Cin, Çin, 4. Dinç, 5. Enç, İnç, 6. Güni, 7. Güvenilir, 8. İnal (Mutemet man), 9. İnam (Emniyetli nam), 10. İnanmalu, 11. İnanç, 12. İşançlı, 13. Korkusuz, 14. Seziksiz, siziksiz, 15. Sınağlış. 16. Tarı.

— **lik**, Sağlamlık.

— **Olmak**, 1. Arkayı olmak, 2. Dölenmek, 3. Güvenmek 4. İnanmak, 5. İşanmak.

Emir 1. Ata, 2. Bey (âmir, kumandan man.) Han, 4. Kağan, 5. Kayamlık, 6. Tarhan.

—**İ**, Beğlik.

Emlâk, 1. Yetül (Malikâne, domaine man), 2. Yurtluk.

— **ini kaybetmek**, Kırkılmak.

Emniyet, 1. Amır 2. Baysal, 3. Düzenlik, 4. Güvenme, 5. İnam, 6. İnan, 7. İnanç, 8. Korkusuzluk, 9. Tebiş.

— **Etmek**, 1. Ayınmak, 2. Bel bağlamak, 3. Güvenmek, 4. İnanmak, 5. Tutuzmak.

— **Altına almak**, 1. Barınmak, 2. Barındırmak,.

— **Bahş**, Kirtgünçlüğ.

— **gelmek**, Kanıkmak.

— **i kâmile**, İnağ, İnak.

Emr (Emir) (Buyruk man), 1. Buyruğ, Buyruk, 2. Buyurrası, 3. Buyrultu (Emirname man.), 4. Buyurma, 4. Çarlığ, 6. Kutkaru, 7. Sap, 8. Saruv, 9. Söz, 10. Teydik, 11. Yakkaru, 12. Yar, 13. Yarlığ, yarlık, 14. Yumuş.

— **etmek**, 1. Buyurmak, 2. Karçunlamak, 3. Kesetmek, 4. Kisetmek, 5. Koşmak, 6. Paşkarmak, 7. Puyurmak, 8. Yakkarmak, 9. Yarlıkamak.

— **e itaat etmek**, Buyruk tutmak.

i kat'î 1. Kadağan, 2. Katkan.

— **name**, 1. Bildirgülük, 2. Buyrultu, 3. Salım, 4. Yarlığ.

— **ber**, 1. İlgarcı, 2. Tıl.

— (**İş** ma.) 1. İş, İşler, 2. Yumuş.

Emsal, 1. Başdaş, 2. Bektaş, 3. Beydeş, 4. Bikdeş, 5. Dendeş, 6. Benzer, 7. Eş, 8. Hendeş, kenteş, 9. Kokdaş, 10. Kurdaş, 11. Öğür, övür, (Ehlî munis, ahbap man.) 12. Sanar, 13. Smar, 14. Tay, 15. Taydaş.

— **Saymak**, Taysınmak.

— **siz**, 1. Benzersiz, benzeri yok, 2. Eşsiz, eşi yok, 3. Görülmedik, 4. Kıs, 5. Oğşaysız, 6. Olmadık.

Emtia, 1. Kalın (Geline verilen meblâğ ve eşya man.) 2. Tavar, (Davar demektir. Eski bir medeniyet merhalesinde mal davardan ibaret sayılırdı.) 3. Tever (Tavarın başka şekli).

— **i menkule**, Götürdü.

Enamil, 1. Ernek, 2. Parmak ucu.

Enaniyet, 1. Benlik, 2. Benven, 3. Ekelenme, (Sahiplik gururu gösterme man.) 4. Menmelki, 5. Özlük.

Encam, 1. Son 2. Son uç, 3. Tikis, 4. Varvara.

Encümen, 1. Cankı, 2. Danışık, 3. Dengel, 4. Öbek.

Endaht, 1. Atım, ,atış, 2. Atma.

— **etmek**, atmak.

— **müsabakası**, Atışma.

Endam, 1. Biçim, 2. Bitiş, 3. Bosum, boy bosum, 4. Boy, 5. Boy bos, 6. Çalım,, 7. Çelim, 8. Kesim, 9. Körüğ, Körkü, 10 Sın, 11. Ten.

— **lı**, 1. Biçimli, 2. Boylu, boylu boslu, 3. Çelimli, 4. Gösterişli, 5. ortak.

— **ı mevzun**, Boyu bosu yerinde.

— **sız**, 1. Biçimsiz, 2. Boysuz, boysuz bossuz, 3. Çelimsiz, 4. Eciş bücüş, 5. Gösterişsiz.

— **sızlık**, 1. Biçimsizlik, 2. Çelimsizlik, 3. Gösterişsizlik, 4. Oransızlık, (Oran = Tenasüp), 5. Uygunsuzluk.

Endaze, 1. Karı, 2. Kem, kemyü.

— **siz**, 1. Oransız, (Gayri mütenasip man.) 2. Ölçüsüz, 3. Uygunsuz.

Ender, 1. Azrak, 2. Kızrak, 3. Seyrek, 4. Tansuk, (Şaşılacak şey man.).

Endişe, 1. Azbuk, 2. Domuk, 3.

Düşünce, 4. Gicimik, 5. İlinti, 6. Kay, 7. Kayu, Kaygu, 8. kaygı 9. kürgu, 10. üşüm, 11. Sağınç, 12. Sakınc, 13. Sanı, 14. Saygın, saygü, Saygun, 15. Sezik, 16. sıkınma, 17. Tangış, 18. Üzüntü.

— **etmek**, 1. Aymanmak, 2, Boşukmak, buşukmak, 3. İmermek, 4. kayıkmak, 5. Kazgalamak, 6. Kayırmak, 7. Ökünmek, 8. Ukmak. 10. Yaçanmak.

— **nâk**, 1. Düşünceli, 2. Kaygulı, 3. Tasalı.

Enerji, 1. Basım, 2. Tav.

— **k**, 1. Cılı kanlı, 2. Güreli.

— **siz**, Salpı.

Enfes, 1. Körkle, Körklü, 2. Maytalaman, 3. Oflaz, Uflaz, 4. Yeğerek, (Evlâ, mürеccah man.).

Enfiye, 1. Burun otu, 2. Burnot.

Enflüanza, Dumu, (Soğuk algınlığı, nezle man.)

Enin, 1. Bozulma, 2. İnilti, 3. İnleme, 4. İnü.

— **etmek**, 1. Anarşmak, 2. Bozlamak, 3. Böğürmek, 4. Hıcıldamak, 5. İnlemek. 6. İnramak.

Enis, 1. Arkadaş, 2. Avıncalığ, 3. Avunç, 4. Aygen, 5. Öğür, Öyür.

Enkaz, 1. Bozuntu, 2. Çöküntü, 3. Sınık, sıyuk, 4. Yıkıntı.

Enmuzeç, 1. Cacına, 2. Örnek, 3. Ülgü, 4. Ürgüt.

Ensal, 1. Döl, 2. Kuşak, 3. Oğulduk, 4. Soy.

Ensep, 1. En elverişli, 2. Onaylırak, 3. Pek yerinde, 4. Uygun, 5. Yakışır, 6. Yaraşıklı.

Enteresan, 1. Kızık, kızıklı, 2. Pakattu.

— **bulmak**, Pakattımak.

Ep, (Eb), 1. Ata, 2. Baba, 3. Çeçe, çeçe.

Ebaancet, 1. (Eben'anceddin). Babadan babaya, 2. Babadan oğla.

Ebeveyn, 1. Ana baba, 2. Törevçiler.

Epkem, 1. Ağın, 2. Bilen, bileng 3. Calay, 4. Dillemez, 5. Dilsiz, 6. Epsem, 7. Sakağu, 8. Sessiz, 9. Tat, 10. Tezgel, 11. Tutuk.

— **olmak**, 1. Dili tutulmak, 2. Dilsiz olmak, 3. Sesi kesilmek, 4. Sumsaymak, 5. Susmak.

Epter, 1. Bot, 2. Eksik, 3. Güdük, 4. Kısır (Zürriyetsiz man.), 5. Kuyruğu kesik, 6. Kuyruksuz.

Eramil, 1. Beyke, 2. Dul kadınlar, 3. Dullar, 4. Ersiz, 5. Tuğsak.

Erbap, 1. Elinden iş gelir, 2. İş bilir, 3. Sabaz, 4. Uz.

— **ı vukuf**, Bilge.

Erguvanî, (renk), 1. İpkin, 2. ızıl (güzel ev parlak kızıl renk).

Erkân, 1. Anıl, 2. Yol, 3. Yol yurdam.

Erzak, 1. Azık, azuk, 2. Ceray, 3. Kayıt, (Levazım, malzeme man.) 4. Tülük, 5. Yeygi, Yiygi, 6. Yiyecek, Yiyecek içecek, 7. Yiyinti.

Erzel, 1. Alçak, en alçak, 2. Aşağı, aşağılık, aşağının aşağısı, 3. Sültük.

mek, 2. Dolanmak, 3. Yörenmek, (Bir şeyin kenarında dolaşmak man.)

Evail, 1. Birinci günler, 2. İlk günler, 3. Önceler, 4. Öndün, 5. Önler.

Evani, 1. Çanak çömlek, 2. Eğdiş, 3. İdiş, 4. kab kacak, 5. kaplar 6. Tabaklar, 7. Takımlar.

Evlâ, 1. Anaz, 2. Artık, 3. Daha iyi, 4. İleri, 5. Üst, üstün, 6. Yavukrak, 7. Yeğ, Yeğerek, 8. Yekrek, yikrek, 9. Yiğin

Evlât, 1. Bala, 2. Cur, 3. Çaka, 4. Çocuk, 5. Çoluk çocuk, 6. Döl, 7. Kız (Kız evlât man.) 8. Oğlan, 9. Oğul, (erkek evlât man.) 10. Oğuş, 11. Öğük, 12. Tok.

— **lık**, 1. Oğulluk, 2. Tutuncu, 3. Yavga.

—**lığa almak**, Oğul edinmek.

— **(d) ü ahfat**, 1. Döl döş, 2. Soy sop, 3. Töl.

Evliya, 1. Erenler, 2. Yatır,.

Evrak, 1. Bitikler, 2. Yapraklar, 3. Yazılar.

Evvel, 1. Ald, 2. Aşnı, aşnu, 3. Baş, 4. Başlangıç, 5. Bayah, 6. Beri, 7. Birinci, 8. Burna, 9. Burun, 10. Daha ileri, 11. El, 12. Erterek, 13. Eski, dah eski, 14. Geçmiş, 15. İlgeri, 16. İlk, 17. İlki, 18. İlkin, 19. İlk önce, 20. İrterek, (namaz simdin irterek = Akşam namazından evvel). 21. Negінçe (Başkasından daha evvel man, 22. Öğdüm, 23. Öğüç, önüç, 24. Ön 25. Öndin, 26. Öndün, 27. Önürdü, 28. Önüt, 29. Özel, üzel, 30. Uza.

— **â**, 1. Anilki, 2. Aşnı, 3. Burna, 4. Enilik, 5. En ön, 6. İrte, 7. Öncül, 8. Öndin, 9. Önürdü.

— **ce**, 1. Baya, 2. İlkin, 3. Oza, 4. Önce, 5. Öndün, 6. Önez, 7. Önürdü.

— **ki**, 1. Allm, 2. Asragı, 3. Aşnuğu, Aşnuk, (Evvelki, iptidaki, mukaddemki man.) 4. Burungu, burunkı, 5. İleriki, 6. İlkingi, İlkinki, 7. Önceki, 8. Önkü, 9. Ötük, Ötken, 10. Söki, 11. Tüneği.

— **ki, gün**, 1. Düne gün, 2. Endi, endi gün.

— **ki sene**, İlişıl.

— **siz**, İlksiz.

— **ü âhir**, Ergeç, irgeç.

Eyalet, 1. İl, 2. Ölke, ülke, 3. Yurtluk.

—**Kumandanı**, 1. Şat, 2. Yabgu.

Eylûl, 1. Böğrün, 2. İlk güz, ilk güz ayı, 3. Sagır, sagır ay (yel esmediğinden).

Eyvan, 1. Köşk, 2. Yacın.

Eyyamı bahur, 1. Çürücen, (18 Temuzdan 24 Temmuza kadar olan altı günün ismi) 2. Kızıl issi (Temmuz ayının en sıcak günleri.

Eyzan, 1. Anadağuk, 2. Bu da,

Eza, 1. Bun, 2. Ezgi, 3. İncinme, incitme, 4. Kıyın, 5. Üzüntü.

—**etmek**, 1. İncitmek, 2. Kıynamak, 3. Pazıtmak.

— **ya uğramak**, İncinmek.

Ezan, Ban.

— **okumak**, 1. Banlamak, 2.

Kığırmak.

Ezber, 1. Bakmadan, 2. Göğüs - ten, 3. Kapalı.

— **okumak**, 1. Otkamak. 2. Öt - kermek.

— **lemek**, Yumşatmak.

Ezel, Özel.

— **î**, 1. İlkince, 2. İlkisiz, 3. Uzdu.

— **den**, 1. Eskiden, 2. Oldum olası, 3. Ötedenberi.

Eziyet, 1. Boalgun, bonalgun, 2. Emek, 3. Ezgi, 4. Gın, Gınlık, 5. İyınç, 6. Kın, 7. Kınak, 8. Kı - yın, kıynav, 9. Sıkış, 10. Üzgü.

— **çekmek**, 1. Güç götürmek, 2. kıynalmak, 3. Ötelmek.

— **etmek**, 1. Can acıtmak, can yakmak, 2. emketmek 3. smarla - mak. 4. Soğmak, 5. Yürek soğ - mak.

— **verici**, 1. Kıynalçık, 2. Kı - yınçı.

— **vermek**, 1. Burgunturmak, 2. İncitmek, 3. Kınamak, 4. Kıyna - mak, 5. Toğlatmak.

F

Faal, 1. Çaçur, 2. Çaktu, 3. Çalışır, çok çalışır, 4. çalışkan, pek çalışkan, 5. çemrek, 6. Çer, 7. Çım - rın, 8. Çok işler, çok iş gören, çok işliyen, 9. Durmaz, dinlenmez, 10. Ecevit, 11. Eslek, 12. Girgic 13. Hamarat, 14. İşçan, işçen, 15. Ka[illegible]. 16. Kın, kınav, 17. Türüng. 18. Yeğin, Yiğin, viyin, 19. Yen - rem, 20 Yüğrük, 21. Yürük, yüvnük.

— **iyet**, 1. Çalışmak, 2. Edik, 3. İş görücülük, 4. Kılık, 5. Kılınç, 6. Kılınu.

— **iyete geçmek**, 1. Çemrenmek, 2. Davranmak, işe davranmak, 3. Girişmek, işe girişmek, 4. kalkış - mak, 5. Paçaları sıvamak.

— **iyet göstermek**, 1. Çalışmak, 2. İş görmek, işleme, 3. Kendini göstermek, 4. Tavsınmak, 5. Yo - punmak, (Yopun, arkadaş, yopun, bizi evde bekliyen var.)

— **iyeti tenakus etmek**, Körselenmek.

— **iyetten mahrum**, Uyuntu.

Fabrika, 1. Değirgeç, 2. İş evi, işlik, 3. Tenike (Müteaddit çark ve edevat ile el fabrikası).

Facia, 1. Acık, acıklı, acına - cak, acıyacak, 2. Yürekler acısı.

Fâdıl, (Fâzıl). Bilge, pılge.

Fahamet, 1. Beğlik, 2. Büyüklük, 3. Kut, 4. Ululuk.

Fahiş, 1. Çirkin, 2. Ölçüsüz, ölçüden dışarı, 3. Yenmez yutulmaz, 4. Yolsuz.

Fahişe, 1. Alasa, 2. Çöy, 3. Çiltik, 4. Dınsırı, 5. Ergi, 6. Ersek, ersik, (Asıl manası: Erkek istiyen). 7. Güvende, 8. Hork, 9. Kişkilli, 10. Kösnük, köstük (Fuhşa mail man.) 11. Kurtuğ, 12. Mantuçi, 13. Oynas, (dost, gayri meşru sevgili man.) 14. Oynatma, 15. Özki, 16. Sırban. 17. Sürtük (serseri ve namussuz kadın man.) 18. Sürtüşücü, 19. Taz, 20 Yalık, 21. Yol -

Esabi, 1. Erenler (Parmak uçları man.) 2. Parmaklar.

Esam (Asam), 1. İşitmez, 2. Sağır, 3. Sangragu, 4. Sanrav, 5. Tınlamaz, 6. Tunku, 7. Donuk ses veren.

Esaret, 1. Kölelik, 2. Kulluk, 3. Perevlik, 4. Tefisa, 5. Totkonnuk, 6. Tutsaklık.

Esâs (Ev eşyası man.) 1. Ağrık, 2. Barık, baruk (mal, mülk man.) 3. Döşeme, 4. İnhtı, 5. Pırtı.

Esas, 1. Ana (Ana defter = defatiri esasiye) 2. Bitim, 3. Damarlık, 4. Dırık, 5. Dip, 6. Kök, 7. Kürçe, 8. Oğur, 9. Ozıl, 10. Öl, 11. Öz, 12. Taban, 13. Temel, 14. Tın, 15. Tüp, 16. Ul.

— **defteri**, Kütük.

— **ından**, 1. Kökünden, 2. Ösünde. 3. Temelinden.

— **î**, 1. Ana, 2. Bastı, 3. Başlı, en başlı, 4. Başlıca.

— **en**, 1. Dibelek, Dibelik,, 2. Dipley.

— **landırmak**, 1. Kökleştirmek, 2. Sağlamlamak, 3. Sağlamlaştırmak, 4. Sağlatmak.

— **lı**, 1. Başlı, başlıca, 2. Dayanıklı, 3. Doğru, 4. Kökten, 5. Sağlam.

— **sız**, 1. Çürük, 2. Evinsiz, (Evin = dane, habbenin içindeki öz). 3. Töpsüz, 4. Yalandan.

— **lanmak**, 1. Kökleşmek, 2. Sağlamlaşmak, 3. Temelleşmek.

Esatir. 1. Sürcek, sürçek, 2. Tangat, 3. Uka.

— **nakletmek**, Ukalamak.

— **(b) ını istikmal etmek**, Başarmak, başkarmak.

Esef, 1. Acık, Acıma, 2. Arman, 3. İsiz, 4. İster, 5. Kaygurma, 6. Kırtağ, 7. Üzüntü, üzülme.

— **etmek**, 1. Acımak, 2. Kırtamak, 3. Ökünmek, 4. Üzülmek, 5. Yanmak.

Eser, (Nişane man.) 1. Belgi, 2. Cim, 3. Dini, 4. İm, 5. İz, 6. Tap, 7. Yer, 8. Yim.

— **bırakmak**, 1. İz bırakmak, 2. Yer etmek.

—**i darp**, Cil, Çil.

— **i maraz**, Samarık.

— (Mahsul man.), 1. İş, 2. Ürgüt, 3. Yapma.

Esef, 1. En alçak, 2. En aşağı, 3. Kuyi, Kuzi.

Esgar, (Asgar), 1. Endirce, 2. En küçük, 3. En ufak, 4. Güçümencik, 5. Küçük, 6. Küçümen, küçümencik, 9. Mindik, 8. Minimini, minicik, 9. Ufak, ufacık, Ufacıcık.

Eshel, 1. En kolay, daha kolay, pek kolay, 2. Genez, kenez.

Esir, 1. Bulgun, 2. Bulun, 3. Düşkün,, 4. Guma (Odalık, istifraş edilen cariye, ikinci karı man.) 5. İtüz, 6. Karavaş, 7. Kırnak (Cariye, kadın esir man.) 8. köle, 9. Kön, könğ, (Kadın esir man.) 10. Kul, 11. Odalık (istifraş edilen kadın esir man.) 12 Olca, olce, 13. Polun, 14. Talak, 15. Tutkun, 16. Tutsak, 17. Yakalanmış.

— **almak**, - **etmek**, 1. Bulnamak,

2. Bulun kılmak, 3. Ölcelemek, 4. Tutsukmak.

— **ettirmek**, Bulnatmak.

— **olmak**, 1. Ekitlenmek, 2. Kön bolmak, 3. Tutulmak, 4. Tutsuk - mak.

— **i firaş**, 1. Sergin, 2. Yatak - tan kalkmaz, 3. Yatak tutsağı, 4. Yatalak.

— **i firaş** olmak, 1. Sergin ver - mek, 2. Yatağa düşmek .

—**i harp**, Dil (muharebede düşmanın halinden haber almak üzere söyletmek maksadiyle tutulan esir man.)

Eslâf, 1. Eskiler, 2. Geçmişler, 3. Gidikler, 4. Öncekiler.

Esmer, 1. Baran, 2. Buğday be - nizli, 3. Buğday enli, 4. Karamak, 5. Karaşın, 6. Karayağız, 7. konur, 8. Paran.

Esna, 1. Ara, 2. Aralık, 3. Salı - da, 4. Sıra, sırada, 5. Uçur.

— **o da**, O aralık, 2. O sırada.

Esnaf, Kılcı.

Esrar, 1. Çeşirik, 2. Giz, 3. Gizli işler, gizli sözler, 4. Yaşlak.

— **ı derun**, İrk.

Esvap, 1. Geysi, kiysi, 2. Giye - cek, 3. Ohrağ, okrağ.

Eş'arı Mâssa (Nebatın emici kılları), 1. Emici kıllar, 2. Kaşak, 3. Saçak.

Esas, (échasse). 1. Ayakçak, 2. Ayağlığ, 3. Ayaklık.

Eşedd, 1. Katığrak, 2. Katırak , 3. Pek ağır, en ağır, 4. Pek güç, en güç, 5. Pek sert, en sert.

Eşkıya, 1. Ayakçı, 2. Basımçı (yol kesen, katii tarik, çapulcu man.) 3. Çokay, 4. Çokucu, 5. Haydut, 6. Haylaz, 7. Hırsız, 8. Gezekçi, 9. Karağ, karak, 10. Kaypakçı, 11. Koldur, 12. Oğru, 13. Serker, 14. Tonavşu, 15. Türedi, 16. Uygunsuz. 17. Yol basar, 18. Yol kesen, yol bekçisi.

— **lık etmek**, 1. Alakmak, 2. karaklamak, 3. Yol kesmek, 4. Yol vurmak.

Eşraf, 1. Belli başlılar, 2. Billüler, 3. Boy beyleri, 4. Cudri, 5. Dipli 6. İleri gelenler, 7. İl erenleri, 8. Oturaklı, 9. Sayduklar.

Eşya, 1. Ağrık, 2. Ağırlık (yol - cu eşyası man.) 3. Ağruk, 4. Ay - rık, 5. Et, 6. Göçkün (eşyayı menkule man.) 7. İtik, 8. İyiş (ev eş - ları man. 9. Karaltı, 10. Karartı, karartu, 11. Ohrag, 12. Pılıpırtı (Ev eşyası man.) 13. Pırtı (Manifatura ve ev eşyası man.) 14. Pusat, 15. Uhrağ, (Elbise man.) 16. Üydüre (Ev eşyası man.) 17. Taşüt (Eve lâzım olan şeyler man.) 18. Yük, 19. Yük yap.

Etraf, 1. Aylana, Eylene, 2. Bucaklar, 3. Çevre, çöyre, 4. Çevre yanı, 5. Dekre, 6. Dolay, 7. Dolayı 8. Ebre, 9. İley, 10. San, 11. Şen 12. Teğre, Tekre, 13. Tikre, 14. Tire, 15. Tolı, 16. Tüğerek, 17. Yağru, Yakru, 18. Yan, 19. Yan yöre, 20. Yer, 21. Yöre, yüre.

— **ında**, (Dolaşmak, 1. Çizgin-

suz.

Fahr, 1. Kıvvanç, 2. Kurulma, 3. Kurum, 4. Öğünme.
rulma, 3. Kurum, 4. Öğünme.

— **edici**, 1. Güvenikli, 2. Kurumcu, kurumlu, kurum satan, 3. Ögüngen, övüngen.

— **etmek**, 1. Kol sallamak, 2. Kotalmak, 3. Kurulmak, 4. Kurum satmak, 5. Öğünmek.

— **ül mülk**, İl ögesi, il ügesi.

Fahz, 1. Bacak, 2. But, 3. Çonu, 4. Sekirden, 5. Uyluk.

Faide, 1. As, 2. Ası, 3. Asığ, 4. Asığlık, 5. Asık, 6. Aslam, (kazanç, kâr, menfaat, temettü, faiz man. 7. Aslım, 8. Assı, İssı 9. Astam (menfaat, kâr, temettü man.) 10. Asu, 11. Boluş, 12. Değme, 13. Es, 14. İlidi, 15. İşe yarama, 16. Kazanç, 17. Tabış, 19. Tuza, 20. Tusu, 21. Yararlık.

— **lenmek**, 1. Asılanmak,, asığlanmak, 2. Gönenmek, 3. İncirmek, 4. Kazanmak.

— **li**, 1. Asığlı, 2. Asılı, 3. Assılı 4. Assılu, 5. Elverişli, 6. Kazançlı, 7. Tuzalu, 8. Umulu, 9. Yarar, işe yarar.

— **li olmak**, 1. Elvermek, 2. Tusukmak, 3. Tuzulmak, 4. Yaramak.

— **siz**, 1. Asığız, 2. Assız, 3. Aygak, 4. Boş, 5. Elverişsiz, elvermez, 6. Kazançsız, 7. Kuru, 8. Puç 9. Yaba, 10. Yaramaz, işe yaramaz.

Faik, 1. Aşkın, 2. Aydaş, 3. Baskın, 4. Bekrek, 5. Daha ileri, daha iyi, daha üstün, 6. (... den) ileri, (Emsaline faik = benzerlerinden ileri) ; 7. İrziklik, 8. Ökte, (Galip man.) 9. Örü, 10. Üste, 11. Üstek, 12. Üstün, 13. Yeğ, 14. Yeğül, 15. Yiğ, 16. Yik, 17. Yüngül.

— **ıyet**, 1. Basım, 2. Üstelik, 3. Üstünlük.

Fail, 1. Ediçi, etiçi, 2. Etüvçi, 3. İşliyen, 4. kılgulı, 5. kılıcı, 6. Kılıvçu, 7. Yapan.

Faiz, 1. Artuğa, 2. Artukluk, 3. Asığ, 4. Aslam, 5. Kabala, 6. Kulağı, 7. Kujik, 8. Kolbu, 9. Ösüm, 10. Tus, 11. Uzala, 12. Ürem, 13. Üsüm, 14 Üzer.

— **le işletmek**, Assılamak.

Fak, 1. Kapan, 2. Tuzak.

Fakat, 1. Ancak, 2. Birök, 3. Evet, 4. İnçip, 5. Şuvar ki, 6. Yalnız, 7. Yalguz.

Fakih, 1 Bilirik, 2. Danışman, Tanışman.

Fakir, 1. Acaruk, 2. Akçasız, 3. Alkın, 4. Arığ, 5. Bölök, 6. Carlı, 7. Cıbar, cıbara, 8. Cıbıl, 9. Cıbır, 10 Cığan, 11. Cığay, 12. Culaz, 13. Çığay, 14. Çıkay, 15. Çoktığ, 16. Çömür, 17. Edliğsiz, 18. Ehti, 19. Hırzan, 20. Kurup, 21. Pulsuz, 22. Tırıl (Parası yok, züğürt man.) 23. Urunçu, 24. Yalıncak (Çıplak man.) 25. Yarlı, 26. Yoğlu, 27 Yoksul, 28. Yoklu, 29. Yoksul, 30 Yoktu. 31 Zavallı, 32. Zübürlü, 33. Züğürt (Parası yok man.)

— **leşmek**, 1. Düşmek (Yoksulluğa, akçasızlığa, pulsuzluğa-) 2. Kırılmak, 3. Kırkılmak, 4. Yuncımak.

— **lik**, 1. Carlılık, 2. Çığaylık, 3. Eksiklik, 4. Munluğ, 5. Yarılığ, 6. Yokluk, 7. Yoksulluk.

Fakruddem, 1. Kanazlık, 2. Kansızlık, 3. Tıskalık.

Fal, 1. Bakım, 2. Irık, 3. Irım, 4. Irk, 5. Uğur, 6. Yora, 7. Yöm, yüm.

a — bakmak, 1. Balaşmak, 2. Çapıştamak, 3. Irımlamak, 4. Tölgelemek.

— **cı**, 1. Bağuçi, 2. Bakıcı, 3. Balgır, 4. Balıç, 5. Cıdayar, 6. Cavruncu, 7. Çabışcı, 8. Görümcü, 9. Kam, 10. Kebzeci. 11. Koşanaç, 12. Körümçü, 13, Kuşnaç, 14. Tölgeci.

— **cılık**, Bakıcılık.

— **ihayır** 1. Ad, az, 2. Erim, irim, 3. Sûr (Uğur). 4. Şükün, 5. Ucur, uçur, 6. Uğur, 7. Uras, uraz, 8. Yöm, yüm.

ı — hayr saymak, 1. Surtutmak, 2. Yümtutmak.

Fani, 1. Bayık, 2. Ertimliğ, 3. Gelip geçici, 4. İğnek, Ölez, 3. Gelip geçici. 4. İğnek, 5. Ölez. lük, 9. Öter, 10, Ötlek, 11. Seziklik, 12. Tükenik, 13. Ürlüksüz.

Fantazi, 1. Gösteriş, 2. Kurgu.

Faraş, Kösküre.

Faraza, 1. Söz gelimi, 2. Tutalım ki.

Fare, 1. Carbık, 2. Cardın, 3. Cıntıç, 4. Geme (Büyük cinsi), 5. Keleni, 6. Keme, 7. Kuluvaz, 8. Sıçan, 9. Sıçkan.

Farfara, 1. Boşboğaz, 2. Dilidurmaz, 3. Geveze, Giveze, 4. Oynak, 5. Yanşak, 6. Zevzek.

Farig, 1. Boş, 2. El çekmiş, elini çekmiş, 3. İşi kalmamış, 4. İşten kurtulmuş, 5. Vazgeçmiş.

— **olmak**, 1 Boşanmak, 2. Boşlamak, 3. El çekmek, 4. Vaz geçmek.

Farika, 1. Ayıran, 2. Ayırtı, 3. Belge, 4. Belgi, 5. Belgü, 6. Ira.

Fark, 1. Ayırt, 2. Ayırma, 3. Ayrılık, 4. Ayrılma, 5. Ayrı seçi, 6. Başkalık, 7. Sapar, 8. Seçme, 9. Tanıma.

— **etmek**, 1. Ayırmak, 2. Ayırt etmek (Tefrik man.) 3. Baykamak, 4. Baljamak, 5. Seçmek, 6. Sezmek, 7. Tanımak (Tefrik ve temyiz man.).

— **ına varmak**, 1. Anlamak, Anlıyabilmek, 3. Çakmak, 4. Kavsaklamak, 5. Sezmek, Yetiğine varmak.

— **lı**, 1. Adırtlı, 2. Ayrı, 3. Ayrıksı, 4. Ayrılır, 5. Benzemez, 6. Daha iyi, 7. Değişmiş, değişik, 8. İyilğe yüz tutmuş, 9. Seçlir.

— **olunmaz**, 1. Ayrılmaz 2. Benzer, çok benzer, 3. Eş, 4. Karan, 5. Seçilmez.

Fart, Aşırı (Fartı sürur: Aşırı sevinç).

Farz, 1. Sanı, 2. Sayma, 3. Tutma.

— **edelim ki,** 1. Keyse ki, 2. Tutalım ki.

— **etmek,** 1. Çağlamak, 2. Çinemek, 3. Saymak, 4. Tutmak.

— (Dinî ıstılah) Tanrı buyruğu.

Fass, 1. İç (Meyva hakkında), 2. Kapçık, 3. Oynak yeri (Kemikte), 4. Öz, 5. Küzük kaşı.

Fasahat, 1. Açıklık, 2. Çeçenlik, 3. Dil açıklığı, 4. Dillülük.

— **li, Fasih,** 1. Açık dilli, 2. Açık sözlü, 3. Çeçen, çiçen, 4. Dili açık, Dili yürük, 6. Dilli, 7. Kepşil, 8. Oğlu, 9. Selcik, 10. Sesen, 11. Uz, 12 Uz dilli, 13, Yürük.

— **li olmak,** Tılangurmak.

Fasile, 1. Takım, 2. Taylak (Aile, familya man.) .

Fasit, 1. Artak, 2. Bozan, bozar, 3. Bozuğ, 4. Bozuk, 5. Bozulmuş, 6. Bulanık, 7. Çalkanmış, 8. Çürük, 9. Hınaza, 10. İşbozan, 11. Osuk, 12. Uluk.

— **olmak,** 1. Artamak, 2. Azmak, 3. Bozukluk, 4. Osulmak, (Kabukları dökülmek, soyulmak man.) 1. Sızlamak.

Fâsıl, 1. Ayrığlı, Seçikli, 2. Ayıran, 3. Bölen, 4. Kesen.

Fasıla, 1. Ayıran, 2. Ara, 3. Aralık, 4. Aram, 5. Ayırdım, 6. Ayrım, 7. Bölme, 8. Kedme, 9. Keneş, 10. Kesen, arasını kesen, 11. Kesim, 12. Kığışık, 13. Kıvık, 14. kıyık (Kapı aralığı man.) 15. Kıynık, 16. Sezik (İnkıta man.) 17 Üzük.

lı, — 1. Aralaş, 2. Aralı, 3. Aralıklı, 4. Arası kesilen, 5. Kese kese.

— **sız,** 1. Aralıksız, 2. Aralık vermeksizin, 3. Arası kesilmiyen, 4. Artsız arasız, Ardı arası kesilmiyen, 5. Bir düzüye, 6. Düzara, 7. Ulaştırı, 8. Yüze.

— **vermek,** 1. Ara bırakmak, Ara vermek, 2. Aralık vermek, 3. Denizirmek, 4. Kesmek.

Fasl (Fasıl), 1. Ayırma, 2. Ayırt, 3. Aralık, 4. Ayrılma, 5. Ayrım, 6. Bitim, 7. Bölme, 8. Bölnek, 9. Bölük, 10. Bölüm, 11. Çekiştirme (Zem man.) 12. Kesme (Hal ve hasim man.) 13. Paştam (Kitap faslı man.) 14. Teksinç (Kitap faslı man.) 15. Yargıl (Hal ve hasim man.) 16. yargu (Hal ve hasim man.

— **Eden,** 1. Yargu.

— **etmek** 1. Çekiştirmek (zem man.) 2. Kesmek, Kesip atmak (Halletmek man.) 3. Üzmek, 4. Yargılamak, (Dava hakkında) 5. Yorgulamak (Dava hakkında.)

— **ı müşterek,** Sünek, sömek.

Fassal, 1. Çekiştirici, 2. Dedikoducu, 3. Kovucu.

Fasulya, 1. Borsu, 2. Sınırma.

Faş (etmek), 1. Açığa vurmak 2. Açmak, 3. Duyurmak, 4. Ortaya atmak, ortaya çıkarmak, 5. Ortaya dökmek, 6. Söylemek, 7. Yaymak.

Fatanet, 1. Anlayış, 2. Eyrek, 3. Gönül, 4. Okuş, 5. Sağ, 6. Us, 7. Uyanıklık, 8. Zeyreklik (Sağrak: En uyanık.)

— **göstermek**, Uslamak.

Fatih, 1. Açıcı, 2. Algan.

Fatin, 1. Anlağan, 2. Anlak, 3. Anlayışlı, 4. Eke, açıkgöz, zeki, kurnaz, usta, mahir, çok bilmiş man. 5. Gönüllük, 6. Okuşluğ, 7. Usluğ, 8. Uyanık, 9. Yelme bilik, 10 Zeyrek.

— **olmak**, Teyitinlemek..

Fatır, 1. Tan türütüklü (Yk: türuttüret) 2. Yaratıcı, 3. yartkan.

Fazahat, 1. Alçaklık, 2. Aşağılık, 3. Utanacak, utanılacak, 4. Uyatlık.

Faziha, 1. Alçakça davranış, 2. Aşağı iş, 3. Kötü iş, 4. Utanacak iş, utanılacak iş, 5. Uyatlık.

Fazilet, 1. Artıklık, 2. Artukluk, 3. Artuksuzluk, 4. Değer, 5. Ebiri, 6. Erdem. 7. Ertem, 8. Üstlük, üstünlük, 9. Yanrak.

— **li**, 1. Artıklı, 2. Değerli, 3. Erdemliğ, 4. Erdemli, 5. Erden, 6. Erzik, 7. Ezgü, 8. Üst, üstün.

Fazla, 1. Artan, 2. Ağdık, (Ağdıracak, bir yana eğdirecek derecede fazla ağır man.) 3. Artık, 4. Artıklığı, 5. Artlı, 6. Artukrak (Daha çok man.) 7. Artuksı, (Eycédent man.) 8. Cilkes, 9. Çok, 10. Ersü (Çok, kâmilen man.) 11. Kalan, 12. Köprek, 13 Öğür, 14. Öğüş, üğüş, (Çok, pek çok, bihat man.) 15. Ükil (Çok man.) 16. Yavlak (Gayet, pek man.)

— **ca**, Artıcak, 2. Çokça.

— **laşan**, 1. Artağan (Pirinç, bulgur hakkında). 2.Artan, 3. Çoğalan.

lık, 1. Artım, 2. Artukluk, 3. Artuksuluk, 4. Çokluk 5. Toru.

— **olarak**, 1. Ayrıca, 2. Başkaca, bundan başka, 3. Yana.

— **şeyler**, **Artık** purtuk.

Fecr (Fecir), 1. Ağarma, 2. Dan, 3. Güner, 4. Gün ağarması, İrte, 6. İrte yeri aklığı. 7. Ifırcık, 8. Iğırcık, 9. Şaşkan, 10. Tan, 11. Tan ağarması, 12 Tan irtecek, 13 Tanla, 14. Tanlası.

— **tulu etmek**, 1. Tan ağarmak 2. Tan atmak.

— **i kâzip**, 1 Tan karanlığı, 2. Tanlacak.

Feda, 1. Yolu, 2. Yoluğ (Kurban, Secrifice man.)

— **etmek**, Geçmek (Candan geçmek). 2. Kıymak, 3. Vermek (Canını vermek).

— **kâr**, Perincek.

— **olmak**, Kurumsağmak.

Fehva, 1. Söz gelişi, 2. Söz yatımı, 3. Yatım, 4. Yön.

Fehim, 1. Anlayışlı, 2. Anlı, 3. Okan, okkan, 4. Varışlı, 5. Zeyrek.

Fehm (Fehim), 1. An, 2. Anlamak, 3. Anlayış, 4. Körüm, 5. Öğ, 6. Ök (Akıl, gönül, fikir man.) 7. Varış.

— **etmek**, 1. Anlamak, 2. Kanımak, 3. Tanlamak, 4. Ukmak, 5. Ukıtmak, 6. Varmak.

Fek, 1. Çene, (Fekki âlâ: üst Ene, 3. Enek (Yaşlı adamların çeneleri altında teşekkül eden kat kat et man.) 4. Engek, 5. İgnek, 6. İyek, 7. Sangot, songıt.

— **(k) etmek**, 1. Açmak, 2. Ayırmak, 3. Çazgırmak, 4. Çazmak, 5. Çözmek, 6. Kırmak, 7. Koparmak, 8. Kurtarmak.

Felâh, 1. Esenlik, 2. Onmak, unmak, 3. Önükmek, 4. Yalşımak.

— **bulmaz**, 1. Onmadık, 2. Onmaz.

Felânat, 1. Çiftçilik, 2. Ekinçene. Fekki esfel: alt çene) 2. cilik.

Felâket, 1. Boran, (Mec. Asıl yağmurlu, karlı kasırga man.) 2. Bulak, 3. Bun (Darlık, sıkıntı man.) 4. Çay (betbahtlık, malheur man.) 5. Ekmek, 6. Iğım, ığın, 7. Kadğu, 8. Karsamba, 9. Keser (Betbahtlık man.) 10. Kıran, 11. Kırgın, 12. Kırlağan, (Kır'la başlayan son üç isim salgın ve öldürücü hastalık ve kavgada büyük bozgunluk hakkında kullanılır.), 13. Koran (Zehir, zıkkım, elem, keder man.) 14. Mun (Iztırab, muzayaka man.) 15. Sarsıntı, 16. Savga, savgı, 17. Şay, 18. Yıkım, 19. Yuduk, 20 Yüdövlük (Bedbahtlık man.) 21. Yut (Öbür manaları: Güzün derin kar veya don ki bu sebeple davar kırılır, Bereketsiz sene, Fena hava, murdarlık.).

i — mucib olmak, 1. İrintürmek.

— **zede**, 1. Bağrı yanık, Göynüklü.

Felç, 1. Bükmece (belden aşağı olan felç) 2. Çont, 3. Damla, 4. Enne, inme, 5. İngi, 6. İnme, 7. Sekeme, 8. Tutukluk, 9. Yarımca (Yarı vücudun felce uğraması man.) 10. Yelgufa, (Sığır hakkında kullanılır.

— **(c) e uğramak**, 1. İnmek, (İnme, - bir yerine) 2. Kütkireç olmak, 3. Küt olmak, 4. Tutulmak.

Felek, 1. Çığrı, (Tekerlek man. "Çök çığrısı, gök tekerleği = feleküssema,,) 2. Ebren (mukadderat, keder man. da gelir.) 3. Evren, 4. Gök, 5. Kır, kırı, 6. Özlek.

Fellâh, 1. Çiftçi, 2. Ekinci, 3. Kıraçı, 4. Tat.

Felsefe, 1. Bilgelik (Bilge = hakîm), 2. Biliğ, bilik, (ilim, hikmet man.) 3. Bilimdik, (Hikmet), 4. Bilimnik (hikmet, ilme müstenit hakîmlik man.) 5. Bilülik (hikmet

man.)

Fen, 1. Biliğ, bilik (ilim, hikmet man.) 2. Tür (Nevi man.).

Fena, (Kötü man.) 1. Aşağı, aşağılık, 2. Alağaz, alağız, alağuz (Müfsit, müzevvir man.) 3. Alığ, (Her şeyin redi man.) 4. Arkuk, (Yaman, gaddar, hain hilekâr man.) 5. Asız, asısız (faydasız man.) 6. Ayığ, 7. Aysız, 8. Bozuk 9. Caman, 10. Çak, 11. Çepel çepel (Mağşuş, karışık man.) 12. Eşeki, 13. Gubat, (kaba man.) 14. Kamaşık (Kamaşmak = kuvvetsiz, zayıf düşmek.) 15. Kars (Çabuk kırılır, menfur, betbaht man.) 16. Kavşar, (Fena, lezzetsiz, yaramaz man.) 17. Kötü, 18. Öndür, 19. Sası (Koku için) 20. Tus, 21. Osal, usal, 22. Pis, 23. Yabı (Zayiflamış, kötülemiş, harîs, yaramaz, ahlâkı fasit man.) 24. Yabız, 25. Yabus, 26. Yablak, yaplak, 27. Yaman, 28. Yatlı, 29. Yatlu, 30. Yavaz, 31. Yavlak, 32. Yavu, 33. Yavun, 34. Yavuz (Yavuz sanu = suiniyet, yavuz kılık = Fena ahlâk). 35. yik.

— **hava**, Tavul.

— **kokmak**, 1. İymek, 2. Pis pis kokmak, 3. Sası sası kokmak, 4. Yiymek.

— **lık**, 1. Bayılma, 2. Bosuş, 3. Bozukluk 4. ik (Maruz man.) 5. Kötülük, 6. Usak, 7. Yamanlık, 8. Yeklik, 9. Yik (maraz man.).

— **olmak**, 1. Artmak, 2. Osulmak (Derisi soyulmak, buruşmak man.) 3. Yamanlaşmak.

İş — ya vermek, 1. Yöncırmak.

— (Fanilik man.) 1. Yok olma.

— **bulmak**, 1. Bitmek, 2. Kalmamak, 3. Mızgımak, 4. Ölmek, 5. Su almak, 6. Tükenmek, 7. Yok olmak.

Fener, 1. Dün ışığı, 2. Körlük, 3. Sırgan.

Fer, 1. Aydınlık, 2. Parlaklık.

— **ini kaybetmek**, 1. Donuklaşmak, 2. Tontamak.

— **siz**, 1. Donuk, 2. Ölnezik, 3. Üzüt.

Ferağ, Ferağat, 1. Bırakma, çekilip bırakma, 2. Boşlama, 3. Çekilme, 4. Dönükme, 5. El çekme, 6. Kıçmlama, 7. Savgun, 8. Vazgeçme, 9. Yüz çevirme.

— **etmek**, 1. Bırakmak, 2. Boşamak, 3. Boşlamak, 4. Çekilmek, 5. El çekmek, 6. Katrunmak, 7. kodunmak, 8. Savmak (satıp savmak.) 9 Sıltamak, 10 Tanmak, 11 Vazgeçmek, 12. Yığılınmak, 13. Yüz çevirmek.

— **ettirmek**, 1. Bıraktırmak, 2. El çektirmek, 3. Ötkermek, 4. Ötkürmek, 5. Vazgeçirmek, 6. Yorgurmak, (Yormak, bıraktırmak man.) 7. Yormak.

Ferah, 1. Açıklık, gönül açıklığı, 2. Sevinç, 3. Sevinti.

— **lanmak**, 1. Açılmak, 2. Gönül açılmak, iç açılmak, 3. Öğdükmek.

— **laşmak**, Kınısmak.

— **lık**, 1. Açıklık, 2. Sevinç, 3.

Todanlık.

Ferah, 1. Bol (Bol bol = Ferah ferah) 2. Çaz, 3. Çok, 4. Gen, 5. Geniş, 6. Geyin, 7. Gin, 8. Şen.

Feraset, 1. Anlama, 2. Anlayış, 3. Böğüş, 4. Bulgu, buluş, 5. Çak, 6. İnçkelik, 7. Meke, (Hile, tedbir man.) 8. Usuk, 9. Uyanıklık, 10. Varış.

— li, 1. Anlayışlı, 2. Bilgiçli, 3. Edkü, idkü, 4. Kuldukh, 5. Sak, 6. Sezek, 7. Sezgek, 8. Uyanık, 9. Varışlı, 10. Zeyrek.

Ferda, 1. Devrisi gün, 2. Erte, irte, ertesi gün, irtesi gün, 3. Tanla, 4. Tenk, 5. Yarın yarınki gün, 6. Yarındası (Ferdası gün man.)

Feri, 1. Budak, 2. Dal, 3. Kırıntı) 4. Kol.

Ferman, 1. Buyurası, 2. Buyruk, buyuruk, 3. Buyurultu, buyrultu, 4. Carlık, 5. Çarlığ, 6. Tarku, 7. Teydik, 8. Tutu, 9. Yarlığ, 10. Yarlık.

—etmek, 1. Buyurmak.

— ferma, 1. Buyruk buyurucu, 2. Erkli (kudret sahibi man.)

— ferma olmak, 1. Olarmak.

Fermeyüp, 1. Çitçit, 2. Çitilik, 3. Citlek.

Fersah, 1. İğaç, 2. Kıygırajım, 3. Yağaç, 4. Yığac (Altı ses erimi mesafeye derler ki bir fersenk veya mil de itibar olunur.)

— fersah, 1. Bol bol, 2. Çok, pek çok...

Fersude, 1. Berü, 2. Bozulmuş, 3. Burışmuş, 4. Doşan, 5. Ebrimiş, 6. Eprimiş, 7. Ernik, 8. Eski, 9. Eskimiş, 10. Eski püskü, 11. Oprak, 12. Partal, (Eski eşya), 13. Porsumuş, 14. Yalama, 15. Yelbirdek, (Elbise için) 16. Yıpranmış, 17. Yırtık pırtık, 18. Yoşuk.

— leşmek, 1. Burus katış olmak 2. Doşanlamak, 3. Eskimek, 4. Eğnimek, enimek, 5. Eprimek, epürmek, 6. Henezimek, 7. Kağşamak, 8. Palazımak, 9. Porsumak, 10. Telermek, 11. Tenezimek, 12. Terelemek, 13. Yıpranmak, 14. Yoşunmak.

— leştirmek, 1. Eskitmek, 2. Örselenmek, 3. Yafrıtmak, 4. Yıpratmak.

Ferş, 1. Döşeme, 2. erme, 3. Yaygı, 4. Yayma, 5. Yeryüzü.

— etmek, 1. Döşemek, döşetmek, 2. Sermek, 3. Yaymak.

Fert, 1. Bir, 2. Bireği, biregü, birev, 4. Bir tek, 5. Dal (Çift olan şeylerin her bir teki) 6. Eşi yok, eşsiz, 7. Kimerse, 8. Kişi, 9. Pireğü, 10. Tek, 11. Yalkı, 12. Yalnız.

Fertut, 1. Bunak, 2. Keyveni 3. Sölnük.

Feryat, 1. Ağıt, 2. Bağırma, bağırıp çağırma, 3. Bozulama (pek derinden gelen feryat), 4. Cığmık, 5. Çavkırma, 6. Ciğ, çığ. 7. Çığlık, 8. çığmık, 9. cılğıt, 10. Haybat 11. Havkırış, havkırma, 12. Havla. 13. İnleme. 14. Kıckırın, 15. Sağın, Sağu (Ölülerin faziletlerini anıp sayarak ağlama man.) 16. Sığıt, 17. Sızlanma.

—etmek, 1. Bağırmak, bağırıp çağırmak, 2. Bahsamak (Hıçkırıklarla boğulmak, sevgili için ağlamak man) 3 Bohsamak bohtamak 4. Bozlamak, boznamak, 5. Coğılamak, 6. ığırmak, 7. Haykırmak, 8. İyrenmek, 9. Kuyusmak (teessürle ağlamak man.) 10. Maklamak, 11. Mungramak, mungurgamak, 12. Postemak, 18. Sezikmek, 14. Sıktamak, 15. Sızlanmak.

Ferzent, 1. Çocuk (Erkek evlât man.) 2. Enik(Başka kaynaklarlarda: Köpek ve vahşî hayvan yarusu; asıl manası yavru, mevlût olmak lâzım gelir.) 3. Oğul, 4. Öğük, 5. Uru, 6. Yavru (Erkek evlât man.) ,

Fesat, 1. Altut, 2. Ayığ, 3. Azamak, 4. Bozgav, 5. Bozukluk, 6. Bugaç, 7. Bulgançlık, 8. Bullak, 9. Çürüklük, 10. İş bozanlık, iş bozma, 11. Karışıklık, 12. Tiltağ, 13. Torgalan, 14. Usluk, 15. Yablak. 16. Yolsuzluk.

— çı, 1. Alağız, 2. Azdırıcı, 3 Bozguncu, 4. İş bozan, 5. Kayışçı (Hilekâr, intrigant man.) 6. Karıştırıcı.)

— a uğratmak, 1. Alıkmak, 2. bozulmak, 3. Çürümek, 4. Karışmak, karıştırmak, karmakarıkış olmak, 5. Şanjıkmak, 6. Ulmak (Tefessüh etmek man.)

— ilka etmek, 1. Bozmak, iş bozmak, 2. Bulgandırmak, 3. Karıştırmak, 4. Yoldan çıkarmak.

— da uğramış, 1. Bozuk, 2. Bozulmuş.

Fesh (Fesih), Bozma.

— etmek, Bozmak.

Fesih, 1. Açık, 2. Engin, 3. Gen, 4. Geniş.

Feth, (Fetih), 1. Açma, 2. Alma, 3. Başlama (Fethi kelâm = Söze başlama).

— etmek, 1. Açmak, 2. Almak, İl almal, 3. İl açmak,, (Fethi memalik man.) 4. Kayıştırmak.

Fettan, 1. Baylan (Şımarık man.) 2. Büyüliyen (Sehhar man.) 3. Dingil, dingil pöçük.

Fetva, Yartı.

Fevç, 1. Akın (Akın akın = Fevç fevç). 2. Alay (Alay alay = Fevç fevç), 3. Bölge, 4. Bölük, 5. Koşum, koşun, 6. Takım.

Feveran, 1 Çavkırdı, 2 fışkırma, 3. Katuluk, (Affervescence man.) 4. Kaynama, kaynayıp fışkırma, 5. Taşkınlık, taşma, 6. Uçkun (Eruption man.)

— etmek, 1. Büğlemek, 2. Büngümek, 3. Çövmek, çüvmek, 4. Fışkırmak, 5. Kaynayıp fışkırmak, 6. Kaynayu gelme, 7. Köpmek, 8. Orgamak, 9. Şımmak, şımızmak (Feveran halinde olmak man.) 10. Taşmak.

Fevk, 1. Üst, 2. Üstün, 3. Yukarı.

— alâde, 1. Artıksı, 2. Ayrıca, 3. Bambaşka, 4. Cok başka, 5. Ertenü, 6. Ertingü, 7. Oransız, 8. Solımnığ, (Acayip, meraklı man.)

— i sabit sahibi olmak, 1. İleslenmek, 2. Saplanmak, saplanıp kalmak.

Fil, 1. Yağan, 2. Yanga, 3. Yengen,

Filân, 1. Şöyle böyle, 2. Şu bu, 3. Tevek, 4. Öteki beriki.

Filhakika, Filvaki, 1. Çınok, 2. Doğrusu, doğrucası, 3. Gerçek, gerçekten, 4. Kertiden.

Filhal, 1. Amti, imdi, 2. Anuk, 3. Çarçabuk, 4. Timin, 5. Uk.

Filiz, 1. Filiz (Ağaç ve çiçek fidanı, taze sürgünü) 2. Fışkın, 3. Korbo, 4. Köçet, 5. Kulga. 6. Paçal, 7. Sivrik (Yerden nebatın ilk görünen ucu man.) 8. Sürgün, 9. Turşak.

Filka, (Hububatta ve bazı kuru meyvalarda), 1. Atınak, 2. Çenek, meyvalarda, 1. Atınak, 2. Çenek, 3. Kenet.

Filtre, 1. Çulpu (İnce dallardan yapılır bir nevi süzgü), 2. Süzek, 3. Süzgeç (süzmeğe mahsus bir mutfak âleti). 4. Süzgü.

Firak, 1. Ayrı düşme, 2. Ayrılık, 3. Ayrılma, 4. Ayruk.

Firar, 1. Kaçış, 2. Kaçma, 3. Kaçaşlığ, 4. Kaçu, 5. Kaşu, 6. Savuşma.

— etmek, 1. Aşunmak, (Kaçmak, etmek, savuşmak, kaçıp kurtulmak man.) 2. Çındamak, 3. Çızıkmak (Koşmak, kaçmak man) 4. İpitmek, 5. Kaçmak, 6. Kırığlamak, 7. Keşmek, 8. Paymak, (Atlıyarak kaçmak, ürküp kaçmak, korkup yolu değiştirmek man.) 9. Savuşmak, 10. Svişmek, 11. Sivtemek, (Kaçmak etmek, savuşmak man.) 12. Tezmek, 13. Tüymek.

— eder görünmek, Tezinmek.

— i, 1. Kaçak, 2. Kaçkın, 3. Kaçkıncı, 4. sıyrıncak (ele avuca sığmaz man.) 5. Tezgin, 6. Tezik.

— i muakkibi, Süzevül.

— i yaşamak, Bosmak.

Firaş, 1. Döşek, 2. Yatak, 3. Yaygı.

Esiri —, 1. Yatak tutsağı, 2. Yatalak.

Firavan, 1. Aşırı, 2. Bol, 3. Çok.

Firaz, 1. Çıkış (Yokuş ve yükseliş man.) 2. Gaban (yokuş man), 3. Tepe, 4. Yokuş 5. Yukarı tutan.

Firdevs, Uçmak.

Firip, (Terkiplerde), 1. Aldangıç, 2. Aldatan, (Dilfirip = gönül aldatan.)

Firuze, 1. But, 2. Çaş, 3. Gök taşı, 4. Kaş (Yüzüğe takılan her türlü ağır değerli taş man.)

Fistan, 1. Değre, 2. Eteklik, 3. Tuman.

Fitil, 1. Büstük, 2. İp etmek, (mum fitili), 3. Kağ, 4. İplik, 5. Pilte, 6. Tiftik (Yaraya konan fitil.)

Fitne, 1. Ara bozma, 2. Azdırma, 3. Baştan çıkarma, 4. Bulgağ, bulgak, (Şûriş, fesat man.) 5. Bulgaş, 6. Karışıklık, 7. Karıştırıcılık, 8. Karkaşa, 9. Kazgav, 10. Köv (Söz getirip götürme, dedikodu man.) 11. Talkaz, talkazlık,

(İğtişaş, fesat man.) 12. Usluk, 13. Ürkü (Panique man.).

— **ci**, 1. Ara bozan, 2. Aykavçan, 3. Azdıran, azdırıcı, 4. Baltay, 5. Çoğul, 6. Karıştırıcı, 7. Kayışçı, (Hileci man.) 8. Koğu, 9. Kotur, 10. Kovucu (dedikoducu man.) 11. Tatavlu, 12. Yağur.

— **sokmak**, 1. Ara bozmak, 2. Azdırmak, 3. Baştan çıkarmak, 4. Bulgandırmak (Yk: Bulandırmak). 5. Karıştırmak.

Fitret, 1. Aralık 2. Kargaşa, kargaşalık, 3. Kesüklük (Peygamberlerin, yahut bir hanedanın arası kesilme, inkıta man.)

Fiyat, (fiat), 1. Bul 2. Tan.

Fiyevr 1. Ateş, 2. İlga, 3. Kızdırma, 4. Sıtma, 5. Yangı, 6. Yangınatmak, (Yangınatmak gelmek = Sıtma fiyevrisine tutulmak).

Fiziyonomi, 1. Körkü, 2. Körüg 3. Yüz.

Flâma, (Küçük bayrak), 1. Alav, 2. Bayrak, 3. Calav, 4. Yalav.

Font, 1. Dökme, (Dökme demir.) 2. Şoyun.

Fotoğraf, (Resim man). Kılık.

— **çı**, Kılıkçı.

Fren, 1. Dizgin (Hayvanın ağzına geçirilen geme bağlı kayış ki onunla hayvan idare olunur. Tevsian harekâtı idare: dizginini tutmak = harekâtını idare etmek) 2. Tutkuş, 3. Uyan, uyar, (dizgin man.) 4. Yöbü (Araba yokuş aşağı inerken kullanılır bir nevi ağaç).

Frengi, 1. Çabal palığ, 2. Karbuncuk, 3. Oymaca, 4. Sök balığ, 5. Yemece, (Edirnede kanser man.), 6. Yenirce, yenirci (İstanbulda cüzzam, Samsunda şirpence man.) 7. Yenür, 8. Yiyici, 9. Yiyik.

Fuzuli, 1. Kanbaz, 2. Yersiz.

— **iddia etmek**, Taslamak (Kibarlık taslamak).

Füc'eten, 1. Ansmuk, 2. Ansızca, 3. Ansızdalık, 4. Ansızdan, 5. Ansızın, 6. Ansurdadan, 7. Apansı, apansızın, 8. Birdenbire, 9. Kenete, 10. Sangölüme, (Âni ölüm.)

Fülûs, 1. Akça, 2. Pul, 3. Yarmak,

Fürce, 1. Açıklık, 2. Delik, deşik, 3. Girecek yer, 4. İrmav, irnav, 5. Kıynaç, (Kapı aralığı).

— **yap olmak**, 1. Girecek yer bulmak, 2. Ozmak.

Füruht, 1. Satım, 2. Satış, 3. Satu..

— **etmek**, atmak,

Fürumaye, 1. Alı, 2. Damarsız, 3. Soysuz.

Füruş (Terkiplerde), 1. Satan, (Meyfüruş = içki satan), 2. Taslıyan (Malûmatfüruş = bilgiçlik taslıyan.)

Füshat, 1. Açıklık, 2. Baytak, 3. Genişlik.

Füsun, 1. Arpağ, 2. Bağı, 3. Büğü, büyü.

Fütur, 1. Apısıklık, apışma, 2. Bıkma, 3. Böyöğü, 4. Duncukma, 5. Gevşeklik, 6. Usanç, 7. Usan-

9. Tansuk, 10. Tın, (Çok, pek, gayet man.) 11. Yavlak (Yaman man.)

Fevr, Birden bire.

— **en,** 1. Ansızın, apansız, 2. Birden, birden bire, çarçabuk.

— **en hareket etmek,** Urnuk - mak.

Fevt (etmek), 1. Elden çıkar - mak, 2. Kaçırmak, (Bir fırsatı) 3. Yitirmek, yitürmek.

— **olmak,** 1. Elden çıkmak, 2. Elden gitmek, 3. Ölmek, 4. Yitmek, 5. Yok olmak.

Fevvare, 1. Cirtlik, 2. Çımkı - nık, 3. Didirme, 5. Fışkırdak, Fışıkırık.

Fevz, 1. Kurtuluş, 2. Onu.

Fevza (Anarşi), 1. Kargaşa, 2. Kargaşalık, 3. Karışıklık, Karmakarışıklık.

Feyezan, 1. Basıldıru, 2. Basu, 3. Baylama, 4. Çapkur, 5. Çok gelme, 6. Kaynama, 7. Şayık, 8. Örkün, 9. Taşkın, 10. Taşma, 11.. Yaygın, yaykın.

— **etmek,** 1. Coşmak, 2. Çok gelmek, 3. İrgumak, 4. Karmak, 5. Kopalmak (Kop = Çok), 6. Taşmak.

— **halinde,** Ürgün..

Feylesof (Filosof), Bilge (ha - kim, allâme, sage man.)

Feyz, 1. Bolluk, 2. Çokluk, 3. Düşek, 4. Gönen, 5. Gürlük, 6. İlerleme, 7. Oğuş okuş, 8. Ona, 9. Onu (Onmaktan).

— **bulmak, - lenmek,** 1. Dönlenmek, 2. Gönlenmek, 3. Görelmek, 4. Onmak, 5. Onulmak, 6. Uğur - mak.

— **li,** 1. Bol, 2. Çok, 3. Gür, 4. Onat, 5. Ongupn, 6. Yeğin, yiğin.

— **siz,** 1. Çorak, (Toprak için), 2. Keprem, 3. Kısır.

— **ü bereket,** 1. Alada, 2. Artım, 3. Verim.

Feza, 1. Boğluk, 2. acıt, (Gökte boş yer man.), 3. Oğan, (Eski Türklerde en büyük mabut olup feza ve kâinattan kinaye idi.) 4. Uza, 5. Yazı (Ova man.).

Fıkara, (Fukara), 1. Hızan, 2. Karacı, 3. Yoksul, 4. Zavallı, 5. Züğürt.

Fıkdan, 1. Bulunmama, olma - ma, 2. Eksiklik, 3. Yitme, (Fevt man.) 4. Yokluk.

Fıkra, 1. Boğmak, 2. Boğum, 3. Onurga kemiği (her parçası), 4. Söz, söy.

Fıkra, 1. Bölek, 2. Bölük, 3. Öğür, (Sürü, fevç, güruh man.) 4. Tümen (on bin kişilikş askerî teşkilât), 5. Yartım, (Kısşm, bölük man.)

Fırsat, 1. Adağa, 2. Aralık, 3. Buluntu (Kelepir man.) 4. Çalım, 5. Çola, 6. Kabu, 7. Kesman, 8. Sıltav (Bahane man.) 9. Sıltu, sıltu 10. Sıra, (Sırasını düşürmek), 11. Sıltağ, Sıltak, 12. Tav, 13 Ten, tenğ, 14. Uğur, oğur (imkân man.) 15. Yarağ.

— **bulmak,** 1. Calımına getir - mek, 2. El değmek, 3. sırasını dü-

şürmek.

— **cu olmak**, 1. Önemek (fırsat gözetlemek man.) 2. Sıra gözlemek, 3. Uğurlamak, 4. Yağınmak. 3. Uğurlamak, 4. Yağınmak,

— **fevt olmak**, 1. İş işten geç - mek, 2. Tavı kaçmak.

— **tan istifade etmek**, 1. Sıltanmak, 2. Sıltaklanmak, 3. Tavında dövmek (Demiri).

Fırtına, 1. Bora (karlı, yağmurlu, rüzgâr man.) 2. Boran (şiddetli karlı, yağmurlu rüzgâr man.) 3. Dağal, 4. Davul, 5. Esürgün (kasırga man.) 6. Kasırga, 7. Kay, kayı, 8. Külek, 9. Tavul, 10. Tüylek, tülek, 11. Yelen (Kasırga man.).

Fıskıye, 1. Bükre, 2. Fışkırdak, 3. Fışkırık.

Fıtık, 1. Büser, 2. Curgut, (Erkek çocuklarda sık sık görülen fı - tık) 3. Debe, tebe, 4. Düşüklük (Bağırsak düşüklüğü). 5. Kasık yarığı, 6. Kavluç, 7. Pörtön, 8. Takır, takur.

— **lı**, 1. Kasığı yarık, 2. Kavuç, 3. Kucur, 4. Kuldur.

Fıtrat, 1. Kılığ, 2. Oluş, 3. Yaradılış, 4. Yaradış, 5. Yosun (İnşa, yapı man.) (Öbür mânaları: Kaide, usul, nizamn, üslûp.

Fıtrî, 1. Boz (İşlenmiş, terbiye tahsil görmüş nasıl yaradılmış ise öyle kalmış man.) 2. Çaralgan - duk, 3. Çın (Bozulmamış, hakikî man.) 4. Doğuştan, 5. Yaradılış - ta olan, Yaradılıştan.

Fidan, 1. Boruşa (Üzüm kütüklerinden dikilmek üzere kesilen çubuk), 2. Büte, 3. Çimlik (Körpe dal). 4. Dikme, 5. Fide (Yastıkta yetiştirilen sebze fidanı man.) 6. Ilişe, 7. İnce dal, 8. Mol (bir senelik ağaç). 9. Sürgün, 10. Şitil.

Fidye, 1. İnamlık, 2. Yolluğ, 3. Yolu, 4. Yoluğ, yoluk (Kurban man.) 5. Yuluğ, 6. Yoluş, 7. Yu - luv.

— **ile kurtarmak**, Yolmak, yulmak.

Figan,, (Bak: Ah, efgan, enin, feryat.)

Fiil, 1. Capsak, 2. Edik, 3. Etgü, İtgü, 4. Etik, İtik, 5. Etinki, itinki, 6. İş, 7. İşlev, 8. Kılı, 9. Kılış, kı - lınç, 10. Kılınu, 11. Kılmak, 12. Yumuş (Vazife, buyurulan, tevdi olunan hizmet man.) .

Fikr (Fikir), 1. An, 2. Domuk, (Fikir, tefekkür, endişe, mülâha - za man.) 3. Doruk, (Doruğu kıt: Akılsız) 4. Düşünce, 5. Düşünme , 6. Ep, eyp, 7. Es, us, 8. Kep, 9. Kölün, 10. Oy, 11. Ök, 12. Sagınç, sakınç (tasavvur man.) 13. Sağış, Sakış, 14. Sakınçı, 15. sanı (sanı kursağında kalsın): Bir beddua - dır; tasavvur, zihnî, suret, hayal man.) 16 Saygın, Saygun, 17. Ugun, 18. Uk, (Anlayış ve mâna, man.) 19. Uğuk (Anlayış, akıl man.) 20 Ut, utu, 21. Uy (Mahkeme man.) 22 ülgü, ülkü.

— **i musin**, 1. Doğru düşünme, 2. Urus, 3. Varış.

ma.

— **getirmek**, 1. Apışmak, 2. Bezmek, 3. Bıkmak, 4. Buşgunmak, 5. Gevşemek, 6. Gücenmek, 7. Pazıkmak, 8. Usanmak.

— **getirmiş**, 1. Bezgin, 2. Bıkmış, 3. Usanmış.

— **veren**, Usandırıcı.

Fütüvvet, 1. El açıklığı, eli açıklık, 2. Yiğitlik.

G

Gabavet, 1. Gabavet, 1. Anlayışsızlık, 2. Anralık, 3. Kalın kafalılık, 4. Makavlık.

Gapgap, 1. Buğak, 2. Çene altı. 3. Ekek, 4. Sakak, 5. Şelem.

Gabi, 1. Anlayışsız, söz anlamaz, 2. Anra, 3. Ansız, 4. Banaz, 5. Bön, 6. Dangalak, 7. Kafası kalın, kalın kafalı, 8. Kafasız, 9. Makav, 10. Mankafa, 11. Mılkav, 12. Mınrav, 13. Puç, 14. Samağır, 15. Sanangır.

Gabn, 1. Aldanış, 2. Aldanma, 3. Aldatış, 4. Aldatma.

Gaddar, 1. Acımaz, 2. İncitici, 3. İssiz, 4. Katı yürekli. 5. Kıyak, 6. Koduman, 7. Öngü (Asıl muannit, müz'iç man.) 8. Soyucu (Ticarette) 9. Taş yürekli, 10. Yağıtgan.

— **lık**, 1. Katı yüreklilik, 2. Kıyaklık, 3. Taş yüreklilik, 4. Uşlum.

Gadr (Gadir, 1. Guçhasınç, 2. Sıkış.

— **etmek**. 1. Gücemek, 2. Kıymak.

— **edici**, Azgan.

— **edilmek**, Yazık olmak.

Gafil, 1. Alık, 2. Ankı, 3. Aymaz. 4. Boş, 5. Boşnak, 6. Bön, 7. Çalık, 8. Dalgın, 9. Kendini bilmez, 10. Sibiz, 11. Süvün, 12. Usal, 13. Usan, 14. Usanmak, 15. Usayuk, 16. Usnayukluk, 17. Uyanmaz, 18. Uykuda,

— **avlama**, 1. Baskın, 2. Uykuda bastırmak.

— **bulunmak**, 1. Boş bulunmak, 2. Dalmak, 3. Dalga geçmek, 4. Süyüklemek, 5. Usan bulmak.

Gaflet 1. Dalğı, 2. Dalgınlık (dalgınlığa getirmek), 3. Kenete, 4. Öykü, 5. Usal, 6. Usallık, 7. Usan, 8. Usanlık, 9. Uyku.

— **en**, 1. Ansızın, apansızın, 2. Bilmeksizin, 3. Kendini bilmiyerek, 4. Kenetele.

— **etmek**, 1. Boş bulunmak, 2. Dalmak, 3. Kendinden geçmek, 4. Şaşkınlığına gelmek, 5. sanmak.

— **le**, 1. Ansız, 2. Sümeye.

Gafur, 1. Bakhil, 2. Bakhillençi, 3. Birgüci, 4. Suç bağışlıyan, 5. Yarlıgayıcı.

Gâh, Geh, Gâhi, Gehi, Kimi, (Zaman hakkında: (Kimi gün gelir.

— **gâh**, 1. Arasıra, 2. Tüşüre.

Na —, 1. Ansızın, 2. Apansız, 3. Birdenbire.

Gaile, 1. Baş ağrısı, 2. Göynük, 3. Kadağa, 4. Kaygı, kaygu, 5. Sıkıntı, 6. Sıkıntılı iş, 7. Tasa, 8. Uğraş. (harb man.) 9. Üzüntü.

— **çekmek,** 1. Sıkılmak, sıkıntı çekmek, 2. Tasalanamk, 3. Üzülmek, 4. Yürek tüketmek.

— **li,** 1. Kaygılı, kaygulu, 2. Sakınçlığ (Sakınç = düşünce, endişe). 3. Sıkıntıda, sıkıntılı. 4. Tasalı, 5. Üzgün.

— **siz,** 1. Kaygısız, kaygusuz, 2. Sıkıntısız, 3. Tasasız, 4. Tümke (düşüncesiz, saf ahmak man.) 5. Üzüntüşüz.

Gaip, 1. Bulunmıyan, 2. Gözden ırak, gözden uzak, 3. İtik, 4. İtkin, 5. Ölgen, 6. Yava, 7. Yavı, 8. Yeri bellisiz, 9. Yitelik, 10. Yitik, 11. Yok.

— **etmek,** 1. Azgaşmak, 2. Azıkmak, 3. Azıtmak, 4. Bulamamak, 5. Coymak, 6. Çıdırmak, 7. Elden çıkarma, elden kaçırmak, .8 İçgınmak, 9. İçkit etmek,, 10. İtgürmek, 11. İtirmek, 12. İtürmek, 13. Kumdamak, 14. Siğirmek, 15. Utkuzmak (Oyunda ziyan etmek man.) 16. Utsukmak (Oyunda ziyat etmek man.), 17. Utulmak (Oyunda ziyàn etmek man. "Yutulmak,, bundan bozma), 10. Utuzmak, uduzmak (Oyunda ziyan etmek man.) 19. Yavı kılmak, 20. Yidürmek, 21. Yitirmek, 22. Yok etmek.

Kendini — etmek, 1. Kendinden geçmek, 2. Usu gitmek.

— **olmak,** 1. Alkınmak, 2. Batıkmak, 3. Batmak, 4. Bulunmamak, bulunamamak, 5. Cuğalmak, cuyalmak). 6. elden çıkmak, elden kaçmak, 7. Görünmemek, 8. İçgınmak, 9. İtmek, 10. Kudumak, 11. Ortada olmamak, 12. Soğulmak, 13. Tas bolmak, 14. Yavı kılınmak, 15. Yitmek, 16. Yok olmak, 17. Yovunmak, 18. Yuvunmak.

Galâ (yı es'ar), 1. Dığrama, 2. Yükseklik (Fiat hakkında).

Galat, 1. Kadık (En çok sert, katı man.) 2. Kenem, 3. Ulta, 4. Yanılma, 5. Yanlış.

Galebe, 1. Baskan (Kâbus demirci çekici) 2. Cinü, 3. İng, 4. Mör, möröy (Üstünlük man.) 5. Öngi (Hep, hepsi, kesret man.) 6. Utku, 7. Üstünlük, 8. Yeğnilik, 9. Yenme, 10. Ying.

— **çalışmak,** 1. Araktırmak, 2. Basırmak, 3. Baslanmak, 4. Basmak, 5. Basturmak, 6. Kol burmak, kol bükmek, 7. Utmak, 8. Üstelemek, 9. Üstün gelmek, 10. Yenmek, 11. Yensimek.

— **lik,** 1. Çokluk, 2. Tünlük.

Galeyan, 1. Aşlama, 2. Bökeleme, 3. Bülküme (Pekmez, bal, pelte gibi mayilerin kaynaması, 4. Büngüldeme, 5. Coşma, 6. Gönük güyeniği, 7. Katuluk, 8. Kaynama, 9. Köpürme.

— **etmek,** 1. Cokramak, 2. Cokraşmak, 3. Coşmak, 4. Eşmek, 5. Katnamak, 6. Kayınmak, 7. Kaynamak, 8. Pafkırdamak, 9. Şımmak, şımrızlamak.

— **ettirmek,** 1. Cıvşatmak, 2. Coşturmak, 3. Kaynatmak.

Gali, 1. Kız, 2. Kızgın, 3. Yüksek.

Galiba, 1. Bir yalım, 2. Deyesen, 3. Görünüşe göre, göründüğüne göre, 4. Öysem, 5. Yalım, 6. Yalıma.

Galip, 1. Arkan, 2. Baskın, 3. Bozan, 4. Cinuçen, çinuçi, 5. Güçlü, 7. Utkuçu, 8. Utuğlu, 9. Üste 10. Üstün, 11. Üstün gelen, 12. Ütteci, 13. Yeğe, 14. Yeğin, 15. Yenen, 16. Yenin, 17. Yeyin, 18. Yiğin, 19. yiğni, 20. yini.

— **gelmek**, Basırmak, 2. Baslamak, 3. Basmak, 4. Başamak, 5. Kazanmak, 6. Utmak, 7. Yannamak, 8. Yenmek.

Galiz, 1. Arın, 2. Geren, (Kaba adam man.) 3. İrin, 4. Kaba, 5. Kayug, 6. Kobat, 7. Kubat, 8. Kürtül, 9. Sarp, (En çok "güç,, mec, dikenli iş man.) 10. Yoğun, 11. Yuvun, 12. Zirik (Sık sık olan şey ve dikenli iş man.)

Galle, 1. Gelir, (Gallei vakıf= Vakfın geliri) 2. Tülük.

Galsame, 1. Gelbezek, 2. Öğük.

Gam, 1. Bun, 2. Kadağa, 3. Kadğu, 4. Kaygu, 5. Mun, 6. Munduk, 7. Tasa.

—**lı**, 1. Girengir, 2. Hilt, 3. İklik, (İk = maraz, elem man.), 4. Kadğuluğ, 5. Kaygılı, 6. Tasalı.

— **sız**, 1. İnak, 2. Kaygusuz, 3. Tasasız, 4. Tümke, 5. Usal.

— **çekmek**, - **yemek**, 1. Duncukmak, 2. Gerinmek, 3. Kaygırmak, 4. Kaygulanmak, 5. Kayırmak, 6. Kayurmak, 7. Kunanmak, 8. Munatmak, 9. Munglaymak, 10. Munkaymak, 11. Tasalanmak.

Gammaz, 1. Aygat, 2. Çağul, 3. Fitleyici, fit verici, 4. Kavgunçu, 6. Koğulayıcı, kovulayıcı, 7. Komsı, 8. Kovcu, kovucu, 9 Kovalayıcı.

— **lık etmek**, 1. Çakmak, Ele vermek, 3. Koğlamak, koğulmak, 4. Kovlamak, 5. Lakırdı yetiştirmek, 6. Yonmak, yunamak.

Gamz, 1. Fitleme, fit verme, 2. Koğuculuk, 3. Koğulama, 4. Kovculuk.

Gamze, 1. Gıyın, 2. Göz kıpma, 3. Göz süzme, 4. Kıymaç, 5. Yan bakış.

Ganem, 1. Davar, 2. Koyun.

Gangren, 1. Çürümüş, 2. Kezek.

Gani, 1. Azuklu, 2. Bay, 3. Bayan, 4. Bol (Eşya hakkında, mec.) 5. Bunsuz, munsuz, (Gamsız, kedersiz man.) 6. Doymuş, 7. Doyuk, 8. Kazanmış, 9. Varlı, 10. Varlıklı, 11. Tok, 12. Zengin.

— **kılmak**, ayıtmak.

— **lik**, 1. Baylık, 2. Bolluk, 3. Doyukluk, 4. Tokluk, 5. Zenginlik.

Ganimet, 1. Alanç, 2. Albaga, 3. Algın, 4. Bargu, 5. Bozukmuş, 6. Bulun, 7. Çaldu, 8. Çapul (Daha çok "yağma, garet,, man.) 9. Çuldu 10. Doyum, 11. Doyumluk, 12. Kanoğ, 13. Kaypak, 14. Kazu, 15. Olca, olça, 16. Şırlaga, 17. Tavaş, 18. Tayun, 19. Telim, 20. Toyumca, 21. Toyumluk, 22. Urgun,

23. Urundu, 24. Vurgun.
— **almak**, Bulunmak.
Gar (Mağara), 1. İn, 2. Kaba, 3. Obruk (Oyuk yer man.) 4. Oyuk.
Garaj, 1. Arabalık (Teşmil ile). 2. Kaylık.
Garaz, (Kin man), 1. Boz, 2. Cek, 3. Dalgunluk, 4. İçgil, 5. Kek, 6. Sıltav (İftira, bahane man.)
— **kârlık etmek**, 1. Kekteşmek, 2. Yağanmak, yığınmak.
— **sız**, Uvurluk,
— (Hedef man.) Buta.
Gardiyan, 1. Bekçi, 2. Bekleyici, 3. Gözcü, 4. Kadaçı, 5. Kadarçı, 6. Kadaryı, 7. Kolcu, 8. Korucu, koruyucu, 9. Tomrukçu.
Garet, 1. Akın (yağma için yapılan hücum man.) 2. Baranta, 3. Bulan, 4. Bulduratma, 5. çap, 6. Çapavul, 7. Çapul, 8. Çete, (bizde başıbozuk kıt'ası veya eşkıya takımı man.) 9. İlgar (Yağma için şitap man.) 10. Kanoğ, 11. Karağ, Karak, 12. Karma, 13. Karmalamak, 14. Konuş, 15. Talan, 16. Talama, 17. Tuduğ.
ger, 1. Akıncı, 2. Bulançı, 3. Çapulcu, 4. Talancı.
— **etmek**, 1. Akmak 2. Bulamak 3. Çapmak, 4. Kadrandamak, 5. Karakmak, 6. Karmalamak, 7. Kunmak, 8. Talamak, 9. Talav, 10. Öblemek, 11. Yolmak, yulmak.
Gargara etmek, Boğaz çalkamak.

Garibe, 1. Duyulmadık, 2. Görülmedik, 3. İşidilmedik, 4. Şaşılacak, 5. İnanılmaz, 6. İşidilmedik, 7. Kızık (Hoşa giden, cazip, "intéressan" man.) 8. Özge, 9. Sanpaşka, 10. Solum, solun, 11. Şaşılacak, 12. Şaşırtıcı, 13. Tan, 15. Tansık, 16. Tansuk, 17. Yanı (Yanı iş = garip hâdise). 18. Yavlak.
— **görmek**, 1. Paşkalamak, 2. Paşkalanmak, 3. Paşkazınmak, 4. Şaşalamak, 5. Şaşırmak, 6. Şaşmak, 7. Yadırgamak.
— (Gurbetzede man.) 1. Başağ, (Yabancı ve ayrı man.) 2. Baz (yabancı man.) 3. Çuçun, 4. Elayrısı (Başka devlet tebaası man.) 5. Elgin, 6. Elgit, elkit, 7. Elsiz (Tabiiyetten mahrum, "Heimatlos" ma.) 8. Kimsesiz, 9. Ötek (Geçici yolcu man.) 10. Tülüngü (fakir, dilenci man.) 11. Yabancı, 12. Yalnız, yapayalnız, 13. Yat, 14. Yatbaz.
— **semek**, Kangırmak.
Garize, 1. Kılık (Bu sözün manaları: Amel, fiil, faaliyet; hulk, itiyat, reftar, cibillet, fıtret, sabır, tahammül, nezaket, terbiyelilik, görünüş, kıyafet, 2. Yaratığ,
Gark, 1. Batma, 2. Boğulma, 3. Dumma, 4. Dumulma.
— **etmek**, 1. Batırmak, 2. Begevretmek (Bir şeye), 3. Boğmak, 4. Çok vermek, 5. Kahramak, 6. Takımak.
— **olmak**, 1. Batmak, 2. Boğul-

mak, 3. Çok olmak, 4. Çökmek, 5. Duıunmak, 6. Dummak, 7. Dunulmak, 8. Karmak, 9. Maltımak, 10. Tummak.

Garp, 1. Batı, 2. Bayu, 3. Gün - batar, 4. Gün batısı, kün batısı, 5. Gün endi, 6. Gün ini, 7. Kidin (Arkada, garp cihetinde man.) 8. Korı, kurı.

— **rüzgârı**, 1. Akyel, 2. Batı yeli, 3. Dağ yeli.

Gars (etmek), 1. Dikmek (ağaç), 2. Gölemek.

Garson, 1. Ayakçı, 2. Şireci, (Saki man.) .

Gaseyan, 1. Bulantı, 2. Gönül bulanmak, 3. Gönül dönmek, 4. Kusgu, 5. Kusma, 6. Kusu, 7. Okşu, 8. Öğürme, 9. Öğzüme.

Gasıp, (Gaspeden), 1. Çekip 2. El uzatan, 3. Güciyle alan, 4. Kapan, kapıp kaçan, kapkaç, 5. Şıtlakçı, 6. Üstüne oturan, 7. Yutucu, 8. Zorla alan, 9. Zorla kapan, 10. Zorba.

Gasl (Gasil), 1. Yıkama, 2. Yuğma, yunma, yuvma.

— **etmek**, 1. Yıkamak, 2. Yuğmak, yunmak, yuvmak.

Gasp, 1. Elinden almak, 2. Güciyle alma, 3. Kapma, 4. Kıcırım, 5. Küçem, 6. Üştüne oturma, 7. Yutma, 8. Zorla alma.

— **edilmek**, Gücelmek.

— **edilmiş**, Alsıkmış.

— **etmek**, 1. Bulukmak, 2. Garmasmak, 3. Colkmak, 4. Elinden almak,, 5. El uzatmak, 6. Güciyle almak, 7. Kapmak, 8. Kücenmek, 9. Pılamak, 10 Sırmamak, 11 Sıbıtmak, 12. Talamak, 13. Üstüne oturmak, üstüne yatmak, 14. Yutmak, 15. Zorla almak.

Gassal, 1. Ölü yıkayıcı, 2. Yuvusga, 3. Yuyucu.

Gaşiye, (Haşa), 1. Arzuk, 2. Eğer örtüsü, 3. Erindük, 4. Örtü.

Gaşy, 1. Bağınlama, 2. Baygınlık, 3. Bayılma, 4. Kendinden geçme, 5. Kıyınma, 6. Oğunma, uğunma, 7. Usu gitme.

— **olmak**, 1. Bayılmak, bayılıp gitmek, 2. Bükelemek, 3. Kendinden geçmek, 4. Pelesimek, 5. Uğunmak, 6. Usu gitmek.

Gats (etmek), 1. Batırmak, 2. Daldırmak, 3. Dummak ,4. Mançımak.

Gava, 1. Azgunluk, 2. Sapıklık, 3. Yolunu şaşırma.

Gavga, 1. Cingar, 2. Çekiş, 3. Çekişme, 4. Dalaş, 5. Dargınlık, 6. Dövüş, 7. Dulum, 8. Gürültü, 9. Kavga, 10. Patırdı, 11. Savaş, 12. Tutuşma, 13. Tülüm, 14. Yonuşma. (cidal, harb, niza, muharebe, mudarebe, münazaa, mücadele.)

— **cı**, 1. Camgamcı, 2. Çatak. 3. Çekişken, 4. Çıtak, 5. Döğüşken, 6. Geçimsiz, 7. Gürültücü, 8. Kavgacı.

—**lı**, 1. Arası bozuk, 2. Çekneşikli, 3. Dargın, 4. Kavgalı, 5. Küsülü, küsüşmüş.

Gavr, 1. Dünden (Tavuk kafesi, 2. Dip, 3. En derin yer, 4. İn, 5.

İnkebe (Engebe: yer yüzündeki arızalar.)

Gavvas, 1. Çumgan, 2. Dalgıç.

Gaybubet, 1. Alkınma, 2. Yokluk,

— etmek, 1. Bulunmamak, 2. Gitmek, 3. Kudurmak, 4. İraklaşmak, 5. Uzaklaşmak.

— ettirmek, 1. Alkınturmak, 2. G..dermek, 3. Uzaklaştırmak.

Gaye, 1. Amaç (hedef, nişangâh man.) 2. Acur, 3. Bitim (hatime, netice man.) 4. Çaptuk, 5. Erek, 6. Erişek, 7. Güt, 8. İş sonu (Akıbet, hatime, netice man.) 9. Son (netice, hatime man.) 10. Tekiş, 11. Umaç, 12. Urk, 13. Uruk. 14. Varılasak, 15. Yetek.

Bi —, 1. Pek çok, 2. Sonsuz.

— si meşkûk olan, 1. Mırşık, 2. Sonu belirsiz.

Gayet, 1. Bitim, 2. Cilkes, 3. Cin, 4 Çok, pek çok, 5. Pek, 6. Son, 7. Yavlak.

Gayp, (Âlemi gayp gibi kullanılan ve gaip - kayp sözünden ayrı olduğu halde Osmanlıcada çok defa karıştırılan sözdür), 1. Bellisiz, bellisizlik, 2. Bilinmez, bilinmezlik, 3. Gizli, gizlilik, 4. Gizlü, gizlülük, 5. görünmez, görünmezlik, 6. Örtüklük.

Gayr, — siz, değil, olmıyan (Bu söz dilimizde isim ve sıfat olarak ancak aşağıdaki Gayrı şeklinde kullanılır; örnek alarak aşağıdaki gibi birçok arapça sıfatların başına gelir ve bu sıfatları vasıflardan sıyrılmış olarak gösterir.)

— ı, 1. Artık, (dan sonra man.) 2. Ayrı, (Ayrı gayrı), 3. Ayrık, Ayruk, 4. Başka, 5. Boğur, 6. Bölek, 7. Büten, 8. El, il (Yabancı man.) 9. Ezin, 10. İğin, 11. Öğün, 12. Ökün, 13. Öngün, 14. Öni, 15. Önin, 16. Özğe, Özke, 17. Yat.

— i âdil, Tüzsüz,.

i— ahlâkî, 1. Uçkur üstü (Edebe mugayir man. 2. Uygunsuz, 3. Yakışmaz.

— i caiz, 1. Olmaz, olmıyacak.

— i elâstikî, 1. Buşan, 2. Eğilip bükülmez, 3. Esnemez, 4. Katı, 5. Sert.

— i fâni, 1. Bozulusuz, 2. Ölmez, ölümsüz.

— i kabil, - i mümkün, 1. Kılmaslık, 2. Yapılamaz, 3. Yolu yok.

— i Kabili infilâk, Patlamaz (Der: İstanbul.)

— i kabili infilâk olmak, Cukmak. (Rad. IV. "Kaz.,,)

— i kabili kıyas, 1. Bambaşka, 2. Essiz, 3. Karşılamaz, 4. Kerinçsiz, 5. Oranlamaz, 6. Ölçüsüz, ömçülmez.

— i kabili şifa, **— i kabili tedavi**, 1. Geçmez, 2. İyileşmez, iyi olmaz, 3. Onulmaz, 4. Savuşmaz.

— i kâfi, 1. Az, 2. Eksik, 3. Elvermez, 4. Taşkır, 5. budak, 6. Yetişmez, 7. Yetmez.

— i katî 1. Bavlavsuz, 2. Kestirilmez, 3. Şöyle böyle.

— i **kesif**, 1. İnce, 2. Samtar, 3. Seyrek, 4. Sulu (Maiyat hakkında).

— i **lâyık**, 1. Gerekmez, 2. Gereksiz, 3. Polumsuz, 4. Uygunsuz, uymaz, 5. Yakışmaz, 6. Yaraşıksız, 7. Yaraşmaz.

— i **mahdut**, 1. Çevrilmemiş, 2. sınırsız, sınırı belirsiz, 3. Sonsuz.

— i **mahlût**, 1. Calan, 2. Karışıksız, 3. Katkısız, 4. Yalın.

— i **mahsûs**, 1. Anlaşılır anlaşılmaz, 2. Belirsiz, 3. Belli belirsiz, 4. Duyulmaz, 5. Görülmez, 6. Pelgüşüz, 7. Sezilmez.

— i **makul**, 1. Karcaşık, 2. Karışık, karmakarışık, 3. İnanılmaz, inanılmıyacak, 4. Monkul.

— i **malûm**, 1. Belirsiz, 2. Bilinmez, bilinmiyen, 3. Biluvsuz.

— i **mamur**, 1. Bakımsız, 2. Bozuk, düzen, 3. Kelembe, keleme (sürülmemiş tarla man.) 4. Şenliksiz, 5. Yüz üstü bırakılmış.

— i **mecruh**, 1. Bütev, 2. Sağlam, 3. Yaralanmamış, 4. Yarasız.

— i **memnun**, 1. Azımsar, azımsak, 2. Beğenmemiş, 3. Sevinmemiş.

— i **memnun olmak**, 1. Azımsamak, (Az görmek man.) 2. Komıdamak, 3. Sevinmemek.

— i **meskûn**, 1. Boş, bomboş, 2. Elsiz, ilsiz, 3. Issız, 4. Kimsesiz, 5. Kişisiz.

— i **mes'ul**, 1. Baylavsız, 2. Eli yok (zimethal olmıyan man.) 3. Sorgusuz, sorusuz, 4. Söz götürmez, 5. Suçsuz (Masum, bicürüm man.)

— i **meş'ur**, 1. Belirsiz, 2. Bilinmedik, bilinmeksizin, 3. Düşünülmeksizin, 4. Pelgüsüz, 5. Tasarlamadan, 6. Tasımsız.

— i **mezru**, 1. Ang, 2. Bor, 3. Boz, 4. Ekimsiz, 5. Gen, 6. İşlenmemiş, 7. Koyak, 8. Poşlak, 9. sürülmemiş.

— i **muayyen**, 1. Belirsiz, Belsiz, 2. Belünsüz, 3. Doluk, 4. Mışırgı, mışırık, 5. Pelgüsüz.

— i **muktedir**, 1. Bulmağan, 2. Cünsüz, 3. Elinden gelmez, 4. Eli ermez, eli yetmez, 5. Erksiz, (Erk = kudret, iktidar man) 6. Gücü yetmez, 7. Kısır (Mahsul vermek kudretinden mahrum man.) 8. Yetsiz.

— i **muntazam**, 1. Alaman, 2. Başı bozuk (bilhassa askerlikte kullanılır.) 3. Bozuğ, 4. Bozuk, 5. Dağınık, darmadağın, 6. Düzeni bozuk, düzensiz, 7. Eğri büğrü, 8. Karışık, karmakarışık, 9. Kavaltak, 10. Setük, 11. Sırasız, 12. Söbü, södür.

— i **musip**, 1. Ökte, 2. Tüzsüz, 3. Uygunsuz, 4. Uymaz, 5. Varışsız, 6. Yalan yanlış.

— i **mutabık**, 1. Teltik, 2. Uymaz, 3. Uyuşmaz, 4. Yalamak, yalamık..

— i **muti**, 1. Conus, 2. Dik başlı, 3. Dikkafalı, 4. İnlemez, 5. Kulak asmaz, kulak vermez, 6. Söz dinlemez, 7. Yaramaz.

—i **muvaffak**, 1. Başa çıkaramıyan, 2. Başaramamış, 3. Becere - miyen 4. Bulmağan, 5. Onmadık, 6. Üstesinden gelmiyen, 7. Yap - mıyan.

— i **muvafık**, - i **münasip**, 1. Ayığ, 2. Cönsüz, 3. Uygunsuz, 4. Uymaz, 5. Yakışıksız, 6. Yakışmaz, yakışık almaz. 7. Yaramaçı, 8. Yaraşıksız, 9. Yaraşmaz, 10. Yersiz, 11. Yöndemsiz, yöntemsiz .

— i **mümasil**, 1. Bambaşka, 2. Bazlak, 3. Cızlak, cızzak, 4. Ça - ral, 5. Çorak, 6. Dolam, 7. Dün - denlik, 8. Gayrak, 9. Geren, 10. Hozan, 11. Kepir, 12. Kıraç, 13. Kıravga, 14. Kırtak, 15. Kırtan, 16. Kırtıl, 17. Melenk, 18. Sanga - ma, 19. Tayla, 20. Verimsiz.

— i **mürettep**, 1. Bortağ 2. Dizilmemiş, 3. Karışık, karmakarı - şık, 4. Sıralanmamış.

— i **müsmir**, 1. Kuru, 2. Tal a - ğaç, 3. Verimsiz (mahsulsüz man). 4. Yemişsiz.

— i **müstakir**, 1. Duraksız, 2. Durmaz, dinlenmez, 3. Durumsuz, 4. Sıysıncak, 5. Yürüğen.

— i **müstevi**, 1. Engebe, 2. E - nişli yokuşlu, 3. Por, port, 4. Pür - tük..

—i **müteehhil**, 1. Bike (Evlen - memiş kız Mademoiselle man.) 2. Boydak, 3. Delikanlı, 4. Ergen, 5. Evlenmemiş, 6. Poydak.

— i **mütenasip**, 1. Biçimsiz, 2. Çaynak, 3. Opsa, 4. Oransız, 5. Uygunsuz, 6. Uyuşmaz.

— i **mütevazin**, 1. Ağman, 2. Bir gelmez, 3. Çakşaşık, 4. Çekileri başka, 5. Tartıları başka, 6. Tartışmaz.

— i **müvazi**, 1. Kakkın, 2. Kın - taş, 3. Ters pers.

— i **sabit**, 1. Caybak, 2. Değişir, 3. Duraksız, 4. Durmaz dinlenmez, 5. Durumsuz, 6. Oynak, 7. Oynar, 8. Sıysıncak.

— i **sâf**, - **sâfi**, 1. Arıksız, 2. Çepel, 3. Çepelli, 4. Karışık, 5. Kat - kılı, 6. Bozaktığ.

— i **sahih**, 1. Bozuk, 2. Eğme, eğmel, 3. Yalan, 4. Yanlış.

— i **salim**, 1. Çürük, 2. Karışık, 3. Kurtulmamış (hatadan gayri salim = yanlıştan kurtulmamış).

— i **tabiî**, 1. Bülez, 2. Çomuk.

— i **tahir**, 1. Kirli, 2. Pırtak, 3. Pis, 4. Pıyar.

— i **tannan**, 1. Boğuk, 2. Bo - ğunak, 3. Boğunuk, 4. Çınlamaz, 5. Ötmez, 6. Sağır, 7. Ses vermez, 8. Tınlamaz .

— i **vaki**, 1. Olmadık, 2. Olma - mış.

—i **vazih**, 1. Belirsiz, belürsüz, 2. Çospar, 3. Dunuk, 4. Kapalı, 5. Kapanık, 6. Karanlık, 7. Örtülü, üstü örtülü.

Gayret, 1. Astırılık, 2. Cabadak, 3. Çaba, 4. Çalışma, çalışıp, çabalama, 5. Duruşma, dürüşme, 6. Emek, 7. İmek, imkek, 8. Kiçemel, 9. Kınık, 10. Kıskanma (eski mana: gayreti akran), 11. Küç, 12.

Sırışık, 13. Yeğinlik, 14. Yekinme.

— **etmek**, 1. Cavramak, 2. Çabalamak, 3. Çalışmak, çalışıp çabalamak, 4. Çamlanmak, 5. Çekçilemek, 6. Çerenmek, 7. Dayanmak, (Tahammül, mukavemet, man.) 8. Didinmek, 9. Dişini sıkmak (Mukavemet man). 10. Emek vermek, 11. İmkenmek, 12. Katığlanmak, 13. Kınıkmak, 14. Uğraşmak.

— **e gelmek**, 1. Davranmak, 2. Dört elle sarılmak, 3. Kalkınmak, kalkışmak, 4. Tızranmak, 5. Yüreklenmek.

—**e getirmek**, 1. Canlandırmak, 2. Davrandırmak, 3. Kaldırmak, ayağa kaldırmak, 4. Komutmak, 5. Yüreklendirmek.

— **keş**, 1. Yalpak, 2. Yaltakçı, 3. Yardakçı.

— **li**, 1. Acar, acar, 2. Bıkmaz, 3. Calp, 4. Car, 5. Carı, 6. Çalışkan, çok çalışkan, 7. Eslek, 8. işcen, işçen, 9. Gacemer, kacemer, 10. Kıskanç, 11. Kızık, 12. Pıjı, 13. Sırıs. 14. Tığrak, 15. Usanmaz, 16. Yeğin. 17. Yorulmaz.

— **siz**, 1. Emsiz, 2. Gevşek, 3. Sırıcga, (Asıl man., Çekirge, mec, gevşek, sebatsız adam man.).

— **siz olmak**, 1. Erinmek, 2. Gevreşmek.

Gayz, 1. Busma, 2. Buşuğ, 3. Dargınlık, 4. Güceniklik, 5. Gücünlük, 6. Günü (Haset man.) 7. Kakıma, 8. Kızgın,lık, 9. Öbke, 10. Öfke, 11. Yanırma.

— **beslemek**, 1. Buşmak, 2. Darlıganmak, 3. Kakımak, 5. Öfkelenmek, 6. Puşmak.

Gazal, 1. Ceylân, 2. Elik, 3. Geyik buzağısı, 4. Geyik yavrusu, 5. Meral, 6. Yağmurca.

Gazanfer, Aslan.

Gazap, 1. Acığ, 2. Acıh, 3. Acık, 4. Boşu, 5. Çamlanma, 6. İtilık, 7. Kak, 8. Kakığ, 9. Kakım, 10. Kakıma, 11. Kakınç, 12. Kayıkma, 13. Kıcık, 14. Kıyal, 15. Kıyın, 16. Kızgınlık, 17. Kızma, 18. Kocunma, 10. kürüş, 20. öfke, 21. Öğü, 22. Öngü, 23. Öyke, 24. Pujılık, 25. Puşma.

— **etmek**, 1. Alevlenmek, 2. Buşmak, 3. Buşurganmak, 4. Büşmek, 5. Çelermek, 6. İncıkmak, 7. Kakımak, 8. Kakıtmak, 9. Kakşırmak, 10. Kızmak, 11. Öfkelenmek, 12. Puşmak, 13. Sarılmak, 14. Yakırmak, 15. Yiğirmek, 16. Yikirmek.

— (**b**) **a uğramış**, Öfkelenmiş.

Gazel, 1. Güzelleme, 2. Türkü, 3. Yakmak, (Asıl nazmetmek man. Bundan "yakım,, manzume olabilir). 4. Yır (Taganni edilen her şey man.)

Gazup, 1. Buşut, 2. Esirlik, 3. Kaan, bağan, 4. Kadır, 5. Kahırgan, 6. Kancan, 7. Keygin, 8. Kızgın, 9. Öfkelei.

Geda, 1. Cıgay, cıkay, 2. Dilenci 3. Yoksul.

Gehvare, Beşik.

Genç, gencine, Ağlık,

Ger, 1. İrse, 2. İse, 3. se.

— **çi**, 1. İse de, 2. -se de.

Gerdan, 1. Abu, 2. Bohah, 3. Boyun, 4. Buğak, 5. Çanlağa, 6. E - nek, 7. Gidik, 8. Kıdık, 9. Sakak (Çene altı, gapgap man.) 10. Sarkak.

— **lık**, 1. Boğmak, boğmuk, 2. Boyunçak, 3. Boyun kıstı, 4. Ce - bek, 5. Dizi, 6. Katar.

Gerdune, Araba.

Germ, 1. Issı, Issıcak, 2. Sıcak.

— **i** 1. Issıcaklık, 2. Hız, (Kemali germi ile çalışmak = olanca hızla çalışmak) 3. Kızgınlık. 4. Sıcaklık .

— **ü sert**, 1. Issı soğuk, 2. Sıcak soğuk.

Germabe, 1. Gaşgaz, 2. Gir - me, 3. Sıcak, (Sıcağa gittim = hamama gittim).

Geştü güzar, 1. Dolaşma, 2. Gezme.

Geysu, 1. Kuyruk (Yıldız hak - kında: "Necmi geysudar = kuy - ruklu yıldız) 2. Pelik, 3. Saç ör - güsü, 4. Uzun saç.

Gıda, 1. Aş, 2. Aşar, 3. Azık, Azık, 4. Besliyecek, 5. Katık, 6. Man (Kuşlar için), 7. Yem, 8. Yiyecek, 9. Yiyinti, 10. Yiyği.

Gılâf, 1. Garal, 2. Ceft, 3. Kap, 4.Kapçık, 5. Kın, 6. Tağuz, 7. Tahtuk.

Gıllü gış, 1. Alakara, 2. Katın - gı, 3. Yalan dolan,

Gılzat, 1. İriklik, 2. Kabalık, 3. Kalınlık, 4. Kığlık, 5. Sıklık, 6. Yo ğunluk.

Peyda etmek, 1. Konramak, 2. Yoğunlanmak,

Gına, 1. Bayıma, 2. Baylık 3. Bıkma, 4. Doyma, 5. Kanma, 6. Usanç, 7. Tokluk, 8. Zenginlik.

Gelmek, 1. Kajımak, 2. Kan - mak.

Getirmek, 1. Bıkmak, 2. Doy - mak, 3. Kanıkmak, 4. Kanıksamak 5. Usanmak.

(Taganni man), 1. Cır, cıru, 2. Ezgi, (Nağme, lâhn man.) 3. Güğ, 4. Ir, 5. Irlama, 6. Irlayış, 7. Sarın, 8. Soğum, 9. Yır.

Gıpta, 1. Çunma, 2. Duncukla - ma, 3. İmrenme, 4. Kıskançlık, kıs kanma, 5. Köseme, 6. Özenç, özen me.

Etmek, 1. Çunmak, 2. Duncukla mak, 3. Eymemek, 4. Ibranmak, 5. İmrenmek, 6. Kayganmak, 7. Kıskanmak, 8. Kösemek, 9. Öğse - mek, 10. Özenmek, 11. Yarsamak, yarsımak.

Gırıv, 1. Bağrıltı, bağırma, 2. Çı ğıltı, çığlık, 3. Süren.

e başlamak, 1. Bağırmak, 2. Çığ lık koparmak, 3. Gürlemek, 4. Hay kırmak.

Gışa, 1. Caral, 2. Fuskul, 3. Göm lek, 4. Örtü, 5. Yarı, 6. Zar.

Gıybet, 1. Çoğıl, 2. Davşutu, 3. Emsen, 4. Hoşuntu, 5. Karamat, 6. Kınayış, 7. Koğ, 8. Koğu, 9. Kov, 10. Ösek, 11. Sek, 12. Şor, 13 Üşek

çi, 1. Çekiştiren, 2. Koğcu, koğu-

cu, kovcu, 3. Kolçir.

Etmek, 1. Arkadan söylemek, 2. Çekiştirmek, 3. Kınamak, 4. Koğlamak, koğulamak, kovlamak, koğu söylemek, 5. Koptamak, 6. Kovu çekmek, 7. Yermek.

Giran, Ağır.

Baha, 1. Değerli, değeri yüksek, 2. Erdeniliğ, 3. Erdiniliğ.

Gelmek, Ağırsınmak.

Girdap, 1. Aklağı 2. Aylanma, 3 Bağraç, 4. Bukulaç, 5. Bulağan, 6. Burgaç, 7. Burlağan, 8. Burlığan, 9. Burulgan, 10. Çevlek, 11. Çevlik çevlük, 12. Çevrengeç, 13. Çevrik, 14. Çevrilti, 15. Çevrim, 16. Çevrinti, 17. Çoplak, 18. Çölek, 19. Dölembeç, 20. Dölenk, 21. Döneğen, döneyen, 22. Dönek, 23. Dönekle, 24. Dönerge, 25. Düden, 26. Eğrek, 27. Eğren, 28. Eğrik, 29. Eğrim, 30. Eyrim, eyrum, 31. Hömbeç, 32. İğrim, 33. İkrik, 34. İkrim, 35. İyrik, 36. Opkun, 37. Oprap, 38. Oyram, öyrem, 39. Öyürme, 40 Surak, 41. Yutkım.

Girdibat, 1. Buruk, 2. Çaykun, 3. Dalaz, 4. Dolamaç, 5. Dönelge, 6. Esürgün, 7. Hamaz, 8. Kasırga, 9. Koyan, 10. Pütürük, 11. Talaz, 12. Tolkun, (Dalga man.) 13. Yel çevrintisi.

Girift, (İç içe girmiş man.) 1. Biribirine geçmiş, 2. Büngeşme, 3. Çitilli, 4. Çıtır, 5. Çıtırık, 6. İç içe, 7. Karışık, 8. Kirinç.

Olmak, 1. Çitinmek, 2. Çıtırlaşmak, 3. Geçmek (biribirine —, iç içe —) 4. İlteşmek, 5. Karışmak, karmakarışık olmak, 6. Örçeşmek.

Ahzü, (derdest man.) 1. Tutma, 2. Yakalama.

Giriftar, 1. Düşkün, 2. Karımış, 3. Sanışma, 4. Tutkun, 5. Tutsak, 6. Tutulmuş, 7. Yakalanmış.

Etmek, 1. Darımak, 2. Düşürmek, 3. Salmak, 4. Tarımak, 5. Uğratmak, 6. Yakalatmak.

Olmak, 1. Düşmek, 2. Suklanmak, 3. Tutulmak, 4. Uğramak, 5. Yakalanmak.

Girive, 1. Aşıt, 2. Belen, 3. Caplum, 4. Car, 5. Cağı, çağı, 6. Çıkmaz. 7. Çılgıt, 8. Dolambaç, 9. Dolaşık, 10. Güçlük.

Girye, 1. Ağıt, 2. Ağlama, ağlayış, 3. Çığırma, 4. İnleme, inilti, 5. Yoğ (matem man).

Etmek, 1. Ağlamak, 2. Cırlamak, 3. İnlemek, 4. Sığtamak, 5. Uyvanmak, 6. Yığlamak, 7. Yoğlamak.

Gonce, 1. Bıbılık, bilbilik, 2. Bil bik, 3. Bobilik, 4. Bubik. 5. Büblük 6. Bübülük, 7. Bür, 8. Cümbüt, 9. Düğme, 10. Kokum, 11. Kukuş, 12. Mayuk, 13. Pündük, 14. Tokuk, 15. Tomşak, 16. Tomurcuk, domurcuk, 17. Yumuk, 18. Zombak.

Grev yapmak, İş taşlamak (Taşlamak — bırakmak).

Grip, 1. Çor, (Umumiyetle hastalık man.) 2. Dumağı (Nezle, soğuk algınlık man.), 3. Soğuk algınlığı, soğuk alma, soğuklama, 4. Sökel.

Grup, 1. Bölek, 2. Bölük, 3. Küme, 4. Öbek, 5. Takım, 6. Yığın.

grup, 1. Bölük bölük, 2. Küme küme, 3. Oymak oymak, 4. Öbek öbek, 5. Takım takım, 6. Ulam ulam, 7. Yığın yığın.

Gubar, 1. Bor, 2. Çang, 3. Doğal 4. San 5. Toz.

Gudde, 1. Bez, 2. Bezceğiz, 3. Beze, 4. Çöz, 5. Pers, 6. Yumruca,

Gudruf, 1. Gemçik, 2. Gümürtlek, 3. Geyrek, 4. İğe, 5. Kemirtlek, 6. Kıkırdak, 7. Kıtırdak.

î, 1. Gemertleklü, 2. Geyreklü, 3. Kıkırdağımsı.

Gufran, 1. Bakhillik, 2. Suç bağışlama, 3. Yarlığama.

Gul, 1. Abak, 2. Tüngür, (hayalet, tayf, peri man.) 3. Ubur, 4. Ukav.

Yabani, 1. Öcü, 2. Ummacı.

Gûlâm, 1. Bulgun, 2. Erkek çocuk, 3. Köle, 4. Oğlan.

Gulgule, 1. Çavlanma, 2. Çığıltı, 3. Gürültü, 4. Ünhengeme.

Gulüv, 1. Ayaklanma, 2. Uşuntu, üşüntü.

Etmek, 1. Ayaklanmak, 2. Koyuluşmak, 3. Üşüşmek.

Gunneli söylemek, 1. Burundan söylemek, 2. Eprimek, 3. Homurdanmak.

Gurap, 1. Bidercik, 2. Gavram 3. Karga, 4. Kuzgun.

Gurbet, 1. Yabancılık, 2. Yabancı yer, 3. Yat el.

Gurre, 1. Aydın, 2. Kaşka, 3. Parıltı, parlama, parlaklık.

(ay için), 1. Aybaşı 2. İlk ay, yeni ay.

Gurup, 1. Batma, 2. Bayı, 3. Çavma, 4. Dolunma, tolunma, 5. Dunulma, 6. İnirlik, 7. Öş, 8. Uyakma.

etmek, 1. Ayakmak, 2. Batmak, 3. Bayımak, bayumak, 4. Dolunmak, tolunmak, 5. Görünmez olmak, 6. Görünmezleşmek 7. Gözden uzaklaşmak, 8. Kirmek, 9. Oyağmak, oyakmak, 10. Patkalamak, 11. Urnamak, 12. Uyakmak.

zaman, 1. Günencü.

Gurur, 1. Arguç, 2. Benlik (Nahvet man.) 3. Cay, 4. Çalım, 5. Çögelme, 6. Kabarma, 7. Kayar, 8. Korlonu, 9. Kottaşlama, 10. Kövenç, 11. Kurum, 12. Kükrek, 13. Süme, 14. Taçgın, taçkın, 15. Tepten, 16. Yalım, 17. Yanagu.

lu, 1. Çalımlı, çalım satan, 2. Koşka, 3. Köfençliğ, 4. Kurumcu, kurumlu, kurum satan, 5. Uluksar.

lanmak, 1. Böbürlenmek, 2. Çalım satmak, 3. Kabarmak, koltukları kabarmak, koltuk kabartmak, 4. Kanırkamak, 5. Kasalmak, kasarlamak, 6. Kasılmak. 7. Kayarlanmak, 8. Kazalmak, 9. Kerezlenmek, 10. Kodallanmak, 11. Kol salamak, 12. Kunurmak, 13. Kurulmak, 14. Kurum satmak, 15. Seselmek, 16. Sibermek, 17. Şişinmek, 18. Tarbaymak, 19. Uluksunmak.

u kırlamak, 1. Burnu kırılmak, 2 Kösmek,

7. Evün, 8. Kabaracık, 9. Urluk, (Tohum, tohumluk man.)

— **habbe**, Domur.

Haber, 1. Bilgi, 2. Car, 3. Çav, 4. Çavır, 5. Dini, 6. Duyum, 7. Olcar, olçar, ülcar, 8. Ötük, 9. Salık, 10. Salkı, 11. Sav, 12. Sava, 13. selen (ses man.), 14. Sorağ, 15. Sorak (Sorulup öğrenilen şey, mesele man.) 16. Suri, 17. Savur, 18. Şor, 19. Tiles, 20. Ucar, 21. Uy, 22. Yar

— **almak**, 1. Öğrenmek, 2. Ses almak, 3. Soylamak.

— **siz**, 1. Oğrun, 2. Uğrun.

— **sizce**, 1. Ansızca, 2. Uğrulayın.

— **vermek**, 1. Ayıtmak, 2. Aylatmak, 3. Bildirmek, 4. Salık vermek, 5. Uy vermek.

— **ci**, 1. Arkış, 2. Öndüç, 3. Til, 4. Tilci (Askerlikte düşmandan haber almak için tutulan adam man.) 5. Ulak, 6. Yalavaç (Resul man.)

— **sormak**, Şavırlanmak.

Habis, 1. Alçak, 2. Arığsız, arısız, 3. Kötü, 4. Sası, (küf ve çürük kokan, 5. Tımarsık (Tımar = bakım, hastaya hizmet, terbiye, 6. Yaman, 7. Yaramaz, 8. Yavır.

Ruh, Pırtak

Habl, 1. Argamçı, 2. Beyg, 3. Bundur, 4. Halat, 5. Hör, 6. İp, 7. Organ, 8. Urgan.

— **ülverit**, 1. Emken tamur, 2. Ense siniri.

Hacalet, 1. İç, ir, 2. Kurlık, 3. Utanıklık, 4. Utanma, 5. Uyalama, 6. Uyat.

— **e uğramak**, 1. Elikmek, 2. Isıganmak, 3. Utanmak, 4. Utlanmak.

Hacamat, 1. Kan alma, 2. Karıktı.

— **etmek**, 1. Boynuz çekmek, 2. Kan almak.

çı, 1. Açgucu, 2. Açıcı, açıkcı, 3. Kancı, 4. Kan alan, 5. Kartuk.

Hacer, 1. Kaya, 2. Taş.

— **i semavî**, 1. Gök taşı, 2. Yıldırım taşı, 3. Yıldız taşı.

Hacet, 1. Aygıt, (Havayiç man) 2. Biterge (Maslahat man.) 3. Dilek, 4. Eksik, 5. Gerek, 6. İş.

Hacip, 1. Odacı, 2. Kapıcı.

Hacle, 1. Ak otav, 2. Gelin odası, 3. Gerdek, 4. Gerdeklik.

Hacm (hacim), 1. Büyüklük, 2. Çelim (Cüsse man.) 3. Irlık, 4. Oylum, 5. Yumru.

— **i istiabî**, Sığdırım.

Haç, 1. Celebek, 2. İbek.

Hadaset, 1. Gençlik, 2. Küçüklük (Yaş küçüklüğü), 3. Yenilik, 4. Körpelik.

Hadeka, 1. Bebenek, 2. Böpeçin, 3. Bübecik, 4. Göz bebeği, 5. Göz karası, 6. Karağ, 7. Yanarca.

Hademe, 1. Ayakçı, 2. Bala bakra (Hadem ve haşem, bir konağın uşakları, uşak kısmı man.) 3. Beslek(Bilhassa kadın), 4. Besleme (Evlâtlık gibi boğazı tokluğuna hizmet eden kız man.) 5. Çeltek (yardımcı man.) 6. El ulağı (kü -

çük hizmetleri gören küçük çocuk man.) 7. Kapı ulağı, 8. Karavaş (Cariye man.) 9. Kırnak (Yaşlı cariye man.) 10. Kul (bende köle man. 11. Kullukçu (hizmetçi, bir hizmete memur man.) 12. Künçük, 13. Odacı, 14. Süder, 15. Tapığcı (Memur, müstahdem fonctionnaire man.) 16. Tapukçı, 17. Ter oğlanı (Emekçi, işçi, amele man.) 18. Tutma, 19. Tutuk (Ücretle tutulmuş man.) 20. Uşak (Anadolunun bir çok yerinde küçük çocuk, evlât man.) 21 Yalçı (Ecir man.) 22. Yumuşçu (kendisine bir iş havale olunan man.)

Hadım, (Tenasül kabiliyeti nez'edilmiş man.) 1. Çimengen, 2. Holuç, 3. Iblık, 4. Kesik, 5. Taşaksız,

— (Kısır edilmiş hayvan man.) 1. Burma, 2. Elnenmiş; 3. Eneklenmiş, 4. Holuç, 5. İğdiç (Bürk); 6. İğdiş, 7. İnenmiş, 8. Kesik.

— **etmek,** 1. Burmak, 2. Enemek.

Hâdi, 1. Bosutçu, 2. Doğru yolu gösterici, 3. Kılağuz, kılavuz, 4. Kurtarıcı.

Hadis, (Söz man.) 1. Keleci, 2. Söy, 3. Söz.

— (Genç man.) 1. Genç, 2. Görgüsüz, 3. Görmemiş, görmemiş geçirmemiş, 4. Küçük, 5. Toy, 6. Yeni.

Hâdis, 1. Gelgülük, 2. Olan, 3. Ortaya çıkan, 4. Yeni çıkan.

— **olmak,** 1. Çıkagelmek, çıkmak, 2. Darımak, (Cinlere uğramak, ansızın birine rasgelmek, hedefe isabet ettirmek man.) 3. Olmak, 4. Ornamak, 5. Yana bulmak, 6. Yolakmak.

— e, 1 Olan, olan biten, 2. Uçma, 3. Yana iş.

Hadit, Demir, timur.

Hadît, 1. Alavcan, 2. Gürliğen, 3. Kaygan, 4. Keskin, 5. Keygin, 6. Kızgın, kızmış, 7. Kızık, 8. Öktem (Yiğit, kavi, mağrur, mütekebbir man.) 9. Öktür, 10. Ökkeli, öfkeli, 11. Titiz.

Hads, 1. Çakmak, 2. Sezgi 3. Sezik, 4. Seziş, 5. sezme.

Hafakan, 1. Boğak, 2. Çarpıntı, 3. Dökük 4. Tıkanma, 5. Yürek çarpıntısı, 6. Yürek deprenmesi, 7. Yürek kakması, 8. Yürek oynaması.

Haffaf, (Kavaf), 1. Ayakkabıcı, 2. Başmakçı, 3. Çedikçi, 4. Edikçi, 5. Terlikçi.

Hafız, 1. Asragucu, 2. Bakan, bakıcı, 3. Bakıı, 4. Bekleviç, 5. Esirgiyen, esirgeyici, 6. Gözeyikli, 7. Koruyan, koruyucu, 8. Saklıyan saklayıcı.

Hafıza, 1. An, 2. Anak, 3. Bellek, 4. Belleme, 5. Es.

— lı, Oygur.

Hafi, 1. Gizli, 2. Oğrun, 3. Örtülü, 4. Saklı, 5. Urgun, 6. Uzluk, 7. Yaşırtu (Yaş kökünde örtü mânası: "Yasamak,, 8. Yaşıru, **yaşrı.**

— **söz,** Dın.

— **yyen,** 1. Astırtım, 2. El altın-

dan, 3. Oğrulayın, uğrulayın, 4. Urğun, 5. Uğrun, uğrun, 6. Uruntun, 7. Yaşın yaşın.

— **ye**, Çavşutçu, 2. Çuğul, 3. Dinici, 4. Gözcü, 5. Karakulak, 6. Koduk, 7. Koğcu, 8. Sezekçi, 9. Sinci, 10. Şemçi.

Hafif, 1. Anıl, anul, 2. Arkın, 3. Cengil, 4. Ciğil, 5. Evsen, 6. Kevek, 7. Koflan, 8. Onay, 9. Öngi, 10. Selki, silki, 11. Yavaş, 12. Yaynı, 13. Yeftin, 14. Yeğil, 15. Yeğinlik, 16. Yeğni, 17. Yeğincek, 18. Yeğnik, 19. Yeğül 20. Yelfe, 21. Yelincek, 22. Yeltin, 23. Yence, 24, Yencilik, 25 Yenecek, 26. Yengil, 27. Yenik, 28. Yenil, 29. Yenilcecin, 30 Yenilcek, 31. Yenlen, 32. Yenil, 33. Yenşek, 34. Yeylik, 35. Yeyni, 36. Yığnık, 37. Yığtı, 38. Yığnı, 39. Yilenk, 40. Yin,, 41. Yinçek, 42. Yingil, 43. Yinik, 44. Yinil, 45. yivtin, 46. yiyni, 47. Yiynicek, 48. Yönkül, 49. Yüngül, 50. Yünük, 51. Yünkül, 52. Yünül, 53. Yufka, (Yufka yürekli; yemeğin arkası yufka) 54. Yuka, 55. Yuyka.

— **çe**, 1. Anılca, 2. Yavaşça, 3. Yencecük.

— **hafif**, 1. Anul anul, 2. Arkun arkun, 3. Yavaş yavaş.

— **lemek**, Yeğnelmek yeğnilmek, yeynimek.

— **letmek**, yeynitmek.

— **lik**, 1. Yeğnilik, 2. Yeliklik, 3. Yenşeklik, 4. Yeynilik.

— **meşrep**, 1. Ayanı. 2. Bürge (Asıl man: Pire; mec) 3. Cazgıt, 4. Cencik, 5. Cılgısız, 6. Çapçuk, 7. Dingil, 8. Dulbak, 9. Fındıkçı, 10. Kırıtkan, 11. Kovalak, 12. Kurgu, 13. Oynak, 14. Selçik, 15. Sürtük, 16. Şelefe, 17. Şipir (Kız hakkında) 18. Şırfıntı. 19. Uçarı, 20. Yeleyen, 21. Yeleme, 22. Yelfirik, 23. Yellüz, 24. Yelmeşik, 25. Zeybek.

— **meşreplik**, Kurguluk.

— **meşreplik etmek**, Kurgurmak.

— **meşreb olmak**, kurgunmak,

Hafit, 1. Ahtik, 2. Çavluk, 3. Oğulduruk, 4. Oğul oğlanı, 5. Oğuş, öğüş, 6. Puynı, 7. Torun, 8. yekencük.

Hafr (etmek, 1. Balağmak, balgamak, 2. Cırmak, 3. Eşmek, Eşemek, eşelemek, 4. Kazmak, 5. Oymak.

— **iyat**, Kazı.

Hafta, 1. Adna, 2. Atna, 3. Iyık, 4. Sağış, 5. Yeti, yedi, 6. Yidgün, 7. Yik.

Hah, Arzu.

Bed —, Kötülük istiyen.

Dil —, Gönül isteği.

Hayır —, İyilik istiyen.

— **nahah**, 1. Erkli, erksiz, 2. İster istemez.

Hahiş, 1. Dileme, 2. İstek, isteyiş, 3. Kımınma.

— **ger**, 1. İstekli, 2. Kösençiğ 3. Kösüşlüğ.

— **siz**, 1. Erincek, 2. İsteksiz.

Haif, 1. Bedlek, 2. Dürek, 3.

etmek, 1. Arınmak, 2. Çimmek, (suya girip yıkanmak man.) 3. Çümmek, 4. Suvunmak.

hane, 1. Almazlık, 2. Cimecik, 3. Çağ (Delikli taştan akan su man.) 5. Çağ evi, 6. Çağlık, 7. Çağ lık bucağı, 8. Seneklik, 9. Suluk, sulukluk, 10. Tanalık, 11. Yunak.

Gusn, 1. Budak, 2. Dal, 3. Ga - nırtmaç.

Gussa, 1. Azbuy, 2. Bosuş, 3. Ka dağa, 4. Kara düşünce, 5. Kaygu, 6 Tasa.

Gûya, 1. Diyelim, diyelim ki, 2. Garsan, 3. İmiş gibi, — miş gibi, 4. Sanasın, 5. Sanki, 6. Sözde, 7. Tutalım, tutalım ki, 8. Yalım.

Güfte, 1. Deyiş, 2. Koşuk, 3. Söz ler, 4. Yakılma (Nazım ve nazme - dilme man.)

Güftü gû, 1. Dedikodu, 2. Dul - çuk, 3. Geleci, keleci (Lakırdı man.) 4. Kov, 5. Sav, 6. Söz sav.

Güman, 1. İçgil, işkil, 2. Sanı.

Günah, 1. Arsar, 2. Azuk, 3. İ- rincu irinen, 4. Kilinçek, 5. Kıyal, 6. Mun, mın, 7. Ötün (Ötmek = tecavüz etmek), 8. Suç, 9. Sum - duk, 10. Tarlık, 11. Yazık, yazuk,

— kâr, 1. Eksikli, 2. Kılmıstı, 3. Suçlu, suç işliyen, 4. Utun, 5. Yanılaçı, 6. Yazgan, 7. Yazıklı, 8. Yazukçı, 9. Yazuklu, yazukluğ.

— sız, 1. Özü ağ, 2. Suçsuz 3. Yazuksuz, 4. Yüzü ak.

— a sokmak, 1. Buyruk sıtmak, (Emre muhalefete sevketmek man.) 2. Suçutmak.

— işlemek, 1. Buyruk sımak (Emre muhalefet man.) 2. Kilin - çektemek, 3. Utunmak. 4. Yanç - mak, 5. Yazmak.

— ını affetmek, . Boşumak.

Güruh, 1. Alay, 2. Bölge, 3. Bö- lük, 4. Bursang, 5. Cerge, 6. Eğ - rin, 7. Kalınçu, 8. Kuygaşka, 9. Kuralma, 10. Öğür, ökür (Sürü man.) 11. San, 12. Sürek, sürü, 13. Tabın (sürü man.) 14. Takım, 15. Tulp, 16. Yartım.

— güruh, 1. Akın akın, 2. Alay, alay, 3. Bölük bölük, 4. Sürü sürü, 5. Takım takım, 6. Ulam ulam.

Gürz, 1. Baldak, 2. Balga, bal- ka, 3. Çomak, 4. Salak, 5. Topuz, ağır topuz

Güzaf, 1. Boş söz, 2. Kütüre .

Lafü —, 1. Atıp tutma, 2. Saç - ma sapan.

Güzergâh, 1. Çiğnek, 2. Geçit, geçit yeri, 3. Ötlevik, 4. Taptak, 5. Yol, 6. Yol uğrağı, 7. Yol üstü.

Güzide, 1. Artukmaç, (kıymet - tar, giranbaha man.) 2. Omay, 3. Öründü, 4. Sayın, 5. Saylam, 6. Seçilme, 7. eçkin, 8. eçme, 9. Talı, tolu. 10. Üğürtlenmiş, 11. Ürün- dü, 12. Üründül, 13. Üründülen - miş.

— H —

Habaset, 1. Alçaklık, 2. Artma, 3. Kötülük, 4. Yamanlık, 5. Yara - mazlık.

Habbe, 1. Benek, 2. Börtük, 3. Bürtük, 4. Dığıl, 5. Diki, 6. Evin,

Korkak, 4. Ödlek, 5. Ürkek, 6. Yüreksiz.

Hail, 1. Böğet, 2. Büt, 3. Çatma, 4. Çeper, 5. Engel, 6. Geretli, 7. Pölümüş, 8. Tiltağ

Hâil, Korkunç.

Hain, 1. Alçak, 2. Alçı, 3. Arkuk, 4. Asız, Aysız.

Hait, 1. Bölme, 2. Kıyı, 3. Tom.

Haiz, 1. Bileli, 2. Taşıyan.

— olmak, 1. Taşımak, 2. Tutagelmek.

Hak, 1. Bayık, 2. Çın, çin, 3. Doğru, doğruluk, 4. Düz, düzce, 5. Gerçek, 6. Girti, girtü, 7. Kerti, 8. Kirtü, 9. Könü, 10. Pay (istihkak hissesi man.) 11. Sın, 12. Türe, 13. Toğruluk, 14. Önen, 15. Unan, ong, 16. Yargılık, 17. Yön.

— gû, 1. Döğru söyliyen, 2. Özüt.

— (k) ıyle, 1. Doğruca, dosdoğru, 2. Gerçekten, gerçek olarak, 3. Key, 4. Onat, 5. Yerinde, yerinde olarak.

—lı, 1. Doğru, 2. Düz, 3. Gerçek, 4. Kolu, 5. Köni.

— sız, 1. Çürük, 2. Düşük, 3. Eğri, iğri.

— sız çıkarmak, 1. Çürütmek, 2. Tayındırmak, 3. Oçbe.

— sız şüphe, Calağ.

— yolu, Ak yol.

Hâk, 1. Toprak, 2. Toz.

— î renk, Boz.

Hakaret, 1. Capa, 2. Mun, 3. Pazınç, pazınçak, 4. Pazınığ, 5. Yağsinmek, 6. Zebir.

— etmek, 1. Alçalmak, 2. Aşağılamak. 3. Onuruna dokunmak.

Hakem, 1. Ara bulan, 2. Aracı, 3. Arayıcı, 4. Cazkır, 5. Orta eri, 6. Seçkücü, 7. Yargıcı.

Hakeza, 1. Böyle, böylece, bunun gibi, 2. Bunculayın, 3. Gene öyle.

Hakikat, 1. Ak (Beyaz man. Bu renk doğrunun, iyinin, güzelin rengi sayılır.) 2. Bayam, 3. Cüyrük, 4. Çin, çın, 5. Gerçek, gerçeklik, 6. Içın, 7. Kertilik, 8. Kirti, 9. Olmuş, 10. Ös, 11. Sağlamlık, 12. Sın, 13. Uşun.

— en, 1. Bayık, 2. Doğrusu, doğrucası, 3. Düzcesi, 4. Düzü, 5. Gerçekten, 6. Kirtten.

Hakikî, 1. Cön, 2. Çın, 3. Doğru, 4. Gerçek, 5. Gerçekçi (Sahte olmıyan man.) 6. Kerti, 7. Kertis, 8. Kirti, 9. Kirtü, 10. Mağat, 11. Öz, 12. Sağ, 13. Sınnığ.

Hakîm, 1. Ayık, 2. Bilçi, 3. Bilen, 4. Bilge, 5. Bilgelik, 6. Bilgiş, 7. biliklik, 8. Bilimli, 9. Böğü, bökü, 10 Bütünişlik, 11. Geçen, çiçen (Fasih, beliğ, natuk, 12. Öğlü, 13. Öktülmüş, 14. Pilge, 15. Tayşı, (muharrir, müellif), 16. Tedü.

Hâkim, 1. Ata, 2. Baş (Reis man.) 3. Beğ, 4. Bi, 5. Buyrucu, 6. Buyruk, 7. Daruga (Belediye reisi, nahiye müdürü, polis şefi, çarşı emini man.) 8. Savcı, Savcu, 9. Şidüci, 10. Şin (Mogollarda davaları görenlere verilen unvan.) 11. Töreçi, 12. Yargıcı, yargıçı, 13.

Yargucu, 14. Yarıcı.

— **iyet**, 1. aşlık, 2. El, il (Mülk ve saltanat man.) 3. Enigü, 4. Erk, (Kudret man,) 5. Kut, 6. Tap.

— **olmak**, 1. Başa geçmek, 2. Dilek sürmek, 3. Elbilemek, ilbilemek 4. Ele almak, 5. Erksinmek, 6. Kasamak, 7. Üste çıkmak, 8. Üstte bulunmak, 9. Yarguci olmak.

Hakir, 1. Alık, alınk, 2. Aşağı, 3. Aşak, 4. Basık, 5. Basıbcak, 6. Değersiz, 7. Düşkün, 8. Horsak, 9. İngir, 10. İni, 11. İril, 12. Onurdan düşmüş, 13. Onuru kırılmış, 14. Tolaz, 15. Yalmı alçak, 16. Soysuz, 17. Yirdik, 18. Yirilmiş, 19. Yumşak (Mütevazi man.)

— **görmek**,, 1. Aşağılamak, aşağı tutmak, 2. Azırgamak, Azışmak, 3. Küçüklemek, küçük görmek4. Küçüksemek, 5. Paysınmak, 6. Pazmcıktamak, 7. Pazınmak, 8. Sınarlamak, 9. Yeynilemek, 10. Yeysindirmek.

— **olmak**, 1. Aşağılaşmak, 2. Değersizleşmek 3. Düşmek, 4. Elikmek, 5. Küçülmek. 6. Onuru kırılmak, 7. Sayılmamak, 8. Yalmı alçalmak.

Hakk (etmek), 1. Kazımak, 2. Oymak, 3. Taş tokımak (Taş üzerine hak man.) 4. Taş urmak (Taş üzerine hak man.) 5. Yontmak.

— **âk**, Yoncu, yonucu.

Hal, 1. Ahıs, 2. Bar, 3. Boluş, 4. Buldık, 5. Bulunuş, 6. Gün, 7. İrselik, 8. İs, 9. Kerte (derece man.) 10. Kılış, kılınç, 11. Neçük, 12. Nitelik, 13. Nitelik, 14. Oluş, 15. Turak, 16. Turuş, 17. Uğum, 18. Yalım, 19. Yoruk.

— **ve hareket**, 1. Gidiş, 2. Tutum, 3. Yürürkü.

— **i hazır**, 1. Amtı, 2. Öd, (zaman man.) 3. Şimdi, 4. Şimdiki, 5. Kalı, 6. Şimdilik. z

— **en**, 1. Amtı, 2. Bugün, 3. şimdi

— **nekahatte bulunmak**, Küstemek.

— **i ihtizar**, 1. Ölümsek, 2. Ölümcül.

— **i nez'e gelmek**, 1. Can çekişmek, 2. Ücükmek.

— **siz**, Çelimsiz, Çilimsiz.

— **i tabiî**, 1. Bayağı, 2. Kek, 3 Kendülük.

— **i tabiîye avdet**, Usukma.

Hâl, 1. Ben, 2. İsik,

Hala, 1. Atage, 2. Aya, 3. Bibe, 4. Bibi, 5. Bübü, 6. Cice, 7. Cici, 8. Çice, çiçe, 9. İbi, 10. Pike.

— **çocuğu**, 1. Bele, böle, 2. Pöle, 3. Yeğen (Asıl kardş çocuğu man.)

Hâlâ, 1. Bugün bile, bugün dahi, 2. Daha. 3. Şimdi

Halâ, (Helâ), 1. Ayak yolu, 2. Bilü, 3. Çarak, 4. Kolluk, 5. Öyrü, 6. Pösmük.

Halâs, 1. Boşuğ, 2. Keciş, 3. Kurtarış, kurtuluş, 4. Kutkarıı.

— **etmek**, 1. Culmak, 2. Kurtarmak. 3. Kutkarmak, 4. Ozman.

— **olmak**, 1. Bosunmak, 2. Kurtulmak, 3. Kutrulmak, 4. Kutul •

mak, 5. Ozgurmak, 6. Yarımak, 7. Yolunmak.

— **kâr**, 1. Culuncu, 2. Kurtarıcı, 3. Oskurdacı, 4. Pojodoçı, 5. Ut - sukarcı.

Halâvet, 1. Tat, 2. Tatlılık.

— **li**, 1. Tatlı, 2. Tatlurak.

— **peyda etmek**, 1. Sücümek, 2. Tatlılanmak, Tatlılaşmak.

Halayık, 1. Guna, günçacı, 2. Ka ravaş, 3. Kırnak, 4. Küng. 5. Yundaz.

Halbuki, 1. Ancak, 2. İse, 3. Oysam ("O ise,, den bozma). 4. Oyu, 5. Öyle iken, 6. Şu var ki, şurası var ki.

Hâle, 1. Ağıl, 2. Avla, 3. Ay ağılı, 4. Geren. 5. Kotan.

— **i şeme**, Gün ağılı.

Helecan, 1. Alkasan, 2. Azbuy, 3. Çarpmtı, 4. Evsime((isti'cal man. 5. Gıdılma, 6. Telerme.

— **lanmak**, 1. Alkasamak. 2. Efilemek, 3. Talabımak, 4. Titre - mek, 5. Yürek çarpmak, 6. Yürek oynamak.

— **la uyanmak**, Sirkinmek, siskinmek.

Halef, 1. Gelen, sonradan gelen, 2. Gelikli, 3. Giri kalmış, 4. Yerine gelen.

Halel, 1. Açıklık, 2 Boşluk, 3. Bozukluk, 4. Eksiklik.

— **vermek**. Bozmak.

Haletmek, 1. Savurgamak, 2. Soymak. 3. Sustmak, 4. Yerinden indirmek.

Hâli, 1. Ağlak, 2. Avlak, 3. Ay - lak, 4. Boş, 5. Dekin, 6. Eriğ, 7. Huzay, 8. Issız, 9. Kimsesiz, 10. Kobı, 11. Koğus, 12. Kofuz, 13. Oğ 14. Tekin, 15. Tınlığsız.

— **arazi**, 1. Bor (İşlenmemiş, gayri münbit man.) 2. İşlenme - dik, işlenmemiş, 3. Posalı, 4. Yar - da.

Haliç, 1. Boğaz, 2. Budak, 3. Deniz kulağı, 4. Dere boydağı, 5. Derim, 6. Koy, 7. Ürücük.

Halik, 1. Buldurucu, 2. Çayan, çayaçı, 3. Epikli, 4. İzi, 5. Türüt - gen, 6. Yaratıcı, yaratan, yarat - kan, 7. Yasağan, 8. Yayan, yay - gan, yayucu.

Halim, 1. Amıl, amal, amul, 2. Arkun, 3. Asrak, 4. Aşak, gönüllü. 5. Aşaklık eyleyici, 6. Basık, 7. Basınçak, 8. Basınkı, 9. Bayav, 10. Catık, 11. Cıvaş, 12. Çabas, 13. Diniz, 14. Dölek, 15. Ergun, 16. Güç götüren, güc götürücü, 17. Könülşök, 18. Tüzün, 19. Üzü yumşak, 20. Yavaş, 21. Yıvrık, 22. Yoboş, vobaş, 23. Yumuşak, 24. Yüngeviş.

— **leşmek**, 1. Yavaşımak, 2. Yavaşlasmak, yavaşlanmak, 3. Yu - musamak.

Halis, 1. Anarat, 2. Arı, 3. Arı duru, 4. Arı sili, 5. Aru, 6. Cik, 7. Camcık, cımçık. 8. Cık, 9. Çıkla, 10. çılk, 11. cın 12. Çin. 13. Çün, 14. Der, 15. Doğru, 16. Esen, 17. Kadıksız. 18. Kansızay. 19. Katığsız. 20. Nak, 21. Oğüz, 22. Öz. 23. sağ, 24. Som, 25. Sum, 26. Süzük.

— **ane**, 1. Doğruca, 2. Doğru - lukla.

— **dost** İnak.

Halit, Menkü kalığı.

Halita, 1. Karışık, 2. Katıngı.

Halk, (Ahali man.) 1. Aymak, 2. Budun, but, budun, 3. Çıma, 4. Çon, 5. Dürük (mahlûk man.) 6. El ulus, 7. El, il, 8. Ellik, illik, 9. İl - kün, elgün, ilgün, 10. Karabudun, 11. Kara, 12. Karakanuğ, 13. Karal,, kıral, 14. Kamuğ, kamu, kamuk, kamığ, kamıh (Âmme, umum man.) 15. Kişi oğlu (Beni beşer man.) 16. Koduru, 17. Ko - gun (askerî kıt'a man.) 18. Köl - mök, 19. Kün, 20 Orta, 21. Töpö, 22. Turmuş, 23. Türü (mahlûk man.) 24. Ulus (Kavım, kabile man.) 25. Ümek, 26. Yaratılmış, 27. Yığın, 28. Yilü, 29. Yon.

— **içtimaı**, 1. Çeliğ 2. Çığlığ, 3. Kurultay, 4. İl topluluğu, 5. İmrem, 6. Topluluk.

Halk (Yaratma man.) 1. Bul - dıru, 2. Kurma, 3. Var etme, 4. Yaratış, 5. Yaratma.

— **etmek**, 1. Bartnimek, 2. Canlandırmak, can vermek, 3. Düret - mek, 4. Kılmak, 5. Oldurmak, 6. Törümek, 7. Törüzmek. 8. Türüt - mek, 9. Var etmek, 10. Yaratmak.

— **olunmak**, 1. Kılınmak, 2. Kurulmak, 3. Pütmek, 4. Var edilmek, var olmak, 5. Yaratılmak.

Halka, 1. Bakan, (Gerdanlık man.) 2. Bakla, 3. Baldak, (kılıçta kemerin geçtiği halka man.) 4. Bucura, 5. Isırga, sırga (Küpe ve yüzük halkası man.) 6. Kangal, 7. Kasnak, 8. Kıpçıma, 9. Toka, 10. Tiğrek, töğrek, 11. Yüzük.

Hall, 1. Açma, 2. Çözme, çözüş, 3. Eritme, 4. Kutkaru, (Davayı hall man.)

— **etmek**, 1. Açmak (Düğümü) 2. Çözmek, 3. Desmek, desistir - mek, 4. Düzeltmek, 5. Emiştirmek, 6. Eritmek, 7. Kutkarmak, 8. Onarmak, 9. Özelemek, 10. seşmek, şeşmek, şeşivirmek, 11. Şüretmek, 12. Tabalatmak, 13. Tepsetmek, 14. Tişmek, 15. Yargılamak, 16. Yarmak, 17. Yasmak, 18. Yaz - mak, 19. Yoluna koymak. 20. Yörmek.

— **olunmak**, 1. Açılmak, 2. Çözülmek, 3. Deşilmek, 4. Emişmek, 5. Eritilmek, 6. Kotarılmak, 7. Şe - şilmek, 8. Uyaşmak, 9. Yazılmak, 10. Yörülmek.

— **li müşkül iş**, 1. Çetrefil, 2. Çapraşık, 3. Çepreşik, 4. Karışık.

— **li müşkül olmak**, Çepreşmek, 2. çitilenmek, çitirlenmek, 3. Karmaşmak.

Hallaç, 1. Atıcı (Pamuk v. s.) 2. Atımcı, 3. Ceyöçü, 4. Çapçı, çapgan. 5. Tırnacı, 6. Titüci.

— **tokmağı**, 1. Ataca, 2. Tok - mak.

Hallâk, 1. Yaratan, yaratıcı, 2. Yaratgan, 3. Yavlak, yaradıcı.

— **ı maani**, 1. Söz yaraştırıcı, 2. Söz yaratıcı.

Halt (etmek), 1. Karıştırmak,

2. Karmak, 3. Katmak, 4. Saçmalamak.

Halûk, 1. Çağımmı, Çağımdı, 2. Catık, 3. Geçimli, 4. İyi tutumlu. 5. Sevimli.

Halvet, 1. Oğ, 2. Yalnızlık, yalnız kalma, 3. Yavlak.

— **gâh**, Avlak.

Ham, 1. Acık, 2. Açılmamış (Acemi, tecrübesiz man.) 3. Ambak (ham ceviz man.) 4. Boş (Bihude man.) 5. Çala, çağla (ham meyva man.) 6. Çakıl, çakıldak, 7. Çamış, 8. Çtel, 9. çiğ 10, Dalık, (Ham kavun man.) 11. Donbul (ham meyva man) 12. Ermemiş (henüz olmaış man.) 13. Gart, (Ham tarla man.) 14. Gen (ham toprak man.) 15. İşlenmemiş, 16. Ham, 17. Hazık, 18. Koruk (ham üzüm. 19. Mavra, 20 Mazak, 21. Olmamış, 22. Pişmemiş, 23. Taslama, 24. Yeşil, (Ham meyva man.) 25. Yiğ.

Hamail, 1. Bötöy, bütöy, 2. Ciril, 3. Komar, 4. Silkincik, silkençik.

Hamakat, 1. Alıklık, 2. Bönlük, 3. Kulava, 4. Şaşkınlık.

Hamam, 1. Cimecik, 2. Çimek, 3. Çimecek, 4. Gaşgaz, 5. Illı su, yılı su, 6. Issı dam, 7. İç pınar, 8. İssi, 9. Kizgın dam. 10. Monça, munça, munçak, 11. Saluk, 12. Serep, 13. Sıcak, 14. Şıpıldak, 15. Yıkak, 16. Yıkanacak, yıkanacak yer. 17. Yunak, yunaklık, yunluk, yunat.

— **kesesi**, Sürgüç.

Kudret— **ı**, 1. Ilıca, 2. Kaplıca.

Hamaset, 1. Batırlık, 2. Yiğitlik, 3. Yılmazlık.

Hamd (etmek), 1. Maktamak, 2. Öğmek, 3. Ökmek.

Hamız, 1. Acı, acığ,, 2. Ası, 3. Buruk, 4. Buruşku,5 . Ekşi, ekşimtirek, ekşirek, 6. Ekti, eyti, 7. Kekre, kekremsi, 8. Kıç kıltım, 9. Kucur.

Hami, 1. Arka, 2. Baskı, 3. Basutçu, 4. Dayanacak, 5. Eğe (Sahip man.) 6. Kayırcı, 7. Koldaguç, 8. Koruğcı, 9. Koruyan, koruyucu, 10. Sallağan, 11. Tayanç.

Hâmil, 1. Birüçi, 2. Gebe, 3. Götüren, 4. Taşıyan, 5. Yük götürücü. 6. Yüklü,

Hamile, 1. Aylı, 2. Ağırlığ, 3. Botlayıcı (hayvan hakkında), 4. Boyaz, boğuz, buvaz, buaz, 5. Boygat, 6. Evinliğ, 7. Gargın, 8. Gebe, 9. İki canlı, 10. İnçliğ, 11. Karımeğ, 12. Karındu, 13. Kayğın, 14. Kunnayıcı (Hayvan için), 15. Talgak (Aş yerme zamanındaki gebe man.) 16. Üzerli, 17. Yüklü

— **olmak**, 1. Avunmak (hayvan için) 2. Çeldemek, 3. Gebelenmek, gebe kalmak, 4. İkenmek (Kısrak için) 5. Korsaklanmak)

Hamiyet, Yeğinlik.

— **li**, 1. Yeğin, 2. Yiğit.

Hamal, 1. Ağırlık, 2. Cük, 3. Gebelik, 4. Götürme, 5. Kondurma., 6. Yorma, (Hayre yormak), 7. Yüklü olma, 8. Yük.

— etmek, 1. Ardımak, 2. Kondurmak, 3. Yormak, 4. Yükletmek.

Hamle, 1. Arbılma, 2. Atılma, atılış, 3. Atım 4. Bezenğ, 5. Çıkılış, 6. Çıpkağı, 7. Çüvme, 8. Kapurtu, 9. Kıv, 10. Saldırış, 11. Sıçrayış, 12. Yumulma.

ci, 1. Atılgan, 2. Kürekçi, kürek çeken (hamlacı man.) 3. Monguş.

— etmek, 1. Atılmak, 2. çumburmak, 3. Oplamak, 4. Saldırmak, 5. Sıçramak, 6. Sürsalmak, 7. Tebretmek, 8. Teğmek, 9. Yekinmek, 10. Yopunmak.

Hammal, 1. Araca, 2. Arkacı, 3. Götüren, 4. Şele, şelekçi, şeleci, 5. Yamaçı, 6. Yükçü, 7. Yük çekici.

— semeri, 1. Arkalıç, 2. Arkalık,

Hamr, 1. Çakır,, 2. İçki, 3. Kur, 4. Sücü, süci, 5. Şagır, 6. Yılağı.

Hamûle, 1. Ağruk, 2. Dirmeç, 3. Götürge, 4. Köterim, 5. Sığıç, 6. Şelek, 7. Yığın, 8. Yük.

Hâmuş, 1. Epsem, 2. Sessiz, sesi cıkmaz, 3. Susan, susmuş.

Han, 1. Kom, (Küçük, adî otel man.) 2. Konak (Menzil, yol üstünde durup konacak yer man.) 3. Tim, tüm.

Hancer, 1. Bıçak, 2. Böğde. 3. Cekeüs, 4. Kama, 5. Tinte, 6. Yököş.

Hancere, 1. Bağurdak, 2. Boğaz, 3. Bağazlağı, boğazlağu, 4. Boğurtlak, 5. Düdük, 6. Emik, 7. Gagan, 8. Gırtlak, 9. Hirtlek, 10. Hörlük, 11. Hurtul, 12. İmik, 13. Kemirtlek, 14. Kızıl öğürtlek, 15. Kömürtlek, 16. Mümük, 17. Nünük, 18. Özek, 19. Somak, (Koçan man.) 20. Tamgak, 21. Ümmik, 22. Ümük, 23. Ünük.

Handan, 1. Gülek, 2. Gülen, güler, 3. Şen.

Hande, 1. Eğlenme, 2. Gülme.

— nak, 1. Güleğeç, güleğen, 2. Gülen, güler.

Hane, 1. Dam, 2. Ef, em, ep, 3. Ev, 4. İv, 5. Üy.

— berduş, 1. Çölle, 2. Evi omuzunda, 3. İnde konak, 4. Yersiz yurtsuz.

— halkı, 1. Çoluk çocuk, 2. Hazan.

— ittihaz etmek, Evsinmek (İkametgâh edinmek man.)

Hanedan, 1. Belevi, 2. Ocağ 3. Ocak, 4. Soy, 5. Soydan, 6. Töş (Aile man.) 7. Uruk, (Nesil, soy man.).

Hanek, 1. Ağız tavanı, 2. Damak, 3. En, 4. Ek, 5.İğ, iyek, 6. Tamağ, tamak.

Hanende, 1. Aydımcı, 2. Bahşı, (seyyar hanende man.) 3. Cırav, 4. Cağırıcı, 5. Irılçı, 6. Irlangıç, 7. İrlavıcı, 8. İrlayıcı, 9. Okuvan, 10. Yırağu, 11 Yırav, 12. Yırlacı.

Hangar, Aran.

Hânis olmak, Andsımak.

Hanüman, 1. Bark, 2. Ev bark, 3 Ocak, 4. Soy son, 5. Var yok.

Hâb, 1. Uyhu, 2. Uyku.

— (b) gâh, 1. Yatacak, 2. Ya -

tak, 3. Dünek, tünek.

— (b) ide, 1. Usrık, 2. Uykuda, 3. Uyumuş, Uzuğlu.

Haps (Hapis), 1. Kısığ, 2. Tutsaklık (Esaret man.)

— etmek, 1. Alıkoymak, 2. Beketmek, 3. Bekletmek, 4. Kapamak, kapatmak, 5. Kısmak, 6. Koyuvermemek, 7. Peğümek, 8. Pekitmek, 9. Tutmak, 10. Tutkunlamak, 11. Yığmak.

— hane, 1. Dam, 2. Kamak, 3. Pekteğ, 4. Tereze, 5. Tünek, 6. Yarguç.

Har, (Sıcak man.), 1. Isçak, 2. Isı, 3. Issız, 4. İssi, 5. Issıcak, 6. Istık, 7. İssi, 8. İti, 9. İzik, 10. Kızgın, 11. Kızu, 12. Sıcak, 13. Üzük, 14. Yakıcı, 15. Yangal.

Hâr, 1. Azgan, 2. Batan, batkan, 3. Cöğür, 4. Çakana, 5. Çöğür, çöğül, 6. Diken, 7. Kinkav, 8. Tiken.

— istan, 1. Çetrez, 2. Çort, 3. Dikenli, 4. Gerdengiç.

— ü has, 1. Çalı çırpı, 2. Çör çöp, 3. Dalmık.

Harabe, 1. Balat, 2. Bozuntu, 3. Bulbat, 4. Kavsak, 5. Ören, (Asıl hisar man. Hisar harabesi: Keçi ören = Küçük hisar) 6. Örencek, 7. Örene, 8. Örenlik, 9. Smık, 10 Tan, 11. Yıkık, 12. Yıkıntı.

Haraç, 1. Birgü, 2. Birt, 3. Dirik kaydı hayat şartiyle alınan vergi man.) 4. Kesim (Maktu vergi, mukataa man.) 5. Kışlık, 6. Vergi, 7. Virgü, 8. Yasak, 9. Yavlaktar, 10. Yetül.

Haram, 1. Ağırlış, 2. Arısız, 3. Dokunulmaz, 4. El sürülmez, 5. Katgan, 6. Tıyığlığ, 7. Yasak, 8. Yığuk, 9. Yığlık.

— i, 1. Almancı, 2. Ayakçı, 3. Basmcı, 4. Kazakçı, 5. Uğruğ 6. Yol kesen, yol kesici.

Harap, 1. Bitkin, bitmiş, 2. Bozuğ, 3. Bozuk, 4. Bulgağ, 5. Cimrik, 6. Çahşak, 7. Çarkıt, 8. Doğşan, 9. Eski, 10. Harkıt, 11. Höstürük, 12. Kepinti, 13. Koromel, 14. Ören (Hisar, hisar harabesi man.) 15. Yatur, 16. Yıkık, 17. Yıkkın, 18. Yıprık, 19. Yıpranmış, 20. Yümrülgü, 21. Yoz.

— etmek, 1. Artatmak, 2. Bozmak, 3. Buldırtmak, 4. Eskitmek, 5. Tokucun etmek, 6. Yaypatmak, 7. Yıkmak, 8. Yıkıp bozmak, 9. Yıpratmak.

— olmak, 1. Artmak, 2. Bozulmak, 3. Bönmek, 4. Çağşamak, çakşamak, 5. Doşonlamak, 6. Esgirmek, 7. Eskimek, 8. Kağşamak, kavuşmak, 9. Kül olmak, 10. Puzulmak, 11. Tozulmak, 12. Yablak bolmak, 13. Yıkılmak, 14. Yıpramak.

Hararet, 1. Ateş, 2. Cağı, 3. Çoğaş, 4. Çoveç, (Güneşin harareti man.) 5. Issı, 6. Issılık, ıssıcaklık, issilik, 7. Kızgı, 8. Kızgınlık, 9. Sıcak, sıcaklık, 10. Susuzluk, 11. Yangı, 12. Yanma.

— li, 1. Ateşli, 2 Göreli, 3. Kavnar, 4. Kızgın, 5. Kızık, 6. Sıcak,

7. Susuz. 8. Uçkun, 9. Yanan ya - nar.

— **lenmek**, 1. Ateşlenmek, 2. Göyünmek, 3. Isınmak, 4. Kızmak, 5. Otlanmak, 6. Yanmak.

— **vermek**, 1. Ateşlemek, 2. Çogalmak, 3. Isınak.

— **ini kaybetmek**, soğumak.

Haraset, 1. Ekincilik, 2. Göbek, 3. Tarançlık.

— **etmek**,, 2. Ekmek, ekip biç - mek, 2. Pusalamak, 3. Sabanmak, 4. Tarımak.

— **görmemiş** (arazi), Bor.

Harbe, 1. Artuç (ardıç ağacı man.) 2. Bükte, 3. Sapkın, 4. Sümbe, 5. Süme, sümö, 6. Süngü.

Harç, 1. Babet, 2. Birim, 3. Gez, 4. Harç, 5. Şillez, (Yapı harcı man.) 6. Taşut.

— **(c) etmek**, 1. Bozmak, 2. Dökmek, 3. Elden çıkarmak, 4. Harcamak, 5. Saygamak, 6. Ver - mek.

—**(c) ırah**, Yol akçası

Hare, 1. Çizgi, 2. Dalga, 3. Dalgır, 4. Kıvrım.

— **lenmek**, 1. Dalgalanmak, 2. Kıvır kıvır kıvrılmak, 3. Yalpur - damak.

— **li**, 1. Dalgalı, 2. Menevişli.

Hareket, 1. Aylaş (Fırdolayı dolaşmak, çepeçevre dolan - mak man.) 2. Çırpınış, çırpınma (Telâş ve sür'at ile hareket man.) 3. Davranma, davranış, 4. Deprenme,, 5. Devinme, 6. Gidiş, gitme, 7. İş, işleme, 8. Kalkma, kalkın - ma, 9. Kımıldanma, kımıltı. 10. Kımırtı, kıpırtı, 11. Kıybık, kıy - mık (Kıymık = küçük yonga parçaları.) 12. Koskalı, kozgalan, kozgalgı, 13. Köç, 14. Oynama, oynayış, 15. Mang, 16. Talkasa, talvasa (Şuraya buraya kımılda - nış man.) 17. Talhak, 18. Tavuştavış, 19. Tekreş, 20. Terpeniş, 21 Yelim (Sür'atli hareket man.) 22. Yola çıkma, 23. Yörüyüş, yürü - yüş.

— **etmek**, 1. Bıcırmak, 2. Bın - gıldamak, 3. Cılmak, 4. Çaymak, çaylamak, 5. Çemremek, 6. Çi - renmek, 7. Çıpınmak, 8. Davran - mak, 9. Deprenmek, teprenmek, 10. Depreşmek, 11. Gitmek, 12. Irgalanmak, 13. Irganmak, ığranmak, 14. İpinmek, 15. İşlemek, 16. Kalkmak, kalkınmak, kalkışmak, 17. Kımıldamak, kımıldanmak, 18. Kıpırdamak, kıpırdanmak, 19. Kırmaşmak, 20. Kıybıktamak, kıybıktamak, kıybıktanmak, kıybıyburamak, kıybırmak, kıymanmak, kıybırdaman, kıymındamak, kımıktamak, kıymıramak, 21. Kozgalamak, 22. Mıdramak, 23. Oynamak,, 24, Sökünmek, 25. Şiremek, 26. Talbınmak, 27. Tav - ranmak, 28. Tebremek, tibremek, 29. Tebrenmek, 30. Terpenmek, 31. Yekinmek, 32. Yeltemek, 33. Yollanmak, yola çıkmak, 34. Yorımak, 35. Yürümek.

— **ettirmek**, 1. Ağıtmak, 2. A - kıtmak (Maiyat hakkında), 3.

— **at**, Eyilikler.

Hesap, 1. Değer, (Zatî kıymet man.) 2. Dolayı (bihasebillüzum =gerekliğinden dolayı) 3. Ötürü (Bihasebilkarabe = hısımlıktan ötürü).

—(b) **iyle**, 1. Dolayı, 2. Öçürlü. 3. Ötürü.

Haset, 1. Çabı (Hırs, tama man,) 2. Çekememezlik, çekemezlik, 3. Ducuklama, 4. Eğeşme, 5. Günü, 6. Günüleme, 7. İbileme, 8. İrdemek, 9. Kıskançlık, 10. Kızırganma, 11. Köni, küni, 12. Külün, 13. Kün, 14. Küne, 15. Künü, 16. Sok (Hırs, tamah man.) 17. Tebizlik, 18. Yavuz dileme, kin.

— **etmek**, 1. Azlanmak, 2. Çekememek, 3. Guçınmak, 4. Günnemek, 5. Günülemek, 6. Kayganmak, 7. Karmcımak, 8. Karınkalmak, 9. Kıskanmak, 10. Könçölemek, Könnemek, 11. Künnemek, 12. Küyünmek, 13. Künergemek, 14. Tebsemek, 15. Tebzeşmek, 16. Yerinmek.

— **ettirmek**, Tebesetmek, tebzetmek.

Hasıl (olmak) 1. Bitmek (Neşvünema man.) 2. Çıkmak, (Yerden çıkmak mahsul ve netice man.) 3. Ele alınmak, 4. Gelmek, 5. Kopmak, 6. Olmak, 7. Yetişmek.

— **ı kelâm**, 1. Söz öğüş, 2. Sözün kısası.

Hasılat, 1. Bitki, 2. Çıkar, 3. Önüm, 4. Surgal, 5. Tavşut, 6. Örün, ürün (Asil ak renk man. Süt, ayran, yoğurt gibi ağartı denen ak renkli mahsulâttan teşmilen).

— **almak**, Önmek.

Hasır (Yere serilen,) 1. Bayra 2. Cara, 3. Çıpta, 4. Geri, 5. Süme, 6. Yanak, 7. Yeken, yiğen, 8. Yügen.

Hasis, 1. Azgar, 2. Azımsar (her şeyi az görür man.) 3. Baltay, 4. Cıgan (Asıl fakir man.); 5. Cındı, 6. Cimri, 7. Çağmar, 8. Çağmır, 9. Çukmar, 10. Ehti, ehdi (Zavallı, malûl man.) 11. Ekti, 12. Elgin (Garip, bikes man.) 13. Eli dar, 14. Eli pek, eli sıkı, 15. Gımık, 16. Girgit, 17. Gümüş göz, 18. Hımız, 19. Hınaza, 20. Hızan (Fakir man.) 21. İzgar, 22. İmiz, 23. İskipçi, 24. Kadıyak, 25. Kalız, 26. Karan, 27. Karçanak, 28. Karık, kerik, 29. Katı, 30. Kayak, 31. Kepici 32. Keser, 33. Kıçkaç, 34. Kıyga, kıygas, 35. Kısmır, 36. kıntık, 37. Kıntıma, 38. Kıntır, 39 Kırnaz, 40. Kıskaç, kıskançık, 41. Kıskıs, 42. kısmık, 43. Kısmuk, 44. Kısırgan, 45. Kıvırkak, 46. Kızan, 47. Kinetir, 48. Kirpinik, 49. Kurkut, 50 Mıkıs, 51. Mıkrıs, 52. Oğumsuz, 53. Pıklız, 54. Pıtırım, 55. Pinti, 56. Puhluz, 57. Sakur, 58 Saran, 59. Sıkçıl, 60. sıkmar, 61. Sıkra, 62. Sıkrağ, sıkrağı, sıkravu 63. Sınsır, 64. Soğumsuz, 65. Tengir, 66. Zıkra.

— **lik**, 1. Cimrilik. 2. Dar ellilik, 3. Eli darlık, 4. Kıygalanu, 5.

intilik, 6. Saranlık, 7. Sıkılık, eli sıkılık, 8. Üzütlük.

— lik etmek, 1. Azlanmak, 2. Karamdamak, 3. Karçanmak, 4. Kırsanmak, 5. Kısınmak, 6. Kısırganmak, 7. Kıvırkaklanmak.

Haslet, 1. Kılık (Fiil, meşguliyet, memuriyet, vazife, hulk, tarzı tefekkür, itiyat, seciye, cibillet, tabiat, sabrü tahammül, terbiye, nezaket, kıyafet man.) 2. Tus, tüs.

— sahibi, Tusluk.

Hasm (Hasım), 1. Cat, 2. Dayım, 3. Dergaş, 4. Düşman, 5. Yağı, 6. Yağım, 7. Yav, yavı.

— ane hareket, 1. Çavlama, 2. Yağıkma.

Hasna, 1. Ece (Muhterem kadın man.) 2. Gökçek.

Hasp, 1. Dolayı, 2. Göre, 3. Ötürü, 4. Tap.

— (b) elicap, — (b) eliktiza, — (b) ellüzum, 1. (— den) Dolayı, 2. Gerekliğine göre, gerekliğinden dolayı, 3. (— den) Ötürü.

— (b) elkarabe, 1. Hısımlık yüzünden, 2. Yakınlıktan, Karabet.

— (b) etenlillâh, 1. Tanrı için 2. Yalsız (ücretsiz man.)

— (b) î, 1. Gönülden, gönüllüce, 2. Karşılıksız.

— (b) ünallah, Taptanrı.

Hasr (etmek), 1. Bağlamak, 2. Vermek.

— ı nefsetmek, 1. Bağlanmak, 2. Kendini vermek.

Hasret, 1. Arman, 2. Göyünç, 3. İç acısı, 4. Mavuk, 5. Nızkan, 6. Sağınç (Endişe, düşünce, kaygı man.) 7. Sağış, 8. Sağu (ölünün meziyetlerini sayıp ağlamak man.) 9. Öкünç, üкünç (Nedamet, tövbe, sefalet, zaruret man.)

— çekmek, 1. Alagazamak, 2. Göreceği gelmek, 3. Göresi gelmek, 4. Göresimek, 5. Öğlemek, 6. Öksemek, 7. Özlemek, 8. Timirmek, 9. Yaynamak.

Hassa, 1. Ayırt (Farika man.) 2. Başkalık, 3. Ira, 4. Nedeklik, 5. Neğük, 6. Öz, özlük, 7. Özgelik.

— ten, 1. Ayrıca, 2. Başkaca, 3. Oğrağu. 4. Onarca, 5. Özene bezene, özenerek, 6. alt, 7. Toladı.

Hassâs, 1. Culum, 2. Çok duyan, 3. Duygulu, 4. Duysak, 5. Eslek, 6 İçli, 7. İcingir, 8. İnce, 9. Kapkın, 10. Künilli, 11. Sak, 12. Seskir, 13. Sezek, 14. sizüçen, 15. sezigen.

Hasta, 1. Ağrık, 2. Ağruk. 3. Avruk, 4. Avrulu, 5. Avruv, 6. Cirli, 7. Çorlu, 8. Çökel, 9. Çörü, 10. Enez, eneze (Sakat, malûl man.) 11. Erçel, 12. İşok, 13. İğcil., ikcil, ivcil. 14. İğdir, İvdir, 15. İğli, ikli, 16 İğliğ, iklik, 17. İhlez, 18. İnğlu, 19. İnize, 20. Kesel, 21. Kesikli, 22. Naçak, 23 Nangır, 24. Sağlıksız, 25. Sağsız, 26. Sayrı, 27. sayru, 28, Sergin, 29. sırkav, 30. Sırgın, 31. Sökel, 32. Sökelcil. 33. sökelli, 34. Tivga, 35. Toğa, 36. Urkay.

— lanmak, 1. Ağırmak, 2. A-

Depretmek, tepretmek, 4. Gön - dermek, 5. Irgamak, 6. İşletmek, 7. kaldırmak, kalkıştırmak, 8. kampıratmak, 9. Kımıldatmak, 10. Kımratmak, 11. Kıpırdatmak, 12. Oynatmak, 13. Talgatmak, 14 Yelbirtmek, 15. Yürütmek.

— **i mezbuhane**, 1. Çırpınmak, 2. Devşinmek, 3. Teprenmek, tepreşmek.

— **ten kalmak**, 1. Duralamak, duraklamak, durakalamak, 2. Göymüşmek.

— **i arz**, 1. Irlantı, 2. Teprenme, 3. Titreme, 4. Toprak titremesi, 5. Yer deprenmesi, 6. Yer ırgalanması, yer sarsıntısı, yer oynaması, yer ırgantısı.

Harf, 1. Ujak, uzak, usık, ujık (Harf ve hece man.) 2. Ücük.

— **endazlık**, söz atma.

Harhara, 1. Cemberek, 2. Hırıltı. 3. Hörüme.

Hariç, 1. Bölek (Ayrı, müstes - na man.) 2. Dış, dışarı, 3. Eşik (kapı dışı), 4. Tas, 5. Taş, taşra, 6. Taşgarun, 7. Taşkı, taşkarı, 8. Teş, dışar, dışrağı, 9. Yabancı (Ecnebi man.).

— **(c) i suret**, 1. Görünüş, 2. Menzek, 3. Sın, 4. Sıyak.

— **(c) en**, 1. Bölök, (Yabancı man.) 2. Böten, büten (yabancı man.) 3. Dıştan, dışarıdan, 4. Taştın, 5. Taştırtı.

Harif, 1. Güz. 2. Küs, 3. Küz

Harifane, 1. Barkana, 2. Yığ - nak.

Harik, 1. Ört, 2. Yalınlu, 3. Yangın.

— **zede**, Yangına uğramış, yangın vermiş.

Harika, 1. Böğülüğ, 2. Dansuk, dansık, 3. Kayıkkol, 4. Kaykı, 5. Mungadınçığ, 6. Şaşak, 7. Şaşılacak, şaşırtıcı, 8. Tanglançığ, 9. Tansuğ, 10. Tahsuk .

Harikulâde, 1. Etingü, 2. İnalmaz, inanılmıyacak, 3. Şaşılacak, şaşırtıcı, 4. Tanğ, 5. Tansuk, 6. Yavlak.

Harîm, 1. Çevre, (Muhit, etraf man.) 2. Girilmez, 3. Gizli yer, 4. İçeri, 5. Tokunulmaz.

Harir, 1. Barcın, 2. Cibek, 3. Huz, 4. İpek, 5. Kutay. 6. Turku, 7. Yipek.

Hâris, 1. Bekleyici, 2. Esirgiyen, esirgeyici, 3. Koruyan, koruyucu, 4. Osrağucu, 5. Saklıyan.

Haris, 1. Aç gözlü, 2. Cimiz, 3. Doymaz, gözü doymaz, 4. Dümük, 5. İstekli, çok istekli, 6. Kıçalu, 7. Kıskıs, 8. Kıvırkak, 9. Soğumsuz, 10. Sok,11. Sokur, 12. Sok göz, 13. Umducu 14. Usuk, 15. Yabılığ, 16. Yilbilü.

— **lik**, 1. Çabı yabı, 2. Doy - mazlık, 3. Kıça.

— **olmak**, 1. Bandıkmak, 2. Erikmek, 3. Kısırganmak, 4. Kısır - kanmak, 5. Östikmek, 6. Sokulan - mak, suklamak.

Hark,, 1. Ark, arık, 2. Arna, erne, 3. Cargam (Sel yarıntısı man.) 4. Cırmak. 5. İğrin. 6. Hark, 7. Ka-

var, 8. Öğünt.

Harkafa, 1. Bezdüm, 2. Canbas, 3. Kalça kemiği, 4. Mıkın, 5. Ona kemiği, 6. San, sanak.

Harman, 1. Boğul, 2. Harman, 3. İndır, 4. İyertin, 5. Öğmen, 6. Yürtgün.

Harp, (Muharebe man.) 1. Boşo, boşı, 2. Bozuk, 3. Cav, 4. Çabavvul (Taarruz man.) 5. Çalış 6. Dagar, 7. Döğüş, dövüş, 8. Kavga, 9. Savaş, 10. Soğış, 11. Sögüş, 12. Tokuş, tukuş, 13. Tutuğ, 14. Ugraş, 15. Uruş, 16. Uruşgu, 17. Uruşunç, 18. Yav, 19. Yov.

— **(b) etmek**, 1. Boğazlaşmak, 2. Boğuşmak, 3. ağılamak, 4. Çarpışmak, 5. Çertemek, 6. Döğüşmek, dövüşmek, 7. Savaşmak, 8. Söngüdmek, 9. Söngüşmek, 10. Sülemek (Asker sevketmek man.) 11. Tokuşmak, 12. Tudusmak, 13. Tutuşmak, 14. Yağlamak, 15. Yulamak. yavlamak.

— **(b) e teşvik etmek**, Yiltemek.

— **şiddetlenmek**, Tutukmak.

— **ten fariğ olmak**, Odalanmak.

— **elbisesi**, Çukal.

— **malzemesi**, Carasun.

— **meydanı**, 1. Tokuşlağ, tokuşlak, 2. Urus yeri.

— **safı**, Yasal.

— **sanatı**, Uran.

— **safını yaran**, sökmek.

— **narası**, Uran.

— **silâh**, Yat yarağ.

— **emri**, Ölcer, olcar.

— **atı**, aşkar.

Hars, 1. Biliğ (Bilgi man.) 2. Ekim haraset man.) 3. Ekin, 4. Tarıma, 5. Tarla işleme.

Has, 1. Bolgı, polgı, (mutat man.) 2. İnak muhtar (Özbey kabilelerinde) askerî kumandan (Buharada), 3. Vergil, (verilmiş man.) 4. Verilmiş.

Hasar, 1. Artak (Artamak = bozulmak, mahvolmak, kifayet etmek, arda kalmak, evlât ve ayalini kaybederek yaşamak survivre man). 2. Ekseme, 3. Eksüklik, 4. Puşman (Zayiata uğramak man.) 5. Yazık,

— **a uğramak**, Uzatmak (Yenilmek, mağlûp olmak man.)

— **dide**, Artak.

Hasat, 1. Algı, 2. Anız, 3. Bicerigün, 4. Biçim, 5. Biçme, ekin biçme, 6. Erileme, 7. Oruş, 8. Ökmen, 9. Yolma.

— **etmek**, 1. Biçme 2. Oraklamak, 3. Oramak, 4. Ormak.

— mevsimi, 1. Biçim, 2. Dergi, derme, deyirgi. deyirme, 3. Orak.

Hasbıhal, 1. Danışma, 2. Konuşma, 3. Söyleşü, 4. Tokuldaşma.

— **etmek**, 1. Açılmak, 2. Danısmak, 3. Dilleşmek, 4. Konuşmak, 5. Söyleşmek.

Hasen, 1. Etkü (Edgü, etgü. ezgü, eygü, eydi şekilleri vardır) 2. Eyi (eyu, eyü, ey, iy, iyi şekilleri vardır). 3. Ezgü, 4. Gelec. 5. Gökcek, 6. Görklü. 7. Görüklü, 8. Güzel, 9. İyi, 11. Yakşı.

vurmak, 3. çirlemek, 4. Çirlenmek, 5. İğlemek, 6. İğlenmek, iklenmek, 7. İğleşmek, 8. İklemek, 9. Kemlemek, kemlenmek, 10. Keselenmek, 11. Sökelmek, 12. Talıkmak, 13. Talmak.

— **lık**, 1. Ağrığ, 2. Çir, 3. Çor 4. İğ, ik, 5. İnğ, 6. İy, 7. Kem, 8. Kesellik, 9. Ölet, 10. Salım, 11. Sayrılık, 12. Sökellik, 13. Şor, 14. Yik, 15. Yiklik, 16. Yiyik, yiyici.

— **lığı nükseden**, Üznük.

— **nevbeti**, Tinek.

— **lıktan kurtulmak**, 1. Eyi olmak, eyileşmek, 2. Onulmak,

— **hane**, 1. Sayru yeri, 2. Sökü.

— **yı yoklamak**, Sora varmak.

Hasut, 1. Adarkak, 2. Güncü, 3. Hınza, 4. Hunamaz, 5. Kıskanç, 6. Kirtüç (fena huylu man.) 7. Komsoz, 8. Könçö, 9. Künürkek, künüçi, 10. Künşil, 11. Öcgel. 12. Te - biz.

Hâşâ, 1. Bizden uzak, 2. Irak, 3. Olmaya.

Haşâk, (Hassü), 1. Çılbız, 2. Çöp, 3. Çöpeze, 4. çörçöp, 5. Çö - vür, 6. Kuruğ, 7. Künge, 8. Kug, 9. süpürüntü.

Haşefe, 1. Cumalak, 2. Kalak,

Haşere, (Haşerat), 1. Böcek, 2. Böcü, 3. Böcü bötrü, 4. Cücüler, 5. Deprenici, 6. Yer yurdu.

Haşin, 1. Berk, 2. çop, 3. Çort, 4. Hodman, 5. İri (kaba man.) 6. İrik, (Sert man.) 7. Kaba, 8. Kakı (Eşya hakkında) 9. Katı, 10. Katkı,(adam için) 11. Sarp (ağır, güç man.) 12. Sert, 13. Ters, 14. Yiti.

— **görünmek**, Kazırlamak.

Haşiye, 1. Attırma, 2. Karayini, kıranı,.

Haşmet, 1. Kavut, 2. Kut, 3. Sotur, 4. Suntur (Sunturlu = haşmetli,) 5. Zontur,

Haşr (etmek), 1. Biriktirmek, bir yere getirmek, 2. Diriştirmek, 3. Koparmak, 4. Toplamak.

Haşyet, 1. Belin, 2. Korku, 3. Süre, 4. Ürküntü, 5. Ürsünme.

— **duymak**, 1. Eslemek, 2. Korkmak,, 3. Ürkmek.

Hat, (Çizgi man.) 1. Borazna, 2. Çırpı (İple çekilen çizgi, hattı müstakim, sıra man.) 3. Çizgi, 4. Çizi, 5. çizik, 6. Onğdu, 7. Şiyin.

— **tı bâlâ**, 1. Bel (Dağ beli), 2. Geriş, 3. Yeleç, 4. Yeli.

— **tı fâsıl**, 1. Damak, 2. Küper, 3. Ur, 4. Seğir,

— **tı hareket**, 1. Gidiş, 2. Tutum.

— **tı münhani**, Gece.

— **tı içtima**, — **tı taksimi miyah**, 1. Baduç, 2. Bıçak, 3. çatak. 4. Kılçık, 5. Koyak, 6. Salan, 7. Sınır, 8. Savak, 9. Yivyen, yivlim.

Hat, (Yazı man), 1. Beçek, biçek, biçik, bitik, 2. Bitti, bitiğ, bitit, 3. Piçik, 4. Pitek, 5. Yazı.

— **tat**, 1. Bitikçi, bitküci, 2. Güzel yazıcı.

— **tı dest**, elyazısı.

Hat (hadd, derece man.) 1. Değer, 2. Kerte, 3. Kıdığ, 4. Kur, (Sıra, dimi man.) 5. Oran.

— (d) dini bildirmek, Aşak - latmak.

— ten efzun, - (d) dinden fazla, 1. Artıksı, 2. Aşırı, 3. Çok, 4. Kerinçsiz, 5. Oransız, 6. Taşkın.

(d) di lâyıkında, Denginde..

(d) di kıyafet, yeterge (d) di vasat, 1. Orta çağlığ, 2. Ortalama.

— naşinas, 1. Cuvallağı, 2. Cepçek, 3. Şımarık, 4. Utan.

— siz, 1. Bitmez tükenmez, 2. Derinsiz (çok man.) 3. Kalın, 4. Kalınğ, 5. Köp, 6. Ölçüsüz, 7. Ül - güsüz.

Hât, 1. İti, itik, 2. Keskin, 3. Sert, 4. Sivri, 5. Yangılı (Hasta - lık hakkında) ,6. Yiti.

— halinde gelmek, 1. Sivirmek, sivrilmek, 2. Sivirmek.

Hata, 1. Ağman (Kusur man.) 2. Çarkıt, 3. Çüzür (Kusur man.) 4. Devre, 5. Kamşuk, 6. Min (Ku - sur man.) 7. Sırıncak, 8. Suç (Cü- rüm, günah, kabahat man,) 9. Tel- tik, teltük (eksik, noksan man.) 10. Tırtık, 11. Yanılçımdu, 12. Ya- nır (Ayıp, kusur man.) 13. Yan - kuluk, 14. Yanlık, 15. Yanlış, 16. Yanlışlık, 17. Yanılma, 18. Yazık, 19. Yazuk, 20. Yığlık, 21. Yide - mik.

— alût, 1. Azık, 2. Azgun, 3. yanlışlı, yanlış dolu.

— etmek, 1. Aldanmak, 2. At - lamak, 3. Ilakmak, 4. Kavpmak, 5. Bürçmek, 6. Tayınmak, 7. Yangıl - mak, 8. Yanılmak, yanlış, yapmak, 9. Yazmak.

— ya düşürmek, Yastırmak.

— eden 1. Yanılan, 2. Yanlığlı.

— sız, 1. Bayakır, 2. Çek.

Hatap, 1. Odun, 2. Tamduk, (Cehennemlik man.)

Hatar, Torluğ, torluk.

— nak, Korkulu.

— sız, Esenli.

Hatem, 1. Tamga, 2. Tüzgü.

Hatır, (Zihnî kuvvet man.) 1. Erk, 2. Es, 3. Ep, 4. İp, ipi, 5. is, 6 Öğ.

— lamak, 1. Anmak, 2. Anra - mak, 3. Ansıtmak, 4. İskermek, 5. İsletmek, 6. Kolumak, 7. Könğ - lemek, 8. Oylamak, 9. Sağınmak, 10. Üşkürmek.

— latmak, 1. Andırmak, 2. Bış- karmak, 3. Tüşürmek, 4. Üşkürt - mek.

— a gelmek, 1. Dammak, 2. Do- lanmak, 3. İçe doğmak, 4. Öğe düşmek, 5. Yörenmek.

— a getiren, 1. Basutçı, 2. Yö- renci.

— da tutmak, Bellemek.

— dan çıkarmak, Unutmak.

— (Gönül man.) 1. Gönül, 2. Kasal, kasar, kaser, 3. Saygı.

— ı kalmak, Gücenmek.

— kırmak, 1. İncitmek, 2. Gö - nül kırmak, 3. Gücendirmek.

— ı sayılır, Sözü geçer.

— sormak, Yoklamak.

— şinas, 1. Gönül kırmaz, 2. O- natça, 3. Saygılı.

Hatıra, (Zihnî kuvvet man.) 1. Angı, 2. Anı, 3. Ep, İp, 4. Toğaş,

tuaç, 5. Üğ, 6. Yörence.

— (Yadiğâr man.) 1. Anacak, 2. Andaç, 3. Annak, 4. Humaru, 5. Kumaru, kumarkı, kumartku, 6. Sağın malık.

Hatif, Yankluk, Yanluk.

Hatime, 1. Bitim, 2. Bitirim, 3. Ket, kit, 4. Son.

— **çekmek**, 1. Beklemek, 2. Bitirmek, 3. Sona erdirmek.

Hatip, 1. Aykaç, 2. Aykucu, 3. Geçen (Natuk man.) 4. Sözcü, 5. Sözen (C. H. F. nın suali üzerine U. M. H. nde Ruşen Eşref Beyin teklifiyle halk hatibi yerine kabul edilmiştr). 6. Sözlevçi, 7. Sülönkü.

Hatm (Hatim), 1. Bağlayış, 2. Bitim, bitirim, 3. Bitir.

— **etmek**, 1. Bitirmek, 2. Sona erdirmek, 3. Tüketmek.

Hatta, Bile.

Hatve, 1. Adım, 2. Atlam, 3. Basuk, 4. Oda, 5. Pıtır, 6. Sava.

Hava, 1. İş eyş, eyiş (musiki havası man.) 2. Kalık, 3. Kalmık, 4. Koşuk (Asıl "mürekkep„ man. Şiirde bir nevi nazım, musikide beste) 5. Yel (Rüzgâr man.)

— **lanmak**, 1. Ağmak, 2. İrtmek, 3. Uçmak, 4. Yükseltmek, 5. Yilimek.

— **alma**, İlinçü.

— **açılmak**, 1. Ayazmak, 2. Açmak, açılmak.

— **cereyanı**, Ekpin.

— **dar**, 1. Lübcil, 2. Yelec, 3. Yeleken, 4. Yelek sırtı, 5. Yelkim yer. 6. Yeles, yiles.

— **î**, 1. Başangı, 2. Cilbezek, 3. Dulbak, 4. Hoppa, 5. Yeleme, 6. Yelmeşik, 7. Yengil, 8. Yil kovan.

— **î meşguliyet**, Eftik, eftileme.

— **kesesi**, Şüşük (Balıklarda.)

Havadis, 1. Bilget, 2. Çav, 3. Çavır, 4. Dini, 5. Olan biten, olanlar bitenler, 6. Sava, 7. Selen. 8. Şor, 9. Tabış 10. Ucar, 11. Uçma, 12. Ulcar, olcar.

Havale, 1. Belen (Havele denilen bir nevi sar'a hastalığı, 2. Bırakma, üstüne bırakma, 3. Bölme (Tahta perde man.) 4. Çevirme (Tahvil man.) 5. Kaldırma (silâh darbesi havale man.) 6. Pölünüş, pölgüm, 7. Sunma (Takdim man.), 8. Tabış (Asıl kâr, kazanç man.), 9. Teskerme.

— **etmek**, 1. Bırakmak, üstüne bırakmak, 2. Buyurmak (Emrü havale man.) 3. Çevirmek, 4. Çoralamak, 5. Eyşemek, 6. Puyurmak, 7. Ölçermek, 8. Salmak, 9. Tapsırmak, tapşırmak, 10. Tapşurmak, 11. Yüzetmek.

Havali, 1. Çevre, (Muhit man.) 2. Kuşak, 3. Tikre, tekre (daire man.) 4. Yağru, yakru, 5. Yan yöre, 6. Yöre, 7. Yürendürü, 8. Yüre.

Havan, 1. Devlip, 2. Dibek. 3. Döğüç, döveç, 4. İlgi, 5. Keli, kili 6. Seten, 7. Sohu, soku, 8. Ukak.

Havari, Yardımcılar.

— **yun**, Arığ tonlular (Temiz

elbiseliler man, mec.)

Havayiç, 1. Aygrt, 2. Buyum.

Haver, Doğu.

Havf, 1. Kaltaruk, (Raşe, titreme man.) 2. Korku, 3. Tangış, .4 Titreme, titreyiş (raşe man.) 5. Ürküntü (Anî korku man.)

— **etmek**, 1. Aymanmak (Korkup sıkılmak, utanmak, çekinmek man.) 2. Belinlemek, belinğlemek (Korkup telâş ve heyecana düşmek man.) 3. Eymenmek (Korkup çekinmek man.) 4. İrgilmek, 5. Korkmak, 6. Ocukmak, 7. Ödü kopmak, 8. Ödü sıtmak, 9. Uçunmak, 10. Ütüklenmek.

Havi, 1. İçine alan, 2. Kaplıyan.

Havsala, 1. Bukak, 2. Dencik, 3. İç, 4. Kurğusak, 5. Kursak, 6. Sağrı.

Havz (Havuz), 1. Avlak, 2. Böket, büget, (Bagaj man.) 3. Bönet bünet (Baraj man.) 4. Büyet (Baraj man.) 5. Curun, 6. Çala, 7. Çevlek, 8. Gölet, 9. Hundu, 10. Kağ, 11. Kayınçık, 12. Su çukuru, 13 Suvat, 14. Ulak.

Hayâ, 1. Turkuğ, 2. Ubut, 3. Ut, 4. Utanç, utanma, 5. Utlanma, 6. Uvut, 7. Uyat, 8. Yüz suyu.

— **etmek**, 1. Aymanmak, eynenmek, 2. Çekinmek, 3. Eymenmek, 4. Kazarmak (Yüz—, yüzü) 5. Küşünlemek, 6. Sıkılmak, 7. Turkınmak, 8. Utanmak 9. Utlanmak, 10. Uvutlanmak, 11. Uyalmak, 12. Uyatmak, 13. Yiğrenmek, 14. Yüzü kızarmak.

— **sız**, 1 Aymaz, 2. Kurumsak, (Rezil, deyyus man.) 3. Sayanı, 4. Sırtık, 5. Sıyrık, 6. Sıyrık yüzlü, 7. Utsuz, 8. Utun, 9. Utanmaz, 10. Uvutsuz, 11. Yüzsüz.

Hayal, (Zihnî suret man.), 1. Angu, anı,anu (Resim, suret, hâtıra man.) 2. Çirkme, 3. Düşlük, 4. Gölge, 5. İrim, 6. Kurgu, 7. Sanı (Tasavvur, tahayyül man.) 8. Sanu, 9. Kuruntu, 10, Uy, (Fikir man.) 11. Yörence, yürenme, yörenti.

—, **hayalet** (Tayf man.), 1. Alas, bulas, 2. Cemen, 3. Görüpsü, 4. İles, miles, 5. İlgar, 6. Karaltı 7. Kelezti, 8. Közüğü, 9. Sür, 10. Şavkın, 11. Tungur, 12. Uyuk, 13. Yöşerti.

— **e kapılmak**, umunmak

— **görmek**, tüzgünmek

— **e dalmak**, Çaylamak,

Hayat, 1. Amın, 2. Bayan, 3. Canlılık (Kuvvet ve faaliyetle hayat man.) 4. Dirik, 5. Dirilce, 6. Dirilik, 7. Dirlik (Huzur, sükûn ve hüsnü amizişle hayat man.) 8. Dirim, 9. Dirimlik, 10. Em, emen, 11 konık, 12. Sağlık, (Sıhhat ve afiyetle hayat man). 13. Salun, 14. Tın (Ruh ve nefes man.) 15. Tin (Nefes man.) 16. Tiriglik, 17. Tirikçilik 18. Tiriklik 19. Tiril. 20 Tirişlik, 21. Tormış, 22. Yas, yaş, 23. Yaşayış, 24. Yürik, 25. Yürüm. 26. Zık.

Haydut, 1. Almancı 2. Ayakçı,

Sot.

— **aver**, 1. Sevinç, serici, sevindirici, 2. Sücik, sücük.

— **etmek**, 1. İçine ılıştırmak, 2. Sevinmek.

Hazakat, 1. Ustalık, 2. Uzluk.

Hazan, 1. Dökülgen, 2. Güz, 3. Küz.

Hazar, Barış.

Hazaret, 1. Göverti, 2. Yeşerti, 3. Yeşillik.

Hazer, 1. Çekingenlik, Çekinme, 2. Kuşku, kuşgu (Teyakkuz ve şüphe man.) 3. Sakınma, 4. Saklanu.

— **etmek**, 1. Çekinmek, 2. El yunmak, 3. Geri durmak, 4. Kıp - lınmak, 5. Kıypınmak, 6. Sakın - mak, 7. Yacanmak, 8. Yocunmak.

Hazf (etmek), 1. Aradan kaldırmak, 2. Atmak, 3. Düsürmek, 4.Gidermek, 5. Kemişmek, 6. Sil - mek, 7. Üpremek, 8. Yok etmek.

Hazık, 1. Çalak, 2. Usta, 3. Uz, 4. Uz kişi.

Hâzım, 1. Eriten, eritici, 2. İksidici, 3. Sindiren, sindirici, Sinirci, 5. Yotan, yotucu.

Hazır, 1. Anık. anuk, 2. Anut - gan, anutkan (Hazırlanan şey man.) 3. Bulunan, 4. Çemek, 5. Dayar,, 6. Durulan, 7. Pelen, 8. Say, 9. Sayılı, 10. Tayar, 11. Ta - yın, 12. Yetiz (Hazırlanmış man.)

— **lamak**, 1. Anıklamak, anuklamak, 2. Anrtmak, anutmak, 3. Anramak, 4. Bulundurmak, 5. Kurmak, 6. Ölçümlemek, (Mesaha, mukayese, takdiri kıymet, etrafiyle hesap suretiyle hazırlamak man.) 7. Sepmek, 8. Tayar - lamak, tayınlamak.

— **lanmak**, 1. Anuklanmak, 2. Anunmak, 3. Bacanmak (İdman yapmak man.) 4. Çemrenmek, 5. Çımrınmak, 6. Sığanmak, sıvan - mak, 7. Sırlanmak, 8. Tıktanmak, 9. Yeykinmek.

— **lık**, 1. Anukluk, 2. Kaylık, 3. Kurlu, 4. Yakak, 5. Yarak, 6. Yat, yat yarak, 7. Yazam.

— **ol!**, Anık dur!.

— **olmak**, 1. Anamak, 2. Anı - mak, 3. Hanıkmak, 4. Ölgürmek, 5. Tekinmek, 6. Turmak, durmak.

— **cevap**, 1. Ağzı uğurlu, 2. Ağzı yüğümlü, 3. Ağzı yumlu, ağzı yümlü, 4. Dil ebesi, 5. Dil çelikli, 6.Dizlek, 7. Söz ebesi, 8. Tevge.

Hazin, 1. Beyret, 2. Cabı, cabık, 3. Cana, işliyen, işleyici, 4. Kay - gılı, 5. Koyuk, koyak (müessir man.) 6. Koygun, 7. Somsur, 8. Süren, 9. Yanık.

— **hazin**, 1. İçli içli, 2. Püsen püsen, 3. Yanık, yanık.

— **söz**, Yangır.

Hazine, 1. Ağı, 2. Gizlenci, 3. Gömü, 4. Gömüç, 5. İrkin, 6. Kömçü, 7. Suvat (su hazinesi man.)

— **dar**, 1. Ağıcı, 2. İmga, 3. Tutkavul (Muhasebeci, defterdar, veznedar gibi bir makamı sahibi man.)

— **yeri**, Ağılık.

Hazm, (Hazım), 1. Ekseme, 2.

Eritme, 3. İksime, 4. İlime, 5. Sınırma, 6. Siğirme, 7. Şiğiştirme, 8. Sindirme, 9. Siniklik, 10. Sinkiklik, 11. Sinirmeklik, 12. Sinme, 13. Sinürme, 14. Yotma.

— **etmek**, 1. Eksetmek, iksimek, 2. Eritmek, 3. Öğütmek, 4. Sindirmek, 5. Sinirmek, 6. Sünürmek, 7. Yotmak.

— **edilmek**, 1. Sinmek, sinirmek, 2. Sinişmek.

— **ı kolay**, 1. Singi, 2. Singin.

— **sızlık**, Kargınlık.

Hazm (Hazim), 1. Saygı, 2. Tetiklik, 3. Uran, 4. Uyanıklık.

Hebe, Boş, boşuna (Arapçada heba "toz„ demektir. Bu mânayı vermişlerse de bizdeki kullanışta bu mâna yoktur.)

— **olamk**, Boşa gitmek.

— **etmek**, Boşuna kullanmak.

Heca, (Hece), 1. Ujak, ujik, usik, 2. Üçük, üjük.

— **lamak** (hecelemek), Örenlemek.

Hedef, 1. Amaç, 2. Belgi, 3. Buta, 4. Çaptuk, 5. Emeç, 6. Erek, 7. Erişek, 8. Güt, 9. May, 10. Omaç, 11. Öndül, 12. Puta, 13. Tekiş, 14. Uğrak, 15. Umaç, 16. Ülkü, 17. Varak, 18. Yönter.

— **ittihaz etmek**, Emeçlemek.

— **inden şaşmak**, 1. Kelemek, 2. Şaşmak, 3. Yaymmak.

Heder, Savsı.

— **etmek**, Yoymak.

— **olmak**, 1. Araya gitmek, 2. E[illegible]n gitmek, 3. Elden varmak, 4. Kıcımak, 5. Yazık olmak, 6. Yoyulmak.

Hediye, 1. Açı, 2. Andaç, andıç (Yadiğar, hatıra man.) 3. Andaş (Yadigâr man.) 4. Angı, (Yadigâr man.) 5. Aratma, 6. Arça (Geline verilen hediye man.) 7. Armağan, 8. Artut, 9. Başlık (Geline verilen hediye man.) 10. Belek, 11. Belen (Geline verilen hediye man.) 12. Beleyik (Geline verilen hediye man.) 13. Benek, 14. Berme, 15. Bırakıntı, 16. Biğü, 17. Bilek, 18. Boğ, 19. Bölek, bülek, 20. Buşuğ (Bir elçinin huzura kabülünde verilen hediye ve caize man.) 21. Caba, 22. Cabba, 23. Çaba, 24. Çeki çekki (düğün hediyesi man.) 25. Çekim, 26. Çölük, 27. Dakı, takı (Geline verilen hediye man.) 28. Dürü (Geline verilen hediye man.) 29. Emence, 30. Ertit, ertüt, 31. Galın, kalın (Geline verilen mihri muaccel man.) 32 Gonce, konca, 33. Görüşük (Düğün hediyesi man.) 34. Halta, 35, Holat, 36. İye, 37. Kadak, 38. Karın, 39. Kılıvan, 40. Kırkın (Geline verilen hediye man.) 41. Kişilik, 42. Kolançı, 43. Kümet, 44. Küybet, 45. Muştuluk, (İyi bir haber getirene verilen hediye man.) 46. Ökelge, ükelge, 47. Ötüğ, 48. Özdel, Özden, 49. Perü, 50. Saçı (Geline verilen hediye ve düğünde koltuk merasimini müteakip dağıtılan heyideler man.) 51. Saçık

3. Basıcı, 4. Haydut. 5. Kadran. 6. Karak, 7. Karacı 8. Karakçı 9. Koldur, 10. Kazakçı, 11. Koypakçı, 12. Makkaçı, 13. Ogrı, 14. Pasmcı, öletçi, 15 Serker, 16. Yol basar, 17. Yol kesen.

— **luk**, 1. Koldurluh, 2. Yol kesme.

— **luk etmek**, 1. Dağa çıkmak, 2. Koldurmak.

Hayf, Hayfa, 1. Ele! (nida) 2. Isız, 3. Vah! Vah vah! 4. Yazık.

Haylı, 1. Beri anarı (Öte beri man. "Onarı beri„ şekli de var) 2. Birçok, 3. Buta (Çok ve uzun zaman man.) 4. Epeyi, epi, 5. Oldukça, 6. Öğüş, üğüş (Çok man.) 7. Püde.

— **ca**, 1. Çokça, 2. Epiyce.

— **zamandan**, Çoktan.

Haylûlet, 1. Araya girme, 2. Yol kapama.

— **etmek**, Arkurmak, 2. Araya girmek, 3. Yol kapamak.

Hayme, 1. Alaçık, alaçuk, (Tatar çadırı man.) 2. Avul, 3. Çadır, çatır, 4. Çenketir, 5. Çerge(çadırın en küçük türlüsü man.) 6. Çödürük, 7. Derin, dirin (Türkmen çadırı man.) 8. Karaev, 9. Könük, 10 Oba (Halı ve kilimden yapılan çadır man.) 11. Sitit, 12. Otağ, otak (çadırların en büyük cinsi man.)

Havr (Hayır), 1. Caksı (mastarı = Caksalamak, 2. Edgü. 3. Etkülük, 4. Eyilik, iyilik, 5. İği. 6. İzgülük, 7. Muyan, puyan (Sevap, hayrat, hasenat man.) 8. Uğur, 9. Yahşı, 10. Yeklik, yeğlik, yeylik (Ruçhan man.)

— **istemek**, 1. Ayamak (Korumak, sıyanet etmek, esirgemek man.) 2. Eyi sanmak.

— **lı**, 1. Eyi, iyi, 2. İdgü, itkü, 3. İzgi, izgü, 4. Uğurlu, 5. Umulu, 6. Urundu, 7. Yahşı, yakşı, 8. Yeğrek„ 9. Yekrek, 10. Yey, 11. Yiğ, 12. Yiğrek, 13. Yikrek.

— **sız**, 1. Andır, 2. Eyiliği dokunmaz, 3. Kötü, 4. Uğursuz, 5. Yaramaz.

— **endiş**, 1. Eyilik düşünen, 2. Eyilik sanıcı.

— **hâh**, 1. Ak sanağalu, 2. Eyilik ister.

— **kâr**, iyilikçi.

— **ü şer**, 1. Eyilik kötülük, 2. Eyi kötü.

— **Dua**, 1. Alkış, 2. Alkama

— **a yormak**, Uğurlamak.

— **Tanrısı**, Ülgen,

Hayvan, 1, Kat (yalnız "katkalmak„ mürekkep fiilinde), 2. Sanık, 3. Şaşakalmış, 4. Şaşalamış, 5. Şaşkın, 6. Şaşırmış.

— **kalmak**, — **olmak**, 1. Çiğremek, 2. Donakalmak, 3. Esi entmek, 4. Satakalmak, 5. Kerkemek (vecde gelmek, gaşyolmak man.) 6. Keresemek (vecde gelmek, gaşyolmak man.) 7. Sanıtmak, 8. Şaşakalmak, 9. Şaşalamak,. 10. Şaşırmak, 11. Şaşmak, 12 Tansuklamak, (Beğenerek hayran olmak man.) 13 Tanızgamak,

(Beğenerek hayran olmak man.) 14. Tonuklamak.

Hayret, 1. Çeçeleme, 2. Dan, tan, 3. Danalama, 4. Dannama, 5. Kayıkku, 6. Sankur, 7. Sürensuk 8. Şaşakalma, 9. Şaşalama, 10. Şaşıp kalma, 11. Şaşırma, 12. şaşkınlık, 13. Şaşma.

— bahş, — engiz, 1. Şaşırtan, şaşırtıcı, 2. Şaşkınlık artırıcı; 3. Tanırkalu.

— etmek, — te kalmak, 1. Aldıramak, 2. Angalmak, 3. Anıtmak, 4. Aptırmak, 5. Çapsamak, 6. Donakalmak, Tonakalmak, 7. Danğlamak, tanğlamak, 8. Dansamak, 9. Donaklamak, 10. Elikmek, 11. Haymak, 12. Haysınmak, 13. İçkınmak (methuş olmak man.) 14. Kakkımak, 15. Kaykamak, (Kavıkkamak) Kaykalmak, 16. Nanğnamak, 17. Sanğırtmak, 18. Şaşakalmak, şaşıp kalmak, 19. Şaşalamak, şaşırmak, 20. şaşmak, 21. Tanırkamak, 22. Tankalmak, 23. Tnıklamak, Tanlamak, 24. Tanmak, 25. Taşlamak.

— te bırakmak, 1. Enktürmek, 2. Şaşırtmak.

le temaşa etmek, 1. Tanızgamak, 2. Tanğlamak.

— zede, Epesek.

— ! (Nida), 1. A!. 2. Aha!. 3. Aparı!, abarı!. 4. Beh! 5. Ene!, eni!, 6. Ha!, hı!, 7. Obi!, 8. Şaş!, 9. Tış!

Haysiyet, 1. Bakım (Noktai nazar man.) 2. Değer (İtibar, kadr man.) 3. Ep (Mülâhaza man.) 4. Onur (Şeref, itibar man.) 5. Ubut (Ar, hayâ, hicap man.) 6. Ut (Ar, hayâ, hicap man.) 7. Yasıt, 8. Yüz suyu.

— siz, 1. Değersiz, 2. Kişiliksiz, 3. Onursuz, 4. Şakalak, şaklak.

— şikenlik etmek, Satkamak (hakaret tahkir man.)

Hayşum, 1. Geniz, 2. Kanrık.

Hayt, 1. Eriş, 2. İplik, 3. Tire, 4. Uşluk.

Hayvan, 1. Canlı, 2. Canlık, candık, cenlik (canlı man.) 3. Davar (süt verir ehlî hayvan man.) 4. Diri (Zihayat man.) 5. Gölük, 6. Ilkı (Hayvan sürüsü man.) 7. Tavar (Davar gibi). 8. Tebrenikli, 9. Tirikli, 10. Tınarlık, 11. Tinli, tınlı (Ziruh, zihayat man.).

— atı bakariye, 1. Almaşık, 2. Sığır, 3. Uy.

— gübresi, 1. Fışkı, 2. Saçkı.

— sürüsü, Yılkı.

— yarası, Yağır.

Hayye, 1. Emicen, 2. Yılan.

Hayyen, 1. Canlı olarak, 2. Diri olarak, 3. Öldürmeksizin, 4. Tiriley.

— ve meyyiten, 1. Ölü diri, 2. Ölüsü dirisi.

Hayz, (Hayız), 1. Aybaşı, 2. Boygir. 3. Görüm.

— bezi, kersif.

— görmek, Yanşımak.

— kanı Çara.

Haz, 1. Gürelik, 2. Kındurma, 3. Kıvanç, 4. Sevinç, 5. Sevinti, 6.

— **hudud**, Sınırdaş.

— **meslek**, Yoldaş.

— **nam**, 1. Adaş, 2. Adaşık.

— **pa**, 1. Ayakdaş, 2. Denkteş, 3. Suvar.

— **rah**, 1. Eş, 2. Koldaş, 3. Yoldaş.

— **ser**, 1. Arkadaş, 2. Karıkoca.

— **sin**, 1. Barartı, 2. Çağdaş, 3.

— **sınıf**, Hocadaş.

Taydaş, 4. Yaşdaş, 5. Yaşıt.

— **şehri**, 1. Bir ellik. 2. İldeş, 3. Şardaş. 4. Uz.

— **şire**, 1. Aba, abla, (Büyük hemşire man.) 2. Bacı, 3. Cice, 4. Ciye, 5. Eci, eçi, 6. Eğeç, 7. Eğeçi, 8. Ekece, ekeci, 9. İçe, 10. İci, 11. İğeç, iğeci, 12. Kele, 13. Kız kar - deş, 14. Meğeçi, 15. Öke, 16. Sini, 17. Sinil (Büyük hemşire man.) 18. Sinli, 19. Tir, 20. Tumga, 21. Tuvduk, 22. Üke, 23. Üye, 24. Yece.

— **şire zade**, Yeğen (Umumi - yetle kardeş çocuğu man.)

— **ta**, 1 Denk, 2. Benzer.

— **zeban**, 1. Ağzı bir, 2. Dildeş.

Hendek, 1. Arık, 2. Ark, erk (İstihkâm man.) 3. Baz, 4. Cip (Siper man.) 5. Cukul, 6. Essik, 7. Gömülgeç, 8. Hark, 9. İnaylı (Hyavnalrar düşürmek üzere ka - zılan hendek man.) 10. İrim, 11. Karım, 12. Kazamak, 13. Kesik, 14. Kırım, 15. Koçu, 16. [illegible]uk, 17. Or, ör (Kale dıvarla[illegible]nde is- tihkâmı takviyeye [illegible] hen - dek man.) 18. Ord[illegible]kerim.

20. Ür.

— **kazmak**, Kırılmak.

Hengâm, 1. Adak, 2. Çağ, 3. Oğur, 4. Sıra, 5. Ucur, 6. Uçur, 7. Uğur.

Henüz, 1. Ancak, 2. Daha, 3. Şimdi, 4. Uş, 5. Yeni, 6. Yenile, yenileyi.

Her, 1. Bütün (Kendinden sonraki isim cemilenir: "bütün evler = her ev,,) 2. Değme, 3. Düğeli (Kendinden sonraki isim cemile - nir.) 4. Hep (kendinden sonraki isim cemilenir.) 5. Kamuğ, 6. O - lur olmaz, 7. Say, sayın (isimden sonra gelir: "kişi sayın = her- kes,,) 8. Sayır (İsimden sonra ge- lir: "Tün sayır = her gece.,,) 9. Tü (Tü türlüğ = her nevi.)

— **çibadabat**, 1. Kaç nen erser, 2. Ne olursa olsun.

— **dem**, 1. Ulaşı, 2. Yeni.

— **halde**, 1. Basa, 2. Engücü, üngücü, 3. Gaz, 4. Genez, 5. Kaysı, 6. Ne de olsa.

— **kes**, 1. Algu, 2. Değme, 3. Kırk kıran, 4. Öteki beriki, 5. Yeten.

— **Nevi**, 1. Adruk, aruk, 2. Öngi, 3. Türlü türlü.

— **vakıt**, - **zaman**, Tori.

Hercai, 1. Şuşan, 2. Yanar dö - ner, 3. Yanaz.

— **lik göstermek**, Beldenmek.

Hercü merç, 1. Allak bullak, 2. Alt üst, 3. Alan taran, 4. Arak ta - rak, 5. Baş ayak, 6. Buruş katış, 7. Çalka, 8. Darmadağın, 9. Kargaşa,

kargaşalık, 10. Karışıklık, 11. Karışmuruş, 12. Karmakarışık, 13. Karmakudal, 14. Karsambalık, 15. Targalav.

— **olmak**, 1. Dağılmak, 2. Karçışmak, 3. Kargaşmak, 4. Karışmak, 5. Karmaşmak, 6. Yirmirmek.

Herem, 1. Çöküş, 2. Kağşama, kavşama, 3. Kocalık kocamışlık.

Hergele, 1. Cılkı, 2. Paytal, 3. Öğrek, 4. Sürü, at sürüsü, sürü atı (Bineğe gelmez,) 5. Sürük, 6. Yılgı, yılkı

Herze, 1. Alakırı, 2. Boş lâkırdı, boş söz, 3. Saçma, saçma sapan, 4. Sayağ, 5. Sümülgün.

Herif, Bayağı.

— **gû**, 1. Aygak (Abes ve abesiyatla meşgul man.) 2. Boşboğaz (Asıl pürgû man.) 3. Çalçene, 4. Dansak, 5. Gen, 6. Haldır dak, 7. Kolmaş, 8. Kuluduk, 9. Saçmacı, 10. Şipilik.

— **gûluk etmek**, 1. Atmak, atıp tutmak, 2. Bıljıldamak, 3. Böltremek, 4. Kıtılmak, 5. Saçmalamak, 6. Sanrımak, sandırmak (Hezeyan man.) 7. Satulamak (Çok gevezelik etmek man.) 8. Sentermek, 9. Unlamak (Tafrafuruşluk etmek man.)

Hesap, 1. Alacak verecek, 2. Kesmen, 3. Ölçüm (Bir şeyin her cihetini düşünme man.) 4. Pöğün, 5. Podolgon, 6. Sağış, 7. Sakış, 8. San, 9. sanağ, 10. say, 11. sayı, 12. Sayma, 13. Tolom, 14. Yitit.

— **a çekmek**, 1. Sorgulamak, 2. Sorgu altına almak, 3. Sormak.

— **a katmak**, Sağışlamak.

— **etmek**, 1. Çağlamak, 2. İskermek, 3. Ölçümlemek (mülâhaza man.) 4. Oranlamak (Tahmin man.) 5. Sağanmak, 6. Sağışlamak, 7. Sanmak, 8. saylamak, 9. saymak, 10. Ütemek, ütenmek.

— **(b) ına gelmek**, 1. Elvermek, 2. Uymak.

— **çı**, Sağışçı.

— **defteri**, Kundak.

— **laşmak**, 1. Sataşmak, 2. Sayışmak.

— **lı** 1. Düşünceli, 2. Sakışlığ, 3. Sanağlığ, 4. Sayılı, 5. Tutumlu.

— **sız**, 1. Çok, pek çok, 2. Düşüncesiz, 3. Kergeksiz, 4. Ölçüsüz, 5. ansız, 6. Sayılmaz, sayıya gelmez, 7. Sümiye.

Hesti, 1. Bulgu, 2. Varlık.

Hetk (i ırz), 1. Bozmak, 2. Yarmak, 3. Yırtmak.

Hevam, 1. Böcekler, 2. Böcü, 3. Börtü.

Hevenk (Avenk), 1. Askı, 2. Çom, 3. Salkım.

Heves, 1. Bağ, bak (Rabıta man.) 2. Beğ (Rabıta man.) 3. Gıcır, 4. İstek (Arzu man.) 5. İyik (Temayül), 6. Kınış, 7. Kışmat, 8. Kızık (ihtiras man.) 9. Kolgak, 10. Kösüş (Şehvanî hırs man.) 11. Özen (İtina man.) 12. Suk, 13. Şergi.

— **e düşmek**, — **etmek**, — **lenmek**, 1. Amruknak, 2. Çunmak, 3.

Göpçümek, 4. İlkmak, 5. İkenmek, 6. İstemek, istek etmek, isteği olmak, 7. Kımınmak, 8. Kıvanmak, 9. Özenmek, 10. Sipşimek, 11. Taslanmak, 12 Yarsınmak, 13. Yeltenmek.

— lendirmek, Yilemek, yiltemek.

— ini tatmin etmek, Tileyisin almak.

— i soğumak, Yoşumak.

— kâr, 1. Gıcılı, 2. Kıbıcı, 3. Tığrak.

Hevl, 1. Korku, 2. Korkma, 3. Ürk, ürkülük, 4. Ürkme, 5. Ürkü, 6. Ürküntü. Havilmak, korkuç.

Heybet, 1. Aybar, 2. Boy bos, 3. Hökelek, hökenek, 4. Hökerek, 5. Korkunçluk, korkuturluk.

— li, 1. Boylu boslu, 2. Kayır, 3. Sunturlu.

Heyecan, 1. Azbuy, 2. Carsu, 3. Coşkunluk, coşma, 4. Çarpıntı, 5. Esirme, 6. Kumuma, 7. Naza, 8. Ömüt, 9. Sadrama, 10 Torluğ, 11. Urunç, 12. Yürek oynaması, yürek oynama.

— **a düşmek**, — **a gelmek**, — **lanmak**, 1. Aldarmak, 2. Belinglemek, 3. Carsımak, 4. Coşmak, 5. Esirmek, esrimek (sarhoş olmak man.) 6. Kızışmak, 7. Talpınmak, 8. Tirbenmek, 9. Yüreği oynamak, 10. Yütkünmek.

— **a getirmek**, — **landırmak**, 1. Garsıtmak, 2. Tilikmek.

— **kapılmak**, İkelmek.

— **lı**, 1. Coşkun, 2. Çaykamdu, 3. Kızık.

Heyelân, 1. Dağ göçümü, 2. Eşilme, 3. Kayşak, 4. Kopuş, 5. Lığlama, 6. Obrulama, 7. Sürçme, 8. Uçma, 9. Umrama, 10. Yer göçmesi, 11. Yer kayması, yer sürçmesi, yer ürkmesi, 12. Yıkılgan.

— **a uğramak**, 1. Çöçük, 2. Kayransı, 3. Oynak.

— **etmek**, 1. Göçmek, 2. Kaymak, 3. Sürçmek, 4. Upmak.

— **mahalli**, Çökelge.

(**Heyet** (Şekil man.), 1. Biçim, 2. Duruş, 3. Görünüş, 4. İtik, 5. Kesim, 6. Kılık, 7. Körg, körk, görk, (Görünüş ve gözle görülen güzellik man.) 8. Kuruluş, 9. Kurum, 10. Menzek, 11. Püdüş, 12. Sinçi, 13. Tırığ, 14. Turak, 15. Turuş, 16. Yaraşı.

— **i mücesseme**, Bunuğ, bunuk.

— (Cemaat man.), 1. Ökür, 2. Takım.

— **i mecmuası**, 1. Dükelicükleri, 2. Hepsi, 3. Takımı, 4. Topu.

— **i ihtiyariye**, Ulu uslu.

— **i murahhasa**, 1. Döğünşü, 2. Salgun, 3. Salgut.

— **i ruhaniye**, Bursang.

— **iyle**, 1. Hep birden, 2. Olduğu gibi, 3. Takımiyle, 4. Tümden.

Heyeti vekile, Bakanlar kurumu..

Heyetşinas, Yıldız bilgisi.

Heyhat!, 1. Ah, 2. Haniya? 3. Irak, vırak, 4. Kani, kaniya, 5. Nerede?, nerede?. 6. Vah!, vahvah! 7. Yazık.

saçılık, 52. Sağırdak (Düğünde verilen hediye man.) 53. Savarı, 54. Savgat, 55. Savrın, 56. Seviş (Düğünde verilen hediye man.) 57. Sıy, 58. Soğat, sokat, 59. Soyurgal, sıyurgal, 60. Söğüş, 61 Söyünçi, 62. Sunma, 63. sunu, 64. Sunuk, 65 Süyüzgal, 66. Tanşu, tanşuğ, 67 Tartığ, tartık, 68. Telek, 69. Teperik, 70. Tirki, 71. Tuta, 72. Tuzgu, 73. Udül, 74. Ülü (Geline verilen hediye man.) 75. Yarıut (Mükâfat, ücret, ıvaz man.) 76. Yarlığaş, 77. Zıırı.

— etmek, Bağışlamak, 2. Çekmek (Pişkeş "Peşkeş,, çekmek), 3. Karınnamak, karındamak, 4. Kolonçlamak, 5. Saçu saçmak, 6. Tartmak, 7. Tuzgulanmak (misafire bir hediye vermek man.).

Hedm, (etmek), 1. Bertmek, birtmek, 2. Yıkmak.

Hekim, 1. Atasağun, 2. Bahşı (sihirbazlık, üfürükçülük, kökçülük ve tabipliği nefsinde cemeden man.) 3. Kam, 4. Kan arıyan, 5. Otacı, 6. Otaçı, 7. Otçu, 8. Sağbilge.

Helâk, 1. Bitme, 2. Düşme, 3. Geberme, 4. Ölme, 5. Ölüm.

— etmek, 1. Yokatmak, 2. Yoketmek.

— olmak, 1. Çatılmak, 2. Duncukmak, 3. Gebermek, 4. Kakşalmak, 5. Kırılmak, 6. Öçülmek, 7. Ölmek, 8. Ükmek.

Helâl, 1. Açukluğ. 2. Arı.

— laşmak, Esenleşmek.

Helecan, Yürek oynaması..

Helva, Tatlı.

Helezonî, 1. Burma, 2. Çevgen, 3. Dolambaç, 4. Ulunç (Dolambaçlı yol ve her eğri buğrü şey man.) 5. Yılankavi (yabancı dildenmiş gibi yılankavî diye uzun okumağa sebeb yoktur).

Heman (Hemen), 1. Andak, 2. Arasız (Bilâinkıta, Bilâfasıla, Gayrikabili tefrik man.) 3. Bayağı, 4. Bayah,5. Bir düziye, 6. Bir teviye, 7. Çabucak, 8. Çabucacık, 9. Çarçabuk, 10. Gibi, 11. Hinci, 12. Osunğ, 13. Sanki, sankim, 14. Şimdi, şindi, 15. Şoluk, şuluk, 16. Terk, 17. Tergin, terkin, 18. Timin, 19. Uk.

— heman, 1. Aşağı yukarı, 2. Derman, 3. Gibi, gibice, 4. Sanki, san kim.

Hem, **— daş**, **— deş**, (Aşağıdaki sözlerin başma gelerek beraberlik anlatır:)

— ayar, Denk.

— ayar olmak, **— mertebe olmak**, **— paye olmak**, Kurdaşmak.

— cins, 1. Kökdeş, 2. Sınar (Bir kabileden olanlar man.).

— civar, 1. Arkadaş, 2. Edeş, 3. Enük.

— derd, Tasa ortağı.

— dest, Elele.

— dil, Gönlü bir.

— efkâr, **— fikir**, **— rey**, 1. Gönüldeş, [illegible] Temeş.

— Ha[illegible] [illegible]enzer. 2. Eş.

— hi[illegible] (müvazi man.)

Heykel, 1. Abak (Sanem man.) 2. Annak (Hâtira, yadigâr man.) 3. Balbal, 4. Barkıt, 5. Burçak, 6. Burkat (Sanem man.) 7. Hoyuk, 8. Kılık, 9. Korçak, 10. Kurçak, 11. Oyuk, uyuk, 12. Önge, 13. Sın, sin.

Hezarfen, 1. Becerikli, 2. Bilgiç, 3. Her telden çalar.

Hezeyan, 1. Abuk sabuk, 2. Alakırı, 3. Berinleme, 4. Bultak, 5. Kakparma (Humma hezeyanı man.) 6. saçma, 7. vamarma, samırdama, samırdanma, samırma, samrama, samurtlama, 8. Sandırak, 9. Sandırma, 10. Sanıranma, 11. Santetme, 12. Sataşu, 13. Sayağ, sayığ, 14. Sayıklama, 15. Sümülgen, 16. Tiyik, 17. Yamrama, 18. Yeldirgeme, 19. Yönsüz söz.

Hezeyan etmek, 1. Çaylamak, 2. Munmak, 3. Saçmalamak, 4. Samarmak, samramak, 5. Sandıraklamak, 6. Sanrımak, 7. Sanrışmak, 8. sayıklamak, 9. sayramak, 10. sayraşmak, 11. sentermek, 12. Yamramak.

Hezimet, 1. Basgu, 2. Basılma, 3. Busunma, 4. Bozgun, 5. Bozgunluk, 6. Kaçkı, 7. Kıran, 8. Sındık, 9. Sındırgı, 10. Sınma, 11. Tezgi.

Hezimete uğramak, 1. Basılmak, 2. Basırganmak, 3. Bozguna uğramak, 4. Bozgun vermek, 5. Bozulmak.

Hezimete uğratmak, 1. Basırmak, baslamak, 2. Basmak, 3. Bozmak, buzmak.

Hezl, (Hezil), 1. Şaka, 2. Yansu.

Hezelgû, 1. Köngeç, 2. Şakacı,

Hıfz (etmek), 1. Asramak, 2. Ayamak (Sıyanet etmek man.) 3. Barımak, 4. Beklemek, 5. Çaşırmak, 6. Esirgemek, 7. Güdezmek, 8. Korumak, 9. Kurgamak, 10. Kümek, 11. Kütmek, 12. Sakınmak, 13. Saklanmak, 14. Yumşatmak.

Hınzır, 1. Çalak, 2. Domuz, 3. Tonguz, 4. Yiye.

Hırka, 1. Arkalık, 2. Beşmet, 3. Böz, 4. Deldek, 5. Hapak, 6. Kabama, 7. Kapama, 8. Kürde, kürdek, kürdük. 9. Küstü, 10. Uturak.

Hırs, 1. Açap, 2. Aç gözlülük, 3. Dümük, 4. İstek, 5 Hov, 6. kıça, kıçanan, 7. Kılcanak, 8. Kıyanak, 9. Kızgınlık, 10. Soğunsuzluk, 11. Suk, sukluk, 12. Süğüm.

Hırslandırmak, Cikitmek.

Hırslanmak, 1. Cilkinmek, 2. Hoyurlanmak, 3. Kızmak, 4. Suklanmak.

Hırsla yemek, 1. Sümürmek, 2. Oratmak.

Hırsız, 1. Arçığan, 2. Çakacı, 3. Çakucı, 4. Çalan, çalıcı, 5. Çulgus, 6. Eli uzun, 7. Hırsız, 8. Kadran, kadrançı, kapkış, kapkışçı. 9. Karâk, 10. Karakçı, karakşı, 11. Karmakçı, 12. Kögön, 13. Oğrı, oğru, 14. Uğru, 15. Yulgas.

Hırsızca, Hırsızcasına, 1. Oğurlayın, 2. Oğrun, 3. Oğrun oğrun. 4. Uğrulayın.

Hırsızlık, 1. Çakucılık, 2. Ka-

raklık, 3. Oğruluk, 4. Uğruluk.

Hırsızlık etmek, 1 Çalmak, 2. Kadrandamak, 3. Oğurlamak, 4. Uğrulamak.

Hısım, 1. Dünür, 2. Dünürşü, 3. Hısım, 4. Kadaş, 5. Kayaş, 6. Kuda, 7. Sınar, 8. Uruğ, turuğ, 9. Uruk derik, 10. Yan yavuk.

Hışım (Hışım), 1. Kakınç, 2. Kakıma, 3. Kızgınlık, 4. Öfke, 5. Öke, öyke, 6. Ökke.

Hışımlanmak, 1. Kakımak, 2. Kızmak, 3. Öfkelenmek, 4. Salçımak.

Hıtta, 1. Avıl, 2. Ercin, 3. Ölke, 4. Ülke, 5. Yer.

Hıyaban, Beki.

Hıyanet, 1. Eğrilik, 2. Keleçe, 3. Sözünde durmamak, 4. Taybalu.

Hızp, 1. Barana, 2. Bölük, 3. Takım.

Hibe, 1. Bağışlık, 2. Bağşış, 3. Emence.

Hibe etmek, 1. Bağışlamak, 2. Pağışlamak, 3. Vermek.

Hicap, 1. Buyuk, 2. Çekinme, 3. Gerim, 4. İmanç, 5. Küşüm, 6. Püsükleme, 7. Ubut, 8. Ud, ut. 9. Utan, 10. Utangaçlık, 11. Utanma, 12. Uvut, 13. Uyat, 14. Yat.

Hicap duymak, Hicap etmek, 1. Çekinmek, 2. Çeklemek, 3. Elekimek, 4. Elikmek, 5. Eymenmek, 6. İğmenmek, 7. İmenmek, 8. Isırganmak, 9. Körlenmek, 10. Utanmak, 11. Utlanmak, 12. Yacanmak, 13. Yacınmak.

Hacabı hâciz, .1 Çöz, 2. Gergin, 3. Karın zarı, 4. Uykuluk.

Hicapsız, 1. Kınışmak, 2. Utanmaz, 3. Yırtlaz.

Hicran, 1. Acı, 2. Ayrılık, 3. Ayruk, 4. Dokunak, 5. Yanıklık.

Hicran çekmek, Yanmak.

Hicret, 1. Göç, 2. Göçrüm (Ürküntü ile hicret man.) 3. Göçüm, 4. Köçrüm, 5. Ürkülük (Hezimetle hicret man.)

Hicret etmek, 1. Ağılmak, akılmak, 2. Bosmak. 3. Göçmek, göçetmek, 4. Kangımak.

Hicv (Hiciv), 1. Taşlama, 2. Yirme.

Hicvetmek, 1. Kargamak, 2. Kınamak.

Hicviyeci, heccav, 1. Köngeç, 2. Kınmasık.

Hidayet, 1. Bosut, 2. Doğruyu bulma, 3. Salık, 4. Yol göstermek, 5. Yüreğe doğma.

Hidayete ermek, 1. Ermek, 2. Gönmek, 3. Onlanmak.

Hidayet etmek, 1. Bosutmak, 2. Buldamak, 3. Düzermek, 4. Kündgürmek, 5. Onlamak.

Hiddet, 1. Acığ, 2. Acıh, 3. Acık. 4. Aç, 5. Açığ, 6. Açu, 7. Açuv, 8. Azı, 9. Bavur, 10. Buşı, buşu, 11. Çızkırma, 12. Çukul, 13. Derk, 14. Dutlak, 15. Guda, 16. Hart, 17. Höndür, 18. Horsa. 19. Horsa, 20. Ilgar, 21. Kakım, 22. Kakıma, 23. Kakınç, 24. Kesinlik, 25. Kızaklık, 26. Kızgınlık, 27. Kir, 28. Kirlit, 29. Naza, 30 Öfke, 31. Öpke, 32.

Öyke, 33. Sertlik.

Hiddet etmek, Hiddetlenmek, 1. Acığı tutmak, 2. Açıvlanmak, 3. Açulanmak, 4. Acılamak, 5. Buşlağlanmak, 6. Buşmak, buşurganmak, 7. Büşmek 8. Çamlanmak 9. Çelermek, 10. Çukuldamak, 11. Darılmak, 12. Kakımak, 13. Kakınmak, 14. Kanıkmak, 15. Kanıksamak, 16. Kannanmak, 17. Kayıkmak, 18. Kırçurmak, 19. Kızmak, 20. Köpürmek, 21. Öcükmek, 22. Ökünmek, 23. Öfkelenmek 24. Örlemek, 25. Öykelenmek, 26. Puşmak, 27. Sarılmak, 28. Serilmek, 29. Sıdalamak, 30. Talpınmak, 31. Tarınmak, 32. Tersinmek, 33. Tomuruktanmak, 34. Tozalamak, 35. Yarsımak.

Hiddetli, 1. Carga, 2. Çıngıl, 3. Dargın, 4. Esirik, 5. Höndürlü, 6. Kadır, 7. Kağan, 8. Kakığan, 9. Keskin er, 10. Kızgın, 11. Öfkeli, 12. Sert.

Hiddeti zail olmak, Yumuşamak.

Hiddetlendirmek, 1. Kakıtmak, 2. Kazırlandırmak, 3. Kızdırmak, 4. Öfkelendirmek, 5. Örletmek.

Hiffet, 1. Açıklık, açık saçıklık (Hiffeti meşrep, iffetsizlik man.) 2. Hopnalık (Hiffeti mizaç, temkinsizlik man.) 3. Yeğnilik. 4. Yeliklik, 5. Yivnilik.

Hiffet göstermek, Savramak.

Hiffet getirmek, (Aklına —,) 1. Çıldırmak, 2. Delirmek.

Hikâye, 1. Boy, 2. Çürçek, 3. Dinlemece, 4. Erteği (Eski, kadim, kadimî söz, efsane, destan, tarihi menkabe man.) 5. Höçek (Kıssa, mesel man.) 6. İrteki, 7. Kuçın, (Esatir) 8. Öküncük. 9. Öşük, 10. Ötkünç, 11. Ötük, 12. Nartpak (Kahramanlık masalı man. 13. Sanaka (Hurafe man.) 14. Sav (Söz, ata sözü, tarih ve tarihî hikâye man.) 15. Serçek, 16. Sürçek, 17. Teydik, 18. Oranlama, ozanlama (Nazmen hikâye söylemek man.) 19. Soy, 20. Uzaklama, uzunlama, 21. Yomak 22. Öykme, öykünme.

Hikâyeci, 1. Kaycı, kayıcı, 2. kuçıncı, 3. Ozan, uzan (Şiir ve musiki ile menkabe irat eden man.)

Hikâye etmek, 1. Anlatmak, 2. Kotarmak, 3. Kuçındamak, 4. Ötkünme, 5. Söylemek, 6. Yomaklamak.

Hikmet, 1. Bilik, 2. Bilim, bilimlik, bilülük, 3. Böğüş, 4. Sağbili.

Hilâf, 1. İkit (Hakikate muhalif man.) 2. Karşı 3. Savşurma, şaşru, şaşuru, 4. Ters, 5. Yalan.

Hilâfgir, Yat, (Asıl yabancı man.)

Hilâfına, 1. Çüvre, 2. Tersine.

Hilâl, 1. Aydoğdu, 2. Genç ay, 3. İlk ay, 4. Yalaz, 5. Yanç, 6. Yay, 7. Yeni ay.

Hil'at, 1. Kaftan (Haftan bozması) 2. Sarpay, 3. Soyurgal (Asıl her türlü hediye ve ihsan man.) 4. Toğa.

Hil'at giydirmek, Soyurgamak

(İhsan etmek man.)

Hilkat, 1. Caratu, 2. Kılığ, 3. Kurum, 4. Oluş, 5. Töretme, törütme, 6. Turutkı, 7. Yaratma, yaradış, 8. Yaradılış, 9. Yayan.

Hilkatten, Hilkî, 1. Caralganduk, 2. Yaradılışta, yaradılıştan. ,

Hilm, 1. Usluluk, 2. Yavaşlık, 3. Yumuşaklık.

Himaye, 1. Apulama, 2. Arka, 3. Asrağu, asrav, asravu (Bakıp büyütme, terbiye etme man.) 4. Bakım, 5. Börküv, bürkev, 6. Dalda, 7. Dulda, 8. Dulga 9. Erik, erk, (Hâkimiyet, iktidar man.) 10. Esirgeme, 11. Esirgenlik, esirgeçlik, 12. Gölge, 13. İtilik, 14. Kayırma, 15. Koruma, 16. Koltuk, 17. Uça, 18. Yölek.

Himaye etmek, 1. Arkalamak, 2. Asramak, (Terbiye etmek man.) 3. Ayamak, 4. Barımak, barmak,, barumak,, 5. Barındırmak, 6. Cebemek, 7. Çoklamak, 8. Esirgemek, 9. Eyemek, 10. İsramak (Doğrusu "Asramak,,) 11. Kaştarmak 12. Kavanlamak, 13. Kavzamak, 14. Kayırmak, 15. Koldamak, 16. Korumak, 17. Kümek, 18. Önlemek, 19. Yambasmak, 20. Yarılgamak.

Himmet, 1. Basım, 2. Cete, 3. Çalışma.

Himmet etmek, 1. Çalışmak, 2. Kavırmak, 3. Uğraşmak.

Himmetsiz, 1. Catlaklak, 2. Gevşek, 3. Mılkıldak.

Hindi, 1. Bordağan, 2. Culuk, 3. Gülü, 4. Gülük, 5. İbi, 6. Mısır, mısırga.

Hinterlant, 1. Çevre (Etraf, Muhit man). 2. Everek, İverek, Öyrek. .

Hiram, 1. İğranma, 2. Manış, 3. Salınış, 4. Sallanma,5. Serkek, 6. sınpas, 7. Yürüyüş.

Hiraman,, 1. Balpan, 2. Manaz, 3 salına salına yürüyen 4. salınan, 5. Salıncı.

Hiraman olmak, 1. Salına salına yürümek, 2. Salınmak, 3. Üğrünmek, 4. Ürünmek.

His, 1. Anlayış (İdrak, intikal man.) 2. Annak, 3. Duygu, 4. Duysu, 5. Es, İs (Zihn, hâtıra man.) 6. Sezek, 7. Sezi, sezik, 8. Seziş, sezme, 9. Sizüs, 10. Süm (Sevgi man. 11. Tavış.

Hissetmek, 1. Anlaşma, 2. Bürtmek, 3. Duymak, 4. Eslemek, 5. İskermek, 6. İslenmek, 7. Ognanmak, 8. ezinmek, sizinlemek, 9. Sezmek, 10. Sizinmek, 11. Şoşkumak, 12. Toymak, tuymak.

Hissikablelvuku, 1. Aylanma, 2. İçe damma, 3. İlgeyme, 4. Kürim, 5. ezik, 6. Sezinme, sezinleme, 7. Sezülik, 8. Tuygayma, 9. Yüreğine doğma.

Hisli, 1. Duygulu, 2. Sezik.

Hissi iptal etmek, 1. Uyuşturmak, 2. Uyutmak.

Hissiz, 1. Badak, 2. Duygusuz 3. Samrama, 4. Yiğe.

Hissiz kalmak, Suğurmak.

Hisar, Ark (İstihkâm ve hen -

dek man.) 2. Baru, 3. Biçin, 4. Eğrek, 5. Erk, 6. Kermen, 7. Kurgan (Eski mezar bakayası "tumulus„ man.) 8. Ören (Hisar harabesi man.) 9. Sepil.

Hisse, 1. Alu, 2. Carına, 3. Colduk, 4. Çuv 5. Diki, 6. Düşelge, 7. Düşelik, 8. Düşerge, 9. Düşerlik, 10. Enek, 11. Henek, 12. Ok, 13. Öğün, övün (Yemek hakkında), 14. Paç, 15. Pay, 16. Sıbağa, 17. Tiğin, 18, Tutarga, 19. Urdum, 20. Üleş, 21. Ülü, 22. Ülük, 23. Ülüş, 24 Yargan.

Hissedar, 1. Ortak, 2. Paydaş. 3. Ülüşçü, 4. Yarşı.

Hissedar etmek, Değiştirmek.

Hisset, 1. Eksüme, 2. Yüksünme.

Hitam, 1. Bitme, bitim, bitiş, 2. Bitü, 3. Bitüt, 4. Ket, kit, 5. Son, 6. Tayar, tayas, 7. Tükenme, tükeniş.

Hitama erdirmek, 1. Alıkmak, 2. Bitirmek, 3. Sonunu getirmek, 4. Tozmak, 5. Tüketmek.

Hitam bulmak, 1. Alkınmak, 2. Bitmek, 3. Geçmek, 4. Saframak, 5. Sonuna varmak, 6. Tavusmak, 7. Tıdılmak, 8. Tükenmek, 9. Tükemek, 10. Ucukmak.

Hitab, 1. Kele, 2. Söz söyleme (Birine —) 3. Söyleme (Birine).

Hitabetmek, 1. Ayıtmak, (Söylemek, tebliğ etmek, bahsetmek, konuşmak man.) 2. Aymak, 3. Eyitmek, 4. Söylemek.

Hitabe, Sab.

Hile, 1. Al, 2. Aldama, 3. Aldangıç, 4. Aldatmaca, 5. Aldav, 6. Aldayış, 7. Altağ, 8. Aygtu 9. Ayın (Ayın oyun), 10. Ayla, 11. Bezen, 12. Çap, 13. Çığız, 14 Çüme, 15. Dek, 16. Dimlik, 17. Dolan, 18. Dolanuk, 19. Düzen, 20. Evsin, 21. Fit, 22 Gacar, 23. Hözün, 24. İnçkelik, 25. Kalt, 26. Kayış, 27. Kelek, 28. Kotak, 29. Kurak, 30 Meke, 31 Oyun, 32. Özün, 33. Sapalıç, 34 Savuz, 35 Şaluk, şoluk, 36 Tef, tep, tev, 37 Tesil, 38. Üngülük, 39. Yaltav, 40. Yap, yup, 41. Yümlö.

Hile etmek, 1. Aldamak, 2. Aldatmak, 3. Armak, 4. Dek etmek, 5. Düzen kurmak, 6. Fit vermek, fitlemek, 7. Kelek gelmek, 8. Kuranmak, 9. Oyun etmek, 10. Yuplamak, yubulmak.

Hilekâr, 1. Aksım, 2. Alcı, 3. Aldağuş, 4. Aldak, 5. Aldatıcı, 6. Allak, 7. Arkuk, 8. Bızıkçı (Mızıkçı, oyunda hile yapan adam man.) 9. Çultur, 10. Dağıl, 11. Hınaza, 12. Honaz, 13. Kaçar, 14. Kayışçı, 15. Kıllıkçı, 16. Kırbas, 17. Kurakçı, 18. kurnaz, 19, Özüncü, 20. Saymantı, 21. Saltak, şıltak, (İftira, bahane man.) 22. Smap, 23, Sigecen, singil, 24 Sum, 25. Süzengen, 26 Tardan, 27 Tevük, 28. Tilki, 29. Tülek, 30. Üngü, 31.

Ürtük, 32. Yandız, 33. Yaşırtın, 34. Yoy.

Hileli, 1. Karışık (Mağşuş man.) 2. Katınka, katınkı, (Mağşuş man.)

Hileyi anlamak, Tuysukmak.

Hiza, 1. Çırpı (Bir çırpıda) 2. Düzlük, 3. Karşılık, 4. Karşı karşıya olma, 5. Kesemen, 6. Perese, 7. Sıra, 8. Seş, 9. Uğur.

Hizasına getirmek, 1. Düzeltmek, 2. Sıralamak, 3. Şeşlemek 4. Tuşlatmak, düzeltmek

Hizmet, 1. Buyan (Hayrat ve hasenata hizmet man.) 2. Cumuş, 3. İş, 4. Kulluk (Bendelik man.) 5. Künlev (Bendelim man.) 6. Soygunluk, 7. Tabuk, 8. Tatağ, tapığ, 9. Tapık, 10. Tapu, 11. Tapuğ, 12 Yumuş (Vazife man.) 13. Yürgü.

Hizmetçi, Hizmetkâr, 1. Ayakçı, 2. Beslek, 3. Besleme (Bilhassa küçükten alınmış hizmetçi kız man.) 4. Cumuşçu, 5. Çeltek, 6. Çoramık, 7. Çöne, 8. Dutma, 9. Elulağı, 10. Gabış, 11. Galak galuş, 12. Gezir, 13. Hodak, hudak, 14. İnçü, 15. İşçi, 16. Kabış, 17. Kapı kızı, 18. Karavaş (Cariye man.) 19. Kazanat, 20. Kulgur, 21. Kullukçu, 22. Kuluk 23. Kulukçu, 24. Kunukçu, 25. Mulak, 26. Odak, 27. Odalık (Bilhassa istifraş için alınan cariye man.) 28. Sibekçi, 29. Tanaç, 30, Tapıcı, 31, Tapığcı, 32 Tapılı, 33. Tapıcı, 34. Tapuğsak, 35. Tapukçu, 36. Tutma, 37. Ulak, 38. Uşak, 39. Yalcı, 40. Yamantı, 41. Yaraşık, 42. Yanaşma, 43. Yumuşçu, 44. Yülük.

Hizmet etmek, 1. İş görmek, 2. Kulluk etmek, 3. Kullukmak, 4. Tapınmak, 5. Tapı kılmak, 6. Tapmak, 7. Tapulamak.

Hizmetten affetmek, Yasmak.

Hoca, 1. Bahşı, bakşı, pahşı, 2. Hoca, 3. İke, iye, 4. Kam (Şamanî din ulusu man.) 5. Yanrağı.

Hoka, 1. Kaburcak, (Küçük kap man.) 2. Kap (İçine bir şey konacak nesne man.) 3. Kapırcık, 4. Kutu.

Hokkabazlık, 1. El çabukluğu, 2. Göz bağcılık.

Hor (görmek), 1. Aşağılamak, 2. Gözetmemek, 3. Kınamak, 4. Saymamak, 5. Yensemek.

Horoz, 1. Abalak, 2. Eteç, 3. Eteş.

Hoş, 1. Etgü, etkü, itkü, 2. Gökçek, 3. Güzel, 4. İmsik, 5. İyi, 6. Kızık, 7. Koyuk, 8. Köreğen, 9. Kösüş, 10. Oğlağu, 11. Sevigliğ, 12. Sevimli, 13. Süçük, 14. Süykümlü, 15. Tan, tansık, (Nefis, nefise, bedia man.) 16. Yahşi, 17. Yaramıktu.

Hoşa gitmek, 1. Beğenmek, 2. Okramak, 3. Yakmak, 4. Yapsınmak, 5. Yelime gitmek.

Hoş görmek, İrinmek.

Hoş baht, 1. Kıvlığ, 2. Kutlu,

3. Kutluğ, kutluk, 4. Mutlu.

Hoş bû, 1. Güzel, kokulu, 2. İyi kokan, 3. Şıpar.

Hoş meşreb, 1. Gidişi iyi, 2. Saykı, 3. Tatlı dilli.

Hoş sohbet, 1. Eke, 2. Konuşkan, 3. Konuşması tatlı, 4. Şengil, 5. Yavrak.

Hoşnut, 1. Beğenme, 2. Öğrünç.

Hoşnudî, 1. Kebenç, 2. Öğrünçlük.

Hoşnut etmek, Tablatmak.

Hoşnut olmak, 1. Ayamak, 2. Bayarlamak, 3. Gönenmek, 4. Kanmak, 5. Onmak, unmak, 6. Silemek, 7. Şirbimek.

Hoşnutsuzluk göstermek, 1. Bısırganmak, 2. Mırıldanmak, 3. Yüzü asmak.

Hot, kendi (Aşağıki mürekkeplerin ilk cüzüdür:)

Hotbehot, Kendi başına, kendi kendine.

Hotbin, hotbesent, 1. Bennek, 2. Kendini beğenmiş, 3. Keser, 4. Koğur, 5. Konur, 6. Kosalak, 7. Özün gören, 8. Özünü beğenen, 9. Töngemen, 10. Yaltay, 11. Yırrık.

Hotbinlik, hotpesentlik, 1. Benlik, 2. Doncukma, 3. Kofalma,

Hot endiş. kendini düşünen.

Hotkâm, Konur.

Hotperest 1. Kendini beğenmiş 2. Öğüncek.

Hotrev. Bildiğine giden.

Hububat, 1. Aşlığ, 2. Düven, 3. Tahal, 4. Tahıl.

Huccet, 1. Belge (Alâmet, işaret man.) 2. Çek, 3. Dayık, 4. Dildağ, dildak. 5. Mücelege, 6. Tapu, (Mülk hucceti man.) 7. Tutanak, 8. Tutu (Rehin man.)

Huccet getirmek, (Mütekabilen), Bütrüşmek.

Hücre, 1. Göz (Bir göz ev) 2. Gözgere, 3. Kurman, 4. Odacık, 5. Sayat.

Hud'a, 1. Al, 2. Aldatma, 3. Altağ, 4. Çap, 5. Dek, 6. Düzen, 7. Evsin, 8. Hözün, 9. Kalt, 10. Kayış, 11. Oyun, 12. Öngülük, 13. Savuz, 14. Süme, 15. Yap, yup.

Hud'a etmek, 1. Pusmak, (Harpte) 2. Üzünmek, 3. Yablamak, Yubılamak.

Huda, 1. Aya (Sahib man.) 2. Çalap, 3. İdi, 4. İzi, 5. Kuday, 6. Tanrı.

Hudayinabit, 1. Erekme, 2. Halaza, 4. Kendinden biten, kendinden yetişen, 5. Toğa, 6. Yoz.

Hudus, (etmek), 1. Baş göstermek, 2. Çıkmak, 3. Geçmek, (Cereyan man.) 4. Kılınmak, 5. Kopmak, 6. Olmak, oluvermek.

Hudut, 1. An (İki tarla arasına konan işaret man.) 2. Anlık, annık, (Hudut işareti man.) 3. Avırnak, evirnek, 4. Avrıçlık, (Tefrik işareti man.) 5. Beket 6. Benge, 7. Çığ, 8. Cek, çik, 9. Çet, 10. evre, 11 Çit, (Tarlanın etrafına çevrilen şey man.) 12. Davaç,

13. Dilken, 14. Dilay, 15. Hant, 16. Hmt, 17. Keli, 18. Kıdığ, 19. Kıldık, 20. Kıyırak, 21, Kili, 22. Mege, 23. Öre, 24. Seğir, 25. Sengir, 26. Sınır, 27. Son, 28. Tanç, 29. Tarınç, 30. Tarman, 31. Tığıt, 32. Tol, 33. Tonç, 34. Torç, 35. Ucil, 36 Uç, 37 Yakka, 38, Yıyığ.

Hududu tecavüz etmek, 1. Aşmak, 2. Geçmek.

Hufre, 1. Büktür, 2. Car 3. Cubul, 4. Çarsak, 5. Çevrik, 6. Çopu, 7. Çukur, 8. Dayaz, 9. E - men, 10. Engeme, 11. Engiz, 12. Eksik, esük, 13. Eslen, 14. Gü - lük, 15. İrmav, irnav, 16. Kobul, 17. Koçu, 18. Kokurdan, 19. Obrı, obru, 20. Obruk, 21. Oyun, 22. Önbek, 23. Öşük, 24. Sin, 25. Yirim, 26. Yivek.

Hufre yapmak, Hafretmek, 1. Balğağmak, 2. eşemek, eşelemek, 3. Kazmak, 4. Oymak,

Hulâsa, 1. Duru (Durulmuş, musaffa man.) 2. Omay, 3, Öründü. üründü, (Müntehab, seçilmiş, seçme man.) 4. Öz (Zübde man.) 5. Söz, öğüş, (Çok söz man.)

Hulâsa etmek, 1. Derleyip toplamak, (Sözü, işi) 2. Kısalt - mak, 3. Özünü almak. 4. Üyürtlemek.

Hulâsai kelâm, 1. Sözün kı - sası, 2. Üsbekes.

Hulâsaten, 1. Az sözle, 2. Dertop, 3. Kısaca.

Hulf, 1. Kıyık (Nakzıaht, sözünden dönme man.) 2. Sözünde durmama, sözünden dönme.

Hulfeden, 1. Dönek, dönen, 2. Fırtık, 3. Güvenilmez, 4. Sözünü tutmaz.

Hulfetmek, 1. Calkımak, 2. Cayraklamak, 3. Dönmek (Sözünden dönmek) 4. Sımak.

Huliyat, 1. Almlık, 2. Bezek, 3. Eşe, 4. Heşe, 5. Hişil, 6. Süs.

Hulk, 1. Kılgı, 2. Kılık (Hem kıyafet, hem de ahlâk ve âdet man.) 3. Kılınç.

Hulkum, 1. Boğaz, 2. Gırtlak, 3. İmik, ümük, ummük, 4. Gertlepik, 5. Ümkü, 6. Yalka.

Hulûl, 1. Gelme, gelip çatma, 2. İçine girme, 3. Konma, 4. Sinim.

Hulûl etmek, 1. Gelip çatmak, 2. Girmek, 3. İçeri oynamak, 4. Sinmek, 5. Sokulmak, 6. Uğurlanmak, 7. Yolukmak, 8. Yü - rünmek.

Hulûs, 1. Arılık, 2. Doğruluk,. 3. Gerçeklik, 4. Özlük, 5. Yığışına,

Hulûs çakmak, 1. Çatmak, 2. sokulmak, 3. Yaltaklanmak, 4. Yaranmak,

Hulya, 1. Kuruntu, 2. Sağınç.

İbda, 1. Belürtme, 2. Türetme, 3. Göründürme, 4. Yoktan var etme..

İbda etmek, 1.Belürtmek, 2. Çıkarmak, 3. Dürtmek, Türetmek, 4. İlki türetmek, 5. Yaratmak, 6. Yoktan var etmek.

İblâğ, 1. Çıkarma, 2. Değirme. 3. Doldurma, 4. Ulama, 5. Yetirme.

İblâğ etmek, 1. Bildirmek, 2. Çıkarmak, 3. Değirmek, 4. Doldurmak (Bir sayıyı daha büyük bir sayıya çıkarmak man.) 5. Erdirmek, 6. Eriştirmek, 7. Göndermek, 8. Tigürmek, 9. Vardırmak, 10 Yetiştirmek.

İbra, 1. Borçtan kurtarma, 2. İlişiği kesme.

İbra etmek, 1. Borçtan kurtarmak, 2. İlişiği kesmek.

İbram (Etmek), 1. Ayak diremek, 2. Basmak, 3. Sıkıştırmak, 4. Üstüne varmak, 5. Üstüne düşmek, üzerine düşmek, 6. Zorlamak.

İbret, Örnek göstermek.

İbre, İğne.

İbrik. 1. Sukab, 2. Çömçü.

İbzal, 1. Bol vermek, 2. Çok vermek, 3. Çoğaltmak, 4. Esirgememek.

İcabet, 1. Gelme (Davete icabet = Çağrılısa gelme.) 2. Uyma (kabul ve is'af man.) 3. Uyuverme, 4. Boyun eğme.

İcabet etmek, 1. Gelmek, 2. Uymak, 3. Uy vermek.

İcap (Lüzum man.) 1. Çıkar, 2. Çıkar yol, 3. Gereklik. 4. Yatım, 5. Yararlık.

İcap etmek, 1. Çıkmak, 2. Gerekmek.

İcabınca, 1. Geregince, 2. Uyarınca.

İcap (Teklif man.), 1. Dileme, 2. İleri sürme, 3. Verme.

İcap ve kabul, 1. Alma verme, 2. Kanışma (Uzlaşma man.) 3.Uyuşma, 4. Uzlaşma.

İcap (hayret verme man.), 1. Şaşalatma, 2. Şaşırtma, 3. Afallaştırma,

İcar, 1. Aylık, yıllık, 2. Kira.

İcat, 1. Bulgu, 2. Buluş, 3. Düzme, 4. Düzüp koşma, 5. Kılma, 6. Kurma, 7. Uydurma, 8. Yapıp yakıştırma, 9. Yeni çıkarma.

İcadetmek, 1. Bulma, 2. Bulup çıkarma, 3. Çıkarmak, 4. Düzmek, düzüp koşmak, 5. Kılmak, 6. Koparmak, 7. Türetmek, 8. Yaratmak, 9. Yoktan var etmek.

Fikri icat, 1. Bulma düşüncesi, 2. Yaratma düşüncesi.

İcaz, kısa kesmek

İcaz, Şaşak

İcbar, 1. Zorla yaptırma, 2. Zorlama, 3. Zora koşma.

İcbar etmek, 1. Sıkılamak, 2. Sıkıştırmak, 3. Zorlamak,

İclas, Oturtma.

İcma, Toplama.

İcmal, 1. Kısaltma, 2. Toplama.

İcmalen, kısaca

İcra, 1. Yapma, 2. Etme, 3. Kılma, 4. İşi yerine getirme.

İcra etmek, 1. Başarmak (Muvaffakiyetle icra man.) 2. Becermek, 3. Kılmak, 4. Onarmak, 5. Yapmak, 6. Yerine getirmek.

İcra ettirmek,, 1. Yaptırmak, 2. Kıldırmak.

İcra olunmak, 1. Yerine gelmek, 2. Yerini bulmak, 3. yapılmak.

İçtihat, 1. Duruşma, 2. Düsücede çarpışma. 3. Düsücede duruşma, 4. Yeni düşüceler çıkarma.

İçtima, 1. Toplantı, 2. Yığılma, 3. Bir araya gelme, 4. Dernek.

İçtima etkem, 1. Birikmek, 2. Birleşmek, 3. Bir araya gelmek, 4. Toplanmak, 5. Ukuşmak, 6. Üşmek, 7. Yığılmak.

İçtima mahalli, mecma, 1. Dernek, 2. Eğlek, 3. Toplak.

İçtinap (etmek), 1. Azırganmak, 2. Korkmak, 3. Çekinmek, 4. El çekmek, 5. Geri durmak, 6. Sakınmak, 7. Ürkmek, 8. Irak kalmak, 9. İrkilmek, 10. kaçınmak.

İçtisar (etmek), 1. Korkmamak, 2. Kendine güvenmek, 3. Atılmak (Korkmadan atılma man.) 4. Gözüne almak, gözüne aldırmak.

İdam, 1. Asma, 2, Ortadan kaldırma, 3. Öldürme, 4. Yok etme 5. Yokluğa gönderme.

İdam etmek, 1. Asmak, 2. Boynunu vurmak, 3. Ortadan kaldırmak, 4. Öldürmek, 5. Yok etmek.

İdare, 1. Çevirme, 2. Dolaştırma , 3. Döndürme, 4. Kullanma, 5. İşletme, 6. Becerme, 7. Yapma, 8. Dirlik (Maişet man.) 9. Geçinme, 10 Kullanma, 11. Tutum, 12. Türe, 13. Yetme.

İdare etmek, 1. Becermek, 2. Başarmak, 3. Başa çıkarmak, 4. Buyurmak, 5. Çevirmek, 6. Döndürmek, 7. Evirmek, 8. Evirip çevirmek, 9. Geçindirmek, 10 Kullanmak, 11. Tutmak.

İdarei aktah etmek, 1. Tokuşmak, 2. Üne içişmek.

İdareli, 1. Becerikli, 2. Çevrinti, 3. Elverişli, 4. Evcimen, 5. Tutumlu.

Hüsnü idare, Güzel kullanma.

İddia, 1. Direniş, 2. Dayatış.

İdia etmek, 1, Atmak, 2. Demek, 3. Diremek.

İddihar etmek, 1. Biriktirmek, 2. Saklamak, 3. Yığmak.

İdeal, Ülkü..

İthal (etmek), 1. Girdirmek, 2. İçeri koymak, 3. Karıştırmak, 4. Sokmak, 5. Tıkmak.

İthal olunmak, İçine sokulmak.

İdlâl (İzlâl), 1. Azdırma, 2.

mak, 3. Turunmak.

Hüzn, (Hüzün, 1. Beyret, 2. Bosuş, 3. Bun, mun, 4. Bunuz, 5. Gönül darlığı, 6. İç üzüntüsü, 7. Karanğlığ, 8. Kaygı, kaygu, 9. Kunuğuş.

Hüzün iras etmek, Yalkulamak.

Hüzünlemek, Sürilmek.

I

Ihlil, Sidik yolu.

İktıfa (etmek), 1. Ardına düş - mek, 2. Ardınca varmak, 3. Arkasından gitmek, 4. İzine uymak, 5. Uymak.

İrgat, 1. Emekçi, 2. Irgat, 3. İşçi.

İrk, (Damar man.). Damar.

Irk, ("Race" man.) 1. Kök, (Asıl, menşe man.) 2. Oymak (Ka - bile man.) 3. Soy. 4. Uruk, (Irk) ın cemi (Soylar) (soylar soplar), (kökler), (damarlar).

Is'at (etmek), 1. Ağdırmak, 2. Yüceltmek, 3. Yükseltmek.

Isfırar, Sararma.

Isga (emek), 1. Dinlemek, 2. Kulak asmak, kulak vermek.

Iskat, 1. Aşağı atma, Düşürme, 2. Ortadan kaldırma.

Iskat etmek, 1. Aktarmak, 2. Aşağı almak, aşağı atmak, 3. Dü - şürmek, 4. Ortadan kaldırmak, 5. Sırtından atmak, 6. Üzerinden atmak.

Iskatı cenin, 1. Çocuk düşür - mek, 2. Kulun atmak (Yalnız at - larda kullanılırmış).

Islah, 1. Alıştırmak 2, Çeki düzen verme, 3. Düzeltme, 4. Düz - gün eyleme, 5. Düzme, 6. Eyü ey - leme, 7. İyileştirme, 8. Onarma.

Islah etmek, 1. Dölendirmek, 2. Düzeltmek, 3. Eyiletmek, 4. İyileştirmek, 5. Onarmak, 6. Onatmak, 7. Ondurmak, 8. Sağlamak, 9. Yoluna getirmek.

Islah olmak, 1. Düzelmek, eyi - leşmek, 2. Onmak, 3. Onulmak, 4. Yoluna girmek.

Islahı beyn, 1. Anlaştırma, 2. Ara bulma, 3. Barıştırma, 4. Uzlaş - tırma.

Islahı hal etmek, 1. Arınmak. 2. Düzelmek, 3. Uslanmak, 4. Kö - tülükten vaz geçip adam olmak. 5. Yola gelmek.

Islahatperver, Düzeltmeyi se - ven.

Israr, 1. Ayak basma, 2. Ayak direme, 3. Direnme, 4. Durma, 5. Üstüne düşme.

Israr etmek, 1. Ayak diremek, 2. Dayanmak, 3. Dayatmak, 4. Direnmek. 5. Üstelemek, 6. Üstüne sürmek, 7. Üstüne varmak.

Istifa (etmek), İşten el çek - mek, işini gücünü bırakmak, (Öteki mânada): Hepsini almak.

Istırap, 1. Acı (Elem man.) 2. Acık, 3. Acıma, 4. Ağrı (Veca man.) 5. Ağrıma, 6. Sıkıntı.

İstırap duymak, , **Istırap çek** - **mek**, 1. Boğunmak, 2. Bunalmak,

3. Acı duymak, ağrı çekmek, 4. Yanmak, 5. Yanılmak.

Istırap vermek, 1. Acı, 2. Ağrı, 3. Sızı, 4. Sıkıntı vermek, 5. Bunaltmak, 6. Üzmek,

Istırar, 1. Gönensiz olma, 2. Sıkışma, 3. Zorluk, zora gelme, 4. Sıkılma.

Istıtla, 1. Duyma, 2. Anlama, 3. Öğrenme, 4. Çakma.

Itma, 1. Kandırma, 2. Doyurma.

Itnap, 1. Bıktırma, 2. Çekme, çekip uzatma, 3. Dırdır, 4. Gevezelik, 5. Sözü uzatma, 6. Usandırma, 7. Şişirme, 8. Traş, 9. Uzatma.

Itr, (İtır), 1. Gül damlası 2. Güzel koku, 3. Koku, 4. Kokusu güzel, 5. Yeşil bir çiçek,

Itriyat, 1. Güzel kokular, 2. Güzel kokan nesneler.

İ

İade, 1. Geri çevirme, geri döndürme, 2. Geri verme, 3. Karşılık yapma. 4. Aktarmak.

İade etmek, 1. Aktarmak (Geri döndürmek, geri çevirmek man.) 2. Geri döndürmek, geri çevirmek, geri göndermek, 3. Geri iletmek, 4. Geri vermek, 5. Karşılık yapmak.

İadei afiyet, 1. Onalma, 2. Ünalme, 3. İyi olma, 4. Sağlama, 5. Sağlamlaşma..

İadei afiyet etmek. 1. Dincelmek, 2. İyileşmek, 3. Onulmak.

İane, 1. Yardım, 2. Yararlık,

İane vermek, 1. Yardım etmek, 2. Yararlık etmek.

İare, Eğreti verme.

İare etmek, 1. Eğerti vermek, 2. Oruncuklamak, 3. Ödünç vermek, 4. Borç vermek.

İaşe, 1. Bakım, bakma, 2. Beslemek, 3. Geçindirme, 4. Yaşatma, 5. Yedirip içirme.

İaşe etmek, 1. Bakmak, 2. Beslemek, 3. Geçindirmek, 4. Yaşatmak, 5. Yedirip içirmek .

İaşe memuru, 1. Aşlıkçı, 2. Yedirme, içirme işlerine bakan.

İbâ (etmek), 1. Geri durmak, 2. Onamamak, 3. Yığlınma.

İbadet, 1. Kulluk etme, 2. Tapınmak,

İbadet etmek, 1. Tapınmak, 2. Tapınak, 3. Kulluk etmek.

İbadethane, 1. Burkat, burkatlık (Putlara tapanların ibadethanesi) 2. Tanrı evi, tapma yeri.

İbaha, Yasağı kaldırmak.

İbare, Yazı, Tüm söz.

İb'as (etmek), 1. Göndermek, göndertmek, 2. Yollamak, çıkarmak, diriltmek.

İb'at (etmek), 1. Iraklaştırmak, 2. Uzaklaştırmak .

İbate. 1. Kondurma, 2. Yerleştirme. 3. Ev bark verme.

İbate etmek. 1. Colğamak. 2. Kondurmak, 3 Tünetmek. 4. Yerleştirmek.

İbcal, 1. Ünlemek, 2. Yükseltmek,

Bozma, 3. Çürütme, 4. Şaşırtma, 5. Yoldan çıkarma..

İdlâletmek, 1. Azdırmak, 2. Bozmak, 3. Çürütmek, 4. Şaşırtmak, 5. Yoldan çıkarmak.

İdlâl eden, 1. Azıtan, 2. Kandıran, 3. Baştan çıkaran.

İdman, 1. Alıştırma, 2. Baş öğretme, 3. Dürüştü.

İdman yapmak, 1. Bacanmak, 2. Bavlamak, 3. İşilmek, 4. Yoranmak, 5. Yoranmak.

İdmanlı, 1. Alışkan, 2. Bavlı, 3. İşlek.

İdrak, 1. Anlak, 2. Anlama, 3. Anlayış, 4. Bilik, 5. Biliş, 6. Bulum, 7. Çağını bulma, 8. Duygu, 9. Eriş, erişiş, 10. Erişme, irişme, 11, Erme, 12. Kavuşma, 13 Sezgi, sezme, seziş, 14 Us, (Akıl man.) 15. Varış, 16 Yetişme.

İdrak etmek, 1. Anlamak, 2. Bulmak, 3. Duymak (His man.) 4. Ermek, irmek, irişmek, 5. Kavramak, 6. Kavuşmak, 7. Sezmek.

İdrakli, 1. Anlayışlı, 2. Kavrayışlı, 3. Sezişli.

İdrar, 1. Çiş, 2. İşek, 3. Sidik.

İdrar etmek, 1. Çişetmek, 2. İşemek, 3. Siğmek, 4. Su dökmek.

İfa, 1. Bitirme, 2. Etme, 3. Kılma, 4. Ödeme, 5. Yapma, 6. Yerine getirme.

İfa etmek, 1. Bitirmek, 2. Etmek, 3. Görmek, 4. Kılmak, 5, Onarmak, 6. Odemek. 7. yapmak, 8. Yerine getirmek.

Hüsnü ifa, 1. İyi, 2. Güzel yapmak.

İfade, 1. Anladış, anlatış, 2. Danışmak, 3. öyleyiş, 4. Anlatış.

İdafe etmek, 1. Anlatmak, 2. Bildirmek, 3. Söylemek, 4. Söylenmek.

İfakat bulmak, 1. Arımak, 2. Ayılmak, 3. İyileşmek, 4. İyi olmak, 5. Kalkmak, 6. Kurtulmak, 7. Onalmak, unulmak, 8. Onmak, 9. Sağalmak, 10 Savuşturmak.

İffet, 1. Arıklık, 2. Arılık, 3. Sakınma.

İffetli, Arı, Arık.

İffetsiz, 1. Eteği kirli, 2. Bulaşık, 3. Yüzü kara.

İflâh olmak, 1. Kurtulmak, 2. Onmak.

İflâs (etmek), 1. Batmak, 2. Top atmak.

İfna, 1. Bozma, 2. Yok etme 3. Bitirme, 4. Kaldırma.

İfna etmek, 1. Tüketmek, 2. Yok etmek, 3. Yupmak, 4. Bitirmek.

İfrat (a varmak), 1. Artıklanmak, 2. İleri gitmek, 3. Kınıkmak, 4. İleri varmak.

İfraz, 1. Ayırma, 2. Bölme, 3. Çıkarma, 4. Pay ayırma, 5. Pay verme.

İfrazat, Akıntılar.

İfrit, 1. Ker, 2. Yan.

İfsat etmek, 1. Bozmak, 2. Bulandırmak, 3. Kargaşalık vermek, 5. Kargaşalık çıkarmak, 6. Karıştırmak.

İfşa etmek, 1. Yaymak, 2. Ortaya atmak, 3. Açmak, 4. Başkasına söylemek, 5. Ortaya çıkarmak.

İftar etmek, 1. Oruç açmak, 2. Oruç bozmak, 3. Yemek.

İftariye, 1. Oruç açmalık, 2.

İftihar, 1. Kurum, 2. Öğünme, 3. Böbürlenme, 4. Koltuk kabartma, 5. Kabarma, 6. Öğünç, 7. Kıvanç, 8. Kurum satmak.

İftira, 1. Çıltak, 2. Suç atma, 3 Kara bulaştırma, 4. Karalama, 5. Karartma, 6. Üstüne atma, 7. yonamak.

İftirak, 1. Ayrılık, 2. Dağılma, 3. Üzlük, 4. Ayrı düşme, 5. Ayrılma, 6. Irak kalma, 7. Uzak düşme.

İğbirar, 1. Gücenme, 2. Bozuşma, 3. Dargınlık, 4. Küsme, 5. Küsü, 6. Kakıma.

İğfal, 1. Aldatma, 2. Ayartma, 3. Kandırma, 4. Oğun, 5. Baştan çıkarma, 6. Avutma, 7. Ayartma, 8. Gözboyama, 9. Yanıltma, 10. Yutturma.

İğfal edilmek, 1. Aldatılmak, 2. Avlanmak, 3. Avunmak, 4. Kanmak. 5. Ulanmak.

İğfal vasıtası, Tuzak.

İğfal eden, 1. Aldatıcı, 2. Eldirekçi, 3. Yanıltmaç.

İğfal edilen, 1. Aldanan, 2. Kanık, 3. Kapılan, kapılmış.

İğmaz, 1. Genezlik, 2. Göz yumma, 3. Göz kapama.

İğmaz etmek, 1. Aldırış etmemek, 2. Görmezliğe gelmek, 3. Göz yummak, göz kapamak, 4. Körlüğe vurmak.

İğna (etmek), 1. Bayıtmak, 2. Zengin etmek,

İğra (etmek), 1. Azdırmak, 2. biribirine düşürmek, 3. Çaktırmak, 4. Kındırmak, 5. Kışkırtmak, 6. Kızdırmak, 7. Kızıştır-

mak, 8. Ölçermek,

İğtinam, 1. Algı, 2. Çabul, 3. Vurgun.

İğtinam etmek, 1. Apartmak, 2. Çapul etmek, 3. Talan etmek, 4. Vurmak.

İğtinamı fırsat etmek, 1. Kaçırmak, 2. Sıltanmak.

İğtisal (etmek), 1. Çimmek (Derede yıkanmak man.) 2. Çömmek, 3. Yıkanmak, 4. Yunmak.

İğtişaş, 1. Karcışma, 2. Kargaşalık, karışıklık, 3. Tüymen, 4. Ürkü.

İğtişaş vukua gelmek, Karışmak, karışıklık olmak.

İğva (etmek), 1. Ayartmak, 2. Azdırmak, 3. Baştan çıkarmak, 4. Şaşırtmak, 5, Yoldan çıkarmak.

İğva olunmak, 1. Baştan çıkarmak, 2. Şaşırmak, 3. Yoldan çıkmak.

İğzap (etmek), 1. Kızdırmak, 2. Körüktürmek, 3. Öfkelendirmek.

İhafe, 1. Korkutuş, korku veriş, 2. Sıkırcım, 3. Ürkütüş, 4. Yanığ.

İhafe etmek, 1. Gözünü korkutmak, 2. Korkutmak, 3. Korku vermek, 4. Ürkütmek, 5. Üstüne yürümek, 6. Yıldırmak, gözünü yıldırmak.

İhale (etmek), 1. Tapşırmak, 2. Üstünde bırakmak, üstüne bırakmak.

İhalei nazar etmek, 1. Bakmak, 2. Gözünü çevirmek.

İhata, 1. Bürüme, 2. Çevirme, 3. Dolanma, 4. Kaplama. 5. Kuşatma, 6. Sarma, 7. Yanını alma.

İhata etmek, (Etrafını sarmak man.) 1. Bürümek, 2. Çevirmek, 3. Çevre almak, 4. Dolanmak 5. Kuşatmak, 6. Sarmak, 7. (Akla sığdırmak man.) ermek, 8. Kavramak, 9. Sarmak, 10 Sığdırmak, 11. Tutmak, 12 Yatmak.

İhata edilmek, 1. Çevrilmek, 2. Kapsanmak, 3. Kaplanmak, 4. Kuşatılmak, 5. Sarılmak.

İhbar, 1. Bildiriş, bildirme, 2. Çaşutlama, (Casusluk etme man.) 3. Ele verme, 4. Kovculuk (Gizli şeyleri ihbar ve ifşa, menmamlık man.) 5. Yetiştirme.

İhbar etmek, 1. Anlatmak, 2.

bildirmek, 3. Çakmak (İftira etmek man.) 4. Çavalatmak, 5. Ele vermek, 6. Eriştirmek, 7. Kov götürmek, 8. Salıklamak (Salık: Haber) 9. Söylemek, 10. Yetiştirmek.

İhda (etmek), 1. Bağışlamak, 2. Belgelemek, 3. Ölemek, 4. Vermek.

İhdas (etmek), 1. Çıkarmak, ortaya çıkarmak, 2. Epitmek (Çocuk dilinde yedirmek, beslemek man.) 3. Koparmak, 4. Oldurmak, 5. Ortaya koymak, 6. Yenilemek.

İhfa (etmek), 1. Gizlemek, 2. Oğrunmak, 3. Örtbas etmek, 4. Saklamak.

İhkak (ı hak etmek), 1. Alışmak (Alacağını zorla almak man.) 2. Doğruyu ortaya çıkarmak, 3. Örtemek, 4. Yerine getirmek.

İhlâk (etmek), 1. Kaldırmak, 2. Ortadan kaldırmak, 3. Öldürmek, 4. Tepelemek, 5. Yitürmek (Kaybetmek man.) 6. Yok etmek.

İhlâl (etmek), Bozmak.

İhlâs, 1. Açık yüreklilik 2. Doğruluk, 3. Yürekten geliş.

İhmal, 1. Öykü, 2. Usal, 3. Usanlık,

İhmal etmek, 1. Atmak, baştan atmak, 2. Bakmamak, 3. baştan savmak, 4. Bekletmek, 5. Bırakmak, 6. Boşlağ koymak, 7. Boşlamak.

İhmalcı, 1. Erincek, erinçek, 2. Savsacı, 3. Üşenç, üşenen, üşengeç.

İhmirar, 1. Kızartı, 2. Kızıllık.

İhmirar peyda etmek, Kızarmak.

İhnak (etmek), 1. Boğazlamak, 2. Boğmak.

İhraç, 1. Atma, dışarı atma, (Tart man.) 2. Çıkarmak, 3. Göndermek (Sevk man.)

İhraç etmek, 1. Çıkarmak, 2. Dışarı atmak, dışarı çıkarmak, 3. Göndermek, 4. İşten el çektirmek, 5. Kapı dışarı etmek, 6. Koğmak, Kovmak, 7. Salmak, (Gönderme man.)

İhraç ettirmek, 1. Çıkartmak 2. Göndertmek.

İhrak (etmek), 1. Ateşlemek, ateşe atmak, 2. Ateşe vermek,

3. Tutuşturmak, 4. Yakmak, 5. Yandırmak.

İhraz (etmek), 1. Almak, 2. Ele geçirmek, 3. Ermek, 4. Kazanmak, 5. Varmak.

İhsa (tadat man.), Sağış.

İhsa etmek, Saymak.

İhsa (hadım etmek man.), 1. Eneme 2. İkdiçleme.

İhsa etmek, 1. Burmak, 2. Enemek, 3. Enetmek, 4. İğdiş etmek.

İhsan, 1. Birişik, 2. Gereklik, 3. İyilik, 4. Kayrım, 5. Sungu (Mevhibe man. "Tanrı sungusu,,), 6. Vergi (Vergili, vergisi bol) 7. Verişik, 8. Yarlığaş.

İhsan etmek, 1. Bağışlamak, 2. Buyurmak, 3. Vermek.

İhsas (etmek), Duyurmak.

İhtar (etmek), 1. Andırmak, 2. Kulak burmak.

İhticaç, 1. Dildama, 2. Pekitme, perkitme (Takviye ve teyit man.)

İhtida (etmek), 1. Doğrulmak, 2. Doğru yola girmek.

İhtifa (etmek), Gizlenmek ,2. Obanmak, 3. Saklanmak, 4. Sinmek. 5.Yaşmak.

İhtifal, 1. Alay ,2. Kurgu, kurgun.

İhtilâç, 1. Çarpıntı, 2. Erişik (Asabî ihtilâç man.), 3. Seğirme,

İhtilâç etmek, 1. Çarpınmak, 2. Kıvranmak, 3. Seğirmek (Bilhassa göz için).

İhtilâf, 1. Alak, 2. Anlaşmamazlık, 3. Ayrılık, 4. Başkalık, 5. Bozuşuk, 6. Bozuşukluk .

İhtilâf etmek, 1. Alakmak, 2. Anlaşamamak, 3. Ayrılmak, 4. Bozuşmak, 5. Çatallaşmak, 6. Dürlülenmek, türlülenmek, 7. Savaşmak, 8. Uyuşmamak, 9. Uzlaşamamak.

İhtilâl, 1. Altut, 2. Azıştırma, 3. Bulgak, bulkak, 4. Kargaşa, kargaşalık, 5. Karışıklık, 6. Ürkü.

İhtilâlci, Karıştırıcı.

İhtilâs (etmek), 1. Aşırmak, 2. Çalmak, 3. Çarpmak, çırpmka, 4. Kapıp soymak, 5. Kapışmak, 6. Kapmak, 7. Karmalamak, 8. Oğrulamak, uğrulamak, 9. Sızdırmak.

İhtilâsı vakt, Ara bulma, aralık bulma.

İhtilât (etmek), 1. Buluşup görüşmek, 2. Görüşüp konuşmak, 3. Karışmak, 4. Karışıp görüşmek, 5. Katılmak, 6. Sarmaşmak,

İhtilâs ettirmek, Karıştırmak .

İhtimal, (İmkân man.), 1. Olabilir, olabilme, 2. Olur.

İhtimal ki, İhtimaldir ki (Belki man), 1. Belki, 2. Boloy ki, bulay ki, 3. Ola ki, olabilir ki.

İhtimam, Özen, üzen.

İhtimam etmek, 1. Çok çalışmak, 2. Değer vermek, 3. Devşirmek, divşinmek, 4. Kaygulanmak, 5. Kayırmak, 6. Özenmek, 7. Sakınmak, 8. Titizlik göstermek, 9. Üstüne düşmek.

İhtimamla, Özene bezene.

İhtimamsızca, 1. Üstünkörü.

İhtinak, 1. Boğma, 2. Boğulma, 3. Tıkanma.

İhtira, 1. Bulgu, 2. Buluş.

İhtira etmek, 1. Bulmak, 2. Dürütmek, 3. Yapmak.

İhtirak (etmek), 1. Ateş almak, 2. Otalmak, 3. Tutuşmak, 4. Yanmak.

İhtiram, Saygı.

İhtiram etmek, 1. Saymak, 2. Tapınmak, tapmak.

İhtiras, 1. Carsu, 2. Kızgınlık, 3. Kızıklık.

İhtiras duymak, 1. Carsımak, 2. Kızışmak.

İhtiraz, 1. Çekingenlik, çekinme 2. Korku, 3. Sakınganlık, sakınma, 4. Sakınık 5. Utangaçlık, utanganlık, 6. Utanma, utanç, 7. Yılıntı.

İhtiraz etmek, 1. Çekinmek 2. Erginmek, 3. Kocunmak, kucunmak, 4. Korkmak, 5. Önemek, 6. Sakınmak, 7. Saklanmak, 8. Tizginmek, 9. Utanmak. 10. Yanlamak.

İhtisar (etmek), 1. Kısa kesmek (Söz hakkında) 2. Kısaltmak.

İhtisas (Histen), 1. Duygu, 2. Duyma, duyuş.

İhtisas ("Husus,, tan), 1. İçlik, içli, dışlılık, 2. Sıkılık, 3. Ustalık, 4. Uzluk.

İhtişam, 1. Çalım, 2. Görkem, 3. Göz kamaştırıcılık, göz kamaştırma, 4. Parlaklık.

İhtişamlı, 1. Çalımlı, 2. Görkemli, görükemli, 3. Göz kamaştırıcı, 4. Parlak, 5. Tuna.

İhtiva, 1. İçine alma, 2. Kaplama, 3. Sığma.

İhtiva etmek, 1. İçine almak, 2. Kaplamak, 3. Sığmak, 4. Sığdırma.

İhtiyaç, 1. Bun, 2. Dilek (Talep, matlup man.), 3. Eksiklik, 4. Yokluk, yoksulluk.

İhtiyar (İrade man.), 1. Dilek, 2. El (mec. İktidar man.) 3. Erim, 4. Erk (İktidar man.) 5. İstek.

İhtiyar etmek, 1. Beğenmek, 2. Katlanmak, 3. Onamak, unamak (Tercih ve tasvip man.) 4. Öyürmek, 5. Özdürmek, 6. Seçmek, 7. Urundulamak (Seçmek man.).

İhtiyar (Müsin man.) 1. Akman, 2. Ak sakal, 3. Ece, 4. Karı. 5. Karık, 6. Kart, 7. Koca (Buda aslında ihtiyar demekse de erkek hakkında kullanmak ve yaşlı kadını "karı, karıcık,, yahut "koca karı,, diye anmak âdet olmuştur.)

İhtiyarlamak, 1. Çartamak, 2. Çökmek, 3. Gocalamak, 4. Kartalmak, 5. Kocalmak, kocamak, 6. Yaşlanmak.

İhtiyarlamış, 1. Çökmüş, 2. Kocalmış, kocamış.

İhtiyat, 1. Deyişik (Yedek, değiştirmeye yarar man.) 2. Dölek (Teenni man.) 3. Nelik, netelik, 4. Sakılık (Teenni man.) 5. Uyanıklık (Teyakkuz man.)

İhtiyat (Yedek), **bulundurmak**, Koşlanmak.

İhtiyatkâr, 1. Ölçülü, 2. Sezikli, 3. Uyanık.

İhtiyatlı davranmak, 1. Gözünü açmak, 2. Kulağı kirişte olmak, 3. Sakınmak, 4. Serilmek serinmek, 5. Tetik davranmak.

İhtiyata bırakmak, Salıklanmak, salıktanmak.

İhtizar, Can çekişme.

İhtizar halinde, Ölüm döşeğinde.

İhtizar halinde bulunmak, 1. Can çekişmek, 2. Ölüm döşeğine düşmek.

İhtizaz, Titreme, titreyiş.

İhtizaz etmek, 1. Deprenmek, 2. Iranmak,, 3. İrganmak, 4. Titremek, 5. Yayılmak.

İhya (etmek), 1. Canlandırmak, 2. Can vermek (Bir şeye) 3. Diri eylemek, 4. Diriltmek, 5. Sevindirmek.

İhzar (etmek), 1. Anıklamak, 2. Anuk kılmak, 3. Anuklamak, 4. Anutmak, 5. Düzüp koşmak, 6. Epitmek, 7. Erişmek, 8. Getirtmek (celb man.) 9. Harmanlamak 10. İple mek, 11. Kayırmak (Yemek hakkında) 12. Kutarmak (Yemek hakkında).

İkame (etmek), 1. Dikmek 2. Dineltmek (Ayakta durdurmak man.),3. Dingelmek, 4. Durdurmak, ayakta tutmak, 5. Kaldırmak, ayağa kaldırmak, 6. Ornatmak, 7. Ortaya koymak, 8. Oturtmak, 9. Salmak, 10. Yerine geçirmek, yerine getirmek, yerine koymak.

İkamet, 1. Kon, 2. Konu, 3. Oturuş, Oturma.

İkamet etmek, 1. Durmak, 2. Eğlenmek, 3. Otraklamak.

İkametgâh, 1. Dam, 2. Durak, 3. Ev, 4. Kon, 5. Konak, 6. Konaklık, 7. Konut, 8. Konuş, kuşun.

İkaz (etmek), 1. Uyandırmak, 2. Uyarmak, 3. Uyatmak.

İkat (etmek), 1. Alıştırmak (Yakmak man.) 2. Tutuşturmak, 3. Uyandırmak, 4. Uyarmak, 5. Yakmak.

İkan, 1. Kirtü bilme (Kirtü = hakikat ve yemin) 2. Kirtü inan -

İkbal, 1. Kut, 2. Olcay, ulcay 3. Sur, 4. Sür, 5. Uraz

İkdam, 1. Basım, 2. Çaba, çabalama, 3. Çalışma, 4. Didinme, 5. Emek, 6. Uğraşma,

İkdam etmek, 1. Ayak basmak 2. Çabalamak, 3. Çalışmak, 4. Didinmek, 5. Düşürmek, 6. Uğraşmak

İklil, 1. Didim (gelinin giydiği taç man.) 2. Otağa (Taç ve muharebe esnasında başa takılan tüy man.)

İkmal, 1. Bitirme, 2. Doldurma, 3. Sona erdirme

İkmal etmek, 1. Alıkmak, 2. Ardını almak, arkasını almak, 3. Başarmak, 4. Bitirmek, 5. Bütünlemek, 6. Doldurmak, 7. Eksi-

ğini doldurmak, 8. Pekiştirmek (Tamir, takviye man.) 9. Tükel kılmak, 10. Tükellemek (Muht.) 11. Tüketmek, 12. Yetirlemek, 13. Yetirmek.

İkmal olunmak, 1. Bitmek, 2. Dolmak, 3. Sona varmak.

İkna (etmek), 1. Eğmek (irza etmek, meylettirmek man. 2. Kafaya sokmak, 3. Kandırmak.

İkrah (etmek), 1. Güç ile tutmak (icbar man.) 2. Gücemlemek (icbar man.) 3. Güçlemek (icbar man.) 4. İğrenmek (istikrah man.) 5. Kanıksamak (istikrah man.) 6. Tiksinmek (istikrah man.)

İkram, 1 Ağırlama, 2. Saygı, 3. Sıy, 4. Sınma.

İkram etmek, 1. Acınmak, 2. Ağırlamak, 3. Konuklamak (misafire ikram man.) 4. Oğulçamak (tazim ve tekrim etmek man.) 5. Saymak, 6. Sunmak (hürmetle takdim man.) 7. Ululamak.

İkrar (etmek), 1. Açıkça söylemek, 2. Diliyle söylemek, 3. Söylemek (suçunu diliyle söylemek.)

İktida (etmek) 1. Baş bağlamak, 2. Ökünmek, 3. Uymak.

İktidar, 1. Barım (varabilmek, eli yetmek man.) 2. El, 3. Elinden gelme, eli yetme, 4. Erk, erik, 5. Erklik, 6. Güç, güç yetme, gücü yetme.

İktidarlı 1. Güçlü, gücü yeter, 2. Kolu uzun, 3. Usta.

İktidarsız, 1. Beceriksiz, 2. Elinden iş gelmez, 4. Eli yetmez.

İştifa (etmek) 1. Kanamk 2. Yeter saymak, yeter tutmak.

İktiham (etmek), 1. Aşmak 2. Dayanmak, 3. Ermek, 4. Göğüs germek, 5. Saldırmak, 6. Yenmek (güçlükleri).

İktiham edilmek, 1. Aşılmaz, 2. Katlanılmaz, 3. Önüne durulmaz, önüne geçilmez.

İktiran (etmek), Yaklaşmak.

İktisap etmek, 1. Edinmek, 2. Elde etmek, ele geçirmek, 3. Kazanmak.

İktisat, 1. Biriktirme (tasarruf, iddihar man.) 2. Esirgeme (tasarruf, israftan içtinap man.) 3. Ilkme (teraküm ettirme, iddihar etme man.) 4. Tutum (tasarruf, para ve mal biriktirme man.)

İktisat etmek, 1. Biriktirmek, 2. Esirgemek, 3. Kısaltmak, 4. Korumak.

İktıtaf etmek, 1. Dermek, dirmek, 2. Devşirmek, 3. Devşürmek, 5. Toplamak.

İktıza, 1. Gereklik.

İktıza etmek, Gerekli olmak, gerekmek.

İlâ (etmek), 1. Ağıtmak, 2. Çıkarmak, yukarı çıkarmak, 3. Götermek, 4. Götürmek, 5. Yüceltmek, 6. Yükseltmek.

İlâç, 1. Daru, 2. Deri, 3. Em, 4. İm, 5. İme, 6. Ot,

İlâç vermek, Emelemek.

İlâç için kullanılan nebatlar, taluk.

İlâh, 1. Bayat (Kadim man.) 2. Çalap, çelep, 3. Öğan, 4. Tapın - gu, 5. Tanrı, 6. Tenri, tengri.

İlâm, 1. Bilik, 2. Cek, çek, 3. Göründürme.

İlâm etmek, 1. Anlatmak, 2. Bildirmek.

İlân, 1. Aydın (Daha çok "söz, söylenecek şey,, man.) 2. Bildirme, 3. Olcar, olçar (Askerî tebliğat ve evamir man.) 4. Ortaya çıkarma, ortaya koyma, 5. Yarlık, 6. Yayma.

İlân etmek, 1. Belirtmek, 2. Belürtmek, 3. Bildirmek, 4. Duyur - mak, 5. Ortaya çıkarmak, ortaya koymak. 6. Yaymak (Neşir man.)

İlâve, 1. Ek, ekleme, 2. Katma, 3. Takma, 4. Ulama, 5. Yama.

İlâve etmek, 1. Arttırmak, 2. Eklemek, 3. Katmak, 4. Kıstırmak, 5. Koşmak, 6. Takmak, 7. Ulamak, 8. Üste koymak, 9. Ya - mamak, 10. Yamalamak.

İlâveten, 1. Ayrıca, 2. Başkaca, 3. Birde, 4. Bundan başka, 5. Üstüne.

İlbas (etmek), 1. Donatmak, 2. Giydirmek, 3. Urmak.

İlga (etmek), 1. Bozmak, 2. Kaldırmak, 3. Ortadan kaldır - mak.

İlhah (etmek), 1. Ayak dire - mek, 2. Sıkıştırmak, 3. Zorlamak.

İlhak, (etmek), 1. Bitiştirmek (Rabıt man.) 2. Eklemek, 3. İliştirmek, 4. Katmak, 5. Kavuştur - mak, 6. Koşmak, 7. Koyulmak, 8. Sonradan katmak, 9. Ulaştırmak, 10. Yanaştırmak, 11. Yitmek.

İlhak edilmek, 1. Çalınmak, 2. Katılmak, 3. Yetürmek.

İlham, 1. Bulgu, 2. Duygu, 3. Düşek, 4. Gönüle doğma, 5. Gönüle tamma, 6. Sezgi.

İlham etmek, 1. Dammak, 2. Gönüle bırakmak.

İlka (etmek), 1. Almak, 2. Bı - rakmak. 3. Koymak.

İlkah (etmek), 1. Döl aldır - mak, 2. Gebe bırakmak .

İllet, (maraz man.) 1. İlgın, 2. Sayrılık, sayruluk.

İlleti sariye, Bulaşık.

İllet (Sebeb man.) 1. Ötürü, 2. Yüz.

İlm, (İlim), 1. Bilgi (Bilinen şey man.) 2. Bili 3. Biliğ, 4. Bilik, 5. Bilim, 6. Biliş, 7. Bilme, 8. Bilü, 9. Bulgu, 10. Okuk.

İlmi bâtın, (İlmünefs), Gönül bilüsü.

İlmühaber, 1. Dilkulak, 2. Kopça, 3. Kulak.

İlsak (etmek), 1. Bitiştirmek, 2. Kavuşturmak, 3. Ulamak, 4. Ulaştırmak, 5. Yapıştırmak .

İltibas, 1. Benzeşme, 2. Karış - ma, 3. Karuşuk olma.

İtibarlı, 1. Belürsüz, 2. Benzeşi, 3. Karışık, 4. Örtülü.

İltica (etmek), 1. Barınmak, 2. Ocağa düşmek, 3. Sığınmak,

İlticagâh, 1. Ocak (Asıl "Foyer" man.) 2. Sığıncak, 3. Sığnak (Sığınacak yer).

İltifat (etmek), 1. Çevre bakmak, 2. Dönüp bakmak, 3. Güler yüz göstermek, 4. Tatlı bulunmak, tatlı davranmak, 5. Yönelemek (Teveccüh etmek, bir yana dönmek man.) 6. Yüze bakmak, (Menfide kullanılır.) 7. Yüzüne gülmek.

İltihak (etmek), 1. Araya karışmak, 2. Birleşmek, birleşivermek, 3. Eklenmek, 4. Katılmak, 5. Ulaşmak, 6. Yetişmek.

İltihab, 1. Alevlenme, 2. Kanlanma, 3. Kızarma (Hastalıkta), 4. Parlama, 5. Şiş, şişme, 6. Tutuşma, 7. Yanma.

İltikat (etmek), 1. Dermek, dirmek, 2. Devşirmek, 3. Toplamak.

İltima (etmek), 1. Parıldamak, 2. Parlamak.

İltimas, 1. Arka (Hami muzahir man.) 2. El gölgesi.

İltimas etmek, 1. Arkalamak, 2. Arka çıkmak, arka almak, 3. İnelmek.

İltisak (etmek), 1. Birleşmek, 2. Bitişmek, 3. Kaynaşmak, 4. Kavuşmak, 5. Ulaşmak, 6. Yapışmak.

İltisak noktası, 1. Kavşak, kavusak.

İltiva, 1. Burgaç, 2. Burguç, 3. Burulma, 4. Bükülme, bükülüş, 5. Kıvrılma, 6. Sarılma, sarılış.

İltiva etmek, 1. Burgaçlanmak, 2. Burulmak, 3. Bükülmek, 4. Kat kat olmak, 5. Kıvrılmak, 6. Sarılmak.

İltiyam (bulmak), 1. Bitmek, 2. İyileşmek, 3. Kapanmak (Yara için), 4. Onalmak, 5. Onmak, 6. Onulmak, 7. Sağalmak.

İltizam, 1. Kesene (Mukataa man.) 2. Tutma, 3. Üstüne alma (Deruhte etmek man.) 4. Yan çıkma, yana çıkma.

İltimas etmek, 1. Tutmak, 2. Üstüne almak, 3. Yan çıkmak, yana çıkmak, 4. Yan tutmak, 5. Yolunu tutmak.

İlzam (etmek), 1. Alt etmek, 2. Baylamak, 3. Bütürmek, 4. Kısmak, 5. Susturmak, 6. Yenmek.

İma (etmek), 1. Göz kakmak (Göz işaretiyle ima man.) 2. İmlemek, 3. Salmak, 4. Sezdirmek.

İmal (etmek), 1. İşlemek, 2. Kullanmak, 3. Sokınak, 4. Unmak, 5. Uvarmak, 6. Yapmak (İnşa, tamir, tesis man.) 7. Yasamak.

İmalâthane, 1. İş evi, 2. İşlek. 3. İşlik.

İmale (etmek), 1. Eğmek, 2. Kışkırmak (Şikârı tuzağa doğru sürmek man.) 3. Uzatmak (Nazımda), 4. Yatırmak, 5. Yaymak (Meylettirmek man.) 6. Yeltemek.

İmam, 1. Başçı, 2. Öndin başlağlı, 3. Uylası, 4. Uyulan, 5. Uyu-

lur, 6. Tayın, tuyun (İslâmdan önce dinî reis man.)

İman, 1. İnan, 2. İnanç, 3. İnanma.

İman etmek, 1. İnanmak, 2. Kanmak.

İmanlı, 1. İnanan, inanır, 2. İnanlı.

İmansız, 1. İnanmaz, 2. İnansız.

İmar (etmek), 1. Baymak, 2. Diriltmek, 3. Onarmak, 4. Ondurmak, 5. Şenlendirmek, 6. Şenletmek, 7. Yaratmak.

İmar olunmamış, Kıraç.

İmdad, 1. Buluş, 2. Mece, meci, 3. Yardım, 4. Yetiş.

İmdad etmek, 1. Buluşlamak, 2. Erişmek, 3. Koldamak, 4. Yardım etmek, 5. Yetişmek.

İmha, 1. Basımcık, 2. Bitirme, 3. Buzu, 4. Buzuğluk, 5. Ezme, 6. Kırık, 7. Kırgın, kırgun, 8. Ortadan kaldırma, 9. Yok etme.

İmha etmek, 1. Alkmak, 2. Batırmak, 3. Bitirmek, 4. Ezmek, 5. Ortadan kaldırmak, 6. Tepelemek, 7. Yok etmek.

İmhal (etmek), 1. Atlatmak, atmak, 2. Geciktirmek, 3. Geriye bırakmak, 4. Salmak, 5. Savsaklamak.

İmkân, 1. El erme, 2. Kep, 3. Oğur, 4. Olabilir, 5. Olağanlık, 6. Olur.

İmkânını bulmak, Kolayını bulmak, yolunu bulmak.

İmkânsız, 1. Olamaz, 2. Olmaz, 3. Olmıyacak.

İmlâ, Doldurmak.

İmlâ etmek, (Yazdırmak man.) 1. Söyleyip yazdırmak, 2. Yazdırmak.

İmparator, 1. Kağan, 2. Tenrigen (İlâhî divine man.).

İmaparatoriçe, 1. Biçe (Prenses man.) 2. Katun.

İmparatorluk, Kağanlığ.

İmrar (etmek), 1. Geçirmek, 2. Sürmek.

İmsak (etmek), 1. Geçirmek, 2. El çekmek, 3. El yumak, el yunmak, 4. Geri durmak, 5. Kendini tutmak, 6. Kısınmak, 7. Kıgırganmak, 8. Kızganmak, 9. Yığmak.

İmtidad (etmek), 1. Asılmak, 2. Eşilmek, 3. Gerilmek (Çekilip uzun olmak man.) 4. Sunmak, 5. Sünmek, 6. Tartılmak (Çekilip uzun olmak man.) 7. Uzanmak, Uzayıp gitme, 8. Uzun sürmek.

İmtihan, 1. Arman, 2. Deneme (Tecrübe man.) 3. Sınak, sınankı, 4. Sınama (Tecrübe man.) 5. Yoklama.

İmtihan etmek, 1. Denemek, 2. Sınamak, 3. Yoklamak.

İmtina (etmek), 1. Abamak (Reddetmek man.) 2. Baş çekmek 3. Çekinmek, 4. Diretmek, 5. İstememek, 6. Onamamak, 7. Tartınmak, 8. Yapmamak, 9. Yığılmak, 10. Yüzün dönmek.

İmtisal (etmek), 1. Boyun sunmak, 2. Uymak.

İmtisalen, 1. Göre, 2. Uyarak, 3. Üzerine.

İmtisas, 1. Emerek çekme, 2. Emme.

İmtisas ettirmek, Sindirmek.

İmtiyaz, 1. Ayrılık, 2. Ayrılış (Başkalarından) 3. Ayrı tutuluş, 4. Başkalık, 5. Benzemezlik (Başkalarına) 6. Üst oluş, 7. Üstünlük.

İmtiyazlanmak, 1. Ayrılmak, 2. Urunmak.

İmtizaç (etmek), 1. Alışmak, 2. Biribirini tutmak (Renkler v. s. hakkında.) 3. Dirilmek, 4. Geçinmek, 5. Ilışmak, 6. Isınmak, 7. Karışabilmek, 8. Uygun gelmek, 9. Uyuşmak.

İmtizaçlı, 1. Sıkı, sıkı sıkıya, 2. Uygun.

İmtizacsız, 1. Emeze, 2. Geçimsiz, 3. Uyuşmaz.

İmza, 1. Çek, 2. Tura.

İmza etmek, 1. Adını yazmak, 2. Kol çekmek.

İn'am, 1. Bol ellilik, 2. İyilik,

İn'am etmek, 1. Bol bol vermek, 2. İyilik etmek.

İnan, 1. Dizgin, 2. Oyan, öyen, uyan. 3. Yular.

İnad, 1. Direniş, direnme, 2. Terslik.

İnad etmek, 1. Acıklandırmak, Kızdırmak man.) 2. Ayak diremek, 3. Diremek, direşmek, 4. Direnmek. 5. Kaçamak, kaçaşmak, 6. Kafa tutmak, 7. Karışmak, 8. Tersleşmek, terslik etmek, 9. Yayılmak.

İnatçı, 1. Dikbaşlı, dikkafalı, 2. Konur, 3. Taşkafalı (mec.) 4. Ters 5. Ünen.

İnadına, 1. Karşı, 2. Tersine, 3. Zoruna.

İnayet, 1. İyilik, 2. Kayrış, 3. Yarlıgaç.

İnayet etmek, 1. İyilik etmek, 2. Kayırmak, 3. Onarmak.

İnbat, 1. Bitirme, bitürme, 2. Yetiştirme.

İnbat etmek, 1. Bitirmek, 2. Ondurmak, 3. Öndürmek, 4. Yeşertmek, 5. Yetiştirmek.

İnbisat, 1. Açılma, 2. İç açılma (Ferahlanma man.) 3. Yayılma.

İnbisat etmek, 1. Açılmak, 2. Döşenmek, 3. Genişlemek, 4. İç açılmak, 5. Sevinmek, 6. Yayılmak, 7. Yürek açılmak, 8. Yürek genişlemek.

İncilâ, Parlamak.

İncimat, Don.

İncimat etmek, 1. Buzlamak, 2. Buz tutmak, 3. Donmak, 4. Sertleşmek.

İncizap, 1. Çekilme, 2. Kapılma, 3. Tutulma, 4. Yakalanma .

İnd, 1. Göre, 2. Kat, kıt, 3. Yan, (Bu söz, tek başına kullanılmaz; ancak bir şahıs ekiyle "de,, olarak, yahut aşağıdaki gibi mürekkeplerde kullanılır.)

İndinde, 1. Kıyında, 2. Katında, 3. Katında, 4. Yanında.

İndallah, 1. Tanrı katında, tanrı kıtında, 2. Tanrı yanında.

İndelbâz, 1. Kimine göre, kimisine göre, 2. Kimi katında, kimi katında.

İndelhace, İndeliktıza, İndellüzum, Gerekliğinde, gerekli olursa.

İndennas, 1. Budun gözünde, 2. Kişi görümünce.

İndelvusul, Gelince, geldiğinde.

İndettahkik, 1. Araştırmca, 2. Soruşturunca.

İndifa, Uçkun, (Volkan hakkında.)

İndifa etmek, 1. Fışkırmak, 2. Püskürmek, 3. Taşmak.

İndiras, 1. Batmak, 2. Bitmek, 3. Çökmek, 4. Ortadan kaldırmak, 5. Yıkılmak, 6. Yok olmak.

İnfak (etmek), 1. Aşatmak, 2. Beslemek, 3. Doyurmak, 4. Geçindirmek, 5. Yaşatmak.

İnfaz (etmek), 1. Dinletmek, 2. Geçirmek (Sözünü, buyuruğunu). 3. Kılturmak, 4. Yerine getirmek, 5. Yürütmek (Sözünü.)

İnfial, 1. Dargınlık, 2. Gücenme, 3. Küsü.

İnfial etmek, 1. Darılmak, 2. Gönülemek, 3. Gücenmek, 4. Küsmek, 5. Sıkılmak.

İnficar, 1. Açılma (Çiçek ve sabah hakkında), 2. Tan atma (Sabah hakkında).

İnficar etmek, 1. Açılma (Sabah ve çiçek hakkında), 2. Atma (Sabah hakkında. Tan—) 3. Sökmek (Ziya ve şafak hakkında), 4. Tan yeri ağarmak (Zıya hakkında).

İnfikâk (etmek), 1. Ayrılmak, 2. Ayrı düşmek, 3. Koparılmak, 4. Yerinden ayrılmak.

İnfilâk (etmek) 1. Patlamak, 2. Yarılmak.

İnfirat, 1. Ayrıksılık, 2. Ayrılma, 3. Ayrılıp tek kalma, 4. Kendi başına kalma, 5. Teklik, tek kalma, 6. Yalnızlık, yalnız kalma.

Alelinfirat, 1. Ayrıca, ayrı olarak, 2. Kendi başına, 3. Tek tek.

İnfisah, 1. Bozu, buzu,2. Bozulma.

İnfisah etmek, 1. Bozulmak, 2. Duncukmak.

İnfisal (etmek), 1. Ayrılmak, 2. Bırakıp gitmek, 3. Çıkarılmak (İşten -), 4. El çektirilmek (İşten -). 5. Kaldırılmak (Yerinden) 6. Uğrulmak, 7. Üzülmek.

İnha (etmek), 1. Yazmak, 2. Yetiştirmek.

İnhidam, 1. Çökmek, 2. Devrilmek, 3. Kösmek, 4. Yıkılmak.

İnhidama mail, 1. Eğilmiş, iğilmiş, 2. Kağşak, 3. Kavsak, kavşak.

İnhidama mail olmak, 1. Kağşamak, kavşamak, kavuşmak, 2. Körsümek.

İnhilâl (etmek), 1. Açılmak, 2. Bozulmak, 3. Çözülmek, 4. Dağılmak, 5. Parçalanmak.

İnhimak etmek, 1. Düşmek, üstüne düşmek, 2. Kmıkmak (Ha -

ris ve düşkün olmak man.) 3. Korlaşmak.

İnhina, 1. Büklüm, 2. Büklüntü, 3. İğrilik.

İnhina etmek, 1. Avrılmak, 2. Avrımak, 3. Bel bükülmek, 4. Bükülmek, 5. Eğilmek, 6. İğilmek, 7. İğrilmek, 8. Kavrılmak.

İnhiraf, 1. Bozulmuş, bozulma, 2. Çarpıklık, çarpılma, 3. Eğiliş, eğilme, 4. Engim, 5. Kaçıklık, 6. Kırıklık, 7. Sapalık.

İnhiraf etmek, 1. Azmak, 2. Bozulmak, 3. Çarpılmak, 4. Çığmak, 5. Çığırından çıkmak, 6. Çırpıdan çıkmak, 7. Değişmek, 8. Doğru yoldan çıkmak, 9. Dönmek, 10. Eğilmek, iğilmek, 11. Sapıtmak, 12. Sapmak, 13. Şaşmak, 14. Yanılmak.

İnhiraf eden, etmiş, 1. Çarpık, 2. Dönük, 3. Eğik, eğilmiş, 4. Kaçık, 5. Kaymış, 6. Sapa (Doğru yol üzerinde olmıyan man.) 7. Sapak, 8. Sapık.

İnhisaf, inkisaf, 1. Obrulma, 2. Sönme, söner gibi olma, 3. Tutulma (Ay, güneş).

İnhitat, 1. Alçalış, 2. Düşkünlük düşüş, 3. İniş, inme, 4. Koromol.

İnhitat etmek, 1. Alçalmak, 2. Alkınmak, 3. Aşağılamak, 4. Batmak, 5. Düşmek.

İnhizam, 1. Basga, 2. Bozgun, 3. Bozgunluk, 4. Bozuğluğ, 5. Buzu, 6. Buzuğluk, 7. Dağılış, darmadağın olma, 8. Kacu, 9. Kaçağ, 10. Kırgın, 11. Kırgınlık, 12. Yenilme, 13. Yılgınlık, yılma.

İnhizama uğramak,, 1. Basılmak, 2. Bozulmak, bozgun vermek, bozguna uğramak, 3. Dağılmak, darmadağın olmak, 4. Kaçmak, kaçışmak, 5. Kırılmak, 6. Sınmak, 7. Yenilmek.

İnhizama uğratmak, 1. Basmak, 2. Bozmak, 3. Dağıtmak, 4. Kırmak, 5. Sındırmak, 6. Yenmek.

İn'ikâs, 1. Çarpma, 2. Dönme, 3. Geri dönme, 4. Urma, vurma.

İn'ikâs etmek, 1. Çarpmak, 2. Çarpıp geri dönmek, 3. Vurmak, 4. Yankulanmak (Bilhassa sada hakkında.)

İn'ikat, 1. Kuruluş, 2. Toplanış.

İn'ikat etmek, 1. Cikilmek, 2. Düğlenme, 3. Kurulmak, 4. Toplanmak.

İnkâr, Danı.

İnkâr etmek, 1. Danmak, 2. Danlamak, 3. Saklamak, 4. Tanımamak, 5. Aanmak, 6. Yatsımak.

İnkıbaz, 1. Büzme (Asıl kabız man.) 2. Büzülme, 3. Çekilip toplanma, 4. Daralma, 5. Peklik, 6. Sıkıntı. 7. Tutukluk.

İnkılâb, 1. Aktarı, 2. Değişiklik, 3. Devrim, 4. Dönenme, 5. Dönüm, 6. Dönen.

İnkılâb etmek, 1. Aylanmak. 2. Başkarlanmak, baskarmak (münkalib olma man.) 3. Değişmek, 4. Dönemk .

İnkıraz, 1. Batış, 2. Ortadan kalkış, 3. Yok oluş.

İnkıraz bulmak, 1. Alkınmak, 2. Batmak, 3. Bitmek, 4. Bülünmek, 5. Kesilmek, 6. Kesilip tükenmek, 7. Ortadan kalkmak, 8. Tükenmek, 10. Yok olmak.

İnkısam, Bölünüş.

İnkisam etmek, 1. Ayrılmak, 2. Azrılmak, 3. Bölünmek.

İnkıta, 1. Arası kesilme, 2. Bitme, 3. Kesilme, 4. Sezik, 5. Son erme, sonu gelme, 6. Tükenme.

İnkıtaa uğramak, 1. Arası kesilmek, 2. Bitmek, 3. Kesilmek, 4. Sona ermek, 5. Sonu gelmek, 6. Tükenmek, 7. Üzülmek.

İnkıtaı teneffüs, Oğunma.

İnkıyad, 1. Tap, 2. Tapık, 3. Tapu.

İnkıyad etmek, 1. Bağınmak, 2. Bağır basmak, 3. Baş eğmek, 4. Baş vermek, 5. Boyun bükmek, boynunu bükmek, 6. Boyun eğmek, 7. Boyun komak, 8. Boyun sumak, 9. Boyun sunmak, 10. Boyun tutmak, 11. Boyun uzatmak, 12. Boyun vermek 13. Buyruk tutmak, 14. Dinlemek, 15. Kulak tutmak, 16. Söz tutmak, 17. Tapı kılmak, tapu kılmak, 18. Uymak (Buyruğa -) 19. Yapmak (Denileni -).

İnkıyad ettirmek, 1. Dediğini yaptırmak, 2. Dinletmek, 3. Söz geçirmek.

İnkıza, 1. Bitme, 2. Günü bitme, 3. Günü gelme. 4. Sonu gelme, 5. Sonuna erme, 6. Sonuna erişme, 7. Tükenme.

İnkisar (Kırılma man.), 1. Kırılma, 2. Sınma.

İnkisarı hayale uğramak, Umsunmak.

İnkisarı hayale uğratmak, Yerindirmek.

İnkisarı hatır, İnkisarı kalb, 1. Darılma, 2. Gücenme.

İnkisar etmek, İlenmek.

İnkişaf (etmek), 1. Açılmak, 2. Belli olmak, 3. Gelişmek (Daha çok mevcud ve bünye hakkında) 4 Görünmek, 5. Kıvranmak, 6. Ortaya çıkmak, 7. Seselmek 8. Ünelmek.

İnnin, 1. Bağlı (muamelei zevciyeye gayri muktedir. erkek man.) 2. Buluç, 3. Bülüç, 4. Erliksiz, 5. Kısır (Asıl akîm man.).

İnsaf, 1. Oran (Ölçü ve nisbet man.) 2. Ören, 3. Uran, 4. Urung.

İnsaf etmek, 1. Acımak, 2. Acırganmak, 3. Oran etmek, 4. Uran eylemek.

İnsafsız, 1. Adam, 2. Ellik, 3. İlke (Nas, halk man.) 4. İn, 5. Kişi.

İnsan sarrafı, cmfshrdshrshrs

İnsanül'ayn, 1. Bübecik, 2. Göz bebeği.

İnsaniyet, 1. Adamlık, 2. İyilik. 3. Kişilik.

İnsaniyetsiz, 1. Adamlıktan uzak, 2. İyilik yapmaz, iyiliği dokunmaz, 3. Kaba. kabasaba.

İnsibab, 1. Dökülme (Nehrin denize dökülmesi) 2. Toplama (Tıpta ahlatın vücudun bir yerine

dökülerek toplanması).

İnsibab, etmek, 1. Akmak, 2. Calamak, calanmak, 3. Dökülmek, 4. Toplamak, toplanmak (Tıp tabiri).

İnsiraf (etmek), 1. Çekilip gitmek, 2. Çekilmek.

İnsicam, Düzgünlük.

İnsicamlı, Düzgün.

İnsidat, 1. Kapanma, 2. Tıkanma.

İnsidat etmek, 1. Kapanmak, 2. Tıkanmak, 3. Tummak, 4. Yapınmak.

İnsilâh (etmek), 1. Sıyrılıp çıkmak, 2. Soyunmak.

İnşa (etmek), 1. Kurmak, 2. Dikmek, 3. Yapmak, 4. Yaratmak, 5. Yasamak.

İnşaat, 1. Yapı, 2. Yapı işleri.

İnşaallah, 1. Bola ki, 2. Bolay ki, bula ki, bulay ki, 3. Tanrı isterse, 4. Tanrı tilese.

İnşaad (etmek), 1. Okumak, 2. Ötkerme, ötkürmek.

İnşia, 1. Işık, 2. Parıltı.

İnşiat etmek, 1. Işık saçmak, 2. Işılamak, ışıldamak, 3. Parlamak, parıldamak,

İnşiap, 1. Ayrılma, 2. Budaklanma, 3. Dal budak salma, 4. Dallanma.

İnşiap etmek, 1. Ayrılmak, 2. Budaklanmak, 3. Dal budak salmak, 4. Dallanmak, 5. Budamak.

İnşikak (etmek), 1. Çatlamak, 2. İkiye ayrılmak, 3. İkiye bölünmek, 4. Yarılmak.

İnşirah, Açıklık, gönül açıklığı, iç açıklığı, içi açılma.

İnşirah bulmak, İnşirah duymak, 1. Açılmak, 2. Kımışmak.

İnşirak, 1. Çakmak (Şimşek hakkında), 2. Parlamak, 3. Yıldırım çakmak 4. Yıldamak.

İntaç (etmek), 1. Başarmak, 2. Kesmek, 3. Sonuna erdirmek.

İntak, 1. Dile getirme, 2. Söyletme.

İntaş, Çimlenme.

İntaş etmek, 1. Cillenmek, 2. Çilermek, 3. Çimlenmek, 4. Çöpürlenmek, 5. Sivrişmek, 6. Uç vermek, 7. Ürmek.

İntıba, 1. Basılma, 2. Basınma, 3. Duygu, 4. İz, 5. Sezgi, 6. Sezik, 7. Sezinti, 8. Seziş.

İntiba bırakmak, İz bırakmak.

İntibak, 1. Uygunluk, 2. Uyma.

İntibak etmek, 1. Uygun gelmek, 3. Yapışmak.

İntibak ettirmek, 1. Barlamak, 2. Uydurmak.

İntiaz (etmek), 1. Dikilmek, 2. Dikleşmek, 3. Kalkmak, 4. Uyanmak.

İntibah, 1. Göz açıklığı, 2. Saklık, 3. Saykılık, 4. Uyanıklık.

İntibah bulmak, intibah hasıl etmek, 1. Ayıkmak, 2. Ayılmak, 3. Aymak, 4. Gözü açılmak, 5. Uyanmak.

İntifa, 1. Aslam, 2. Kazanç, 3. Kazanma,

İntifa olunacak şey, 1. Asığlığ, 2. Ezlik, 3. Kazançlı.

İntifa etmek, 1. Asığlanmak, 2. Asılanmak, 3. Aslamnamak, 4. Gönenmek, 5. Kazanmak, 6. Öcürmek, 7. Ütmek.

İntifah, 1. Kabarma, 2. Şişkinlik, 3. Şişme, 4. Tümme, 5. Üfrülme.

İntifahı batın, Karın şişmesi.

İntifahı batna uğramak, Köpmek.

İntiha, 1, Bitirim. 2. Bitme, 3. Uç, 4. Son, 5. Sona varma, sona erme, 6. Tükenme.

İntihap, 1. Ayırt (tefrik man.) 2. Beğeniş, 3. Saylav, 4. Seçi, 5. Seçiliş, 6. Seçim, 7. Seçiş. 8. 8. Seçki.

İntihap etmek, 1. Ayırmak, (tefrik man.) 2. Ayırtlamak (iyilerini ayırmak man.) 3. Beğenmek 4. Saylamak, 5. Seçmek.

İntihar (etmek), 1. Berinmek, 2. Boğunmak, 3. Kendini öldürmek, 4. Ölünmek.

İntikal (etmek), 1. Anlamak (Sürati intikal: Çabuk anlayış) 2. Bulaşmak (Sirayet etmek). 3. Gecmek (Veraseten intikal, sirayet, nakl man.) 4. Göcmek (İrtihal man.) 5. Kalmak. 6. Sezmek, (Tefehhüm man.) 7. Varmak (tefehhüm man.)

İntikam, 1. Hınç, 2. Kan alma, 3. Kanlık, 4. Öcüt, 5. Öç.

İntikam almak, 1. Acı çıkarmak 2. Hınç almak, hıncını almak, 3. Öcemek, 4. Öcülemek. 5. Öç almak.

İntikat (etmek), 1. Kınamsımak (Müstehziyane intikat man) 2. Öğürlenmek.

İntisap (etmek), 1. Abanmak 2. Aynaşmak, 3. Bağlanmak, 4. baş bağlamak, 5. Çatmk, 6 El tutmak, 7. Kapılanmak, 8. Sokulmak, 9. Tutmak, 10 Yamanmak.

İntişar, 1. Dağılış, 2. Kaplayış, 3. Saçılış, 4. Bürümek, (İstilâ man.) 6. Dolaşmak, 7. Kaplamak, 8. Saçılmak, 9. Tozmak, 10 Türemek, 11. Üremek. 12 Yaygın olmak. 13. Yayılmak, 14 Yayvanlamak.

İntizam, 1. Çeki düzen, 2. Çekim, 3. Dizi, 4. Düzen, 5. Düzenlik. 6. Düzgünlük. 7. Örek, 8. Sıra, 9. Tözüklük, 10 Tüzük.

İntizama girmek, 1. Döleşmek, 2. Düzelmek, 3. Olunmak, 4. Yoluna girmek.

İntizama koymak, 1. Çeki düzen vermek, 2. Çekip cevirmek, 3. Dizmek, dizilmek, diziye koymak, 4. Dölendirmek, 5. Düzeltmek, 6. Düzetmek, 7. Düzlemek 8. Düzmek, 9. Onarmak, unarmak, undurmak. 10. Sıralamak, 11. Yoluna koymak.

İntizamlı, 1. Cemrek. 2. Düzenlik, 3. Düzgen, 4. Düzgün,

5. Sırasında.

İntizamsız, 1. Bozuk, 2. Çolpaz, 3. Dağınık, 4. Düzensiz, 5. Gödek, gödelek, 6. Karşık, 7. Şapşal, 8. Ülgüsüz (Müvazenesiz man.)

İntizar, 1. Beklemek, 2. İrim, 3. Umanç, 4. Umu.

İntizar etmek, 1. Bakınmak, 2. Bakmak, 3. Beklemek, 4. Denemek, 5. Esine durmak, (Biraz beklemek man.) 6. Gözetmek, 7. Gözlemek, 8. Önmek, 9. Sakınmak, 10 Ummak.

İntizar mahalli, 1. Beklenti, 2. Bek yeri (Avcıların bekledikleri yer) 3. Gözleği.

İntuition, (Entüisyon), Sezek, sezgi.

İnzibat, Baskı.

İnzibatlı, Basıklı.

İnzibatsız, Basıksız.

İnzibatsızlık, Başsızlık.

İnzimam, 1. Katılma, 2. Üste gelme, üste koymak.

İnzimam etmek, 1. Katılmak, 2. Koşulmak, 3. Yılınmak.

İnziva, 1. Ayrıksı yaşamak, (Ayrıksı: Münzevi) 2. Bucakta oturmak, 3. Çekilmek, 4. El çekmek, 5. Kapanmak, 6. Karışmamak, 7. Köşeye çekilmek,

İpka, 1. Artırıma, 2. Bırakma, 3. Dokunmama, 4. Yerinde bırakma.

İpotek, 1. Dutu, 2. Öndül, 3. Tutu. 4.Tutuğ,

İptal (etmek)1. Bozmak, 2. Çizmek, 3. Çürütmek, 4. Kaldırmak, 5. Silmek,

İptida, 1. Baş, 2. Başlama, 3. Başlangıç, 4. Başta, 5. Bayak, 6. İlk, 7. İlkin, 8. Ön, 9. Önce, 10. Öncül.

İptidaki, 1. aştaki, Önceki, 2. İlk.

İptidasız, İlksiz.

İptidaî, 1. İlk, 2. İrteki (Kadîm, eski man.)

İptidar (etmek), 1. Başlamak 2. Kıpınmak, 3. Sıvanmak (hareket man.)

İptihaç, 1. Kıvanma, 2. Sevinç, 3. Sevinme, 4. Yüzü gülme.

İptilâ, 1. Düşkünlük, 2. Kınıkma, 3. Kanıkma (İtiyad man) 4. Tutkunluk, 5. Tutunma. 6. Uçkunluk, 7. Yakalanmak.

İptilâ göstermek, 1. Dadanmak, 2. Düşmek, üstüne düşmek, 3. İrdelemek, 4. Kınımak (Bir şeye çok alışmak, düşkün olmak man.) 5. Tutulmak, 6. Yakalanmak, 7. Yelikmek (Bir şeyin üstüne düşmek man.)

İptina (etmek), Dayanmak.

İrade, 1. Buyruğ, buyruk, (Ferman, emir man.) 2. Buyrultu. 3. Dilek (Arzu, ihtiyar man.) 4. Dileme, 5. Erem, 6. Erim, 7. İstek (Arzu, ihtiyar man.) 8. Yarluğ (Ferman, emir man.) 9. Yerliğ (Ferman, emir man.)

İrade etmek, 1. Buyurmak, (Ferman etmek, emretmek man.) 2. Dilemek, (Arzu etmek man.) 3. İrkinmek, 4. İstemek (Taleb ve temenni etmek man.)

İradesi zaif, Uyuntu.

İrae (etmek), 1. Aylamak, 2. Bildimek, 3. Görsetmek, 4. Göstemek, 5. Öğretmek.

İraha, 1. Dinlendirme, 2. Umtuma, 3. Yorgunluk aldırma.

İraka, 1. Ağızdırma, 2. Akıtma, 3. Dökme.

İrakai dem, 1. Kan akıtma, 2. kan alma, 3. Kan dökme,

İrat (varidat man), 1. Gelir, 2 Giriş. 3. Kazanç, 4. Tur.

İrat (İfade man.), 1. Ayıtma, eyitme, 2. Boylama, 3. Getirme, 4. Soylama, soy saylama, 5. Söyleyiş, söyleme.

İrat etmek, Eklemek (Beyan etmek man.) 2. Getirmek, 3. İleri sürmek, 4. Söylemek, 5. Urmak.

İradı nutketmek, Sözlemek.

İradı mesel etmek, Savlamak. savlaşmak.

İraz (etmek), 1. Çekilmek, 2. Çekinmek, 3. Çekişmek, 4. Geri durmak, 5. Kaçınmak, 6. Öğünmek, 7. Yan vermek, 8. Yığmak 9. Yüz çevirmek, 10. Yüz döndürmek. 11. Yüz evürmek.

İrca (etmek), 1. Çeçirmek, geri çevirmek, 2. Döndürmek, geri döndürmek, 3. Eski yerine getirmek, 4. Geriye almak, 5. Kaytarmak, 6. Yan durmak, 7. Yendürmek.

İrfan, 1. Anlayış, 2. Biliğ, 3. Bilik, 4. Bilim, 5. Biliş, 6. Bilme, 7. Bulum. 8. Ereme, 9. Tanıma.

İrfan sahibi, 1. Anlayışlı, 2. bilge, 3. Bilgin, 4. Ergin,

İrs, 1. Babadan kalma, anadan babadan kalma, (Mevrus aile yadigârı man.) 2. Babadan kalmak (Veraseten intikal man.) 3. Değme, (Veraseten intikal man.) 4. Geçme, (Veraseten intikal man.) 5. Kalma (Mevrus man.) 6. Kalmak (Veraseten intikal man.) 7, Konma (Tevarüs man.) 8. Yeme (Tevarüs man.)

İrsal (etmek), 1. Akıtmak,, 2. Göndermek, 3. İletmek, 4. Salmak, 5. Yola çıkarmak, 6. Yollamak.

İrşat (etmek), 1. Doğruya götürmek, 2. Edirmek, 3. Gözünü açmak, 4. Kılavuzlamak, 5. Uyandırmak, 6. Uyarmak, 7. Yedemek, 8. Yol göstermek.

İrtiaş, 1. Elenti, 2. Sarsıntı, 3. Titreme, 4. Ürperti.

İrtiş etmek, 1. Kldırmak, 2. Sakarmak, 3. Sakramak, 4. Sarsılmak, 5. Titremek, 6. Ucunmak, 7. Ürpermek,

İrtibat tesis etmek, 1. Ara bağ-

lık, 3. Biribirini tutma.

İribat tesis etmek, 1. Ara bağlamak, 2. Bağlamak, 3. İlışmak ilişmek, 4. Ulaşmak, 5. Yapışmak.

İrticalen, 1. Ağızdan, 2. Birdenbire, 3. Düşünmeksizin, 4. Tuyumuna.

İrtifa, 1. Yücelik, 2. Yükseklik.

İrtifa peyda etmek, 1. Yukarı kalkmak, 2. Yükselmek, 3. Yükselmek.

İtifaen, Yükseklikçe.

İtihal, 1. Göç, 2. Göçme, 3. Ölüm. ,

İrtihal etmek, 1. Dulunmak, 2. Geçinmek, (Ölmek man.) 3. Göçmek, 4. Kaykılmak, 5. Köçmek, 6. Ölmek.

İrtika, 1. Ağım, 2. Büyüme, 3. İleri gitme, 4. İrişme, 5. Yukrı çıkma, 6. Yüceliş, Yücelme, 7. Yükseliş.

İrtika etmek, 1. Ağmak, 2. İlerilemek, İleri gitmek, 3. Ucalmak, 4. Yukarı çıkmak, 5. Yücelmek, 6. Yükselmek.

İrtihâp, Suç işlemek.

İrva, 1. Doyurma, suya doyurma, 2. Kandırma, suya kandırma, 3. Sıvarma, 4. Sulama,

İrza (etmek), 1. Eğmek, (Temayül ettirmek man.) 2. Gönlünü etmek, 3. Kandırmak, 4. yatıştırmak.

İsabet, 1. Değiş, değdiriş, 2. Dokunuş, dokunma, 3. Düşme, payına düşme, 4. İdi, 5. Varış, 6. Yerine varma, yerini bulma.

İsabet etmek, 1. Darımak, 2. Değmek, (Göz değmek) 3. Doğru söylemek. 4. Doğru varmak, 5. Dokunmak, 6. Düşmek, 7. Oklamak, 8. Sataşmak, 9. Kapmak, 10. Sişimek, 11. Tikmek, 12 Timek, 13. Doğruluğ erkirmek, 14. Tuşmak, 15. Tutmk, 16 Varmak, 17 Yerini bulmak.

İsabet ettirmek, 1. Deydirmek, 2. Dokundurmak.

İsabet etmemek, 1. Cavmk, (İnhiraf man.) 2. Çivmek, (İnhiraf man.)

İsabetli, 1. Doğru, 2. Yerinde, 3. Yerlü yerince.

İsabeti tiayn, 1. Dil bunu, 2. Göz değme, 3. Yenir baş,

İs'af (etmek), 1. Dileğini yapmak, 2. Dinlemek, 3. İşini yapmak, 4. Kınmak (Raz olmak man.) 5. Taplamak, 6. Yerine getirmek.

İsal (etmek), 1. Değirmek, 2. Ekitmek, 3. Erdirmek, 4. Ergürmek, 5. Eriştirmek, 6. İletmek, 7. İrgürmek, 8. İriştirmek, 9. Tapşırmak, 10 Ulamak, 11. Ulaştırmak, 12 Vardırmak, 13, Yetirmek, 14. Yetiştirmek.

İsale edilmek, Koğuşlanmak.

İsar (etmek), 1. Bol bol vermek, 2. Dağıtmak, 3. Esirgemeden vermek, 4. Öyürmek, 5. Saçmak, 6. Üyürmek.

İshal, 1. İğınık, 2. Ötrek, ötürük, ötürek, 3. Söggünlük, 4. Sürgün.

İshal olmak, 1. İçi geçmek, 2. İçi gitmek, 3. İçi sürmek, 4. Ötkürmek, 5. Ötürmek, 6. Sökmek, 7. Sürmek, 8. Yüreği sürmek.

İska, 1. Sıvarma, 2. Sulama, 3. Suvarım.

İska etmek, 1. Sulamak, 2. Suvamak, 3. Suvarmak, 4. Suvatmak, 5. Su vermek.

İska yeri, 1. Suğat, 2. Suğlagı, 3. Sulak, 4. Sulav.

İskân, 1. Kondurma, 2. Oturtma, 3. Turalık, 4. Yerleştirme.

İskân etmek, 1. Duraklandırmak, 2. Konatmak, 3. Kondurmak, 4. Olurmak, 5. Otraklandırmak, 6. Oturtmak, 7. Duraklandırmak, 8. Yerlendirmek, 9. Yerleştirmek, 10. Yurtlandırmak.

İskân edilmek, 1. Cerlenmek, 2. Konmak, 3. Otraklanmak, 4. Yerleşmek, yerleştirmek, 5. Yersinmek.

İskat (etmek), 1. Ağız açtırmamak, 2. Ağzını kapatmak, 3. Dil bağlamak, 4. Kandırmak, 5. Ses çıkartmamak, 6. Sözünü ağzına tıkmak, 7. Susturmak.

İskemle, 1. Beklenti, 2. Sal.

İskemle, 1. Oturgaç, 2. Seke, seki, 3. Sekitmen (Arkalıksız iskemle man.) 4. Sekmen (Arkalıksız iskemle man.) .

İskonto, 1. Baş (Akçe hakkında.) 2. Kırdırma payı, 3. Kırım.

İskonto ettirmek, Kırdırmak.

İsm (İsim), Ad.

İsim vermek, 1. Ad koymak, 2. Ad koymak, 3. Ad vermek.

İsma (etmek), 1. Dinletmek, 2. Duyurmak, 3. İşittirmek, 4. Söz geçirmek, sözünü geçirmek.

İsmet, 1. Arıklık, 2. Yığlınma .

İsmetli, Arı, arık.

İsnat, 1. Çıltak, 2. Çoğul, çogul.

İsnat etmek, 1. Atmak (Birinin üstüne -) 2. Kara çalmak, 3. Üstüne atmak, üzerine atmak, 4. Yaşırmak, 5. Yükletmek.

İspat, 1. Belge, 2. Danık, 3. Tanuk (Şahit man.).

İspat etmek, 1. Aydına çıkarmak, 2. Baylamak (Şartlaşmak, mukavele etmek man.) 3. Berkitmek (Teyit etmek man.) 4. Bilgirtmek, 5. Göstermek, 6. İnandırmk, 7. Ortaya çıkarmak, 8. Sağlamlaştırmak.

İspat edilmek, 1. Aydına çıkmak, 2. Ortaya çıkmak.

İspasmoz, 1. Gerginlik, sinir gerginliği, 2. Titreyiş, titreklik.

İspasmoza tutulmak, Bonçuk - lamak.

İsr, 1. Bilgürme, 2. Çığır, 3. Gidiş, 4. İz, 5. Sansak, 6. Sübük, 7. Sürek, 9. Tas.

İsrine iktifa etmek, 1. Gidişine uymak, 2. İzinden gelmek, 3. İzine gitmek, 4. Yolundan yürü - mek.

İsraf, 1. Artu, 2. Savrukluk, 3. Serpme.

İsraf etmek, 1. Altından girip üstünden çıkmak, 2. Boşuna ver - mek, 3. Har vurmak, 4. Savurmak, 5. Yitirmek, 6. Yoymak (Mahvet - mak man.) 7. Yazık etmek.

İstabl, 1. Ağıl, 2. Ahır.

İsatbl memuru, Ilkıcı (İlkı = sürü.

İstalâktit, 1. Köfürge, 2. Sal - kım taşı.

İstasyon, 1. Beklenti, 2. Durak, 3. Durluk, 4. Eğlek, 5. Uğrak.

İstatistik, Sayalgı.

İstiane, (etmek), 1. Arka iste - mek, 2. Yardım aramak, yardım dilemek, yardım istemek, 3. Yarı dilemek, 4. Yarı Tilemek.

İstiap, 1. Geyinlik, 2. İçine sığma, 3. Sığış.

İstiap etmek, 1. İçine almak, 2. İçine sığmak, 3. Kocalamak, 4. Kaplamak, 5. Sığdırmak, 6. Sığırmak, 7. Sığışmak, 8. Sığıştırmak, 9. Sığmak, 10. Tutmak.

İstib'at (etmek), 1. İraksamak, 2. İraksınmak, 3. Ummamak, 4. Uzak saymak, uzak tutmak, 5. Uzaksımak, 6. Yakıştırmamak.

İstibdal, 1. Değiş (mübadele man.) 2. Değiştirme, 3. Değşür - me.

İstical, 1. Çabukluk, 2. Çabuklanmak.

İstical etmek, 1. İvetlemek, 2. Öleşmek, 3. Övetlemek, 4. Tezle - mek.

İsticvap, 1. Sorağ, 2. Sorağı, 3. Sorak, 4. Sorgu.

İsticvap etmek, 1. Sorguya çek - mek, 2. Söyletmek.

İstida, 1. Sorak (Matlap man.), 2. Soraltı, suratlı, 3. Surak.

İstida etmek, 1. Dilemek, 2. İstemek, 3. Yalvarmak, 4. Yalvarıp yakarmak.

İstidat, Ertem (Hüner, hırfet man.) 2. Öğrek, 3. Sungu, 4. Sungun, 5. Uzluk, 6. Uzlanma, 7. Yordam (Meharet man.)

İstidatsız, 1. Bolumsuz, 2. Çalapa, 3. Çolpa, 4. Eme yaramaz, 5. Sungusuz.

İstidlâl, 1. Anlayış, anlama, 2. Bulma, bulup çıkarma, 3. Çıkarış, çıkarma, 4. Seziş, sezme, 5. Sizik (Hissi kablelvuku man.).

İstif, 1. Dizi, 2. Sıra.

İstif etmek, 1. Çoğalmak, 2. Dizmek, 3. Kalamak (Ocağa odun istif etmek man.) 4. Sıralamak, 5. Üst üste koymak, 6. Yığmak.

İstifa (etmek), 1. Çekilmek, 2. El çekmek,

İstifade, 1. Asıg, asık, 2. As - lam, 3. Kazanç.

İstifade etmek, 1. Asılanmak, 2. Aslamnamak, 3. Kazanmak, 4. Onulmak, 5. Öğrenmek, 6. Tusulmak.

İstifade edilebilir, Eme yarar .

İstifadeli, 1. Asığlığ, 2. Ka - zançlı, 3. Kolaylı.

İstifadesiz, 1. Asığsız, 2. Ka - zançsız.

İstifham, 1. Sorav, 2. Sorma, 3. Soru, 4. Soruğ, 5. Soruk, 6. Sorup anlama.

İstifrağ (etmek), 1. Bulanmak, içbulanmak, bulantıya uğramak, 2. Kaytarmak (Geri vermek, ge - ri çıkarmak) 3. Kısmak, 4. Öğürmek.

İstifsar, 1. Bellemeç, 2. Sorağ, 3 Sorak, 4. Sorma, 5. Soruş.

İstifsar etmek, 1. Ayırtmak, 2. Sormak, 3. Sorup anlamak, 4. Soruşturmak.

İstifsar hatır, 1. Erk sorma, 2. Esenleşme.

İstiğfar (etmek), 1. Suç dile - mek, 2. Tanrıdan bağışlık dilemek.

İstiğna (etmek), 1. Aldırmamak, aldırış etmemek, 2. Bakma - mak, 3. Çekinmek, 4. Kulak as - mamak, 5. Yanılanmak, 6. Yüz çevirmemek.

İstiğrak, 1. Dalgınlık, 2. Dalma, 3. Gömülme (İçine —) 4. Kap - lanma, 5. Kendinden geçme, 6. Koyulma.

İstiğrap (etmek), 1. Danlamak, 2. Danmak, 3. Şaşakalmak, 4. Şaşırmak, 5. Şaşmak, şaşıp kalmak.

İstihale (Tahavvül man.), 1. Başkalaşma, 2. Değişme, 3. Dö - nüm.

İstihale etmek, 1. Aylanmak, aymak, aynamak, 2. Başkalaş - mak, 3. Başkarlanmak, başkar - mak, 4. Biçimi değişmek, 5. Çevrilmek, 6. Değişmek, 7. Dönmek, 8. Paşkarmak.

İstihale, (Ademi imkân man.), Olamazlık, olamamazlık.

İstihare, 1. Erim, 2. İrim.

İstihbar, 1. Duyma, 2. İşitme, 3. Öğrenme, 4. Salığ, salık, 5. Sorma, 6. Soruşturma.

İstihbar etmek, 1. (Duymak, 2. İşitmek, 3. Öğrenmek, 4. Salık almak, 5. Salıklanmak, 6. Salıklaş - mak, 7. Sormak, 8. Soruşturmak.

İstihbarat memuru, Ilpeşin.

İstihdaf (etmek), 1. Amacla - mak, 2. Emeçlemek, 3. Gözünü dikmek.

İstihdam (etmek), 1. İşletmek, 2. Kullanmak.

İstihfaf, 1. Aldırmazlık, aldırmamazlık, 2. Azımsayış, az görüş, 3. Beğenmezlik, beğenmemezlik, 4. Kulak asmama, kulak verme - me.

İstihfaf etmek, 1. Adam yerine koymamak, 2. Aldırmamak, 3. Az görmek, 4. Azımsamak, 5. Beğenmemek, 6. Dumsaymak, 7. Saymamak, 8. Yensemek, 9. Yenilemek, 10. Yeyni tutmak.

İstihkak, 1. Alacak, 2. Emek, 3. Yaralık.

İstihkâm, 1. Baru, 2. Beklik (müstahkem, muhkem olma), 3. Berlik, 4. Korgan, 5. Kurgan, 6. Or. ,

İstihkâm nöbetçisi, 1. Bekçi, 2. Karakol.

İstihkar (etmek), 1. Aşağıla, mak, aşağı tutmak, 2. Azırgamak, azışmak, 3. Basınmak, 4. Küçüksemek.

İstihlâk, (etmek), 1. Bitirmek, 2. Örtemek, 3. Tüketmek.

İstihmam (etmek), 1. Çimmek (Irmağa, göre girip yıkanmak man.) 2. Yıkanmak, 3. Yunmak.

İstihraç (etmek), 1. Çıkarmak, 2. Enlemek, 3. Sökmek.

İstihsal, (etmek), 1. Elde etmek, 2. Ele geçirmek, 3. Kazanmak.

İstihsan (etmek), 1. Beğenmek, 2. Gökçe görmek, 3. Güzel bulmak.

İstihya (etmek), Utanmak.
2. Gelesi, 3. İleri, 4. Ön.

İstikbal (Ati man.), 1. Gelecek,

İstihza, 1. Alay, 2. Tutunma, 3. Gülünecek, 4. Kesinti.

İstihza etmek, 1. Alay etmek, 2. Eğlenmek, eğlenceye almak. 3. Gülmek, 4. Kesintiye almak, 5. Sanamak, 6. Yanışlamak, yanışıklamak, 7. Yansılamak (İstihza ile taklit etmek man.)

İstihzar, 1. Anıklanma, 2. Anukluk, 3. Anınma.

İstihzaratta bulunmak, 1. Anıklanmak, 2. Anunmak, 3. Davranmak, 4. Kurmak, 5. Srvanmak, 6. Yetiştirmek.

İsikamet (Sadakat man.) 1. Doğruluk, 2. Onan unan, 3. Tüzük.

İstikamet (Cihet man.) 1. Anaç (Karşı, ön taraf man.) 2. Çığır (Umumî olarak yol man.) 3. Düş, 4. Görü, 5. Yön, 6. Yönter.

İstikamet almak, 1. Düşlenmek, 2. Tüzlünmek, 3. Yönelmek, 4. Yöntermek.

İstikametsiz, 1. Eğri, 2. Tüzsüz, 3. Yönsüz.

İstikbal, (Ati man.) 1. Gelecek, 2. Gelesi, 3. İleri, 4. Ön.

İstikbalen, 1. İleride, 2. Yarın.

İstikbal (etmek, karşılamak man.) 1. Karşılamak, 2. Karşımak.

İstikbalci, 1. Karışcı, 2. Karşılayıcı.

İstiklâl, 1. Başına buyurukluk, 2. Başlıcalık, 3. Baştaklık, 4. Buyurganlık (Amirlik man.) 5. Kendi başına olma.

İstiklâl sahibi, 1. Başına buyuruk, 2. Başlı başına, 3. Ermiş barmış, 4. Kendi başına.

İstikmal (etmek), 1. Bitirmek, 2. Bütünlemek.

İstiknah (etmek), Araştırmak, içini aramak, 2. Derinleştirmek, derinine girmek, 3. Erdelemek, 4. İrişmek.

İstikrah, 1. İğrenme, 2. Tiksinme.

İstikrah etmek, 1. İğrenmek, 2. İrikmek, 3. Tiksinmek, 4. Titsinmek, 5. Yarsımak, 6. Yerinmek.

İstikrar (etmek), 1. Beğlenmek, 2. Diplenmek, 3. Durmak, 4. Dölenmek, 5. Tolanmak, 6. Tölenmek, 7. Tulanmak, 8. Urnamak, 9. Yerleşmek, 10. Yersinmek.

İstikrarsız, 1. Duraksız, 2. Durmaz, dinlenmez, 3. Oynak.

İstikraz, 1. Alım, 2. Ödünç, 3. verme.

İstikraz etmek, 1. Borç almak, borçlanmak, 2. Ödünç almak.

İstikşaf (etmek), 1. Andamak, 2. Derinleştirmek, 3. Eyertmek, 4. İnceden inceye aramak, 5. Soruşturmak.

İstiksar etmek, 1. Çoğumak, 2. Çoğumsamak, 3. Çok görmek, 4. Çoksunmak.

İstikşaf (etmek), 1. Andamak, 2. Anlamağa çalışmak, 3. Gözetlemek, 4. İzlemek, 5. Yelinlemek, 6. Yoklamak.

İstikşaf kıtası, Aravul.

İstikşaf köpeği, Sansun.

İstilâ, Basu.

İstilâ etmek, 1. Alazlamak (Yaranın vücude yayılmas). 2. Ele geçirmek, 3. Eliktirmek, 4. Kabanlamak, 5. Kaplamak, 6. Karımak (Bütün yüzünü gözünü çıban karmış) 7. Tutmak 8. Ulamak, 9. Yayılmak.

İstilâ Salgın.

İstima (etmek), 1. Aslamak, 2. Dinlemek, 3. Duymak, 4. Eslemek, 5. İslemek, 6. İşitmek, 7. Kulak asmak, 8. Kulak salmak, 9. Kulak tutmak, 10. Kulak vermek.

İstimal etmek, 1. İşletmek, 2. Kullanılmak, 3. Tutınmak (Vücude tatbik edieln şeyler hakkında.)

İstimdad (etmek), 1. Sığınmak (İltica man.) 2. Yardım istemek.

İstimlâk (etmek), 1. Alıvermek, alıvirmek, 2. Benimsemek, 3. Eğlenmek (Sahip çıkmak man.) 4. İğelemek.

İstimrar, 1. Bir düzüye gitme, 2 Durmama, 3. Kesilmeme, 4. S...e, 5. Sürüp gitme.

İstimrar etmek, 1. Sürmek, 2. Sürüp gitmek.

İstinaf (etmek), 1. Baştan başlamak, 2. Bozdurmak istemek, 3. Yeniden başlamak.

İstinas, 1. Alışkanlık, alışma, 2. Evsinme (Ehlileşme man.).

İstinas etmek, 1. Alışmak, 2. Avınmak, 3. Denemek, 4. Dölenmek, 5. Evsinmek.

İstinas etmiş, 1. Alışkan, alışkın 2. Öğür.

İstinad, 1. Ardılma, 2. Arka bulma 3. Dayanma, 4. Güven.

İstinad etmek, 1. Arkalanmak, 2. Arka vermek, 3. Bel bağlamak, 4 Dayanmak, 5. Güğenmek, güvenmek, 6. Koşmak, 7. Söykenmek 8. Söykünmek.

İstinatgâh, 1. Arka, 2. Basruğ, 3 Dayanç, 4. Diremeç, 5. Güvenç, 6 Dayak, 7. Dayan, 8. Dayanç, 9. Dayanıç, 10 Tutamak,

İstinbat (etmek), 1. Anlaşılmak, 2. Çıkarmak, 3. Sezmek, 4. Suzmak.

İstinkâf (etmek), 1. Baş çevirmek, 2. Çekilmek, 3. El çekmek, 4. Geri dönmek, 5. İstememek, 6. Yüzün dönmek.

İstinsah (etmek), 1. Almak, 2. Benzerini çıkarmak, 3. Geçirmek, 4. Göçürmek, 5. Yazmak.

İstintaç, Son çıkarma.

İstintaç etmek, Son çıkarmak.

İstintak, 1. Sorağ, 2. Sorak, 3. Soruğ, soruk.

İstintak etmek, 1. Sorguya çekmek, 2. Söyletmek.

İstirahat, 1. Dinleniş, 2. Yatı 3. Dinlenme.

İstirahat etmek, 1. Dinlenmek, 2. Eğlenmek, 3. Sekilemek, 4. Sekilenmek, 5. Yorgunluk almak.

İstirahat mahalli, 1. Dinlek (İstirahat yeri ve zamanı man.) 2. Eğlek (Meks, tavakkuf yeri man.)

İstirca (etmek), 1. Yakarmak, 2. Yalvarmak.

İstirdat (etmek), 1. Geri almak, 2. Geri istemek.

İstirha, 1. Gevşeklik, gevşeme,

İstirham, 1. Umuç, 2. Umunç, 3. Yakarış, 4. Yalvarış.

İstirham etmek, 1. Ayağına düşmek, 2. Yakarmak, 3. Yalvararak dilemek, 4. Yalvarıp yakarmak, 5. Yalvarmak.

İstirkap, Çekememe.

İstirkap etmek, Çekememek.

İstisna (etmek), 1. Konurmak, 2. Koparmak, 3. Kökünden koparıp çıkarmak, 4. Kökünü kazımak, 5. Sökmek, 6. Tepelemek, 7. Yok etmek.

İstisgar (etmek), 1. Az bulmak, 2. Azımsamak, 3. Gücürgenmek, 4. Küçük görmek, 5. Küçüklemek.

İstiskal etmek, 1. Ağırlanmak (Bir şeyi fazla pahalı veya ağır saymak man.) 2. Yüksünmek (Ağır yük saymak man.)

İstişare etmek, 1. Danışık etmek, 2. Danışmak, 3. Tanışık, 4. Uylamak, uylanmak, 5. Uylaşmak.

İstişhat (etmek), 1. Tanık tutmak.

İstişmam (etmek), 1. Koklamak, 2. Koku almak, 3. Koku duymak, 4. Sezmek.

İstitaat, 1. Elden gelme, eli yetme, 2. Gücü yetme, 3. Yeterlik, yetim.

İstitale, 1. Uzadı, (Bunun bir uazdısı var). 2. Uzama, 3. Uzantı.

İstitrad, Söz arası.

İstirdaden, 1. Aralıkta, 2. Sırası gelmişken.

İstizah (etmek), 1. İstemek, 2. Sorgulamak, 3. Sorguya çekmek, 4. Sormak.

İstizan (etmek), 1. Danışmak, 2. İstemek (Bırakılmasını -) 3. Sormak, 4. Tanışık etme (İstişare man.)

İsyan, 1. Azgınlık, 2. Kalkış, 3. Koskolan, 4. Yazık (Günah, ma - siyet man.).

İsyan etmek, 1. Azmak, 2. Baş kaldırmak, 3. Betermek, 4. Boyun germek, 5. Dirkilmek, 6. Kaynamak, 7. Üznemek, 8. Ayaklanmak.

İşaa, Yayma.

İşaa etmek, Yaymak,

İş'al (etmek), 1. Parlatmak, 2. Tutuşturmak, 3. Yakmak, 4. Yulbutmak.

İşaret, 1. An, 2. Bel (Bel komak.) 3. Belgi, 4. Belik, 5. Bellik, 6. Çetek, 7. Em, 8. İm (Parula ve haber man.) 9. Kertik, 10. Tamga,

İşaret etmek, koymak. 1. Bilgilemek, 2. Çentmek, 3. En vurmak 4. Göstermek (El ile, göz ile, kaş ile birine veya bir şeyi işaret etmek man.) 5. İmlemek, 6. Kertmek, 7. Damgalamak.

İşaretleşmek, 1. İmleşmek, 2. Salışmak

İşaret kulesi, Kargu

İşba, 1. Bükütme, 2. Doğurma

İşgal (etmek), 1. Alıkoymak 2. Çalıştırmak, 3. İşte bulundur -

mak, 4. İş vermek, 5. Oyalamak 6. Tutmak, 7. Uğraştırmak

İşgüzar, 1. Becerikli, 2. Evcimen, 3. Hamarat, 4. İşçimen, 5. Şermet, 6. Yordamlı

İşhat (etmek), 1. Baylamak, 2. Tanık göstermek. 3. Tanık tutmak

İşkâl (etmek), 1. Güçleştirmek 2. Zora sokmak

İşkence, 1. Etki, 2. Kın

İşkence etmek, 1. Kıynamak, 2. Sınıktırmak

İşkence çekmek, Sınıkmak

İşmizaz, 1. Sürenlemek, sürön-dömek, 2. Yindirgemek, yindirkemek, 3. Yüz buruşturmak

İşrap (etmek), 1. Dokundurmak, 2. Kapalıca anlatmak

İşret, İçki

İşrete müptelâ, İçkici

İştial (etmek), 1. Alevlenmek, 2. Büynümek, 3. Parlamak, 4. Tutunmak 5. Tutuşmak, 6. Yalınlanmak, 7. Yeldirmek

İştibah, 1. Çatallık, 2. İşkil, 3. Siziğ

İştibah etmek, 1. Bedrilmek, bedrinmek, 2. İşkillenmek, 3. İmenmek

İştidat (etmek), 1. Ağırlaşmak (Hastalık hakkında), 2. Artmak 3. Bekelmek (hastalık hakkında.) 4. Büyümek, 5. Sertleşmek, 6. Yeğinmek

İştigal (etmek), 1. Çalışmak, 2. İş edinmek, 3. İş işlemek, 4. İşlemek, 5. Uğraşmak

İştiha, 1. İstek, 2. Karnı acıkma, 3. Özenç, 4. Yiyesi,

İştiha açmak, 1. Acıktırmak 2. İsteklendirmek, 3. Yiyesini getirmek,

İştihalanmak, 1. Ağzı sulanmak 2. İmrenmek (bir şeye arzu duymak man.) 3. İsteklenmek, istek duvmak, 4. Kınıkmak, kurukmak, 5. Umsunmak (arzu duyarak umut beslemek man.)

İştihaaver, 1. Açar, 2. İstek veren, 3. Umsuluk, 4. Yenek, 5. Yeygel

İştihalı, İstekli

İştihasız, 1. Bıkkın, 2. İsteksiz,

İştihar, 1. (İsim man.) 2. Ad san, 3. ün

İştihar etmek, 1. Ad kazanmak 2. Ad vermek 3. Çavıkmak, 4. Çavlanmak, 5. Ün almak, 6. Ünemek, ünlenmek

İştikâ, 1. Sızıltı, 2. Yanıb yakılma

İştikâ etmek, 1. Sızlanmak, 2. Yanıkmak 3. Yanıb yakılmak

İştira, 1. Alım, 2. Alma, 3. Satın alma

İştirak, 1. Birlik, 2. Ortaklık

İştirak etmek, 1. Birleşmek, 2. Birlik kurmak tesisi iştirak man.) 3. Birlkte bulunmak, 4. Karışmak 5. Katılmak, 6. Ortak olmak, 7. Ortaklık etmek, 8. Ortaşmak,

İştirak ettirmek, 1. Birleştir - mek, bir araya getirmek, 2. Birlige getürmek, 3. Diğirtmek, 4. Or - tak etmek.

İstirak hissesi, Pay.

İştiyak, 1. Göresi, 2. Özleme.

İştiyak duymak, 1. Eymenmek, 2. Göreceği gelmek, 3. Göresi - mek, 4. Gönlü çekmek, 5. İçi çekmek, 6. İstemek, 7. Özlemek, 8. Özülemek.

İşve, 1. Kılmç, 2. Kırıtış, 3. Oynaklık, 4. Yanı, 5. Yosmalık.

İşvelenmek, Süzünmek.

İşvebaz, 1. Aldam, 2. Fingirdek, 3. Kırıtkan, 4. Oynak, 5. Yosma.

İşvebazlık etmek, 1. Finkürmek, 2. Kılımsımak, 3. Kırıp dö - külmek, 4. Kırıtmak.

İta, 1. Veriş, 2. Yaluğ.

İta etmek, Vermek.

Ahzüita, 1. Alım satım, 2. Alış veriş..

İtaat, 1. Tapık, 2. Tönüşüklük.

İtaat etmek, 1. Ağzına bakmak, 2. Bağınmak, 3. Bakmak, 4. Baş eğmek, 5. Baş indirmek, 6. Boy - sunmak 7. Boyun eğmek, 8. Boyun sunmak, 9. Boyunsümek, 10. Bo - yun sürmek, 11. Boyun tutmak, 12 Boyun vermek, 13. Buyruk tutmak, 14. Dinlemek, 15. Kulak asmak, 16. Kulak tutmak, kulak vermek, 17. Onamak, 18. Söz dinlemek, 19. Uymak.

İtaat ettirmek, 1. Bakındırmak, 2. Bakındurmak, 3. Boyun eğdir - mek, 4. İyermek, 5. Yükündür - mek.

İtaatsiz, 1. Haylamaz, 2. Tı - naksız

İtaatsizlik, Dirkilme.

İtaatsizlik etmek, 1. Dile gel - mek, 2. Dirkilmek.

İt'am (etmek), 1. Aşlamak, 2. Yedirmek, 3. Yemeklemek, 4. Yiyesi vermek.

İt'ap (etmek), 1. Dindirmek (Hayvanı fazla yormak man.) 2. Yıldırmak, 3. Yorgunluk vermek, 3. Yormak.

İtap, 1. Dokunç, 2. Kakınç, 3. Kalış, 4. Darılma.

İtap etmek, 1. Darılmak, 2. Kakımak, 3. Paylamak, 4. Tersle - mek.

İtfa (etmek), 1. Bastırmak, 2. Söndürmek, 3. Söyündürmek, 4. Uçurmak.

İthaf (etmek), 1. Armağan vermek, armagan sunmak,2. Sun - mak (Umumî olarak takdim man.)

İtham etmek, 1. Aşalağmak, 2. Suç atmak, 3. Suçlamak.

İtibar, 1. Değer, değer verme, 2. Güven, güvenç, 3. İnan, inanç, 4. Onur, 5. Ölçü (Tahmin man.) 6. San (Riayet man.) 7. Sanama, 8. Saygı, 9. Sürüm, 10. Yalım

Öz Türkçe karşılıklar

(Kredi man.)

İtibar etmek, 1. Değer vermek, 2. Güvenmek, 3. İnanmak, 4. İp - lemek, 5. Saymak, 6. Tutmak.

İtibardan düşürmek, 1. Atılmak, 2. Düşmek, 3. Tülemek.

İtibar sahibi, 1. İnamlı (Emniyet kazanmış man.) 2. Söz eri, 3. Sözü geçer.

İtibarsız, Geçmez, sözü geç - mez.

İtidal, 1. Oran, 2. Ölçü, 3. Ya - vaşlık, 4. Yön.

İtidal sahibi, 1. Oranlı, 2. So - ğuk kanlı, 3. Yavaş.

İtidalsiz, 1. Esrik, 2. Ölçüsüz.

İtikâf, 1. Çekilip karışmama, 2. El çekme, el etek çekme, 3. Ka - panma kapanıp kalma, 4. Suğma (Darılarak itikâf).

İtikat, 1. ağlanma, 2. İnan, 3. İnanç, 4. İnanma.

İtikâl, 1. Aşınma, 2. Oyulma, 3. Yenme, 4. Yirim.

İtikat etmek, 1. ağlanmak, 2. İnanmak.

İtikat ile mana vermek, Yor - mak.

İtikadı batıla Çürük sanılar.

İtilâ, 1. Ağma. 2. Erme, 3. Erişme, irişme, 4. Yetişme, 5. Yu - karı çıkma, 6. Yücelenme, yücelme, 7. Yükselme.

İtilâf, 1. arış, 2. Birlik, 3. Söz birliği, 4. Yaraşık.

İtilâf etmek, 1. Anlaşmak, 2. Bağdaşmak, 3. Bağınmak, 4. Birleşmek, 5. Bolaşmak, 6. Görüşme, görüşüb konuşma, 7. Sözleşmek, 8. Undurmak, 9. Uylaşmak, 10. Uyuşmak, 11. Uzlaşmak.

İtimad, 1. Güven, 2. İnak, 3. İnam, 4. İnanılır, 5. İnan, 6. İnanç, 7. Umunç

İtimad etmek, 1. Arkalamak, 2. Belbağlama, 3. Dayanmak, 4. Güvenmek, 5. İnanmak,

İtimada şayan, 1. İnanç, 2. İnançlık.

İtina, 1. Den, 2. Özen, özen - me.

İtina etmek, 1. Çalışmak, 2. Değer vermek, 3. Denlemek, 4. Emenmek, 5. Kıvanlamak, 6. Özenmek, özenip bezenmek, 7. Sakınmak, 8. Üstüne düşmek.

İtina ile, 1. Özenerek, 2. Özenle, 3. Yavaşçacık.

İtinalı, 1. Denli, denlü, 2. Hırlı, 3. Uz (Meharetli man.).

İtinasız, 1. Körs, 2. Teteme.

İtiraf (etmek), 1. Ağzıyle söylemek, 2. Bilinmek (Kendine bir suçu tanımak, bir suçtan müteessir olmak man.) 3. Boşunmak, 4. Dışarı vurmak, 5. Diliyle söyle - mek, 6. Suçunu söylemek, 7. Üs - tüne almak.

İtiraz (etmek), 1. Bangılda - mak, 2. Bozdurmak istemek. 3. Bozmağa kalkısmak,, 4. Çemkürmek, 5. Çürütmeğe kalkışmak, 6. Engel çıkarmak, 7. Gmarnmak. 8. Karanlamak, 9. Karşı gelmek. 10. Karşılamak, 11. Karışık vermek.

İtisaf, Yolsuzluk.

Öz Türkçe karşılıklar

İtiyat, 1. Alışkanlık, 2. Alışkınlık, 3. Alışma, 4. Görenek, 5. Kılık, 6. Toka, 7. Türe, 8. Üyenek.

İtiyad etmek, 1. Alışmak, 2. Kanıkmak, 3 Kanıksamak, 4. Sınaşmak.

İtizal (etmek), 1. Bir yana ayrılmak, 2. Çekilmek, 3. El çekmek, 4. El tartmak, 5. El yunmak.

İtizar (etmek), 1. Bağışlık dilemek, 2. Coruk koşmak (manasız bahaneler bulman man.) 3. Eksiklik dilemek, 4. Ortanmak.

İtlâf (etmek), 1. Bitirmek, 2. Bozmak, 3. Öldürmek, 4. Ölürmek, 5. Yoğaltmak, 6. oYk etmek.

İtmam, 1. Bağlayış, 2. Bitim. 3. Bitirim, 4. Tükeniş.

İtmam etmek, 1. Başarmak, 2. Başkarmak, 3. Bitirmek 4. Bütün etmek, 5. Bütünlemek, 6. Savmak 7. Tüketmek, 8. Ulamak, 9. Yetirmek

İtimnan, 1. İnan, inanç, 2. Kanıkma, 3. Sağlamlık.

İtminan hasıl etmek, 1. Gönül dölenmek, 2. İnanmak, 3. Kanmak.

İttiba (etmek), 1. İzine uymak, 2. Uymak .

İttifak, 1. Anlaşma, 2. Antlaşma, 3. Baylav, 4. Birlik, 5. Düzenlik, 6. Fl bir, 7. El birliği, 8. Söz birliği,

İttifak etmek, 1. Anlaşmak, 2. Antlaşmak, 3. Birleşmek, 4. El bir etmek, 5. Kavışmak, 6. Söz bir etmek, 7. Sözleşmek, 8. Uylaşmak, 9. Uyuşmak, 10. Uzlaşmak.

İttifaksızlık, Bozuşukluk.

İttihat, 1. Birkit, 2. Birikme, 3. Birleşme, 4. Birlik, 5. El bir.

İttihad etmek, 1. Birikmek, 2. Birleşmek, 3. Bir olmak, 4. Ekleşmek.

İttihadsızlık, 1. Anlaşmamazlık, 2. Ayrılık, 3. Birleşmezlik, 4. Dağnıklık.

İttihaz (etmek), 1. Almak (Tedbir, ölçü —) 2. Bakmak, 3. Düşünmek, 4. Edinmek, 5. Kullanmak (Gibi —) 6. Kurmak, 7. Tutunmak.

İttikâ (etmek), 1. Dayanmak, 2. Yaslanmak, 3. Yastanmak, 4. Yığılınmak
Yığlınmak.

İttilâ (veya ıttıl), 1. Bilik, 2. Bilim, 3. Biliş.

İttıla hasıl etmek, 1. Grümlük bulmak, 2. Öğrenmek.

İttırat, 1. Bir düzüye olma, 2. Bir teviye olma, 3. Değişmeme, 4. Hep bir olma, 5. Uygunluk.

İttıratsız, 1. Değişik, 2. Hep değişen, 3. Karmakarışık, 4. Şalkavış. ,

İttisa (etmek), 1. Bolalmak, 2. Bollanmak, 3. Bollaşmak, 4. Genişlemek genişlenmek. 4. Yayılmak, 5. Yayınmak.

İttisal, 1. Bitişiklik, 2. Ulaş, 3. Yakınlık.

İttisal etmek, 1. Biribirine dokunmak, 2. Bitişmek, 3. Dokuşmak, tokuşmak (temas man.)

4. Kavuşmak, 5. Ulyanmak, 6. Ulaşmak.

İttisalinde, 1. Bitişiğinde 2. Yanıbaşında.

İttisal mahalli, İttisal noktası,, Çatırık.

İtyan (etmek), 1. Getirmek, 2. Ortaya koymak.

İvaz, 1. Değşüt, 2. Karşılık, 3. Öç, 4. Ödek, 5. Uğur, 6. Yanut.

İvicaç, 1. Buruluş, 2. Büğül, 3. Devrimeç, 4. Dolambaçlık, 5. Dolaşıklık, 6. Eğrilme, 7. İğrilik, İğrilme, 8. Kıvrım.

İvicaç hasıl etmek, 1. Bükülmek, 2. İğrilmek, 3. Kamgırmak, 4. Kıvrılmak.

İvicaçlı, 1. Dolambaç, dolambaçlı, 2. Eciş bücüş, 3. Eğmeç, 4. Eğri büğrü, 5. Girintili çıkıntılı, 6. Yılankavi.

İyadet, 1. Göre varma, 2. Sayrı sorma.

İzaa (etmek), 1 Elden çıkarmak, 2. İtirmek, yitirmek, 3. Kaçırmak, 4. Yitürmek, 5. Yok etmek, 6. Yoksuz kılmak.

İzabet (etmek), 1. Eritmek, 2. Kaynatmak, 3. Koymak, 4. Sızdırmak.

İz'aç (etmek), 1. Baş ağrıtmak, 2. Can sıkmak, 3. İncitmek, 4. İrgamak, 5. Sırnaşmak.

İz'aç eden, 1. Sarılgan, 2. Sırnaşık.

İz'aç eden, 1. Sarılgan, 2. Sırnaşık.

İzah, 1. Açık anlatma, 2. Aydınlık, 3. Belirtme, 4. Yorum.

İzah etmek, 1. Açmak, 2. Anlatmak, 3. Aydın etmek, 4. Aydınlatmak, 5. Belirtmek, 6. Döşenmek, 7. Yörmek.

mek, 7. Yörmek.

İzale (etmek), 1. Arındırmak (Temizlemek man.) mec.) 2. Gidermek, 3. Kaldırmak, 4. Konurmak, 5. Ortadan kaldırmak, 6. Savuşturmak, 7. Yok etmek.

İzalei bikr etmek, 1. Bozmak, 2. Kızlık almak.

İzam (etmek. Büyütmek man.) 1.Büyütmek, 2. Ündürmek.

İzam (etmek, Göndermek man.) 2. Göndermek, 3. Ilgar etmek, ılgar ettirmek, 4. İlletmek. 5. Salmak, 6. Yollamak.

İz'an 1. Anlak, 2. Anlayış, 3. Annak, 4. Bilik, 5. Bulgu, 6. Çılgı, 7. Kavrayış.

İzrar, Yanak.

İzaz (etmek), 1. Ağırlamak, 2. Konuklamak, 3. Oğulçamak, 4. Sayılmak, 5. Toylamak, 6. Ululamak.

İzdiham, 1. Capur, 2. Çakıtlık, 3. Çarşak, 4. Çokluk, 5. Çoku, 6. Öğüş, 7. Sıkış, 8. Tıklış, 9. Tümlük, 10. Yığnak, 11. Yığıntı.

İzdiham husule getirmek, 1. Birkitmek, 2. Çoknaşmak, 3. Sıkışmak, 4. Tıkılmak, 5. Tıkışmak, 6. Toplanmak, toplaşmak, 10. Üşündürmek.

İzdivaç, Evlenme.

İzdivac etmek, 1. Baş göz ol-

mak, 2. Erlenmek, 4. Evlenmek.

İzdivac a talip olmak, 1. Kız istemk, 2. Kolmak (Talep ve rica etmek.)

İzdivac etmek, 1. Artmak, 2. Çoğlamka, 3. Koşulmak,.

İzhar (etmek), 1. Açığa vurmak, 2. Aylamak, 3. Belgirtmek, 4. Belgürtmek, 5. Belirtmek, 6. Belil etmek, 7. Bilgirtmek, 8. Göründürmek. 9. Göstermek, 10. Ortaya çıkarmak, ortaya koymak.

İzharı aczetmek, Calırmak.

İzharı teessür etmek, Uvunmak.

İzn (İzin), 1. Bar, 2. Boşuğ, 3. Eren, 3. Yol açma (Müsaade man.) 4. Yol verme.

İzrar (etmek), 1. Talkamak, 2. Tanamak, 3. Yakmak (Çok zarar vermek, harab etmek, mahvetmek man.)

İzzet, 1. Değer, değer verme, 2. Erk, irk (Kuvvet, kudret man.) 3. Yücelik, yüceltme, 4. Yükseklik, yükseltme.

İzzeti nefse dokunmak, 1. Kana dokunmak, 2. Kana gitmek.

J

Jale, 1. Çalın, 2. Çiğ, 3. Çilenti.

Jandarma, Kır ağası.

Jenk, 1. Kir, 2. Pas.

Jengâr, Göz taşı.

Jurnal, (etmek), Yonamak (Rapporteur man.).

Jurnal (Yevmiye defteri man.) 1.Bitik, 2. Günlük bitik, gündelik bitik.

K

Kabahat, 1. Ağman, 2. Kötü iş, 3. Oyat (Ayp, kusur man.) 4. Suç, 5. Yağır, yanır, 6. Yakışıksız, 7. Yakışmaz. iş (Günah man.)

Kabahat işlemek, 1. Sürçmek, 2. Yanılmak.

Kabahatli, 1. Kötü, 2. Suçlu, 3. Suyluğ.

Kabih, 1. Çirkin, 2. Görksüz, körksüz, 3. Kötü, 4. Yakışıksız, 5. Yaraşıksız.

Kabil, 1. Kılarlık, 2. Olabilir.

Kabili ekl, Yenir.

Kabili icra, Yapılabilir.

Kabili inhina, 1. Büklevcen, 2. Eğilip bükülür, 3. Enilcek.

Kabili istifa, **Kabili tahsil**, Alınabilir.

Kabili izale, Ortadan kaldırılabilir.

Kabili itiraz, Söz götürmez.

Kabili sükna, Oturulabilir.

Kabili tahammül, Çekilir.

Kabili takallüs, Yumulgan.

Kabili tamir, **Kabili tashih**, Düzeltilebilir.

Kabil, 1. Soy, 2. Türlü.

Kabilinden, 1. Benzer, 2. Gibi, 3. Kılıklı, 4. Soyundan.

Kabile, 1. Aymak, 2. Boy, 3. El, il, 4. Irık, 5. Küren, 6. Oba, 7. Omağ, omak, 8. Oymak, 9. Uğuş, ulus, 10. Ulus, 1.. Uruğ, uruk.

Kabile halkı, Ocağ.

Kabile teşkilâtı, Ok.

Kabile, 1. Anacı karı, 2. Anaçı, 3. Çay ana, 4. Ebe, 5. İkilikçi.

Kabiliyet, 1. Cipteşlik, 2. Son - gun, 3. Söl (Hüner, marifet man.) 4. Sungun, 5. Yöntem.

Kabiliyetli, 1. Erdemli (Hünerli, san'atkâr man.) 2. Eli uz, 3. İş eri, 4. Ket, 5. Kuluk, 6. Ulam, 7. Uz.

Kabiliyetsiz, 1. Çalapa, 2. Çönge. 3. Eme yaramaz.

Kabine, (Heyeti Vekile), Sü - rün, (Saray erkânı, Devlet şûrası man.)

Kabl, 1. Ön, önce, 2. Öndün.

Kablelvuku hissetmek, 1. Dan - mak, 2. Sezmek.

Kablettaam, 1. Yemekten önce, 2. Yemezden öndün.

Kablezzuhur, 1. Öğleden önce, 2. Öğleden öndün.

Makabl, 1. Geçen, geçmiş, 2. Önceki.

Kabr, 1. Gömgen, 2. Kara yer, 3. Kurgan, 4. Sin, 5. Tuplu.

Kabre koymak, 1. Gömmek, 2. Sinlemek, 3. Toprağa koymak.

Kabristan, 1. Ölütlük, 2. Ölü - lük 3. Sınla, 4. Sinle, 5. Sinlik

Kabul, 1. Alıp kullanma, 2. Alma 3. Baylav, 4. Seçme.

Kabul etmek, 1. Almak, alıp kullanmak, 2. Eslemek (Ehemmi - yet vermek man.) 3. Karşılamak (Misafiri kabul man.) 4. Kendine yedirmek, 5. Onamak, unmak.

Kabul etmemek, Sekitmek.

Kâbus, 1. Ağır bastı, 2. Ağır basma, 3. Ağırlık, 4. Ağırlık bas - ma, 5. Basan, 6. Basırganca, 7. Basırganma, 8. Baskan, 9. Basrık, 10. Kara basalak, 11. Karabasan, 12. Kara baskan, 13. Kara kora, Kara kura.

Kâbusa tutulmak, 1. Ağırlık basmak, 2. Basırgınmak.

Kabz (Alma man.) 1. Alış 2. Alma, 3. Ele alma, 4. Kavrama, kavrayış.

Kabzetmek, 1. Almak, 2. Aparmak, 3. Avuçlamak, 4. Ele almak, ele geçirmek, 5. Kavramak, 6. Yakalamak.

Kabzı ervah, Can alma.

Kabz (İnkıbaz man.) 1. Peklik, 2. Tutkunluk.

İnkıbaza uğramak, Peklik çekmek.

Kabza, 1. Avuç, 2. Baldak, 3. Kulp, 4. Sal (Ok kabzası man.), 5. Sap, 6. Tutak, 7. Tutam, 8. Tutka, 2. Tutuncak.

Kadar, (Mikdar, tahmin ve intiha anlatmak üzere bir ek gibi kullanılır), 1. - dek, değin, 2. -denli, denlü. 3. Deyri.

Bu kadar, 1. Bu denli, bu denlü, 2. Bunca.

Ne kadar, 1. Ne denlü, 2. Kaç.

Kadavra, Ölümse.

Kaddü kamet, 1. Boy, 2. Boy - bos, 3. Sin.

Ka'de, Oturuş.

Kadeh, 1. Ayağ, 2. Bert, 3. Bostağan, 4. Camcak, cömcek, cöm - çü (içine mayiat konan kâse gibi

kap man.) 5. Sagır (Farsça "sa - ğar,, ın Türkçe aslı). 6. Sağrak, 7. Sığrak, 8. Senek 9. Suğrak.

Kadem, 1. Adım, 2. Ayak, 3. Uğur (mec.), 4. Yom.

Kademli, 1. Uğurlu, 2. Yomlu.

Kademsiz, Uğursuz.

Kademe, 1. Basamak, 2. Sek - meç, 3. Yerge.

Kader, 1. Alın yazısı, 2. Bitik, Bitime, 3. Erdik, 4. Erze, 5. Suğur, 6. Sur, 7. Yazgı, yazgu, 8. Yazı, yazılan, 9. Yazma.

Kadh, (Kadih), 1. Karama, 2. Kötüleme.

Kadh etmek, 1. Karamak, 2. Kötülemek.

Kadı, 1. Yargıçı, 2. Yarıcı.

Kadife, 1. Bahmal, 2. Kidkü, kilim.

Kadîm, 1. Bayağı, 2. Bayat, 3. Bayrı, 4. Beyru (Eski ancien man.) 5. Çoktan, çoktanki, 6. Erteği, 7. Eski, 8. İlkin, 9. İrteki, 10. Karı (İhtiyar man.) 11. Özel, 12. Uzağı.

Kadir (Muktedir man.), 1. E - rik, erikli, 2. Eriklik, 3. Erklik, 4. Keren, 5. Oğan, 6. Yetkin, 7. Yeydem.

Kadir olmak, 1. Eli ermek, elinden gelmek, 2. Omak, 3. Onamak, 4. Sıdaşmak.

Kadid, 1. Elengi, 2. Kak (Ye - mişlerin ve başka şeylerin kurusu, kurutulmuşu. Etin kurusuna da "kak et,, deniyor) 3. Kandıldak, 4. Kuru, 5. Kurumuş, 6. Örüt (Çok zaif man.)

Kadid haline gelmek, 1. Gezrilmek, 2. Kakırdamak, 3. Kak - lanmak, 4. Kaksımak.

Kadr, Değer.

Kadrnaşinas, 1. Değer bilmez. 2. Değsiz.

Kafes, 1. (Çıtma (Pencere ka - fesi), 2. Çiti, 3. Çitlik, 4. Tüng - lük, 5. Yetme.

Kâffe, 1. Bar, 2. Barça, 3. Barı, 4. Bütün, 5. Dükeli, 6. Götürü, 7. Hep, 8. İme, 9. Kamu, 10. Ka - muk, 11. Kamur, 12 Kop, 13. Tü - keli, tükelü, 14. Yime.

Kâffeten, 1. Bir uğurdan, 2. Bütün, 3. Hep, hepsi.

Kâfi, 1. Elverir, elveren, 2. Ye - ter, yeten, 3. Yeterge, 4. Yetişir, yetişen, 5. Yetkil, 6. Yiter.

Kâfi gelmek, 1. Çıkışmak, 2. Elvermek, 3. Tükemek, 4. Yetiş - mek, 5. Yetmek.

Kafile, 1. Katar, 2. Takım, 3. Tirkiş.

Kâfir, 1. İnanmayan, inanmaz, 2. İyilik bilmez, iyilik unutur, 3. Tanınmayan, tanınmaz.

Kafiye, 1. Ayak, 2. Kalıp sözlüğü.

Kâğıd, 1. Kâğad, kâğıd, kakıt, 2. Keğde.

Kâğıd para, Çav (Çav, para hakkında emission man.)

Kâhil, 1. Dölek, 2. Kırgıl, 3. Ü - şengen (Tembel man.) 4. Uya, 5. Yiğit.

Kâhin, 1. Arbakçı, arpakçı (İh-

tiyar man.) 2. Ayladım, 3. Bakıcı, 4. Baknı, 5. Bilici, 6. Görümcü, 7. Kam (Şaman dini kâhiniman.) 8. Koşanaç, koşnaç, 9. Sınakçı.

Kahkaha, 1. Çok gülme, 2. Hızlı gülme, 3. Sesle gülme.

Kahkaha ile gülmek, 1. Çakırmak, 2. Çok gülmek, sesle gülmek, 3. Hızla gülmek

Kahkarî, Kıçın kıçın.

Kahkarî hezimet, 1. Basımçık, 2. Bozgun, 3. Darmadağın olma.

Kahbe, 1. Ercil, 2. Ersek, 3. Kancık (mec.), 4. Kazgın, 5. Kırtuğ, 6. Şıllık, 7. Şırfıntı.

Kahr (etmek), 1. Basmak, 2. Batırmak, 3. Bitirmek, 4. Çiğnemek, 5. Ezmek.

Kahraman, 1. Alp, 2. Bağatur, bağatır, 3. Batır, batur, 4. Barlas, 5. Er, 6. Eren, 7. Karan (Kuvetli, yiğit man.) 8. Koç (Cesur, şeci man.), 9. Koç yiğit, 10. Ötkem (Kuvvetli, şeci, mağrur man.) 11. Yiğit, 12. Yürekli.

Kahramanlık, Alplık.

Kahraman unvanı, Sökmen.

Kaht, 1. Açlık, 2. Azlık. 3. Bunasalık, 4. Kısırlık, 5. Kıtlık, 6. Kuraklık, 7. Seyreklik, 8. Yokluk.

Kaide (Temel man.), 1. Ayaklık, 2. Taban taşı, 3. Oturak, 4. Oturgaç, 5. Oturtma, 6. Oturum.

Kaide, (Usul man.), 1. Cola (Âdet man.) 2. Düzen, 3. Kural, 4. Oran, 5. Osuğ, 6. Töre, törü (Kanun, hükmü kanun man.) 7. Tutum, 8. Tüzük, 9. Yasa, 10. Yorak, 11. Yordam.

Kaideye muhalif, 1. Yanıç, 2. Yolsuz.

Kail (Razı man.) Onar.

Kail olmak, Onamak (Tercih, ihtiyar man.)

Kail, (Mütekellim man.) 1. Anlatan, anlatıcı, 2. Diyen, 3. Söyliyen, söyleyici.

Kaim, 1. Ayakta, ayakta duran, 2. Dik 3. Duran, 4. Tik, 5. Yerine geçen, yerini tutan.

Kaimen, 1. Ayakta, 2. Dikine, diklenmesine, 3. Durduğu gibi.

Kaim olmak, 1. Dikilmek 2. Yerine geçmek.

Kaim makam, 1. Boluk, 2. İnal, 3. Kalgay (Eski Kırım Hanlığında Hanın veliahdi ve veziri olan prense verilen ünvan.)

Kâin, 1. Bulunan, 2. Var olan.

Kâinat, 1. Acun, 2. Yaradılmış, 3. Yer gök.

Kâkül, 1. Börçek, 2. Börçök, 3. Gelek, 4. Kırkma, 5. Pürçük, 6. Saç.

Kale, 1. Biçim, 2. Burgaz, 3. Erk (İç kale man.) 4. Kamal, 5. Kerman (Şato man.), 6. Kermen, 7. Korgan, kurgan, 8. Or (Önü hendekli tabye ve istihkâm man.) 9. Sencer, 10. Senger.

Kale burcu, Kurt.

Kale viranesi, 1. Ör, 2. Ören.

Kalabalık, 1. Alay, 2. Coklık, 3. Dirnek, 4. Sürü, 5. Tıkılış, 6. Tünlük, 7. Üşüntü.

Kalabalık etmek, 1. Çokmak, 2. Sıkışmak.

Kalem, 1. Cizgiç, 2. Kamış, 3. Sızgıç, 4. Yazgaç, 5. Yuvuş (Yazmağa yarar kamış man.)

Kalem sahibi, 1. Bitikçi, 2. Bi - tküçi.

Kalemtıraş, 1. Düzgeç, 2. Gezlik, 3. Yivlecek.

Kalender, 1. Aldırmaz, aldırış etmez, 2. Yüreği geniş.

Kal etmek, 1. Çekib çıkarmak, 2. Devirmek, 3. Kodarmak, 4. Kodormak, 5. Koparmak 6. Oynat mak, yerinden oynatmak 7. Sökmek, 8. Uvatmak, 9. Yıkmak, yıkıp atmak.

Kalıp, 1. Geb, 2. İrece, 3. Keb, 4. Kuyguş, 5. Künt.

Kalil, Az.

Kalp (Satte man.) 1. Kiyik, 2. Kötü (para hakkında.) 3. Uydurma. 4. Yapma, 5. Yalancı.

Kalb, (Kalb, yürek man.) 1. Can evi, 2. Gönül, 3. İç, 4. Orta (Askerî ıstılah), 5. Öz, 6. Özek, üzek, 7. Tin (Ruh man.) 8. Ürek, 9. Yürek.

Kalb ağrısı, Geğrek.

Kalb durma, Uğunma.

Kalben, 1. Gönülden, candan gönülden, 2. İçten, 3. Yürekten.

Kalbi rikkati, Emirmek.

Kalbi sükûnet bulmak, Yüreği oturmak.

Kalbî temayül, Eğinme.

Kal (b) (etmek, Tahvil man.), 1. Aktarmak, 2. Başkalamak, başkartmak, 3. Başkalaştırmak, 4. Çevirmek, 5. Değiştirmek, 6. Döndürmek, 7. Evürmek, 8. Yurtar - mak.

Kamer, Ay.

Kamet, 1. Boy, bos, boybos, 2. Sın.

Kameti mevzun sahibi, Taylan.

Kâmil, 1. Bulgan, 2. Bütün, pütün, 3. Dölek, 4. Eke, 5. Eksiksiz, 6. Ergin, 7. Olgun, 8. Pişkin, 9. Som, 10. Tükel, 11. Yetik, cetik, 12. Yaşlı, yaşını almış, yaşını ba - şını almış, 13. Yetişkin, 14. Yetkin. 15. Yitmen.

Kâmilen, 1. Birdem, birtem, 2. Bitevi, 3 Büsbütün, bütün bütün 4 Bütünley, 5 Bütünleyin, 6 Düzü, 7 Eksiksizce, 8. Götürü, 9. Hep, 10. Olanca, 11. Tükel.

Kamîs, 1. Çenti, 2. Gömlek, 3. Gücük, 4. Zar.

Kân, 1. Ergene (dağın bir ko - lu), 2. Kaynak (Maden ocağı man.)

Kanaat, 1. Doyum, 2. Göz tok - luğu (azla iktifa man.), 3. İnam, inanç (İtminan man.) 4. İnan, inanma (İtminan man.) 5. Kanış, kanma (İtminan ve azla iktifa man.) 6. Tok gözlülük.

Kanaat etmek, 1. Avunmak, 2. Doymak, 3. Kanmak.

Knaat getirmek, 1. İnanmak, 2. İrdemek, 3. Kanmak.

Knaat hasıl olmak, İnan gel - mek.

Knaatkâr, 1. Gözü tok, 2. Ka -

nık, 3. Tok gözlü, 5. Uğumlu.

Knaatsiz, 1. Aç gözlü, 2. Amarsız, 3. Gözü doymaz, 4. Söğümsüz, 5. Uğumsuz.

Kanal, 1. Algın, 2. Arığ, 3. Arık, 4. Ark, 5. Hark, 6. Irmacık, 7 İğrik, 8. Suvak, 9. Su yolu.

Kani (olmak), 1. İnan gelmek, inanmak, 2. Kanmak, 3. Kınmak.

Kanun, 1. Nom (dinî kanun, şeriat man.) 2. Salım (daha çok emriname décret man.) 3. Tozak, tuzak, 4. Töre, 5. Tutum (Âdet, itiyat man.) 6. Türük, 7. Tüzük, 8. Yasa, 9. Yasak.

Kanunî, Törülüğ.

Kanunsuz, Törüsüz.

Kanunu esasî, Başyasa.

Kanun vazıı, Törüçi.

Kânun, 1. Karakış (İki kânun ayı en soğuk mevsimlere düştüğünden bu adla anılır.) 2. Ocak (Yakma yeri man.) 3. Soba (Yakma yeri man.)

Kânunuevvel, 1. İlk kış ayı, 2. Tügönök.

Kânunusani, 1. Büyük ay, 2. Orta kış ayı.

Kao (Chaos), Altut.

Kâp, 1. Aşık, 2. Topuk, topuk kemiği, 3. Uştuk.

Kaparo, 1. Pey, pey akçası, 2. Öncelik

Kaır, 1 Bükrü. 2. Dip.

Kâr, 1. Artam (Daha çok faiz man.) 2. Ası (Menfaat man.) 3. Asığ, asık (Menfaat man.) 4. Aslam (Temettü, intifa, menfaat, faiz man.) 5. Assı, 6. Çıkar (menfaat man.) 7. İş (Amel man.) 8. Kazanç, 9. Ongu.

Kâr etmek, 1. Asığlanmak, 2. Asıkmak, 3. İşlemek (Tesir man.) 4. Kazanmak, 5. Sığmak, 6. Utmak.

Kârgâh, 1. İş evi, 2. İş yeri, 3. Ürün evi.

Kârlı, Kazançlı.

Kârsız, 1. Assız, 2. Kazançsız.

Kârazma, Kârazmude. Kâraşina, Kârgâh,, Kârdan, Kârdide, Kârgüzar, Karşinas, 1. Becerikli, 2 Görgülü (Umurdide, tecrübeli man.) 3. İş beceren, 4. İş bilir, 5. İşten anlar, 6. Tutamaklı, 7. Tölek.

Karabet, 1. Hısımlık,2. Kan yakınlığı,3. Karındaşlık, 4. Sınarlık (Daha çok yurttaşlık man.) 5 Soy birliği, soy yakınlığı, 6. Soydaşlık, 7. Yakınlık,8. Yavukluk.

Karakter, 1. Kılık, 2. Köterimlik (Kuvvetli seciye, irade kuvveti, metanet man.)

Karar, 1. Çıdam (Sükûn ve âram man.) 2. Durma (sükûn ve rahat man.) 3. Gerim (Hal ve derece man.) 4. Ölçüm (Derece man.) 5. Sürek, süreklilik (Devam ve sebat man.) 7. Tüleklik, 8. Uğum (Hükm man.) 9. Yatma (sükûn ve istirahat man.) 10. Yordam, el yordamı (Tahmin man.)

Kararlarında, Sularında.

Kararlama, Karalmadan, 1. El tüylemesi 2. El yordamı ile, 3.

Kararlamadan.

Karalaştırmak, Karar vermek, 1. Kestirmek, 2. Koyuşmak (Bir - likte konuşup anlaşarak karar vermek man.) 3. Sonuna erdirmek, son sözü söylemek, 4. Sözleşmek, 5. Yasanlamak.

Karalaştırmak, Kuyılmak.

Karasızlık, Karar vermemezlik, İkircinlik.

Karar veren, Yorgucı .

Kararsız, 1. Belirsiz, bellisiz, 2. Boşan, 3. Değişik, değişen, 4. Dönek, 5. Duraksız, 6. Durmaz, dinlenmez, 7. Oynak, 8. Ölçüsüz, 9. Süreksiz, 10. Yayığ, 11. Yapa - cağını bilmez, 12. Yelkovan.

Karar kılmak, 1. Amrulmak, 2. Dinmek, 3. Durmak, 4. Durup dinlenmek, 5. Kalmak, 6. Konakla - mak..

Karargâh, 1. Durak, 2. Konak (Menzil man.) 3. Konum, 4. Orta (Mesken ikametgâh, askerî grup man. Yeniçeri teşkilâtında esas taksimata "orta„ denirdi.) 5. Ordu (Asıl ordugâh man.).

Ordugâh maiyeti, Çandavul.

Kârgir, 1. Kalav, 2. Taşgır, 3. Taştan, 4. Tondurma.

Karha, 1. Baş (Yaranın üstü, kabuğu man.) 2. Baş bart, 3. Çı - ban, 4. Yara.

Karhai âkile, 1. Yemece, 2. Yenirce, 3. Yenür yarası.

Karîn, 1. -daş (Bir ismin sonu - na gelerek ortaklık ve yakınlık anlatan bir ektir. karındaş, yol - daş, koldaş yurddaş gibi) 2. Eş, 3. Hısım, 4. Koldaş, 5. Komşu, 6. Öğur, öyür, 7. Sınar, 8. Yakın.

Karîn olmak, 1. Yağılmak, 2. Yakınlaşmak.

Karine, 1. Belge,2 . Belgi, 3. İp ucu.

Karib, 1. Yağuk, 2. Yak, yakın, 3. Yavuk, 4. Yovuk.

Kariben, Yakında.

Karn, (Asır man.) 1. Çağ, 2. Kurun, (Vakt, zaman man.) 3. Yüz yıl.

Karn (Boynuz man.) 1. Boy - nuz, 2. Çıtak, 3. Dinek.

Kârvan (Kervan), 1. Argış, arkış, 2. Barhana, barana, 3. Dirke, 4. Tirkiş.

Kervansaray, 1. Eğlek, 2 konak (Menzil man.) 3. Tim, tüm.

Karye, 1. Ayul, 2. Dizi, 3. Kent, 4. Konum, 5. Köy, 6. Salak

Karyola, 1. Kaysel, 2. Yataklık.

Karz, 1. Borç, 2 Ecim, 3. Höbel, 4. Ödünç.

Kasaba (Küçük şehir man), 1. Balığ, balık, 2. Dizi, 3. İl ortası, 4. Kent.

Kasaba (Teşrih ıstılahı), 1. Akciğer borusu, 2. Öygen kamışı.

Kasab, 1. Çekelez, 2. Etçi.

Kasavet, 1. Kadgu, 2. Kaygu, 3 Tasa.

Kasavet çekmek, 1. Kabıkmak, 2. Kaygulanmak, 3. Tasalanmak.

Kâse, 1. Çanak, 2. İdiş, 3. Kopur, 4 Sağu (Tahta kap ve hubu - bat kilesi man.) 5. Savut (Hokka

man.).

Kâselist, 1. Beylemci, 2. Çanak yalayıcı, 3. Dalkavuk, 4. Ekti, ikti, 5. Sündük, 6. Yalama.

Kasem, 1. Ant, 2. Karganış,

Kasem etmek, 1. Ant içmek, 2. Karganmak.

Kaside, Sarnav.

Kasîr, 1. Bodur, 2. Boysuz, 3. Boyu kısa, 4. Bücür, 5. Cüce, 6. Çomar, 7. Kısa, 8. Kırska.

Kasr (Kasır, köşk man.) 1. Karşı (Saray man.) 2. Köşk.

Kasr (Tahdid man.) 1 Azaltma 2. Eksiklik, 3. Eksiltme, 4. Kesme, kısa kesme, 5. Kısma, 6. Kısaltma.

Kasrı basar, Uzaktan görememek..

Kasrı yet, 1. Oşlama, 2. El çekme.

Kassam, Bölücü.

Kasd, 1. İsteme, istem etme, 2. İstiyerek yapma, 3. Kalkışma, 4. Kurma, 5. Orağ, uğrağ (Hedef, maksat man.)

Kasden, 1. Atay, 2. Bile bile, bilerek, 3.İstiyerek.

Kastetmek, 1. Bilerek yapmak, 2. Çekmek, 3. Davranmak, 4. İrkinmek (Temayül man.) 5. İstemek, istiyerek yapmak, 6. Kalkışmak, 7. Kurmak, 8. Kösülmek, 9. Ölçermek, 10. Tasarlamak, 11. Tasımlamak, 12. Tilpinmek, 13. Uğramak, 14. Usmak, 15. Yönelmek.

Kâşane, 1. Karşı (Saray man.) 2. Konak, 3. Köşk, 4. Yuva .

Kâşif, 1. Açığlı, 2. Bulan, bulup çıkaran, 3. Bulucu, 4. Kıbıcı, 5. Ortaya çıkaran, ortaya koyan,

Kâşki (Keşke), 1. Balay, 2. Bolay ki, 3. Ne olurdu, 4. Nolaydı.

Kat, (etmek), 1. Biçmek, 2. Bıçmak, 3. Geçmek, 4. Kesmek, 5. Üzmek, 6. Yamrumak.

Kat'ı uzvetmek, Minemek.

Kat'î alâka etmek, 1. Elçekmek, 2. El yumak, 3. İlişiği kesmek, 4. Taşlaşmak.

Kat'ı ümit etmek, 1. El üzmek, 2. Umut kesmek.

Kat'ı tarik, Yol kesmek (Yol kesenler = kuttaı tarik).

Kat'ı nazar, 1. Göz yumma, 2. Şöyle dursun.

Kat'ı mesafe, 1. Dürme, türme, 2. İlerileme, ilerleme, 3. Yol alma, 4. Yol dürme.

Katar, 1. Dizi, 2. Dirke, 3. Katar, 4. Sıra, 5. Sürü (Hayvan hakkında) 6. Takım.

Katı (Kesici man.), 1. Kesen, kesici, 2. Keskin.

Kat'î 1. Bayık (Muhakkak, aşikâr man.) 2. Baylavlı, 3. Kestimkes, 4. Kestirme.

Kat'î emir, Katgan,.

Kat'iyen, 1. Ayba, 2. Cuda, 3. Özkes, 4. Üslenkes.

Katiyen halletmek, Kesip atmak.

Katil, (Öldüren man.) 1. Boğağulukçı, 2. Bokağuçı, 3. Depeleğen, 4. Kandar, 5. Kanlı, 6. Kıycı,

7. Öldüren, 8. Öldürücü, 9. Öletçi, ölütçü, 10. Öltürgen, 11. Ölütçi, 12. Ütrücü.

Kâtip, 1. Bahşı, bakşı, 2. Bitgen, bitigen, 3. Bitici, 4. Bitikçi, 5. Yazıcı.

Katl (etmek), 1. Depelemek, 2. Kırmak, 3. Öldürmek, 4. Ölürmek.

Katliâm, 1. Kılıçtan geçirme, 2. Kıran.

Katra, 1. Damal. 2. Ilgıt, 3. Tim.

Katra, katra, 1. Buldur buldur, 2. Damla damla, 3. Domur domur, 4. Tim tim.

Katra katra akıtmak, Tamzırmak.

Katran, 1. Diyit yağı, 2. Karağay, 3. Kara sakız, 4. Kır (Damlara sürülen katranlı harç man.) 5. Öldürük, 6. Püse.

Kavas, 1. Yargan, 2. Yasakçı, 3. Yasavul.

Kavi, 1. Acar, acer (Yeni kuvvetli,, yaman man.) 2. Batu, 3. Batuk, 4. Baydar, 5. Bek, 6. Beken, 7. Berk, 8 Böke, 9 Cengiz, 10 Çelem, 11. Dayanıklı, 12. Güçlü, 13. Gürevin, 14. Katı, 15. Kıvrak 16 Oğan, 17. Pek, 18 Saélam, 19. Türk, 20 Ülgen, 21 Yeyin, 22 Zorlu.

Kavileşmek, 1. Pekişmek, 2. peklenmek.

Kavilşetirmek, 1. Berkitmek, 2. Pekitmek.

Kaviyülbünye, Sağlam yapılı.

Kavl (Kavil), 1. Aymak, 2. Diyip, 3. Eyitme, 4. Keleci, 5. Lakırdı, 6. Söz.

Kavli beliğ, Yaturu söz.

Kavlen, Sözle, söz olarak.

Kavlen ve fiilen, Sözle de, işle de.

Kavm, 1. Aran, 2. Boy, 3. Budun, 4. El, il, 5. Oymak, 6. Ulus. 7. Uruk.

Kavs (Kavis), 1. Aylanç, 2. Bük, 3. Bükmeç, 4. Eğme, 5. Kucak, 6. Yay.

Kavislenmek, Avılmak, avrılmak.

Kavsı kuzah, 1. Al yeşil kuşak, 2. Dede kuşağı, 3. Ebe kuşağı, 4. Ebem kuşağı, 5. Gelin kuşağı, 6. Gök kuşağı, 7. Gök yayı, ipek kuşağı, 8. Yağmur kuşağı, 9. Yeşil kuşak.

Kavsara, 1. Kaburga, 2. Sepetlik.

Kavval, 1. Aykak, 2. Cırlak, 3. Çal çene, 4. Çangaza, 5. Geveze, 6. Yanşak.

Kayb (Kayıb) 1. Elden çıkmış elden kaçmış, 2. İtik, itkin, 3. Ölgen, 4. Yağı, 5. Yava, 6. Yavı, 7. Yitik.

Kalbetmek, 1. Azıtmak, 2. Coymak, 3. Elden çıkarmak, elden kaçırmak, 4. İçkit etmek, 5. İtirmek, 6. Yavı kılmak, 7. Yitirmek.

Kaybettirmek, Yitirmek.

Kaybolmak, 1. Adaşmak, 2. Alkınmak, 3. Batıkmak, 4. Batmak, 5. Elden, 6. İtmek, 7. Tezmek 8.

Yitmek, 9. Yoğalmak, 10. Yovunmak, 11. Yuvunmak.

Kayt, 1. Bağ 2. Bağlama, 3. Duşak, 4. Pudak, 5. Örük, örk, 6. Şeder, 7. Tuşak.

Kayıtsız, 1. Baştan savan, baştan savıcı, 2. İğsen, 3. İlişiksiz, 4. Salma.

Kayıtsızlık, Usallık.

Kaydetmek, 1. Bağlamak, belgilemek (Not etmek man.) 2. Yazmak.

Kayy, 1. Kusku, kusu, 2. Okşu.

Kayyetmek, 1. Kusmak, 2. Öğürtmek (Kayedecek gibi olmak man.) 3. Öğzümek.

Kaza, 1. Çörtlük, 2. Şay, şayık, 3. Uğrak.

Kazaen, 1. Ansız, ansızın, 2. İstemiyerek, 3. Yanlışlıkla.

Kaza (Kaymakamlık dairesi man.) Arçın, orçun, urçin.

Kâzib, 1. Eğme, eğmel, 2. Ezüğ, ezük, 3. Yalan, 4. Yalancı, 5. Yalan söyliyen.

Kaziye, 1. İş (Mesel, meşgul olunan madde man.) 2. Kur (Daire, derece, kemer, hat, rütbe, mevki man.) 3. Yargu (Hükm man.)

Kebab, 1. Çaman, 2. Çevirme, kavurma, kızartma (Kebabın türlü nevilerine verilen isimler), 3. Sığtıt (Kavurma, kebab man.), 4. Söğülme, 5. Söğürme, 6. Söklünçü, 7. Süğlüncü (Şiş kebabı man.) 8. Süğüş, süküş, 9. Süklenci.

Kebab etmek, 1. Alazlamak, 2. Kavurmak, 3. Kızartmak, 4. Pişirmek, 5. Söğürmek, 6. Süğlemek, 7. Yakmak (mec.).

Kebet, 1. Bağır, pağır, 2. Bavur, 3. Karabağır.

Kebir, 1. Büyük, 2. Eke, 3. Kelen, 4. Keren, 5. Koca, kocaman, 6. Kopan, 7. Ulu, uluğ.

Keder, 1 Acık, 2. İkirlik, 3. Kadğu, katku,, 4. Kaygı, kaygu, 5. Köyük, 6. Mun, munğ, 7. Sağış, (Endişe souci man.) 8. Sağnıç, sakınç, 9. Sıkınç, 10. Sıkıntı, 11. Sızı, 12. Sızık, 13. Tasa, 14. Torluğ, 15. Turluk, 16. Üzüntü.

Kederlenmek, 1. Duncukmak, 2. Gücemek, 3. Kapçıkmak (Gücenmek, kızmak man.) 4. Katkurmak, 5. Kaygırmak, 6. Kaygulanmak, 7. Kayıkmak, 8. Kayurmak, 9. Küremek (Mağmum olmak man.) 10. Öksimek (Kendini öksüz gibi bularak garipsemek man.) 11. Poşmak, 12. Sıkılmak, 13. Tasalanmak, 14. Tirikmek, 15. Üzülmek, 16. Yirinmek.

Kederlendirmek, 1. Gücendirmek, 2. Kaygılandırmak, 3. Kaygırtmak, 4. Tasalandırmak, 5. Üzmek, 6. Yalkulanmak, 7. Yerindirmek.

Kederli, 1. Acıklı, 2. Güyneli, 3. inlü, 4. Kadğuluğ, 5. Karang, 6. Kaygılı, 7. Kaygışlı, 8. Sıkıntılı, 9. Sınık, 10. Tasalı, 11. Üzgün, 12. Yerincekli.

Kederdide, Bağrı yanık.

Keenne, 1. Öğümce, 2. Sanasın, 3. Sanki, sankim, 4. Sözde.

Kefalet, 1. Cök, çökçülük, 2. El tuma, 3. Kertis, 4. Oğ,ok, 5. Oka, 6. Tudaklık, 7. Yik.

Kefalet etmek, 1. Boyunlamak, 2. Boyun dutmak, 3. Boyun almak, 4. Elik tutmak, 5. Kendözine al - mak, 6. Kertirmek (inanmak, iti - mat man.) 7. Ogalanmak, 8. Oka almak, 9. Üstüne almak.

Kefaret, 1. Arınma, 2. Kaynalma, 3. Yazık siliş, 4. Yazuğun giderici, 5. Yazuk yünkülmek.

Keff (i yed etmek), 1. El çek - mek, 2. Kıygutlanmak, 3. Tıyıl - mak, tıyınmak.

Kefgir (Kevgir), 1. Aş süzgeçi, 2. Delikli, 3. Süzgeç.

Kefil, 1. Boyunalan, 2. Boyun, 3. Yükçü, 4. Oğcu,, 5. Oğaeri, 6. Söyke (İstinatgâh man.) 7. Üstüne alan.

Kefil olmak, 1. Boyun olmak, 2. El tutmak, 3. Oğ bolmak, 4. Oka almak, 5. Turuşmak, 6. Üstü - ne almak.

Kehanet 1. Arbağ, arpağ, 2. Ayladu, 3. Burğul, 4. Irk, 5. Kamlık.

Kehanet göstermek, 1. Gelece-1. Geleceği bilmek, olacağı bilmek, 2. Irklamak, 3. Kamyamak, 4. Mırçımak, 5. Sınçılamak, 6. Sudurlamak.

Kehf, 1. İn 2. Oyuk.

Kehkeşan. 1. Gök dere, 2. Gök yaruğu, 3. Gök yolu, 4. Saman döken, 5. Saman uğrusu, 6. Saman yolu, 7. Yolak.

Kehruba (kehlibar), 1. Çöp kapan, 2. Kıl kapan, 3. Kubık, 4. Saman kapan, 5. Saman kapıcı.

Kelâl, 1. Bıkıntı, bıkkınlık, 2. Bezginlik, 3. Usanç, 4. Yorgun - luk.

Kelâl duymak, 1. Bezmek, 2. Bızıkmak, 3. Calıkmak, 4. Dım - cukmak, 5. Usanç duymak, 6. U - sanmak.

Kelâl vermek, 1. Bezdirmek, 2. Busandırmak, 3. Calıktırmak, 4. Usandırmak.

Kelâm, 1. Aydış, aytış, aydu, 2. Deyiş, 3. Keb, kef, kep, 4. Keleci, geleci 5. Lakırdı, 6. Sab, sav, 7. Söylev, 8. Söyleyiş, 9. Söz, 10. Şör.

Kelevvel, Eskisi gibi.

Kelime, 1. Deyim, 2. Keleci, 3. Lâkırdı, 4. Söz, 5. Tiğeş.

Kelp, 1. İt, 2. Kancık, (Dişi köpek man.) 4. Parağ bir cins köpek 5. Taygan, 6. Zağar (Av köpeği man.)

Kelbi akur, 1. Kalıt, 2. Kuduz, 3. Salar köpek.

Kem, 1. Az, 2. Eksik, 3. Koğur (Cüz'i, ehemmiyetsiz miktarda man.) 4. Kötü.

Kemmaye, 1. Cabak.

Kemter, Sokur (Cüz'î ve ehemmiyetsiz man.)

Kemine, 1. Değersiz, değeri az, 2. Eksikli, 3. Eli ermez.

Kemakân, 1. Eskisi gibi, 2. Ol-

duğu gibi.

Kemal, 1. Alada, 2. Batukluk, (Büyüklük man.) 3. Erdem, ertem, 4. Erginlik, 5. Olgunluk, 6. Pişkinlik, 7. Turam, 8. Yetişkenlik, yetişkinlik.

Kemal bulmak, 1. Ekeleşmek, 2. Ermek, erişmek, 3. Göğünmek, 4. Güynümek, 5. Köynümek, 6. Olgunlaşmak, 7. Ölgürmek, 8. Pişmek bişmek, 9. Ülgürmek. 10 Yetişmek, 11. Yetmek.

Kemale ermiş, 1. Ergin, 2. Göynü, 3. Kip, 4. Olgun, oluk, olmuş, 5. Pişken, pişkin, 6. Yetik, yetkin, 7. Yetişmiş.

Keman, 1. Çögür (Saz şairlerinin kullandığı bir çalgı) 2. Gecek, 3. Kılkobuz.

Kemançe, Iklık.

Kemancı, Gecekçi.

Kement, 1. Arkan, 2. Boğalık, 3. Okruk, ukruk.

Kemer, 1. Bağ, 2. Belbağ, belbev, beldik, 3. Eğme (Bina kemeri man.) 4. Kavuş (Bel kemeri man.) 5. Kur, 6. Kuşak, 7. Seretlik, 8. Tim, 9. Up.

Kemîn, 1. Argadal, 2. Argıdal, 3. Arugdal, 4. Bek (Avda bekleme yeri man.) 6. Evsin, 7. Pusu, 8. Saktam, 9. Sarılgan.

Kemiyet, 1. Kaçlık, 2. Necelik, 3. Nicelik, 4. Niçelik.

Kemiyet itibariyle, Sanınca.

Kenar, 1. Bidik (Köşe man.) 2. Bucak, 3. Büvek (Köşe, iç köşe man.) 4. Cek, ciyek, 5. Çet, çit, 6. Çevre (etrafman.) 7. Dolay, 8. Ernek (Parmak ucu man. da gelir ki "kenar„ ın mec. mânasına da uyar.) 9. İrnek, 10 Kas, 11. Kını, 12. Kır, 13. Kırağ, kırak, 14. Kıran, gıran, 15. Kırıy, 16. Kıy, 17. Kıya, 18. Kıyı, 19. Kıyığ, kıyık, 20 kıyır, 21. Köbö, köböğö, 22. Ucra (Hucradiye yabancılaştırılmak istenmiş Türkçe sözdür.) 23. Uç, 24. Yaga, 25. Yaka, 26. Yöre.

Kepaze, 1. Aşağı, aşağılık, 2. Değersiz, 3. Düşkün.

Kepçe, (Kefçe), 1. Batkan, 2. Bulgavuç, 3. Çavlı, 4. Çemçe, çömçe, 5. Daldır, 6. Kamıç, 7. Sapılak, saplıyak, 8. Saplık.

Keramet, 1. Büğülüğ, 2. Tanklançığ.

Kerem, 1. El açıklığı, eli açıklık, 2. Kayra, 3. Kejik.

Kerem göstermek, Munmak.

Keremkâr, 1. Eli açık, 2. Mungan, 3. Selek.

Kerhane, 1. Andız, 2. Babulluk.

Kerhaneci, Mantucu.

Kerhan, 1. Çekinerek, 2. Gensiz, 3. Gönülsüz, 4. İğrenerek, 5. İstemiyerek, 6. Kıyın sayın, 7. Sevmiyerek, 8. Tiksinerek.

cek, 5. Bölük. 6. Bölüncek. 7.

Tav'an ve kerhen, İster istemez.

Kerhen yapmak, Boyun sümek.

Kerih, 1. Ağır, 2. İğrenç, 3 Pis. 4. Sası, 5. Tiksindirici.

Kerim, 1. Akı, 2. Eli açık, 3, Esirgençsiz. 4. Erzik, 5. Keleş, (Şeci, cesur, güzel ve kerim man.) 6. Mungan, 7. Selek, 8. Toğuşlu, toğuşlık (Fitrî asaletle mümtaz man.)

Kerime, Kız.

Kerpeten, 1. Alguncuk, 2. Kısaç, 3. Kıskaç.

Kerre, 1. Boğ 2. Çala, 3, dönüm. 4. Ez, 5. Gez, 6. Kat, 7. Kez. 8. Öğün, övün, 9. Sundu, 10. Tapkur (Zarpta kullanılan kere man,) 11. Tırnak, (Parantez man.) 12. Yol.

Kesafet, 1. Kalınlık, 2. Kavrutluk, 3. Koyuluk. 4. Sıklık, 5. Tokluk, 6. Yığnak, 7. Yoğunluk.

Kesat, 1. Bunluk, 2. Durgunluk, 3. Geçmezlik, 4. Sürümsüzlük, 5. Yokluk.

Kese (kise), 1. Artmak, 2. Çörezen, 3. Kalta, 4. Kap, 5. Kapçuk, 6. Tokurcak, 7. Torba 8. Yan, 9. Yancık, 10 Yanluk.

Kesel, 1. Bezginlik, 2. Duncukma, 3. Erinme, 4. Gevşeklik, 5. Kesiklik, kesilme, 6. Tembellik. 7. Ucukma, 8. Usanç, 9. Usanlık, 10 Üşengenlik, üşenme.

Kesif, 1. Cabılınkı, (Sık biten ot mon.) 2. Ciye (Kumaş ve orman için.) 3. Çoğay, 4. Çok. çokluk, 5. Gür, 6. Kalın, 7. Kakılı, 8. Koyu, (Boya, mayiat ve benzerleri için.) 9. Paylan (Bol, mebzul man.) 10. Sık, 11 Sinsek 12 Tıkız, 13. Tok, 14. Yoğ, 15, yoğun.

Kesif duman, 1. Buğdak, boğdak. 2. Munar

Kesif sis, Kör duman.

Kesîr, 1. Bardam (Külliyetli man.) 2. Bol, 3. Çok, 4. Delim, 5. Küp, 6. Okuş, oğuş, 7. Öküş, 8. Sık, sık sık, 9. Tümen tümen (Tümen bizde de kullanılır.)

Kesb (etmek), 1. Edinmek, 2. Kazanmak,

Kesbettirmek, Kazandırmak.

Kesbi afiyet etmek, 1. Eyileşmek, iyileşmek, 2. Sağalmak, 3 Sağlanmak, 4. Yerine gelmek.

Kesbi nezaket etmek, Sızalmak.

Kesbi suûbet etmek, Güçlenmek. göçleşmek.

Kesbü kâr, (Bu manada kisp telâffuzu daha şayidir.) 1. İş, 2. İş güç, 3. Kazanç.

Kesbî (kisbî) 1. Kazanılır, 2. Kazanılmış, 3. Sonradan olma.

Kesr (kesir), 1. Börtük, 2. Kaldık, 3. Kalın, 4. Sındık, (Kırık man.) 5. Sınık, (Kırık man.) 6. Teltük. 7. Ürdüm.

Kesretmek, 1. Bozmak, 2. Kırmak, 3. Sımak, 4. Sındırmak.

5. Sıymak, 6. Ufatmak, 7. Uşatmak, (Parçalamak, ufaltmak man.) 8. Uvatmak (Ufatmak man.)

Kesret, 1. Artıklık, 2. Bolluk, 3. Çokluk, 4. Çok olmak,

Kesretle hasıl olmak, 1. Çoğalmak, 2. Üremek.

Keşakeş, 1. Çekişme, Kargaşa kargaşalık.

Keşf (keşif), 1. Açım, açma 2. Biliş, 3. Bulgu, buluş, 4. İlk 8. Cur (Nevi, cins man.) 9. Kesek (Kıt'a, kesilip ayrılan parça man.) 10. Kesim, 11. Kısım (Kısılmış bir elin, yani bir avucun alabileceği kadar, bir avuçluk parça man.) 12. Saba, 13. Tiğim.

Kısım kısım, 1. Bölük bölük, 2. Oyum oyum.

Kısmı dahilî, İçge, İçker.

Kısmet (Taksim man.), 1. Bölüşük (Taksimde düşen pay man.) 2. Goral, 3. Pay, 4. Üleş, 5. Üleşme, 6. Ülüş,

Kısmet (Kader man.), 1. Alın yazısı, 2. Süğür, 3. Yazı,

Kıssa, 1. Gödek, 2. Hocek, 3 İrteki, 4. Ötük, 5. Sav, 6. Sürgec.

Kıstas. Ölgü.

Kışr (kışır), 1. Deri, 2. Kabuk, 3. Kapçık, 4. Kastırık, 5. Kav, 6. Kazırık,

Kışrı dahilî, Akılgan,

Kıta, 1. Bölğe, 2. Bölük, 3. Bulung, 4. Dilim, 5. Kesek, 6. Koşun, kuşun, (Askerî kıta man.) 7. Ölke, ülke 8. Taram, 9. Yer.

Kıtal, 1. Kavga, 2. Kıran 3. Kırgın, 4. Vuruşma.

Kıvam, 1 Çağ, 2 Durum, 3. Tav.

Kıvama getirmek, 1. Durultmak, 2. Emiştirmek, 3. Tavlamak.

Kıyafet, 1. Biçim, 2. Bizek, 3. Enil, 4. Gılık, 5. Kesim, 6. Kılık, 7. Körğ, körk, 8. Üst baş.

Kıyam (Kalkma man.), 1. Kalkma, ayakta durma, 2. Ayak üstü, ayak üzeri, 3. Çöğelme, 4. Durum.

Kıyam etmek, 1. Ayağa kalkmak, 2. Ayakta durmak 3. Çöğelmek 4. Diğelmek 5. Kalkınmak 6. Kalkışmak 7. Kalkmak 8. Kopmak 9 Örü durmak, örü turmak, 10. Turmak, durmak.

Kıyam etmek, 1. Ayaklanmak, 2. Kakımak, 3. Karşı durmak.

Kıymet günü, 1. Kalgançı çağ, 2. Kopmak günü, 3. Turacak günü, 4. Ulu gün.

Kıyas, 1. Benzetme, 2 Çama 3 Karşılaştırma, 4. Oran, 5. Ölçüm, 6 Sayın, 7 Tasım.

Kıyas etmek, 1. Benzetmek, 2. Bir tutmak, 3. Karşılaştırmak. 4. Oranlamak, 5. Ölçmek, 6. Ölçümek, 7. Örnek tutmak.

Kıyassız, 1. Oransız, 2. Pek çok.

Kıh (kayh), 1. İrin, 2. Sül.

Kıymet, 1. Bul, 2. Değer 3. Erdik, ertük, 4. Erdini (Baha, pahalılık man.) 5. Yanut (Bedel, semen man.)

Kıymetli, 1. Abaylı, 2. Ağır (Giranbaha man.) 3. Ağırlığ, 4. Çus (Giranbaha man.) 5. Değerli 6. Düzün.

Kıymet takdiri, Kesim.

Kıymetsiz, 1. Alu, 2. Değersiz. 3. Teptek, 4. Ucuz, 5. Uçuz, 6. Yinik.

Kıyye, Burcan.

Kibar, 1. Büyük, 2. Tüzün, .3 Ulu, 4. Yek, Yeğ, (Asîl man.) 5. Yüksek.

Kibr (kibir), 1. Çalım, 2. Kırış, 3. Kurum.

Kibirlenmek, 1. Algarmak, 2. Böbürlenmek, 3. Büyüklenmek 4. Çalımlanmak, çalım satmak, 5. Kanırmak, 6. Kasalanmak, kasarlanmak, kasılmak, 7. Ko-Sezinti, 8. Seziş.

Keşfetmek, 1. Açmak, 2. Anlamak, 3. Bilmek, 4. Bulmak, 5. Bulup çıkarmak, 6. Çıkarmak, ortaya çıkarmak, 7. Oranlamak, (Tahmin, nisbete vurup takdir man.) 8. Yivlemek.

Keşfiyat, Buluşlar.

Keşif kolu, 1. Çeri kılavuzu, 2. Gözcü, 3. Körük, 4. Közetçi, 5. Öndüç, 6. Yizek.

Keşide (etmek), Çekmek.

Keşmekeş, 1. Atışma, 2. Çekişme, 3. Kargaşa, kargaşalık.

Keşt (Geştügüzar etmek), 1. Dolaşmak, 2. Gezip dolaşmak, 3. Gezinmek, 4. Gezmek,

Ketif, (Kitf, ketf), 1. Kürek kemiği, 2. Omuz, 3. Yağrın.

Ketm (etmek), 1. Abıtmak, 2. Gizlemek, 3. Ört bas etmek, 4. Örtmek, 5. Saklamak, 6. Yaşırmak.

Ketum, 1. Ağzına pek, 2. Ağzı sıkı, 3. Imık, 4. Yaburgan.

Ketumiyet, 1. Açmazlık, 2. Gizlerik.

Kevkeb, 1. Ildız, 2. Yıldız, 3. Yulduz.

Keyetmek, 1. Alazlamak, 2. Dağlamak, 3. Envurmak, 4. Yakmak.

Keyfiyet, 1. İş (Mesele, husus madde man.) 2. Nicelik, 3. Nitelik, 4. Yaraşı,

Hal ve keyfiyet, Niteklik.

Keyfli, 1. Öğrünçlüğ, 2. Zağlı.

Keyfe mettefak, 1. Değme, değmede, 2. Gelişi güzel.

Keyvan, Okay (Zuhal yıldızı man.)

Keza, 1. Böyle, böylece, bunun gibi, 2. Da, dahi, 3. Gene, 4. Öyle, öylece, 6. Şöyle, şöylece, şunun gibi

Kezalik, 1. Böylece, 2. Bunun gibi, 3. gene, gine, 4. Öylece, 5. Şöylece. 6. Yine.

Kezzab, 1. Aldakırcı, 2. Yalancı.

Kıdem, 1. Bayatlık, (Ezeliyet, kadimlik.)

Kıdem kazanmak, Eskimek.

Kıdemli, 1. Baş eski, 2. Emekdar, 3. En eski, 4. Eski.

Kıdve, 1. Baş, 2. Başçı, 3, ileri gelir. 4. Önde, en önde, 5. Uyulacak.

Kıhf, 1. Baş çanağı, 2. Baş kemiği, 3. Baş sağrısı, 4. Kafa tası, 5. Sağrak,

Kılâde, 1. Boğmak, 2. Boyunluk,

Kıllet, Azlık.

Kılükal, 1. Dedikodu, 2. Söz, 3.Söz sav.

Kınnab, 1. Boğçu, 2. İp, 3. Sicim.

Kıpti, 1. Çingene, 2. Karaçı.

Kıraat, 1. Okuma, 2. Okuv, 3. Okuyuş,

Kıraat etmek, Okumak.

Kıran, 1. Koş, (Eski nücumda iki yıldızın bir burçta bulunmaları: (Kıranı sadeyn, kıranı nahseyn — Uğur koşu, uğursuz koşu). 2. Yakınlık.

Kısas, 1. Bendeş eyleme, baydeş eyleme, 2. Buldurma, 3. Dişe diş, göze göz, söze söz, (Kisasın bizce hem tarifi, hem karşılığı olarak kulanılır) 4. Kana kan, 5. Kan alma, kanını alma, 6. Öç (İntikam man.)

Kısm (kısım), 1. Bölek, 2. Bölev, 3. Bölge, bölke, 4. Bölücek, 5. Bölük, 6. Bölüncek, 7. Böltüntü.

falmk, 8. Kosalmk, 9. Kubarmak, 10 Kurulmak, Kurum satmak, 11 Ulalmak, 12. Ululanmak.

Kibirli, 1. Çalımlı, 2. Ekemen 3. Konur, 4. Koska, 5. Kuruk, 6. Kurumcu, kurumlu.

Kibrit, 1. Çalacak, 2. Çalma, 3. Çıtır 4. Sürtme, 5. Yanar, 6. Yanarca.

Kifaf, Yeterce, yeterge.

Kifayet, 1. Yeterlik, 2. Yitut,

Kifayet etmek, 1. Çıkışmak, 2. Elvermek, 3. Yetişmek, 4. Yetmek.

Kifayet ettirmek, Yetletmek.

Kifayetli, 1. Elverişli, 2. yeter, yetişir.

Kile, 1. Ölçek, 2. Ölçev.

Kilim, 1. Çöplü, 2. Dum, 3. Keçe, 4. Yanbul.

Kilit, 1. Beklevüç, 2. Bik, 3. Cuzak, 4. Çeki, çekki, 5. Kapı küpesi, 6. Kiritlik, 7. Kulpu, (Asma kilit man.) 8. Kümre, 9. 9. Süser, 10. Tutamak. 11. Yozak.

Kilitlemek, Biklemek.

Kilitli, 1. Kiritlik, 2. Yozaklı.

Kils, 1. Alın taşı, 2. Çal toprak, 3. Kireç, kireç taşı, 4. Saruç, 5. Tilki toprağı.

Kilye, 1. Böbrek, 2. Bödelek. 3. Böğrek, 4. Böteke.

Kin, 1. Boz, 2. Bizü, 3. Hınç 4. Hoşuntu, 5. İçgil, 6. Kuyruk acısı, 7. Yavuz sakınıç.

Kindar, 1. Hınçlı, 2. İçli, 3. Öcükcen, 4. Öçgel, öçkel, 5. Öngü, 6. Yağıtgan.

Kin bağlamak, 1. Hınç beslemek,, 2. İçerlemek, 3. Yeskinmek.

Kinaye, 1. Çakıştırma, 2. Dokunaklı söz, 3. Dolma söz, 4. Kerçeme, 5. Örtülü, 6. Üstü kapalı, üstü örtülü.

Kinaye söylemek, 1. Cal vurmak, 2. Dokundurmak, 3. Kırçalatmak, 4. Örtülü söylemek.

Kira, 1. Bolu (Yaz mevsimine mahsus kira man.) 2. Bulum, 3. Töleç, 4. Yallık.

Kisve, 1. Geygi, 2. Kidgü, 3. Sinci (Kıyafet man.).

Kişver, 1. İl, 2. Ölke, ülke.

Kitabe, 1. Balbal, 2. Bitiğ, 3. Biçik, 4. Yazdıç.

Kitabet, 1. Bitik, 2. Yazı, 3. Yazıcılık, 4. Yazma, 5. Yazı yazma.

Kitab, 1. Biçik, 2. Biti, 3. Bitiğ, 4. Bitik (Yazı ve yazılı mektub ve kitab man.) 5. Çiyim (Yazı ve yazılı mektub ve kitab man.) 6. Nom 7. Okuş.

Kiyasetli, 1. Anlayışlı, 2. Bilge, 3. Varışlı, 4. Uyanık, 5. Zeyrek.

Kizb (Kizib), 1. Uydurma, 2. Yalan, 3. Yekli.

Kola, 1. Haşıl, 2. Katırma, 3. Ket, 4. Tutkal.

Kolera, 1. Kara sarılık, 2. Ölet, (Umumî olarak èpidemie man.) 3. Uvma, uymaç, 4. Vırık.

Kollektif, Kubaşık (Ortak, şerik man.)

Kollektif çalışma, 1. El birliği, 2. İmece, imeci, meci.

Kollektifleştirmek, Gömekleştirmek.

Kolleksiyon, Cıynak.

Komedi, Gülecen, güleç

Komik, Gülünç.

Komiser, 1. Daruga (Zabıta şefi man.) 2. Kurbaşı (Polis mevkii şefi man.).

Kompartiman, 1. Bölüntü (Ayrılmış kısım man.) 2. Pölgün, pölünüş (Ayrılmış kısım man.)

Kondüktör, Çitekçi.

Konfor, Küy.

Konsültasyon, Danışık, danışıklık.

Kopya, 1. Benzer, 2. Göçergi.

Kopya etmek, 1. Benzerini aldırmak, 2. Bititmek, 3. Çekmek, 4. Geçirmek, 5. Yazdırmak.

Kordela, 1. Çalav, 2. Gaytan, 3. Şerit.

Koridor, 1. Aralık, 2. Gezenek, 3. Girinti, 4. Yalık, yazlak.

Korse, 1. Sıkma, 2. Sıkman.

Kosmetik, Puduk (umumî olarak boya man.)

Kostüm, Kuşantı (Bilhassa kadın kostümü man.)

Köhne, 1. Çürük, 2. Eski, 3. Eskimiş, 4. Kullanılmış, 5. Püskü.

Köhneleşmek, 1. Çürümek, 2. Eskimek, 3. Göynülmek, 4. Yıpranmak.

Körfez, 1. Ağlak, aylak, 2. Cırmak. 3. Çağanak, 5. Koygun.

Köşe, (Küşe), 1. Becek, 2. Bı-

cırık, 3. Bicik, 4. Bucak, 5. Bükeç, 6. Büküş, 7. Dönemeç, 8. Saklantı, 9. Sövke, 10. Uç, ucra.

Kral, 1. İlig (Hükümdar man.) 2. İnal (Mutemet man.) 3. Han, kan.

Krallık, Uluş.

Kraliçe, 1. Ağaçe, 2. Biçe, 3. Katun.

Kubbe, 1. Köprüge, 2. Kurgan, 3. Küşene.

Kubbeli, 1. Tum, 2. Tüm, 3. Yumru.

Kuddamî, Öndün.

Kudema, 1. Eskiler, 2. Uzakılar.

Kudret, 1. Baran, 2. Barda, 3. Bclum, 4. Erk, 5. Güç, 6. Kargı, 7. Küç.

Kudretlenmek, Erklenmek.

Kudretli, 1. Çelimli, 2. Düm, 3. Erkli, 4. Erkliğ, 5. Güçlü, 6. Oğan.

Kudretsiz, 1. Erksiz, 2. İlcır, 3. Yetsiz.

Kudretsiz düşmek, 1. İlcırmak, 2. Çökelmek, çöngellemek.

Kudret hamamı, 1. Ilıca, 2. Kaplıca, 3. Kaynarca .

Kudsî, 1. Ağduk, 2. İduğ, İduk, 3. Kutlu.

Kukla, 1. Bebek, 2. Kavurçak, 3.Kuğurcak, 4. Kurçak.

Kule, 1. Dinek, 2. Sırgan.

Kulei cibal, Dağ argacı, 1. Barnak (Melce, meva man.) 2. Cergi, 3. Cerge, 4. Cöğmen, 5. Erge, 6. Kelif, 7. Kepe, 8. Koruntuluk, 9. Turluk.

Kumanda (etmek), 1. Bastamak, 2. Başlamak, paştamak, 3. Başlıluk etmek, 4. Buyurmak (Ferman etmek, emretmek man.)

Kumandan, 1. Bastık, basçı, 2. Baş, 3. Başbuğ, 4. Başlançı, 5. Başlığ, 6. Bay, 7. Beğ, bey, 8. Buyruk, 9. Elteber, 10. Paş, paşçı, paşlağucu, 11. Sü başı, 12. Tarhan, 13. Yoruç, 14. Yoruçı.

Kumandanlık, Başlık.

Kumandan olmak, 1. Başatmak, 2. Başa geçmek.

Kumar, 1. Atku oyun, 2. Oyun, 3. Otuş .

Kumarcı, 1. Oyuncu, 2. Ütüşçü.

Kumarda kazanmak, 1. Utmak, 2. Ütmek.

Kumarda yenilmek, 1. Utulmak, 2. Utuzmak, 3. Ütüz, 3. Ütüzmek, 4. Ütülmek.

Kumar oynamak, Utuşmak.

Kumaş, 1. Abrak, 2. Gorum, 3. Postav, 4. Turga.

Kumaş yüzü, 1. Abra, 2. Yüz.

Kumusyonculuk, Kötörmö.

Kur'a, 1. Bice, 2. Bicik, bicek, 3. Çek, 4. Coral, 5. İbicek, 6. Ok (Vaktiyle okla kur'a atıldığı için).

Kurban, 1. Boğazlağu, 2. Ködürğü, 3. Takılga, tayılga, 4. Tirki, 5. Yaluk, 6. Yaradu, 7. Yolu, 8. Yoluk.

Kurban bayramı, Ulu bayram.

Kurban kesmek, Taymak.

Kurbanlık, Yağışlığ.

Kurban olmak, Kurumsağmak.

Kurna, 1. Çunur, 2. Soku.

Kurb, 1. Man. 2. Yakın, 3. Yan.

Kurbiyet, 1. Kınaş, 2. Yakın - lık.

Kurretülayn, 1. Göz aydınlığı, 2. Göz bebeği, 3. Karağ, karak.

Kurs, 1. Buta, 2. Çörek, 3. Te - ker, 4. Tekre, 5. Yuvarlak.

Kuriye, 1. İlgarcı (Altı postacı man.) 2. Tatar (Eskiden mektub götürüp getirme işi tatar atlılarına verildiğinden atlı diye kuriye memurlarına bu söz alem olmuştur), 3. Ulak.

Kusur, 1. Ağdık, 2. Ağdırı, 3. Ağman, 4. Alık, 5. Çüzür, 6. Ek - sik, 7. Eksiklik, 8. Min, 9. Tüzür, 10. Usal, 11. Yağır, yanır, 12. Yazık.

Kusura bakmamak, 1. Görme - mezlikten gelmek, 2. Göz yum - mak.

Kusur etmek, 1. Eksiklik kıl - mak,, 2. Sürçmek (Mec.) 3. Yazmak.

Kusurlu, 1. Çarlu, 2. Düşük, 3. Yazukluğ.

Kusursuz, 1. Düzün, 2. Eğnik - siz, 3. Eksiksiz, 4. Sağ, 5. Teltik - siz.

Kutnî, Kemek (Pamuklu bez man.)

Kutb (Kutub), 1. İğ (Mihver man.) 2. Sibek, 3. Tuç.

Kutub yıldızı, 1. Boz boğa, 2. Culduz, 3. Çolpan, 4. Demir ka - zık.

Kutr (Kutur), 1. Arklı, 2. Çap.

Kuttai tarik, 1. Karakçı, kazakçı, 2. Yol basar, 3. Yol kesen, yol kesici.

Kuttai tarik olmak, 1. Yol kesmek, 2. Yol vurmak.

Kuvve, 1. Düşünce (Fiil zıddı.) 2. - bilirlik.

Kuvvei basıra, Görme, görürlük, görebilirlik.

Kuvvei samia, 1. Duyma, duyarlık, duyabilirlik, 2. İşitme, işite - bilme.

Kuvvei şamme, Koklama, koku duyma.

Kuvvei lâmise, 1. Dokunma, dokunarak duyma, 2. Tutma, tutarak duyma.

Kuvvei zaika, Tatma, tad duy - ma.

Kuvvei faale, İşlev gücü.

Kuvvei inbatiye, Bitelge.

Kuvvei maneviye, 1. Kasar, kasal, 2. Üre.

Kuvvei maneviyesi kırılmak, Basınmak.

Kuvvei şifaiye, Edrem.

Kuvvei müdrike, Anlama, anlayış.

Kuvvet, 1. Baran, 2. Barım, 3. Batukluk, 4. Bök, 5. Çak, 6. Çıdal (Tahamül kuvveti, takat man.) 7. Çıdık (Sabır ve tahammül kuvveti man.) 8. Erk, erik, 9 Güç, 10. Güre, 11. Karaklık, 12. Karu (Asıl el, bazu man.) 13. Karuk, 14. Kayamlık, 15. Köç, 16. Küç, Kü - sin, 17. Sağlamlık, 18. Yalım, 19. Yet (kifayet man.) 20. Yömü.

Kuvvetle, 1. Berk, 2. Sağlam - ca, 3. Sımsıkı.

Kuvvetlenmek, 1. Güceymek, 2. Köçöymek, 3. Küçeymek, 4. Sağ lamlaşmak, 5. Seslenmek, 6. Se - sinmek, 7. Tınmak.

Kuvvetli, 1. Acar, 2. Akı, 3. Bö - ke, 4. Böklü, 5. ağlı, 6. Çaktu, 7. Erkli, 8. Erliğ, 9. Güceyü, 10. Güçlü, 11. Güçüm, 12. Gürbüz 13. Sağlam, 14. Türk, Türük, 15. U - ğan, 16. Zorlu.

Kuvvetsiz, 1. Arık, 2. Ehlez, ihlez, 3. Gevşek, 4. Gücü yetmez, 5. Karudak.

Kuvvetsizlik, 1. Arıklık, 2. Gevşeklik.

Kuvvetten düşmek, 1. Ehnezi - mek, öhnezimek, 2. Körsemek, 3. Kösnemek, 4. Köşmek, 5. Üven - mek, 6. Yabrımak, 7. Yıpranmak.

Küfr (Küfür, inkâr man.) 1. İnanmama, 2. İnanmamazlık.

Küfr (Küfür, sözğme man), 1. Kargav (Lânet, beddua man.) 2. Kargıs, kargış (Lânet, beddua man.), 3. Kulgur, kuluğur, 4. Sö - ğünç, sökünç, 5. Söğme, 6. Söğüş, 7. Süğü.

Küfürbaz, 1. Ağzı bozuk, 2. Söğecen.

Küfretmek, 1. İlenmek (İnki - sar, beddua man.) 2. Kakınçla - mak, 3. Kargamak, 4. Köksemek, 5. Kırskılamak, 6. Söğmek.

Küfran, 1. Eyilik bilmezlik, 2. Eyiliği unutma.

Küfv (Küfüv), 1. Arkadaş, 2. Bekdeş, bekteş, 3. Bendeş, 4. Benzer, 5. Beydeş, 6. Değdeş, dekteş, 7. Dendeş, 8. Denğ, denk, 9. Denkdeş, denkteş, 10. Uyar, 11. Yaraşık.

Küheylan, 1. Bidav, 2. Eneş, 3. Sargıl.

Külâh, 1. Börk 2. Egü (Gecelik takkesi man.).

Külfet, 1. Ağırlık, 2. Yorgun - luk, 3. Zorakilik.

Külfetsiz, Kolay.

Külfetsizce, 1. Gelişi güzel, 2. Kolayca, kolaycacık, 3. Kolayına.

Külhan, 1. Ocak (Hamam oca - ğı,) 2. Otkun, 3. Tüçken.

Küll, 1. Bütün, 2. Dükel, dükeli dükelicük, 3. Hep, 4. Kamuğ.

Küllî, 1. Bitevi, 2. Büsbütün, 3. Çok, 4. Düğeli, 5. Eksiksiz, 6. Götürü, 7. Hepsi.

Külliyen, 1. Büsbütün, 2. Bütün bütüne, 3. Toptan.

Külliyet, 1. Bütünlük.

Külliyetli, 1. Artlı, 2. Bardam, 3. Bol, 4. Çok.

Kültür, Kültür.

Künh, 1. Dip, 2. Kök, 3. Öz (İşin lübbü man.) 4. Tös (Esas, meselenin esası man.).

Künt, 1. Biçimsiz, 2. Bodur (Kısa ve biçimsiz man.) 3. Cüce, (Kısa ve biçimsiz man.) 4. Kesmez (Ucu kalmlaşarak kesmezleşmiş çakı gibi). 5. Kısa, 6. Kör (Bıvak ve çakı hakkında) 7. Kunt (Kelimenin Türkçe aslı işte budur), 8. Küt

Kürdan, 1. Diş karıştıracağı, 2. Hılızlık, 3. Kılır otur.

Küre, 1. Polçok, 2. Top, 3. Yuvarlak.

Kürei arz, 1. Yer, yer yüzü, yer yuvarlağı, 2. Yer topanı.

Kürevî 1. Cumur, 2. Tombur - lak, 3. Tombak, 4. Toparlak, 5. Yuvarlak.

Küreyve, 1. Topçuk, 2. Toparlacık, 3. Yumru, 4. Yuvarlacık.

Kürsi, 1. Olturgaç (Umumî olarak oturulacak yer man.) 2. Seki, 3. Sekke, 4. Sekmen, 5. Tapçak, 6. Tümse.

Küspe, 1. Köftün, 2. Posa, 3. Tortu.

Küsuf, 1. Gün tutkunu, 2. Gün tutulması, 3. Güneş tutulması, 4. Tutkun.

Küsur, **Küsurat**, 1. Kaldık, 2. Sındık, 3. Teltik.

Küstah, 1. Börtkün, 2. Butur, 3. Çekinmez, 4. Kendini bilmez, 5. Sıkılmaz, 6. Şımarık, 7. Utanmaz.

Küstahlık etmek, Çelermek.

Küşa, Açan.

Dilküşa, Gönül açan.

Dehan küşa, Ağız açan.

Kişver küşa, Ölke açan.

Küşad, Açma

Küşad resmi, Açım.

Küşad etmek, Açmak.

Küşade Açık.

Küşayiş, Açıklık.

Küşayişi hatır, İç açıklığı.

Kûtah, 1. Bidik, 2. Kısa.

Kütle, 1. Alaman (Halk yığını, gayri muntazam asker man.) 2. Cıgın, 3. Höbek, 4. Kamuğ, 5. Topur (Halk yığını man.) 6. Yıgalak, 7. Yığın, 8. Yığıntı, 9. Yığma.

Kütle, 1. Kıla kıla, 2. Öbek öbek, 3. Takım takım, 4. Yığın, yığın.

Küvet, 1. El tası, 2. Silepçe.

L

Lâalettayin, 1. Gelişi güzel 2. Kim olursa, kim olursa olsun, 3. Ne olursa, ne olursa olsun.

Lâbeis, Buşmaz.

Lâcerem, 1. Besbelli, 2. İster istemez.

Lâedri, 1. Bellisiz, 2. Bilinmez.

Lâekal, 1. En az, en azdan, 2. Hiç olmazsa.

Lâmekân, Yeri yok, yersiz.

Lâyefna, 1. Bitmez, tükenmez, 2. Yok olmaz.

Lâyemut, 1. Ölgüsüz, 2. Ölmez, 3. Ölüksüz, 4. Ölümsüz.

Lâyenkati, 1. Ara vermeksizin, 2. Aralıksız, 3. Ardı arası kesilmeden, 4. Düz ara, 5. Seziksiz.

Lâyetecezza, Bölünmez, parçalanmaz.

Lâyezal, Yok bolmaz, yok olmaz.

Lâyuad, 1. Sayılmaz, 2. Sayısız, 3. Tümen (On bin man.).

Lâyuhsa, Sayılmaz, sayıya gelmez.

Lâyuhti, Yanılmaz.

Lâyutak, 1. Çekilmez, 2. Dayanıl-

maz, 3. Yüklenilmez.

Lâyüsel, Sorgusuz, sorulmaz.

Lâbis, 1. Giyen, 2. Giyimli, 3. Giyinmiş, 4. Giymiş, 5. Giynik, giyinik.

Lâciverd, 1. Gök baraz, 2. Koyu mavi, 3. Şamşa, 4. Zenger.

Lâdes, 1. Cedeş, 2. Öç, 3. Yedeç.

Lâdes kemiği, 1. Öceş kemiği, 2. Uçurcak kemiği.

Lâf, 1. Atıp tutma, 2. Boş söz, saçma, 3. Konuşma, 4. Lakırdı, 5. Sav, 6. Söz.

Lâfügüzaf, 1. Öşek, 2. saçma sapan.

Lâfzen, (Lâfzan), 1. Ağzı kalabalık, 2. Aatak, 3. Cırlak, 4. Çal - çene, 5. Dilcen, 6. Delcmenli, 7. Geveze, 8. Savruk, 9. Söyleğen, 10 Sözçen, 11. Yanşak.

Lâfzen, Sözce, sözde.

Lâfz belâfz, Sözü, sözüne.

Lâfzı murad, Söz olsun diye.

Lâgar, 1. Alız, 2. Arık, 3. Etsiz, 4. Gicik.

Lâğv, 1. Atlama, 2. Boş söz, 3. Çürük, 4. Saçma, 5. Yanılma.

Lâğvetmek, 1. Bozmak, 2. Çıkarmak, 3. Kaldırmak.

Lağzide, 1. Kaymış, 2. Sürçmüş.

Lâğzidepa, Ayağı sürçmüş.

Lâğzide olmak, 1. Büdürmek, 2. Kaymak, 3. Sürçmek.

Lâğziş, 1. Kayma, 2. Kayış, 3. Sürçme.

Lâhik, 1. Birleşen, 2. Katılan, 3. Şimdiki (Sabık zıddı) 4. Ulaşan, 5. Ulaşık, 6. Yeni (Sabık zıddı).

Lâhik olmak, 1. Ulaşmak, 2. Yitmek (Daha çok ilhak etmek man.)

Lâhika, 1. Ek (Gramer ıstılahı olarak kabul edilmiştir: Suffixe = sonek préfixe = önek), 2. Ekleme, 3. Katkı, 4. Takı.

Lâhime, 1. Etçil, etsek, 2. Et yiyen.

Lâhm (Lâhim), Et.

Lâhn (Lâhin), 1. Ağız, 2. Güğ, 3. Ir, 4. Irlama, 5. İrlayış, 6. Ötüş, 7. Yır, yırlama.

Lâhd (Lâhid) 1. Kuytak, 2. Sin, 3. Sin sapması.

Lâhut, Bavagir (Lâhutî mevcudat man.).

Lâhza, 1. Göz açıp kapayınca, 2. Kıpma.

Lâin,, 1. Koğulmuş, 2. Pırtak (Şeytan man.).

Lâkab, 1. Angı, 2. Koşum at, 3. Kuşam ad, 4. San.

Lâkab koymak, 1. Ayakmak, eyemek, 2. Koşmak.

Lâkayd, 1. Bakmaz, 2. İlişiksiz.

Lâkaydî, Üykü.

Lâkaydî göstermek, 1. Baştan atmak, baştan savmak, 2. Savsaklamak, 3. Uyguşmak, 4. Yan çalmak, yan çizmek.

Lâkin, 1. Ancak, 2. Şu var ki, 3. Yalnız, 4. Yene.

Lâklâkıyat, 1. Boş lâkırdılar, 2. Saçma sapan sözler, 3. Sanga -

vuk.

Lâl (Epkem man.) 1. Bileng, 2. Dilsiz, 3. Epsem.

Lâl olmak, 1. Dili tutulmak, 2. Epsem kalmak, 3. Sumsaymak, 4. Şaşa kalmak.

Lâl (Renk man.), Al

Lâla, Atage.

Lâle (Zencir man.) 1. Buka, bukağı, 2. Sıkık.

Lâmba, 1. Çıralık, 2. Işılgı, 3. Yağdaş.

Lâmise, 1. Değme, 2. Dokunma, 3. Duynak, 4. Elleme, elle tutma.

Lânet, 1. İlenç 2. Kargak, 3. Kargıma, 4. Kargış, gargış.

Lânet almak, Kargalmak.

Lânet etmek, 1. Alkamak, arkamak, 2. Kakışlamak, 3. Karamak, 4. Kargamak, 5. Kargımak, 6. Kargışlamak, 7. Söğmek, sövmek.

Lâsık, 1. Yapışan, 2. Yapışık, 3. Yapışkan.

Lâşe, 1. Cendek, 2. Ölük,3. Ölümdük.

Lâtif, 1. Anıl, anul (Mutedil, mülâyim, halim man.) 2.Binzet. 3. Gökçe, 4. Gökçek, 5. Güzel, 6. Seviğliğ, 7. Yahşı, 8. Yalabuk, 9. Yumşak.

Lâtife, 1. Alay, 2. Şaka.

Lâtifeci, Lâtifegû, 1. Alaycı, 2. Horfatacı, 3. Şakacı.

Lâtife etmek, 1. Alay etmek, 2. Sataşmak, 3. Şakalaşmak.

Lâtme, 1. Dipçik, 2. Tekme, 3. Tepme.

Lâübali, 1. Aldırışsız, 2. Aldırmaz, 3. Çekinmez, 4. Kayırmaz, 5. Saygısız, 6. Sırnaşık.

Lâübali olmak, 1. Sırnaşmak, 2. Yüz göz olmak.

Lâübaliyane, Senli benli (Konuşma hakkında).

Lâvabo, Yunak.

Lâyık, 1. Değer, (Sıfat olarak), 2. Değerli (Kıymetli man.) 3. Düşer, 4. Genez, 5. Gerek, 6. Uygun, 7. Yakışan, 8. Yakışık 9. Yaraşlı, 10. Yaraşır, 11. Yerinde.

Lâyık görmek, 1. Değer vermek, 2. Yakıştırmak, 3. Yaraştırmak.

Lâyığını vermek, Ötemek

Lâyıkiyle 1. Enikonu, 2. Yonatça.

Lâyık olmak, 1. Değmek, 2. Gerek olmak, 3. Uymak, 4. Yakışık almak, 5. Yakışmak, 6. Yaraşmak.

Lâzım, 1. Gerek, 2. Grekli, kerekli, 3. Gereklik, 4. Kılarlık.

Lâzım olmak, 1. Gerekmek, 2. Gerek olmak

Lâzımlık, 1. Oturak, 2. Silinç.

Lebaleb, 1. Ağız ağıza, 2. Ağzınadek, ağzınadeğin, 3. Dolu, dopdolu, 4. Silme.

Lef, (fedilmek), 1. Sarılmak sarmalamak,

Lefyetmek, 1. Bağlamak (Asıl rapt ve bendetmek man.) 2. Devşirmek, devşirip toplamak, 3. Dürmek, 4. İliştirmek (Daha çok rapetmek man.) 5. Sokmak, 6. Sarmak.

Leffettirmek, Sarlatmak, sarmatmak, sarıtmak.

Leh, 1. İçin (Filânın lehinde= filân için) 2. Yan.

Lehinde bulunmak, Lehtarlık etmek, 1. Arkalamak, arka olmak, 2. Yana olmak, 3. Yan çıkmak.

Lehçe, 1. Ağız, 2. Söyleyiş, 3. Yordam.

Lehip, 1. Alev, leke, 2. Alaz, 3. Ateş, 4. Issı, 5. Ot yalını, 6. Sıcaklık 7. Yalım, 8. Yalın.

Lehv, 1. Boş iş, 2. Eğlence, 3. Oyun.

Leim, 1. Alçak, 2. Aşağı 3. Kargışlık, 4. Kötü, 5. Yatlu kişi.

Leke,, 1. Benek, 2. Börçek (Benek man.) 3. Çil (Yüzdeki leke.) 4. Damla izi, iz, 5. Kikir, 6. Leke, 7. Sak (Meneviş, kusur, ayp man.) 8. Yağır, yağnır (Kusur, ayp man.)

Lekelemek, 1. Beneklemek, 2. Çağurmak, çasurmak (İftira etmek man.) 3. Çamur sıvamak, 4. Lekelemek.

Lekeli, 1. Benekli, 2. Çepel, 3. Çilli, 4. Kirli, 5. Lekel', 6. Pis, 7. Yağırlı.

Lekesiz, 1. Arığ, 2. Arı duru, 3. Kirsiz, 4. Lekesiz.

Lekeli hümma, Sökel.

Lem'a 1. Balk, balkı, balkır, balkıs, balkız, 2. Ildır, ıldırı, 3. Parıltı, 4. Parlama, parıldama.

Lem'adar, 1. Calt, 2. Parlak, 3. Yalabak.

Lem'apaş olmak, 1. Balkımak, 2. Işık saçmak, 3. Parlamak, 4. Sağılmak.

Lemean, (etmek), 1. Balkımak, 2. Çakmak, 3. Işılmak, ışlamak, 4. Işıldamak, ışık vermek, 5. Parıldamak, parlamak, 6. Yalabımak, 7. Yıldıramak, ıldıramak .

Lemean ettirmek, Yaşnatmak.

Lemha, 1. Bakış (Bir -) 2. Göz atımı (bir -), 3. Göz atış, (bir -), 4. Göz yumçuğu, 6. Göz yumup açınca.

Lems (etmek), 1. Dokunmak, 2. Ellemek, 3. İlmek, ilişmek, 4. Tutmak 5. Yokanmak, 6. Yoklamak.

Lenger, 1. Çöksü (Gemi lengeri man.) 2. Çıpa (Gemi lengeri man.) 3. Demir (Gemi lengeri man.) 4. Gemi demiri, 5. Lenger, 6. Sini (Büyük tepsi man.) 7. Tepsi.

Lenk, 1. Aksak, sağsak, 2. Topal.

Leb, 1. Dudak, 2. rren, 3. İren, 4. İrin.

Lerze, lerziş, 1. Bezik, 2. Bezgek, bizgek, 3. Tır, 4. Titreyiş, titreme.

Lerzenâk, Lerzan,, Titrek, titriyen.

Lerzenâk olmak, 1. Dirildemek, 2. Titremek.

Leşker, 1. Çeriğ, çeri, 2. Ordu, 3..Sü.

Letafet, 1. Güzellik. 2. Körk 3. Yakışık, yakışıklık, 4. Yumşaklık.

Levazım, 1. Alaçuk (Bilhassa

M

Ma, Su.

Maı cari, Akar su.

Maı rakid, 1. Çorpak su, 2. Durgun su, 3. Duruluk.

Maa, 1. Bile, 2. Birle, 3. İle.

Maan, 1. Bilen, 2. Bilece, 3. Bilesince, 4. Birlik, birlikte.

Maamafih, maahaza, maazalik, 1. Böyle ise de, böyle iken, 2. Şu da var ki.

Maalkeraha, İstemiyerek.

Maalmemnuniye, 1. Seve seve, seve isteye, 2. Sevine sevine, 3. Sevinerek.

Maaliftihar, Kurula kurula, kurularak.

Maatteessüf, 1. İstemiye istemiye, 2. Üzülerek.

Maaziyadetin, 1. Çok çok, 2. İstediğinden artık.

Mâada, 1. Ayrı, 2. Ayrık, ayruk, 3. Başka, -den başka, 4. Bölek, 5. Özge, -den özge.

Maali, 1. Büyüklükler, 2. Yücelikler, 3. Yükseklikler.

Maaş, 1. Aluğ, 2. Aylık, 3. Dirlik, 4. Doyumluk, 5. Düşelik, 6. Geçim (Daha çok maişet man.) 7. Geçinecek, 8. Yaşayış (Maişet man.)

Maazallah, 1. Tanrı esirgiye, tanrı esirgesin, 2. Tanrı koruya, tanrı korusun, 3. Tanrı saklıya, tanrı saklasın, 4. Tanrıya sığındık.

Mâbat, 1. Alt, alttaki, 2. Arka, arkadaki, 3. Art, arttaki, 4. Artık, 5. İleri, ilerideki.

Mâbadı, 1. Altı, 2. Ardı, arkası, 3. Gerisi, 4. İlerisi, 5. Sonrası.

Maber, 1. Geçit, 2. Köprü, 3. Otrar, ötrer.

Mabet, 1. Bark, 2. Burkat (Put ve puthane man.) 3. Burkatlık (Puthane man.) 4. Puğar (Medrese man.) 5. Tapmacak, 6. Tapuncak, 7. Tengrilik.

Mabeyn, 1. Ara, 2. Aralık, 3. Sürün (Divanı hükümdarî man.), 4. Şulan (Divan man.) .

Mabud, 1. Burhan, 2. Burkan, 3. Çalap, 4. Oğan, 5. Ongun, 6. Sın (Sanem man.) 7. Tanrı, 8. Tapı, 9. Tengri, tenri.

Macera, 1. Baştan geçen, 2. Geçen, geçmiş ,3. Olan, olan biten, 4. Serüven.

Madalya, 1. Baysa, 2. Payza.

Mâdam, Mâdeme ki, 1. Çünkü, 2. Değil mi ki, 3. Oldukça (Mürekkeblerde).

Madde, 1. Erdini, 2. Eten (Bir nevi pamuklu kumaş man.) 3. İş (Husus, keyfiyet man.) 4. Öz (Lüp man.) 5. Özdek (Ağaç, sâkı, mısır ve başka nebat sâkı, çekirdek man.)
hüküm man.)

Maden, 1. Ergene (Erkene = dağ yamacı) 2. Külçe (Yekpare dökülmüş maden; daha tasfiye edilmemiş maden man.) 3. Narşap "Mêtal,,.

Maden ocağı, 1. Keyde, 2. Küre (Maden eritmeğe mahsus ma -

hal), 3. Ocak.

Maden suyu, 1. Ekşim, 2. Siyli.

Mader, 1. Ana, 2. Anne, 3. Cice, 4. Ög.

Madrup, 1. Basılı, basılmış, 2. Damgalanmış, damga vurulmuş, 3. Döğülen, döğülmüş, 4. Vurulan, vurulmuş.

Madum, 1. Kalmamış, 2. Yok, 3. Yok olan, yok olmuş.

Madun, 1. Alt, 2. Astın, 3. Aşağı.

Madut, 1. Sağılmış, 2. Sağışlanmış, 3. Sağışlı, 4. Sanlığ, 5. Sayılı, 6. Sayılmış.

Mafevk, 1. İleri, ileride, 2. Önde, 3. Uluca, 4. Üst, 5. Üstün, 6. Yukarı.

Mafsal, 1 An, en 2. Angaz, angı, 3. Bağış, 4. Boğ, 5. Boğmak, boğmuk, 6. Boğum, 7. Boğun, 8. Ek, 9. Ek yeri, 10. En, 11. Kınak, 12. Oynak, 13. Oynak yeri, 14. Setik, 16. Vuruğ.

Mafüv, 1. Bağışlanmış, 2. Suçundan geçilmiş.

Mağara, 1. Anak, 2. Biz, 3. Dağ kovuğu, 4. Bodrum, 5. Dökük, 6. İn, 7. Kesmelik, 8. Kovuk, 9. Kuy, 10. Kuruk, 11. Obruk, orluk, 12. Oyuk, 13. Unkur, 14. Uya, 15. Üğür, 16. Ünür.

Mağaza, 1. Çomlak, 2. Kebit.

Mağbun, Aldanmış, aldatılmış.

Mağbut, 1. İmrenme, 2. İmrenilen, 3. Kıskanılmış.

Mağdup (Mağzub), Kalkınmış.

Mağdur, Yanık, yanmış.

Mağdur olmak, Yanmak.

Mağfiret, 1. Bahillik, bakıllık, 2. Ötün, 3. Suç bağışlama, 4. Yarlığ, 5. Yarlığama, 6. Yarlıkama.

Mağfiret etmek, 1. Ötmek, 2. Suç bağışlamak, 3. Suçtan geçmek, 4. Yarlıgamak, 5. Yarlıkamak.

Mağfiret edici, Suç örten.

Mağlûb, 1. Basınç, basılmış, 2. Ezilmiş, 3. Düşkün, 4. Utulmuş, 5. Yetliç, 6. Yenilen, yenilmiş.

Mağlûb etmek, 1. Altalamak, 2. Altetmek, 3. Basırmak, 4. Basmak, 5. Durbatmak, (Münhezim etmek man.) 6. Güçmek, 7. Karsamak, 8. Sımak, sıymak, 9. Sındırmak, 10. Tepelemek, 11. Yenmek.

Mağlûb olmak, 1. Basılmak, 2. Basınmak, 3. Basırganmak, 4. Bozgun vermek, 5. Bozulmak, 6. Ezilmek, 7. Kazıtmak, 8. Pazıkmak, 9. Sınmak.

Mağlûbiyet, 1. Basğu, 2. Bozgun, bozgunluk, 3. Bozukluk, 4. Düşkünlük, 5. Kıran, 6. Kırgın, kırgınlık, 7. Kırış, 8. Serginlik, 9. Yenginlik, yeniklik, 10. Yeniliş, yenilme.

Mağmum, 1. Bosuşluğ, 2. Bungun, 3. Kaygulu, 4. Sıkılmış (- İçi) 5. Sorutkan, 6. Tasalı, tasalanmış, 7. Üzgün, üzülmüş.

Mağmum olmak, 1. Kaygılanmak, kaygulanmak, 2. Sıkılmak, 3. Sınıkmak, 4. Somurtmak, 5. Tasalanmak, 6. Üzülmek.

çadır gibi iskân levazımı man.) 2. Aygıt (Umumî olarak alât ve edevat man.) 3. Uyukluk, 4. Yarar, 5. Yat, 6. Yivek, yivik.

Levazımı seferiye, 1. Ağrık, 2. Ağrılık, 3. Yol yarağı.

Levazım müdürü, 1. Kalga, 2. Otarçı (Orduda levazım reisi man.)

Levend, 1. Baylan, 2. Boylu boslu, 3. Boysan, 4. Çevik, 5. Genc irisi, 6. İri yarı, 7. Kabadayı, 8. Yakışıklı.

Levha, 1. Anu, angu (Resim, resim levhası man.) 2. Yartu (Kitabe man.)

Serlevha, Başlık.

Levm, 1. Darılma, 2. İlenç, 3. Pay, paylama.

Levmetmek, 1. Darılmak, 2. İllenmek, 3. Kağımak, 4. Karalamak, 5. Kınamak, 6. Paylamak, 7. Utatmak, 8. Yermek, yirmek,

Levn, 1. Başgu, 2. Beniz, 3. Boyak, 4. Boya.

Levs, 1. Kir, 2. Pislik,.

Levze, 1. Bademcik 2. Sangarak

Leyl, 1. Dün, tün, 2. Gece, gice, 3. Tumluk.

Leylen, 1. Dündülpi, 2. Geceleyin, 3. Tünle.

Leylü nehar, Gece gündüz.

Leyyin, 1. Yumuşak.

Leyyinülcanib, 1. Görüşülmesi kolay, 2. Kanı sıcak, 3. Sıcak kanlı.

Leziz, 1. Çüçük, 2. Temli, 3. Kızıklı, 4. Sevgiliğ, 5. Sücük, süçük. 6. Tadığlığ, 7. Tadı iyi, tadı güzel, 8. Tatık, 9. Tatlı.

Lezzet, 1. Ağız tadı, 2. Tat, tatlılık, 3. Tatık.

Lezzet duymak, 1. Cücümek, 2. Tadını almak, 3. Tat almak.

Lezeztsiz, 1. Kavşar, 2. Tatsız.

Lezzet vermek, 1. Çüçütmek, 2. Tadrtmak.

Li, 1. Dolayı (... den), 2. İçin.

Liebeveyn, Ana baba bir.

Liebin, Lieb, 1. Baba bir, 2. Babadan.

Liecl, İçin.

Lihaza, Bunun için.

Liüm, Liümmin, 1. Ana bir, 2. Anadan kardeş.

Libas, 1. Bezek (Ziynetli libas man.) 2. Çapan (Yamalı hırka man.) 3. Eğinbaş, 4. Geyisi, geysi giysi, kiyesi, 5. Giyecek, 6. Giyim, gizim, 7. Üst, 8. Üst baş.

Libasi fahir, 1. Ağır ton, 2. Körüklü.

Licam, 1. Cılav, 2. Dizgin, 3. Oyan (Atın başına takılan süslü püsküller man.) 4. Öğen, 5. Öyen, 6. Yular, 7. Yüğen.

Lider, 1. Başçı, 2. Citekçi, 3. Önder, 4. Sözcü (Hatip man.).

Lifafe, Sargı.

Lihye, Sakal.

Liman, 1. Çağnak, 2. Çekmece (Küçük liman man.) 3. Koy, 4. Kuygun.

Lime lime, 1. Dilim dilim, 2. Paramparça, 3. Pırtıl pırtıl, 4. Pinçik pinçik, 5. Tike, 6. Yırım yırım,

7. Yırtık pırtık.

Lime lime olmak, 1. Bücükmek, 2. Dilinmek, 3. Palazımak, 4. Yırtılmak.

Linet, Yumuşaklık.

Linet vermek, Yurutmak.

Lisan, 1. Dil, 2. Tıl, 3. Til.

Lisanaşına, 1. Dil bilir, 2. Dilmaç (Mütercim man.) 3. Tilmaç.

Lisanen, 1. Ağızdan, 2. Dil ile, dille, 3. Söyliyerek.

Lisanı maderzad, Ana dili.

Liste, Sayalgı.

Litoğrafya, Taş basması.

Liva, 1. Arçın, ercin, 2. Bayrak, 3. Sancak, 4. Tuğ.

Liyakat, 1. Değer, değerlilik, 2. Erdem, ertem, 3. İrgek, 4. Kekselik, 5. Yararlık, 6. Yaraşık.

Liyakatsiz, 1. Elkit, 2. Polumsuz.

Lodos, 1. Ak yel, 2. Aşağı yel 3. Batı (Cenubu garbîden esen rüzgâr man.) 4. Boz yel, 5. Kaba yel, 6. Kızıl yel, 7. Öğle yeli.

Lokma, 1. Aşam, 2. Çığıtma (Lokma tatlısı man.) 3. Çiynem, 4. Dıkım, tıkım, 5. Diki, tiki, tıkı, tike, tikü, 6. Kuyum, 7. Pişi (Tatlı man) 8. Sunak, sunam.

Lûgat, 1. Dil, 2. Söz, 3. Sözlük (Lûgat kitabı manasına).

Lûgaz, 1. Bilmece, 2. Cumbak, 3. Sürçek, 4. Yanıltmaç.

Lûgaz söylemek, Tabuzmak.

Lûp (Lûup), 1. Aldak, 2. Eğlence, 3. Oyun, 4. Sanu.

Lûbiyat, 1. Eğlence, eğlenti, 2. Oyun, oyuncak.

Lûtf (lûtuf) 1. Eyilik, iyilik, 2. Kayra, 3. Koyurka, kuyturka (Atıfet man.) 4. Tatlılık, 5. Yarlıgaş, 6. Yumşaklık.

Lûtfetmek, 1. Kayırmak, kayranlamak, 2. Malkıdamak, 3. Silemek, 4. Soyurgamak, 5. Yarlıkamak.

Lûtufkâr, İyilikçi.

Lüap, 1. Buğur, 2. Salvar, 3. Salya, 4. Tükürük, tükrük.

Lücce, Engin deniz.

Lüknet, 1. Basıklık, 2. Eziklik, 3. Kekemelik, 4. Pelteklik, 5. Pepeğilik.

Lülü, 1. Boncuk, 2. İnci, 3. Monçuk, 4. Yençü.

Lüp (Lübb), 1. Çiye, 2. Evin. 3. İç, 4. Kıynak, 5. Öz, özek, 6. Özen, özük.

Lüzucet, 1. Cülbüş, 2. Yapışkanlık, 3. Yelimşiklik, 4. Yilim.

Lûzucetli, 1. Özlü (Hamur, macun gibi şeyler hakkında), 2. Sıvan, 3. Sıvışık, 4. Yapışıp uzayan, 5. Yapışkan, 6. Yelmeşik, yilmeşük, yilimşik.

Lüzum, 1. Gerek, 2. Gereklik, 3. İşe yarama, 4. Keten.

Lüzumlu, 1. Gerekli, 2. Oranlı.

Lüzumsuz, 1. Gerekmez, 2. Kerekmes, kereksiz.

Lüzumu olmak, Gerekmek.

Lüzumu veçhile, 1. Gereği gibi, 2. Gereğince.

Mağmum hava, 1. Boğnak, 2. Bulkuluk, 3. Bulutlu, 4. Püngü - lük.

Mağrib, 1. Batı, 2. Batışığ, 3. Geçtan (Mukabili: Ertan), 4. Gün batan, 5. Gün batar.

Madelet, Yartı (Hüküm, adlî

Mağruk, 1. Batmış, 2. Boğul - muş, 3. Karmış.

Mağrur, 1. Azgın,, 2. Azmış, 3. Başı yukarıda (mec.) 4. Çalımlı, 5. Dikbaş, 6. Dikköz, 7. Kendini beğenmiş, 8. Kofalak. 9. Kuduruk, 10. Kurumlu, 11. Şişik, 12. Şişkin, 13. Kurumlu, kurumsuz.

Mağrur olmak, 1. Kurulmak, 2. Azmak, 3. Böbürlenmek, 4. Çalım satmak, 5. Çoksunmak, 6. Kabarmak, 7. Kanırkamak, 8. Kofalmak, kosalmak, 9. Kurum satmak.

Mağrus, Dikili, dikilmiş.

Mağşuş, 1. Arısız (Temiz olmıyan man.) 2. Çepel, 3. Karışık, 4. Katıklı.

Mağz, 1. Beyin, 2. İç, 3. İlik, 4. Öz (Lüp, cevher, iç man.).

Mah, Ay.

Mahru, Ay yüzlü.

Mahbemah, Aydan aya.

Mahiye, Aylık.

Mahabet, 1. Aybar, 2. Gösteriş, 3. Korkunçluk, 4. Parlak görünüş.

Mahal, 1. Budal, 2. Kent (Ka - saba, şehir man.) 3. Orun, 4. Yer, 5. Yöre.

Mahalli ikamet, 1. Ev, 2. Eylek.

Mahallî, Yerli.

Mahalle, 1. Tarmak, 2. Uram, 3. Yöre.

Mahalleli, Kondaş.

Maharet, 1. Atiklik, 2. Beceriklilik, 3. Düleklik, 4. İrvem, 5. İtik - lik (Çabukluk, tezlik man.) 6. Ustalık, 7. Uzluk, 8. Ordum.

Maharetli, 1. Atik, 2. Becerik - li, 3. Dülek, 4. Eli uz, 5. Usta.

Maharetsiz, Beceriksiz.

Maharet kazanmak, 1. Ustar - mak, 2. Ustalaşmak, 3. Uzlanmak.

Maharetle idare etmek, Öküt - mek.

Maharetli rehber, Yurcu.

Mahasin, 1. Görklükler, 2. Gü - zellikler, 3. İyilikler.

Mahbub, Mahbube, 1. Keleş, 2. Oynaş, 3. Severçe 4. Sevgili, 5. Sevilen, 6. Sevük.

Mahcub, 1. Erincik, 2. İsmık, 3. Kısrık, 4. Oyatlığ, 5. Sıkılgan, 6. Singin, 7. Tımsık, Tutuk, 9. Uta - nan, 10. Utangaç, 11. Utangan, 12. Utanmış.

Mahcub etmek, 1. Bozmak, 2. Utandırmak, 3. Yüzün düşürmek.

Mahcub olmak, 1. Aymanmak, 2. Bozulmak, 3. Küçük düşmek, 4. Oyalamak, 5. Sıkılmak, 6. Utan - mak.

Mahcubiyet, 1. İr, İr, 2. Utanç, 3. Utangaçlık.

Mahcubiyeti mucib, Utanacak.

Mahcuz, 1. Sığılmış, 2. Tutuk, tutulmuş.

Mahdud, 1. Az, 2. Çevrilmiş, 3. Eksik, 4. Gödök, 5. Kısa, 6. Sınırlanmış.

Mahfaza, 1. Belik (Ok mahfazası man.) 2. Giz, 3. Gönkek, 4. Kap, 5. Kutu, 6. Saklak (Bir şeyin saklandığı yer), 7. Ürtük.

Mahfi, 1. Gizli, 2. Saklı, 3. Yaşık.

Mahfiyen, 1. El altından, 2. Gizlice .

Mahfil, 1. Cerge, 2. Dernek, 3. Toplantı.

Mahfuz, 1. Barık (Mahfuz yer man. Yk: Barınmak) 3. Bellenmiş (Zihinde mahfuz, ezberlenmiş man.) 3. Gözetlik, 4. Gözetilen, 5. Kuytak (Kuytu yer man.) 6. Kuytu (Mahfuz yer man.) 7. Öğrenilmiş (Zihinde mahfuz, ezberlenmiş man.) 8. Saklı, 9. Saklanmış.

Mahir, 1. Atik, 2. Becerikli, 3. Cirik, çirik, çerik, 4. Eli eğimli, 5. Eli uz, 6. Tetik, 7. Usta, 8. Uz.

Mahiyet, 1. İç yüz, 2. Kendilik, 3. Nelik, 4. Nitelik (Kifayet man.) 5. Özlük, kendüzlük, 6. Tın (Ruh man.)

Mahkeme, 1. Savilik, 2. Sorav (Şikâyet, dava man.) 3. Yarguç 4. Yargu yeri.

Mahkeme kararı, 1. Törö, 2. Yargu.

Mahkûk, 1. Kazılmış, 2. Kazınmış (Yazıldıktan sonra çakı ile hakkedilmiş man.) 3. Kaznaklı 4, Oyulmuş.

Mahkûm, Polun.

Mahkûm etmek, 1. Bellemek, (Tecziye etmek man.) 2. Yargurmak.

Mahkûmiyet, Cığlış.

Mahlûk, 1. Çayan, 2. Debrenik (Müteharrik man.) 3. Türük, 4. Yaradılmış, yaratılmış.

Mahlûl, 1. Andır (Sahipsiz kalan mülk man.) 2. Boş (Sahipsiz man.) 3. Çözülmüş (Halledilmiş man.) 4. Dağılmış (Halledilmiş man.) 5. Erimiş (Halledilmiş man.)

Mahlût, 1. Alaşman, 2. Arısız (Gayri safi man.) 3. Çandır (Buğdayın arpa ve çavdar ile karışığı melez man.) 4. Çaynaşık, 5. Çepelli (Arpanın, buğdayın taş toprakla karışmışı man.) 6. Çıtrık (Seçilmiyecek derecede karışık yazı v. s. man.) 8. Karıklı (Buğday ile arpanın karışmışı man.) 9. Karışık, karışmış, karıştırılmış. 10 Katığ, karık, 11. Katıklı.

Mahmul, 1. Yüklenmiş, yükletilen, 2. Yüklü.

Mahmum, Sıtmalı, sıtmalanmış.

Mahmur, 1. Sargın, 2. Süzgün, süzük (Bakış hakkında), 3. Uyku şaşkını.

Mahmuz, 1. Tepki, 2. Tepgiç, 3 Tepkeç, tepgeç.

Halıpes, 1. Dam 2. Zından.

Mahpus, 1. Bulgun (Tutsak man.) 2. Bulun (Tutsak man.) 3. Peklik (Bağlı, kapalı man.) 4. Tutkun, 5. Tutsak.

Mahreç, 1. Çıkacak, 2. Çıkak, 3. Çıkılacak yer, 4. Şığıt.

Mahrek, 1. Döngül, düngül, 2. Yürence.

Mahrem, 1. Elbiri, 2. Gizli, 3.

İçli dışlı, 4. İçre, 5. Söylenmez (Söz hakkında).

Mahremi has, İnal.

Mahremane, 1. Gizlice, gizlicecik, 2. Saklıca, saklı olarak.

Mahruk, 1. Köyük, 2. Kül olmuş, 3. Tutuşmuş, 4. Yanmış, yanık, yangın.

Mahrukat, 1. Yakacak, 2. Yangı.

Mahrum, 1. Cıbıl (Hiç bir malı mülkü kalmamış man.) 2. Cıgan, 3. Çıgay (Maldan mülkten mahrum man.) 4. Eli boş (Kalmış), 5. Pay almamış, 6. Ülüşsüz (Binasib, hissesiz man.) 7. Yernik (Hasret ve haset içinde kalmış man.) 8. Yoksul.

Mahrum edilmek, 1. Kuru kalmak, 2. Yığlandırılmak.

Mahrum etmek, 1. Boş bırakmak, 2. Vermemek.

Mahrumiyet, Bun.

Mahrumiyet duymak, Yerinmek.

Mahrut, Mahrutî, 1. Kamalaklı, 2. Söbelek (Şekerci külâhı biçiminde man.) 3. Söbü.

Mahsul, 1. Bar, 2. Bitiş (Nebatî, ziraî mahsul man.) 3. Bitki (Ekin, ziraî mahsul man.) 4. Elde edilen, 5. Türük, 6. Ürgüt (Sınaî mamulât man.) 7. Ürün (Koyunun, ineğin sütün ve sütten çıkan şeyler man.) 8. Verim, 9. Yetişen, yetiştirilen.

Mahsuldar, 1. Bitek, 2. Bitelge, 3. Bitgel, 4. Bitirgen, 5. Dölek, 6. Geleğen, 7. Verimli.

Mahsulsüz, 1. Ağlak, 2. Çorak, 3. Verimsiz.

Mahsup, 1. Geçirilmiş (Hesaba —) 2. sayılmış.

Mahsub etmek, 1. Geçirmek (Hesaba —) 2. Saymak, 3. Yürütmek (Hesaba —).

Mahsuplaşmak, Sayışmak.

Mahsuben, 1. Geçirilerek (Hesaba —) 2. Sayarak.

Mahsur, 1. Kapanmış, 2. Kuşatılmış, 3. Sarılmış.

Mahsus (Husustan), 1. Ayrı, 2. Ayrıca, 3. Ayrılmış, 4. Başkaca, 5. Göre. 6. İstiyerek (Kasten, bil - iltizam man.) 7. Özgü (kendine has man.)

Mahsustan (Histen), 1. Duyulan, 2. Kavranılan (Duygulardan biriyle) 3. Sezilen, sezilmiş.

Mahsut, 1. Çekilmiyen, çekilemiyen, 2. Göze batan, 3. Kıskanılan.

Mahşer, 1. Döynek (Hareketin kaynaştığı yer man.) 2. Kargaşalık.

Mahuf, Korkunç, korkulu, korkulur, korkulacak.

Mahv (Mahiv), 1. Batma, 2. Batırma, 3. Bozuğluk, 4. Dağılış, darmadağnlık, 5. Kıran, 6. Kırgağ, 7. ordandan kaldırma, 8. Ölüm, 9. Yok etme, 10. Yoyma, 11. Yuma, 12. Yumma.

Mahvetmek, 1. Basmak (Yenmek, mağlûb etmek man.) 2. Batırmak, 3. Bozmak (Mağlûb ve perişan etmek man.) 4. Dağıtmak (Mağlûb ve münhezim etmek

man.) 5. Ezmek (Mağlûb etmek man.) 6. Gidermek (Izale etmek man.) 7. Kırmak (Mağlûb etmek man.) 8. Konurmak, 9. Ortadan kaldırmak, 10. Öçürmek (Asıl söndürmek man.) 11. Öldürmek, 12 Üzmek. 13. Yok etmek.

Mahvolmak, 1. Alıkmak. 2. Alkınmak, 3. Basılmak, 4. Batmak, 5. Kırılmak, 6. Ortadan kalkmak, ortadan kaldırılmak, 7. Öçmek (Asıl sönme man.) 8. Öçülmek. 9. Tünülmek, 10. Yitmek, 11 Yokalmak, 12. Yokolmak.

Mahviyet, Alçak gönüllülük.

Mahviyetkâr, 1. Basık, 2. Basıngak, 3. Basınkı.

Mahz, Salt (Yalnız, ancak man.)

Mahaza, 1. Ancak, 2. Tek, 3. Yalnız.

Mahzen, 1. Ambar, 2. Ev altı, 3 Girelik, girenlik, 4. Kertek, 5. Kurlak, 6. Yer altı.

Mahzuf, 1. Silinmiş, 2. Yerinden kaldırılmış.

Mahzun, 1. Beyret, 2. Bemez, 3. Bunuşluğ, 4. Durgun, 5. Kaygulu, 6. Kayşak, 7. Sağun, 8. Sıkılmış, 9. Sınıksı, 10. Tasalı, 11. Üzgün, 12. Yerkin.

Mahzun etmek, 1. Dağlamak, 2. Kayurtmak.

Mahzun olmak, 1. Darlığanmak,, 2. Sınıkmak, 3. Sunukmak, 4. Üşenmek. 5. Yerenmek, yerinmek, 6. Yirinmek.

Mahzur, 1. Engel, 2. Güçlük. 3 Korkacak, 4. Sakınacak, 5. Salkı, 6. Yığak.

Mahzuz (olmak), 1. Kıvanmak, kuvanmak, 2. Ögirmek, 3. Sevinmek.

Mahzuziyet, Mengi.

Mail, 1. Aklam, 2. Andırır (Şebih, yakın man.) 3. Benzer (Şebih, yakın man.) 4. Çatık, 5. Düşkün, (Müptelâ man.) 6. Eğilmiş, 7. Eğirti, 8. Eğri, eğrilmiş, 9. Eyber, 10. İstekli (Heveskâr man.) 11. Kıyık. 12. Söykeme, 13. Yerev (Çapraz man.) 14. Yatık, 15. Yatkın. 16. Yılık.

Mail olmak, Eğilmek.

Mail satıh, 1. Argaç, 2. Engeme (Arızalı man.) 3. Yamak, 4. Yaltı.

Maişet, 1. Azıklanma (Yemek, erzak tedarik etmek man.) 2. Dirlik. 3. Doyumluk, 4. Geçim, 5. Geçinme, 6. Diriklik, 7. Yaşayış, yaşama.

Maişet medarı, Geçinecek, Tayyüş, maaş idare).

Maiyet, 1. Bile (Yalnız "ile, beraber,, man. 2. Bilelik, 3. Boy, 4. Girinti, 5. Elgün, ilkün (Maiyet halkı man.) 6. Tabanlık (Tebaa, riayet man.) 7. Yan.

Maiyete girmek. Yağılmak.

Maiyetinde 1. Bilesince, 2. Yanında.

Maiyet memuru, Beydeş.

Makal, Söz söyleyiş.

Makam (Yer man.) 1. Bölük, (Daire man.) 2. Durak (Mekân, mevki man.) 3. Erdik (Derece, içtimaî mevki man.) 4. Oruk, 5. O -

Mazur tutmak, Bağışlamak,

Meal, 1. Cüyrük, cürük, 2. Yora (Tevil, tabir man.) 3. Yörük.

Mebâda, 1. Olmaya ki, 2. Sakın.

Mebde, 1. Ağızlık, 2. Baş, 3. Başlama, 4. Başlangıç, 5. Burun, 6. İlk, 7. İlk ağız.

Mebhas (Mebhas), Deşenki.

Mebhut (Mephut), 1. Apışık, 2. Şaşkın, şaşırmış.

Mebhut olmak, 1. Apışmak, 2. Belinlemek, 3. Başı çiğzinmek, 4. Şakkatmak, 4. Şaşakalmak, 6. Şaşalamak, 7. Şaşırmak, 8. Tanlamak, 9. Turukmak. 10. Yılmak.

Mebiz, 1. Oğulduruk, 2. Yumurtalık.

Meblâğ, 1. Akça, 2. Çuv.

Mebni, 1. ... den, 2. ... den dolayı, 3. ... den ötürü, 4. Kurulmuş, 5. Yapılmış.

Mebsut (Mepsut), 1. Açık, açılmış, 2. Döşenmiş, 3. Serili, serilmiş, 4. Yaygın, yayılmış.

Mebus, 1. Geneşçi (Geneş, gengeş = müşavere man.) 2. Gönderilmiş, gönderilen, 3. Oruntak, 4. Salgut, 5. Sarbat, 6. Savçı (Söz hakkı kendisine verilen man.) 7. Saylav (Kırımda meb'uslara ve -

Mebzul, 1. Bol, 2. Bolamdı, 3. Bolamat, 4. Çok, pek çok, 5. Ergin, 6. Erüş, 7. Gür, 8. Kalın, 9. Paylan, 10. Payzın, 11. Telim, 12. Tüyümdü, 13. Yeğin, yiğin.

Mebzuliyet, 1. Bolluk, 2. Çokluk, 3. Gürlük, 4. Kinşilik.

Mebzul olmak, 1. Bılkımak, 2. Bolarmak, 3. Bollanmak, 4. Çoğalmak, 5. Esirgenmemek, 6. Torlamak.

Mecalsiz, 1. Eğez, eğeze, 2. İnez, ineze.

Mecalsiz kalmak, 1. Eknezimek (Açlıktan bitab düşmek man.) 2. Gevşemek, 3. Göyünmek, 4. Kağşamak, kavuşmak.

Mecbur, 1. Borçlu, 2. Dıkız 3. Zor görmüş, zorlamış

Mecbur olmak, 1. Basırganmak, 2. Darakmak, darda kalmak, 3. Kıstalmak, 4. Tilgirmek.

Mecburen, Mecburî, 1. Güçle, 2. İster istemez, 3. Zorla, zor altında.

Mecbur etmek, 1. Basırmak, 2. Dara getirmek, 3. Kısarlamak, 4. Köçlömek.

Mecburiyet, 1. Baskı, 2. Dıkızlık. 3. Ezim, 4. Sıkı. 5. Zor.

Meccanen, 1. Akçasız, 2. Aylak, 3. Buşlığ, 4. Caba, 5. Tiğin, tikin, tikün, tekin, 6. Yavan.

Meclis, 1. Cankı (İstişare ve meclis man.) 2. Cıyın, cın, 3. Danışık, 4. Dengel, denel, 5. Dernek, tirnek, 6. Kurultay, 7. Tanışık evi, 8. Toplantı, 9. Uylama, 10. Yavrak, 11. Yığın, 12. Yığnak .

Meclûb, 1. Tutkun, 2. Vurgun.

Meclûb olmak, 1. Alınmak, 2. İmrenmek, 3. Kapılmak, 4. Tutulmak, 5. Vurulmak.

Mecma, 1. Cıynak, 2. Derim evi, 3. Dernek, dirnek, 4. Eylek, 5.

Eyren, 6. Kavşak (İki nehrin birleşme noktası man.) 7. Tirnek, 8. Toplanacak yer, 9. Toplanılan yer.

Mecmu, 1. Birikmiş, 2. Bulan, 3. Bütün, 4. Cum (Reyce müttefik man. da) 5. Olanca, 6. Öğül, ökül, 7. Hep, hepsi, 8. Tiriğ, 9. Top, 10. Toplanmış, 11. Tökel, dökel, 12. Var. 13. Yığılmış, 14. Yığın.

Mecmua, 1. Cıymak (Kolleksiyon man.) 2. Conk, 3. Cönk, 4. Dergi, 5. Dirinti.

Mecmuan, 1. Birden, 2. Bütün, 3. Hep, 4. Toptan, 5. Tükel.

Mecnun, 1. Cüler, (Ahmak) man.) 2. Çalık, 3. Çılgın, 4. Deli, 5. Dev vuran, 6. Erişikli (Cinnet derecesinde asabi man.), 7. Esirik, 8. Esrek, esrik, esrük, 9. Esürük, 10. Kuduman (Kudurmuş man.) 11. Maymak.

Mecnunane 1. Çılgınca, 2. Delice.

Mecra, 1. Akak, 2. Andal (Bahçe su yolu man.) 3. Arna, 4. Avgant, avgaz, 5. Avgın, 6. Avgun, 7. Azmak, 8. Çağ, 9. Çağşak, 10. Çöğürte, 11. Döşek, 12. Köğtere. 13. Oluk, 14. Oluz, 15. Örden 16. avak, 17. Su yolu, 18. Yatak, 19. Yırmak, 20. Yol.

Mecra ağzı, 1. Gever 2. Savacak.

Mecrayı tabiî, Göntem.

Mecruh, 1. Balığ, 2. Başlı, 3. Başlu, 4. Çelgin (Vurulmuş fakat ölmemiş av man.) 5. Sökel.

Mecruh olmak, 1. Balıkmak, 2. Taşıkmak, 3. Vurulmak, 4. Yaralanmak.

Meczub, 1. Alık. 2. Çalık, 3. Delimsirik, 4. Delişmen, 5. Esrikli, 6. Esrük, 7. Mayruk, 8. Sapık.

Meçhul, 1. Adı belirsiz, 2. Aduk, azuk, 3. Ağdık, ağduk, 4. Bellisiz, 5. Bilinmeyen, bilinmez, 6. Bilinmedik, 7. Yatlı.

Medarı iştigal, 1. Dümşük, dümşüt, 2. Geleci, keleci (Medarı kelâm man.) 3. İş güç, 4. Söyke.

Medar olmak, Kabasmak (Yardımı dokunmak man.).

Meddah, 1. Dalkavuk, 2. Kolmaş, 3. Maktavcı, 4. Savak (Müdahin man.) 5. Ütükçü (Masal, hikâye analtan kimse).

Medenî, 1. Soysal, 2. Uygur (Birinin ardından giden, muti, tâbi müttefik man.).

Medet, 1. Kömek, 2. Yardım.

Medetkâr, Yardımcı.

Medetkâr olmak, Koldamak, Kollamak.

Medh (Medih, meth), 1. Alkış (Methü sena man.) 2. İyilik söyleme, iyiliğini söyleme, 3. Öğdü (Hamdü sena man.) 4. Öğme, 5. Öğüş, 6. Öktü,

Methe lâyık, Öğüşlü.

Methetmek, 1. Alkamak (Hayır dua, tahsin, şipas, sena etme. man.) 2. Çaksılmak, 3. İyilik söylemek, iyiliğini söylemek, 4. Kesmek, kezmek, 5. Öğermek, 6. Öğ-

Eğlenmek eğlenceye almak, 3. Guşamak, 4. Gülmek, 5. Kaşmer etmek.

Maskat, 1. Doğulan yer, doğduyer, 2. Tökmiş el.

Maslahat, 1. Biterge (Biterge - si olanlar = ashabı mesalih), 2. Buyum, 3. İş, 4. İş güç.

Maslahatgüzar, 1. İşbilir, 2. Küçük elçi, 3. Keçindirivci.

Masnu, 1. Düzme, 2. Düzmece, 3. Uydurma, 4. Yapılmış, yapma.

Masnuat, Bediz (Nakş man.

Masraf, 1. Bıkarnat, bıkırnat, 2. Çıkan akçaçıbtlkı etetsha eeteeee Verilen kaça.

Masru, 1. Tutanaklı, 2. Tutaraklı, 3. Tutarlı, 4. Uçuk tutmuş.

Mass (etmek), 1. Emmek, emerek çekmek, 2. Obatmak, opmak, 3. Sormak, 4. Sümürmek.

Massedilmiş, Sorulmuş.

Masum, 1 Alnı açık, alnı ak, 2. Suçsuz, 3. Yozuksuz.

Masun, 1. Korunmuş, 2. Sağlam.

Masun mahal, 1. Duldalık, 2. Korunuk, 3. Kuytu, 4. Kuytak.

Mâşer, 1. Eğlek, eğlik, 2. Öğrek, öyrek.

Mâşerî Öğreklik.

Maşıta, 1. Bezekçi, 2. Tarakçı, 3. Yüz yazıcı.

Maşiyen, 1. Yaya, yayan, 2. Yürüyerek.

Maşraba, 1. Bardak, 2. Çamçak, 3. Çangır, çanka, 4. Çapşak, 5. Cömçek, çömçü, 6. Çumbul, 7. Dolça, 8. Elcek, 9. Safa, 10. Susak, 11. Şapşak.

Maşrık, 1. Doğu, 2. Gün çıkan, 3. Gün doğusu, 4. Güntoğar, 5. Gün toğuşuğ, 6. Günü, 7. Küney (Güneş gören yer man.)

Maşuk, Maşuka, 1. Oynaş, 2. Sebük, 3. Sevgili, 4. Sevik, 5. Sevilen, 6. Sevük.

Mat (Renk), 1. Donuk, 2. Konur.

Matetmek, Yenmek.

Matara, 1. Çotara, çotura. 2. Kalaz, 3. Su kabı.

Matbaa, 1. Basak, 2. Baskı evi, basma evi.

Matbah, 1. Aş damı, aş tamı, 2. Aş evi, 3. Aşkama, 4. Ocaklık, 5. Örtme.

Matbah eşyası, 1. Kapkaçak, 2. Kaşayak.

Matbu, 1. Basılı, basılmış, 2. Basma, 3. Uygun (Tab'a muvafık man.)

Matbuat, Basım.

Matem, 1. Ağıt, 2. Köyök, 3. Ağ, 4. Yas, 5. Yuğ.

Matemli, Yaslı.

Matla, 1. Doğu, 2. Toğu.

Matlap, 1. Dilek, 2. İstek, 3. Sorun (Mesele man.)

Matlup, 1. Alacak, 2. Aranılan, 3. Dilek, 4. İstenilen, 5. Tamazlığ. 6. Umulcama.

Matluba muvafık, 1. Dilekçe, 2. İçesine. 3. İmrek, 4. İstenildiği gibi, 5. Uz.

Matmah (ı nazar olmak), 1.

Göz dikmek, göz dikilmek, 2. Gözü üstünde olmak.

Matruh, 1. Atılmış, 2. Çıkarılmış, 3. Kesilmiş, 4. Konulmuş (Vergi hakkında).

Matruş, Yülük.

Matrud, 1. İtincü, 2. Koğulmuş, kovulmuş, 3. Sürçek, 4. Sürsükmüş, 5. Sürülgen, 6. Sürülmüş, 7. Süründü.

Matuf, 1. Dönmüş, 2. İlişmiş, 3. Verilmşi.

Matuh, 1. Bunak, 2. Bunamış, 3. Eksin.

Matvi, 1. Bükülmüş, bükülü, 2. Devrilmiş, 3. Dürülmüş, 4. Kıvrılmış, 5. Sarılmış.

Mavera, 1. Ar, 2. Arka, arkası, 3. Ard, ardı, 4. Aşırı, 5. Öte.

Mavi, 1. Göğen, 2. Gök, 3. Gökçe, 4. Gökşin, 5. Göv, 6. Kök.

Maya (Maye), 1. Ardavan (Ayran mayası man.) 2. Çar, 3. Çopra 4. Damızlık, 5. İrtiğe, 6. Kor, 7. Tamızlık, 8. Uyunku, 9. Urdağ, 10 Uyutğu, uyuktu, 11. Ürtme, 12. Yalım, 13. Yomut.

Mayıs, 1. Payız, 2. Saban ayı. Ekşimsi, 4. Kekre, kekresi, kekremsi, 5. Tatlı ekşi.

Mayıs, 1. Payız, 2. Sabanu ayı.

Mayi, 1. Akar, 2. Cıvık, 3. Cu, ru 4. Eringin, 5. Sıvık, 6. Sıyık, 7. Su su gibi, 8. Sulu, 9. Suygaş, 10. Suyugaş, 11. Suyun, 12. Süyük, 13. Şingen.

Maymun, 1. Bicin, 2. Biçin, 3. Maymun, 4. Peçin, 5. Piçni.

Meyub, 1. Emlikli, 2. Utanacak.

Mazbut, 1. Bekik, 2. Berilgen, 3. Derli toplu, 4. Ele geçirilmiş (Zaptedilmiş man.) 5. Sağlam, 6. Toplu, 7. Yazılı.

Mazhar (Olmak), 1. Erişmek, ermek, 2. İrişmek, irmek.

Mazmhar kılmak, 1. Erdirmek, 2. İrgürmek, 3. Vardırmak.

Mazi, 1. Bıldır, (Bir sene evvel man.) 2. Eski (Atik man.) 3. Geçen, geçmiş, geçmiş gün, 4. İlşın, 5. İlki, 6. Ötgen, ötken., 7. Ötkün.

Mazlûm, 1. Basık, 2. Basıncak, 3. Basınkı, 4. Boyun bükük (mec.) 5.Sessiz, ses çıkarmaz, (Sakin, halim man.) 6. Uslu (Yaramaz zıddı man.) 7. Uysal (Sakin, halim man.) 8. Yumşak (Sakin, halim man.) 9. Tevge.

Mazmun, 1. Cüyrük, 2. İnce söz, 3. Yön.

Maznun, 1. Günsüz (Hüküm giymemiş, ceza müddeti tayin olunmamış mevkuf man.) 2. Surun (İstintaka tâbi mes'ul man.)

Mazruf, Kaplı, kap içine konmuş.

Mazrufen, Kap içinde.

Mazrub(Madrub), 1. Basılmış, kesilmiş, 2. Dövülen, dövülmüş, 3. Vurulan.

Mazul, 1. Açıkta, 2. Atılmış, 3. Boşta, 4. Çıkarılmış, 5. İşten el çektirilmiş, 6. Koğulmuş, kovulmuş (Matrud man.) 7. Yersiz.

Mazur, Dırgıl.

mek, 7. Ökmek, 8. Yıvmak, 9. Yükseltmek.

Methiye, Tolgay (Manzum methiye, kaside man.).

Medhar (Methar), Yığanak.

Medine, 1. Balığ, balık (Şehir man.) 2. Büyükşar, 3. Kent (Şehir man.) 4. Kirman, 5. Palık (Şehir man.) 6. Şar.

Medit, 1. Çok süren, 2. Sürekli, 3. Uzun.

Medlûl, 1. Anlaşılan anlatılan, 2. Çem, 3. Çıkan, çıkarılan, 4. Deme, 5. Gösterilen.

Medrese, Okulağ, okul.

Meduv, 1. Çağırılmış, çığrılmş, 2. Okunmuş, 3. Okuntu, 4. Okuylu, 5. Seymen.

Medyun, 1. Berimçi, birimci, 2. Borçlu, 3. Borçlanmış, 4. Ötekçi, 5. Verecekli, 6. Vergili.

Medyun olmak, 1. Borca girmek, 2. Borçlanmak, borçlu olmak, 3. Tiyismek (Ait olm. man. da).

Mefer, 1. Kaçacak yer, 2. Kaçamak.

Mefharet, Öğünme, övünme.

Mefhum, 1. Anlaşılan, 2. Anlaşılmış, 3. Anlı, 4. Cürük, cüyrük.

Mefkûre, Ülkü (En uzak maksat man.)

Mefkut, 1. Yavu kılınmış, 2. Yok.

Meflûç, 1. Çalgın, 2. Çalık, 3. Çalkın, 4. Engili (Engi = nüzül). 5. İnmeli, 6. Tutak, 7. Tutuk.

Mefsedet, 1. Azdırma, 2. Ayığ, 3. Bozukluk, 4. Karıştırma, 5. Koğu.

Mefsedete duçar olmak, Şanjıkmak.

Meftuh, 1. Açık, açılmış, 2. Elde edilmiş, ele geçirilmiş.

Meftun, 1. Büyülenmiş, 2. Şaşakalmış, 2. Tutkun, 4. Tutulmuş, 5. Vurgun, 6. Vurulmuş.

Meftuniyet, 1. Beğenme, beğeniş, 2. Tutkunluk, 3. Vurgunluk, 4. Yapsık.

Meftun olmak, 1. Algaşmak, (Tutulmak, müncezip olmak man.) 2. Beğenmek, çok beğenmek, 3. Kerkemek, kersemek, 4. Soklonmak, 5. Şaşakalmak, 6. Tutulmak, 7. Vurulmak, 8. Yapsımak.

Meftur ("Fıtrat„ tan), Yaratılmış.

Meftur ("Fütur„ dan), 1. Bıkmış, 2. Gevşemiş, 3. Usanmış.

Meful, 1. Eylenmiş, 2. İşlenmiş, 3. Kınguluk, 4. Kılınmış, 5. Yapılmış.

Meğer, Ancak.

Mehaz, 1. Bulağ, 2. Bulak, 3. Kaynak.

Mehcur, 1. Atılmış, 2. Ayrı ayrı düşmüş, 3. Bırakılmış, 4. Unutulmuş, 5. Uzaklaşmış, 6. Uzakta kalmış.

Mehib, 1. Kavurt, (Kaba, kocaman man.) 2. Korkulu, korkunc (Mahuf man.) 3. Ürküklük (Mahuf man.)

Meh, Ay.

Mehlika, Ay yüzlü.

Mehpare, Ay parçası.

Mehmaemken, 1. Olabildiğin - ce, 2. Olurunca.

Meht, 1. Beşik, 2. Coca.

Mehtap, 1. Ay aydını, 2. Ay aydınlığı, 3. Ayaz, ayas, 4. Ay ayazı, 5. Aydın, 6. Ay ışığı, 7. Tolun ay (Bedr, bedri tam man.)

Mekân, 1. Durak, 2. İnik, (Menzil, inilen yer man.) 3. Orun örün, 4. Oturak, oturgak, 5. Oturulan yer, 6. Tirilmiş (Mesken, ikametgâh man,) 7. Toktaz, 8. Turağ, 9. Turak, 10. Uruk, 11. Urun, 12. Yer, 13. Yir, 14. Yurt.

Mekân tutmak, 1. Oturmak, 2. Örünlenmek, 3. Yerleşmek, 4. Yerlülenmek.

Mekkâr, 1. Alcı, 2. Aldaç, 3. Aldatıcı.

Mekkâre, 1. Gölük, 2. Kölük, (Yük hayvanı man.) 3. Ulaçlı

Mekkâreci, 1. Gölükçü, 2. Ka - tırcı.

Mekmen, 1. Evsim (Avcı pu - susu man.) 2. Güme, gümele, 3. Öğez, 4. Pusu.

Meknuz, 1. Gizli, 2. Gömüllü, 3. Peklik, 4. Saklı.

Mekr, 1. Al, 2. Aldama, 3. Alданguç, 4. Aldatma.

Metretmek, 1. Aldamak, 2. Aldatmak, 3. Al etmek, 4. Yublamak.

Mekruh, 1. İğrenc, 2. Sası, 3. Tiksindirici, tiksinilen, 4. Titsin - dirici.

Meks, 1. Dingi, 2. Döleklik, 3. Durma, 4. Eğlenme, 5. Dayangu.

Meksup, Kazanılmış.

Meksur, 1. Bozuk, 2. Kırık, 3. Sınık.

Mekşuf, 1. Açık, 2. Açılmış, 3. Bulunmuş.

Mektep, 1. Okulağ, 2. Okunak.

Mektum, 1. Bulağ, 2. Gizlenen, gizlenmiş, 3. Gizli, 4. Kaçırılan, 5. Orgun, 6. Saklanan, 7. Saklı.

Mektup, 1. Beti, 2. Biçik, 3. Bitği, 4. Biti, 5. Bitiğ, 6. bitik, 7. Bitilgen, 8. Bitü, 9. Okuntu (Da - vet tazkeresi man.) 10. Yazı, 11. Yazılı, 12. Yazılmış, 13. Yazış.

Mektupçu, 1. Bitici, 2. Bitikçi.

Mektuplaşmak, Yazışmak.

Mekûl, Mekûlât, 1. Aşav, aşmalık, 2. Aşlığ (Erzak, zahayir man.) 3. Aşlık (Hububat, arpa, buğday man.) 4. Azık, 5. İğtü, iktü, 6. Tatığ, 7. Tiriklük, 8. Tölük, (Maişet, taayyüş vasıta - ları, atyemi, tediye man.) 9. Ye - necek, yinecek, 10. Yeyi, 11. Ye - yinti, yiyinti, 12. Yeysi, 13. Yiği, 14. Yiğsi, yiyesi, 15. Yiyçin, 16. Yiyecek, 17. Yiygi.

Mel'abe, Oyun, oyuncak.

Melâhat, 1. Görk, 2. Güzellik, 3. Yaraşık.

Melâl, 1. Bezginlik, 2. Bıkıntı, bıkkınlık, 3. Osunluğ, usunluğ, 4. Osanç, 5. Sıkıntı.

Melâl getirmek, 1. Bezmek, 2. Bıkmak, 3. Darlığanmak, 4. Erinmek, 5. Osanmak, 6. Sıkılmak 7. Usanmak.

Melâl getirmiş, 1. Bezmiş, 2. Bıkmış, 3. Osanç getirmiş, osanık, osanmış, 4. Usanç getirmiş, 5. Usanık, 6. Usanmış.

Melâmet, 1. Çıkışma, 2. Kınayış.

Melâmet etmek, 1. Çıkışmak, 2. Darılmak, 3. İlenmek, 4. Kakımak, 5. Kınamak, 6. Paylamak.

Mel'anet, 1. Alçaklık, 2. Aşağılık, 3. İyütlük, 4. Kötülük.

Melâz, 1. Barı, 2. Saklantı, 3. Sığınca, sığıncak, 4. Sığıntı (İstanbulda mülteci man.)

Melbusat, 1. Geygi, 2. Giyecek, 3. Giyesi, 4. Giyinti, 5. Giyit, 6. Kiyit, 7. Kiysi.

Melce, 1. Barı, 2. Barlak, 3. Barnak, 4. Baru, 5. Bel altı, 6. Dalda, daldalık, 7. Dileç, 8. Durak, 9. Kurtulgu, 10. Örüm, 11. Saklantı, 12. Sapmak, 13. Sığınacak yer. 14. Sığnak, 15. Sığınca, 16. Sığıncak, 17. Sığnıç, 18. Söyke (İstinatgâh man.)

Meleke, 1. Alışkanlık, 2. Becerik, 2. El uzluğu, 4. İrvem, 5. Yoldam, 6. Yordam 7. Ürum, 8. Uzluk.

Melekeli, 1. Alışık, alışkan, alışkın, 2. Becerikli, 3. Eli uz, 4. Uz.

Melekesiz, Çolpa, çolpu.

Melfuf, 1. Devşirilmiş, 2. Dürük, dürülü, 3. Dürülmüş, 4. İçindeki, içine konulmuş, 5. Sarılmış.

Melfuz, 1. Okunan, okunur, 2. Söz, 3. Söylenmiş, söylenilen.

Melhame, 1. Savaş, 2. Sındırğı, çek, 4. Geçit.

Melih, 1. Binzet, 2. Gökçek, kökçek, 3. Güzel, 4. Keleş, 5. Özden, 6. Sılığ, 7. Yakışıklı, 8. Yakşı, 9. Yaraşıklı.

Melik, 1. Hakan, han, 2. Kaan, 3. Kağan, 4. Kan.

Melike, 1. Ağaçe, 2. Biçe, 3. Katun.

Mellâh, 1. Denizci, 2. Gemici.

Melodi, 1. Kü, 2. Küleğeç, 3. Küy.

Melûf, 1. Alışık, alışmış, 2. Alışkan, alışkın, 3. Düşkün (Müptelâ man.) 4. Öğür (Ehlî man.)

Mel'ün, 1 .Alçak, 2. Aşağı, âşağılık, 3. Kargışlı, 4. Şöğüşlüğ, söküşlük, 5. Sürsükmüş, 6. Sürülmüş.

Mel'un olmak, Kargalmak.

Memat, 1. İtim, 2. Ölüm.

Memba, 1. Akar pınar, 2. Akar yol, 3. Baş, 4. Başat, 5. Bulak, 6. Büğleyen, 7. Çaygara, 8. Çaytak, 9. Çıkak. 10. Eşme. 11. Göz, 12. Göze, 13. Gözek, 14. İşme, 15. Kaynaca, 16. Kaynak, 17. Kaynarca (Sıcak memba man.) 18. Öşme, 19. Patlak, 20. Pınar, 21. Pıyar, 22. Pulak, 23. Sağrak, 24. Sızak (Su sızan yer man.) 25. Tüp, 26. Yol. 27. Yolak.

Memduh, 1. Öğet, 2. Öğülmüş, övülmüş..

Memdut, 1. Uzatılan, uzatılmış, 2. Sürekli.

Memen, Sığnak,.

Memer, 1. Aşıl, 2. Aşut. 3. Geçek, 4. Geçit.

Memleha, Tuzla.

Memleha, 1. Bulgasun, 2. Cerşil, 3. El, il, 4. Ölke, ülke, 5. Yer, 6. Yir, 7. Yurt.

Memlû, 1. Dolu, dolmuş, 2. Örüklü.

Memlûk, 1. İncü, 2. Karabaş, 3. Köle, 4. Kul.

Memnu, 1. Yasak, 2. Yığak, 3. Yığuk.

Memnun, 1. Güvenç, 2. Öğrünç, 3 evinçli, sevinmiş.

Memnun etmek, 1. Kıvandırmak, 2. Sevindirmek.

Memnun olmak, 1. Gönenmek, 2. Güvenmek, 3. Kuvanmak, 4. Onamak, 5. Sevinmek.

Memnuniyet, 1. Mengi, 2. Sevinç, 3. Sevinti.

Memul, 1. Beklenen (Muntazır man.) 2. Dilenç, dilek (Arzu ve temenni edilen man.) 3. İstenen (Talep ve arzu edilen man.), 4. Umulmuş, umulan, 5. Umunca.

Memul edilmiyen, 1. Beklenmedik, 2. Ummadık, 3. Umulmadık.

Memul edilmezken, Umazçadan.

Memul etmek, 1. Beklemek, 2. Ummak.

Memur, 1. Aylıkçı, 2. Buyrak, 3. Buyruk, 4. Eliğçi, 5. Kullukçü, gullukçu.

Memur olmıyan, Teğin (Hükûmete mensup olmıyan herkes man.)

Memuriyet, 1. İş, 2. Kulluk, gulluk, 3. Müçe, 4. Yer (Memuriyet makamı man.) 5. Yumuş (Vazifei memuriyet man.)

Men, 1. Kadağan, 2. Katağan, 3. Tıyığ, 4. Tiyit, 5. Yasak.

Meneden, Yığku.

Menetmek, 1. Abamak, 2. Ayamak, 3. Bırakmamak, 4. Caydırmak, 5. Çekmek, 6. Durdurmak, 7. İndelemek, 8. Kısmak, 9. Savmak, 10. Terkilmek, 11. Tıtmak, 12. Tızmak, 13. Durdurmak, 14. Yasak etmek,.

Menolunmak, 1. Tıdınmak, tıtılmak, 2. Yığlandırılmak.

Menolunmuş, 1. Sığılmış, 2. Tutkun.

Menaat, 1. Çetinlik, 2. Sarplık.

Menam, 1. Düş (Rüya man.) 2. Uyku.

Mendil, 1. Çevre, 2. El bezi, 3. El çiti, 4. Esilgi, 5. Suluk, 6. Yağlığ, 7. Yağlık, yaylık, 8. Yüzlük.

Menfa, Sürgün, sürgün yeri.

Menfaat, 1. As, 2. Ası, 3. Asığ, asık, 4. Assı, 5. Boluş, 6. Çıkar, 7. Çıkış, 8. Es, 9. Kastak, 10. Tusu, 11. Umu.

Menfaatli olmak, Tusulmak.

Menfez, 1. Ağız, 2. Delik, 3. 3. Düden, (Suların yer altı mecrasının baş ucu, kar altında yatan tavşanların nefesinden açılan delik man.) 4. Külbe (Tandırın duman ve kül menfezi man.) 5. Kövtere (Arktan su almak için açılan delik man.) 6. Malgaz, (Baca deliği man.) 7. Savacak, 8. Sunuk

(Su geçmek için duvar dibinde açılan delik man.) 9. Sürtek (Su geçmek için açılan delik man.) 10. Yelimlik (Hava deliği man.)

Menfi, 1. Sürgün, 2. Sürülen, 3. Sürülmüş.

Menfur, 1. İğrenç, 2. İğrinçik, 3. Sevilmez, sevimsiz.

Menfur olmak, Sünemek.

Mengene, 1. Baskı, 2. Basıruk, 3. Buru.

Menhi, 1. Tıyığlığ, 2. Yasak, yasak edilmiş.

Menhub, 1. Çapul edilmiş, 2. Talanmış, 3. Yağmalanmış.

Menhus, 1. Uğursuz, 2. Yatlu, 3. Yumsuz.

Meni (Nutfe man.), 1. Arka suyu, 2. Atmık, 3. Bel suyu, 4. Erlik, 5. Erlik suyu, 6. Ezmi, 7. Oca su, 8. Tamzık su, 9. Unurga suyu, 10. Yazlığ, su, yaylığ su, 11. Yumurdum.

Meni, (Müstahkem man.), 1. Berk, 2. Çetin, 3. Dayanıklı, 4. Sarp.

Menkabe 1. Erdim, 2. Ertem, 3. Ötkünç, 4. Sürçek.

Menku, 1. Haşlama, 2. Haşlanmış.

Menkul, 1. Ağızda dolaşan (Rivayet, şayia man.) 2. Duyulan, 3. Gelmiş, 4. Getirilen (Bir yerden.) 5. Götürülen (Bir yere.) 6. İşitilen, 7. Söylenen, 8. Taşınan.

Menkûb, 1. Düşkün, 2. Düşmüş.

Menkuş, 1. Boyanmış, 2. Kaznaklık.

Mensi, 1. Atılmış, 2. Silinmiş, 3. Unutulmuş, 4. Yatuk.

Mensuç, Mensucat, 1. Dokunmuş, 2. Dokuma, 3. Turga,

Mensub, 1. Çatkın, 2. Girgin, 3. Sağdıçlığ.

Mensur, 1. Dağılmış, 2. Düz söz, düz yazı (Nazm zıddı man.) 3. Saçık, 4. Saçılmış, 5. Saçıntı, 6. Serpilmiş.

Menşe, 1. Başat, 2. Bitim, 3. Damarluk, 4. Kök, 5. Köken, 6. Kökenğ, 7. Kökün, 8. Orpak, 9. Yetişek.

Menşur, 1. Buyruk, 2. Buyrultu, 3. Yarlığ, yarlık.

Menus, 1. Alışık, alışmış, 2. Alışkın, 3. Eşirgenli, 4. Öğür.

Menut, 1. Asılı, 2. Bağlı, 3. Tiyiş.

Menzil, 1. Atım (Askerlik ıstılahı) 2. Damıl, 3. Diremek, 4. Ev (Bu manada şimdilerde pek kullanılmıyor) 5 İnek 6 Konak, 7 Konuk, 8. Konuş, 9. Duruk, 10 Uğrak, 11. Yetek (Menzili maksut man.)

Menzilet, Yalım.

Menzul, 1. Çalgın, 2. Damla inmiş, 3. İnmeli, 4. Kötürüm.

Mephas, 1. Paştam (Kitap başlığı, fasıl başı man.) 2. Söz başı.

Mephut, 1. Alıklaşmış, 2. Apışık, apışmış, 3. Şaşa kalmış, 4. Şaşkın, şaşırmış.

Mephut olmak, 1. Alıklaşmak, 2. Apışmak, 3. Donakalmak. 4. Şaşalamak, 5. Şaşırmak, 6. Şaşmak.

Mer'a, 1. Andal, 2. Bicelik (Çayır man.) 3. Biçenek (Çayır man.) 4. Buzağılık, 5. Otlak, 6. Örü, 7. Özü, 8. Salmalık, 9. Uru, 10. Üre, 11. Yayla, yaylak, 12. Yazak.

Merak, 1. Düşkünlük (Bir şeyin üzerine düşmek man.) 2. İlinti, 3. İşkil, (Şüphe, vesvese man.) 4. Kaygı, kayı, 5. Kuruntu (Endişe, tevehhüm man.)

Merak etmek, 1. İşkillenmek (Şüpheye düşmek man.) 2. Kaygılanmak, 3. Kayırmak (Kaygılanmak man.) 4. Kurmak (Tevehhüm ve tahayyül man.) 5. Sarmak, sardırmak, 6. Üstüne düşmek.

Meraklı, 1. Düşkün, üstüne düşmüş, 2. İşkilli, 3. Kaygılı, kaygulu, 4. Kızık, 5. Kuruntucu, kuruntulu, 6. Sarmış, sardırmış.

Meram, 1. İstek, 2. Sağış, (Tasavvur, niyet man.) 4. Uy (Fikir man.)

Meraret, Acılık.

Merasim, 1. Bezek, 2. Donak, 3. Ertüt, 4. Törü.

Merbut, 1. Bağlanmış, bağlı, 2. Birleştirilmiş, bir araya konulmuş, 3. Bitişik, bitiştirilmiş, 4. Çatılı, 5. İlişik, iliştirilmiş, 6. Pajık, paşık, 7. Ulama, 8. Ulanmış ulaşmış, 9. Yapışık.

Merbut olmak, 1. Bağlanmak, 2. İliştirilmek, 3. Pağılmak, 4. Takılmak.

Merbutiyet, 1 Bağlılık, 2. Biringenlik, 3. İlişik, ilişiklik.

Merci, 1. Baş vuracak yer, 2. Dönek, (Dönülecek yer man.) 3. Kayıtgu yer.

Mercu, 1. İstenilen, 2. Umulan, 3. Umunluğ, 4. Yalvarılan.

Merdane, 1. Oklağı, oklava (Yufka açmada kullanılan kısa ve kalın merdane man.) 2. Yıvgı, yıvı taşı, 3. Yurga, 4. Yuvak, 5. Yuvarlak, 6. Yuvgu, yuvu, 7. Yüvü taşı.

Merdiven, (Nerdüban), 1. Ağıncak, 2. Agıngaç, 3. Ancık, 4. Angıç, 5. Ayacak, 6. Ayak, 7. Ayakçağ, ayakçak, 8. Badak, 9. Badal, 10. Basak, 11. Basçık, bastak, 12 Enecek, inecek, 13. Örcün, örçün (İp merdiven man.) 14. Sekemdirek, 15. Sekemek, sekemeç, 16. Sekmen, 17. Seksek.

Merdiven başı, Yaldıran.

Merdut, 1. Çürük, çürütülmüş, 2. Koğulmuş, 3. Yaramaz, 4. Yerilen.

Merdüm, 1. Adam, 2. Kişi, kişi oğlu.

Merdümgiriz, 1. Adamcıl (İnsan yiyen, insana salan hayvan, insandan ürken gayriehlî hayvan, ifratı ünsiyetten insanın üzerine gelen hayvan man.) 2. Ayrıksı, 3. Ürkürük, 4. Yetincek, 5. Yırık, 6. Yıvrık.

Merdümek, 1. Balak, 2. Bebek, 3. Bübecik, 4. Göz bebeği, 5. Karak (Göz ve bakış man. da gelir.)

Mer'e, 1. Avrat, arvat, 2. Evlük, 3. Kadın, 4. Karı, 5. Urağut, 6. Uravut.

Meremmet (etmek), 1. Onarmak, 2. Siplenmek.

Merfu, 1. Kaldırmış, 2. Yükseltilmiş.

Mergup, 1. Beğenilen, 2. Geçek, 3. Geçkil, 4. İmrek, 5. İstenilen, 6. Sevilen. 7. Yiğin.

Merhale, 1. Konak, 2. Koncak, 3. Urut, 4. Yol uğrağı 5. Yüğrüm.

Merhamet, 1. Acıma, acırganma, 2. Esirgeyiş, 3. Esirkiş, 4. Kayıt, 5. Yarlağaş, 6. Yanımık.

Merhamet etmek, 1. Acımak, 2. Acırgaman, Acıfganmak, 3. Esirgemek, 4. Kıyılmak, 5. Yarlığamak, 6. Yazığı gelmek.

Merhametli, 1. Acırganan, 2. Acıyan, 3. Bağrı yufka, 4. Yarlıgayıcı, 5. Yufka yürekli.

Merhametsiz, 1. Acımaz, 2. Kansız, 3. Katı, 4. Katı yürekli, yüreği katı, 5. Yavuz .

Merhem, 1. Em, 2. Sürtküş, sürtgüş, 3. Yağ, 4. Yakığ.

Merhemlemek, Emlemek.

Merhum, Yarlığ.

Merhun, 1. Bağlı (Merbut, menut man.) 2. Tutsak (Rehne konan şey man.)

Mer'i, 1. Cutkuluk, 2. Kızıl önük, 3. Kızıl ören, 4. Kızıl örtlek, 5. Kızıl özden. 6. Kızıl özen.

Mer'i (Ruyet, edilen man.) 1. Görülebilir, görünür, 2. Görülen, görünen, 3. Göze görünür, gözle görülür.

Mer'i olmak, 1. Görülmek, görünmek, 2. Gözükmek.

Ufku mer'i, Göz ilmi, göz irimi.

Mer'i (Riayet edilen man.) 1. Gözetilen, 2. Sayılan, 3. Sayılır, 4. Tutulan.

Merkat , 1. Basağa (Mezar man.) 2. Sin, 3. Tuplu, 4. Uyku yeri, 5. Uzuyku yer, 6. Yatak, yatacak yer.

Merkep, 1. Binek (Umumî man. "Merkebi bahrî = deniz bineği,,) 2. Binit, 3. Eşek, 4. Gölük, 5. Gülük.

Merkebi yavrusu, 1. Hotuk, 2. Sıpa.

Merkez, 1. Dip, düp, (Muharebe cephesinde orta kısım) 2. Ep, 3. Göbek, 4. Kindik, 5. Orta, 6. Orun (Mevki, makam man.) 7. Örün (Mevki, makam man) 8. Özek.

Merkez kumandanı, Toksavul, toktavul.

Merkezi kalb, Akuşak.

Merkum, 1. Adı anılmış, adı geçmiş, 2. O.

Merkûz, 1. Dikilmiş, 2. Kakılmış, 3. Saplanmış.

Mermi, 1. Atılan, 2. Kurşun (Tüfekle atılan dane man.) 3. Ok, 4. Sıkı (Kuru sıkı = kurşunsuz mermi.)

Mersa, 1. Koy, 2. Kuygun.

Mersiye, 1. Ağı, 2. Ağıncı türkü, 3. Ağıt, 4. Coktav, 5. Deyşet, 6. Sağu, 7. Yakım, 8. Yuğ.

Mersiyehân, 1. Sağucu, 2. Sığıtçı, 3. Yuğçı.

Mersiye okumak, **Mersiye söy** -

lemek, 1. Sağu sağmak, 2. Sağmak.

Mersum, 1. Adı geçen, 2. Anılmış, 3. Çizilmiş, 4. O, 5. Yazılmış.

Mersus, 1. Berk, 2. Berkimiş, 3. Berkitilmiş, 4. Dayanıklı, 5. Pek (Kavi, muhkem man.) 6. Sarsılmaz.

Mert, 1. Er, 2. Erkek, 3. Yavuz, 4. Yiğin, 5. Yiğit,.

Merdane, 1. Erce, ercesine 2. Erkekçe, erkekçesine, 3. Yiğitçe, yiğitçesine.

Namerd, 1. Alçak, 2. Korkak.

Mertebe, 1. Aşam, 2. Basamak, 3. Baskıç, 4. Çap, 5. İrkek, 6. Kat, 7. Kerte, 8. Kur, 9. Örüç, 10. Yalam, yalım.

Mesadet, Kutluluk.

Mesafe, 1. Ara, 2. Aralık, 3. Cer, 4. Çağrım, 5. İraklık, 6. Uzaklık.

Mesafe ölçüsü, Turşe.

Mesafeli, Aralı.

Mesaha, 1. Orama, 2. Ölçme, ölçüme, 3. Ölçü, 4. Ölçüm.

Mesaha etmek, 1. Ayanlamak (Ayakla ölçmek man.) 2. Cığlamak, 3. Gezlemek (Arazi hakkında.) 4. Oranlamak, 5. Ölçmek, ölçümek, 6. Tasımlamak.

Mesahai sathiye, Alan.

Mesaha zinciri, Gez.

Mesai, 1. Çabalama, çalışma 2. Dümüşük, 3. Emek, 4. İş, iş güç.

Mesai arkadaşı, Emektaş,.

Mesalih, 1. İş güç, 2. İşler, 3. Sorun.

Mesamat, 1. Delikler , delicikler, 2. Gözenekler.

Mesane, 1. Kavuk, 2. Kayuk, 3. Sidik kavuğu.

Mesane hastalığı, Çebel.

Mesavi, Kötülükler.

Mesbuk, 1. Arkada kalmış, 2. Geçmiş (Mesbukulemsal = benzerleri geçmiş) 3. Geçilmiş (Bu mana eskidir.) 4. Gerdie kalmış, 5. Önürdülmüş.

Mesbukulhizme, 1. Buyruk, bayrı, 2. Emeği geçmiş, emek vermiş.

Mesçit, Yüğnek.

Mesdud, 1. Kamanmış, 2. Kapalı, kapanmış, kapatılmış, 3. Kapuluk, 4. Tıkalı, tıkanmış, 5. Tuyuk.

Mesel, 1. Sanaka, 2. Sav.

Darbı mesel, Atalar sözü.

Meselâ, 1. Diyelim, diyelim ki, 2. San, sanki, san kim sanasın kim, 3. Söz gelimi, 4. Söz gelişi, 5. Tutalım, tutalım ki.

Mes'ele, 1. Büyüm (Maslahat, keyfiyet man.) 2. İş, 3. Sorak, 4. Sormalık, 5. Soru, sorgu, 6. Soruk, 7. Suruk.

Mes'ele ihdas etmek, 1. Açmak, 2. İş çıkarmak.

Meserret, 1. Biyenç, 2. Kıvanç, 3. Sevinç, 4. Şenlik.

Meserretbahş, 1. Sevinçli, 2. Sevindiren.

Meshetmek, 1. El sürmek, 2. Sığamak, 3. Sığazlamak, 4. Sürmek.

Meshur, 1. Balgamış, 2. Büğülenmiş, büyülenmiş, 3. Tutulmuş.

Meshur olmak, 1. Büğülenmek,

etenet. 8. Oğlan yatağı, 9. Oğul - can, 10. Oğulduruk, 11. Son (Çocuktan sonra düşen et parçası man.)

Meşk, 1. Örnek, 2. Karalama.

Meşketmek,, 1. Düşürmek, 2. El alıştırmak, 3. Karalamak.

Meşkûk, 1. Belirsiz, 2. Belli değil. 3. Bellisiz, 4. Küşümlü.

Meşkûkiyet, 1. Belirsizlik, Bellisizlik, 2. İkincirik.

Meşreb, Gidiş.

Meşrebince, Suyunca.

Meşru, Yusunluğ (Usule, nizama, kaideye uygun man.)

Meşrubat, 1. İçecek, 2. İçiğlik, içilecek, 3. İçit, 4. İçki, 5. Susun.

Meşruh, 1. Açılmış, 2. Anlatıl - mış, 3. Aydınlatılmış.

Meşruhat, 1. Çıkıntı, 2. Çıkma.

Meşşata, 1. Bezekçi, 2. Telci, 3. Yüz yazıcı.

Meş'um, 1. Düztaban, (Uğur - suz sayılan insan hakkında) 2. Erçel (Ard ayakları ak olan at man.) ki meş'um sayılırmış.) 3. Ertük, 4. Etemli, 5. Kutsuz, 6. Sakar, 7. Uğursuz, 8. Yatlı.

Meşveret, 1. Cankı, çankı, 2. Danışık, 3. Danışma, 4. Geneşme, 5. Oylama, 6. Öğüt, 7. Söyleşme, 8. Tanış, 9. Tanışık, 10. Tanışma.

Meşveret etmek, 1. Danışmak, 2. Kengeşmek. 3. Söyleşmek.

Meşy, Yürüme, yürüyüş.

Met (Medd), 1. Çekme (Sadalı harfi uzatma man.) 2. Kabarma (Suların met hali man.) 3. Kargın (Sular hakkında) 4. Karma (Denizin meddi, kabarık olması man.). 7. Uzanma, uzatma.

Meddî basar, Uzaktan görme (Presbytie man.)

Meddi nazar, 1. Göz alımı (Ufku mer'î man.) 2. Göz erimi, 3. Göz irimi.

Metâ (Matah), 1. Bul, 2. Bu - yum, 3. Gönensi nesne.

Metaip, Yorgunluklar.

Metanet, 1. Berklik, 2. Bulum, 3. Dayanık, dayanıklık, 4. Dayanma, g. Döğüm, 6. Döğümlük, dü - ğümlük, 7. Erk, 8. Sağlamlık.

Metanet göstermek, 1. Dayan - mak, 2. Direnmek, 3. Direşmek.

Metanet kesbetmek, Sağlamlaşmak.

Metbu, Tapgaç.

Meteris, 1. Murçal, 2. Sencer.

Metfen, 1. Meçin, 2. Sin, 3. Teşik, 4. Tüğe, 5. Tüke.

Metfun, 1. Gömülmüş, gömülü, 2. Gömüntü.

Methal, 1. Ağız, 2. Başlangıç (Kitap methali man.) 3. Girecek yer, 4. Girek, 5. Girilecek, 6. Gir - meç, 7. Kapı, kapu, 8. Karışma (Müdahale man.)

Methaldâr, 1 Ayaktaş, 2. Karışmış, 3. Ortak, 4. Parmağı olan (mec.)

Methuş, 1. Belinlemiş, 2. Çeğzenmiş, çevzenmiş, 3. Kendinden geçmiş, 4. Korkmuş, 5. Şaşkın, 6. Ürkmüş.

Methuş olmak, 1. Belinlemek, 2. Bunalmak, 3. Kendinden geçmek, 4. Korkmak, 5. Sankılanmak, 6. Seme olmak, 7. Şaşalamak, şaşırmak, 8. Ürkmek.

Metîn, 1. Bazık, 2. Bekem, 3. Berik, 4. Berk, 5. Dayangan, 6. Dayanıklı, 7. Doğru (Fikir hakkında: "Reyi metîn = doğru düşünce) 8. Perk, 9. Sağlam, 10. Sarsılmaz, 11. Sözünden dönmez, 12. ürk, türük, 13. Ülgen, 14. Yerinden oynamaz.

Metin olmak, Beklenmek, peklenmek.

Metot, 1. Al, 2. Oran, 3. Yol, 4. Yoldam, yordam.

Metres, 1. Kapatma, 2. Odalık (Eski zamanda para ile satın alınmış cariyelerden sahibinin istifraş ettiklerine erilen isimdir. Nikâhsız olduğundan bir nevi metres hükmündedir). 4. Oynaş (Umumî olarak sevişilen demektir. Metrese tahsisi maruf değildir).

Metruk, 1. Atılmış, 2. Bırakılmış, 3. Bırakıntı, 4. Bor (Toprak hakkında). 5. Kalan, kalmış, 6. Kullanılmaz, 7. Salma (Hayvan hakkında) 8. Yüz üstü.

Metrukât, 1. Kalan, kalmış, 2. Soyka (Ölünün üstünden alınan elbsie ve eşya man.)

Meva, 1. Dönecek yer, 2. Durak, 3. Kayıtgu yeri, 4. Sığınacak, 5. Sığınçu yer, 6. Sığıngu yer, 7. Turak, 8. Yurt.

Mevani, 1. Argadal, argadallar, 2. Çeknedir, 3. Engebe (Avarız man.) 4. Engeller, 5. Kişen, 6. Ucar.

Mevaşi, Davar.

Mevadi ecnebiye, Katıngı.

Mevadı gıdaiye, Yeyinti.

Mevadı lebeniye, 1. Ağartı, 2. Aran, 3. Ürün.

Mevcud, 1. Anık, anuk (Hazır man.) 2. Bar, 3. Bulunan, 4. Elde olan, elde bulunan, 5. Par, 6. Turan, 7. Var.

Mevcud olmak, 1. Bulunmak, 2. Durmak, 3. Ermek (Irmek), 4. Var olmak.

Mevcudat, 1. Tınlığ, (Canlı mevcudat, zevilervah man.) 2. Varlıklar, 3. Yaratılmış (Mahlûkat man.)

Mevcudiyet, 1. Barlın.

büyülenmek, 2. Soklanmak (Meftun olmak, aldanmak man.) 3. Tutulmak.

Mesil, 1. Beğdeş, 2. Bekdeş, 3. Bendeş, 4. Benzek, 5. Benzer, 6. Bigi (Gibinin eski şekli.) 7. Eş, 8. Gibi, 9. Kip, 10. Okşaş, 11. Tek (Gibi man.) 12 Tenk , 13. Uyar, 14. Yaraşı.

Mesire, 1. Gezek, 2. Gezelge, 3. Gezilecek yer, 4. Gezme yeri. 5. Gözlek.

Mesken, 1. Bark, 2. Dam, 3. Durak, 4. Durgut, 5. Ev, 6. Huğu, 7. Hukul, 8. Kon, 9. Oram, 10. Orun, 11. Oturulan yer , 12. Öy, 13. Park, 14. Sığınçı yer, 15. Duruğlağ, 16. Yurt, 17. Yuva.

Mesken vermek, Yurtlandırmak.

Meskenet, 1. Beceriksizlik, 2. Büzdeleme, 3. Düşkünlük, 4. Kücet (Tevekkül ve kanaat), 5. Mızmızlık, 6. Tembellik, 7. Uyuşukluk.

Meskûk, Damgalanmış, damgası vurulmuş (Para haline konmuş man.)

Meskûn, 1. Dölek, 2. İslı, Issılı (Sahibi olan man.) 3. Oturulan, 4. Şen.

Meslek, 1. Gidiş, 2. Ertik, 3. İş (San'at, vazife, medarı iştigal man.) 4. Uyak (Şiar man.) 5. Yol, 6. Yolak, 7. Yoruk.

Mesleksiz, Gidişi belirsiz, 2. Tutamaksız, 3. Yelkovan.

Meslektaş, 1. Arkadaş, 2. Koldaş, 3. Orundaş, urundaş, 4. Yoldaş.

Meslûl, 1. Çekilmiş, 2. Kınından çıkarılmış, 3. Sıyrılmış.

Meslûp, 1. Alınmış, 2. Kalkmış, 3. Soyulmuş.

Mesmu, 1. Dinlenilen, dinlenilir, 2. Duylmuş, 3. İşitilmiş.

Mesmum, 1. Ağulu, 2. Ağulanmış.

Mesnet (İstinatgâh man.), 1. Bastırık, 2. Bilek, 3. Dayak, 4. Demren (Çatının ana direği), 5. Diremeç, 6. Elik, 7. Söyke 8. Söykencek 9. Söykenme, 10. Sürgü, 11.Dayanak.

Mesruk, 1. Aşırılmış, 2. Çalınmış, 3. Oğrulanmış.

Mesrur, 1. Çarak, 2. Gönç 3. Kıvanmış, 4. Mengiliğ, 5. Sevinçli, 6. Sevinmiş, 7. Şen.

Mesrur olmak, 1. Aldarmak (Sevinçten müteheyyiç olmak man.) 2. Kıvanmak, 3. Sevinmek.

Mesruriyet, 1. Kıvanç, 2. Meng,i 3. Sevinç, 4. Seviniş, 5. Sevinme, 6. Şenlik.

Mest, 1. Esirik, 2. Esrek, 3. Esrik, 4. Esrük, 5. Esürük.

Mestolmak, 1. Esirmek, 2. Esrimek.

Mestur (Setredilmiş man.), 1. Gizli, 2. Kapalı, 3. Örtülü, 4. Saklı.

Mestur (Tastir edilmiş man.) 1. Çizilmiş 2. Yazılı, yazılmış.

Mes'ul, 1. Soruklu, 2. Sorulacak, sorulur, 3. Yüklenmiş.

Mes'ul etmek, 1. Sorguya çek - mek, Sormak, 2. Tirkemek.

Mes'uliyet, 1. Baylav, 2. Yük.

Mesut, 1. Ağ alınlı, 2. Bay, 3. Kutlu, 4. Kutluğ, 5. Kutun, 6. Mengili, 7. Mutlu, 8. Olcay, 9. Ongan, 10. Ongun, 11. Uğurlu.

Mes'ud etmek, 1. Kıvandırmak, 2. Sevindirmek.

Mes'ud olmak,, 1. Gönenmek, 2. K[illegible]nenmek, 3. Kutanmak, 4. K[illegible]tmak, 5. Kuvanmak, 6. On - mak, 7. Sevinmek.

Meş'ale, 1. Çekli, 2. Çırakma, 3. Çırakman.

Meşakkat, 1. Ar. (Armak = yorulmak, gevşemek), 2. Bun, 3. Emek, 4. Ermeç, 5. Güçlük, 6. Kı - yın, 7. Kıyınlık, 8. Sıkılcım, 9. Sıkıntı.

Meşakkat çekmek, 1. Armak, 2. Emeklenmek, 3. Sıkılmak.

Meşakkatlı, 1. Ağdık, 2. Ağır, 3. Güç, 4. Sıkıntılı.

Meşbu, 1. Dolu, dolmuş, 2. Doymuş, 3. Tok.

Meşbu olmak, 1. Dolmak, 2. Doymak, 3. Kanıksamak.

Meşcer, Meşcere, 1. Ağaçlık, 2. Bük, 3. Koru, 4. Orman.

Meşgale, 1. Dümük (Endişe man. da) İş, 3. İş güç.

Meşgul, 1. İşle uğraşan, işte bulunan, 2. İş görmekte olan, işi olan, 3. Uğraşan.

Meşgul etmek, 1. Oyalamak, 2. Savsalatmak, 3. Uğraştırmak.

Meşgul olmak, 1. Kınıkmak (Girişmek, teşebbüs etmek man.) 2. Koyulmak, 3. Kurcanmak, kur - cunmak, 4. Uğraşmak. ,

Meşguliyet, 1. Dümük, 2. İş, 3. İş güç, 4. Kılık, 5. Uğraş.

Meşguliyetsiz, 1. Aylak, 2. Boş, 3. Eli boş, 4. İşszi.

Meşher, Sergi.

Meşhun, 1. Dolu, 2. Tumluk, 3. Yüklü.

Meşhur, 1. Adanır, 2. Adı duylmuş, adı yayılmış, 3. Adlı, 4. Adlı sanlı 5. Angılı, 6. Anılır, 7. Çavlı, 8. Sanlı. 9. Ünlü.

Meşhur olmak, 1. Adı anılmak, 2. Adıkmak, 3. Çavalanmak, 4. Duyulmak, 5. İşitilmek, 6. Sanlanmak, 7. Ün almak.

Meşhud, Görülen, görülmüş.

Meşime, 1. Aatan, 2. Atana, 3. Catın, 4. Döl yatağı, 5. Eş, döl eşi, (Doğan çocuktan sonra düşen et parçası man.) 6. Eten, 7. Etene,

2. Bolğu, 3. Bulnuş, 4. Kensilik, 5. Öziş, 6. Özlük, 7. Varlık.

Mevç, Mevce, 1. Dalga, 2. İrgaş, 3. Talaz, 4. Talkum, 5. Tolkun, 6. Ürküç.

Mevcelenmek, 1. Dalgalan - mak, 2. Ürküçlenmek.

Meveddet, Sevgi, sevme.

Mevhibe, 1. Sungu, 2. Sungun, 3. Vergi, Tanrı vergisi (Mevhibei ilâhiye, mevahibi tabiiye man.)

Mevhum, 1. Kurgu, 2. Kuruntu.

Mevhup, 1. Bağışlanmış, 2. Verilmiş.

Mev'it, Mevidi mülâkat, 1. Bulcaş, 2. Bulcar, 3. Buluşma yeri.

Mev'iza, Öğüt.

Mevki, 1. Budal, 2. Kongu yer, 3. Orun. 4. Örün, 5. Yer.

Mevkii müstahkem, 1. Berk yer, 2. Korgan, kurgan.

Mevki sahibi, 1. Orunlu, 2. Yüzlük.

Mevki sahibi olmak, Orunmak.

Mevkıf, 1. Duracak yer, 2. Du - rak, 3. Durak yir, 4. Durluk, 5. Eğlek, 6. Konak, 7. Uğrak.

Mevkuf, 1. Alıkonmuş, 2. Bağlanmış (Menut man.) 3. Durdurulmuş, 4. Günsüz (Mahpus man.) 5. Tutulmuş (Derdest edilmiş man.)

Mevkuf, Çağlığ.

Mevlâ, 1. İdi, 2. İğe, ike, 3. İye.

Mevlid, 1. Doğma, doğum, 2. Doğular yer, 3. Doğum günü.

Mevlût, 1. Çocuk, 2. Doğan, 3. Doğmuş.

Mevrut, Gelmiş.

Mevsim, 1. Adak (Muayyen zaman man.) 2. Adar, 3. Cay, 4. Çağ.

Mevsuk, 1. Doğru, 2. Güvenilir. 3. İnanç (Çağataycada itimat man.) 4. İnançlığ, 5. İnanılır, 6. İsen, 7. Sağlam.

Mevsul, 1. Birleşmiş, 2. Erişmiş, irişmiş, 3. Kavuşmuş, 4. Ulaşmış, 5. Varmış.

Mevsum, 1. Ad alan, adlı, ad verilmiş, 2. Adını almış, adını ta - kınmış, 3. Atlık.

Mevt, Ölüm.

Mevta, 1. Ölü, ölmüş, 2. Söngü (Nâş, cenaze man.).

Mev'ud, 1. Adanmış, 2. Söz verilmiş.

Mevzi, 1. Budal, 2. Yer.

Mevzii mahfuz, 1. Berke yer (Mevkii müstahkem man.) 2. Kuytu yer, kale.

Mevzu, 1. Düzme (Sahih olmıyan man.) 2. Konulmuş, 3. Kongu (Sujet, objet man..) 4. Tuç, 5. Uydurma (Sahih olmıyan man.)

Mevzuu bahs, Konuşulan, görüşülen.

Mevzun, 1. Dalan (Mütenasip, zarif man.) 2. Düzgün, 3. Ölçülü, ölçülmüş, 4. Tartılı, tartılmış, 5. Uşsul, 6. Yakışıklı.

Mey, 1. Bor, 2. Çakır, 3. İçki

Meydan, 1. Açıklık, açık yer, 2. Alan (Her türlü açıklık ve boş arsa; hususiyle orman içindeki açıklık man.) 3. Ara, aralık, 4 Bal-

tir (Dört yol ağzı man.) 5. Düzlük, düz yer, 6. Kır, 7. Ortalık, 8. Serek, 9. Yer (Açık ve düz yer man.).

Meydana gelmek, Töremek, türemek.

Meydana getirmek, 1. Töretemek, 2. Yaratmak.

Meyelân, 1. Eğilme, eyilme, 2. Ilıkma (Gönüle temayülü man.) 3. İğilme, iyilme, 4. Kayma.

Meyl (Meyil), 1. Akantı, 2. Akım, 3. Akış, akma, 4. Eğilme, iğilme, 5. Eneç (iniş man.) 6. Engebe, engeme (Arıza, iniş man.) 7. Eniş, 8. İstek, 9. Önleme, 10. Yalpı.

Meyilli, 1. Akıntılı, akışlı, 2. Aklam, 3. Eğilmiş, iğilmiş, 4. İnişli, 5. İstekli, 6. Kaykımsı.

Meyletmek, 1. Ağdamak, 2. Ağdırmak, 3. Akınmak, 4. Akmak 5. Eğilmek, 6. Gönül akmak, 7. Kayışmak, 8. Savulmak, 9. Yeltenmek (Arzu, gıpta etmek man.)

Meylettirmek, 1. Ağdırmak, 2. Eğmek, 3. Kayıştırmak.

Meymene, Sağ kol.

Meymenet, 1. Kut, kutluluk, 2. Mut, mutluluk, 3. Olcay, 4. Sur (Oyunda uğur, şans man.) 5. Uğur, 6. Yum.

Meysere, Sol kol.

Meyus, 1. Bezgin, 2. Bıkkın, 3. Osan, 4. Sağrın, 5. Umutsuz.

Meyus olmak, 1. Bezmek, 2. Bıkmak, bıkınmak usanmak, bıkkınlık getirmek, 3. Kunukmak, 4. Umusanmak, 5. Umudunu kesmek, umutsuzluğa düşmek, 6. Usanmak, usanç getirmek, 7. Yerinmek.

Meyusiyet, 1. Bezginlik, 2. Bıkkınlık, 3. Usanç, 4. Umutsuzluk.

Meyus etmek, 1. Bezdirmek, 2. Bıktırmak, 3. Usandırmak, 4. Yerirdirmek.

Meyva, 1. Eşelek, 2. Tusu (Menfaat, semere man.) 3. Tüş (Mükâfat, semere, menfaat man.) 4. Yemiş.

Meyva bahçesi, 1. Bağ, 2. Borluk (Üzüm bağı man.) 3. Yemişlik.

Meyva fidanı, 1. Aşlak (Aşı yapılmış fidan man.) 2. Çitil, şitil.

Meyvadar, 1. Tüşlük, 2. Yemişlik.

Meyvasız, Yemişsiz.

Meyyit, 1. Ölü, ölmüş, 2. Ölük.

Mezar, 1. Kara orun, kara örün, 2. Kom, 3. Sin, 4. Tüke.

Mezak, 1. Damak, 2. Geniz, 3. Tatma, tat alma.

Mezar taşı, 1. Balbal 2. Baştaşı 3. Sıntaş.

Mezaristan, 1. Ölülük, 2. Ölütlük, 3. Sanlağ, 4. Sinle. 5. Sinlik.

Mezbaha, Kanara,

Mezbele, 1. Çöplük, 2. Piyin, piyinlik, 3. Süpürüntülük, 5. Terslik.

Mezbuh, 1. Boğazlanmış, 2. Kesilmiş.

Mezbuhane hareket, Devşinme.

Mezbur 1. Adı anılmış, adı geçmiş, 2. Yukarıda yazılmış.

Mezc (Etmek), 1. Karıştırmak, 2. Katmak.

Mezellet, 1. Alçalma, 2. Alçaklık, 3. Alçalış, 4. Aşağılık.

Mezemet, 1. Kınama, 2 Yerme.

Mezhep, 1. Çığır, 2. Gidiş, 3. Sürek, 4. Yol, 5. Yolak (Usul, itiyat, dogme man.)

Meziyet, 1. Artukluk, 2. Artam, 3. Erdem, 4. Üstünlük.

Mezkûr, 1. Adı anılan, 2. Adı geçen, 3. Adı geçmiş, 4. Anılan, 5. Yukarıda geçen.

Mezleka, 1. Ayak kayacak yer, 2. Bataklık, 3. Kaygan, 4. Kaypak, 5. Kaypanacak yer, 6. Sürçek.

Mezmum, 1. Kötü, 2. Yirdik.

Mezraa, 1 Ekemek, 2. Ekerğe, 3. Ekinlik, 4. Tarıklık, 5. Tarla.

Mezru, Mezruat, 1. Ekerle, 2. Ekilmiş, 3. Ekin, 4. Ekinti,

Mezun, Çıkışlığ (Şahadetnamesini almış diplomé man.)

Mıh, 1. Çivi, 2. Eğser, eğseri, 3. Enser, enseri.

Mıntaka, 1. Bölge, 2. Bölük, 3. Bölüm (Kısım, daire man.) 4. Çevrek, 5. Kur (Kuşak, mertebe, kemer man.) 6. Kurşak, 7. Kuşak, 8. Yaka

Mıntakatülbüruç, 1. Müçel, 2. Müşöl, müçöl.

Mısır, 1. Cügeri, 2. Darı, 3. Kargı dalı.

Mızrak, 1 Artuç, 2. Cıda, 3. Gönder, 4. Göndür, 5. Kargı.

Mızrak ucu, 1. Demren, temren, 2. Örpek.

Mızrap, Çalgıç, çalguç.

Miat (Yüzler man.), Yüzler.

Miad, (Vade man.) Gün.

Miadında yetişmek, Gününde, gelmek, gününde yetişmek.

Miad tayin etmek, Gün koymak.

Mide, 1. Böteke, (Kuş hakkında,) 2. Cumur (Geviş getirenlerin ikinci midesi man.) 3. Döşüm 4. Kursak,

Mide fesadı, 1. Kargınlık, 2. un

Midye, Kazganak

Miftah, 1. Açar 2. Bekki, 3. Çit, 4. Kirit, 5. Süser.

Miğfer, 1. Aşık 2. 9şuk, 3. Başlık, 4. Dalga, 5. Dobulga, 6. Dulga 7. Olpak, 8. Tulga.

Mihman, 1. Konağ, 2. Konak, 3. Konat, 4. Konuk,

Mihmannüvazlık, 1. Koyturka,

Mihnet, 1. Bun, 2. Çaynağ, 3. Emek, 4. Mun, 5. Sıkılcım, 6. Sıkıntı, 7. Sınıkma, 8. Üzüntü.

Mihnet çekmek, 1. Emkemek, 2. Kaynalmak, 3. Munamak, 4. Sıkılmak, 5. Üzülmek.

Mihnet vermek, 1. Ebetmek, 2. Sıkmak, 3. Üzmek.

Mihr, (Nikâh bedeli, man.) 1. Ağırlık, 2. Başlık, 3. Kalım, 4. kalın, 5. Kalınlık,

Mihrap, 1. Şire 2. Tabungu yer, 3. Yirün, yiğreği.

Mihribanlık, 1. Sevği.

Mihver, 1. Dingil, 2. Eksen, (Kağnıların tekerleğiyle beraber dönen dingil man.) 3. Germincik.

4. Göçer, 5. Iğ. 6. Köçer, 7. Ok. 8. Sepek, 9. Sibek, (El değirmeninde alt taşın ortasındaki kazık ki üst taş onun etrafında döner), 10. Tuç.

Mika, Evren pulu.

Mıknatis, 1. Demir kapan 2. Demir çeken, 3. İntaş.

Mikron, Fenik, finik (bir gün müddetinin on binde biri).

Miktar, 1. Bölük 2. Den 3. Denli, Denlü, 4. Oran, 5. Ölçü, 6. Ölçüm, 7. Süyün, 8. Teyin

Mikta kâfi, Yeterğe.

Bir miktar, 1. Biraz 2. Bir bölük 3. Bir parça.

Mikyal, 1. Kevci, (On batman alır bir Uygur ölçeği,) 2. Küpecük, 3. Ölçek, 4. Ölkülegü 5. Sağu.

Mikyas, 1. Arış, 2 Bilinç 3. Ebey 4. Oran, 5. Ölçek, 6. Ölçev, 7. Ölçü. 8, Sennem..

Mil, 1. Göz irimi (Ufukğ ufka, kadar olan mesafe man) 2. İğne, (Ince, uzun âlet man.) 3. Şiş (İnce uzun âlet ve mihver man.) 4. Yağaç, yığaç (Farsça fersenk muadili; serisinin altı katı uzunluğunda mesafe ölçüsü man.)

Milâd, Doğum, doğum günü.

Milh, 1. Çor (tuzlu man.) 2. Çora 3. Tuz.

Millet, 1. Budun, 2. Çon 3 İl 4. İlgün (Ahali, halk man.) 5. Türük, 6. Ulus 7. Uluş.

Millet şûrası Kurultay.

Milli, Ellik.

Mimar, Kondarucu (Kondurmak — İnşa etmek) 2. Tamcı 3. Yapıcı.

Mina, Sırça.

Minber, (Mimber, Tumsa, tümse.

Minkar, 1. Cokma 2. Didek, 3. Diktek, 4. Dikdik, 5. Gaga, 6. Gagart 7. Gakma 8. Kakart.

Minkarî burunlu, 1. Burnaz, 2. Gagaburun.

Minnet, 1. Başa kakma, 2. Kulduk (Şükran ve teşekkür man.)

Minnettar, 1. Borçlu, 2. İyilik, bilir, iyilik tanır.

Minnettarlık, 1. İyilik bilirlik, iyilik tanırlık, 2. Ut.

Minval, 1. Gidiş, 2. Yol.

Bu minval üzere, 1 Böylece, böylelikle, 2. Bu gidişle, 3. Bu yolda.

Miraç, 1. Ağası yir. 2. Çıkılacak yer, yükselecek yer, 3. Göğe çıkma.

Miras, 1. Andır. 2. Bırağu, 3. Değme, 4. Kalan,

Miras hissesi, 1. Düşelek, 2. Düşelge 3. Pay.

Mir'at 1. Ayna, 2. Gözek, 3. Gözgeç, 4. Gözgü,

Mirfak, 1. Çıkanank, 2. Çınaçık, 3. Dirsek.

Mirî, Beğlik, beylik.

Mirrih, 1. Kürüt, 2. Sakıt, 3. Yaldırık, 4. Yuvut.

Mirsat, Bakıt.

Misafir, 1. Kavçın, kavçun (yemeğe çağırılan, yatıya alıkonulan misafir man.) 2. Konağ. 3. Konak

Misafir etmek, 1. Konuklamak, 2. Toylamak.

Misafirhane, Konukluk.

Misafir olmak, 1. İnmek, 2. Konuklamak,, 3. Konmak.

Misafirperver, Konukçu.

Misafirperverlik Konaklık, 2. Koyurka.

Misak, 1. Antlaşma, 2. Bacığ, 3. Bütün bacığ, 4. Bütüşlük, 5. Sözleşme.

Misak aktetmek, 1. Antlaşmak, 2. Kökleşmek, 3. Sözleşmek.

Misal, 1. Benzer, 2. Örnek, 3. Tergev.

Misk, 1. Cıpar, 2. İpar, İpar, 3. Yıbar.

Miskap, 1. Delgüç, 2. İr, 3. Ödürgü, 4. Üdürgü, 5. Üskü.

Miskin, 1. Basıncak, 2. Beceriksiz, 3. Cığan (Fakir man.) 3. Çölpe, 4. Engül, 9. Eriğen, 5. Erincek (Gevşek, tembel man.) 6. İmzık, 7. İnez, 8. Körlek, 9. Mıymıntı, 10. Pısırık, pısrık, 11. Silim, 12. Simil, 13. Sölpük, 14. Sümsük, 15. Sünepe, 16. Tutuk, 17. Uyuşuk.

Miskin (Cüzamlı man.), Alaş

Misl (Misil), 1. Benzer (Şebih ve nazir man.) 2. Eş (Mümasil man.) 3. Kat (Zıf man.)

Misilli, Misillü, 1. Benzer, 2. Biğin(Gibi man.) 3. Gibi, 4. Yollu ("Babam yollu,,).

Misilsiz, -. Denksiz, 2. Eşsiz.

Misma, Duynak.

Mismar, 1. Çivi, 2. Ekser, 3. Enser, 4. Kadak.

Mişvar, 1. Gidiş, 2. Toş, tuş.

Miting, Yığınak, yığnak.

Miyan, 1. Ara, 2. Aralık, 3. Bel, 4. Orta.

Miyancı, (Meyancı), 1. Ara bulan, 2. Aracı, 3. Araya giren, 4. Düvürcü, 5. Ortancı, 6. Savcı (Sav = söz).

Miyar, 1. Çekim, 2. Ölçü.

Mizaç, 1. Minez, 2. Toğa, tuğa.

Mizaçgir, 1. Aldanç, 2. Allak, ellek, 3. Yelelkçi.

Mizacı bozmak, İklenmek (Hastalanmak man.)

Mizah, 1.Alay, 2. Bezeleme, 3. Eğlence, 4. Güldürme, güldürüş, 5. Şaka.

Mizahçı, 1. Alaycı, 2. Eğlendirici, 3. Güldürücü, 4. Şakacı.

Mizan, 1. Kem, 2. Tartağaç. 3. Tartı.

Mizan burcu, 1. Başölkü, 2. Ölgü, 3. Ölkü.

Mizap, 1. Çölen, 2. Çoratan, 3. Çortan, 4. çortuk, 5. çortun, 6. çöğerten, çöğreten, 7. çöğürtlen, 8. Çörtken, 9. Çörlen, 10. Çöte, 11. çörteğen, 12. çörten. 13. çörtlük, 14. Geçirim, 15. Oluk.

Mizmar, 1. Boğurtlak ağzı, 2. Düdük, 3. Gırtlak, 4. Kaval,

Mobilye, Sayman.

Model, 1. Kep (Nümune, kalıp, şema, mana, imkân man. da) 2. Kip, 3. Örnek, 4. Ülge, 5. Ülgü, 6. Taslak.

Modele göre biçmek, Ülgülemek.

Mola, Duraklama, duralama.

Muabbir, 1. Görümçü, 2. Yoran, 3. Yorucu, 4. Yoruğlu.

Muacciz, 1. Basıcak, 2. Bıktı - rıcı, 3. Sıkıcı, 4. Sırnaşık, 5. Sıvı - şık, 6. Usandırıcı, 7. Yapışkan.

Muadat, 1. Azgaşma, 2. Bozuş - ma.

Muadelet, 1. Değdeşme, dendeş- me, 2. Dendeşlik.

Muadil, 1. Bekteş, 2. Denk, 3. Teng.

Muadil kılmak, 1. Denk getir - mek, 2. Tenermek.

Muadil olmak, Denk gelmek,

Muaf, 1. Bağışlanmış, 2. Suçun- dan geçiimiş.

Muahaze, 1. Trkek, 2. Yargıl,

Muahaze etmek, 1. Cemirmek, 2. Çekiştirmek, 3. Çıkışmak, 4. Da- rılmak, 5. Kmamak, 6. Suçlamak, 7. Yermek, yirmek.

Muahede, 1. Ant, antlaşma, 2. Baylav, 3. Sözleşme.

Muahede aktetmek, 1. Antlaş - mak, 2. Bekleşmek (Berkleşmek), 3. Koyuşmak, 4. Kökleşmek, 5. Sözleşmek.

Muahhar, 1. Ardıl (Tehir ve te- cil edilen man.) 2. Geride bulu - nan, 3. Sonraki, sonra olan, sonra- dan olan, sonradan gelen, sonraya kalan, sona kalan.

Muahharen, Sonra, sonradan.

Muakkib, 1. Ardına düşen, ar - kasına düşen, 2. Artçı, 3. Kovala - yan, kovalayıcı, 4. Kovucu.

Mualece, Em.

Mualece etmek, Emlemek, 2. Emlemek semlemek (İkisi bir ara- da olanı emledi semledi), 3. Ota- mak.

Muallâk, 1. Asılı, asılmış, 2. Asman. asmalı. 3. Bağlı.

Muallim, 1. Boşgutçı (Boş - gut — Tahsil), 2. Okutan 3. Öğ - reten, 4. Öğretici, 5. Üvretücü.

Muamele, 1. Alış veriş, (Tica - retle), 2. Baruk (servet, mal; meşguliyet, iş man.) 3. İş 4. Kul- lanış, kullanma, 5. Tutum (Mua- mele tarzı man.) 6. Tutuş, tutma

Muamma, 1. Anlaşılmaz. 2. Bil- mece 3. Bulmaca, 4. Yanıltmaç, 5. Yumak.

Muammer (olmak), Yaşamak,

Muaneka, 1. Boynuna sarılma, 2. Koçuş, koçuşma 3. Kucaklaş - ma, 4. Sarışma, sarmaşma.

Muaneka etmek 1. Konuşmak, 2. Kucaklaşmak, 3. Sarılmak, boy nuna sarılmak, 4. Sarmaşmak, sa- rışmak 5. Yileşmek.

Muannit, 1. Dik başlı, 2. Di- ke, 3. Karşı, 4. Uymaz, uyuşmaz, 5. Yanaz.

Muannitlik etmek, 1 Boşun - mak, 2 Örcülenmek

Muaraza, 1. Alak, 2. Alkardı, 3. Çekiç.

Muaraza etmek, 1. Atışmak, 2. Çekişmek, 3. Karşı gelmek,

Muarefe, 1. Bildik, 2. Bilik, 3. Bilişme, 4. Tanışma, 5. Tanış ol - ma.

Muareke, 1. Debeleşme, 2. Dü -

güş,, düğüşme, 3. Savaş (Muharebe man.) 4. Vuruşma.

Muarız, 1. Karşıgelen, karşı koyan, Yat (yabancı man.)

Muarra, 1. Boş, 2. Çıplak, 3. Soyulmuş, 4. Süzülmüş.

Muasır, 1. Çağdaş, 2. Kurdaş.

Muaşeret, 1. Ayraşma, 2. Burık, 3. Bulunuş, 4. Dirlik, 5. Ellik, 6. Geçiniş, geçinme, 7. Kılık, kılk, 8. Turmuş, turuş.

Muaşeret etmek, 1. Birgeleşmek, 2. Birlikte yaşamak, 3. Eyleşmek, 4. Geçinmek, 5. Üykünmek.

Muaşeretsiz, Geçimsiz.

Muattal, 1. Bırakılmış, 2. Boş, İşlemez, işsiz, 4. Kullanılmaz, 5. Savulı, 6. Tuturuz.

Muattal hale gelmek, Çoynamak, çöğnemek.

Muattar, 1. Burcu burcu, 2. Güzel kokulu.

Muavaza, 1. Değiş, 2. Değiş dokuş, 3. Değişme, değiştirme.

Muavenet, 1. Arka, 2. Basut, 3. Boluşluk, 4. Bulunuş, 5. Kavanla, 6. Kömek, 7. Turus, 8. Yardım, 9. Yardımcılık, 10. Yarı, 11. Yündeğ.

Muavenet etmek, 1. Arka berkitmek, arka çıkmak, 2. Arkmak, 3. Boluşmak, 4. Bulunmak, 5. Kabasmak, 6. Koldamak, koldomak, 7. Kovanlamak, 8. Kömek, 9. Polısmak, 10. Yardım etmek, 11. Yuvmak.

Muaveneti mütekabile, 1. İmece, mece, meci (Coopération man.).

Muavin, 1. Basalak, 2. Basutçı, 3. Boluk, poluk, 4. Boluşuvcı, 5. Çeltek, 6. El ulağı, 7. Koldağuç (Yardım eden Allah, nasîr, umum man.) 8. Koldaş, 9. Koşlavçı, 10. Kömekçi, 11. Söykeği, 12. Şağa, 13. Yamağ, 14. Yamak (Küçük ve aşağı işlerde kullanılan muavin man.) 15. Yanaşık, (Çırak gibi yardım için kullanılan muavin man.) 16. Yanaşma (Gündelikle tutulan yardımcı man.) 17. Yardak, yardakçı, 18. Yardımcı, 16. Yarıcı.

Muavin asker, 1. Yertüm, 2. Yetüt.

Muavveç, 1. Bükülü, bükülmüş, 2. Dolambaç, dolambaçlı, 3. Eciş bucuş, 4. Eğri, iğri, 5. Eğri büğrü, iğri büğrü, 6 Eğrilmiş, 7. Ekiş üküş, 8. Engebeli (Sathı muavveç = Engebeli yüz) 9. Yamıç.

Muayene, 1. Bagu, 2. Baku, 3. Sın, 4. Tükel, 5. Ucuğ, 6. Yoklama.

Muayene etmek, 1. Aramak, 2. Bakmak, 3. Barlamak, 4. Çıngarmak, 5. Gözden geçirmek, 6. Papkalamak, 7. Surmak, 8. Yoklamak,.

Muayene memuru, 1. Sıncı, 2. Yoklamacı.

Muayyen, 1. Begilengen, 2. Belgili, 3. Belirli, 4. Belli, 5. Çağlım, 6. Mırzamlı (Zaman ve yer hakkında), 7. Pelgülük, 8. Sınlık

(Müşahhas man.).

Muazzam, 1. Ağrı (Ehemmiyetli, vahim man.) 2. Batuk, 3. Büyük, 4. İri, 5. Koskoca, 6. Tunga (Muhteşem man.) 7. Ülgen.

Muazzeb, Üzgün, üzülmüş.

Muazzeb etmek, Üzmek

Muazzeb olmak, 1. Bunalmak, 2. Casımak, 3, Entikmek, 4. Kınanmak 5. Muğandırmak, 6. Munalmak, 7. Üzülmek.

Muazzez, 1. Arığ, 2. İdduk, ıduk, 3. Sevgili.

Mubahase, 1. Çarpışma (Sözle, yahut yazı ile düşüncelerin çarpışması man.) 2. Keriş, 3. Konuşma (Musahabe man.) 4. Söz, sözleşme, söz etme, 5. Ucaş.

Mubahase etmek, 1. Aydışmak, 2. Çakışmak, 3. Çarpışmak, 4. Eğeşmek, 5. Kırlışmak, 7. Konuşmak, 8. Söz etmek, 9. Ucaşmak, 10. Ucuşmuk.

Mubalâğa, 1. Abartma, 2. Aşırı, 3. Aşırıp taşırma, 4. Büyültme, büyük gösterme, 5. Eşire, 6. İleri varma, 7. Katıklama.

Mubalâğacı, 1. Aşırgan, 2. Aşırıp taşıran, 3. Büyültücü, büyük gösterici, 4. Haybatçı, 5. İbertici, 6. İleri varan, 7. Kofalak, 8. Palavuz, 9. Şallavcı, 10. Yaygaz.

Mübalâğa etmek, 1. Abartmak, 2. Aşırmak, aşırıp taşırmak, 3. Büyültmek, büyük göstermek, 4. Coşarmak, 5. İbertmek, 6. İleri varmak, 7. Katıklamak, 8. Kudurmak, 9. Obartmak, 10. Ofartmak, 11. Ofurtmak, 12. Oşartmak, oşurtmak, 13. Öbertmek, 14. Öşetmek, 15. Uçurmak, 16. Uşkartmak, uçkartmak.

Mübarek, 1. Arığ, 2. Görklü, 3. Idduk, ıduk, 4. Izuk, 5. Kutlu, 6. Kutluğ, 7. Kutun, 8. Ongun, 9. Oytun, uytun, 10. Sağun, sayın, 11. Uğurlu, 12 Uğuz, 13. Yumlu, yümlü.

Mubassır, 1. Arayıcı, 2. Bakıcı, 3. Bekleyici, 4. Gözetici.

Mubayaa, 1. Alım, alım, satım, alış veriş, 2. Satı, 3. Satın alma,

Mübayaa etmek, 1. Satığlamak, satığlaşmak, 2. Satın almak.

Mucibince, 1. Gereğince, 2. Oranca.

Mucit, 1. Bulan , 2. Bulucu, 3. Bulucu, 3. Çıkaran, 4. Tabuvcu, 5. Tolonçok, 6. Türetken.

Mucize, 1. Büğülüğ, 2. Gengsi, 3. Kayganzı, 4. Kaygas, 5. Kayıkkal, 6. Kayıkkı, 7. Tanğ, tanğış, 8. Tansuk, 9. Tanzuk.

Mucize nevinden, 1. Mungadıçığ, 2. Tanğlançığ.

Mudarebe, 1. Dokuş, tokuş, 2. Döğüş, dövüş, 3. Döğüşme, dövüşme, 4. Vuruşma.

Mucize etmek, 1. Azgaşmak, 2. Direşmek, 3. Döğüşmek, dövüşmek, 4. Kakışmak, 5. Uruşmak, 6. Vuruşmak.

Mudhik (Muthik), 1. Çülüt, 2. Güldüren, güldürücü.

Mudil, 1. Ağır iş, 2. Büyük iş, 3. Cabalak, 4. Calbak, çalpak, 5.

mek, (Tetkik ve tenkid etmek man.)

Muhakkak, 1. Anık (Hazır man.) 2. Basa (Mutlaka man.) 3. Bayık, 4. Doğru, 5. En gücü (Elbette man.) 6. Gerçek, 7. Kesenkes, (Kat'î olarak man.) 8. Ök (Elbette man.) 9. Terk (Mutlaka man.) 10. Toğru, 11. Üsbekes, üskes, üsfekes (Kat'î olarak, behemehal man.) 12. Üstbekes.

Muhakkar, 1. Alçalmış, 2. Alçaltılmış, 3. Aşağı, aşağı tutulmuş, 4. Satkak (Zelil man.) 5. Tapa (Zelil, menfur man.)

Muhakkik, 1. Araştıran (Bir şeyin künhünü, esasını -) 2. Arayan, doğrusunu arayan, 3. İyi bilen, sağlam bilen, 4. Ortaya çıkaran, ortaya koyan.

Muhal, 1. Kılmaslık, 2. Olamaz, olmaz.

Muhalefet, 1. Ayrılık, ayrıksılık, 2. Başkalık, başka türlülük, 3. Çam, 4. Çarım 5. Erip (Sözle muhalefet man.) 6. Karşılık, karşıtlık, 7. Özgelik (Ayrı ve benzemez olmaklık man.) 8. Tirek, 9. Uymazlık..

Muhalefet etmek, 1. Abamak (Ret ve imtina man.) 2. Ardıkmak, 3. Ayruksu olmak, 4. Başka türlü olmak, 5. Boyun tutmak, 6. Dayatmak, 7. Direşmek, 8. Eripleşmek, 9. İğeşmek, 10. Karcıkmak, 11. Karşı gelmek, 12. Karşıkmak, 13. Karşı koymak, karşı durmak, 14. Karşılamak, 15. Kilmek, 16. Ötgirmek, ötğişmek (Ayrılıp muhalif hareket etm.) 17. Sürkelinmek, 18. Utrunmak, 19. Uturulamak, 20. Üsnemek.

Muhaleset, Unan.

Muhalif, 1. Ağduk, 2. Arkuru, 3. Aykırı, 4. Aykırıkçı, 5. Ayruksı, 6. Başka, 7. Benzemez, 8. Eğeş, 9. Kaçalan, 10. Karşı, 11. Karşı çıkan 12. Utkarı, 13. Uymaz, 14. Yanaz, 15. Yat, 16. Yatlı.

Muhallet, 1. Benice, 2. Durucu, Durukluk, 3. Mengi, 4. Mengü, mingü, 5. Ölmez, 6. Yok bolmaz, oyk olmaz.

Muhammes, 1. Beş büküşlük, 2. Beşizli, 3. Beş katlı, 4. Beşli.

Muhammin, Orancı.

Muhannes, 1. Alçak, 2. Erci, Ercil, 3. Ersek, 4. Erşi, 5. Kancık, 6. Kekez, 7. Korkak, 8. Tök.

Muharebe, 1. Atkulaş, 2. Cav, 3. Çapgulaş, 4. Döğüş, 5. Gelve (Münazaa, kavga man.) 6. İş (Guerre, Combat man.) 7. Kırkaşa (Münabaa man.) 8. Ölüt Mukatele man.) 9. Sancış, 10. Savaş, 11. Süneşme, süngüşme, 12. Süngü, 13. Tokuş, 14. Tütüş, 15. Urş, 16. Uruşgu, 17. Vuruş, 18. Vuruşku.

Muharebe etmek, 1. Boğuşmak, 2. Çarpışmak, 3. Tepeleşmek, 4. Döğüşmek, 5. Kapışmak, 6. Karalışmak, 7. Kavgalaşmak, kavga etmek, 8. Küreşmek, 9. Savaşmak, 10. Süngüşmek, 11. Tokuşmak, 12. Uruşmak, 13. Vuruşmak.

Muharrip, 1. Alp (Bahadır man.) 2. Döğüşken, 3. Kaban, 4. Kavgacı, 5. Moğus 6. Savaşçı, 7. Tokuşgan, 8. Uruşçu, 9. Yağıcı.

Muharref, 1. Bozuk, bozulmuş, 2. Değiştirilmiş, 3. Düzme, 4. Uydurma, 5. Yapma.

Muharrer, 1. Bitilgen, 2. Yazılı, 3. Yazılmış.

Muharrerat, 1. Bitikler, 2. Yazılar.

Muharrik, 1. Ayaklandıran, 2. Çeviren, 3. Çığırtkan, 4. Ele başı (Fesat öncüsü man.) 5. Kışkırtan. 6. Oynatan.

Muharrir, 1. Bitikçi, 2. Bitkeçi, 3. Bitükci, 4. Tayşı, 5. Yazan, 6. Yazıcı.

Muharriş, Azdıran,

Muhasama (etmek), 1. Aznaşmak, 2. Cavlamak, 3. Dartışmak, 4. Düşmanlık etmek, 5. Kircikmek, 6. Kukmak 7. Öğeşmek, 8. Savuşmak, 9. Uğraşmak, 10. Yatlamak.

Muhasara, 1. Cerge, 2. Kabal, 3. Kabaldarlık, 4. Kapal, 5. Kumraça, kumargal.

Muhasara etmek, 1. Çere yatmak 2. Çevirmek, 3. Eğirmek, 4. Eğirtmek, 5. Ekirmek, 6. engirmek, 7. Enirtmek, 8. Eyirtmek, 9. Kabamak, 10. Kapatmak, 11. Kavşırmak, 12. Kaymak, 13. Kuşatmak, 14. Ortaya almak, 15. Sarmak.

Muhasebe, Sayışma.

Muhasede, 1. Günüleşme, 2. Günüşük, 3. Kıskançlık, kıskanma.

Muhasım, 1. Düşman, 2. Turacı, 3. Üneğü (Muannit man.).,

Muhasır, 1. Eğirtici, 2. Kuşatan, 3. Saran.

Muhasip, 1. Sağışçı, 2. Sakıcı, 3. Sakışçı, 4. Sanağçı, 5. Sayıcı.

Muhat, 1. Çevrilmiş, 2. Kuşatılmış, 3. Sarılı, sarılmış.

Muhat olmak, 1. Çevrilmek, 2. Kaplanmak, 3. Kapsalmak, 4. Kuşatılmak, 5. Sarılmak.

Muhataba, 1. Konuşma, 2. Söyleşme.

Muhatara, 1. Bıçgış, 2. Korku.

Muhataralı, 1. Korkulacak, 2. Korkulu.

Muhavere, 1. Konuşma, 2. Söz, 3. Sözleşü.

Muhavere etmek, 1. Cöretmek, 2. Keleci etmek, 3. Konuşmak.

Muhavvel, 1. Ismarlanmış, 2. Yükletilmiş.

Muhayyer, Dilekli.

Muhayyile, 1. Kurgu, 2. Sanrı.

Muhayyir, 1. Aynuktu, 2. Şaşırtan, 3. Şaşırtıcı, 4. Tansuğ, tansuk.

Muhbir, 1. Ayıtkucı, 2. Çoşut, 3. Savacı (Haber veren man.) 4. Savcı, 5. Yalavaç (Haber vermek için yollanan adam man.) .

Muhik, 1. Doğru, 2. Düz, tüz,

Muhil, 1. Bozan 2. Dokunan .

Muhip 1. Seven, 2. Sevgili, 3. Sevilen, sevdik, 4. Sevişen, 5. Tanıdık .

Çıtrık,, 6. Çepreşik, 7. Karışık, 8. Samurtuğ (Ne netice alacağı belirsiz man.)

Müfarekat, 1. Ayrılık, ayrılma, 2. Ayruksıma, 3. Gitme, bırakıp gitme, 4. Irılma, 5. Uzaklaşma.

Mufassal, 1. Uzadu, 2. Uzun.

Mufassalan, Uzun uzadıya, uzun uzun.

Mugaddi, 1. Besleyici, 2. Esirtken.

Muğalâta, 1. Ağız, 2. Çamsırtma, 3. Söz karıştırma.

Muganni, 1. Aydımcı, 2. Cıravcı, 3. Cırcı, 4. Çağırıcı, 5. Irci, 6. Irlayıcı, 7. Koşıcı (Nâzım man.) 8. Koyonçı, koşoncı, 9. Kulanşı, 10. Yırağu, 11. Yırlacı, 12 Yırlayıcı.

Mugayeret, 1. Ayrılık, 2. Başkalık, 3. Özgelik,.

Mugayir, 1. Ayrı, 2. Başka türlü, 3. Uymaz.

Muğber, 1. Ağrıngın, 2. Dargın, 3. Gönlü kalmış, 4. Gücenik, 5. Gücenmiş, 6. Kırgın, 7. Kırılmış (Gönlü -), 8. Küskün.

Muğber olmak, 1. Burlukmak, 2. Burutmak, 3. Darılmak, 4. Gönüllenmek, 5. Gönlü kalmak, gönlü kırılmak, 6. Gücenmek, 7. Küsmek.

Muğfel, 1. Aldanmış, aldatılmış, 2. Ayartılmış, 3. Baştan çıkarılmış, 4. Kandırılmış.

Muğfil, 1. Aldatıcı, 2. Ayartan, ayartıcı, 3. Baştan çıkaran, 4. Kandırıcı.

Muğlâk, 1. Anlaşılmaz, 2. Cabalak, 3. Çapraşık, çepreşik, 4. Çetin (Güç anlaşılır man.) 5. Çepürdük, 6. çırmaş, 7. Çitik, 8. Kapalı, 9. Karışık, 10. Örtülü, 11. Tuyuk (Kapalı man.) 12. Yapuğluğ, (Kapalı man.)

Muh, 1. İlik, 2. Özek (Ağacın, nebatın, çekirdeğin, her şeyin içi man.) 3. Özlenk, 4. Sıpırdak.

Muhabbet, 1. İsiklik, 2. Sevgi, 3. Sevi, 4. Seviş, sevme, sevişme, 5. Sevüklük, 6. Sivküm, 7. Sivük.

Muhabbet, bağlamak, 1. Amranmak, 2. Ilıkmak, 3. İsınmak, 4. Sevmek, 5. Sevişmek (Karşılıklı biribirini sevmek man.) 6. Yarsamak, yarsımak (İmrenmek ve gıpta etmek man.)

Muhabbet göstermek, 1. Kayırmak, kayranlamak, 2. Marsamak, 3. Silemek.

Muhaceme, 1. Çapışma (Atlı olarak edilen hücum ve takib man.) 3. Üşenti, üşüntü, 4. Üşüşme.

Muhaceret, 1. Göç, 2. Köç, 3. Köçrüm.

Muhaceret etmek, 1. Bosmak (Düşman karşısında bozulup yerinden, yurdundan kaçmak man.) 2. Göçmek, göç etmek.

Muhaceret edilen yer, Alkantı.

Muhacim, 1. Capkıncı, 2. Çapavul, 3. Çapıcı, 4. Kumadıcı,

kumaracı (Askerlikteki ıstılah man.) 5. Saldıran.

Muhacir, 1. Çandır, 2. Gelek, 3. Göçen göçmüş, 4. Göçkün, 5. Göçmen, 6. Keslu, 7. Targacı (Muhacir kafilesi man.)

Muhaddep,, 1. Bükür, 2. Kambur. 3. Tök. 4. Tömsü, 5. Tümsekli.

Muhaddepleşmek, 1. Kamılmak, 2 Kamburlaşmak.

Muhadenet, 1. Barışıklık, barışma, 2. Uyuşma, 3. Uzlaşma.

Muhafaza, 1. Barındırma 2. Esirgeme, 3. Gözleme, göz altında tutma, 4. Kayırma, 5. Koruma, 6. Kiz, 7. Kütevü, 8. Saklama.

Muhafaza etmek, 1. Abramak, 2. Asramak (İnfâk ve it'am etmek man.) 3. Ayamak (Rahm ve şafkat göstermek man.) 4. Barımak, 5. Barındırmak, 6. Beklemek, 7. Bığlamak, 8. Bozmamak, 9. Esirgemek, 10. Gözlemek, 11. Kadaklamak, 12. Kalkanlamak, 13. Karatılamak, 14. Karavullamak, 15. Kavzamak, 16. Kayırmak, 17. Kayraldamak, 18. Keşik çekmek, 19. Korumak, 20. Köz etmek, 21. Küdesmek, 23 Sakımak, 24. Saklamak, 25. Sakmak, 26. Sürdürmek (Meriyeti muhafaza ve idame man.) 27. Yarılgamak.

Muhafız, 1. Abravcı, 2. Ağıcı, 3. Bekçi, 4. Çıkuncu (Askerlik ıstılahı) 5. Idacı 6. İmga (Hazine muhafızı trèsorier man.) 7. Kağba, 8. Karağol, karakol, 9. Karavul (Askerlik ıstılahı), 10. Keşikçi, 11. Kolcu, 12. Korucu, 13. Koruğcı, 14. Korukçu, 15. Koruyucu, 16. Közetçi, 17. Murçak, 18. Orbeyi (Mevki kumandanı man.) 19. Sakçı, 20. Saklavçı, 21. Şalış, 22. Turkan, 23 Yasakçı, 24. Yatgak, 25. Yasavul.

Muhakeme, 1. Duruşma (Mürafaa man. Yeni kanunlarda resmen kabul edilmiştir.) 2. Düşünüp taşınma (Zihnen muhakeme man.) 3. Ölçme, ölçüp biçme (Mukayese man.) 4. Soruşma (mürafaa man.) 5. Tartma (Zihnen muvazene man.) 6. Yargılama, yargulama (Hüküm verme man.) 7. Yargılaşma (Mürafaa man.) 8. Yasalaşma (Mürafaa man.) 9. Yasanlama (Bilmülâhaza hüküm man.)

Muhakeme etmek, 1. Cüplemek (Bir şeyi düşünüp üzerinde hüküm vermek man.) 2. Düşünmek, düşünüp taşınmak, 3. Ölçmek, ölçümlemek, ölçüp biçmek, 4. Şılamak (İstintak ve isticvap etmek, biri hakkında veya aleyhinde adlî hüküm vermek man.) 5. Yasanlamak (Tefekkürle hüküm vermek man.)

Muhakeme istemek, Buyruksamak.

Muhakeme olmak, 1. Duruşmak, 2. Tartışmak (Biriyle mürafaa olmak), 3. Yargulaşmak.

Muhakeme yürütmek, Tikşir-

Muhit, 1. Avlağ, avlak, 2. Aylana, 3. Çerke 4. Çeven 5. Çeviren, 6. çevre, 7. çevrik, 8. çevrim, 9. Dolay, 10. Ebre, 11. İçine alan, içinde bulunduran, 12. Kaplayı, 13. Kapsağan, 14. Karaltı, 15. Kuşatan, 16. Saran, 17. Yöre, 18. Yörü (Tekerlek çevresi man.).

Muhkem, 1. Bek, 2. Bekem, 3. Benk, 4. Berik, 5. Berk 6. Bürük, 7. Dayangan, 8. Dayanıklı, 9. Divrekli, 10. Kadır, 11 Katığ, 12. Kip 13. Oranğlığ, 14. Pekrü, 15. Sağlam, 16. Sıkı, sıkı sıkı.

Muhkem bağlamak, Muhkem kılmak, Berkitmek, berkiştirmek, perkitmek.

Muhkemleşmek, 1. Erksinmek, 2. Kadıklanmak, 3. Sağlamlaşmak,

Muhkemlik, 1. Berklik, 2. Dayanıklılık, 3. Peklik, perklik, 4. Sağlamlık.

Muhkem olmak, 1. Beklenmek, 2. Berkimek 3. Berkişmek, 4. İreklemek.

Muhlis, 1. Çın (Halis, muhlis, sadık, man.) 2. Yürekten.

Muhrik, 1. Acıklı, 2. Acındıran, 3. Göğündüren, göyündüren, 4. Göynüklü, 5. Koygun (Müessir man.) 6. Yakan, yakıcı, 7. Yanık.

Muhsin, 1. Azuklu, 2. Eyü, işlü, 3. İyilik eden.

Muhtaç, 1. Edliğsiz, 2. Eksikli, eksüklü, 3. Görümlü, 4. Gürmeli, 5. Muğur, 6. Munlu, 7. Manğluğ, 8. Yavunç, 9. Yohsul, 10. Yoksul.

Muhtac olmak, 1. Ele bakmak, 2. Kızılmak.

Muhtar, 1. Aksakal (Eşraf, âyan, köy muhtarı man.) 2. Erkli (İktidar sahibi, iradesine malik, hür man.) 3. Sayın (Muhterem man.). 4. Seçilmiş (Müntehap man.) 5. Seçkin (Müntahap man.) 6. Talı, 7. Üründü, üyründü (Müntahap man.).

Muhtariyet, 1. Başına buyurukluk, 2. Erk (İktidar man.)

Muhtasar, 1. Kısa, 2. Kısalmış, kısa kesilmiş.

Mutasaran, kısaca.

Muhtazır, 1. Can çekişen, 2. Ölümcül, 3. Ölüm döşeğinde, 4. Ölümse.

Muhtefi, 1. Gizlenen, gizlenmiş, 2. Gizli, 3. Saklanmış, 4. Saklı, 5. Yaşru.

Muhtekir, 1. Kazgın, 2. Soyguncu (mec.).

Muhtel, 1. Bozuğ, 2. Bozuk, 3. Bozulmuş, 4. Karçaşık, karcaşmış, 5. Karışmış, 6. Polun.

Muhtelif, 1. Ayrı ayrı, 2. Adruk (Ayrı man.) 3. Başka başka, 4. Çeşit çeşit, çeşitli, 5. Dürlü dürlü, 6. Karçaşuk, 7. Karışık 8. Öngi, 9. Törlü, 10. Türlü, türlü türlü, 11. Türlüğ, türlük,

Muhtelif cesamette, Boy boy.

Muhtelif renkte, alaca bulaca, alacalı bulacalı.

Muhtelif yerlerde, 1. Ötede beride, 2. Şurada burada.

Muhtelis, 1. Çalıp çarpan, çalıp çırpan, 2. Eli uzun, 3. İç eden, 4. Üstüne geçiren.

Muhtelit, 1. Calbak,, 2. Karışık.

Muhtemel, 1. Beklenir, 2. Ola - bilir, 3. Umulur.

Muhterem, 1. Sağun, 2. Sanar - lık, sanlarlık, 3. Saygıdeğer, 4. Sayın, 5. Sıylı.

Muhteri, 1. Bulan, 2. Bulucu, 3. Çıkaran, 4. İlk bulan, ilk yapan, 5. Ortaya koyan, 6. Uyduran.

Muhterik, 1. Köyük, 2. Yanmış.

Muhterik olmak, 1. Göymek, 2. Köymek, 3. Tutuşmak, 4. Yan - mak, yakılmak.

Muhteris, 1. Aç gözlü, 2. Düş - kün, 3. Gözü kızmış, gözü kızgın, 4. İstekli, çok istekli, 5. Kızışmış, 6. Üstüne düşen, üstüne düşmüş .

Muhteriz, 1. Çekinen, 2. Çekingen, 3. Ermcik, 4. Ismık, 5. Ko - cungan, ocungan, 6. Sakınan, 7. Sakıngan, 8. Sıngın,

Muhterizane, 1. Çekine çekine, çekinerek, 2. Kuşku ile, 3. Sakına sakına, sakınarak.

Muhteşem, 1. Bacanlı, 2. Gösterişli, 3. Körklü, 4. Parlak, parıltılı.

Muhteva, 1. İçindeki (Muhte - viyat = içindekiler). 2. İçerik.

Muhtevi, 1. İçine alan, içine al - mış, 2. Toplıyan.

Muhti, 1. Yanılan, 2. Yanılmış.

Muhzir, Yargan.

Muin, 1. Arkadaş, 2. Yamak, 3. Yardımcı, 4. Yarıcı.

Mukaar, 1. Çukur, 2. Obruk, 3. Oyuk.

Mukabele, 1. Dokuşma, (Karşılaşma man.) 2. Karşılık, 3. Yanıt, 4.Yanut.

Mukabele etmek, 1. Karşı dur - mak, 2. Karşı gelmek, 3. Karşı koymak, 4. Karşılamak, 5. Karşı - laştırmak, 6. Karşılığını yapmak, 7. Karşılık vermek, 8. Karşılık yetiştirmek.

Mukabil, 1. Alnaç, annaç, an - nıç, arnaç (Karşı cihet man.) 2. Alt (Karşı cihet man.) 4. Karşılık, 5. Karşu, 6. Yanut.

Mukaddem, 1. Başta, başta bu - lunan, başta giden, başta sayılan, 2. Bayağı, 3. Bayakı, 4. Bayat, 5. Eski, 6. İleride, ileride olan, 7. İlk, ilkin, 8. Önce, 9. Önde önde bulunan, önden giden, 10. Öndeki, 11. Öndin, 12. Öndün, 13. Özel, 14. Üstün.

Mukaddema, 1. Eskiden, 2. İlkin, ilkönce, 3. İrte çağda, 4. Ö - nez.

Mukaddema, 1. Başlangıç, 2. Başsöz, 3. İlksöz, 4. Önsöz (Yeni yayılmağa başlıyan sözlerden), 5. Önür, 6. Söz başı.

Mukaddematülceyş, İleri (askerlik ıstılahı).

Mukadder, 1. Alın yazısı, 2. Idıklık, 3. Ölçülü, ölçülmüş (Tayin ve takdir edilmiş man.) 4. Yazı - lı.

Mukadderat, 1. Yazgı, 2. Yazı, 3. Yazım.

Mukaddes, 1. Arı, 2. Arığ, 3. Kutlu, 4. Kutun.

Mukadder gün, Ağır gün.

Mukallit, 1. Ansalayan, 2. Kaşmer, 3. Öykünç, 4. Ökünük, 5. Şaklaban, 6. Yanaşak.

Mukallitlik etmek, 1. Ansılamak, 2. Yansılamak, 3. Yansımak, 4. Yanşalamak.

Mukannen, 1. Kesimli, 2. Şaşmaz.

Mukarenet, 1. Bitişiklik, 2. Ulaşma, 3. Yağıma, 4. Yakınlık.

Mukarenet hasıl etmek, 1. Yağutmak, 2. Yakınlaşmak, 3. Yaklaşmak.

Mükarin, 1. Bitişik, 2. Koşulgan, 3. Ulaşık, 4. Yakın,.

Mukarrep, 1. İnak (Emniyet kazanmış man.) 2. Yakın, 3. Yaklaşmış.

Mukaseme (etmek), 1. Bölüşmek, 2. Paylaşmak, 3. Üleşmek.

Mukassem, 1. Ayrılmış, 2. Bölünmüş.

Mukassi, 1. İç şıkıcı, 2. Sıkıntılı.

Mukassim, 1. Ayıran, 2. Bölen, 3. Pay edici, 4. Paylaştıran, 5. Üleştirici.

Mukataa, 1. Kabal, kabalay, 2. Kesim, 3. Kesime verme.

Mukatele, 1. Kavga, 2. Kırgın, 3. Kırım, 4. Öldürüşme, 5. Ölüt, 6. Savaş, 7. Uruş, 8. Uruşma, vuruşma.

Mukatele etmek, 1. Biribirini öldürmek, 2. Boğuşmak, 3. Çalış eylemek, 4. Debeleşmek, 5. Öldürüşmek, 6. Tokuşmak, 7. Vuruşmak.

Mukatta, 1. Ayrı, 2. Kesik, 3. Kesilmiş, 4. Kesimli.

Mukavele, 1. Baylav, 2. Eydiş, 3. Kesim, 4. Konuşuk, 5. Söz, şöyleşme.

Mukavele etmek, 1. Bağlanmak, 2. Boynalmak, 3. Kisişmek, 4. Söz edişmek, 5. Sözleşmek.

Mukavemet, 1. Bolun, 2. Dayanç, 3. Sırpaşma.

Mukavemet etmek, 1. Başınmak, 2. Dayanmak, 3. Direnmek, 4. Direşmek, 5. Göğüs vermek, 6. Karşı durmak, 8. Serilmek, serinmek, 9. Tiremek, 10. Tirenmek.

Mukavemete hazırlanmak, Bekinmek.

Mukavemetli, 1. Dayanıklı, 2. Direnekli.

Mukavemetsiz, Dayanıksız.

Mukavim, 1. Bazık (Metîn, bünyece kavi man.) 2. Çelem, 3. Dayanan, 4. Dayanıklı.
5. Karşı duran.

Mukavves, 1 Avrık, 2. Büküllmüş. 3. Eğme, 4. Eğmel, 5. Eğri, iğri, 6. Eymel, 7. Yay gibi.

Mukavvi, 1. Güç veren, 2. Sağlamlaştıran.

Mukayese, 1. Çağıştırma, 2. Karşılaştırma, 3. Oran, oranlama, 4. Ölçü, 5. Ölçüm.

Mukayese etmek, 1. Betteştirmek, 2. Deneştirmek, 3. Karıştırmak, 4. Oranlamak, 5. Osmak, 6. Ölçümlemek, 7. Ölçmek, 8. Te -

neştirmek, 9. Tinneştirmek, 10. Tüğellemek

Mukayyet, 1. Bağlanmış, bağlı, 2. Bayık (Bayık bolmak = mukayyet olmak, ehemmiyetle bakmak) 3. Geçirilmiş (Deftere kaydedilmiş man.) 4. Yazılı (Kaydedilmiş man.)

Mukabil, 1. Kutlu 2. Kutluğ.

Mukdim, 1. Çalışkan, 2. Dürüşçü.

Mukim, 1. Oturan, 2. Yerli

Mukni, 1. İnandırıcı, 2. İnan verici, 3. İnandurucı (İşandurmak = inandırmak, inan vermek) 4. Kandırıcı.

Muktataf, 1. Derinti, 2. Toplanmış.

Muktaza, 1. Gereklik, 2. Nolası (Mucep man.) 3. Yatım.

Muktazi, 1. Gerekli, 2. Gereklik, 3. Gereklü, 4. Kılarlık.

Muktedir, 1. Becerebilen, becerebilir. 2. Becerikli, 3. Beşirik (Başarıcı man.) 4. Bulgan (Tekemmül etmiş man) 5. Citişli (Kifayeti olan man.) 6. Erkli, 7. Gücü yeten, gücü yeter, 8. Güçlü, 9. Kınak (İktidarı müsellem man.) 10. Pısık (Pişkin, metîn man.) 11. Oğan, 12 Ökte, 13. Sıdallığ (Metanet, tahammül sahibi man) 14. Uz elli (Meharet sahibi man.) 15. Yapabilen, yapabilir.

Muktedir olmak, 1. Becerebilmek, becermek, 2. Bolaylamak, 3. Gücü yetmek, 4. İriklik bulmak, 5. Umak. 6. Yapabilmek.

Muktefi, 1. Ardı sıra giden, 2. Uyan.

Muktesit, 1. Evcimik, 2. Evcümük, evcimen, evcümen, 3. Kastarlı, 4. Orta tutucu, 5. Orta turuğlu, 6. Siber (İdareli, ihtiyatlı man) 7. Şeber, 8. Tecekli (İdareli man.) 9. Tecemüklü, 10. Tecimen, 11. Tutak. 12. Tutucu. 13. Tutumlu.

Mumaileyh, 1. Adı geçen, 2. İlgi 3. İlgü 4. Kendi, kendisi.

Munis, 1. Alışık, 2. Avınca, avuncan (Girgin, konuşkan man.) 3. Cetekşil, 4. Ekdi (Sokulgan kuzu, oğlak man.) 5. Elcik, 6. Eldem. 7. Kaçmaz, (İnsandan) 8. Öğrük, 9. Öğür, (Ehlî man.) 10. Sarlak, 11. Sokulgan, 12. Uysal.

Munkabız, 1. Büzülmüş, (Cisimler hakkında) 2. Çekilmiş, (Eşya hakkında) 3. Pekliği olan (İnkıbaza tutulmuş man.) 4. Sıkılmış, 5. Sıkıntılı, 6. Tıkanık, 7. Toplanmış, (Cisimler hakkında)

Munkarız, 1. Arkası kesilmiş, 2. Bitmiş, bitip tükenmiş, 3. Sona ermiş, sonu gelmiş, 4. Söğünmüş, sönmüş, 5. Tükenmiş,

Munkarız olmak, 1. Bitmek, bitip, tükenmek, 2. Sonu gelmek, 3. Sönmek; sönüp gitmek 4. Tükenmek, Tükenip bitmek, 5. Uçukmak, 6. Üçmek

Munkat, 1. Dölek, 2. Könük, 3. Yedilir.

Munkat olmak, 1. Bağcınmak, 2. Yedilmek.

Munkati, 1. Aralıklı, aralık ve-

ren, 2. Arası kesilen, arkası gelmiyen, 3. Ayrılmış 4. Kesik, kesil - miş, 5. Kopu.
6. Süreksiz, 7. Uzak.

Munkati olmak, 1. Kesilmek, 2. Söğünmek.

Munkazi, 1. Ardı kesilmiş, 2. Biten, bitmiş, 3. Günü gelmiş, gü - nü geçmiş, 4. Tükenmiş.

Munsab, 1. Dökülen, 2. Kavu - şan.

Musab olmak, 1. Dökülmek, 2. Katılmak, 3. Kavuşmak, 4. Koyulaşmak, 5. Varmak.

Munsif, Pağırsak.

Muntabı, 1. Basılmış, 2. Dam - galanmış, 3. Güzel (Tab'a müla - yim man.) 4. İzi kalmış.

Muntabık, Uyan, uygun, uy - muş.

Muntafi, 1. Bastırılmış, 2. Söğünmüş, 3. Söndürülmüş, 4. Sön - müş, sönük.

Muntafi olmak, 1. Basılmak, bastırmak, 2. Sönmek, söndürül - mek, 3. Üçmek.

Muntazam, 1. Bir düziye, 2. Bitimlik, 3. Cöndü, 4. Derilgen, 5. Derli toplu, 6. Devşinmiş, 7. Dü - zenli, 8. Düzgün, 9. Düzün, 10. Koldamca, 11. Onat, onart, 12. Ovat, 13. Sanağlık, 14. Sıralanmış, 15. Sıraya konmuş, 16. Sıvanak, 17. Terilgen, 18. Toplu, 19. Tusun, 20 Türeli, 21. tüz, 22. tü - zük, 23 Yönnü.

Muntazar, 1. Beklenilen, 2. Gözetilen, 3. Umulan.

Muntazır, 1. Bekliyen, 2. Gözeten, 3. Sak (Müteyakkız man.) 4. Önücü, 5. Uman.

Muntazır olmak, 1. Beklemek, 2. Gözetmek, 3. Küymek (İntizar ateşi içinde olmak man.) 4. Söymek.

Munzam, 1. Ek, eklenen, eklenmiş, 2. Katılan, katılmış, 3. Üste gelen 4. Üste konan.

Murabba, 1. Dördük, 2. Dör - dül, 3. Dördüzlü, 4. Dört bucak, 5. Dörtkül, 6. Dörtlü, 7. Tüğerek.

Murafaa, 1. Duruşma (Yeni muhakeme usulleri kanunlarında resmen kabul edilmiş, adlî ıstılah) 2. Karışılaşma, 3. Yarçulaşma, 4. Yüzleşme.

Murahhas, 1. Elçi, 2. Görmüş, 3. Ismarlama, 4. Körüğ, 5. Oruntak, 6. Savçı (Haber getirici man.) 7. Yalabaç, 8. Yalavaç.

Murahhas olarak göndermek, Salgamak.

Murakaba, 1. Bakı, bakma, 2. Beklenti, 3. Denzinme (Tefekkür ve mülâhazaya dalma man.) 4. Gözetme.

Murakaba etmek, 1. Bakmak, 2. Göz altında tutmak, 3. Gözet - mek, 4. Paklamak, 5. Paktılamak.

Murakıb, 1. Bakı (Eskiden "bakı kulu,, ve "başbakı kulu,, me - muriyetleri vardı.) 2. Baktaşı, 3. Belarguçı, 4. Gözeten,, gözetici.

Murassa, 1. Çitişik, 2. Donan - mış.

Murad, 1. Dilek, 2. İstek, 3. Küvün, 4. Umu.

Murdar, 1. Arığsız, 2. Arıksız, 3. Arısız, 4. Çebel, çepel, 5. Kirli 6. Kirliğ 7. Koma, 8. Komoy, 9. Pis, 10. Sası, 11. Taygan, 12. Yarsıncığ, 13. Yiyik.

Murdar olmak, 1. Kirikmek, 2. Kirlenmek, 3. Pislenmek, pisleşmek.

Murdar ilik, 1. Kodar ilik, 2. Omurga iliği.

Murdıa, 1. Emcek, 2. Emzikçi, 3. Emzikli, 4. Emziren, 5. Süt ana, 6. Süt nine 7. Süt veren.

Musaddak, Gerçeklendirilmiş.

Musafaha, 1. El sıkma, elini sıkma, 2. El uzatma, el verme, 3. Esenleşme. 4. Kavşut, 5. Kocuş, 6. Kucaklaşma, 7. Sarılma, sarışma, sarılışma, sarmaşma.

Musafaha etmek, 1. Elleşmek, 2. El tutuşmak, el ele tutuşmak, 3. El uzatmak, 4. El verişmek, 5. Esenleşmek, esenneşmek, 6. Kocuşmak, 7. Koldoşmak, 8. Kucaklaşmak, 9. Sarmaşmak, 10. Sunuşmak.

Musaffa, 1. Durulan, durulmuş, 2. Süzük, 3. Süzülmüş, 4. Süzüntü, 5. Turuk.

Musahabe, 1. Corlaşma, 2. Engime, 3. Konuşuk, 4. Konuşma, 5. Lakırdı, 6. Söleşü, 7. Söyleşme, 8. Söz, 9. Şor.

Müsahabe etmek, 1. Çoktaşmak, 2. Konuşmak.

Musahhah, 1. Düzeltilmiş, 2. Onartılmış, 3. Yanlışsız.

Müsahhih 1. Düzelten, düzeltici, 2. Onarcı, onartıcı.

Musahib, 1. Arkadaş, 2. İnaç, inağ, inak (Mutemet, karîn man.) 3. İnanç (Mutemet, karîn man.) 4. Konuşan, konuşulan.

Musallat, 1. Sardakıl, 2. Sırnaşık, 3. Tebelleş. 4. Yapışkan.

Musallat etmek, 1. Başına dolamak, başına sarmak, 2. Örneştirmek.

Musallat olmak, 1. Çullanmak, 2. Dadanmak, 3. Darımak, 4. Ekleşmek, 5. İnçsiretmek, 6. Pintişmek, 7. Sataşmak, 8. Sırnaşmak, 9. Şirnemek, 10. Talanmak, 11. Uylamak.

Musab, 1. Düèkün, 2. Düşmüş, üzerine düşmüş, 3. Tutulmuş, 4. Uğrak, uğramış.

Musab olmak, 1. Düşmek, 2. Karmak, 3. Takımak, 4. Tutulmak, 5. Uğramak, 6. Yakalanmak.

Musarea, 1. Boğuşma, 2. Güreş, 3. Kürtmük, 4. Yıkışma.

Musarea etmek, 1. Beldeşmek, 2. Boğuşmak, 3. Cingişmek, 4. Elleşmek, 5. Güreşmek, 6. Tartışmak.

Musavvir, Bezegen.

Musibet, 1. Bun, 2. Çor (Hastalık, illet man.) 3. Değen, değgen, 4. Kırlağan, 5. Kıyılık, 6. Teğikli, teğinikli, tekikli.

Musiki, Ir (Terennüm ve tağanni man.)

Musiki âleti, 1. Çalgı, 2. Kobus

(Bir türlü musiki âleti ki bilhassa eski ozanlar kullanırdı.) 3. Kobuz, 4. Komıs, 5. Kubuz, 6. Öttürgeç.

Musiki makamı, Kög.

Musikişinas, 1. Komığçı, 2. Kulanşı.

Musib, 1. Doğru, 2. İlgın, 3. Oranlı, 4. Varan, varışlı, 5. Yanılmaz, yanılmıyan, 6. Yöntem.

Musir, 1. Ayak direyen, 2. Kerçik, 3. Kıngır, 4. Öğü, 5. Öneğü, 6. Öngü, 7. Üzmekçil.

Musir olmak, 1. Ayak diremek, 2. Aynaşmak, 3. Döğneşmek.

Muska, (Nüsha), 1. Bötöy, bütöy, 2. Uğrasa, urasa.

Muslih, 1. Ara bulan, araya giren, 2. Barıştıran, 3. İyileştiren, 4. Yarguci (Hakem arbitre man.)

Mustatil, 1. Emlek, 2. Kapıl, 3. Söbü, (Asıl beyzî man.) 4. Uzağı, 5. Uzunca.

Muşamba, (Muşamma), 1. Su geçmez, 2. Yağmurluk, 3. Yakı (Yaraya konan muşamba).

Mûşikâf, 1. Kılı kırk yarar, 2. Titiz.

Mûşikâf olmak, Kındışlamak.

Muşt, 1. Avuç, 2. Aya, 3. Yumruk, 4. Zumzuk, sumsuk.

Mutâ, 1. Baş eğilen, 2. Sözü geçer, sözü tutulur, 3. Tapgaç, 4. Tutunulmuş.

Mutabakat, 1. Garam, 2. Düzenlik, 3. Uyarlık, 4. Uygunluk.

Mutabık, 1. Çımçık, 2. Dölek, 3. İrülüğ, 4. Kip, 5. Maç, 6. Taman, 7. Tuş (Muvafık, refik, arkadaş man.) 8. Uyar, 9. Uygun.

Mutabık gelmek, 1. Bağdaşmak, 2. Sinmek, 3. Uymak, 4. Uyuşmak.

Mutabık kalmak, 1. Sanlaşmak, 2. Tüzelmek, 3. Uylaşmak,, uzlaşmak.

Mutaf (Muytap), 1. İskar, 2. Örücü.

Mutahhar, 1. Arınmış, 2. Sili, 3. Siliğ, 4. Silik.

Mutalea (Mütalea), 1. Bağu, 2. Bakım (Nazar, noktai nazar man.) 3. Düşünce, 4. Düşünüş, 5. Görüş, 6. Okuyuş, 7. Sakınç (Fikir ve mülâhaza man.) 8. Saygın.

Mutalea etmek, 1. Barlamak, 2. Çirkmek, 3. Düşünmek, 4. Gözden geçirmek, 5. Köngül kermek, 6. Okumak.

Mutaleada bulunmak, 1. Sakınmak, 2. Sanıkmak.

Mutalebe, 1. Arama, 2. Dileme, 3. İsteme, 4. Sorun.

Mutasallif 1. Atan, atıcı, 2. Gercik, 3. İremsi (Mağrur, müteazzim man.) 4. Öğünen, öğüncü, 5. Öğüngeç, öğüngen.

Mutasarrıf, 1. İs, (Sahip, malik man.) 2. Paşkaruçı (Muktesit, idareli man.)

Mutasavver, 1. Düşünülen, 2. Tasarlanan, tasarlanmış, 3. Umulan.

Mutad, 1. Alışılan alışılmış. 2. Polğı 3. Tokulığ.

Mutavaat, 1. Baş eğme, 2. Bo-

yun bükme, 3. Tapuk.

Mutavaat etmek, 1. Bağınmak, 2. Baş eğmek, 3. Eslemek 4. Yola gelmek.

Mutavaatkâr, 1. Basınçak, 2. Basınkı, 3. Başı yerde, 4. Boyun veren, 5. Yumuşak.

Muteber, 1. Cukaz, 2. Güvenilen, güvenilir, 3. İleri gelen, ileri gelir, 4. İnamlı, 5. İnanılan, inanılır, 6. Saydut, 7. Sayılan, sayılır, 8. Sayılı, 9. Sözügeçer, 10. Töre.

Muteber makam, Başbucak, (İhtiram mevkii, en muteber köşe place d'honneur man.)

Mutedil, 1. Amıl, amul, 2. Aran (İklim, hava hakkında), 3. Ilık (Havada ve suda hararetin mutedilliği man.) 4. Ilıman, ılman (Hava hakkında) 5. Konaktığ (Temkinli, müfrit olmıyan man.) 6. Oranlı. 7. Orta, 8. Sinemce, 10. Şenniğ, 11. Tempig, 12. Yavaş, 13. Yumuşak (Hava hakkında.)

Mutekıf, 1. Çekilmiş, 2. El çekmiş, elin eteğini çekmiş, 3. Oturak (Mütekaid, amelmande man.) 4. Oturucu.

Mutekit, 1. Bütçü, 2. İnanan, 3. İnanışlı.

Mutemet, 1. Dayanılan, dayanılır, 2. Güvenilen, güvenilir, güvenilebilir, 3. İnak, 4. İnam, 5. İnamlı, 6. İnanacak, 7. İnanç, 8. İnagu, 9. İnanılır, 10. İşançlı, 11. Püdülmüş, 12. Sağlam, 13. Senimli.

Muteriz, 1. Karşı gelen, 2. Karşı koyan, 3. Sınamsık, 4. Yat (Muhalif, muhasım man.)

Muti, 1. Baş eğen, baş eğmiş, 2. Ceteksil, 3. Dinlecen, 4. Dinler, dinliyen, 5. Dölek, 6. Eslek, 7. Etgü, etkü, 8. Göndem, 9. Kotgı, 10. Könük, 11. Kündem, küni, künüçen, 12. Uyan, 13. Üzü yola, 14. Yatman.

Muti olmak, 1. Bağunmak, 2. Baş eğmek, 3. Boyun vermek, 4. Uyurmak, 5. Yavşınmak.

Mutlak, 1. Bağsız, 2. Başala, 3. Başı boş, 4. Başma buyruk, 5. Bildiği gibi, istediği gibi, 6. Koyverilmiş.

Mutlaka, 1. En gücü, 2. Idı, 3. Kesenkes, kestimkes, 4. Ne olursa olsun, 5. Taman, 6. Üsbekes, üsbeki, üskes.

Mutmain, 1. Arhayın, arkayın (Temin edilmiş, emin man.) 2. Dinç (Dinlenmiş, rahat man.) 3. İnanmış, 4. İnç, 5. Kanmış, 6. Tülek.

Mutmain olmak, 1. Dölenmek, 2. Kanmak, 3. Tunbulmak.

Mutrip, 1. Çalgıcı, çalıcı, 2. İrlangıç, 3. Ozan, 4. Yırağu.

Muttali, 1. Anlıyan, 2. Öğrenen.

Muttali kılmak, 1. Bakıtmak, 2. İkmak, Okmak, 3. İrgirmek, irgürmek, 4. Seslemek, 5. Yeteğine varmak.

Muttarit, 1. Bir düzüye olan, 2. Bir giden, 3. Sıralı, sıra üzere.

Muttasıl, (Mücavir man. sıfat).

1. Bitişik, 2. Calgas, 3. Çıtık, 4. Çitinük, 5. Kavşı, 6. Komşu, konşu, 7. Tutaş, 8. Tutuş, 9. Uç uca, 10. Ulama, 11. Ulaşık, 12. Yanaşık, 13. Yan yana.

Muttasıl olmak, 1. Bitişmek, 2. Ulaşmak, 3. Yanaşmak.

Muttasıl (Devam man. zarf), 1. Aralıksız, 2. Aralık vermeden, 3. Ardı arası kesilmeden, 4. Durmadan, 5. Durmaksızın, durup dinlenmeden, 6. Kesilmeden, 7. Seziksiz, 8. Sırtış sıraya, 9. Ulaşa, ulaşı, ulaşu, 10. Ulaştırı, ulaşturu, 11. Ulayı, 12. Yindek.

Muvacehe, 1. Bettestirme, 2. Karşı karşıya geliş, karşılaşma, karşılaştırma, 3. Otruşma, 4. Yüzleşme, yüzleètirme, 5. Yüz yüze gelme.

Müvacehesinde, 1. Karşısında, 2. Önünde, 3. Üskintę, 4. Yüzüne karşı, 5. Yüz yüze.

Müvacehesinde bulunmak, 1. Karşısına çıkmak, 2. Önünde bulunmak, 3. Pajarmak, 4. Yüz yüze durmak.

Muvafkat, 1. Caram, 2. İrim, 3. Taplağ, 4. Tem (Müttehid man.)

Muvafakat etmek, 1. Könüşmek, 2. Künmek, 3. Onamak, unamak, 4. Tablaşmak, 5. Tav olmak, 6. Unaşmak, 7. Uygun gelmek, 8. Uymak, 9. Uzlaşmak.

Muvaffak, 1. Başaran, başarmış, 2. Beeerebilen, beceren, 3. Bulabilen, bulan, 4. Kazanan, 5. Yapabilen.

Muvafakat etmek, Onarmak,

Muvaffak olmak, 1. Baçarmak, 2. Başa çıkmak, 3. Başarmak, 4. Başkarmak, 5. Becermek, 6. Edikmek, 7. Kaskanmak, 8. Kazganmak, 9. Onmak, 10. Ucarmak, 11. Uğurmak.

Muvaffakıyet, 1. Başarma, başa çıkarma, 2. Becerik, Becerme, 3. Citişlik, 4. Öktü.

Muvaffakıyetle yapılmak, Ondaymak.

Muvaffakıyetsiz, 1. Bulmağan, 2. Çaknak.

Muvafık, 1. Barışık, (Muhasım değil man.) 2. Günli (Münasip man.) 3. Çup, 4. Dölek. 5. Düşer, 6. Edgülüğ, 7. Elverişli, 8. Kenez, 9. Kip, 10. Kolay, 11. Kolaylı, 12. Onat, 13. Onay, 14. Onağ, 15. Taplı, 16. Tuş, 17. Uyar, 18. Uygun, 19. Uz, 20 Yakışık, 21 Yaraşık, 22. Yaraşlı, 23 Yönet, 24. Yönlü, 25. Yöntemli, 26. Yusunluğ (Kaideye, usule mutabık man.)

Muvafık gelmek, Uymak.

Muvafık görmek, Unaymak.

Muvafık olmak, 1. Elvermek, 2. Uymak, 3. Yakışmak, 4. Yaramak, 5. Yaraşmak.

Muvafık fiyatlı, Töllü.

Muvahhit, Birleyici.

Muvakkar, 1. Ağırlanmış, 2. Ululanmış.

Muvakkat, 1. Alaşık, 2. Eğreti,

eyreti, 3. Geçici, gelip geçici, 4. İyatlı, 5. İğret, iğreti, 6. Savan, 7. Sezikliğ, seziklik, 8. Süreksiz.

Muvakkaten, Şimdilik.

Muvaneset, 1. Alışkanlık, alışıklık, 2. Alışma, alışıp birlikte yaşama 3. Avınç, 4. Görüşüp konuşma, 5. Öğürlük.

Muavenet etmek, 1. Alışmak, 2. Birlikte yaşamak, 3. Derilmek, 4. Eşirgenmek, işirgenmek, 5. Öğür olmak, 6. Öğürleşmek.

Muvasalat, 1. Geliş, 2. Kavuşma,, 3. Keliş, 4. Kilü, 5. Ulaşma, 6. Varış, 7. Yetişme.

Muvazabet, 1. Ardını kesmeden çalışma, 2. Bir düzüye çalışma, 3. Uğraşma 4. Ulaşu kılma.

Muvazene, 1 Dartma, 2. Denk gelme, denk olma, 3. Denklik, 4. Döleştirme, 5. Ölçümleme, 6. Tay, 7. Tayma, 8. Uygunluk.

Muvazeneli, 1. Ölçülü, 2. Tartılı, 3. Tink.

Muvazene payı, Abra (Terazi kefelerinin muvazenesini bulmak için konulan ağırlık).

Muvazenesiz, Tartısız.

Muvazenesiz vaziyet, Eselek.

Muvazi, 1. Arasıl, 2. Karşılıklı, 3. Koşa, 4. Yönlü.

Muvazi yürümek, İyılmak.

Muvazzaf, Yumuşlu.

Muveç, 1. Borgaç, burgaç, 2. Bükülmüş, 3. Bükri, 4. Bükür, 5. Çelpeşik, 6. Dolambaç, dolambaçlı, 7. Dolaşık, 8. Dönemeçli (- Yol) 9. Eğri, eğrilmiş, 10. Engebeli, 11. İğri, iğrilmiş, 12. İğri büğrü, 13. Kekri, 14. Kekrü.

Muzaaf, 1. İki kat, 2. Kat kat, 3. Kos, 4. Koş, koşa (Çift man.)

Muzaf, 1. Bağlı, bağlanmış, 2. Katılmış, 3. Takılmış, 4. Ulak, 5. Ulanmış.

Muzaffer, 1. Cinüçen cinüçi, 2. Kazanan, kazanmış, 3. Kopan, 4. Kulan (Meramına nail olan man.) 5. Mayruk, 6. Molo, 7. Utkucı. 8. Üst gelen, üstün gelen, 9. Yağı basan, 10. Yeğül, 11. Yeğin, 12. Yenen.

Muzaffer olmak, 1. Basımak, 2. Kazanmak, 3. Öktelemek, 4. Sındırmak (Kırmak demek ise de harpte düşmana muzaffer olmak yerinde de kullanılır.) 5. Utmak, 6. Üst gelmek, üstün gelmek, 7. Yenmek.

Muzafferiyet, 1. Kazanç, 2. Utku, 3. Üstünlük, 4. Yengi.

Muzahame (etmek), 1. Ağışmak, 2. İtişmek, 3. Kakışmak, 4. Sıkıştırmak.

Muzaheret, 1. Kömet, 2. Yardım, 3. Yölek.

Muzaheret etmek, 1. Arkalamak, 2. Arka olmak, arka vermek, 3. Barumak, 4. İğeşmek, ikeşmek, 5. Kol olmak, kollamak, 6. Tirkemek, 7. Yalkamak, 8. Yardım etmek, 9. Yarı birmek.

Muzahir, 1. Arka, 2. Arka çıkan, 3. Arka veren, 4. Arka verici, 5. Koldaş, 6. Yardımcı.

Muzaharafat, 1. Çepel, 2. Çör-

çöp, 3. Kükür, 4. Pislik, 5. Süpü - rüntü.

Muzayeka, 1. Akçasızlık, 2. Bunalgun, 3. Bunasalık, 4. Buñğ, 5. Bunğu, 6. Bunluk, 7. Buşar, 8. Darışlık, 9. Darlık, 10. Darşıkma, 11. Dıkız. (Mecburiyet man.) 12. Güçlük, 13. Kısı, 14. Kısılma, 15. Kıstalan, 16. Sıkı, 17. Sıkılcım, 18. Sıkıntı, 19. Yokluk, 20. Züğürt - lük.

Muzayakada bulunmak, 1. Bı - zıkmak, 2. Bunalmak, 3. Darda kalmak, 4. Darıkmak, 5. Sıkılmak, 6. Sıkıntı çekmek.

Muzayekada olan, Sıkkın.

Muzayekasız, Tarsız.

Muzayekalı, Bungun.

Muzayekaya düşmek, Bungun - lamak.

Muzi ("Zıya,, dan), 1. Carık, 2. Işık veren, 3. Parlak, 4. Parlı - yan, 5. Yaldırıcı, 6. Yalduruçı.

Muzi (Eza eden man), 1. İnci-ten, 2. Sıkan, sıkıcı.

Muziyat, Sinekler.

Muzip, 1. İlişen, 2. Takılan, 3. Yangaz.

Muziplik etmek, Takılmak.

Muzir, 1. Ayığ, 2. Dokunan, 3. Onaysız, 4. Yaramaz.

Muzir olmak, 1. Dokunmak, 2. Kesirmek.

Muzlim, 1. Imığ, 2. Kararmak, 3. Karagı, 4. Karangılı, 5. Karangu. 6. Karanluk, 7. Kaşank, 8. Körsen, 9. Loş (yarı muzlim man.) 10. Pimik, 11. Tünerik.

Muzlim olmak 1. Kararmak. 2. Tünermek.

Muzmahil, Yok olmuş.

Muzmahil olmak, Yok bolmak.

Muzmer, 1. Gizli, 2. Kapalı, 3. Örtülü, 4. Saklı.

Muztar, 1. Bunalmış, 2. Gensiz, 3. Sıkışık.

Muztar bırakmak, 1. Basırmak, 2. Bunkarmak, 3. Kısarlamak, 4. Sıkıştırmak.

Muztar kalmak, 1. Bunalmak, 2. Dara gelmek, 3. Katkalmak, 4. Kısalmak, 5. Mukunmak, 6. Sıkışmak, 7. Utulmak.

Muztar olarak, 1. İster istemez, 2. Katkala.

Muztarib, 1. Acışan, 2. Bilenk (Bedbaht man.) 3. Boşak, 4. Bönlü, 5. Emgekliğ, 6. Imızga, 7. Kadgulu, 8. Kaygılı, 9. Munluk, 10. Sıkıntı içinde bulunan, sıkıntı içinde çırpınan, sıkıntı çeken, 11. Yayığ, 12. Yüreği teprenmiş.

Muztarib kılmak, İnçsiretmek.

Muztarib olmak, 1. Acışmak, 2. Boğunmak, 3. Borçumak, 4. Boş - mak, buşmak, 5. Boşukmak 6. Bunalmak, 7. Dalbınmak, 8. Da - rılganmak, 9. Daralganmak, 10. Kaygılanmak, 11. Kaykalanmak, 12. Kıstanmak (Müteessir olmak man.) 13. Muğandırmak, 14. Talpınmak, 15. Tarılganmak, 16. Tarılkanmak, 17. Tarlığanmak, 18. Tullanmak, 19. Yadamak.

Mübadele, 1. Algu birgü, 2. Almaş, 3. Ayırbas, 4. Değiş, deyiş, 5. Değişik, 6. Değiş tokuş, 7. Denzedirme, 8. Dönelik, 9. Seliştirü, 10. Tölek, tülek (Tazmin, taviz man.)

Mübadele olunmak, 1. Değişilmek, değiştirilmek, 2. Teğşilmek.

Mübadele etmek, Değiştirmek.

Mübaderet (etmek), 1. Başlamak, 2. Davranmak, 3. Koyulmak, 4. Öğürtmek, 5. Öndüplemek.

Mübahat (etmek), 1. Günçeklenmek, güceklenmek, 2. Kıvanışmak, 3. Kotalmak, 4. Küçeklenmek, 5. Öğünmek, övünmek.

Mübahi, Öğünen, övünen.

Mübalât (etmek), 1. Eslemek, 2. Eymenmek, 3. İminmek, 4. Kayırmak. 5. Kazırmak.

Mübalâtsızlık (etmek), Ezgerinmek.

Mübareze (Etmek), 1. Çekişmek, 2. Davetmek, 3. Döğüşmek, 4. Sancışmak, 5. Turuşmak.

Mübariz, 1. Kaban, 2. Döğüşen (sadece mübareze eden man.) 3. Döğüşken (Mübarezeyi âdet edinmiş man.)

Mübaşeret (etmek), 7. Başlamak, 2. Bulaşmak, 3. Eliktimek, 4. Girişmek, 5. İtenmek, 6. Kıpınmak, 7. Paysınmak, 8. Turuşmak, 9. Tutuşmak, 10. Türcimek, 11. Yapışmak (Bir işe yapışmak man).

Mübaşir, 1. Şadı, 2. Yargan, 3. Yasavul (Muhzir man.)

Mübayenet, 1. Ayrılık, 2. Bozuşukluk, 3. Uymazlık.

Mübayin, 1. Ayrı, 2. Başka, başka türlü, 3. Taban tabana, 4. Uymıyan, uymaz.

Mübayin olmak, Ayırtlaşmak.

Mübdi, 1. Buldıruçı, 2. Yaratan yaratıcı.

Mübeccel, 1. Sayılgan, 2. Ululanmış.

Mübeşşer, 1. Muştulanmış, 2. Sevindirilmiş.

Mübeşşir, 1. Muştucu, 2. Savcı.

Mücadele, 1. Andış (Münazaa, ihtilâf man.) 2. Cenişme, 3. Çekiş, 4. Dağar, 5. Dokuş, 6. Geriş, 7. Kargaş, 8. Kargaşa, 9. Kavga, 10. Keriş, 11. Kırıs, 12. Kırış, 13. Köröş, 14. Küreş, 15. Oğraş, 16. Savaş, 17. Ugraş, 18. Uruş, 19. Uruşma.

Mücadele etmek, 1. Atışmak (Ağız kavgası etmek man.) 2. Azgaşmak, 3. Calbaşmak, 4. Cinişmek, 5. Çekişmek, 6. Direşmek, 7. Kırışmak, 8. Savaşmak, 9. Tartışmak, 10. Tutuşmak, 11. Uğraşmak, 12. Uruşmak, vuruşmak.

Mücahede (etmek), 1. Çalışmak, 2. Duruşmak, 3. Dürişmek, 4. Uğraşmak, 5. Yağılmak.

Mücahit, 1. Çalışkan, 2. Döğüşken, 3. Dürüşçü (Müçtehid man.) 4. Katığlanıklı, 5. Uğraşan, uğraşıcı.

Mücamaa (etmek), 1. Beldeş-

mek, 2. Çiftleşmek, 3. Eşleşmek, 4. Yatmak.

Mücamele, 1. Carban (Nevaziş, okşayış man.) 2. Gönül alma, gönül etme. 3. Okşama, okşayış.

Mücamele etmek, 1. Garbandamak, 2. Gereklenmek, 3. Gönül almak, gönül etmek, gönül yapmak, 4. Okşamak.

Mücavir, 1. Komşu, 2. Koşlasığlı (Biribirine —) 3. Öteleş (Biribirine geçen odalar hakkında) 4. Suvaydas, 5. Tutçu, tutşı, tukaşı, 6. Ulaş.

Mücaz, 1. Çıkışlığ (Bir mektepten mezun, tahsilini bitirip çıkmış man.) 2. Çıkmış (Mezun man.) 3. Yapılabilir (Caiz, mubah man.).

Mücazat, 1. Kın, 2. Kıyın, 3. Kızgut, 4. Suçlama, 5. Tuş.

Müceddet, 1. Acar, 2. Ecer, 3. Kayta, 4. Kulanılmamış, 5. Yeni.

Müceddeden, 1. Yeni baştan, yeniden, 2. Yenile.

Müceddit, Yenileştiren, yenileten.

Mücehhez, 1. Bileli, 2. Donanmış, 3. Şaylı.

Mücehhez olmak, 1. Anunmak, 2. Donanmak, donatılmak, 3. Şaylanmak.

Mücellâ, 1. Caypak, 2. Düz, 3. Işılak, 4. İlnem, 5. Kaygaldurak, 6. Kaygan, 7. Kaypak, 8. Parlak, 9. Parlatılmış, 10. Say, 11. Saylak, 12. Sıba, 13. Sırlak, 14. Sıypak, zıypak, 15. Sıyrıncak, 16. Siliğ, 17. Yal, 18. Yalbır, 19. Yaldırak, 20. Yaldurak, 21. Zıyanak, 22. Zıylan.

Mücellet, 1. Kap geçirilmiş, 2. Kaplanmış, 3. Kaplı.

Mücellit, 1. Kap geçiren, 2. Kaplayıcı, kaplayan (Kitaba kap geçiren man.) 3. Kaplavuç.

Mücerrep, 1. Denenmiş, 2. Minisker, 3. Sanak, 4. Sınağlık, 5. Sınangılı, 6. Sınangın, 7. Sınanık, 8. Sınanmış, 9. Sınav.

Mücerret, 1. Ancak, 2. Ayrık (Münferit man.) 3. Baştak (Evlenmiş man.) 4. Boy (Münferit, bekâr man.) 5. Boydağ, boydak (Bekâr man.) 6. Boyluk, 7. Çalbak, çılbak (Yalın, kılıfsız man.), 8. Çıplak, 9. Ergen, 10. Evlenmemiş, 11. Kavzak, 12. Poydak (Bekâr man.) 13. Salt, 14. Tek, 15. Yalın (Basit, gayri mürekkeb man.) 16. Yalnız.

Mücerrip, 1. Sınacı, 2. Sınavçı, 3. Sınayıcı, 4. Sınçı.

Mücessem, 1. Abak (Suret, sanem man.) 2. Basguk, 3. Bunuğ, bunuk, 4. Gövdeli, 5. Kaburcak, (Suret man.) 6. Kurçak (Sanem, suret man.) 7. Oyuk, 8. Sın (Mücesem suret, heykel, put man.) .

Mücevher, Mücevherat, 1. Erdeni (Zikıymet taş man.) 2. Erdine, 3. Erdini, 4. İrteni, 5. Munçuğ, 6. Titink (Zikıymet taş "Yakut,, man.)

Mücevvef, 1. Gavsak, govsak, 2. İçi boş 3. İsik, 4. Kavuk, 5. Kof, 6. Koflan, 7. Koğuk, kovuk, 8.

Koğuş, 9. Obruk, 10. Oyuk, 11. Sağlak, 12. Senek.

Mücrim, 1. Kılmıstı, 2. Suçlu, 3. Yazukçı, 4. Yazuklu.

Müçtehid, 1. Dürüşçü (Dürüşmek = ceht ve gayretle çalışmak; dürüş = içtihad, cehd ve gayretle faaliyet.) 2. Emengen, 3. Katılanç.

Müçtemi, 1. Bir araya gelmiş, 2. Birleşmiş, 3. Çokum, 4. Derilgen, 5. Terkin, 6. Toplanmış, toplanan, 7. Toplu, 8. Yumgı, 9. Yumutkan.

Müçtemian, 1. Bir arada, 2. Birlikte, 3. Hep birden, 4. Toptan.

Müçtenib, 1. Çekinen, çekingen, 2. El çekmiş, el yummuş, 3. Kaçınan, 4. Sakınan, sakıngan, 5. Tezik, tezkek, 6. Uzaklaşan, 7. Yığıklı.

Müdafaa, 1. Dayanma, 2. Kalka, 3. Karşı durma, 4. Karşılama, karşı koyma, 5. Koru (Muhafaza man.) 6. Koruğ (Muhafaza man.) 7. Yaklav.

Müdafaa etmek, 1. Abarmak, 2. Dayanmak, 3. Kalkalamak, 4. Kalkanlamak, 5. Karşı durmak, 6. Karşı koymak, 7. Karşılık vermek, karşılığını vermek, 8. Kaygurmak (Himaye ve sıyanet man.) 9. Kayırmak (Himaye, sıyanet, tesahüp man.) 10. Koralamak.

Müdafaa edilmek, Korganmak.

Müdafi, 1. Dayanan, 2. Karşı duran, 3. Kayırıcı, 4. Korgavşu, 5. Koruyan, 6. Tıtıklı.

Müdahale, 1. Ara bulma, araya girme, 2. Elatma, 3. Karışma, karışmaca, 4. Kayanşı, 5. Sokulma.

Müdahale etmek. 1. Araya girmek, 2. Ekleşmek, 3. Elatmak, 4. El sokmak, 5. Girişmek, 6. Karılmak, 7. Karışmak, 8. Karmak, 9. Sokulmak, 10. Sübelemek.

Müdara, 1. Apulama, 2. Dalkavukluk, 3. Etek öpme, 4. Öterme, 5. Uzluk, 6. Yumuşaklık, 7. Yüze gülme.

Müdavele, 1. Alıp verme, 2. Çe-Çevirme, 3. Değiştirme.

Mudavele etmek, 1. Dolaşmak, 2. Tizgindirmek.

Müdepdeb, 1. Gösterilşli, 2. Gürültülü patırdılı.

Müdepdep merasim, Alay.

Müdevven, 1. Derilmiş, derlenmiş, derlenip toplanmış, 2. Sıralanmış, 3. Sıraya konmuş, 4. Toplanmış.

Müdevver, 1. Cumur, 2. Çevrim, 3. Çıyırçak, 4. Değirme, 5. Değirmi, 6. Değri, 7. Doğalak, 8. Düğelek, 9. Kıldırık, 10. Om, 11. Takala, 12. Teğirmi, 13. Teğük, 14. Tekerlek, 15, Tekirmi, 16, Tek rük, 17. Tekürme, 18, Tokalak, 19. Tombak, 20. Tomburlak, 21. Topak, 22. Tögerek, 23. Tulku, 24. Tulkuçak, 25. Tungur, 26. Yap, 27. Yumgak, 28 Yuvarlak.

Müdrik, 1. Anlayan, anlayışlı, 2. Bilgili, 3. Eren, ermiş, 4. İrinesi, 5. Kavrayan, kavrayışlı, 6. Se-

zek, 7. Uğuşluk, 8. Yetişen, yetiş - miş.

Müdrike, 1. An, 2. Anlayış, 3. Uguş, uğuk.

Müdür (Müdir), 1. Bakan, 2. Çeviren, 3. Çevirgen, 4. Laba, lebe.

Müebbed, 1. Bitimsiz, 2. Mengü lüğ, 3. Ölüğsüz, 4. Sonsuz, 5. Tohtamış, 6. Toktaş.

Müeccel, 1. Ardıl, 2. Sonralık.

Müedda, 1. Cüyrük (Mâna, muhteva man.) 2. Uy (Fikir, rey, maksa, hüküm man.)

Müeddeb, 1. Kılıklı, 2. Oranlı, 3. Uslu, 4. Yüzü yerde.

Müellif, 1. Diren, dirici (Dir - mek = dermek = toplamak, top - layıp bir araya getirmek man.) 2. Düzen, düzgen (Bir kitap telif eden man.) 3. Koşıcı (Koşmak = terfik, birleştirilmek) 4. Tüzüvçü, 5. Yazan.

Müennes, 1. Dişi, 2. Tişi.

Müesses, 1. Kurulmuş, 2. Temeli atılmış.

Müessese, 1. Bark, 2. Kurağ.

Müessif, 1. Acınacak, acıklı, 2. Isık, 3. Yazık.

Müessir, 1. Değenek (Tesirli man.) 2. Dokanaklı, tokanaklı (Tesirli man.) 3. Dokunalı (Tesirli man.) 4. Dokunan (Tesirli man.) 5. Duyulan, çok duyulan, 6. İçe işliyen, 7. İşliyen, 8. İti (Sahip man.) 9. Koyak (Tesirli man.) 10 Koygun, 11. Koyuk, 12. Ötkün, 13. Ütkün.

Müessir kuvvet, Elbi.

Müessis, 1. Kuran, 2. Yapan.

Müeyyet, 1. Berkitilmiş, 2. Güçlendirilmiş, 3. Sağlamlaştırılmış,

Müeyyide, Baskı.

Müezzin, 1. Bakılban, 2. Bancı, 3. Kıgrığlı, 4. Urlağucu, 5. Ün - deyici.

Müfekkir, 1. Düşünen, düşünür, 2. Düşündüren, düşündürür.

Müfekkire, 1. Düşünme, 2. Uylağı.

Müfessir, 1. Açığa çıkaran, 2. Anlatan, 3. Yoran (Ruya tabir eden man.)

Müfettiş, 1. Araştırıcı, 2. Bakı 3. Dirgenci, tirgenci, 4. Kolcu, 5. Kulçu.

Müflis, 1. Batkın, 2. culaz, 3. Kumuz, 4. Tırıl, 5. Yallaz, 6. Züğürt.

Müflis olmak, 1. Batmak, 2. Top atmak.

Müfred, 1. Biren, 2. Birik, 3. Tek, 4. Yalnız.

Müfredatiyle, Bir bir, birer bi - rer.

Müfrez, 1. Ayrılmış (Bir bü - tün den müfrez man.) 2. Bölün - müş, 3. Çıkarılmış, 4. Savu (Fekkedilmiş man. da) 5. Uruk.

Müfreze, 1. Bağ (Fırka, şube man.) 2. Bölük, 3. Cerge (Askerî kıt'a man.) 4. Kol, 5. Kombul, konbul, (Askerî kıt'a man.) 6. Koşun 7. Sımın (Askerî müfreze man.) 8. Tabın (50 kişilik kıta, hassa bölüğü), 9. Takım, 10. Ye -

rek (Piştar, süvari müfrezesi man.) 11. Yezek.

Müfriğ, 1. Çıkaran, 2. Döken.

Müfrit, 1. Batır, 2. İvinmiş.

Müfrit olmak, Kudukmak.

Müfsit, 1. Alağaz, alağız, 2. Arabozan, bozan, 3. Azgın, işi, 4. Bulaycıl, 5. Bulgatkıç, bolgotkıç (İğtişaşçı, fitne, fesat karıştırıcı man.) 6. Burguç, 7. Camguk, 8. Cazgıt, 9. Cıgazan 10. Karıştıran, karıştırıcı, 11. Kovucu (Nemmam man.) 12. Kürliğ, 13. Yağur.

Müftehir, 1. Kıvançlı, 2. Kobı, 3. Öğünen, 4. Öğünücü.

— etmek, Yüz ağartmak.

— olmak, 1. Kıvanmak, 2. Kuvanmak.

Müfteri, 1. Beylençek (Münafık, müzevvir man. da) 2. Çamguk, camgı, 3. Çaypavcı, 4. Çumrı, 5. Karacı, 6. Kolçır, 7. Kopçu, 8. Kovucu (Anadolu "Kovucu„ şeklinde) 9. Sayağ, 10. Sözevül, 11. Tilyik.

Müfteris, 1. Butarlavuçı, 2. Yırtıcı.

Mühendis, 1. İnce ören, 2. Or, ör, 3. Ölçer.

Müheykel, 1. Balaban, 2. Cotalı, 3. Dizman, 4. İri yarı.

Müheyya, 1. Anık, 2. Anuk, 3. Yığ (Disposé, préparé man.)

Müheyya etmek, 1. Anıklamak, 2. Yetiştirmek.

Müheyya olmak, 1. Anunmak, anınmak, 2. Çemrenmek, 3. Direneşmek, 4. Sırlanmak.

Mühim, 1. Ağır (Vahîm, ciddî man.) 2. Düşündüren, düşündürücü, düşündürür (Muhtacı teemmül man.) 3. En başlı, 4. Gerekli, 5. Kaşlık.

Mühimsemek, 1. Bayık, bolmak (Ehemmiyet vermek man). 2. Dakmak (Ehemmiyet vermek man.) 3. Gillenmek, 4. Taysınmak.

Mühimmat, 1. Kuruğ, 2. Pusat, 3. Sorsat (Bir kalenin, mevkiin, veya ordunun mühimmatı), 4. Uyukluk.

Mühin, 1. Alçak, 2. Horlağlı.

Mühip (Mehip), Korkulur, korkunç, korku verir.

Mühlet, 1. Bolcal, bolcar, bolcaş, bolcav, 3. Mezgil, 4. Müçel, 5. Önel, 6. Özük, 7. Ucar.

Mühlet vermek, İğdülmek.

Mühlik, 1. Öldürücü, öldürür, 2. Ölümcül.

Mühlik ceriha, 1. Hanç.

Mühmel, 1. Bırağılmış, 2. Buralgu, 3. Salma (Metrûk man.) 4. Uçuz, 5. Usan, 6. Yatuk.

Mühtedi, 1. Çandır, 2. Dönme, 3 Kertiğe.

Muhtez, 1. Bülküldek, bülküldök, 2. Kay (Ses hakkında), 3. Titrek, 4. Titriyen.

Mühür (Mühr), 1. Basat, 2. Damga, 3. Damka, 4. Tamga, 5. Tuğrağ, 6. Tüzgü.

Mühürdar, Tamgaçı.

Mühürlemek, 1. Damgalamak,

damga vurmak, 2. Damgalamak 3. Tamga urmak.

Müjde, 1. Muştu, 2. Muştuluk, 3. Sava, 4. Sevinci, 5. Süpçin, 6. Süyüncü, 7. Şüyün.

Müjdeci, 1. Buştu birici, 2. Muştucu, 3. Öndüç, 4. Savacı.

Mjdelemek, 1. Buştumak, 2. Muştulamak.

Müjdelik, 1. Muştuluk, 2. Sî - vünci.

Mükâfat, 1. Aykut, 2. Bölek, 3. Culdu, çuldu, 4. İyliki, iyiliği iyi - lik, 5. Karav, 6. Karşılık, Karşu - luk 7. Karu, 8. Kayra, 9. kayral, 10. Kıno, 11. Künlevü, 12. Muyan, 13. Öden, 14. Ödül, 15. Öğdül, 16. Önçül, 17. Öndül, 18. Sargut, 19. Savga. 20. Tüş, 21. Verim, 22. Vesek, 23. Yal (Ücret man.) 24. Yanıt, 25. Yanut, 26. Yarı.

Mükâleme, 1. Aydış, eydiş, 2. Ayıtkı, 3. Dilleşme, 4. Konuşma, 5.Söyleşme.

Mükâleme etmek, 1. Ayıtmak, 2. Eydişmek, 3. Konuşmak, 4. Söyleşmek.

Mülâhham, 1. Börtmüş, 2. Et - leç, 3. Köşmen, 4. Semirgin, 5. Semiz, 6. Şişman, 7. Tombul.

Mülâkat (etmek), 1. Birleşmek, 2. Buluşmak, 3. Görüşmek, 4. Kobuşmak, 5. Kavuşmak, 6. Ulaşmak.

Mülâki, 1. Buluşan, 2. Görüşen, 3. Kavuşan.

Mülâki olmak, (Bak: Mülâkat etmek).

Mülâsık, 1. Bitişik, 2. Ulaşık, 3. Yan yana, 4. Yapışık.

Mülâtafa, Şakalaşma.

Mülâyemet, 1. Uygunluk (Te - vafuk man.) 2. Uşen, 3. Yavaşlık, 4. Yumuşaklık.

Mülâyemet kesbetmek, 1. Yavaşmak, 2. Yumuşamak.

Mülâyemetle muamele etmek, Tatlı kullanmak, tatlılıkla kullanmak.

Mülâyim, 1. Gevşek, (Yumu - şak, man.) 2. Gündem, 3. Iğıl ığıl, 4. Uyar, 5. Uygun, 6. Yavaş, 7. Yumuşak.

Mülâyimane muamele etmek, Uçuklatmak.

Mülâzemet (eden), Yedek.

Mülemma, 1. Alaca, 2. Beleme, 3. Bulaşmış, 4. Sıvama, 5. Sıvanmış,. 6. Sıvaşma.

Mülevven, 1. Boyalı, 2. Boya - nık, 3. Boyanmış.

Mülevves, 1. Arıksız, 2. Bula - şık, 3. Çöpürdük, 4. Kirçikli, 5. Kirli, 6. Pis, 7. Püsürlü,

Mülevves olmak, 1. Bulaşmak, 2. Kirlenmek.

Müleyyin, 1. Yumuşatıcı 2. Yumuşaklık verici.

Mülhak, 1. Bağlı, 2. Girintili, 3. Katılmış, 4. Koşuntu, 5. Takıl - mış, 6. Takma.

Mülhakat, Salamak.

Mülhem (Olmak), Ebelmek.

Mülhit, 1. İnanmaz, 2. Sapık.

Mülk, 1. Barım, 2. Bark, 3. Baruk, 4. Özlüğ (Şahsî mülk man.)

5. Var, varlık.

Mülksüz, 1. Hırzan, 2. Hızan.

Mülteci, 1. Pasunç, 2. Sığınç, 3. Sığınmış, 4. Sığıntı.

Mültefit, 1. Bakan, 2. Cağım - dı, 3. Güler yüzlü, 4. Yavrak.

Mültefitan, Gulece, gülerce (Mütebessim yüzle man.)

Mültehib, 1. Alevlenmiş, 2. Şi - şip kızarmış, 3. Tutuşmuş, 4. Ya - lınlanmış, 5. Yangılanmış.

Mülteka, 1. Çat, çatak, 2. Çetel (Irmak çatalı man.) 3. Karıştıran, 4. Kavşak, kavşıt, kavşut. 5. Kavuşak, 6. Koyar, 7. Yuyar, 8. Su çatı, 9. Su kayar.

Mültemis, Arka.

Mültevi, 1. Burgaç, 2. Bükül - müş, 3. Eğilmiş, 4. Sarılmış.

Mültezim, 1. Baskak (Tahsildar man.) 2. Boynalan (Müteahhit man.) 3. Keseneci, 4. Kesimci.

Mümanaat, 1. Karşı durma, 2. Önüne geçme,3. Önünüalma.

Mümarese, 1. Alışıklık, 2. El alışıklığı, 3. Sınaşma, 4. Yordam.

Mümarese etmek, 1. Ekzemek, E.rişmek.

Mümarese kesbetmek, Yişilmek.

Mümasil ,1. Ancılayın, 2. Bek - deş. 3. Benzer, 4. Benziyen, 5. Gi- bi, 6. Okşaş, 7. Yaraşı.

Mümessil, 1. Benzeten, 2. Gör - nüş, 3. Körüğ, 4. Körük, 5. Yala - baç

Mümeyyiz, 1. Ayıran, ayırıcı (İyiyi kötüden ayıran man.) 2. Ayırt eden, 3. Suraçı.

Mümin, 1. Bütçü, 2. Bütgin, 3. İnanan, 4. Kirtgünç.

Mümkün, 1. Elden gelen, 2. Ge- ğez, 3. Kılarlık, 4. Olabilir, 5. Ola- cak, 6. Olağan, 7. Olur, 8. Unç.

Mümkün olduğu kadar, 1. Gücü yetiğine, 2. Olabildiğince.

Mümsik, 1. Eli sıkı, 2. Kımsır, 3. Kısmır (Hasis man.) 4. Tutucu, 5. Tutumlu, 6. Yığınığlı.

Mümtaz, 1. Sayın, 2. Talı, talu, 3. Urundu, üründü, 4. Üstün, 5. Yiğ (Müntehap, güzide, muhte - rem, imtiyazlı.)

Mümtaz olamk, Seçilmek.

Mümteni, Olamaz, olmaz.

Mümteziç, 1. Bağdaşır, 2. Karış- mış, 3. Kaynaşık, 4. Kaynaşmış, 5. Uygun, uygun düşmüş.

Münacat, 1. Yakarış, 2. Yalva - rış, yalvarma.

Müracaat etmek, Yakarmak, 2. Yalvarmaş

Münadi, 1. Carcı, 2. Çarçı, 3. Çağırı, 4. Çavçı, 5. Kığrıkçı, 6. Te- vaçı, 7. Tülmeçi, 8. Ündevci, 9. Ündüçi.

Münaferet, 1. Ara açıklığı, 2. Bozuşukluk, 3. Soğukluk, 4. Seviş- memezlik, sevişmeme.

Münafık, -. Alağız, 2. Alaşa, 3. Camguk, 4. Çakmakçı, 5. Çaşıt, 6. Çoğul, 8. Elberek, 9. Fitçi, fitle - yici, 10. İki yüzlü, 11. İki yüzlülük, 12. Kılbız, 13. Kovcu, kovucu, 14. Yüzelek.

Münafıklık, 1. İki yüzlülük, 2. Kovuculuk, koğuculuk.

Münafıklık etmek, 1. Kov getirmek, 2. Kovlamak, 3. Kulamak.

Münakaşa, 1. Atışma, 2. Aydışma, atışma, 3. Çekişme, 4. Söyleşme.

Münakaşa etmek, 1. Çıkışmak, 2. Çarpışmak(Fikir çarpışması man.) 3. Çekişmek, 4. Deyişmek, 5. Dilleşmek, 6. Kavraşmak, 7. Kırışmak.

Münakaşacı, Çik.

Münakis, 1. Çarpan, çarpıp dönen, 2. Geri dönen, 3. Tersine çevrilmiş, 4. Tersine dönmüş, 5. Yankulanmış (Daha çok ses hakkında.)

Münakit, 1. Bağlanmış, 2. Bağlı, 3. Bekik, 4. Düğümlenmiş, 5. Düğülgen, 6. Kurulmuş, 7. Toplanmış.

Münakkah, 1. Ayıklanmış, 2. Kısaltılmış, 3. Seçilmiş, 4. Selçik, 5. Soyulmuş.

Münasafe, 1. Paylaşma, 2. Uvatma, 3. Yarı yarıya bölme.

Münasafeten, 1. Ortala, 2. Ortaş, 3. Yarı yarıya.

Münasebet, 1. Bağ, 2. Geçim, geçinme, 3. İlişik, 4. Sıra, 5. Uygunluk, 6. Yakışık, yaraşık, 7. Yöndem, yöntem.

Münasebet, 1. Sırası gelmek, 2. Yol düşmek.

Münasebet getirmek, 1. Çalımına getirmek, 2. Sırasını düşürmek, 3. Yol bulmak, yolunu bulmak.

Münasebetiyle, 1. Öçürü, 2. Ötürü.

Münasebeti kesmek, 1. Biçişmek, 2. Bozuşmak, 3. Darılışmak, 4. Gücenmek, 5. İlişiği kesmek, .

Münasebetli, 1. Oranlı, 2. Uygun, 3. Yakışır, yaraşır, 4. Yöntemli.

Münasebetsiz, 1. Aykırı, 2. Çılgısız, 3. Densiz, 4. Övünsüz, 5. Patavatsız, 6. Uygunsuz, 7. Yakışıksız, 8. Yakışmaz, 9. Yaraşmaz, 10. Yolsuz, 11. Yöntemsiz.

Münasebetsizlik, 1. Biçimsizlik, 2. Tatsızlık, 3. Yakışıksızlık, 4. Yolsuzluk.

Münasebetsizlik etmek, 1. Densizlik etmek, 2. Tatsızlanmak.

Münasebetsiz söz, 1. Ebelek, 2. Saçma, saçma sapan.

Münasebet olmak, Kadılmak.

Hüsnü münasebet, 1. İyi geçinme. 2. Konuşul.

Münasip, 1. Cöndü, 2. Cup, çup, 3. Çüre, 4. Dölek, 5. Düşer, 6. Elverişli, 7. Genez, 8. İbli, 9. İrülüğ, 10. Kolay, 11. Kolaylı, 12. Koldanca, 13. Onat, 14. Onay, 15. Onaylı, 16. Oran, 17. Öğet, 18. Taplı, 19. Tişli, tiyişli, 20. Töptük, 21. Uygun, 22. Yakışır, 23. Yağlığ, 24. Yaravlı, 25. Yaraşık, 26. Yerince, 27 Yerinde, 28. Yaraşa, 29. Yönet, 30 Yöntemli.

Münasip bulmak, 1. Öymek, 2. Yakıştırmak, 3. Yosmak.

Münasip olmak, 1. Elvermek (Kifayet man. da) 2. Kelismek, 3. Kelişmek, 4. Uymak, 5. Yakışmak, 6 .Yaramak, 7. Yaraşmak.

Münasip surette, Yoluyle.

Gayri münasip, Yakışmaz.

Münavebe, 1. Almaş (Mübadele, taviz, nöbet değiştirmeğe çıkan müfreze man.) 2. Keşik, 3. Sıra.

Münavebeten, 1. Almaşıklık, 2. Sıra ile.

Münazaa, 1. Atışma, 2. Çekiş, 3. Gere, 4. Harhaşa, 5. Kargaş, 6. Kavga, 7. Keris, 8. Keriş, 9. Kırkaşa, 10. Uruş.

Munazaa etmek, 1. Atışmak, 2. Azgaşmak, 3. Boğuşmak,4 4. Çekişmek, 6. Çenteleşmek, 6. Döğüşmek, 7. Girişmek, 8. İtişmek, 9. Kakışmak, 10. Kırışmak, 11. Söz güçleştirmek, 12. Tutuşmak, 13. Uruşmak.

Münzara, 1. Görüş, 2. Keriş.

Münazi, Yanaz.

Münbit (Mümbit), 1. Bitek, 2. Bitgel, 3. Bitirgen, 4. Bitnel, 5. Küllen, 6. Özlek, 7. Verimli.

Müncer (olmak), Varmak.

Mündefi, 1. Geçmiş, 2. Savulmuş.

Mündefi olmak, 1. Geçmek, 2. Savulmak, 3. Savuşmak, 4. Yatışmak.

Mündemiç, 1. Sarılmış, 2. Sokulmuş.

Münderiç, 1. İçinde bulunan, 2. Sıkıştırılmış.

Mündericat, İçindekiler.

Mnderis, 1. Bozulmuş, 2. Eprik, yiprik, 3. İzi kalmamış, 4. Yıkık, yıkılmış.

Münderis olmak, 1. Bozulmak, 2. Bönmek, 3. Yanşırmak, 4. Yıkılmak, 5. Yıpranmak.

Münebbih, 1. Ayağan (Münebbih ilâç man.) 2. Uyandırmak.

Müneccim, 1. Belger, 2. Kam 3. Kükler, 4. Yıldız bilir, 5. Yıldız göyer, 6. Yıldız güden, 7. Yondazçu, 8. Yumcu, yomcu.

Münevver, 1. Kuluk, 2. Parlak, 3. Silkü, 4. Şataflı, 5. Yahtu.

Münezzeh, 1. Arı, 2. Arığ, 3. Arık (Temiz, fazıl man.) 4. Süzülmüş.

Münfail, 1. Alınmış, 2. Bingin, 3. Darılgan, 4. Gücenik, gücenmiş, 5. Kırılmış, 6. Somurtmuş.

Münfail olmak, Somurtmak, somutmak, sorutmak.

Münfail olmak, 1. Alınmak, 2. Burlukmak, 3. Burtulmak, 4. Burutmak, 5. Daranmak, 6. Darılmak, 7. Güce gitmek, 8. Gücenmek, 9. günüllenmek, 10. İçginmek, içinmek, 11. Kırılmak, 12. Üşenmek.

Münfasıl (munfasıl), 1. Ayrı, ayrılmış, 2. Çıkarılmış, çıkmış, 3. İşinden çıkarılmış, 4. Savu, 5. Üzük, 6. Yerinden ayrılmış, yerinden çıkmış.

Münfehim, Anlaşılan.

Münfehim olmak, 1. Anlaşılmak, 2. Okulmak.

Münfek, 1. Ayrılmış, 2. Çıkmış, 3. Kopmuş, 4. Sökülmüş, 5. Üzük.

Gayri münfek, 1. Ayrılmaz, 2. Bitişik.

Münferiç, 1. Açık, açılmış, 2.

Apışak (Ayaklar hakkında), 3. Geniş.

Münferid, 1. Ayrı, 2. Ayrıksı, 3. Ayruk, 4. Başağ, 5. Bircik (Yegâne man.) 6. Biren, 7.Boy, 8. Boydak, 9. Boyluğ, boyluk, 10. Tek, 11. Yalın kat, 12. Yalnız.

Münferiden, 1. Ayrı ayrı (Ferd, ferd, birer birer man.) 2. Başka başka, 3. Birer birer, 4. Birin, birin, 5. Kendi başına, 6. Kendi kendine, 7. Tek başına, 8. Yalnızca.

Münferiden kalmak, Sergilmek.

Münhal, 1. Açık (Yer, iş memuriyet hakkında,) 2. Açılmış, 3. Boş, boşalma, 4. Çözülmüş, 5. Seşilgen.

Münhani, 1. Avrık, (Bükük, bükülmüş, eğrilmiş man. 2. Burgaç, 3. Bükük, bükülmüş, 4. Eğef. 5. Eğri, iğri, 6. Eğrilmiş, iğrilmiş, 7. İğrik, 8. Kamburlu, 9. Kıvrık, kıvrılmış, 10. Yıllık.

Münharif, 1. 1. Çarpık, 2. Değişmiş, 3. Eğri, 4. Kıyık, 5. Sapa, sapan, 6. Sapmış, 7. Verev, 8. Yılık.

Münhasif, 1. Sönük, 2. Tutkun (Ay için), 3. Tutulmuş (Ay için).

Münhat, 1. Alçak (Arazi hakkında), 2. Aşağı, aşağıda, 3. Basık, 4. Catık, 5. Çökek, 6. Çöksek, 7. Engiz, 8. Eniş, 9. Esik, 10. Koy, 11. Oyman, 12. Oypan, 13. Yasul.

Münhedim, 1. Bozuk, 2. Çökük, 3. Obruk, 4. Yıkık, yıkılmış.

Münhedim olmak, 1. Çökmek, 2. Kepmek, 3. Yıkılmak.

Münhemik, 1. Dümük, 2. Düşkün, 3. İstekli, 4. Üstüne düşen, üstüne çok düşen.

Münhezim, 1. Bozgun, 2. Bozgun vermiş, 3. Bozguna uğramış, ozgunluk vermiş, 4. Bozuğ, 5. Bozulmuş 6. Sıngın.

Münhezim etmek, 1. Basırmak, 2. Baslamak, 3. Bozmak, 4. Sancmak, 5. Sımak, 6. Sındırmak.

Münhezim olmak, 1. Basırganmak, 2. Bozulmak, 3. Kırılmak, 4. Sancıkmak, 5. Sınmak.

Münhezimen, 1. Bozgun vererek, 2. Bozularak.

Münir, 1. Aydınlatan, 2. Işık veren, 3. Parlak, 4. Yaruk.

Münkalip, 1. Değişmiş, 2. Öğrülmüş.

Münkalip olmak, 1. Değişmek, 2. Dönmek.

Münkat, 1. Baş eğen, 2. Boyun veren.

Münkad olmak, Baş eğmek.

Münkatı, (Munkatı), 1. Aralıklı, aralık veren, arası kesilen (Fasılalı man), 2. Arkası gelmiyen, 3. Kesik, 4. Kesilgen, 5. Kesilmiş.

Münkati olmak, 1. Kesilmek, 2. Üzülmek.

Bilâ münkati, Kesilmeksizin.

Gayri münkati, 1. Aralksız, 2. Sürekli.

Münkesif, 1. Örtülmüş, 2. Tutkun, 3. Tutulmuş.

Münkesir, 1. Gücenmiş, (Mec.

dargın man.) 3. Kırık, kırılmış, 4. Sınık,

Münkesir olmak, 1. Gönül kalmak, gönül kırılmak, 2. Gücenmek, 3. Kırılmak, 4. Sınmak.

Münkeşif, 1. Açık, açılmış, 2. Görünen, 3. Ortaya çıkan.

Münkir, İnanmıyan,

Münşerih, 1. Açık, 2. Eğlenen, 3. Sıkılmıyan.

Münşerih olmak, Gönül açılmak.

Müntakil, 1. Geçen (Birinden birine -) 2. Kalan (Birinden birine -).

Müntakim, 1. Kakığanlığ, 2. Öç alan.

Müntefih, 1. Şişkin, 2. Şişmiş, 3. Üfürülmüş.

Müntefih olmak, 1. Şişmek, 2. Tümmek, 3. Üfürülmek.

Münteha, 1. Bitim, 2. Buç, 3. Erim, 4. Ket, kit, 5. Kırağ, kırak (Hudud manasına da gelebilir.) 6. Kırang, 7. Kink, 8. Son, 9. Son değecek yer, 10. Uç.

Müntahap, 1. Ayrılmış (Benzerleri çinde en iyisi olmak üzere ayrılmış man.) 2. Elleme (Eşya hakkında) 3. Öğürtlenmiş, 4. Öründülenmiş, 5. Öründü, 6. Sayın (insan hakkında) 7. Saylam, 8. Seçilmiş, 9. Seçkin, 10. Seçme, 11 Talı,12. Ürüntü. 13. Üründülenmiş, 14. Üyrüm, üyründü.

Müntehap olmak, 1. Saylanmak, 2. Seçilmek.

Müntehi, 1. Biten, bitmiş, 2. Bitiren, bitirmiş, 3. Son, 4. Sona varan, sona varmış, 5. Sona yetişen.

Müntehi olmak 1. Bitmek, bitirmek, 2. Çıkmak, 3. Varmak.

Müntehip, 1. Seçen, 2. Seçici.

Müntehir, Kendini öldüren.

Müntesip, 1. Çatkın, 2. Kapılmış.

Münteşir, 1. Basılmış, 2. Çıkmış, çıkarılmış, 3. Dağılmış, (haher, eser v. s. hakkında), 4. Dağınık, 5. Duyulmuş, (Haber hakkında), 6. Yaygın, yayılmak.

Münteşir olmak, Yaygın olmak, yayılmak.

Müntin, 1. Bozuk, 2. Bulaşık, (hastalık hakkında) 3. Çirkin kokak, 4. Kokmuş, 5. Kouşkmuş, 6. Pis kokan.

Münzel, 1. İndirilmiş, 2. Gökten inmiş.

Münzevi, 1. Ağlakçı, 2. Arzı, 3. Ayrıksı, 4. Çekilmiş, 5. El çekmiş, 6. Sinecen, 7. Yalnız, 8. Yetincek.

Münzevi olmak, Busmak.

Müphem, 1. Anlaşılmaz, 2. Belirsiz, 3. İkicikli, ikincilikli, 4. İkinciririkli, İkircinli, 5. Kapalı, 6. Örtük, 7. Üstü örtülü,

Müphem söylemek, 1. Gevelenmek, (Ağzında sözü tereddütle evirip çevirmek man.) 2. Gümermek.

Müptedi, 1. Taysak, 2. Tor, 3. Toy, 4. Yeni başlıyan.

Müptelâ 1. Düşkün, 2. Marsak,

3. Munluğ, 4. Tutkun, 5. Tutsak, (Giriftar man.) 6. Tutulmuş, 7. Vurgun, 8. Yakalanmış.

Müptelâ olmak, 1. Dadanmak, 2. Düşmek, 3. Tutulmak, 4. Vurulmak, 5. Yakalanmak.

Müpteni, kurulmuş.

Müptezel, 1. Aşağılık, 2. Bol, 3. Değersiz, 4. Dümnük, 5. Ucuz.

Müraat, 1. Bakma, 2. Gözet - me, 3. Saygı, sayma.

Müraat etmek, 1. Bakmak, 2. gözetmek, 3. Saymak.

Müracaat (etmek), 1. Baş vurmak, 2. Döğnemek, 3. Uğramak, 4. Yanmak.

Mürafakat, 1. Arkadaşlık, 2. Birgeleşme, 3. Birlikte bulunma, 4. Yoldaşlık.

Müharik, 1. Cetkinşek, 2. Dorlak, 3. Oğlan.

Mürai, 1. Çuzur, 2. Gösterişçi, 3. İki yüzlü, 4. Sinsi.

Müraîlik, 1. Gösteriş, 2, İki yüzlülük, 3. Sinsilik.

Müraîlik etmek, Cumalamak.

Mürakkam, 1. Yazılı, 2. Yazılmış.

Mürde, 1. Ölü, 2. Ölük, 3. Öl - müş.

Mürebbi, 1. Atabek, atabik, 2. Atalık, 3. Eteke, etike, 4. İskele - yen, 5. Okutan, 6. Yetiştiren.

Müreccah, 1. Bekrek, 2. Daha iyi,.. den iyi 3. Ötkün, 4. Üstün, 5. Yeğ, 6. Yeğrek, 7. Yekek, 8. Yekrek 9. Yey, 10. Yeyrek.

Müreffeh. 1. Bayender, bayındır, 3. Erinç, 4. Gönç, 5. Kintikiriklik, 6. Kolaylığa ermiş, 7. Tışlık.

Müreffeh olmak, Gönenmek, könenmek.

Mürekkep, (Yazı mürekkebi, man). 1. Kara, 2. Kaarlkış, 3. Karatkış, 4. Yazı Boyası.

Mürekkep, (Terkipten) 1. Karışık, 2. Katınkı 3. Üsme, (Ayrı ayrı parçalardan mürekkep man.)

Mürettep, 1. Danışıklı, 2. Düzenli, 3. Düzme, 4. Kurulmuş, 5. Sıralanmış, 6. Sıraya konmuş, 7. Türeli.

Mürettip, 1. Dizen, dizici, (matbaa mürettibi man.) 2. Ku - ran, 3. Sıraya koyan.

Mürevviç, 1. Geçiren, (Revaç kazandıran man.) 2. Güden, 3. İleri götüren 4. Tutan, 5. Yürüten.

Mürsel, 1. Elçi, (Gönderilmiş man.) 2. Gönderilen, gönderil - miş, 3. Yalavaç, (Resul manasına). 4. Yollanmış.

Mürselileyh, 1. Adına gönderilen, 2. Kendisine gönderilen.

Mürsil, 1. Gönderen, 2. Virici, 3. Yollayan.

Mürşit, 1. Bosutçu, 2. Doğru yol gösteren, 3. Gerçek er, 4. Kılavuz, 5. Taysı, 6. Uyandıran, 7. Uydacı.

Mürt, 1. Geberik, 2. Gebermiş, 3. Kadakmış, 4. Keşermiş, 5. Öl - müş.

Mürtaiş, 1. Titrek, titriyen, 2. Ütük, (Soğuktan titriyen man.)

Mürtefi, 1. Aşık, aşkın, 2. A - yız, 3. Biyik, 4. Uca, 5. Üksek, 6. Yüce, 7. Yüksek, 8. Yükselmiş.

Mürtefi olmak, 1. Yücelmek. 2. Yükselmek.

Mürtefi yer, 1. Hündür, 2. Ör, 3. Tamak, 4. Tayız.

Mürteşi, 1. Alımsak, 2. Alum - sak, 3. Cebir, 4. Yiyen, yiyici.

Mürtet, 1. Dönme, 2. Dönük.

Müru:r, 1. Geçiş, geçme, 2. Gelip gitme, gidip gelme.

Mürür eden, 1. Ertimliğ, 2. Geçen.

Mürür etmek, 1. Çezginmek, çizginmek, 2. Ertmek, 3. Geçmek, 4. Gelip gitmek, gidip gelmek, 6. Ötmek, 7. Uzmak, (Yanından geçmek, zaman geçmek man.) 8. Ütmek.

Mürüriye, (Resmi) Geçitlik.

Mürür mahalli, 1. Geçecek, geçit.

Mürüvvet, 1. Adamlık, 2. Görk, 3. Kişilik 4. Sevinç, 5. Yiğitlik,

Mürüvvetsiz, Kişiliksiz.

Müsaade, 1. Boşuğ, 2. Özük, 3. Örük, 4. Özük, 5. Savak, 6. Yar - dım.

Müsadekârlık, Gezenlik.

Müsabaka, 1. Öğdür, 2. Ötüş, 3. Yarış, 4. Yürük,

Müsabaka etmek, 1. Burnaş - mak, 2. Çakışmak, 3. Ertişmek, 4. Evişmek, 5. Geçmeğe çalışmak 6. Kıpışmak, 7. Ökünmek, 8. Öl - çüşmek, 9. Öndül komak (Bahis tutuşmak man.) 10. Önürdüşmeü. 11. Önürtmek, 12. Ötkünmek, 13. Sürüşmek, 14. Uzuşmak, 15. Üçeşmek, 16, Üğürmek, 17. Yaraş - mak, 18, Yarışmak, 19. Yeniş - mek.

Müsabak mükâfatı, Öndül, öğdül.

Müsademe, 1. Çarpışma, 2. Çatışma, çatma, 3. Dağar, (harp, cidal man.) 4. Dokuş, tokuşma, 5. Şançış

Müsademe etmek, 1. Berişmek, 2. Çarpışmak, 3. Çatışmak, 4. Çatmak, 5. Dokuşmak, 6. İkeşmek, 7. İrteşmek, 8. Tokuşmak, 9. Vu.uşmak

Müsadere (etmek), 1. Kısta - mak, 2. Yazgurmak

Müsadif, Tüş

Müsadif olmak, 1. Düş gelmek, düş olmak, 2. Karşılaşmak, 3. Tüş olmak, 4. Uçramak,

Müsahhar, 1. Boyun verici, 2. Ele geçmiş, ele geçirilmiş, 3. Tutulmuş, 4. Yakalanmış

Müsahhar etmek, 1. Basırmak, 2. Ele geçirmek, 3. Soklandırmak, 4. Tutulmak, 5. Yakalanmak

Müsahhir, 1. Büyülü (mec.) 2. Çeken, çekici (Sehhar, cazip man.) 3. Gönül alıcı (Dilfirip man.) 4. Soklangıç, soklongıç

Müsait, 1. Edgülüğ 2. Elverişli 3. İrülüğ, 4. Kolay, 5. Uygun, uy - gun gelen, 6. Yardım, eden 7. Yerik.

Müsaid zamanda yapmak, Uğrulamak

Müsaleha (müsalâha), 1. Barış, 2. Barışık, 3. Kavşut

Müsaleha etmek, 1. Bağınmak, 2. Barışmak, 3. Barlaşmak. 4. İlleşmek, 5. Sanlaşmak, 6. Uzlaşmak

Müsaleha etmiş, Barışık, barışmış.

Müsalemet, 1. Barışıklık, 2. Baysal, 3. İlleşme, 4. İyi geçinme, 5. Yaraşma

Müsaleha tesis etmek, Tüzeltmek

Müsamaha, 1. Aldşrmamazlık (kaideten aldırmazlık demek icab ederse de halkın kullanışı böyledir) 2. Boşlama, 3. Genezlik, 4. Gevşek tutma, 5. Görmemezlik (aldırmamazlık gibi) 6. Göz yumma

Müsamahacı, 1. Aldırmıyan, 2. Gevşek, 3. Göz yuman

Müsameha etmek, 1. Aldırmamak, 2. Boşlamak, 3. Geçivermek, 4. Gevşek davranmak, 5. Görmemezliğe gelmek, 6. Göz yummak, 7. Ötkermek, 8. Yummak

Müsamere, 1. Gece toplantısı, 2. Konuşma, konuşup görüşme (gecelri olan) 3. Suğdıç, 4. Sürcük 5. Sürçek (gece sohbeti, sohbet âlemi man.)

Müsarat (etmek), 1. Evişmek, 2. Evmek, 3. İvşimek, 4. Seğirtmek

Müsattah, 1. Aya, 2. Calpak, 3. Cavpak, 4. Dölek, 5. Düz 6. Sıdam 7. Şıma, 8. Tekis, 9. Tekiz, 10. Yassı.

Müsavat, 1. Beğdeşlik, 2. Bektaşlık, 3. Denklik, 4. Düzlük, 5. Katarlık, 6. Teğiz, 7. Tenğdik, 8. Tenğlik, 9. Tiğizlik, 10. Tikizlik, 11. Tindeşlik, 12. Tinlik, 13. Tüzünlük

Müsavi, 1. Beğdeş, 2. Bir 3. Dekdeş, 4. Denk, 5. Denkdek, 6. Endes, 7. Eş, 8. Eşingen, 9. Eşit, 10. Katarlık, 11. Keptiğ, 12. Koşa (daha çok müvazi man.) 13. Tap, 14. Tay, 15. Tenğ, 16. Tenşi, 17. Tikiz, 18. Tünk

Müsavi kılmak, Denkleştirmek

Müsavi olmak, 1. Düz gelmek, 2. Könülmek

Müseddes, Altılı, altılık

Müsekkin, 1. Uyuşturucu, 2. Yatıştırıcı

Müsellâh, 1. Sarığ, 2. olumlı, 3. Tolumluğ,

Müselles, 1. Kıkaç, kıykaç (üç köşeli baş örtüsü man.) 2. Sundak (Verev man.) 3. Üç bucak, 4. Üç bucaklı, 5. Üçkül, 6. Üçlü, 7. Üçüz, üçüzlü

Müselsel, 1. Artarda, ardı ardına, 2. Biribirine bağlı, 3. Sıravardı. 4. Sırtı sırtına, 5. Ulama, 6. Ulam ulam, 7. Ulaşı

Müshil, Sürgü.

Müskir, 1. İçki, 2. Tutağan süci.

Müskirat, İçkiler.

Müstagni, 1. Dileksiz, 2. Tok gözlü.

Müstagni etmek, Bayıtmak .

Müstakraz, 1. Borç alınan, borç alınmış, 2. Borç verilen, borç ve -

rilmiş, 3. Ödünç alınan, ödünç alınmış, 4. Ödünç verilen, ödünç verilmiş.

Müstakriz, 1. Borç alan, 2. Ödünç alan.

Müstantik, 1. Sorgucu, 2. Surakçı.

Müstekrih olmak, Arkayın olmak.

Müstevi, 1. Akkın, 2. Akkun, 3. Dölek, 4. Düz, 5. Toptak, 6. Tüz.

Müstevli, Salgın.

Müşabehet, 1. Benzeme, 2. Benzerlik, 3. Benzeyiş, 4. Okşayış.

Müşabih, 1. Bekteş, 2. Benzer.

Müşabih olmak, 1. Benzemek, 2. Okşamak.

Müşafehe, 1. Ağız ağıza söyleşme, 2. Ağızdan konuşma.

Müşahede, 1. Bakı, 2. Görüm, 3. Gözle görme, 4. Tallama.

Müşahede etmek, 1. Asramak, 2. Görmek, gözl egörmek, 3. Tanımak.

Müşahede olunabilen, Belgülüğ.

Müşahhas, 1. Buluğ, bulduğ, 2. Bung, bunuk (Bir şeyin müşahhası, mücessemi; personnification man.) 3. Sinlik.

Müşahit, 1. Bakışgan, 2. Gören, gözle gören.

Müşareket, 1. Birlik, birliktelik, 2. El birliği, 3. Gupbaşık, 4. Kubaşma, 5. Ortaklık.

Müşareketen, 1. Birlikte, 2. Ortaklaşa.

Müşaşa, 1. Parıldıyan, parıldar, 2. Parıltılı, pırıltılı, 3. Parlıyan, parlak, 4. Yaşnağlı.

Müşateme, 1. Atışma, 2. Söğüşme.

Müşavere, 1. Cangı, 2. Çatkı, 3. Danışık, 4. Geneş, 5. Gengeç, gengenş, 6. Kenes, 7. Keneş, 8. Kengeç, 9. Kinaş,.kineş, 10. Tanış, tanışık.

Müşavere etmek, 1. Başbaşa vermek, 2. Çöpteşmek, 3. Danışmak, 4. Genceşmek, 5. Kenejemek, 6. Keneşmek, 7. Keŋgeşmek, 8. Kenişmek, 9. Könülösmek, 10. Öğleşmek, 11. Tanışık etmek.

Müşavir, 1. Ayguçı, 2. Danışılan, 3. Danışman, 4. İnaç, 5. İnağ, 6. İnak, 7. Keneşçi, 8. Kineşçi, 9. Tanışıkçı.

Müşekkel, 1. Cotalı, 2. Dızman, 3. Görgem, 4. Gösterişli, 5. İri yarı, 6. Ötelekçi, 7. Şatafatlı.

Müeşemmes, 1. Çoğaç, 2. Güneş görmüş, güneşe gösterilmiş, 3. Güneşli, günlük güneşlik.

Müşevveş, 1. Anlaşılmaz, 2. Belirsiz, 3. Calbak, çalpak, 4. Çapraşık, 5. Çepreşik, 6. Cetrefil, 7. Dolaşık, 8. Kargaşa, 9. Karışık, 10. Karma karış, karma karışık, 11. Samurtuğ (Ne netice alacağı).

Müşevvik, 1. Çeneçi (İğva ve iğfal edici man.) 2. Gıvcı, kıvcı, 3. Komitgan (Daima tahrik eden man.) 4. Ön ayak, 5. Tanratguçı,.

Müşfik, 1. Acıyan, 2. Bağırsak, 3. Bakırsak, 4. Seven, 5. Tımağur

(Compatissant man.) 6. Yavaş.

Müşfikane, 1. Ağdık, 2. Ağır, 3. Avgaş, 4. Çetin, 5. Engel (Mania man.) 6. Güç, 7. Kadır, 8. Katrak, 9. Kıyın, 10. Sarp, 11. Ters, 12. Zor.

Müşkilât, 1. Baçarız, 2. Boşar, 3. Çaparızlık, 4. Engel, 5. Güçlükler, 6. Tıdığlığ, 7. Zorluk.

Müşkilâtla, 1. Gücün, 2. Güçlükle, 3. Zorlukla, zoruna, zor zoruna.

Müşkilâtsız, 1. Bunsuz, 2. Kolay.

Müşkil görmek, Zorunsmak, zorunsumak .

Mükillleşmek, 1. Ağırlaşmak (Vahamet kesbetmek man.) 2. Çatallaşmak, 3. Çetinleşmek, 4. Güçelşemk, 5. Pürüzlenmek, 6. Sarpa sarmak, 7. Zorlaşmak.

Müşkilleştirmek, 1. Güçleştir - 2. Kınaldurmak.

Müşkil mevkide kalmak, 1. Bükelemek, 2. Salpramak.

Müşkil mevkie koymak, Kısarlamak. ,

Müşkil pesend, 1. Beğenmez, 2. Çertevül, 3. Güç beğenir, 4. Sınamsık, 5. Sivilim, siylim, 6. Yerçil.

Müşkil pesentlik etmek, 1. Beğenmemek, güç beğenmek, 2. Dalbazlamak, dalbızlamak, 3. İrdelemek, 4. Kıdalamak, 5. Sınamsamak, 6. Sınamsımak.

Müşmeiz, 1. Asık, 2. Çatık, 3. Dürük. 4. Yüz buruşturan

Müşrif, 1. Yaklaşmış, 2. Yuz tutmuş.

Müşrifi harab 1. Çağşak 2. Kağşak, 2. Kağşak, kavşak, 3. Sözük, 4. Yıkılmağa yüz tutmuş.

Müşrifi harab olmak, 1. Çağşamak, kavşamak, 3. Yıkılayazmak.

Müştak, 1. Çıkmış, 2. Türemiş, 3. Üreme, üremiş (Üremek — çabuk yëtişip yayılmak, kesretle hasıl ve münteşir olmak).

Müètâk, 1. Can atan, 2. Göreceği gelen, 3. Kıçalu, 4. Özliyen, özlemiş.

Müştak olmak, 1. Göreceği gelmek, 2. Işkınmak, 3. Kösemek, 4. Öksemek, 5. Öylemek, 6. Özlemek, 7. Özülmek, 8. Tapşanmak, tapnaşmakş.

Müştagil, Uğraşan.

Müştehi, 1. Ağız sulandıran (mec.) 2. Cimiz, 3. İstek veren, istek uyandıran.

Müştehir, 1. Adlı sanlı, 2. Ad san almış, 3. Ünlü.

Müşteil, 1. Alevlenmiş, 2. Ateş almış, 3. Tutuşmuş, 4. Yanmış.

Müşteil olmak, Yalınlanmak.

Müşteki, Yanaz.

Müştemil, 1. İçine alan, 2. Kavrayan, 3. Saran.

Müştemilât, İçindekiler.

Müşterek, 1. Cum (Umumî, umum beyninde müşterek man.) 2. Dönüşük (Nöbetle kullanılan müşterek mal man.) 3. Ortak, ortaklık, 4. Ortaklaşa kullanılan.

Müştereken, 1. Kapçıra, 2. Or-

taklaşa.

Müteassir,. Çetin, 2. Güç, 3. Zor.

Mütecanis, 1. Çulum, 2. Hep bir türlü, 3. Uygun, 4. Yaraşıklı, ya - raşmış.

Mütecaviz, 1. Artık, (Fazla, ziyade man.) 2. Aşan, 3. Aşarı (Pek çok man.) 4. Aşırı, 5. Aşkak (Her şeyden fazla man.) 6. Aşkın, 7. Aşkın taşkın, 8. Atak (Her zaman tecavüze amade, te - cavüzü âdet edinmiş man.) 9. Öötrkün, 10. Çikgur, 11. Çoğı, 12. Geçen (Aşan ve artık man.) 13. Nobran, nopran (Kaba saba, mü - tecaviz, hatırşiken adam man.) 14. Saldıran, saldırıcı, 15. Salgın, 16. Sarkıntılık eden, 17. Taşkın.

Mütecelli, 1. Beliren, belüren, 2. Görünen, görünmüş, 3. Ortaya çıkan, 4. Parlak.

Mütecessis, 1. Araştıran, araştırıcı, 2. Çaşıt, çaşut (Casus man.). 3. Gizliyi arayan, 4. Kulağı delik, kulağı kirişte, 5. Sınakşıl, 6. Sın - çıl, 7. Yaklıyan, yaklayıcı.

Mütecezzi, 1. Ayrılan, ayrılabi - lir' Kabili tecezzi, kabili inkısam man.) 2. Bölünebilir, bölünür, 3. Didiklenmiş, didik didik edilmiş, 4. Doğranır, 5. Ufalır.

Mütedahil, 1. Biribirine geçmiş, biribirine girmiş, 2. Geçme, 3. Girişik, girişmiş, (Girift man.) 4. İç içe geçmiş, 5. Kalmış (Tedahülde kalmış maaş hakkında,) 6. Ödenmemiş (Tedahülde kalmış man.)

Mütedavil, 1. Alınıp verilen, 2. Dolaşan (Haber ve şayıa hakkında.) 3. Dönerge, 4. Elde dönen, 5. Geçen, geçer (Akça hakkında) 6. Kullanılan.

Mütedehhiş, Ürkmüş.

Mütedehhiş olmak, 1. Olgu - sanmak, 2. Ürkmek.

Mütedenni, 1. Aşağılamış, 2. Aşağılayan, 3. Düşen, düşkünleşen, 4. Geri giden, 5. Gerilemiş, 6. Gerileyen.

Müteellim, 1. Acı çekmiş, 2. Acıklı (İnsanı tavsifte). 3. Acıyan, 4. Mundu, 5. Tasalı, 6. Üzülmüş.

Müteellim olmak, 1. Açırgan - mak, 3. Darlanmak, 4. Kaygılan - mak, 5. Sakınmak, 6. Tarılgan - mak, 7. Tasalanmak.

Müteemmil, 1. Dalgın, 2. Dü - şünceli, 3. Düşünen.

Müteenni, 1. Ağır başlı, 2. Ağır davranan, ağır davranır, 3. Anıl, 4. Dölek, 5. Tutumlu.

Müteenniyane, 1. Ağır ağır, ağırca, 2. Anıl anıl, 3. Düşünerek.

Müteessir, 1. Dokunmuş, doku - nulmuş, 2. İçine işlenmiş, 3. Kay - gılanmış, 4. Kaygın. 5. Üzülmüş.

Müteessir olmak, 1. Acıksın - mak, 2. Bosanmak, 3. Burulmak, 4. Darlanmak, 5. Dokunmak, 6. Dolukmak, 7. Göynükmek, 8. Gücüzmek, 9. İçine işlemek, 10. İçinlemek (Teessürünü belli etmemek man.) 11. İrginmek, 12. Kıstan - mak, 13. Öygünmek, 14. Sakın - mak, 15. Sıdalanmak, 16. Tarık-

mak, 17. Tolukmak, 18. Üzülmek, 19. Yerinmek, 20. Yüreğine dokunmak, yüreğine işlemek.

Müteezzi, 1. İncinen, incinmiş, 2. Sıkılan, sıkılmış, 3. Üzülen, üzülmüş.

Mütefehhıs, 1. Araştıran, 2. Soruşturan, 3. Yoklayan.

Mütefekkir, 1. Düşünceli, 2. Düşüncesi olan, 3. Düşünen, 4. Düşüngen, 5. Köngüllük, 6. Öylü, 7. Uylu.

Mütefennin, 1. Bilgiç, 2. Bilgili. 3. Bilgin, 4. Bilir, 5. Okumuş, 6. Öğrenmiş, 7. Tığrak.

Müteferri, 1. Dallanan, 2. Kollara ayrılmış.

Müteferrik, 1. Aralaş, 2. Ayrılmış, dağnık, 3. Dağılmış, 4. Tarkalmış, 5. Tarkan, tarkanç.

Mütefessih, 1. Artak, 2. Çürümüş, 3. Erpimiş, 4. Gömük, 5. Imzık, 6. Kokmuş, kokuşmuş, 7. Sasi, sasık, 8. Uluk.

Müteveffik, 1. Geçen (Yarışta herkesi geçen), 2. Üst gelen, 3. Üstün, 4. Yegül, yüngül (Hafif olduğundan üste çıkan.)

Mütegallib, 1. Basak, 2. Baskak, 3. Zorba.

Mütegallibe, 1. Derebeyleri, 2. Zorbalıkla.

Mütegayyir, 1. Başkalaşmış, 2. Bozuk, bozulmuş, 3. Çarkıt, 4. Değişmiş, 5. Onumuş.

Mütehaccir, 1. Taş kesilmiş, 2. Taşlaşmış 3. Taş olmuş.

Mütehakkık, 1. Doğruluğu anlaşılmış, 2. Gerçeklenmiş, 3. Gerçekliği anlaşılan.

Mütehalif, 1. Ayrıksı, ayruksu, 2. Başka başka, 3. Biribirine uymaz, biribirine uymıyan, 4. Uymaz, uyuşmaz.

Mütehalli, 1. Bezenbiş, 2. Donanmış, 3. Süslenmiş.

Mütehammil, 1. Çekebilen, çeken, 2. Çıdağıdı, 3. Çıdamal, 4. Çıdamlı, 5. Dayanabilen, 6. Dayangaç, 7. Dayangan, 8. Dayangılı, 9. Dayanıklı, 10. Sıdallığ (Dayanıklı, sebatlı man.) 11. Tosak, 12. Tözüm (Tahammül man. da), 13. Yüklenebilen.

Müteharrik, 1. Çapçık, 2. Durmaz, durmıyan, 3. Kımıldanır, kımıldar, 4. Kımıldanan, kımıldıyan, 5. Oynak, 6. Oynar, 7. Oynıyan, 8. Teskinç, değişmek.

Mütehassıs, 1. Bilgüçi, 2. Bilirek, 3. İşin eri, 4. Piliğ kişi.

Mütehassis, Duygulu.

Mütehassis olmak, Sevinç duymak, sevinmek.

Mütehaşi, 1. Çekinen, 2. Kaçınan, 3. Sakınan. 4. Ürken.

Mütehaşi olmak, 1. Korkup çekinmek, 2. Kaçınmak, 3. Sakınmak, 4. Ürkmek.

Mütehavvil, 1. Adruk, 2. Değişen, çabuk değişen, 3. Değişik, 4. Değişmiş, 5. Dönek (Kararında sebatı olmıyan man.)

Mütehavvil olmak, Türelenmek.

Mütehayyir, Şaşa kalmış, 2. Şa-

şalamış, 3. Şaşkın,4. Şaşırmış, 5. Şaşmış.

Mütehayyir olmak, 1. Afalla - mak, afallaşmak, 2. Şaşakalmak, şaşalamak,, 3. Şaşırmak, şaşmak, 4. Tanmak, 5. Tanakalmak.

Mütehayyiz, 1. Başa, beşe (Reis man.) 2. İleri gelen.

Mütehevvir, 1. Azgın, 2. Coş - kun, 3. Kızgın, 4. Öfkeli, öfkeci, 5. Saldıran.

Mütehevvir olmak, 1. Kanık - mak, 2. Kızmak, 3. Öfkelenmek. .

Müteheyyiç, 1. Coşkun, 2. Savruk, 3. Taşkın.

Müteheyyiç olmak, 1. Kursağı kalkmak, 2. Yüreği oynamak.

Mütekabil, 1. Karşılıklı, 2. Yüz yüze koyuğlu.

Mütekaddim, 1. Baştaki, 2. Eski, eskimiş, 3. Geçmiş, 4. İleri geçen, 5. Önde bulunan.

Mütekaid, 1. Çekilmiş, işten çekilmiş, 2. Otrak, oturak.

Mütekallis, 1. Büzülmüş, 2. Çekilip toplanmış, 3. Kısıklanmış.

Mütekâmil, 1. Cetik, 2. Ergen, 3. Ergin, 4. Gelişken, 5. Gelişmiş, 6. İlerilemiş, 7. Olgaç, 8. Olgun, olgunlaşmış.

Mütekâsif, 1. Koyulaşmış, 2. Sıklaşmış.

Mütekâsil, 1. Gevşek, 2. Hönük, 3. Tembel, 4. Usan, 5. Üşenen, 6. Üşengen.

Mütekatı, Biribirini kesen, ke - sişen.

Mütekayyih, İrinli.

Mütekebbir, 1. Bencik (Hot - bin man.) 2. Boylan, 3. Boyun gerikli, 4. Kurumcu, kurumlu, kurum satan.

Mütekebbir olmak, 1. Böbür - lenmek, 2. Çalım satmak, 3. Ka - barmak, 4. Kurumlanmak,. kurum satmak, 5. Ululanmak.

Mütekeffil (olmak), El tutmak.

Mütekellim, 1. Lakırdı eden, 2. Söyliyen.

Mütekessir, 1. Coğalan, çoğal - mış, 2. Ürekli.

Mütekevvin, Olmuş.

Mütelâki, 1. Kavuşmuş, 2. Ulaşmış.

Mütelâsık, 1. Ortancı (Mitoyen, iki şeye yapışık olup aralarında kalan man.) 3. Yapışık.

Mütelevvin, 1. Alaca, 2. Boyalı, boyanmış, 3. Duraksız (Bir karar üzere durmiyan), 4. Dönek, 5. Oynak, 6. Yayılgan.

Mütemadi, 1. Arasız, aralıksız, 2. Ardlı, 3. Sürekli, 4. Süren, sürüp giden, 5. Süyügün, 6. Uzanan.

Mütemadiyen, 1. Arsız olarak, 2. Aralıksız, 3. Birdek, 4. Birdik, 5. Bir düzüye, 6. Durmaksızın, 7. Kesmeksizin, 8. Sürekli olarak, 9. Vire.

Mütemayil, 1. Eğilmiş, bir yana eğilmiş.

Mütemayiz, 1. Ayrılan, 2. Seçi - len, 3. Sivrilen.

Mütemeddih, Öğünen.

Mütemeddin, Uygur (Muti, cemilekâr, taraftar, müttefik.)

Mütemekkin, 1. Oturan, 2. Yerleşmiş.

Mütemekkin olmak, 1. Alkonmak, 2. Ornaşmak, 3. Oturmak, 4. Yerleşmek.

Mütemellık, 1. Sürüncü, 2. Yalpak, 3. Yaltak, 4. Yaltakçı, 5. Yaltaklanan, 6. Yüze gülen.

Mütemen, 1. Bayık, 2. Güvenilen, kendisine güvenilen, 3. İnak, 4. İnanç, 5. İnanılır.

Mütemessik, 1. Dayanan, 2. Sıkı, sıkı tutan, sıkı sıkı yapışan, 3. Tutulan.

Mütemevviç, 1. Dalgalanan, 2. Dalgalı, 3. Menevişli.

Mütemevvil, 1. Barlı, 2. Bay, 3. Varlıklı, 4. Zengin.

Mütemmim, 1. Bitiren, 2. Bütünliyen, 3. Eksiğini gideren.

Mütenahi, 1. Biten, biter, 2. Sona eren, 3. Sonu olan, 4. Tükenen, tükenir, 5. Ucu bucağı var.

Mütenakız 1. Biribirine uymaz, 2. Biribirini çürüten, 3. Biribirini tutmayan, 4. Kışık, 5. Ters, 6. Uygunsuz, 7. Uyuşmaz.

Mütenasib, 1. Biribirine uyar, birbirini tutar, 2. Oranlı, 3. Tutan, tutar, 4. Uyar, 5. Uygun.

Mütenazır, Karşılıklı.

Mütenebbih, Uyanık.

Mütenebbih olmak, 1. Eslemek, islemek, 2. Onmak, 3. Onulmak, 4. Uyanmak.

Müteneffir, 1. Çekinen, 2. İğrenen, 3. Kaçınan, 4. Tiksinen.

Müteneffir olmak, 1. Bıkmak, 2. İğrenmek, 3. İrikmek, 4. Soğumak, 5. Tiksinmek.

Müteneffiz, Sözü geçer.

Mütenekkir, Belirsiz.

Mütenekkiren, 1. Adını belli etmeden, 2. Gizlice. 3, Kendini bildirmeksizin.

Mütenevvi, 1. Adruk adruk, 2. Çeşid, çeşid, 3. Öngi öngi, 4. Türlü türlü.

Müterakim, 1. Birikmiş, 2. İrkilen, 3. Toplanmış, 4. Yığlı, 5. Yığılmış.

Müterakki, 1. İleri, ilerlemiş, 2. Önüç, 3. Önür, 4. Yukarı yukarı çıkmış, 5. Yükselmiş.

Müterakkıp, 1. Bekleyen, 2. Gözeten, 3. Kollayan.

Müterakkip olmak, 1. Bakınmak, 2. Beklemek, 3. Gözetmek, 4. Kollamak.

Müterassid, 1. Gözeten, 2. Gözliyen.

Mütercim, 1. Çeviren (Dilden dile) 2. Dilben, 3. Dilcimen, 4. Dilmaç, 5. Dilmeç.

Mütereddi, 1. Bozuk, 2. Düşkün, düşük.

Mütereddid, 1. Duraklıyan, duraklar, 2. İkircim, 3. İkircin, 4. Mızmız, 5. Sezikli, 6. Yayığ, yayık, 7. Yayılgan, 8. Yığrık, 9. Yuşak.

Müterennim, Irlayan.

Müteressib, 1. Dibe çöken, 2. Durulan.

Mütereşşih, 1. Sızan, 2. Terleyen.

Müterettib, Düşen (Terettüb eden vazife man.)

Mütesadim, 1. Çarpışan, 2. Dokuşan, tokuşan, 3. Vuruşan.

Mütesallib, 1. Katşlaşan, katılaşmış, 2. Sertleşen, sertleşmiş.

Mütesavi, 1. Denk, 2. Eş.

Müteselli, Avunan, avunmuş.

Müteselli olmak, 1 Avınmak, 2. Avunmak, 3. Aybınmak, 4. Yıbanmak, 5. Yuvanmak.

Müteselsil, 1. Sıra ("Sıra dağlar = Cibali müteselsile,,) 2. Sıralanmış, 4. Oyulganmış, 5. Ulama.

Müteselsilen; 1. Art arda, 2. Sıra ile, sıra vardı, 3. Ulam ulam .

Müteşaib, 1. Dallanmış, 2. Dallı budaklı, 3. Kollara ayrılmış, 4. Pardak.

Müteşebbis, 1. Girente, 2. Girişen, girişkin, 3. İş eri, 4. Yapışan, 5. Yapışkan, 6. Yeprem.

Müteşekki, 1. Ağlaşan, 2. Ağlayık, 3. Sızlanan, 4. Yanıkan.

Müteşekkir, Utlılığ.

Müteşettit, Dağmık.

Mütetabbık, 1. Tıpatıp, tıpatıp gelen, 2. Uyan, 3. Uygun.

Mütetabi, 1. Arka arkaya gelen, 2. Art arda, 3. Biribiri ardınca gelen, 4. Tutaşı.

Mütetebbi, 1. Araştıran, araştırıcı, 2. Arkasına düşen, 3. Derinleştiren, 4. Kovalıyan.

Mütevafık, Biribirine uygun.

Mütevahhiş, 1. Bezmen, 2. Güre, 3. Korkmuş, 4. Siğençek, 5. Ürkek, 6. Ürkmüş.

Mütevakkıf, 1. Bağlı, 2. Duran, durmuş.

Mütevakkıf olmak, Bakmak.

Mütevali, 1. Arasız, aralıksız, 2 Bir düzüye, 3 Iya, 4 Tutuş, 5 Ulana giden, 6 Ulaşı, 7 Ulayı, ulayu.

Mütevaliyen; 1 Aralık vermeksizin, 2 Arasız, 3 Artsız arasız 4 Birdik, 5 Bir düziye, 6 Sırtı sıraya, 7 Soyalaşı.

Mütevassıt, -. Aracı, 2. Araya giren, 3. Arayıcı, aralayıcı, 4. Arkıcı, arkucı, 5. Elberek, 6. İkisi ortası (Mutedil man.) 7. Konaktığ, 8. Orta (Vasatî man.) 9. Ortacaklı, 10. Ortancı.

Mütevattın, Yerleşen, yerleşmiş.

Mütevazı, 1. Alçak gönüllü, 2. Alı, 3. Alu, 4. Alşak, 5. Aşak, 6. Basık, 7. Basınçak, 8. Basınkı, 9. Bayav, 10. Besen, 11. İngin, 12. Kendini aşağı tutan, 13. Kozkı, 14. Kurumsuz, 15. Kuskı 16. Kutkı, 17 Mansız.

Mütevazi, 1. Koşa (Çift olarak man.) 2. Tözüm, 3. Yan yana.

Mütevazin, 1. Denk, 2. Elbeli, 3. Oranlı, 4. Ölçülü, 5. Ölkülük, 6. Tartılmış, tartılı, tartıda bir.

Müteveccih, 1. Yönelmiş, 2. Yönlü, 3. Yüz tutmuş.

Müteveccihen, 1. Tutarak, 2. Tuturu, 3. Yönelerek, 4. Yüz tutarak.

Müteveccih olmak, 1. Düşelen -

mek, 2. Gönülmek, 3. Yönelmek, 4. Yönenmek, 5. Yüz tutmak.

Müteveffa, 1. Ölen, 2. Ölü, 3. Ölük.

Mütevehhim, 1. Kuruntulu, 2. Yığrık.

Mütevekkil (olmak), 1. Dayanmak (Sabır ve tahammül man.) 2. İşanmak (İnanmak, itikatla bağlı olmak man.) 3. Kösülmek, 4. Tanrıya sığınmak, 5. Yaradana sığınmak.

Müteyakkız, 1. Açık göz, gözü açık, 2. Atik, 3. Ayığ, ayık, 4. Kulağı kirişte, 5. Aygak, 6. Oyanık, 7. Tetik, 8. Tığrığ, 9. Uyanık, 10. Uyanmış, 11. Uyav, 12. Uyuğ, uzuğ, 13. Uzağ.

Müteyemmin, 1. Kutlu, 2. Uğurlu, 3. Yomlu.

Müteyemmin addetmek, Uğur saymak.

Mütezaif, 1. İki kat, 2. Kat kat.

Mütezat, 1. Adruk, 2, Ters.

Mütezayit, 1. Artağan, 2. Artagelen, 3. Artan, 4. Çoğalagelen, 5. Çoğalan.

Mütezellil, 1. Alçaklanan, 2. Yüz suyu döken.

Mütezellilâne, 1. Alçakçasına, 2. Yüz suyu dökerek.

Mütezelzil, 1. Oynayan, oynamış, 2. Sallanan, sallanmış, 3. Sarsak, 4. Sarsılan, sarsılmış, 5. Sıltık, 6. Zıngıldayan.

Müthiş, 1. Çoçıstığ, 2. Kaska, 3. Korkunç, 4. Korkutan, 5. Ürküten, 6. Yaman, 7. Yavuz.

Müttaki, 1. Arı dirlikli, 2. Arzık, irzik, 3. İdgü, izgü, izgi, 4. Kirtgünçlüğ 5. Sakınan, suçtan kaçman, 6. Sakınıcı, 7. Saknuk, 8. Yineke.

Müttefik, 1. Birleşmiş, 2. Birliğe girmiş, 3. Birlik, 4. Uyuşmuş.

Müttefikan, 1. Bir ağızdan. 2. bir gerü, bir kerü, 3. Birgit, 4. Birlikte, 5. Bir uğurdan, 6. Hep birden.

Müttehem, 1. Kataç, 2. Kovlanmış, 3. Lekelenmiş, lekeli, 4. Suçlu.

Müttehid, 1. Biriki, 2. Birleşik, 3. Birleşmiş, 4. Birlik olmuş, 5. Yumıtgan.

Müttehiden, 1. Bir gerü, bir kerü, 2. Birgit, 3. Birlikte, 4. Hep birden.

Müttekâ, 1. Dayangaç, 2. Koltuk, 3. Koltuk değneği, 4. Serpene 5. Tayancak, 6. Tayangıç, tayanıç, 7. Tayanış, 8. Yastangaç.

Müttesi, 1. Bollaşmış, 2. Genişleşmiş, 3. Hıltak.

Müvellet, 1. Doğma, doğmuş, doğrulmuş, 2. Uydurulmuş.

Müvellit, Doğuran, doğurtan.

Tabibi Müvellit, Ebe.

Müvesvis, 1. Alıngan, 2. Çakarı, 3. İğerçin, 4. İkircim, 5. İkircîn, 6. İnerçin, 7. İşkilli, 8. İyerçin, 9. Kuruntulu, 10. Seskek, 11. Seziktü.

Müvezzi, 1. Dağıtan, 2. Yamcı (Postacı man.)

Müyesser, 1. Kolay, 2. Kolayı bulunan.

Müyesser olmak, 1. Başa çıkmak. 2. Ele geçmek, 3. Kolayı bulunmak.

Müzakere, 1. Cankı, 2. Düşü - nüp taşınma, 3. Konuşma, 5. Söy - leşme. 5. Uymalık.

Müzakere etmek, 1: Danışmak, 2. Düşünmek, düşünüp taşınmak, 3. İrteşmek, 4. Keneşmek, 5. Ko - nuşmak, 6. Söyleşmek, 7. Uyla - mak, uylanmak uylaşmak.

Müzehhep, 1. Altınla bezenmiş, 2 Yaldızlanmış.

Müzekker, 1. Er, 2. Erkek.

Müzepzep, 1. Başı tutuk, 2. İkircin, 3. Karışık, karmakarışık, 4. Mızmız, 5. Yoş, 6. Yoşak.

Müzevvir, 1. Alağız, alağu, 2. Alaşa, 3. Aygak, 4. Çaşıt, 5. Do - lancı, 6. Dolandırıcı, 7. Elberek, 8. Fitçi. uyandıran, uydurucu, 9. yalnacı, 10. Yalkaç, 11. Yonak.

Müzevvirlemek, Kovlamak, kovulmak.

Müzevvirlik, 1. Koğuculuk, 2. Kovlama, 3. Kumsılama.

Müzevvirlik etmek, 1. Çaşıtla - mak, 2. İçkermek, 3. Şıpdamak.

Müzeyyen, 1. Bezekli, 2. Bezenmiş, 3. Bezizlik, bedizlik, 4. Do - nangıl, 5. Donanmış, 6. Gercik, 7. Süslenmiş, 8. Süslü.

Müzeyyenat, 1. Bezek, 2. İdiğ, 3. Süs,, 4. Takmcak.

Müz'iç, 1. Bıktırıcı, 2. İğize, (Huysuz man.) 3. İlişken, 4. U- sandıran, 5. Yapışak, 6. Yapış - kan.

Müzmin, 1. Çarkıt, 2. Eski, eskimiş, 3. İtik, (Müzmin hastalık man.) 4. Kotur (Müzmin yara man.) 5. Şer (Müzmin hastalık man.) 6. Yer etmiş 7. Yerleşmiş, 8. Yıllanmış.

Müzmin cild hastalığı, Temre - gü.

Müzminleşmek, 1. Azmak (Yara hakkında,) 2. Cokmak, 3. Es - kimek, 4. Garmak, 5. Yer etmek, yerleşmek, 6. Yıllanmak.

Müzmin sıtma, Bezgek.

N

Na, 1. ..me, ..medik, ..memiş, 2. .. sız, ..sızın (Yokluk anlatan farsça bir örnektir ki aşağıdaki sözlerin ilk cüzüdür.)

Nabeca, 1. Orunsuz, urunsuz, 2. Uygunsuz, 3. Yerinde olmıyan, 4. Yersiz, 5. Yolsuz.

Nabedit, 1. Görünmez, 2. Gö - zükmez, 3. Yumkut.

Nabedit olmak, 1. Dunulmak, 2. İçikmek, 3. Örelemek, 4. Sıvış - mak, 5. Umukmak, 6. Yokamak.

Nabehengâm, 1. Önağı, 2. Sı - rasız.

Nabekâr, 1. Boş, 2. Haylaz, 3. Maymak, 4. Yaramaz.

Nabemahal, 1. Oktas, 2. Urun - suz, 3. Yerinde olmıyan, 4. Yer - siz, 5. Yolsuz.

Nabemevsim, 1. Onağı, 2. Sıra - sız.

Nabut, 1. Bulunmaz, 2. Harış, Harş, 3. İzi belirsiz, 4. Yok.

Naçar, 1. Eli böğründe (Mec.) 2. Gensiz, 3. Katılmış, 4. Katkala, 5. Keksiz.

Çar naçar, İster istemez.

Nadan, 1. Ağdık, ağduk, 2. Bilgüsiz, 3. Bilmez, 4. Kaba, 5. Katı sözlü katı yüzlü, 6. Nobran, 7. Orsa, 8. Saygısız.

Nadide, 1. Görülmedik, 2. Görülmemiş, 3. Seyrek,4. Tansık, 5. Tansuğ, 6. Tansuk.

Naehl (Naehil), 1. Banaz, 2. Bulmağan, 3. Münevsiz, 4. Olçun, 5. Yuğlu.

Nahemvar, 1. Bortağ, 2. Sivşit, 3. Uygunsuz, 4. Uymıyan, 5. Yoldan çıkmış, 6. Yolsuz.

Nahoş, 1. Ayığ (Hasta fena man.) 2. Eyi olmıyan, 3. Kızıksız.

Nakabil,, Olamaz, olmaz.

Nakes, 1. Alçak, 2. Azgar, 3. Cimri 4. Gınık, 5. Girgit, 6. İzgar, ızkar, 7. Kınkıt, 8. Kırgıt, 9. Kırnas, 10. kırpınık, 11. Kıskıs, 12. Kısmuk, 13. kişiliksiz, 14. Pinti 15. Sıkı, eli sıkı, 16. Tısı.

Nalâyık, Yakışmaz, yakışık almaz.

Namahdud, 1. Sayılmaz, 2. Sayısız.

Namağlûb, 1. Cinüsiz, cingisiz, 2. Yenilmez, yenilmiyen.

Namahdud, 1. Çamasız, 2. Ölçüsüz, 3. Sonsuz.

Namahremlik, Kaçgöç.

Namalûm, Bilinmiyen, bilinmez.

Namer'î, 1. Görünmiyen, görünmez, 2. Gözükmiyen, gözükmez.

Namer'î olmak, 1. Dunulmak, 2. Görünmemek, 3. Gözükmemek.

Namerd, 1. Alçak, 2. Erçel, 3. Erliksiz, 4. Kancık, 5. Kişiliksiz, 6. Tısı.

Namerdane ,1. Alçakça, 2. Kancıkça.

Namizaç, 1. İğez, iğize, 2. İnez, 3. Sağlıksız, 4. Sağsız, 5. Sayrı.

Namübarek, 1. Kutsuz, 2. Uğursuz, 3. Yomsuz, 4. Yövümsüz, 5. Yümsüz.

Namuvafık, 1. Uygunsuz, 2. Yakışmaz, 3. Yaraşmaz.

Namülâyim, 1. Çetin, 2. Sert 3. Uygunsuz, 4. Uymaz.

Namünasib, 1. Uygunsuz, 2. Yakışmaz, 3. Yaraşmaz.

Namüsaid, 1. Oktas. 2. Uymaz.

Namütenahi, 1. Bitmez, bitmez tükenmez, 2. Çiksiz, 3. Sonsuz, 4. Sonu gelmez, 5. Ucu gelmez, 6. Uçsuz.

Napak, 1. Arığsız, 2. Arıksız, 3. Arısız, 4. Kirli, 5. Pis.

Napuhte, 1. Çiğ, 2. Pişmemiş, 3. Koruk (Olmamış üzüm man, 4. Olmamış.

Nareva, 1. Yakışık almaz, 2. Yakışmaz.

Nasavab, Yanlış.

Nasaz, Uygunsuz.

Naseza, 1. Yakışmaz, 2. Yaraşmaz.

Naşekip, 1. Çıdamsız, 2. Evgin, (âcil man.)

Naşinas, 1. Bilemez, 2. Tanımaz,.

Kadirnaşinas, Değer bilmez.

Nimetnaşinas, İyilik bilmez.

Naşinide, 1. Duyulmamış, 2. İşidilmemiş.

Natamam, 1. Bitmemiş, 2. Eksik, 3. Kınçır, 4. Yarı buçuk, 5. Yarım yamalak, 6. Yüz üstü kalmış .

Natüvan, 1. Argın, 2. Çılgıdır, 3. Dingin, 4. Gangıldayık, 5. İrgın, 6. İğez, İğize, 7. Örüt, 8. Saramuk, 9. Sökül, sökel, 10 . Yorgun, yorgun, argın.

Nayap, 1. Bulunmaz, 2. Yumkut.

Nabit, 1. Biten, 2. Çıkan.

Nabit olmak, 1. Bitmek, 2. Çıkmak, 3. Filizlenmek, 4. Sürmek.

Nabz (Nabız), 1. Atan damar, 2. Bilek damarı, 3. Tamır.

Naci, Kurtulan, kurtulmuş olan.

Nadas, Helk, herk, hirk.

Nadas etmek, Herketmek.

Nadi, 1. Bağıran (Nida eden man.) 2. Çağıran (Nida eden man.) 3. Dirnek (Meclis man.)

Nadim, 1. Ahsum, aksum, 2. İldem, 3. İlden, 4. İldim.

Nadim olmak, 1. Danmak, 2. Ökünmek.

Nadir, 1. Az, az bulunur, 2. Azrak, 3. Bulunmaz, 4. Seyrek, 5. Tek tük.

Nadiren, 1. Arasıra, 2. Pek az, 3. Tektük.

Nafaka, 1. Azık, 2. Gere, 3. Doygu, 4. Doyumluk, 5. Ekmek, 6. Geçim akçası.

Nafaka vermek, Beslemek.

Nafi, 1. Asığlığ, 2. Asılı, 3. Aslamnu, 4. Asu, 5. Elverişli, 6. Onat, 7. Öktelik, 8. Umulu,9. Yarar, yarayan.

Nafi olmak, 1. Elvermek, 2. Eyi gelmek, 3. Singmek, 4. Tusukmak, 5. Yaramak.

Nafile, 1. Boş, 2. Boşuna , 3. Boş yere,4. Soma, suma, 5. Süme, sümeyi, 6. Timer, 7. Utuksu, 8. Yıtta, 9. Yok yere.

Nafile ibadet ,Artıksı.

Nafile vakit geçirdmek, Evildenmek.

Nafiz, 1. Delen, delici, 2. Dinlenilen, 3. Geçen, 4. Geçer 5. Geçgel, 6. Geçgil, 7. İşliyen, 8. Küce, 9. Ötegen, 10. Ötkün, 11. Ütkün.

Nafiz nazarlı, 1. Derin bakışlı, 2. Ulaba.

Nafiz olmak, 1. Erikmek, eriklemek, 2. Geçmek, sözü geçmek .

Nafure, 1. Fışkırdak, 2. Fışkırık.

Nagâh, nageh, nagehan, nagehanî, 1.Ansız, 2. Ansızın, 3. Apansız, 4. Birden, 5. Birdenbire.

Nağme, 1, Arandak, 2. Ayalgu, 3. Ezgi, 4. Ir, ırlayış, 5. Tavış, tavuş, 6. Tınğ.

Aranağmesi, Kesim.

Nahafet, 1. Arıklık, 2. Cılızlık, 3. Çelimsizlik.

Nahif, 1. Arbaz, 2. Arığ, 3. Arık, 4. Arıkaz, 5. Cabık, 6. Cevre, 7. Cılız, 8. Çelimsiz, 9. Ehnez, 10. Enize, 11. İnez, 12. İneze, 13. İrik, 14. Kadıksıs, 15. Keperme, 16. Öhlez, 17. Ölgez, 18. Toruk, 19. Turuk, 20. Yaşık.

Nahit, 1. Çolbon, çolmon (Zühre yıldızı,) 2. Çolpan, 3. Çulpan.

Nahiye, 1. Badgızı, baygızı, 2. Ercin, 3. İlev, 4. Tire.

Naht, 1. Oyma, 2. Yonma, 3. Yontma.

Nahtetmek, 1. Oymak, 2. Yontmak.

Nahv (Nahiv), 1. Söz buruğu 2. Söz düzükü, söz tüzüğü, 3. Söz yoruku.

Nahvet, 1. Benlik, benlikçilik, 2. Kendini beğenmişlik, 3. Kurum, kurumculuk, 4. Menmenlik.

Nahvet göstermek, 1. Beldenmek, 2. Kendini beğenmek, 3. Kurum satmak.

Nahvetli, 1. Diğrek, 2. Uluksar.

Nail, 1. Eren, erişen, erişmiş, 2. İrkören, irkörücü.

Nail etmek, 1. Erdirmek, 2. İrgürmek.

Nailiyet, 1. Erme, erişme, irme, irişme, 2. Teğiş, 3. Yedim.

Nail olmak, 1. Erişmek, irişmek, 2. Ermek, irmek, 3. Görmek, 4. Yitmek.

Nâim, 1. Uyur, 2. Uyuyan, 3. Uykuda olan.

Naip, 1. Atabey, (Eski tavaifi mülûk devrinde küçük yaştaki hükümdara vesayet eden vezir, naibüssaltana man.) 2. Kötel (Veliaht vemülâzemet eden man.) 3. Nakçı (Kadınların vekili ve nedim man.) 4. Yedek.

Nâka, 1. Arvana, 2. Arvana deve, 3. Dişi deve, 4. Gaylak, 5. Gayla, 6. İnen, ingen.

Nakarat, Kovuştak.

Nâkıs, 1. Gartımaş, (Hilkatinde bir noksanlık olan, nâkısülhilka man.) 2. Eksik, 3. Eksüklük, 4. Kalık, 5. Teltikli, 6. Teltük, 7. Usal, 8. Yarımtı, 9. Yetimsiz.

Nakıs kalmak, Aksamak.

Nakîsa, 1. Eksiklik, 2. Epsik, 3. Usal.

Nâkil, 1. Anlatan (Bir şey hikâye eden man.) 2. Geçiren (Elektrik, hararet gibi kuvvetlerin geçmesine müsaid man.) 3. Götüren (Bir şeyi bir yerden başka yere nakleden man.) 4. Kuçınçı (Hikâye eden man.) 5. Taşıyan (Eşya götüren man.) 6. Yetiştiren (Haber nakleden man.).

Nakkare, 1. Davul, 2. Dümbelek.

Nakkaş, 1. Bedizci, 2. Bezekçi, 3. Pedizci.

Nakkat, Seçken.

Nakl, 1. Aktarma (Bir kaptan başka kaba nakl man.). 2. Anlatma (Hikâye nakli man.) 3. Ayıtma (Söz nakli man.) 4. Çevirme (Tercüme, bir dilden başka dile,

sözü bir bahisten başka bahse nakl man.) 5. Geçirme (Bir yerden başka yere nakl man.) 6. Göç (Nakli mekân, nakli hane man.) 7. Göçürme, 8. Götürme (Bir yerden bir yere nakl man.) 9. Irgırma (yerinden kaldırma, kımıldatma man.) 10. Kaldırma (Bir yerden başka yere nakl man.) 11. Taşıma (Bir şeyi alıp başka yere götürme man.) 12 Taşınma (Ev ve eşya nakli man.)

Nakil vasıtası, Binit (Merakip için.)

Nakliye, 1. Taşıma işi, 2. Taşıma akçası.

Nakliyeci, 1. Cökçü, 2. Salıcı.

Nakliyat, 1. Göç işleri, göçürme işleri, 2. Salık.

Nakletmek, 1. Aktarmak, 2. Anlatmak, 3. Avuşturmak, 4. Cörtmek, 5. Çevirmek, 6. Getirmek, 7. Göçürmek, 8. Götürmek, 9. Irgırmak, 10. İletmek, 11. Kotarmak, 12. Kuçındamak (Masal nakletmek man.) 13. Sağlamak, 14. Sirmek, (Tahrik etmek man.) 15. Taşımak.

Nakr, Oyma.

Nakş, 1. Beçek, 2. Beder, 3. Bediz, 4. Bezek, 5. Bizü, 6. İşleme, 7. Pediz, 8. Sığıt (Dikiş man.) 9. Sukma.

Nakşetmek, 1. Bedizmek, 2. Bezemek (Süslemek, nakış işlemek man.) 3. Esirlemek, 4. İşlemek, 5. Oyamak, 6. Sırlamak, 7. Sırmak.

Nakt, 1. Akça, 2. Pul, 3. Yarmağ, yarmak.

Nakden, Akça ile, akça olarak.

Nakdî ceza, 1. Çayı, 2. Kıyım, 3. kıyın (Ceza, azap man.)

Nakus, 1. Cetirgi, 2. Çan.

Nakz, 1. Bozma, 2. Kırma, 3. Sıma.

Nakzetmek, 1. Bozmak, 2. Kırmak, 3. Sımak, 4. Sıymak, 5. Sökmek, 6. Üznemek.

Nakzı aht, Sımızdı.

Nakzı ahdetmek, 1. Sımızmak, 2. Tanmak.

Nal, 1. Taga, daga, 2. Taka, 3. Takav, 4. Toga

Nallamak, 1. Kayarlamak, 2. Tagalamak.

Nalband, Takavcı .

Nalân,, İnliyen, inildiyen.

Nalân olmak, 1. İnlemek, inildemek, 2. Kakşımak.

Nale, 1. Ağıt (Mersiye man. da) 2. Böğürme, 3. Cığ, Cığvığ, 4. Inçkırma, 5. İni, 6. İnil, 7. İnilti, 8. İnleme, inleyiş, 9. Kıçgırın, 10. Koğuş, 11. Sağın, sağu, 12. Sığıt, 13 Sığtama, 14. Sıklama, 15. Yoğlama.

Nalın, 1. Ayaklaman, 2. Tabandırak, 3. Takırak.

Nam, (İsim man.) Ad

Nam (Şöhret man.) 1. Atağ, atak, 2. Aatav, atav,, atavu, 3. Ad san, 4. Dan, 5. Kü 7. Ün. 8. Ün sün.

Namlı 1. Angun, 2. Ataklı, 3. Ataktı, 4. Adlısanlı,5. Kaldı, 6.

Kette (Nüfuz sahibi man.) 7. Küliğ.

Namü nişanı kalmamak, Adı batmak, yeri batmak.

Namaz, Yükünç (Rükûa ve secdeye varır gibi eğilmek man.)

Namaz kılan, Yükünici.

Namaz kılmak, Yükünmek.

Namdar, 1. Adanır, 2. Adlı, 3. Adlığ, adlık, 4. Çavdur, 5. Çavlı, 6. Çavlım, 7. Külüğ, 8. Öktem, 9. Öktülük, 10. Şavluğ, 11. Tapkaç, 12. Ünek, 13. Ünlü.

Namdarlık, 1. Çavmak, 2. Kettelik.

Namdar olmak, Ün salmak.

Name, Bitiğ, bitik

Namlu, Yalman.

Namus, 1. Ayağ, 2. Onur, 3. Ut, 4. Yüz akı, 5. Yüz aklığı, 6. Yüz suyu.

Namuslu, 1. Arığ (Temiz, pak, afif man.) 3. Cağlı, çağlı, çavlı (Meşhur, namlı man.) 4. Çek, 5. Onat, 6. Öktem, 7. Utlu.

Namussuz, 1. Alaşa,2. Arıksız, Koltaban, 4. Oynak (Namusu şüpheli man.) 5. Sürtük (Bilhassa kadın hakkında) 6. Yapsar, 7. Yırtlaz. 8. Yönsüz.

Namussuzluk, 1. Çaba, 2. Kaltağlık, 3. Yüz karası.

Namzet, 1. Adaklı, 2. Oruntak, (Yerine geçecek man.) 3. Terkül.

Nan, Ekmek.

Nankör, İyilik bilmez.

Nâr, 1. Ateş, 2. Kor (Yanmış, kızıl hale gelmiş kömür veya odun parvası man.) 3. Ot, 4. Ört, 5. Saçu (Eski hikmeti tabiiyeden anasırı erbaadan sayılan ateş man. "Saçu, yel, üğü, Kok = Ateş, hava, su, toprak.)

Narî 1. Ateşli, 2. Patlar, 3. Tutuşur, 4. Yanar, yanıcı.

Narı beyza, Ak kor.

Nara, 1. Bağırış, 2. Bağırma, bağırıp çağırma, 3. Carlama, 4. Haykırış, 5. Haykırma, 6. Kıygu, 7. Süren (Harp narası man.)

Narin, 1. Civlez, 2. Çipli, 3. Çöpten, 4. İnce, 5. Yepelek, 6. Yinçek.

Narkotik, 1. Uyuşturucu, 2. Uyutucu.

Nas, 1. Cerge (Askerî kıta, asker man.) 2. El, 3. İl, 4. İlke, 5. İrk.

Nasıh, 1. Öğütçen, 2. Öğütçü, 3. Öğüt veren .

Nasıl, 1. Hancarı, 2. Kancaru, 3. Neçük, 4. Netek, 5. Ne yolda, 6. Nice, 7. Nite.

Nasır, 1. Kaparçuk,, 2. Katılan.

Nâsır, Yardımcı, yardım eden.

Nasihat, 1. Dim, 2. Eriğ, 3. Öğüt, 4. Öğütleme, 5. Örnüklük, 6. Ötleme.

Nasihat etmek, nasihat vermek, 1. Çöptemek, 2. Eriğlemek, 3. Öğütlemek, 4. Ötlemek.

Nasip, 1. Alın yazısı, 2. Bitik, bitme (Kader, mukadderat man.) 3. Düşelik, (Hisse man.) 4. Pay (Hisse man.) 5. Üleş (Hisse man.) 6. Ülüş (Hisse man.) 7.

Yazı, (Kader, kısmet man.) 9. Yeterge (Kısmet man.)

Nasib olmak, Ele geçmek.

Nasîr, 1. Elden tutan, 2. Yardımcı.

Nasiye, 1. Alın, 2. Kabak, 3. Menek.

Nasp, 1. Dikme, 2. Geçirme, 3. Kayırma, 4. Koyma , 5. Oturtma, 6. Saplama.

Nasbetmek, 1. Atağlamak, atamak, (Tayin man.) 2. Bitimek (Tayin man.) 3. Dikmek (Rekz man.) 4. Geçirmek, 5. Kayırmak (Himaye ve tayin man.) 6. Koymak, 7. Oturtmak, 8. Saplamak (Rekz man.)

Nasbı nazar etmek, Gözünü dikmek.

Naş (Naış), Ölü, 2. Ölük.

Naşi, 1. Dolayı, 2. İleri gelen 3. Ötürü.

Naşir, 1. Basan (Kitab ve gazete tabi ve naşiri man.) 2. Çıkarak, 3. Dağıtan, 4. Saçan, 5. Serpen, 6. Yayan.

Natık, 1. Aykucu, 2. Söyleyen .

Natuk, 1. Geçen, 2. Eyi dilli, 3. Sözü, 4. Şeşen.

Natura, Yaradılış.

Naz, 1. Baybanlık, 2. Bayınlık, 3. Biceleme, 4. Erk, 5. Erke, 6. Kandış, 7. Kanış, 8. Kılın, 9. Kınış, 10. Şımarıklık, 11. Yanı.

Nazetmek nazlanmak, 1. Allanmak, 2. Bayınlanmak, 3. Baylanmak, 4. Baylaşmak, 5. Erinmek, 6. Ivırmak 7. Kılımsımak, 8. Şımarmak, şımarıklık etmek.

Nazlı, 1. Bayın, 2. Baylan, 3. Şımarık, 4. Yanaz. lik.

Nazar, 1. Bakım, 2. Bakış, 3. Bakma, 4. Düşünme, 5. Görüş, 6. Göz atma, 7. Karaksınma, 8. Karama,9. Görüm, 10. Sayış, sayma, 11. Süzme.

Nazarrüba, 1. Göz alıcı, 2. Gözeni, 3. Görklü.

Nazarrüba olmak, 1. Görkeymek, 2. Gözenileşmek.

Nazariyle, bakmak, 1. Saymak, 2. Tutmak.

Nazar isabet etmek, 1. Göz değmek, 2. Göz dokunmak.

Nazara almak, 1. Düşünmek, 2. Eslemek, 3. Sağışlamak, 4. Sakınmak, 5. Saysımak, .

Nazarı dikkatı calib, Gözeğir.

Nazaran, 1. Bakılırsa, 2. Göre.

Nazenin, 1. Baylan, 2. Esirgence, 3. İnce, 4. Okşanca, 5. Sevgili, 6 Şaylan. 7. Şımarık.

Nâzım, 1. Dizliyen, diziye koyan, 2. Düzelten, 3. Gözlekçi, 4. Kuran, kurucu, 5. Sıralıyan, sıraya koyan, 6. Yapan, 7. Yasavul.

Nazır, 1. Bakan, bakar, 2. Baktaşı, 3. Dönmüş, dönük, 4. Gözlekçi, 5. İnanç (Muhtemet, ministre man.) 6. Görünç, 7. Otacı, 8. Öğe (Çok akıllı man.) 9. Tarkan (Vezir man), 10. Tüşümel.

Nazif, 1. Arca, arcağ, arcak, arıca, 2. Arı, 3. Arığ, 4. Aru, 5.

2. Yarsımak, yarsıtmak.

Nefretle söylemek, Camlanmak.

Nefret veren, Çayıl.

Nefrin, 1. Alınç, 2. İlenç, 3. Kargış.

Nefs, 1. Bening, 2. Can, 3. Kendi, 4. Kendöz 5. Kendüz, 6. Kent, 7. Ordu, 8. Öpöz, 9. Öz, 10. Sağançığ, 11. Tun.

Nefselemr, İş özü.

Nefsi emmare, 1. Arşa, 2. Boydak.

Nefsine hâkim olmak, 1. Kendini almak, kendini tutmak, 2. Tıymmak.

Nefsini muhafaza etmek, Gerinmek.

Neft, 1. Kara yağ, 2. Taş yağı, 3. Yir yağı.

Nefy (Nefiy), 1. Kuğun, 2. Sürgün.

Nefyedilmek, 1. Sürülmek, 2. Tarıkmak.

Nefyetmek, Sürmek.

Nehar, Gündüz.

Neharen, Gündüzün.

Nehb (Etmek), 1. Çapmak, 2. Kunmak, 3. Üblemek, 4. Yağmalamak.

Nehbü garet, 1. Çapanmak, 2. Çabul, 3. Kamçaklama, 4. Karağ, 5. Talama, 6. Talan, 7. Tartala, 8. Yağma.

Nehr (Nehir), 1. Akar su, 2. Arh, 3. Ark, 4. Arna, 5. Covun, 6. Çavun, 7. Çay 8. Çul 9. Erin 10. Irga, ırgav, 11. Irmak, 12. Müren, 13. Özen, 14. Sa, 15. Tumak, 16. Üğüz, 17. Üküz, 18. Üzen.

Nehirden ayrılan kol, Argı.

Nehir kenarı, 1. Öküz kıranı, 2. Silindi.

Nehir yatağı, Yulat.

Neyh, 7. Kadağan, 2. Katağan, 3. Yasak, 4. Yığak, 5. Yığma.

Nehyetmek, 1. Sekitmek, 2. Tızmak, 3. Yığamak. 4. Yığmak.

Nekahet, 1. Arıma, 2. İnez, 3. Keysime, 4. Söğdemiş.

Nekre, 1. Güldürücü, 2. Yangaza.

Nem, 1. Çiğ (Şebnem, jale man.) 2. Höl, 3. Islak, ıslaklık, 4. Öl, 5. Yaşlık.

Nemlenmek, 1. Çığarmak, 2. Çulgılanmak, 3. Kaymak, 4. Ölişmek. 5. Ülümek.

Nemli, 1. Islak,2. Kobak 3. Kuraklık, 4. Öl, 5. Öllü, 6. Yaş.

Nema, 1. Artma, artım, 2. Büyüme, 3. Çoğalma, 4. Onma, 5. Ösün, 6. Ulama, 7. Uzala, 8. Uzanma.

Nema bulmak, 1. Artmak, 2. Büyümek, 3. Çoğalmak, 4. Onmak, 5. Ösmek, 6. Ulalmak, 7. Uzalmak, 8. Uzanmak, 9. Üklimek.

Nemalandırmak, 1. Bitikmek, 2. İşletmek, 3. Öklütmek, 4. Üretmek.

Nemalanmış, Ozman.

Nemime, 1. Koğculuk, 2. Koğuculuk, 3. Kov, 4. Kovu, 5. Uşak. (Kadh man.).

Nemman, 1. Alağız, 2. Aygak, 3. Çakkıcı, 4. Koğcu, 5. Koğucu,

6. Kolçar, 7. Kovcu, 8. Kovucu, 9. Marsama, 10. Yarbuz.

Nemmamlık etmek 1. Koğulmak 2. Köymükleşmek.

Nerdiban (Merdiven), 1. Basamaklı yol, 2. Baskıç, 3. Bedel, 4. Kıskaç (Asma merdiven man.) 5. Örçün (İp merdiven man.) 6. Üzgeç (İp merdiven man.)

Nerm, 1. Uşen, 2. Yumuşak .

Nesak, Düze, düzü.

Nesç, 1. Dokuma, 2. Dokuntu, 3. Dokuyuş, dokunuş 4. Suğu, 5. Suksur.

Nescetmek, Dokunmak.

Neseb, 1. Arka, 2. Kök, 3. Omağ, 4. Orpak. 5. Sop, soy sop, 6. Soy, 7. Soy kökü, 8. Ulaşuk, 9. Uruk.

Nesben, 1. Sopça, 2. soyca.

Nesh (etmek), 1. Çıkarmak (Kopyesini almak, istinsah ve aradan çıkarmak man.) 2. Değiştirmek (Tebdil ve tağyir man.) 3. Gidermek, 4. Kaldırmak, 5. Tekişmek, 6. Yoymak.

Nesim, 1. Efitli, efirti, 2. Esin, Esirti, 4. Yel.

Nesimi seher, Tan yeli.

Nesl (Nesil), 1. Arka, 2. Boğacak, 3. Bağarak, 4. Buvın, 5. Bünün, 6. Cöre, 7. Dor, 8. Döl, 9. Döl döş 10. Dörelen, 11. Göbek, 12. İrk, 13. Kaldık, 14. Kuşak, 15. ğul, 16. Oğul kız, 17. Oma, omağ, omak, 18. Orunlu, 19. Soy. 20. Soy kökü, 21. Süyük 22. Tire, 23. Tos (Asıl, menşe man.) 24. Töl, 25. Tuğüm, 26. Tuma, 27. Tüz, 28. Uruğ, uruk, 29. Üren, 30. Üye.

Nesil bozulmak, Yozmak.

Neslü nesb, Uruk, kayaş (Akraba ve taallûkat man.)

Nesans, 1. Beçin, 2. Beçin, 3. Maymun, 4. Moymul, 5. Piçin, 6. Şadı, 7. Şebek.

Nesr, (Nesir), 1. Akbaba (Malûm yırtıcı kuş man.) 2. Düz söz, düz yazı (Mensur söz ve yazı man.) 3. Saçma, serpme (Dağıtma, nisar etme man.)

Neşat, 1. Kanığ, 2. Sevinç, 3. Sevinti.

Neşatlı, Selici.

Neşatengiz, Kanıtgan.

Neşatmend olmak, 1. Ötkürmek, 2. Seblünme, 3. Sevinmek, 4. Şen olmak.

Neşe (Neşve), 1. Çığralan, 2. Mez, 3. Sevinç, 4. Saylık, 5. Yapsık.

Neşelenmek, 1. Açılmak, 2. Bılpımak, 3. Cırgalmak, 4. Saltımak, 5. Sevinmek, 6. Şaylanmak, 7. Yapsımak, 8. Yaşumak.

Neş'eli, 1. Cavıldak, 2. Çarak, 3. Katkıçı, 4. Kebençû, 5. Kınran, 6. Kuybulu, 7. Kuymulü, 8. Sevinçli, 9. Şaylan, 10. Şen, 11. Irığrak, 12. Tüjümet, 13. Yapsıkli.

Neş'et (etmek), 1. Dürümek, 2. İleri gelmek, 3. opmak, 4. Pütmek, 5. Törçimek, 6. Yetişmek.

Neşide, 1. Cır, ciru, 2. Deyiş, 3. Kojon, 4. Kojuk, 5. Koşak, 6. Koşuğ, koşuk.

Arun, 6. Kirsiz, 7. Sili, 8. Siliğ, 9. Silik.

Nazik, 1. Çıtkırıldım (Fazla nazik, man, tezyif makamında, 2. Çiçin, 3. Gönül alıcı, 4. İnce, 5. Şınık, 6. Yağımlı, 7. Yanaşçak, 8. Yepelek.

Nazil, İnen, inme.

Nazil olmak, 1. İnmek, 2. Konmak.

Nazir, 1. Beğdeş, 2. Bekteş, 3. Bendeş, 4. Benze, 5. benzer, 6. Benzeş, 7. Denk, 8. Eş, 9. Kay, 10. Menzer, 11. Okaska, 12. Okşaş, 13. Öğrü, 14. Sanar, 15. Uyar, 16. Yaraş, 17. Yekdeş.

Nazirsiz, 1. Benzeri yok, benzersiz, 2. Beydeşsiz, 3. Denksiz, 4. Eşsiz.

Naziri olmak, Dengeşmek.

Nazire, 1. Aykut, 2. Karşılık, 3. Örnek.

Nazm (Nazım), 1. Dizik, 2. Dizim, 3. Düzgü, 4. Koşugu, 5 Ölçüm (Vezin man.) 6. Tuyuk (Bir nevi nazım man.) 7. Yakım.

Nazmetmek, 1. Ayıtmak, 2. Koşmak, 3. Tevmek, 4. Ülkerlemek, 5. Yakım, yakmak.

Nazm olunmak, 1. Düzülmek, 2. Koşulmak, 3. Dizlinmek.

Neamt, 1. Emet, 2. Evet, 3. He.

Nebat, 1. Bitelge, 2. Bitgel, 3. Bitiş,, 4. Bitken, 5. Bitki, 6. Bitmiş, 7. Osumluk Osumluk, osunluk, 8. Ot.

Nebat sakı, 1. Teyek, 2. Tiyek-

Nebazan, 1. Damar atması, 2. Damar vurması.

Nebean, 1. Böğüme, 2. Büngüldeme, 3. Büngüleme, 4. Çavkırdı, 5. Çıkış, çıkma (Su hakkında), 6. Domurma, 7. Fışkırma (Su hakkında), 8. Kaynama (Su hakkında.)

Nebean etmek, 1. Böngümek, 2. Bulgurmak, 3. Büngüldemek, 4. Büngürdemek, 5. Büngürmek, 6, Bünkmek, 7. Çıkmak, 8. Kaynamak, 9. Sıtındımak.

Nebi, 1. Savçı, 2. Yalbaç (Resul, murahhas man.) 3. Yalavaç, 4. Yalavuç, 5. Yalvaç.

Nebir, Torun.

Nebze, 1. Az, azıcık, 2. Biraz, 3. Buvak, 4. Pek az.

Necabet, 1. Soyluluk, 2. Toğluşluk, toğuşluk.

Necaset, 1. Bok, 2. Pislik, 3. Taygav.

Necat, 1. Kejik (Rahmet, kerem, bereket, saadet man.) 2. Kurtulma, kurtuluş.

Necib, 1. Arı, 2. Doğuşlu, 3. Ersik, erzik, 4. Kökten, 5. Öğürtlenmiş, 6. Örüklü, 7. Sinkli, 8. Soyak 9. Soylu, 10. Toğuşlı, toğuşluk, 11. Tosluk, 12. Tosun, tozun, 13. Tusluk, 14. üzün.

Necib olmıyan, Soysuz.

Necl, 1. Oğul, 2. Soy.

Necm, 1. Ildız, 2. Yıldız, 3. Yulduz.

Necmi seher, 1. Çoban yıldızı, 2. Çolpan, çulpan.

Nedamet, 1. Arman, 2. İldım, 3.

İldemlik, 4. Ökünç, 5. Ökünme, 6. Vurunma, 7. Yanma.

Nedamet etmek, 1. Bilinmek (İtiraf etmek man. da.) 2. Buşmak, 3. Buşukmak, 4. Kakınmak, 5. Kızkalmak, 6. Öksümek, 7. Ökünmek. 8. Vurunmak, 9. Yanmak.

Nedbe, 1. Bere, 2. Tap, 3. Yamık, 4. Yara yeri.

Nedim, 1. Arkadaş, 2. Eğlerdirici, 3. İnaç, 4. İnağ, inak, 5. Nakçı.

Nedret, 1. Azlık, 2. Kısrak, 3. Seyreklik.

Nedret kesbetmek, 1. Azalmak, 2. Seyrekleşmek, 3. Seyrelmek, 4. Sireksimek.

Nefer, 1. Bir, bir tek (Fert man.) 2. Birev (Ferd man.) 3. Erat (Asker neferi man.) 4. Kişi, 5. Tek.

Nefes, 1. Efir, 2. Pıs (Hafif nefes man.) 3. Soluk, 4. Tın.

Nefes almak, 1. Aykılmak, 2. Dinlenmek, 3. Kustunmak, 4. Mupşulamak, (Sür'atle nefes almak.) 5. Tınmak.

Nefes borusu, 1. Boğurdak, 2. Kızıl ungeç.

Nefesli çalgı, 1. Pırgı, 2. Sıbızgı, 3. Sızgırım.

Nefh (etmek), 1. Bülemek, 2. Çalmak (Çalgı veya boruyu üfliyerek çalmak man.) 3. Esmek, 4. Şişirmek, 5. Üflemek, 6. Üfürmek, 7. Ürmek, 8. Ürürmek, 9. Üskürmek, 10. Üşkürmek.

Nefha, 1. Esim, 2. Esme, 3. Tin, 4. Üfürük, 5. Ürme.

Nefi (Menfaat man.) 1. Ası, 2. Assı, 3. Es, 4. Tusu, 5. Yarama.

Nefir, 1. Borga, 2. Borgu, boru.

Nefiri âm, 1. Tokurca, 2. Ürkü.

Nefis, 1. Burca burca, burcak burcak, burcu burcu (Koku hakkında,) 2. Bürcü (Koku hakkında), 3. Güzel, 4. Körkle, körklü, 5. Oflaz, 6. Tanğ, tanğsuk, 7. Tansık, tansuk, 8. Üründü.

Nefis taam, Yengel.

Nefret, 1. Zezme, 2. Bıkıntı, 3. Bıkma, 4. Bizü, 5. Boz, 6. Cek, yek, 7. Ceksürün, 8. Çayıllık, 9. Çirken, 10. Çiyirtme, 11. Erksizin, 12. Kek, 13. Soğuma, 14. Tiksinme, 15. Titsinme, 16. Usalık, usallık, 17. Usanç, 18. Ürkme, ürküp kaçma, 19. Yanıkma, 20. Yek.

Nefret etmek, 1. Aklamak, 2. ezmek, 3. Bıkmak, 4. Çeskinmek, 5. Çiğirmek, 6. Çiğrimek, çiğrinmek, 7. Çirgimek, çirginmek, 8. Çirkemek, 9. İğrenmek 10. İlenmek (Lânet ve tel'in man.) 11. Karakmak, 12. Kıyıtmak, 13. Kürelemek, 14. Soğumak, 15. Tiksinmek, 16. Titsinmek, 17. Tüsünmek, 18. Usanmak, usanç getirmek, 19. Yacanmak, 20. Yakurmak, 21. Yanırmak, 22. Yekelemek, 23. Yekremek, 24. Yığrıklamak (Nefretle tavahhuş man.) 25. Yınramak, 26. Yikremek, 27. Yirmek, yermek.

Nefret ettirmek, 1. Ürkütmek,

Netice, 1. Bitim. 2. Çaptuk, 3. Dan 4. Öte 5. Son 6. Sonduk 7. Şın 8. Tusu 9. Üç 10. Vara vara.

Neticelendirmek, 1. Başarmak 2. Başkarmak, 3. Bitirmek, 4. Sona erdirmek.

Neticelenmek, 1. Arkası alınmak, 2. Bitmek, 3. Sona varmak, sonu gelmek.

Neticesiz, Sonu gelmiyen.

Netice vermemek, Boşa çıkmak.

Nev, Yeni

Nevarus, 1. Beğeç, 2. Yeni gelin.

Nevicad, — **zuhur**, Yeni çıkma

Nevale, 1. Aykıt, 2. Azık, 3. Azuk, 4. Azuka, 5. Çora, 6. Men, 7. Yiyecek, 8. Yolluk.

Nevaziş, Okşama, okşayış.

Nevazişkâr, Okşayıcı, okşiyan.

Nevcivan, 1. Cılasın, 2. Delikanlı, 3. Genç.

Nevha, 1. Ağıt, 2. Ağlayış, ağlama, 3. Haykırma, haykırarak ağlama, 4. Hıçkırma, hıçkırarak ağlama, 5. Sağın, 6. Sağu, 7. Sağu sağma, 8. Sığıt.

Nevhager, 1. Ağıtçı, 2. Ağlıyan, 3. Hıçkıran, 4. İnliyen 5. Sağucu 6. Sağu sağıcı 7. Sığıçı.

Mevha etmek, 1. Ağlamak, 2. Hıçkırmak, 3. İnkişmek, 4. İnkidemek, 5. İnlemek 6. İnremek, 7. Künremek, 8. Sağıtmak, 9. Sığtamak, sıtkamak, 10. Suğlamak.

Nevheves, 1. Bürge, 2. Kurgu.

Nevi, 1. Bölük, 2. Cusun, 3. Çeşit, 4. Den, 5. Denli, 6. Kol, 7. Türlü, 8. Türlük,..

Nevin, 1. Ecer, 2. Yeni.

Nevm, 1. Uyku, 2. Uzıma, 3. Üzüme, 4. Yuku.

Nevmit, 1. Ummıyan, 2. Umsuk, 3. Umutsuz.

Nevmid olmak, 1. Böyökmek, 2. Kunukmak, 3. Ökünmek, 4. Tuncukmak, 5. Umsunmak, 6. Umudunu kesmek.

Nevzad, 1. Boğana, (Kuzu hakkında) 2. Bala 3. Bebe, 4. Cibar, 5. Çağa, 6. Doğdaş, 7. Emrece, (Şîhâr man.) 8. Emlik 9. Enik, 10 Yeni doğmuş.

Nez, (etmek), 1. Almak, 2. Çekip koparmak, 3. Çıkarmak, 4. Kaldımak, 5. Sıldımak 6. Sucul - mak.

Nezafet, 1. Arığlık, 2. Arıklık. 3. Arıma.

Nezafetsiz, 1. Pasaklı, 2. Pis, 3. Yapak.

Nezafetsizlik, 1. Çüdek, 2. Pasaklılık, 3. Pislik.

Nezahet, 1. Ağrılık, arıma, (iç temizliği hakkında) 3. Örüklük, 4. Sililik.

Nezaket, 1. İba 2. İncelik.

Nezaketsiz, 1. Kaba, kaba saba 2. Sarsığ, 3. Yobaz.

Nezaret, 1. Asrama, (Himaye man.) 2. Bağım, 3. Bağış, 4. Bakım, 5. Bakış, bakma, 6. Görme, 7. Gözetme, (Himaye ve intizar man.) 8. yoklama (Teftiş

ve muayene man.)

Nezaret etmek, 1. Asramak, 2. Bakmak, 3. Görmek, 4. Gözetmek, (Himaye man.) 5. Isramak (Himaye man.) 6. Kadarmak, 7. Karamak, 8. Kayguldamak (Himaye man.). 9. Közetmek, 10. Yoklamak.

Nezf, Kanama, kan gitme.

Nezih, 1. Arı, 2. Sili, 3. Silik 4. Süzük.

Nezle, 1. Burun akması, 2. Duma, 3. Dumağ, 4. Dumağa, 5. Dumağı, 6. Dumağu, 7. Dumay, 8. Engi, 9. Engin, 10. İngi, 11. İngin 12. İnme, 13. Keskek. 14. Sangrağı 15. Satak, 16. Uçguk.

Nezlei sadriye, 1. Göğüs inmesi 2. Palgam, 3. Yelpik,.

Nezr, (Nezir), 1. Al 2. Alt 3. Bile 4. Birge, 5. Can, 6. İlley 7. Kaş, 8. Kat, 9. Kıt 10 Sınar, 11. Tapu, 12. Yan.

Nezdinde, 1. Barıda, 2. Katında 3. Kıtında, 4. Kıyında, 5. Yanında..

Nısf (Nısıf), 1. Beldem, böldem, 2. Buçuk, 3. Keltey, (Bir çiftin teki man. da) 4. Kızımtal, 5. Orta 6. Sanar, (Bir çiftin teki man. da) 7. Sınar 8. Utura, 9. Yarı, 10. Yarım.

Nısfülleyl, 1. Dün buçuğu, 2. Dün yarısı, 3. Gece yarısı.

Nısfünnehar, Gün ortası, gündüz ortası.

Nısıf yevmiye, 1. Tüşçilik, 2. Yarım gündelik.

Nısfiyet üzre, Yarı yarıya.

Nida, 1. Çar, 2. Çav, 3. Haykırma, 4. Selen, 5. Ses, 6. Süren (Harb nidası man.)

Nida etmek, 1. Bağırmak, 2. Banlamak, 3. Çağırmak, 4. Haykırmak, 5. İnlamak, ındamak, kışkumak, 7. Seslenmek. 8. Ses vermek, 9. Undamak, 10. Ündemek, ün etmek.

Nifak, 1 Bozuşukluk, 2. Bülük 3. Dedikodu, dedikoduculuk 4. Geçimsizlik, 5. İki yüzlülük.

Nifak sokmak, 1. Ara bozmak. 2. Keflemek.

Nigâh, nigeh, Bakış bakma.

Nigehban, 1. Asragucu, 2. Bakan 3. Baknı, 4. Bekçi, 5. Esirgeyici, 6. Gözcü, 7. Gözetici, 8. Korucu, koruyucu, 9. Küdeşçi.

Nihal, 1. Cıvgın, 2. Çıtanak, 3.Çitil, 4. Dal, 5. Fidan, 6. Sürgün, 7. Şıvga, 8. Şıvgın, 9. Şıvka, 10. Tal.

Nihali, 1. Altlık, 2. Gönce, 3. Tabak altı.

Nihan, 1. Gizli, 2. saklı, gaib.

Nihanî, 1. Gizlice, 2. Örtün 3. Saklıca.

Nihan olmak, 1. Dunulmak, 2. Tulunmak 3. Yokalmak, 4. Yokamak.

Nihayet, 1. Aktık, 2. Didik, 3. Bitim, 4. Son. 5. Son uç (Netice man.) 6. Sonunda, 7. Tekiş, 8. Uç 9. Urk.

Nihayet bulmak, 1. Bitmek 2. Sona ermek, sona varmak, 3. Tü-

kenmek. 4. Ucukmak.

Nihayete erdirmek, 1. Bitir-mek 2. İtilmek 3. Sona erdirmek. 4. Tüketmek, 5. Yogosmak.

Nihayete kadar, Tüketi.

Nhiayetsiz, 1. Ayok, 2. Bit-mez, bitmez tükenmez 3. Sonsuz, 4. Ucu bucağı yok, uçsuz bucak-sız, 5. Uçsuz.

Nihayetünnihaye, 1. Çok çok 2. En son 3. Olsa olsa. 4. Pek pek.

Nikâh, 1. Evlenme, 2. Gerek-silik, 3. Kişilik alma, 4. Tişlenme.

Nikab, 1. Bürgü, 2. Bükönşük, 3. Duvak, (Gelin yüzüne örtülen nikab man.) 4. Gözündürük, 5. Közenek, 6. Örtü, 7. Peçe, 8. Pür-gü 9. Sırtmak, sıtguç, 10. Yaşguç 11. Yaşkıç, 12. Yaşmak, 13. Yüz-lük, 14. Yüz örtüsü.

Nikbet, (Nekbet), 1. Düşkün-lük 2. Kutsuzluk 3. Onmadıklık, unmadıklık.

Nikris, 1. Damla 2. El şişmesi, ayak şişmesi 3. Kamçağı 4. Kam-çığu 5. Şiş, şişkinlik, şişme.

Nikü bet, İyi kötü

Nilgûn, Gökçül.

Nilûfer, Tamguyun.

Nim, 1. Bellem, böllem, 2. Bu-çuk, 3. Yarı 4. Yarım.

Nimberrak, 1. Donuk, dunuk, 2. Körsen, körsenk, (Gayrişeffaf man.).

Nimküşade, Yarı açık.

Nimmürde, 1. Ölüstük. 2. Ya-rı ölü.

Nimmuzlim, Alaca karanlık.

Nimet, 1. Etkülük, 2. Eyilik, 3. iyilik 3. Günüç 4. İrinç, erinç 5. Kınnık 6. Kirti dirlik 7. Sargut.

Nisa, (Müfret manasiyle), 1. Başa, 2. Bike, biyke (Hanım man.) 3. İşler, işiler, 4. Kadın, 5. Kancık, (Dişi man.) 6. Karı 7. Uragut, uravut.

Nisan, 1. Kırşan, 2. Sayan.

Nisar, 1. Dağıtma, 2. Saçı 3. Saçma, 4. Serpme.

Nisar etmek, 1. Dağıtmak, 2. Epelemek, 3. İğmek, 4. Saçmak, 5. serpmek.

Nisbet, 1. Acık, (Rağmen man.) 2. Kerç (Rağmen man.) 3. Oran (Proportion man.) 4. Ta-nanlık (Tenasüb man.)

Nisbet etmek, 1. Oranlamak. 2. Ölçenmek.

Nisbetli, 1. Oranlı 2. Taman, (Mütenasib man.)

Nisbet vermek, 1. İyaşmak, 2. Kerçetmek.

Nisbeten, 1. Baka, 2. Göre.

Nisvan, Kadınlar.

Nisyan, 1. Unutma, 2. Unutuş 3. Unutsalık.

Nişan, (Evlenme vadi man.) 1. Dakı, 2. Dakını, 3. Dutu, 4. İnandık 5. Takı 6. Tutu, 7. Yavuk

Nişanlanmak, 1. Benlenmek. 2. Cereşmek.

Nişanlı, 1. Sözlü, 2. Teküllü, 3. Tevkül, 4. Tevkür, 5. Tevkürlü 6. Yavuklu.

Nişan merasimi, Görüş.

Nişan (Alâmet, işaret man.)

1. An, (Tarlalar arasına konan işaretler man.) 2. Annık, 3. Bay - sa (Madalya man.) 4. Bel 5. Belge 6. Belgi 7. Belgü 8. Bellük 9. Bilgilik, 10 Bilgü 11 Bilgürme, 12 Damga (Marka, alâmeti farika man.) 13. Em, 14. En 15. Engez, 16. Enı 17. İm (Mülkiyet alâmeti ve el işareti man.) 18. İrk 19. İni 20 Kertik, 21. Körküz, 22. Pele - ... 23. Pelek, 24, Pelgi, 25. Salık, 26. ...ayan 27. Sorağ, 28, Tamga, 29 Ula, 30 Usma.

Nişan koymak, 1. Enemek, 2. Enimek, 3. Enmek, 5. En vurmak. 6. İnemek, 7. İnlemek, 8. Kert - mek9 San etmek.

Nişancı, Damgacı, tamgacı.

Nişane, 1. Babak, 2. Belgi, 3. Bellik, 4. İn 5. Kılın.

Nişanei muhabbet, Söyüşçi.

Nişan (hedef man.) 1. Amaç. 2 Belgi 3. Buta, 4. Mede, 5. Tuş, 6. Tuşğul.

Nişan almak, 1. Gözlemek, 2. Kezlemek, 3. Kösletmek, 4. Mezgilenmek, 5. Siğelemek, 6. Tap - lamak, 7. Temnemek 8. Tuşgullamak.

Nişan atmak, Tanmatmak.

Nişan yeri, 1. Amaçlık, 2. Gez 3 Kabak.

Nişancı, 1. Atıcı 2. Mergemci, mergen.

Nişangâh, 1. Amaç, 2. Arda 3. Bakmak, 4. İlgü, 5. Meder, 6. Puta.

Nişasta, 1. Ket, 2. Un özü.

Niyaz, 1. Calınç, 2. Dilek, 3. Kutan, 4. Ötük, 5. Ütün, ütnü, ütüne, 6. Yakarma, yakarış, 7. Yalvarma, yalvarış, 8. Yoluğ (Kurman man. da).

Niyaz etmek, 1. Büleremek. 2. Dilemek 3. Kolamak, 4. Kolmak 5. Ökünmek, 6. Ötünmek, 7. Pa - zırmak 8. Sünzülmek, 9. Yakar - mak, 10 Yalmanmak, 11. Yalvarmak.

Niyazkâr, — ment, 1. Ötüküçi, 2. Yalvaran 3. Yalvarıcı.

Niyazkârane, Yalvararak.

Niyet, 1. Çola (Arzu man.) 2. Irk, (Fal man.) 3. Kurma 4. Oğrağ, 5. Sağış, 6. Sana 7. Sanağa, 8. Suyun, 9. Uğur, 10. Uy.

Niyaz etmek, 1. Anıtmak, 2. Kezemek, 3. Kurmak, 4. Oğra - mak, 5. Ölçümlenmek, 6. Yasan - lamak, 7. Yönelmek,.

Niyze, 1. Cıda, 2. Kargı, 3. Sapkun, 4. Süngü, 5. Sünü.

Niza, 1. Beüren 2. Çam 3. Çe - kiş 4. Çekişme, 5 Çitil, 6. Dürüş - me 7. Kargaş, 8. Kargaşa, 9. Kavga, 10. Kıya, 11. Keriş 12 Talan, 13 Talaş, 14. Tartış, 15 Tav, 16. Tıldış, 17. Toruş, 18. Tutuşma, 19. tümek, 20. Uçaş, 21. Yomuşma.

Nizacı, 1. Dövüşçü, döğüşçü, 2. kavgacı, 3. Kırışbu 4. Kırışçak 5. Yanaz.

Nizam, 1. Cosuk, (Kaide, âdet man.) 2. Çekim, 3. Dizeme, 4. Dizgi 5. Dizi, 6. Düzen, 7. Düz - gün, 8. Düzük, 9. Örek, ürek 10.

Sıra* 11. Töre 12. Törü (Kanun man.) 13. Türe, 14 Türük, 15. Tüzük, 16. Yasak, 17. Yasak, 18. Yol 19 Yosun, yusun 20. Yön.

Nizama koymak, Tutuzmak.

Nizama tatbik etmek, Türele - mek.

N'zamı harb, Yasal, yasav.

N'zamname, 1. Salım. 2. Tü - zülük.

Nizamsızlık, 1. Başsızlık, 2. Düzensizlik. ,

Nizam vermek, 1. Usmak, 2. Y samak, 3. Yöntemlemek, 4. Yu mak.

N zam üzere, Onat.

Noksan, 1. Ağman, 2. Alık, 3. Azalma, 4. Azlık, 5. Çarkıt, 6. Çem, 7. Eksik, 8. Eksiklik, 9. Eksime, 10. Eksilme, 11. Eksük, 12. Gedik, eksik gedik, 13. Kadık, 14. Kalık, 15. Koğuz, 16. küdük, 17. Salkı, 18. Seklem, 19. Teltik, 20. Teltük, 21. Yalu, 22. Yelü, 23. Yokluk.

Noksanlı, 1. Eksikli, 2. Kınçır, 3. Kırısı, 4. Teltikli.

Noksan olmak, noksan gelmek, 1. Eksilmek, 2. Eksilmek.

Noksansız, 1. Bütün, 2. Eynik - siz, 3. Eksiksiz, 4. Eksüksüz, 5. Teltiksiz.

Nokta, 1. Ben, benek (Leke, nişan, alâmet man.) 2. Bitirgiç (Cümle sonundaki nokta işaret leri man.) 3. Çekik (Tenkit, nokta işaretleri man.) 4. Çekim. 5. Dı - ka (Ufak leke man.) 6. Durak (Mekân, mevki man), 7. Tam, 8. Türtük, 9. Yer.

Noktalamak, Çekmek.

Noktai nazar, Bakım.

Noktai nazar, Bakım.

Noktai telâki, Çat.

Not (etmek), Bilgilemek.

Nota (Musikide), Ayalgu.

Nöbet, 1. Beklenti (Nöbet beklenen yer man.) 2. Gez, giz (Defa man.), 3. Gezek, 4. Gezik, 5. Gi - zik, 6. Kez, kiz, 7. Kezek, 7. Sıra, 8. Sıtma (Sıtma nöbeti man.) 9. Tutarga, 10 Yol.

Nöbet beklemek, Kadarmak.

Nöbetçi, 1. Bek, bekçi, 2. Gözcü, 3. Keşik, 4. Keşikçe, Keşikçe, 5. Tünnek. (Gece nöbetçi man.).

Nöbetle, sıra ile.

Nöbete binmek, Bingeşmek.

Nöbet,, Kişik kişi.

Nörastenik (Nevrastenik), 1. Esirikli, 2. Eskirikli, 2. Eskirikli, 3. Sinirli.

Nuha (Nüha), 1. Ak ilik, 2. Çımbır, 3. İlik, 4. Özek.

Nuhas, 1. Bakır, 2. Mıs.

Nuhasî renk, Sır.

Nuhuset, 1. Kutsuzluk, 2. Uğursuzluk.

Nuhusetli, 1. Kutsuz, 2. Uğursuz, 3. Yaramaz.

Nur, 1. Aydın, 2. Aydınlık, 3. Işık, 4. Parıltı, parlaklık, 5. Yah - tu, 6. Yakıt, 7. Yaltırık, 8. Yarık - lık, 9. Yaruk, 10. Yarukluk.

Muranî, 1. Aydın, 2. Carık, 3. Parlak, 4. Yarkın.

Nurlandıran, 1. Aydınlatan, 2. Parlatan, 3. Yarutgan.

Nusret, Yardım.

Nusret etmek, 1. Arka kılmak, 2. Arka vermek, 3. Barumak, 4. Yardım etmek, 5. Yardım vermek.

Nufe, 1. Bel suyu, 2. Bil suyu, 3. Oca su.

Nutk, (Nutuk), 1. Aydış, 2. Aytış, 3. Bülte, 4. Eytiş, 5. Kep, 6. Lakırfdı, 7. Sap, 8. Sav, 9. Söylev, 10. Söyleyiş, 11. Söz.

Nutk irad etmek, 1. Ayıtmak, 2, Çoktamak, 3. Söylemek, 4. Tın - mak.

Nübüvvet, 1. Savcılık, 2. Yala - vaçlık.

Nüfuz, 1. Ergi (İktidar man.) 2. Erk (İktidar man.) 3. İçe geç - me (Hulûl man.) 4. İşleme (Hulûl, tesir man.) 5. Kalıp (İktidar man.) 6. Sinim (Hulûl man.) 7. Sözü dinlenme, sözü geçme (Te - sir man.) 8. Sür (Kudret, haysiyet, itibar man.) 9. Yamı (Ehem - miyet, yüksek makam man.)

Nüfuz etmek, 1. Geçmek, içie geçmek, sözü geçmek, 2. İşlemek, 3. Ötkermek, 4. Ötkürmek, 5. Öt - mek, 6. Sinmek.

Nüfuzlu, 1. Erkli, 2. İleri gelen, ileri gelir, 3. Kaldı, 4. Kalıptı.

Nüks, 1. Calkan, 2. Debreşme, 3. Geri dönme (Hastalık hakkın - da), 4. Tempe, 5. Üsteleme,

Nüksetmek, 1. Depreşmek, 2. Geri dönmek, 3. Tepmek, 4. Tep - reşmek, 5. Tersinmek, 6. Üstele - mek, 7. Üzülmek, 8. Üzlükmek.

Nükte, İnce söz.

Nüktedan, İnce sözlü.

Nükûl, 1. Cayma, 2. Çızak, çızgı, 3. Dönme, dönüş, 4. Kayıtma, 5. Vaz geçme.

Nükûl etmek, 1. Butarmak 2. Calkamak, 3. Caymka, 4. Dönmek, 5. Kayıtmak, 5. Vaz geçmek.

Nümayan, Görünen, görünür.

Nümayan olmak, 1. Belgürmek, 2. Belirmek, 3. Görünmek.

Nümayiş, 1. Çıkım, 2. Görünüş, 3. Gösteri, 4. Göz boyama.

Nümune, 1. Göresek, 2. Görü - nük, 3. Körküz, 4. Örnek, 5. Öl - güt.

Nümunelik, Örneklik.

Nümunei imtisal, Uyası.

Nüsğ, 1. Etişte, 2. Özsu, 4. Püs, 5. Soymak, 6. Süçük, 7. Yalamuk.

Nüsğlü, Balgın.

Nüve, 1. Çekirdek, 2. Çiğit, çiyit, 3. Ebin, 4. Evin, 5. Emil, 6. Ezre, 7. İzre, 8. Özek.

Nüzul, 1. Aşağıya inme, 2. Damla (Hastalık man.) 3. Enme, 4. İnme (Hastalık man) 5. Konma

Nüzul etmek, 1. Emkenmek, 2. İlmek, 3. İnmek, 4. Konmak, 5. Yerilmek.

Nüzul isabet etmek, İnme in - mek.

Nüzullü, İnmeli.

O

Omlet, 1. Kaygana, 2. Kaymak,

3. Kuyma, kuymak.

Ondülâsyon (Yapmak), 1. Bütürmek, 2. Kıvırmak, saç kıvırmak.

Ordugâh, 1. Bolcar, 2. Gören, 3. Ordu, 4. Örük (Ordu karargâhı man.)

Ö

Ömr (Ömür), 1. Dirilik, 2. Yaşam, 3. Yaşayış.

Örf, 1. Görenek, 2. Göresek; 3. Kılık, 4. Toğa, 5. Törc, 6. Törü, 7. Türe, 8. Türü

Öşr, (Öşür), 1. Onda bir, 2. Ondalık.

Özr (Özür), 1. Engel (Mania man.) 2. Salkı.

Özr dilemek, 1. Ortanmak, 2. Suç dökmek, 3. Yavıııncımak.

P

Pabuç (Papuş), 1. Ayakkabı, 2. Başmak, paşmak, 3. Çedik, 4. Çekme (çizme man.) 5. Çizme (konçlu bir nevi ayakkabı) 6. Edik, 7. Etik, 8. Etük, 9. İtik, 10. Ödük, 11. Ötük.

Padişah, 1. Altan (Çinde hüküm süren Mançu hükümdarlarına verilen unvan). 2. Hakan, 3. İliğ, ilik(Uygur ve Karahnîlerin hükümdarlarına verilen unvan.) 4. Kağan.

Padişah oğlu, Töre.

Pak, 1. Akman, 2. Amrak, 3. Arca, arıca, aruca, 4. Arcak, 5. Arı, aru, 6. Arığ, arık 7. Arı sili, 8. Arun, 9. Kirsiz, 10. Sili, siliğ silik, 11. Silkü, 12. Süzük, 13. Yıkanmış.

Pakdamen, 1. Arı etekli, 2. Siliğ silik.

Pakdil, Arı gönüllü.

Paketmek, 1. Arılmak, 2. Arımak, 3. Arınmak.

Pak tıynet, Öğüz, uğuz.

Paket, Bağ, 2. Boğ, 3. Boğça, bohça, 4. bürüm, 5. Çığı, 7. Kayırgaş, 8. Özbe.

Pakize, 1. Arın, arun, 2. Suluv, sılıv, 3. Silik.

Palan, 1. Bağırcak, 2. Semer,

Panik, 1. Bozgun, 2. Tezgi, 3. Ürkü, 4. Ürkün, 5. Yılgın.

Para, 1. Akça, akçe, 2. Oğ, ok, 3. Pul 4. Yarmağ, 5. Yarmak.

Parasız, Züğürt.

Parazit, 1. Asalak, 2. Ekti..

Parça, 1. Azıcık, 2. Biraz, 3. Bölük, 4. Çinke, çiğe, (parmak uçlariyle tutulabilen miktar man.) 5. Kesek, 6. Kesik, 7. Kıyınık.

Parça parça, 1. Elçim, elçim, 2. Kesik kesik, 3. Kıyım kıyım, 4. Tike, tike.

Pardesü, 1. Üslük, üstlük, 2. Üstecelik.

Parola, 1. İm, 2. Uran.

Pasban, 1. Bekçi, 2. Gece bekçisi.

Pasta, 1. Kete (Pirinç unundan bir nevi pasta man.) 2. Kurabiye,

Patika, 1. Cılga, cılka, 2. Çığır, 3. Çılga, 4. Çoban yolu, 5 Keçiyolu 6. Taban yolu, 7. Tılga, 8. Ürüş,

9. Yolak, 10. Yolamak,

Patron, İşledici.

Pây, 1. Adak, 2. Ayak, 3. Azak,

Pâybend, 1. Atkağ, 2. Bugav, 3. Bukağı, 4. Kadana, 5. Köstek, 6. Ayak bağı.

Payan, 1. Son, 2. Uç

Payansız, 1. Sonsuz, 2. Tüken - mez, 3. Ucu bucağı yok, 4. Uçsuz, ucu yok.

Payanda (Payende), 1. Bağam (Duvara mahsus ağaç destek man). 2. Bağana, 3. Dayak, 4. Ü- ğengi.

Payidar, 1. Dikilmiş (Kök tut - muş man.) 2. Sürekli, 3. Sürgit, 4. Tak 5. Tohmatmış, 7. Yerleşmiş.

Payidar olmak, 1. Köklenmek, Tokatmak, 3. Tözmek, 4. Uran- mak, 5. Yerleşmek.

Payimal, 1. Basıngaç, 2. Çiğ - nenmiş, 3. Ezilmiş, 4. Karacav.

Payimal etmek, 1. Ayak altına alınak, 2. Çiğnemk, 3. Ezmek.

Payidar olmak, 1. Calbaymak, (Yerde, yer altında yatmak man.) 2. Yerde kalmak.

Payitaht, 1. Ordu, 2. Terge.

Pazar, (Bazar), 1. Alış veriş yeri 2. Avdan (Mıntaka man.) 3 [illegible]işme, (Pazarlık etme man.) 4 [illegible]icen.

Pazar günü. 1. Aras, 2. Avdan.

Pazartesi, 1. Ağras, 2. Avdan ertesi

Pazarlık, 1. Çekişme, 2. Keşiş - me.

Pazarlık etmek, 1. Çekişmek, 2. Kesişmek.

Peçe, 1, Bürgü, pürğü, 2. Bür- ke, bürküt, 3. Gözündürük, 4. Ör - Örtü, yüz, örtüsü, 5. Terincek, 6. Tur örnükü, 7. Yaşmak 8. Yüz- lük.

Peçete, 1. Bar, 2. El bezi, 3. Kı- rım.

Peder, 1. Aba, 2. Ada, 3. Ata, 4. Baba, 5. Çeçe, 6. Ece.

Pederane, 1. Babacasma, 2. Ba- ba gibi, 3. Babaya yakışır.

Pehlivan, 1. Böke, bökö, 2. Bü - ke, 3. Güreşçi, 4. Karan, 5. Savçı, 6. Tonga.

Pejmürde, 1. Algın, 2. Alkın, 3. Buruşmuş, buruşuk, 4. Dardağan, 5. Eski eskimiş, 6. Eski püskü, 7. Kağşak, 8. Ölgüş, 9. Salpa, 10. Solcuk, 11. Solgun, solmuş, soluk, 12. Sölpük, 13. Yırtık, yırtık pır - tık.

Pejmürde etmek, 1. Eskitmek, 2. Örselemek.

Pejmürde, kıyafet, 1. Kataç, 2. Samsak.

Pejmürde olmak, 1. Güçlükmek, 2. Eprimek, eprümek, 3. Örselen- mek.

Pelâspare, 1. Çapıt, çaput, 2. Kıncıl, 3. Paçavra.

Pelenk, 1. Kaplan, 2. Kıstırak.

Pembe, Açık al.

Penah, 1. Arka, 2. Baru, 3. Bas- kı, 4. Dalda, dulda, 5. Sığınca, sığıncak, 6. Sığınak, 7. Sıgıngı, 8. Tayanç, 9. Uça.

Pencere, 1. Baca, 2. Delik, 3.

yulaşmak, 3. Yuğurlanmak.

Piç, 1. Büklümlü, 2. Dolaşık, 3. Kıvrımlı.

Piçapiç, 1. Büklüm, büklüm, 2. Karmakarışık, 3. Kıvrım kıvrım, 4. Pek dolaşık.

Piçide, 1. Bükülmüş, 2. Dolaşmış, 3. Karışmış, 4. Kıvrılmış.

Piçü tap, 1. Üzüntü 2. Yelme.

Pinhan, 1. Gizli, 2. Saklı.

Pipo, 1. Çubuk, 2. Kanza.

Pir, 1. Ece, 2. Eksin, 3. Kart, 4. Kartay, 5. Koca, 6. Tayşı (Üstat man.) 7. Yaşlı.

Piri fani 1. Abukça, 2. Munugan, 3. Uluğ.

Pir olmak, 1. Karılmak, 2. Karımak, 3. Kartamak, 4. Kartalmak 5. Kartlaşmak, 6. kocalmak.

Piraye, 1. Bezek, 2. Denatmak, Süs.

Pirinç (Hububattan), 1. Çeltik, (Kabuklu pirinç man.) 2. Düğü, 3. Düyü, 4. Kürüş, 5. Pirinç, 6. Tuturgan, 7. Tuturgu.

Pirinç (Bronze), 1. Pirinç, 2. Tuç, tunç, 3. Yez.

Pirzola, 1. Külbastı, 2. Siyer, 3. Söğülme, söğürme.

Pistan, 1. Cicik, 2. Emük, 3. İmcek, 4. Meme.

Piş, 1. İleri, 2. İley, 3. Kabağ, 4. Ön, 5. Öndün, 6. Önez.

Piştar, 1. Aravul, 2. Boyracı, boyrakçı, boyrancı, 3. İravul, 4. İleri kolu, 5. İrevül, 6. Karavul, 7. Öndüç, 8. Ön kol, 9. Tutgak, 10. Yezek.

Pişva, 1. Baş, başa geçen, başta giden, 2. Kılağuz, kılavuz (Rehber man.) 3. Kocaş (At sürücü, yol gösterici, kılavuz man.) 4. Öncel, öncül, 5. Tayın, tuyun, 6. Uyulan, uyulgan, 7. Yol gösterici.

Pişvalık, Öngüllük,

Pişvalık etmek, Başlamak.

Piyade, 1. Boydak, (Mücerred, bekâr man.) 2. Yadağ, 3. Yaya, 4. Yayak, 5. Yayan.

Piyale, 1. Bardak, 2. Bart, 3. Çocuk, 4. Sağrak, 5. Sığrak.

Plâj, 1. Kumla, 2. Kumsal.

Plân, 1. Düzenek, 2. Kurampa, 3. Sağış.

Plân kurmak, yapmak, Taslamak, tasarlamak.

Polis, 1. Baskak, 2. Daruga, 3. orucu, 4. Toktavul, 5. Yasavul.

Porsiyon, 1. Bölek 2. Öğün övün (Bir defalık yemek man.)

Posat, 1. Beklenci (Askerî müfreze man.) 2. Örtenğ (Posta mevkifi man.) 3. Tıl, 4. Ulağ, 5. Ulak, 6. Yam.

Postacı, 1. Çapar ulak, 2. Çakuncu, 3. Ulakçı, 4. Yamçı.

Poscta haberi, Bursak (Posta tatarının getirdiği tebliğ man.)

Pota, Köyde, Küyde.

Potrel, Hezen.

Pranga, 1. Bukağı, 2. Tomruk.

Prens, 1. Bey, 2. İnal, 3. Oğlan, 4. Tarhan, 5. Taysı, tayşı, 6. Teğin, 7. Tiğin, 8. Töre, türe.

Prenses, 1. Beğeç, biğe, 2. Bi - Bikim, bim, 3. İşi.

Profil, Yandan.

Prova, Deneme.

Prova etmek, 1. Anarmak, 2. Denemek, 3. Sınamak.

Profesör, Eprik.

Puhte, 1. Ergin, 2. Görmüş ge - çirmiş, 3. Olgun, 4. Pişkin, 5. Pişmiş.

Pulat, 1. Çelik, 2. Kapka, 3. Koroç, 4. Kurç.

Pusula, 1. Biti (Mektub man.) 2. Bitik (Mektub man.) 3. Dilken (Tezkere man.) 4. Fitik.

Puşide, 1. Börköviç, bürkeviç, 2. Bürgü, pürgü, 3. Örtü.

Put, 1. Abak, 2. Burkan, 3. Körmüjek (Tahtadan mamul put man.) 4. Tabungu.

Puthane, 1. Burkat, 2. Teğrilik.

Puyan, 1. Çabuk giden, çabuk yürüyen, 2. Dalmış, 3. Koşan.

Pür, Dolu.

Pürgû, 1. Geveze, 2. Yanşak, 3. Zevzek.

Pür hareket, 1. Civelek, 2. Kıpırdak.

Pürhiddet, Öfkeli.

Pürneş'e, 1. Gülen, eğlenen, 2. Sevinen, sevinçle dolu.

Püser, Oğlan, 2. Oğul.

Püşte, 1. Bayır, 2. Tepe, 3. Uyk.

R

Rabıta, 1. Ayıl, 2. Bağ, 3. Bağlantı, 4. Bağuç, 5. Baylam, baylav, 6. Beğit, 7. Çatkı, 8. İlişik, 9. Koşukluk.

Rabıtalı, 1. Düzgün, 2. Kip, 3. Yolunda.

Rabıtasız, İpsiz sapsız.

Rabi, Dördüncü.

Rabian, Dördüncü olarak, dördüncüsü .

Raci, 1. Dokunan, dokunur, 2. Dönen, geri dönen.

Racih, 1. Daha iyi, 2. Üstün, 3. Yeğ, yey, 4. Yiğin.

Racil, Yaya.

Racilen, 1. Baydak, 2. Yaya olarak, 3. Yürüyerek.

Radde, 1. Kerte, 2. Tas.

Raddesinde, raddelerinde, Sularında.

Raf, 1. Almalık, 2. Paran, 3. Serek, 4 Sergen, 5. Serü, 6. Sıra, 7. Terek.

Rağbet, 1. Ilıkma, 2. İstek, 3. Özenme, 4. Sür.

Rağbet etmek, 1. Emitmek, 2. Özenmek (Kendinde olmıyan bir şeyi var göstermek istemek man.) 3. Öykenmek, 4. Sokalmak.

Rağıb, 1. İlıkçı, 2. İstekli.

Rağmen, 1. Bireği, 2. Karşı, 3. Körlüğüne.

Rahat, 1. Baysal, 2. Dinçlik, 3. Diniz, 4. Dinlenç, 5. Dinlenme, 6. Dölek, 7. Döleş, 8. İnçlik, 9. İşsizlik, 10. Ovüşlük, 12 Uygun.

Rahat durmak, 1. Tek durmak, 2. Uslu durmak.

Rahat etmek, 1. Dinlenmek, 2. Dölenmek, 3. Emilmek.

Rahatsız, 1. Heğel, 2. İnez, 3. Tedirgin

Rahatsız etmek, 1 Adarmak, 2.

Görgüç, 4. Güngöre, 5. Paca, 6. Tünlük, dünlük.

Pençe, 1. Caynak, 2. Cınak, 3. Çırmık, 4. Kınak, 5. Kıncak.

Pens, 1. Elbeşik, 2. Maşa.

Pent, 1. Eriğ, 2. Öğüt.

Per, 1. Kanat, 2. Yelek, 3. Yelki.

Perakende, 1. Dağınık, 2. Dar - madağın, 3. Kesek (Parça, kıt'a man.)

Perakende olmak, 1. Dağılmak, 2. Karcaşmak, 3. Sapraşmak, 4. Yasılmak.

Perçem, 1. Aydar, 2. Birçok, 3. pürçek, 4. Pürçük, 5. Kırkma, 6. Saçak. 7. Yele.

Perçin, 1. Bergütme, 2. Berkitme.

Perçim etmek, 1. Kadamak, 2. Sağlamlaştırmak.

Perdaht, 1. Açkı (Cilâ man.) 2. Parlaklık.

Perdahtlamak, 1. Çışmak, 2. Parlaklık.

Perdahlatmak, 1. Cışmak, 2. Parlatmak.

Perde, 1. Arazarı, 2. Ayıran, 3. Barva (Hail, maina, man.) 4. Bölme, 5. En (Kapı perdesi man.) 6. Encü (Göze inen perde man.) 7. Gerelti, 8. Gergi, 9. Gerim, 10. ünlük (Seraperde man.) 11. Kaplav, 12. Örtü.

Perdelenmek, Göz tunmak.

Perdebirunane, 1. Açık saçık, 2. Yırtlazca.

Perende, Takla.

Perende atmak, Bödürmek, 2. Takla amtak.

Perestiş, 1. Bağınu 2. Düşkünlük 3. Tapınma 4. Tapma.

Perestiş etmek, 1. Tapınmak, 2. Tapmak.

Perestişkâr, 1. Tapan, 2. Tapı - nan.

Perhiz, 1. Çekinme, 2. El yunma, 3. Yığlınma..

Peri, 1. İrşi, 2. Tüngür, 3. Uçuk.

Perişan, 1. Alan talan, 2. Aynaşık, 3. Bozgun, bozuk, 4. Dağıl - mış, 5. Dağnık, 6. Dardağan, 7. Karışık, 8. Karmakarış, 9. Serik, 10. Üzülmüş 11. Yalpak, 12. Ya - man.

Perişan etmek, 1. Baslamak, 2. Bozmak, 3. Dağıtmak, 4. Karmak, 5. Sındırmak, 6. Yaymak.

Perişanlık, 1. Bozgunluk, 2. Sapraşma.

Perişan olmak, 1. Bozgun ver - mek,, 2. Bozulmak, 3. Dağılmak, 4.Ezilmek, 5. Karcaşmak, 6. Sın - mak, 7. Yayınmak.

Perran, 1. Uçan, 2. Uçkun, 3. Uçucu.

Pertav, (pertap), 1. Atılış, 2. Atlama, 3. Sıçrama.

Pertav etmek, 1. Atılmak, 2. Kalgımak, 3. Sıçramak.

Pertev, 1. Işık, 2. Parıltı, par - laklık.

Pertev endaz olmak, 1. Balkı - mak, 2. Işıldamak, ışık saçmak, 3. Parıldamak, 4. Parlamak.

Peruka, Eğerti saç, takma saç.

Perukâr, 1. Berber, 2. Saççı.
Perva, 1. Çekinme, 2. Korku.
Pervane, 1. Copalak, 2. Evelek, övelek, 3. Kelebek, gece kelebeği.
Pervaz, (Uçma man), Uçma, uçüş.
Pervaz etmek, 1. Ağmak, 2. Uçmak.
Balâ pervaz, 1. Atıp tutan, 2. Yüksekten uçan.
Pervaz (Çerçeve man.) Tekre.
Perver, 1. Besleyici, besliyen, 2. Yetiştiren.
Perverde, 1. Besleme, 2. Beslenmiş, 3. Yetişmiş, 4. Yetiştirme.
Perverdigâr, 1. Besliyen, 2. İğtileyen, 3. Tanrı, 4. Yetiştiren.
Perveriş, 1. Besleniş, 2. Yetişme.
Perverişyab olmak, 1. Beslenmek, 2. Ösmek, 3. Üsmek.
Pesendide, 1. Beğenilmiş, 2. Çavlum, 3. Üründülenmiş.
Pesent (etmek), Beğenmek.
Pest, 1. Alçak, 2. Aşağı, 3. Yavaş (Ses hakkında.)
Peşiman (Pişman), 1. İldem, 2. İldim.
Peşimanlık, 1. Caygınlık, 2. İldemlik, 3. İllemlik, 4. Ökünç, 5. Ökünüç.
Peşiman olmak, 1. Dörünmek, 2. Kakınmak, 3. Ökünmek,.
Peşin, 1. İşlemeden, işlemezden, 2. Önden, önceden, 3. Öndün.
Peşkeş, Armağan.
Peşkir, 1. El bezi, 2. Havlu, 3. Kırım. 4. Yüz bezi.

Peşrev, Açım.
Peştemal, 1. Büyük havlu, 2. Dolma, 3. Havlu, 4. Öncek, 4. Silecek.
Petrol, 1. Taş yağı, 2. Yer yağı.
Pey (Art man.) 1. Arka 2. Art 3. İz, 4. Tas.
Peyapey, peyderpey, 1. Ardı ardına, art arda, 2. Arka arkaya, 3. Biribiri ardınca, 4. Biribiri arkasından, 5. Övün övün.
Pey (Pey akçası man.) 1. Bönk 2. Düğ, 3. Öncelik.
Peyam, (Peygam), 1. Salık, 2. Sav.
Peyda (etmek), 1. Çıkarmak, ortaya çıkarmak, 2. Öntürmek, 3. Ündürmek, öndürmek.
Peyda olmak, 1. Belirmek, 2. Kopmak, 3. Oranmak, 4. Önmek.
Peygamber, 1. Savcı, savçı, 2. Yalavaç yalvaç, 3. Yalavuç. 4. Yaluvaç.
Peygamberlik taslıyan, Kolçır
Peygân, 1. Basak, 2. Demir, ok demiri, 3. Temren, temiren.
Peygule, 1. Bucak, 2. Oda, 3. Sünüş.
Peyk, 1. İletgücü, 2. Yalvaçı, 3. Yüğürgen.
Peyman, Ant.
Peymane, 1. Bardak, 2. Bart, 3. Ölçek.
Peyveste, 1. Bitişmiş, 2. Erişmiş, 3. Ulaş, 4. Ulaşmış, 5. Varmış.
Pıhtı, 1. Donmuş kan, 2. Koyulanmış kan, 3. Uyuşmuş kan.
Pıhtılaşmak, 1. Donmak, 2. Ko-

Baş ağırtmak, 3. Buşurgatmak, 4. Üşündürmek.

Rahibe, Sımnanç, şımnanç.

Rahîm, 1. Acıyan, 2. Esirgiyen, 4. Yarlığan, 5. Yavaş.

Rahib, 1. Karabaş, 2. Toyun, 3. Tuyun.

Rahle, 1. Pandın, 2. Seke, seki.

Rahm (Meşime man.) 1. Analık 2. Ana oğul canı, 3. Atan, 4. Baylık, 5. Büken, 6. Catın, 7. Döl yatağı, 8. Döl yeri, 9. Keyin, 10. Kulunluk (Hayvanlar için), 11. Kuzuluk, 12. Oğlan yatağı, 13. Oğulcan, 14. Oğulcuk, 15. oğulduruk.

Rahm (Merhamet man.) 1. Acıma, 2. Esirgeme, 3. Yarlığama.

Rahman, 1. Acıyan, 2. Esirgiyen, 3. Suyurkağan.

Rahmet, 1. Acıma, 2. Esirgegeme, 3. Yarlığa, yarlığma.

Rahmet etmek, 1. Acımak, 2. Esirgemek, 3. Yarlığamak.

Rahne, 1. Beçel, 2. Bozukluk, 3. Çentik, 4. Delik, deşik, 5. Gedik, 6. Yarık. 7. Yıkık.

Rahnedar, 1. Bozulmuş, bozuk, 2. Çağşak, 3. Delik deşik.

Rahşan, 1. Parlak, 2. Yalabuk, 3. Yaldırgan.

Rahvan, 1. Kara eşkin (Adi yürüyüşle tırıs gitme arasında bir yürüyüş man.) 2. Kaydalama (Rahvan yürüme ve yürüyüş man.).

Rahvan gitmek, Yorgalamak.

Râi, 1. Badaçı, 2. Gürdücü, 3. Kaymancı, 4. Koymat, 5. Kütücü, 6. Sığırtmaç (Sığır çobanı man.)

** Rây** (Etmek), 1. Gütmek, 2. Güzmek, 3. tarmak, 4. Otlamak, 5. Yaymak.

Rakabe, Boyun.

Râki (Rukû eden man.) 1. Eğlici, 2. Uduncu, 3. Yükünucu.

Rakik, 1. İnce, 2. Şolcun, 3. Yuka, 4. Yufka, 5. Yuvka.

Rakîb, 1. Eges, 2. Engel, 3. Genim, 4. Günücü, 5. Köndöş.

Rakîbe, Kuma (Ortak kadın, bir kocanın müteaddid karılarından her biri man.)

Râkib, 1. Binen, binmiş, 2. Müngen.

Rakib olmak, Binmek.

Râkid, 1. Dingin, 2. Durgun, 3. Duruk, 4. Eğren, 5. İrkin, 6. Uyuk.

Râkid olmak, Uyuğmak.

Rakkas, 1. Biyici, biyücü. 2. Boynacı, 3. Köçek, 4. Oynayan, 5. Oyuncu.

Rakkase, 1. Çengi, 2. Oyuncu kız.

Raks, 1. Biyü, 2. Büdik, 3. Oyun ayak oyunu, 4. Seğirme.

Raksetmek, 1. Biyimek, 2. Biymek, 3. Biyümek, 4. Büğmek, 5. Büğülmek, 6. Büklümek, 7. Oynamak, 8. Seğirmek, 9. Sekirmek 10. Sıçramak, 11. Siğenmek, 12. Tepsemek.

Râm (Etmek), 1. Admak, 2. Baş eğdirmek 3. Boyun eğdirmek, 4. Yükündüdürmek.

Râm olmak, 1. Baş eğmek, 2. Boyun vermek, 3. Yavaşmak, 4. Yumuşanmak.

Rampa, 1. Tokuşma, dokuşma, 2. Yanaşma, 3. Yöreme.

Rana, 1. Güzel, 2. Parlak, 3. Pek iyi.

Randevu, 1. Bolcal, bulcal, 2. Bolcaş, 3. Buluşağ, 4. Kavşut (Asıl iki yolun, iki suyun birleştikleri yer man.) 5. Terkim (Sözleşme man.) ,

Randman (Rendement), 1. Tuhur, 2. Tukur, 3. Verim.

Rap, 1. İdi, izi (Sahib, malik, Allah man. 3. Tanrı.

Rabbünnas, Ylnıklar izisi (Yalnık — yalınguk — yalıncak — ebnayı beşer, insan; izi — idi — mevlâ, sahip man.)

Rapt (etmek), 1. Bağlamak, 2. Bağmak, 3. Bamak, 4. Baylamak, 5. bekemek, beketmek, 6. bergilemek, 7. Berkitmek, 8. Calamak, 9. Calgamak, 10. Çatmak, 11. İliştirmek, 13. Kavşurmak, 14. Köklemek, 15. Ulamak, 16. Urmak.

Raptiye, 1. İlgeç, 2. İlgi.

Rasat, 1. Bekleme, 2. Göyme, 3. Göyüm, 4. Gözetleme, 5. Gözetme, 6. Köyme, 7. Pusu tutma , 8. Yol bekleme.

Rasat âleti Gözlengeç .

Rasat hane, 1. Göyüm evi. 2. Gözek, 3. Marak.

Rasat noktası, **rasat yeri**, 1. Gözlek, 2. Yünürlen.

Rasıt, 1. Bakıp bekliyen, 2. Göymen, 3. Gözeten, 4. Marakçı.

Rashi, 1. Sağlam, 2. Tilenmiş, 3. Tölengen, 4. Yordamlı.

Rasin, 1. Bekem, 2. Berik, 3. Berk, 4. Birik, 5. Dayangan, 6. Dayanıklı, 7. Pöke, 8. Pökön, 9. Sağlam.

Rast (Doğru man), 1. Doğru, 2. Düz, 3. Onan, 4. Sağ.

Rasıt (Tesadüf man.) 1. Tutaş, 2. Tüş.

Rast gele, 1. Gelişi güzel, 2. Olur olmaz, 3. Utumuna.

Rast gelmek, 1. Çıkmak, 2. Dek gelmek, 3. Düş olmak, 4. İlekmek, 5. Öne gelmek, 6. Sataşı gelmek, 7. Sataşmak, 8. uşlanmak, 9. Tuşmak, 10. Tuş olmak, 11. Tuşuşmak, 12. Uçramak, 13. Uçuramak, uçuraşmak, 14. Yamaçlamak.

Rast getirmek, 1. Uğratmak, 2. Uğratmak.

Raşan, 1. Ditreyik, 2. Titrek, 3. Titreyik, 4. Ürkek, ürken.

Raşe, 1. Bezik, bezkek, 2. Titreme, titreyiş, 3. Ürküntü, ürrkme, 4. Ürperme.

Raşedar, 1. Sarsak, 2. Titreyen, titrek, 3. Ürken, ürkek.

Raşedar olmak, 1. Kaltıramak, 2. Titremek, 3. Ürpermek .

Rat (Raıt), 1. Gök gürlemesi, 2.

Ratbü yabis, 1. Kurak, yaşak, 2. Yaş kuru.

Râtıb, 1. Islak, 2. Kara sulak, Kara suluk, 2. Yaş 3. Yeşil.

Ratıb kalmak, 1. Islatmak, 2. Yaşartmak.

Ratıb olmak, Çilemek.

Rauf, 1. Acıyan, 2. Esirgeyici.

Rayet, 1. Baydak, 2. Bayrak, 3. 3. Sancak, 4. Tuğ.

Rayiç, 1. Geçen, 2. Geçer akça, 3. Sürümlü.

Rayiç olmak,, Geçmek.

Rayiha 1. Bur (İyi koku man.) 2. İğ, 3. Koku.

Rayiha neşretmek, 1. Kokmak, 2. Puramak.

Raz, 1. Gizli, 2. Hen, 3. Saklı.

Razı, 1. Ongan (Memnun, mesut man.) 2. Tatı.

Razı olmak, Bayarlamak, 2. Bayıvermek, 3. Baymak, 4. Kanmak, 5. Kınmak, 6. Onamak (Kabul, tasvib man.) 7. Tarlanmak, 8. Ündemek, ünemek.

Rebap, 1. Ik, 2. ıklığ, 3. ıklık, 4. Kobuz, 5. Kopuz, 6. Oğluk.

Rebi, 1. İlkyaz, 2. Yay (Orhon âbidelerinde yay= yaz, yaz: İlk - bahar man.) 3. Yaz ağzı, 4. Yaz başı.

Rebiyeli, Öndün yeli.

Recfe, 1. Sarsılma, 2. Yer deprenmesi.

Recfelenmek, 1. Sarsılmak, 2. Teprenmek.

Recm, 1. Sağma, 2. Sürükme, 3. Taşlama.

Recmetmek, 1. Taşa tutmak, 2. Taşlamak.

Recül, 1. Er, 2. Eren, 3. Erkek.

Rücüliyet, 1. Erenlik, 2. Erkeklik, 3. Erlik.

Reçine, 1. Akındırık, 2. Kasmuk. kasmul, 3. Sakız, ağaç sakızı.

Redaet, 1. Alçaklık, 2. Azgınlık 3. Kötülük.

Redaetli (Redi), 1. Alçak, 2. Bayağı, 3. Kötü, 4. Yatlı.

Redif, 1. Ardıl (Arttan gelen man, 2. Arkadan gelen, 3. Bingeşi, 4. Sonradan gelen.

Ref (etmek) 1İrmak (Deftetmek man, 2. İkitmek, 3. Kaldırmak, 4. Götürmek, 5. Yukarı çıkarmak, 6. Yukarı götürmek, 7. Yüceltmek, 8. Yükseltmek, 9. Yüceltmek.

Refi sada, Urılma.

Refah, 1. Açığ, 2. Bolluk, 3. Dirlik, 4. Dirlik genliği, 5. Genlik, genişlik, 6. Gönçlük, 7. Göneçlik, 8. Gönenme, 9. Kolaylık, yaşayış kolaylığı, 10. Onma.

Refah bulmak, 1. Bayımak, 2. Gönenmek.

Refakat, 1. Arkadaşlık, 2. Yol - daşlık.

Refakat etmek, 1. İyermk, 2. Kanattaşmak.

Refet, 1. Acıma, 2. Esirgeme.

Refik, 1. Arkadaş, 2. Ayak .

Reha bulmak, Kurtulmak.

Rehayab, Kurtulan, kurtulmuş.

Rehavet, 1. Çaynağ, 2. Gevşeklik, 3. Sölpüklük, 4. Tembellik, 5. Uyuşukluk, 6. Üşengenlik,, 7. Yoğum.

Rehavete uğramak, 1. Evsemek, 2. Geğşeklemek, 3. Gevşemek, 4. Uyuşmak.

Rehavetkâr, 1. Salpı, 2. Sölpjk, 3. Sülkü, 4. Sünepe.

Rehber, 1. Başçı (Reis man.)

2. Belet(Reis "şef,, man.) 3. Kılavuz, kulağuz, 4. Kösem, 5. Öncel, öncül, 6. Öndeş, öneş, 7. Sağdıç, 8. Yedekçi, 9. Yerçi, 10. Yol eri, 11. Yol gösteren, yol gösterici.

Rehberlik, 1. Kılavuzluk, 2. Öngülük.

Rehberlik etmek, 1. Başkarmak, 2. Kılavuzlamak, 3. Öne düşmek, 4. Önürtmek, 5, Yerçilemek, 6. Yol göstermek, 7. Yöntermek.

Rehgüzar, 1. Ayak altı, 2. Geçit, 3. Yol uğrağı.

Rehine, 1. Öndül, 2. Tutu.

Renh (Rehin), 1. Öndül, 2. Saklav, 3. Tutak, 4. Tutu, 5. Tutuğ, 6. utuşuk.

Rehzen, Yol kesen.

Rehzenlik etmek, 1. Yol kesmek, 2. Yol vurmak.

Reis, 1. Baş, 2. Başbuğ, 3. Başçı, 4. Başgan, 5. başlığ, 6. Ece, 7. Eğe, eye, 8. Öğe ("Tiğin,, den sonraki derecede bulunan reis man.) 9. Uluğ (Büyük man.)

Rekabet, 1. Eşirgenme, 2. Kandöşlik, 3. Kıskançlık (Haset ve gıpta man. da), 4. Önegülük.

Rekabet etmek, 1. Kıskanmak, 2. Önürdeşmek, 3. Ötkenmek.

Rekâket, 1. Kekeçlik, 2. Kekemelik, 3. Pepelik, pepemelik, 4. Tutukluk.

Rekâketli (Rekik), 1. Ağın, 2. Bıdık, 3 Birtek Kekeme, 5. Pepe pepeme, 6. Tutuk.

Rekz (etmek), 1. Dikmek, 2. Kakmak, 3. Kurmak, 4. Saplamak.

Remak, 1. Az, 2. Kiciğ.

Remak kalmak, 1. Az kalmak, 2. Yazmak ("Düşeyazmak,,)

Remat, Kül.

Remmal, 1. Bakıcı, 2. Baknı, 3 Kumcu.

Remy (etmek), Atmak.

Remz, 1. İm, İm, 2. İrü.

Rencide, 1. Gücenik, (rencide hat(r man.) 2. İncinmiş, 3. Kırılmış.

Rencide etmek, 1. Gücendirmek 2. İncitmek, 3. Kırmak, 4. Kocundurmak.

Rençber, 1. Belci (Bel, çapa işlerinde çalışan man.) 2. Çömrü, 3. Gündelikçi, 4. Ekinci (Çiftçi man.) 5. ırgadı, 6. Kirici, 7. Tarığcı (Ziraatte çalışan rençber man), 8. Tarıkçı (Ziraatte çalışan rençber man,)

Rende, 1. Aykırı (Mutbak rendesi man.) 2. Işkı, 3. Üşki, 4. Yongaç.

Renk, 1. Başgu, 2. Beniz (Yüzün rengi man.) 3. Bet (Daha çok "yüz,, man.) 4. Boya, 5. Çevük, 6. En, 7. Kırtış, 8. Ön. 9. Ton (Asıl elbise man. Atların rengine de derler.) 10. Tüs, 11. Yenk.

Rengârenk, 1. Alaca, alaca bulaca, 2. Alacalı, alacalı bulacalı, 3, Cilçapar, 4. Yanar döner.

Renk atmak, 1. Bezikmek, 2. Solmak.

Res, 1. Baş, 2. Tepe, 3. Uç.

3. İçlilik, 4. İncelik, 5. Yufkalık, yufkalığı.

Rint, 1. Babacan, 2. Bolbak (Asıl başı açık man.) 3. Boyunduruk.

Ripka, 1. Boyunsa, 2. İlmik.

Risale, Cönk (Halk şairlerine mahsus şiir mecmuası man.)

Risalet, 1. Elçilik, 2. Sav, 3. Yalavaçlık., 4. Yumuşlama.

Ser rişte, İp ucu.

Rivayet, Anlatış, 2. Deyiş.

Riya, 1. Aldağuçluk, 2. Ap, 3. Aşgançu (Tabasbus, temellûk man.) 4. İki yüzlülük, 5. Yalandan gösteriş.

Riyakâr, 1. Alavuz, 2. İki yüzlü, 3. Sinsi.

Riyakârlık etmek, Yüze gülmek.

Riyaset, 1. Aatağalık, 2. Başlık, 3. Başlılık, 4. Boş olma, 5. Paşlık.

Riyaset etmek, 1. Başlamak, 2. Baş almak, 3. Paşkarmak, 4. Paşlamak, 5. Paştamak, 6. Yasak.

Riyasete intihab etmek, Paşır katmak.

Rizet (etmek), Katığlanmak.

Rize, 1. Kırıntı, 2. Öygen, 3. Saçıntı. 4. Uvuş.

Romatizma, -. Kengi, 2. Kevgi, 3. Kuyan, 4. Yel.

Rospu, Ersek.

Rovelver, 1. Altatar (Altıatar), 2. Altı patlar, 3. Döner.

Ruam (Hayvan hastalığı), 1. Donucu, 2. Kara tahın, 3. Sakağ, 4. Sakavı,

Ruberu Yüz yüze.

Rubu, 1. Dörtte bir, 2. Yosal.

Ruh, 1. Can, 2. Diril, 3. Kut, 4. Öz konuğ, 5. Süne, 6. Sür, 7. Tın, 8. Tin, 9. Üzüt.

Ruhanî reis, 1. Tudum, 2. Tuyun.

Ruhsar, 1. Duluk, 2. Tulun, 3. Yanak.

Ruhsat, 1. Bar, 2. İrk, (Kudret, hürriyet man.) .

Ruşen, 1. Aydın, aydınlık, 2. Parlak.

Rutubet, 1. Çisen, 2. Gönen. 3. Islaklık, 4. Kurlak, 5. Ölkük, 6. Sul, 7. Sunak, 8. Yaşarak, 9. Yaşlık.

Rutubetlendirmek, 1. Islatmak, 2. Ülütmek.

Rutubetlenmek, 1.Islanmak, 2. Sukmak, 3. Yaşlanmak, yaşlaşmak.

Rutubetli , 1 . Çili gün 2. Islak, 3. Kobak, 4. Kuraklık, 5. Yaş.

Ruya, 1. Düş, 2. Tül.

Ruya görmek, 1. Düş görmek, 2. Düşlemek.

Ruy, Yüz.

Ruyu zemin, Yer yüzü.

Ruz, Gün.

Ruzu hızır, 1. Eğirce, 2. Eğrilce.

Ruzu kasım, Katım günü.

Rububiyet, Tanrılık.

Rücu, 1. Cayış, cayma, 2. Dönüş, dönme, sözünden dönme, 3.

Geri dönme, 4. Kayrılgı, 5. Kayıt - ma, 6. Sözünü geri alma.

Rücu etmek, 1. Caymak, 2. Evrülmek, 3. Geri değmek, 4. Geri dönmek, geryie dönmek, 5. İzine dönmek, 6. Kayıtmak, 7. Sözün - den dönmek, 8. Sözünü geri al - mak.

Rüçhan, 1. Üstünlük, üstün ol - mak, 2. Yeğlik.

Rükû, 1. Başırma, 2. Bükülme, 3. Eğilme, iyilme, 4. Yükün, 5. Yükünç, 6. Yükünme.

Rükûb, Binme.

Rükûb etmek, Binmek.

Rükûba mahsus, Binek.

Rükûd , Rükûdet, 1. Dundu (Hayvanın sıcaktan dumanlı bir durgunluk hasıl etmesi), 2. Dur - gunluk, durulma.

Rüsuh, 1. Alışkanlık, 2. Bece - rik, 3. El uzluğu.

Rüsum, 1. Alban, 2. Bigü, brigü 3. Kalan, 4. Salgın, salgun.

Rüsumat, Baç.

Rüsumat memuru, 1. Kalançı, 2. Saya.

Rüsub, 1. Çorku, 2. Çökük, 3. çökel,, 4. çökelek (Peynir için), 5. Çökül, 6. Çöküntü, 7. Kayır (Nehirlerin getirdiği rüsub man.) 8. Sırkıntı, 9. Telve (Kahve fıncanının dibinde teressüp eden man.) 10. Tink, 11. Tortu.

Rüsvay (Olmak), 1. Dile düş - mek, 2. Dillenmek, 3. Kurlanmak.

Rüşeym, Çüçük.

Rüşt, 1. Doğru düşünme, doğru yolda gitme, doğru yolu bulma, 2. Erişme, 3. Könü, 4. Us.

Rüşvet, 1. Alça, 2. Berim, 3. Çaldırgat, 4. Gevik.

Rüşvet vermek, 1. Orunçlamak, 2. Tikülemek.

Rütbe, 1. Aşam, (Sınıf, mertebe man. da), 2. Basamak, 3. Kur (Derece, mertebe, sıra man.) 4. Sıra.

Rüyet, 1. Bakma, 2. Çevirme (İdare man.) 3. Görme, görüş.

Rüyet etmek, 1. Bakmak, 2. Görmek.

Rüzgâr, 1. Cil, 2. Esen, 3. Eser, 4. Esirgen, esgün, 5. Esinti, 6. Esiş, 7. Eskin, 8. Savurkaç, 9. Yel, 10. Yil.

Rüzgârlı, 1. Yel alan, 2. Yele - kin,.

Rüzgârlı tipi, Boran (Yağmurveya karlı rüzgâr man.)

Rüzgâr uğrağı, Yelin.

S

Saadet, 1. Araz, 2. Buyan, 3. Dirlik, dirlik genliği, 4. Gönenç, 5. Gün, 6. Irıs, 7. Kut, 8. Kutluluk, 9. Mut, 10. Mutluluk, 11. Olcay, 12. Ongunluk, 13. Uğur, 14. Ul - cay, 15. Uras, 16. Uraz, 17. Yum.

Saadete nail olmak, Gönenmek.

Saadetli,, 1. Kutlu, Kutluğ 2. Mutlu, 3. Ongun, 4. Uğurlu 5. Uraslu, 6. Yumlu.

Resümal, 1. Ana, 2. Ana borç.

Resanet, 1. Berlik, 2. Dayanık, 3. Dayanıklık, 4. Sağlamlık.

Resas, 1. Kalay, 2. Kurşun.

Resm (Resim, tasvir man.), 1. Anağu (Hatırlatmaya yaraması bakımından resim man.) 2. Angı, 3. Angu, 4. Benzer (Şebih man.) 5. Okşaş, ohşaş (Bir şeyin benzeri man.) 6. Sın (Mücessem suret man.), 7. Sizik, 8. Som, 9. Yan - zak.

Resmetmek, 1. Bediz etmek, 2. Çizmek, 3. Sızmak, 4. Simek.

Resm (Merasim man.) 1. Alay, 2. Ayin, 3. Çeri (Başka lûgatlerde asker man.) 4. Ertüt , 5. Tasım (Başka lûgatlerde tahmin, tasavvur man.)

Resmi geçit, 1. Geçti, 2. San görme (Sayısını görüp yoklama man.)

Resmi küşad, 1. Açma, 2. Alkama.

Resmi tazim, 1. Olcaş, 2. Ol - çaşma, 3. Üykünme.

Resm (Vergi man), 1. Alım, 2. Alış, 3. Baç, 4. Basık, 4. Salgın, 5. Vergi, 6. Virgü.

Resmî, 1. Beğlik, 2. Türelik.

Resmî emirname, 1. Buyurtu, 2. Buyrultu, 3. Yarlık.

Resmî makam, Ellik, illik.

Ressam, 1. Bedizçi, 2. Sezikçi..

Resul, 1. Arkış (Messager man.) 2. Elçi (Sefir man.), 3. Savcı, savçı, 4. Yalavaç.

Reşaşe, 1. Çilenti, 2. Çisenti, 3. Serpinti.

Reşaşelendirmek, Börökmek, bürükmek.

Reşat, 1. Doğruluk, 2. Erginlik.

Reşha, 1. Çözlen, 2. Sızıntı, 3. Terlemek, 4. Yaşlık.

Reşid, 1. Er, eren, 2. Ergin, 3. Unat.

Reşk, 1. İrdeme, 2. Kıskanma.

Red, 1. Abama, 2. Almayış, almama, 3. Beğenmeyiş, beğenme - mezlik, 4. Geri çevirme, geri ver - me, 5. İtip öteye atma, 6. Tanım - ma.

Reddetmek, 1. Abamak, 2. At - mak (Geri çevirmek, alınmak, itip öteye atmak man.) 3. Çevirmek (Geri çevirmek man.) 4. Çürüt - mek (Cerh, iptal man.) 5. Katar - mak, 6. Kaytarmak, 8. Kısırgan - mak. 9. Tanımamak,

Revaç, 1. Geçerlik, 2. Ötüm, 3. Sürüm.

Revaç bulmak, 1. Aranmak, 2. Sürülmek, 3. Ütmek.

Revaçlı, 1. Geçer, 2. Ötümlü, 3. Sürümlü.

Revacı ihlâl etmek, Körletmek.

Revaçlı olmak, Satılmak.

Revaçsız, 1. Geçmez, 2. Sürüm-süz.

Revan, 1. Akan, 2. Akar, 3. Gi - den, 4. Yola yönelmiş, 5. Yürü - yen, yürüyüp giden.

Revan olmak, 1. Akmak, 2. Git mek, 3. Yürümek.

Reviş, 1. Gidiş, 2. Yürüyüş.

Revnak, 1. Biğiz (Fransızca

éclat, splendeur man.) 2. Güzellik, 3. Parlak, 4. Yarka, 5. Yarkın.

Revzen, 1. Baca, 2. Delik, 3. Gözenek, 4. Serpenek.

Rey, 1. av, 2. Düşünce, 3. Öğüt, övüt, öyüt, 4. Saygın, saygun, 5. Ses.

Rey beyan etmek 1. Cavlatmak, 2. [illegible]es vermek.

Reyel'ayn, 1. Göz göre, göz gö[illegible] göre, 2. Gözü ile.

Rezalet, 1. 1. Alçaklık, 2. Aşağılık, 3. Bayağılık, 4. Utanacak,

Rezil, 1. Alçak, 2. Aşağı, aşağılık, 3. Bayağı.

Rıfk, 1. Tatlılık, 2. Uzluk, 3. Yavaşlık, 4. Yumuşaklık.

Rıhlet (Rihlet), 1. Göç, 2. Ölüm.

Rihlet etmek, 1. Alkınmak, 2. Göçmek, 3. Ölmek.

Rıza, 1. Erem, 2. İstek, 3. Tatılık.

Rıza göstermek, 1. Eslemek, 2. Gönlü olmak, 3. namak, 4. Unamak.

Rızk, 1. Azık, 2. Doygu, 3. Gün[illegible]. Ülüş (Hisse, pay, kısmet [illegible]. Yemlik, 6. Yeyim, 7. Yiy[illegible]

Riayet, 1. Ağırlama, 2. Gözetme, 3. Gözezme, 4. Gözleme, 5. Gütme, 6. Saygı, 7. Saygın, Saygun, 8. Sayma.

Riayet etmek, 1. Ağırlamak, 2. Gözetmek, 3. Gütmek, 4. Oğulçamak, 5. Saklamak, 6. Saygı göstermek, 7. Saymak.

Ribâ, 1. Atrıklık, 2. Aslan Aslam, 3. Ösüm, 4. Yaramaz artık, yaramaz artukluk.

Ribh (Ribih), 1. Ası, assı, 2. Aslamlama, 3. Ütme.

Rica (reca), 1. Dileklik, 2. Dileme, 3. Dilev, 4. Umduma, 5. Umma, 6. Umu, 7. Yalvarma.

Ricacı, Umducu.

Rica etmek, 1. Dilemek, 2. İstemek, 3. Umanmak, 4. Umdumak, 5. Ummak, 6. Yalvarmak.

Rical, 1. Ağa, ağalar, 2. Başlığ, 3. Eren, 4. İlçi bilgeler, 5. İleri gelenler.

Ricat, 1. Ardın ardına gitme, 2. Aylaş, 3. Çekilim, 4. Geri dönme, geri dönüş, 5. Kayınta, 6. Kırılış (Askerin geri dönmesi man.)

Ricat etmek, 1. Çekilmek, 2. Dönmek, 3. Geri basmak, geri dönmek, 4. Kayıtmak, 5. Yüz geri etmek.

Ricat ettirmek, Kayıtarmak.

Ricl, Ayak.

Rida, 1. Börkü, 2. Bürgü, pürgü, 3. Erpi, 4. Örtü.

Rie, 1. Ak ciğer, 2. Altlık, 3. Öbke, öpke, 4. Öğgen öygen, 5. Öyken.

Rifat, 1. Yücelik, 2.(Yükseklik.

Rih, 1. Dökken (Meltem, yaz geceleri esen bir nevi rüzgâr man.) 2. Esen, 3. Esin (Tan yeli man.) 4. Yel.

Rikâp, Üzengi.

Rikkat, 1. Acıma, 2. Çiğerme,

Saat, 1. Çağ (Zaman devre man.) 2. Güngen, 3. Öy (Zaman man.) 4. Ucar, uçar.

Saba, 1. Esin, 2. Kürdek.

Sabah, 1. Er, 2. Erte, 3. İrte, 4. İrte gün, 5. Tan, 6. Tan üstü, 7. Yarın.

Sabaha kadar, Erteye değin.

Sabahlamak, 1. Ertelemek, 2. İrtelemek, 3. Tanlamak.

Sabahleyin, 1. İrte, 2. İrteleyin, 3. Tanla.

Sabahat, Güzellik.

Sabavet, 1. Çocukluk, 2. Çocukluk çağı, 3. Küçüklük, 4. Küçük yaş.

Sabık, 1. Baldırkı, 2. Eski 3. Geçen, geçenki, 4. Geçmiş, 5. İlki, 6. Önceki, 7. Önür.

Sabıkalı, Geçmişi olan.

Sabi, 1. çocuk, 2. Küçük, 3. Oğlan (Erkek sabi man.) 4. Yirdik.

Sabîh, 1. Gökçek, 2. Güzel.

Sabih, Yüzen, yüzer, yüzücü.

Sabit, 1. Ayrılmaz, ayrılmıyan 2. Bir yerde duran, 3. Dikilmiş, 4. Döşekli, 5. Duran, 6. Katığ, 7. Oturaklı, 8. Yer değiştirmez, 9. Yerinde duran.

Sabit kılmak, 1. Bekütmek, 2. Berkitmek, 3. Durdurmak.

Sabr, (Sabır), 1. Acıya danyanma (Tahammül man). 2. Bayma, 3. Bekleme, 4. Beklim. 5. Dayanık, 6. Döğümlük, 7. Döğüm, 8. Dövüm, 9. Döğümlük, 10. Katlanma, 11. Katlanış.

Sabırsız, 1. Evgin, ivgin, 2. Sok.

Sabırsızlanmak, 1. Incıkmak, 2. Kıpçalışmak, 3. Özelenmek,.

Sabırsızlık, 1. Çıdamsızlık, 2. Gicimik.

Sabretmek, 1. Beklemek, 2. Çıdamak, 3. Dayanmak, 4. Dışısmak, 5. Döymek, 6. Dözmek, 7. Güvmek, 8. Güymek, 9. Katlanmak, 10. Sarınmak, 11. Serinmek, 12. Sermek, 13. Sırınmak, 14. Tözmek.

Sabrı tükenmek, Gücü üzülmek.

Sacid, 1. Tüngütüklü, 2. Yere kapanan, 3. Yüz süren.

Sada, 1. Car, 2. Çağu, 3. Çav, 4. Din, tin, 5. İs, 6. Go, gö, gu, gü, 7. Kü, 8. Küy, 9. Ok, 10. Selen, 11. Ses, 12. Tavuş, 13. Uy, 14. Ün, 15. Yanırt, (Aksisavt man.) 16. Yanku (Aksisavt man.)

Sada aksetmek, 1. Gürlemek, 2. Yankulanmak, 3. Yankullanmak.

Sadayı hatif,, Geleci,

Sadaka, 1. İstengi, 2. Savkada, 3. Selbik, 4. Turtamak.

Sadakat, 1. Adaşlık, 2. Bağlılık (Sadıkane irtibat man.) 3. Körüğ, 4. Oka, 5. Önen.

Sadakatsız, 1. Ala (Mütelevvin man.) 2. Ökçesiz (Ökçesi yok, sebatsız man.)

Sadakat yemini, Çert.

Sade, 1. Ancak (Yalnız man.) 2. Birkiye (Yegâne man.) 3. Çıkla, 4. Düz, 5. Karışıksız, 6. Katıksız, 7. Salt, 8. Saltan, 9. Sayaca,

10. Yalın (Katmerli zıddı), 11. Yalnız.

Sadece, Tek.

Sadedil, 1. Bön, 2. Böngü, 3. Samsuk, 4. Uğuz.

Sadeyağ, 1. Bısığ, yağ, 2. Sağ yağ.

Sadık, 1. Ağar, 2. Bayık, 3. Bayrı, 4. Cön, 5. Çın, çin. 6. Doğru, 7. Gerçek, 8. Girçek, 9. Güni, 10. İnak, 11. Kirtü, 12. Köni, 13. Onğ, 14. Perinçek, 15. Sözünde duran, sözünü tutan (Sadıkulvait man.) 16. Toğrı, 17. Unan.

Sâdır, Çıkan.

Sâdır olmak, 1. Çıkmak, 2. Gelmek,.

Sadme, 1. Berilgennik, 2. Curum, 3. Çarpma, 4. Çatma, 5. Dokuş, tokuş, 6. Dokuşma, tokuşma, 7. Patlama (İnfilâk sadmesi man.) 8. Sarsma, sarsıntı, 9. Vurma.

Sadr, (Sadır, Göğüs man.) 1. Bağır, 2. Bavur, 3. Döş, 4. Göğüs, 5. Kökrek, 6. Ök, 7. Öp, 8. Öşün, 9. Sabar, 10. Yürek.

Sadr illeti, 1. Göğüs darlığı (Zıykı sadır man.) 2. Solunganlık.

Sadr (Sedir man.) 1. Baş, baş yer, 2. İleri, ileriki yer, 3. Ön, ön yer, 4. Öreçe, 5. Seke. 6. Seki, 7. Sekü, 8. Söykenç, 9. Tar, 10. Tör, 11. Tür, 12. Tüver, tüvür.

Saf (Temiz man.) 1. Arı, 2. Arığ, 3. Arık, 4. Arın, arun, 5. Arınık, 6. Arı sili, 7. aru, 8. Cık, 9. Cıkla, Çıkla, 10. Cip, Çip, 11. amçık, çımçık, 12. Duru, 13. Duruk, 14. İğrek, 15. Sadıksıs (Yk: Katıksız). 16. Kapşıgay, 17. Karıksız, 18. Katıksız, 19. Müldür, 20. Öyürtlenmek, 21 Sağ, 22. Saydam, 23. Siliğ, silkü, 24. Süzük, 25. Ürundulanmış.

Safderun, safdil, 1. Anara, 2. Anarat, 3. Bön, 4. Epesek, 5. Öğüz.

Saf hava, 1. Arı yil, 2. Ayaz.

Saf kalpli, Kengil.

Saf olmıyan, 1. Bulanık, 2. Karışık.

Saf, (Dizi man.), 1. Gerki, çerik (Saffı harb man.) 2. Çerge, 3. Çığdamışk, 4. Dizek, 5. Dizi, 6. Dizik, 7. Dizim, 8. Katar, 9. Kezik, 10. Kırım, 11. Kor (Yapılarda taş, tuğla, kerpiç ve saire sırası man.) 12. Koşum, kuşun, 13. Sıra, 14. Tizkin, 15. Yasal, 16. Yasav.

Safsaf, 1. Dizi dizi, 2. Katar katar, 3. Sıra sıra.

Safşiken, Sökmen.

Saf tutmak, 1. Çerkeşmek, 2. Dirkeşmek, 3. Dizilmek, 4. Düz durmak, 5. Düzünmek, 6. Koşun bağlamak, 7. Tişikmek, 8. Yaslamak, yasanmak.

Safa, 1. Eğlence, eğlenti, 2. Kot, 3. Mez, 4. Sevinç.

Saffet, Safvet), 1. Arılık, arığlık, arıklık, arınlık, 2. Duruluk, 3. Esenlik, 4. Sililik, Siliğlik.

Safh, 1. Bağışlama, 2. Bakmama, 3. Yüz çevirme.

Safha, Yüz.

Safiha, 1. Paslak, 2. Kat, 3. Yufka, 4. Yüz (Yassı ve düz yüz man.)

Safil, 1. Alçak, 2. Astın, 3. Aşağı, 4. Aşağılık, 5. Bayağı.

Safîr, 1. Iskarma, 2. Islık.

Safra, Öd.

Safralı, 1. Başı dönen, 2. Sarılığ.

Safsata, 1. Çamsırtma, 2. Saçma, saçma sapan.

Safsatacı, 1. Saçma, 2. Saçmalıyan, 3. Yamşırık.

Safsataya düşmek, 1. Çamsırtmak, 2. Saçmalamak.

Sagar, 1. Bardak, 2. Bart, 3. 3. Sağır, 4. Soğrak.

Sagîr, 1. Balaca, 2. Çocuk, 3. Kiççik, 4. Kiçi, 5. Kiçik, 6. Küçük, 7. Ufak.

Saha, 1. Açıklık, 2. Açık yer, 3. Alan, 4. Avlı, 5. Durum, 6. Düzlük, 7. Elen, 8. Manay, 9. Ortalık.

Sahai intişar, Yaylım.

Sahai vasia, 1. Yaban, (Ova man.) 2. Yazı (Ova man.)

Sahabet, 1. İtilik (Sahiplik man. 2. Kayırma (Himaye man) 3 Koruma (Himaye man.) 4. Ütün.

Sahabet etmek, 1. Benimsemek, 2. Cakatamak, 3. Kayırmak, 4. Korumak, 5. Üstüne almak.

Sahan, 1. Aş kabı (İçine yiyecek konan kba man.) 2. Kab, 3. Tabak, 4. Tapsi, 5. Tepsi.

Sahba, 1. Kızıl, 2. Sücu.

Sahî, 1. Ağı, 2. Ahı, 3. Akı, 4. Eli açık, 5. Eli bol, 6. Kocak, kocak (Daha çok babayiğit man.) 7. Munğan, 8. Paydak, 9. Selek, 10. Vergili,

Sahife, 1. Bet, (Bir şeyin yüzü, üst sathı man.) 2. Bit, 3. Sep, 4. Yağrız (Levha, yazı levhası man.) da.)

Sahi, 1. Bayık, 2. Cöp, 3. Çın, çin, 4. Doğru, 5. Esen (Sıhati yerinde man.) 6. Gerçek, 7. Girtten, 8. İçın, 9. İğsız, 10. İsen, 11. Kercek, 12. Kerti, 13. Kertis 14. Kirti, 15. Kirtü, 16. Mağat, 17. Onğ, 18. Puju, 19. Sağ, 20. Sağlam, 21. Toğrı, 22. Tüz, 23. Uşun.

Sahihan, Gerçekten.

Sahil, 1. Aran, 2. Çet, 3. Kını, 4. Kırağ, 5. Kırak, 6. Kıran, 7. kırığ, 8. kırıy, 9. Kıy, 10. kıyı, 11. Kuduğ, 12. Suvat, 13. Yaka, 14. Yalı.

Sahib, 1. Buyruk (Âmir, hâkim man.) 2. Eğe, eye, 3. Is, 4. Isı, ıssı, 5. İdi, 6. İğe, 7. İke, 8. İye, 9. Kavçun, 10. Oğun, 11. Yesi, 12. Yiğe.

Sahib çıkmak, 1. Benimsemek, 2. Kavzamak, 3. Kayırmak, 4. Yan çıkmak.

Sahibi devlet, İdikut.

Sahibi arazi, Çokay.

Sahibi fen, sahibi san'at, Erdem iyesi.

Sahir (Sihirden man), 1. Arbağcı, 2. Arpakçı, 3. Arkışçı, 4. Büğücü, büyücü, 5. Göz bağcı, 6.

Kam (Şaman rahib ve kâhini man.) 7. Kusnaçı, 8. Yatçı.

Sahir (Uykusuz man.) 1. Geceleri uyuyamıyan, 2. Uykusuz, 3. Uyumaz.

Sahk (Etmek), 1. Döğmek (Havanda); 2. Ezmek (Havanda) 3. Gençmek, gençimek, 4. Kırmak, 5. Mücükmek.

Sahra, 1. Balun, 2. Çöl, 3. Dala, 4. Kangıray, 5. Kırsas, 7. Ova, 8. Taş yer, 9. Yaban, 10. Yaban yazı, 11. Yalanğ, 12. Yazı, 13. Yazılık, 14. Yazı yer.

Sahre, 1. Çöğ, çöv, 2. Kaya, 3. Kaya yığını, 4. Taş, iri taş.

Sahrınç (sarnıç), 1. Büğet (Baraj man.) 2. Kuyu (Tevsi yolu ile), 3. Salak, 4. Suluk.

Saht, 1. Berk, 2. Çetin, 3. Güç, 4. Katağan, 5. Katı, 6. Pek, 7. Sert 8. Yalt.

Sahte, 1. Çamılşa, 2. Düzme, 3. Düzmece, 4. İğit, 5. Kaltağay, 6. Takma, 7. Uydurma, 8. Yalancı, 9. Yalancıktan, 10. Yalandan, 11. Yapma, 12, Yapmacık (Sahte ve câli tavşır ve hareket man.)

Sahtekâr, 1. Düzenci, 2. Düzmeci, 3. Uyduran, 4. Yalancı.

Sahtekârlık, Peke.

Sahte tavur, 1. Yapınış, 2. Yapmacık.

Sahtiyan, 1. Gön.

Sahur, 1. Dünne, 2. Erekmeği, 3. Ericek, 4. Erlik, 5. Ertelik, 6. İğrik, 7. İllik, 8. İrlik.

Sahv (Sahıv), 1. Ayıklık, 2. Ayıklış, 2. Ayılış, ayılma, 3. Serikme.

Sai (Postacı man.) 1. Arkış, 2. Çapar, 3. Çadırlı, 4. Koymat, 5. Savcı, 6. Tatar (Asıl uruk adıdır. Bir zamanlar postacılığı tatar atlıları yaptıklarından bu manaya da kullanılmıştır.) 7. Ulağ, 8. Ulak, 9. Yalavaçı, 10. Yeliçi, 11. Yolavuç, 12. Yüğurgen.

Sai (Sâyden man.)

Saika, 1. Çağın, çakın, 2. Gök odu, gök otu, 3. Yaşın, 4. Yıldırım.

Sail, 1. Devşirici, 2. Dilenci, 3. İstenci ,4. Kolçı, 5. Koldacı, 6. Kolgucı, 7. Kolgucu, 8. Surançık, 9. Umducu, 11. Umucu, 12. Uruncu.

Sair, 1. Başka, 2. Öbürü, öteki, 3. Özge.

Sair filmenam, 1. Mendeğek, 2. Ularçak, 3. Uykuda yürüyen, 4. Yarbıgu, yarbık, yarbıkçak,

Sâid, 1. Ağan, 2. Yukarı çıkan, 3. Yükselen.

Sak, 1. Ağaç özdeği, 2. Bacak, 3. Baldır, 4. İncik, 5. İncük, 6. Öz, özen, 7. Özdek, 8. Sap, 9. Sapak.

Saka, 1 Çendavul, çindavul, 2. Sucu, 3. Sutakçı, sutukçu.

Sakat, 1. Ağmanlı, 2. Bilenki, 3. Bozuk, 4. Codar, cudar, 5. Çalık, 6. Çarkıt, 7. çelpik, 8. Düşük, 9. avuç, 10. Kınçır, 11. Koruk, 12.

Kötürüm, 13. Küküm, 14. Macat, 15. Mamır, 16. Peçel, 17. Sağır, 18. Sökel, 19. Sökül, 20. Toğa, 21 Yanuz, 22. Yatlı.

Sakatlanma,, Sakat etmek, 1. Bertmek, 2. Bozmak, 3. İmgetmek.

Sakatlık, 1. Çört, çörtlük, 2. İk, yik (Hastalık, illet man.)

Sakatlanmak, İmgenmek.

Sakf, 1. Arastak, 2. Arıstak,, arıştak, 3. Çatı, 4. Dam, 5. Ev tübesi, 6. Köke, küke, 7. Örtme, 8. Örtmen, 9. Sivi, sivik, 10. Şibak, 11. aTrıs, 12. Tarus.

Sakıt, 1. Düşen, 2. Düşmüş, 3. Düşük (Cenini sakıt man.)

Saki, 1. Ayakçı, 2. Ayakşı, 3. İçki sunan, 4. Sağuçı, 5. Su dağıtan, 6. Su veren, 7. Sürücü, sürüğcü, 8. Üleştirmeç.

Sak'l, 1. Ağır, 2. Avur, 3. Batpan (Batman man. da) 4. Can sıkan, 5. Çirkin, 6. Erşin, 7. Kalın, 8. Kerenet, 9. Kobat, gobat, gubat (Kaba ve galiz man. 10. Sıkıntılı, 11. Sınrak, 12. Yoğun.

Sakil olmak, 1. Ağır gelmek, 2. Ağırmak, avurmak.

Sakim, Yanlış.

Sakin, 1. Abınık, 2. Algur, 3. Amal, 4. Amıl, 5. Amul, 6. amrak, 7. Basık, 8. Basınçak, 9. Basınkı, 10. Bayav, 11. Cın, 12 Cıvaş, 13. Dinç, 14. Diniz, 15. Dölek, 16. Duran, durgun, 17. Emül, 18. İnç, 19. İnçgülük, inçkülüğ, 20. Oturak (Mütekait man. da) 21. Oturan, oturur (Sükna edinmiş man.) 22. Oynamaz (Gayrimüteharrik man.) 23 Sılı, 24. Suh, 25. Sük, 26. Tek, 27. Testiğ, 28. Tıbık, 29. Tınç, tınk, 31. Tınş, 32 Tinç, 34 ultak, 35. Umul, 36. Uslu, 37. Yabaş, 38. Yavaş, (Asude, hareketsiz, gayri müteharirk, mukim, rakit, rahat, halim, sabit.)

Sakin olmak, 1. Amrılturmak, 2. Dincelmek, 3. Dinmek 4. Dölenmek, 5. Kösülmek, 6. Oturmak, 7. Oturuşmak, 8. Seğnimek, seknimek, 9. Sozalmak, 10. Tek durmak, 11. Tınmak, 12. Tohtamak, 13. Uçmak, 14. Uyunmak, 15. Yavaşımak.

Sakip, 1. Delen, delici, 2. Delip geçen, 3. Parlak, 4. Yaşnağlı.

Sakit, 1. Efsem, 2. Epsem, 3. Epsim, 4. Ses çıkarmıyan, 5. Sessiz, 6. Susan, 7. Susmuş.

Sakit kalmak, 1. Dımmak, 2. Susmak, 3. ınmak.

Sâl, Yıl.

Saldide, salhurde, 1. Ece, 2. Eprik, 3. Geçkin, 4. Kocamış kocalmış, 5. Yaşlı, 6. Yılcalmış.

Salâbet, 1. Dayanık, dayanıklılık, dayanma, 2. Kadık, 3. Katılık, 4. Peklik, 5. Sağlamlık,, (Metanet, sebat, mukavemet.)

Salâbet kesbetmek,, 1. Katmak, 2. Katılaşmak, .3 Korcamak, 4. Sağlamlaşmak.

Salâbetli, 1. Dayanıklı(Mukavim., mütehammil man.) 2. Katı, (Sert, sulp man.) 3. Koçak (Me-

tin, cesur man.)

Salâh, 1. Arıç, arınç, 2. Enç - lik, 3. İriç, irinç, iris, 4. İyilik, 5. Ongur, onur (Şifa man. da).

Salâh bulmak, 1. Dincelmek, 2. Dölenmek, döleşmek, 3. İyileşmek 4. Onulmak, 5. Onmak.

Salâhiyet, 1. Elinden gelirlik, elinden gelme, 2. Karışabilmek, yapabilmek, 3. Söl, 4. Yetkilik.

Salât, 1. Yükünç (Rükû, sücut, hürmetle eğilme man.) 2. Yüvün - ce.

Salhane (Selhane), 1. Kanara, 2. Soğım.

Sâlif, 1. Eski, 2. Geçen, geçmiş, 3. İlki, 4. Önürdücü (Sabık, mezkûr.)

Salih, 1. Eği, 2. Etkü, 3. Ey, 4. Eygi, 5. eyi, iyi, 6. Ezgü, 7. İzgi, izgü, 8. nat, 9. Uz, 10. Yarar, ya - raşır, yakışır.

Salik, 1. Girmiş, 2. Sapmış.

Salim, 1. Bütev (Tam, tamam man.) 2. Diniz, (Selim, halim, sa - kin man.) 3. Enç, 4. Esen, 5. İğ - siz, 6. İsen, 7. Kadık (Metîn, mu - kavim man.) 8. Sağ, 9. Sağlam.

Salon, 1. Baş oda, 2. Büyük oda 3. Koğuş, 4. Odak.

Salp, Asma.

Salbetmek, 1. Asmak, 2. İpe çekmek.

Salsal, 1. Balçık, 2. Çamur, lüleci çamuru, 3. Garcm.

Saltanat, 1. Erk, (Kuvvet, kudret man.) 2. Kanlık (Hanlık, ha - kanlık man.)

Saltanat sürmek, 1. Başkarmak, 2. Bilemek, 3. Erklenmek, 4. İlenmek, 5. Kannamak, 6. Olarmak, 7. Paşkarmak.

Salyane, 1. Algut, 2. Salgın, 3. Vergi, 4. Yıllık.

Salyangoz, 1. Elbiz, ilbiz, 2. Hilez, 3. Kabuklu böcek, 4. Koklan kırı, 5. Sümüklü böcek.

Sam, (Rüzgâr), 1. Isı yel, isi yel, 2. Sanğ.

Sami, 1. Dinliyen, dinleyici, 2. İşiden işidici.

Samia, 1. Eşidüt, 2. İşitme, işi - diş, 3. İşitme duygusu.

Samim, 1. Göbek, 2. İç, 3. Orta.

Samimî, 1. Candan, 2. Çikezinci, 3. Dosdoğru, 4. Gerçekten, 5. Gönülden, 6. İçten, 7. Karacı (Samimî adam man.) 8. Kerti, 9. Kertiş, 10. Kirtü, 11. Köni, 12. Yürekten, yüreğin içinden.

Samit, 1. Sessiz, ses çıkarmaz, 2. Susan, 3. Şuk turuğlu.

Samt, 1. Dilsizlik, 2. Epsemlik, 3. Susma.

Samur, 1. İteğin, 2. Kiş, 3. Samur, 4. Sansar, savsar, 5. Teyin.

Samut, 1. Az söyler, 2. Bileng, 3. Dilsiz, 4. Epsem, 5. Sessiz, 6. Susmuş.

Sana't, 1. Düzme, 2. Düzüm, 3. Epik, 4. Erdem (Hirfet, san'at meharet, liyakat, fazilet man.) 5. İş, 6. Oran, 7. Uran, 8. Ustalık.

San'atkâr, 1. Düzücü, 2. Epikli 3 .Erdemli, 4. Usta, 5. Uvarıcı, 6. Uz.

San'at eseri, Erdeni, 2. Erdini, 3. Uz işi.

Sandalye, 1. Köten, 2. Kütmen. 3. Ortaç, 4. Oturacak, 5. oturgaç, 6. oturkaç, 7. Sece, 8. Seki, 9. Sekmen, 10. Sökü.

Sandık, 1. Arca, erce (Çuval, torba, sandık man.) 2. Kabarcak, 3. Kabarcık, 4. Kabırcak, 5. Kapsa, 6. kayırçak, 7. Tutma, 8 Ükek.

Sandviç, 1. Düremeç, dürmiç, dürüm.

Sanem, 1. Abak, 2. Balman, belmen, 3. Burhan, burkan, 4. Korçak, kurçvak (Suret, nigâr, resim, endam, salip man.) 5. Sın (Suret, heykel man.). 6. Tös (Ölmüş şamanların ruhuna temsil eden tılsım man.)

Sani (Yaratan man.), 1. İşliyen, 2. Yapan, yapıcı, 3. Yaradan, yaratan (Halik, mucit, mübdi).

Sani (İkinci man.), 1. İkinci, 2. İkinçi, 3. İkindi.

Saniyen, İkinci olarak.

Sania, 1. Düzen, 2. Uydurma, 3. Yalan.

Sanik, 1. Doğaç, toğaç, toğaş, 2. Doğan, doğmuş, 3. Düşünmeden bulunan, 4. Yörenç.

Sanih olmak, 1. Dammak, 2. Doğmak, içe doğmak, 3. Tammak, 4. Yörenmek.

Sâp, 1. Berk, 2. Çetin, 3. Güç, 4. Kadır, 5. Künç, 6. Paçarız, 7. Sarp, 8. Zor.

Sâr, 1. Öcüt, 2. Öç.

Sara, 1. Tutar, 2. Tutarak, Tutarga, 4. Tutarık, 5. Tutarlık, 6. Tutkak.

Saralı, 1, Çalgın, çalık, 2. Tutaraklı, 4. Uçuklu.

Saraç, Eğerci.

Sarahat, Açıklık.

Sarahaten, 1. Açık, açık, açıkça 2. Açıktan, açıktan açığa.

Saray. 7. Karşı, 2. Köşk, 4. Ordu, 4. Saray, 5. Tirge, 6. Tohana, 7. Yacın.

Saraylı, Sayıt.

Sarf (etmek), 1. Saygamak, 2. Saypamak, 3. Sürmek, 4. Tüketmek.

Sarfınazar, (etmek), 1. Bıçıkmak, 2. Boşlamak, 3. Caymak, 4. Dönmek, 5. El çekmek, 6. El üzmek, 7. Geçmek, 8. Göz çevirmek, 9. Göz döndürmek, 10. Gözden uzaklaştırmak, 11. Göz savuşturmak.

Sarfı zihnetmek, 1. Düşünmek, 2. Emenmek,

Sarfiyat, Sayagalu.

Sari, 1. Bulaşan, bulaşıcı, 2. Bulaşık, 3. Gçen, geçici, 4. Kıran, 5. Kırgın, 6. Kiğen, kiken, 7. Ölet, 8. Ölüt, 9. Salgın, 10. Tumu, 11. Ület, 12. Ülez, 13. Yal,

Sarih, 1. Açık, 2. Aydın, 3. Bayık.

Sarik, 1. Arakçı, 2. Çalan, çalıcı, 3. Eli çakır, 4. Eli uzun (mec.), 5. Hırsız, 6. Karakçı, 7. Oğru, 8. Oğur, 9. Uğru, 10. Uru, 11. Yeğe.

Sârım, 1. Kesici, 2. Keskin, 3. Kesikli.

Sarraf, Kırımcı.

Sarsar, 1. Boran, 2. Boğanak, 3. Dağal, 4. Hamaz.

Sât, 1. ut, kutluluk, 2. Uğur.

Sath (Satıh), 1. Dış, 2. Döşe - me, 3. Döşenti, 4. Endek, 5. Keh, 6. Kırdış, 7. Kirtiş, 8. Öcek, 9. Örtmen, 10. Surt, 11. Ül, 12. Üst, 13. Üzer, 14. Tam, 15. Tam üstü, 16. Tara yer, tere yer, 17. Yüz.

Sathı balâ, Kırtış.

Sathı mail, 1. Akaba, 2. Aklam, 3. Aklan, 4. Argaç, 5. Azgaç, 6. Bayır, 7. Kayak, 8. Kaykaç, 9. Kudu, 10. Söyke, 11. Yaltı, 12. Ya - nal, 13. Yelke.

Sathî, 1. Kovalak, 2. Soya, 3. Üstünkörü, 4. Yuka, 5. Yüzlek.

Satr (Satır), 1. Çizek, 2. Çizgi, 3. çizit, 4. Dizek, dizi, 5. Sıra, 6. Yazı sırası, 7. Yol.

Satvet, 1. Atılış, 2. Sıçrama.

Satvetli, 1. Böklü , 2. Eğe, 3. Erkliğ.

Savab, Doğru doğruluk.

Savlet, 1. Atılış, 2. Baskın, 3. apın, 4. İlgar, 5. Kaçut 6. Saldırış, 7. Teğiş 8. Yürüyüş, .

Savlet etmek, 1. Atılmak, üstüne atılmak, 2. Dökelmek, 3. Çap - mak, 4. İlgamak, 5. Ovlamak. 6. Saldırmak, 7. Yürümek, üstüne yürümek.

Savm, 1. Deksüz durmaklığ, 2. Eme gül, eme gülü, 3. Oruç.

Savt, 1. Çav, 2. Selen, 3. Ses, 4. Ün.

Sây, 1. aba, 2. Çabalayış, 3. Çaldırına. 4. çalışma, 5. Davranma, 6. Depreşme, 7. Dürüşme, 8. Dü - rüşüş, 9. Emek, 10. İmek, imkek, 11. İş, işgüç.

Sâyetmek, 1. Çabalamk, 2. Ça - lışmak, 3. apınmak, 4. Dürüşmek, 5. Emek vermek, 6. İşlemek, 7. İtişlemek, 8. Kanıkmak,, 9. Kaz - ganmak, 10. Özenmek.

Saye, 1. Dalda, dulda, dulga, 2. Gölge, 3. Güzey, kuzey, 4. Kö - leğe, 5. Kölge.

Sayeban, 1. Alacık, alacak (çadır man.) 2. Gölgelik, 3. Şögür,

Sayf, 1. Yay, 2. Yaz.

Sayfiye, 1. Yay evi, 2. Yayla, 3. Yaylağ, yaylak, 4. Yazılcan, 5. Yazlak, 6. Yazlık.

Sayfiyeye çıkmak, Yaylamak.

Sayha, 1. Anrama, 2. Bağırış, bağırma, 3. Çağırgan, 4. Çığırma, 5. çığlık, 6. Haykır, 7. Haykırış, 8. Ün, 9. Yaygara.

Sayha etmek, 1. Bağırmak, 2. Bakırmak, 3. ağırmak, bağırıp çağırmak, 4. Çığırmak, 5. Haykır - mak, 6. Kükremek.

Sayis (Seyis), 1. Atakçı, 2. At oğlanı.

Sayruret, 1. Edilme, ediliş, 2. Kılınma, kılınış, 3. Olma, oluş.

Sayt, 1. Av, 2. Avlagu, 3. Sunar.

Saydetmek, 1. Avlamak, 2. Av - lanmak.

Sayd mahalli, 1. Avlak, 2. Kuşlak, 3. Önezek.

Saydı mahî, Balık avı.

Savyan, 1. Çağırga, 2. Gemir -

tik, 3. Saçak.

Sayyat, 1. Avcı, 2. Açıl.

Sayyat kulübesi, 1. Evsim, ev - sin, 2. Öneze (Avcıların tarassut yeri man.)

Saz, 1. Bağlama, 2. Cura, 3. Çalgı, çalgı takımı, 4. Çöğür, 5. çökür, 6. çövüt, 7. çükür, 8. Kopuz, kubuz.

Saz şairi, 1. Bahşı, 2. Yrav.

Sazende, 1. Bahşı, 2. çalıcı, 3. Çalgıcı, 4. Yırağu.

Sebat, 1. Bolum, 2. Çıdam, 3. Dayanış (Mukavemet man.), 4. Duruş, (İstikrar man.) 5. Sıdal, 6. Tayanık, dayanık, 7. Toçılık, 8. Tzelik, 9. turak. 10, Uruş.

Sebat etmek, 1. Çıdamak, 2. Çökeliklenmek, 3. Dayanmak, 4. Direnmek, direşmek, 5. Durmak, 6. Duruşmak, 7. Sermek, serinmek, 8. Sözünde durmak, sözünü tutmak, 9. Tilgürmek, 10. Toktamak, 11. Tözmek, 12. Uşremek, 13. Yerinde durmak, yerinden oynama - mak.

Sebatkâr, 1. Çıdamlı, 2. Dayanıklı, 3. Kıngır.

Sebatkâr olmak, Kalşaymak..

Sebatsız 1. Ağlak, 2. Çeltek, 3. Çıdamsız, 4. Dönek, 5. Erbem, 6. Kaypak, 7. Ornağsız, 8. Oynak, 9. Yelfirik, 10. Yelkoz, 11. Yeltek, 12. Yersekçi.

Sebeb, 1. Ep, ip, eyp, 2. Sıltav, 3 Sonduk, 4. Tıltağ, 5. Törelik, 6. Uç, 7. Yol, 8. Yüz.

Sebebiyle, 1. Dolayı,... den dolayı, 2. İçin, 3. Öçürlü, 4. Öçürü, 5. Ötkeri, 6. Ötürü ...den ötürü, 7. Ucundan, 8. Üçün.

Sebebsiz, 1. Tosun, 2. Ucurlu.

Ne sebepten, Niçin.

Sebze, 1. Göğlük, 2. Göğeri , 3. Göveri, 4. Göverti, 5. Göyeri, 6. Kavla, 7. Yaş, 8. Yuş, 9. Yeşillik.

Secde, 1. Baş koma, 2. Yüknü, 3. Yükünç.

Secde etmek, 1. Alnı yere gelmek, 2. Baş urmak, 3. Yere kapanmak, 4. Yükenmek, 5. Yükünç, 6. Yükünmek, 7. Yüz sürmek.

Secdegâh, 1. Tapçan, 2. Yüğ - nek.

Seciye, 1. Ira, 2. Kılık, 3. Minez 4. Örek, örük, ürek, 5. San (Vasf man.) 6. Sir, 7. Töz (Bir şeyin künhü, esası man.)

Seciyeli, Örikli, ürekli.

Seddade, 1. Capkıç, yapkıç, 2. Tepingi, 3. Tıkaç.

Sedef, 1. İnci kabı, 2. Kasatlık, 3. Kastalık.

Sedye, 1. Geçkere, 2. Genne, geyne, 3. Salaca, 4. Teskere.

Sefahet, 1. Şay, 2. Yeyinciklik.

Sefahat etmek, Şayarmak.

Sefalet, 1. Bölek, 2. Bun, 3. Bumak, 4. Manlay karalığı, 5. Sıkıntı, 6. Yoksulluk.

Sefalet çekmek, 1. Engek gör - mek, 2. Henezimek.

Sefalet çektirmek, Tolgtamak.

Sefaret, 1. Biltürgü, 2. Elçilik, 3. Salgun (Salgamak = memuren göndermek, heyeti murahhasa

man.) 4. Yalavaçlık, 5. Yalvaçlık.

Sefer, 1. Dönüm (Defa man.) 2. Gez, giz (Defa man.) 3. Gidiş, 4. Öğün, övün (Yemek nöbeti man.) 5. Parım, 6. Savaş (Harp man.) 7. Yol. 8. Yolculuk.

Seferber, Gidergi.

Sefere çıkmak, sefer etmek, 1. Atlanmak (Ata binmek man.) 2. Gönmek, 3. Ilgamak, 4. Sülemek (Asker sevketmek man.) Sü = Asker). 5. Yola çıkmak.

Sefer halinde, Yolcu.

Sefer tası, Tirkeme.

Sefih, 1. Çoy, 2. OKuşsuz (Na - dan man.) 3. Poşlak, 4. Sırban, 5. Şakalak (Hoppa, haysiyetsiz man). 6. Şaklak, 7. şay, 8. Uçak, 9. Uçarı, 10. Utun (Haddini tecavüz eden man.) 11. Yoy, 12. Yonkulusluğ.

Sefil, 1, Alçak, 2. Aşağı, 3. Aşağılık, 4. Cimil, 5. Düşkün, 6. Em - geklik, 7. Hillik, hillim, 8. İmeke, 9. Sumray, 10. Uçuz, 11. Yaba, 12. Yarlı.

Sefil düşmek, Utulmak.

Sefine, 1. Gemi, 2. Kime, 3. Uçan (Eskiden gemiye konan bu söz şimdi tayyareye yaraşır) 4. Yel kenli.

Sefir, 1. Elçi, 2. Körüğ, körük, 3. Savcı, 4. Say, 5. Yalabaç, 6. Yalauç, 7. Yalavaç, 8. Yalavar, 9. Yalçuk, 10. Yalvaçı.

Sefit, 1. Ak, 2. Sarsağ.

Sehab, Bulut.

Seher, 1. Dünne, 2. Erte, 3. İr, 4. Tan.

Seher vakti, 1. Tanla, 2. Tanla - cak, 3. Tanlacık, 4. Tanman.

Sehl, 1. Akkın (İbare ve ifade sühuleti man.) 2. Ciğil, 3. Genez, 4. Kekez, 5. Kolay, 6. Uçuz.

Sehlülhazım, 1. Sinici, 2. Sinimli

Sehm (Sehim), 1. Ok, 2. Pay (Hisse man.) 3. Üleş (Hisse man.) 4. Ülü (Hisse man.) 5. Ü - lük hisse man.) 6. Ülüş (hisse man. 7. Yuğ.

Sehpa, 1. Çüçek, 2. Dağan, 3. Üç ağaç, 4. Üç ayaklı.

Sehv (Sehiv), 1. Çarkıt, 2. Sürçme, 3. Teltek, teltik, teltük (He - sapta kesir veya noksanlık man.) 4. Yanılma, 5. Yanlık, 6. Yanlış, 7. Yanlışlık.

Sehvetmek, 1. Endenmek, 2. Yanılmak, yanlış yapmak.

Sekerat (ülmevt), 1. Can çekişme, 2. Devşirme, 3. Ölüm esrüklüğü, 4. Ölüm katığı, 5. Ölüm sarplığı.

Sekînet, 1. Döleklik, 2. Dölen - me, 3. Gönül amrulma, 4. İnçlik, 5. Töleklik.

Sekr (sekir), 1. Esirme, 2. Esrime.

Sekran, Esrük.

Seksiyon, Bölüntü.

Sekte, 1. Durgunluk, 2. Kesil me, 3. Uğunma.

Sektei kalb, Damla.

Selâm, 1. Eselik, eslik, 2. Esen-

lik, 3. Esenleme, 4. Mendi, 5. Ulam. 6. Yügünt.

Selâm vermek, 1. Başturmak, 2. Esenlemek, 3. Esenlik vermek, 4. Konukmak, (Aşinalık etmek man).. 5. Körünüş kılmak, 6. Tapulamak, 7. Yügünmek.

Selâmlaşmak, 1. Esenleşmek, 2. Koldoşmak, 3. Kürişmek, 4. Tabıştasımak.

Selâmlık, Körünüş.

Selâmet, 1. Baysal, 2. Düzgünlük, 3. Esenlik, 4. İsenik, 5. İyi son, 6. Kezik, 7. Kurtuluş, kurtulma.

Selâmet bulmak, Kurtulmak.

Selâmetle, 1. Esenlikle, 2. Sağlıkla, sağlıcakla, 3. Uğurlar olsun.

Selâmetlemek, 1. Esenlemek, 2. Uğurlamak.

Selâmetleşmek, Esenleşmek.

Selâmette olan, Esen.

Selâset, 1. Akkınlık, 2. Aklam, 3. Dil açıklığı, 4. Dil genliği, 5. Düzgünlük, söz düzgünlüğü.

Selb (etmek), 1. Almak, elinden almak, zorla almak, 2. Çelmek, 3. Çıkarmak, 4. Kaldırmak, ortadan kaldırmak, 5. Kapmak, 6. Kunmak (çalmak man.) 7. Soymak.

Selef, 1. Aşnuğu (Akdem man.) 2. Eski (kadim man.), 3. Geçen, geçmiş (Sabık man.) 4. Giden, 5. Gidikli, 6. Kitingi.

Selim, 1. Amal, amıl, amul, 2. Doğru, 3. Sağlam.

Selis, 1. Akkın, 2. Düzgün, 3. İşlek, 4. Kepşil.

Sem, 1. Ağı 2. Ağu, 3. Dalav, 4. Otalak.

Sema, 1. Arastak, (Tavan man.) 2. Gök, 3. Kalık, (Cevvi hava man.) 4. Tenğri.

Semavî, 1. Gökçe, 2. Tangriken.

Semavî kudret, Tanrıkut.

Semavat âlemi, Bavağır.

Semek, Balık.

Semen, 1. Semizlik, 2. Yağ, may.

Semen peyda etmek, Semirmek.

Semere, 1. Assı (Faide man.) 2. Eşelek, 3. Töl, 4. Tusu, 5. Yemiş.

Semi, 1. Dinleme, 2. Eşitgen, 3. İşidiş, işitme, 4. Kulak, kulak asma.

Semi itibare almak, 1. Dinlemek. 2. Eslemek, 3. Kulak asmak.

Semîn, 1. Apak, 2. Etli, 3. Hınık 4. Semiz, 5. Şişman, 6. Tavlı, 7. Yağlı.

Sempati, 1. Albeni, 2. Sevgi tüyü, 3. Sevim, 4. Söyköm.

Semt, 1. Bölün, bölünğ, 2. Cün, 3. Geçe, 4. Kaptal, 5. Könü, 6. Pulun, 7. Tarmak, 8. Tiverek, 9. Yaka, 10. Yıngak, 11. Yön, 12. Yönet.

Semtsiz, Sapa.

Sena 1. Alkış, 2. Öğdü, 3. Öğme, öğüş, 4. Ötkü, 5. Ulam.

Sena etmek, 1. Alkamak, 2. Alkımak, 3. Maktamak, 4. Öğermek, 5. Öğmek, övmek, 6. Öknek.

Sene, Yıl.

Senebaşı, 1. Yıl başı, 2. Yıl sırtı.

Senei atiye, 1. Arkın, arkun, 2. Gelecek yıl, 3. Gelesi yıl.

Senei maziye, 1. Bıltır, bıldır, 2. Geçen yıl.

Senelik, 1. Yıllaç, 2. Yıllık.

Senet, 1. Belge, 2. Dayak, 3. Dayanak (İstinatgâh man.) 4. Dayanılacak, dayanılan, 5. Dayık, 6. Dutak, 7. Dutu, 8. Mücilke, müçül, 9. Söyke, 10. Tapu, 11. Tayak, 12. Tayanç, 13. tutamak, 14. tutnak, 15. Tutumluk.

Senk, Taş.

Sengistan, 1. Çarsak, çarşak, 2. Ketir, kitir, 3. Sapka. 4. Taşlık.

Sep, 1. Cerp, 2. Soğu, 3. Söğünç, 4. Söğüş, 5. Söğme.

Sebbetmek, 1. Ağız bozmak, 2. İyenğlemek, 3. Kakınçlamak, 4. Sekitmek, 5. Söğmek, 6. Tilimek, 7. Tirkemek.

Sepet, 1. Çeten, 2. Çit, çiten, 3. Ellice, 4. Süken.

Serap, 1. Àlgım, sağlım, 2. İlgım, 3. İlgım salgım, 4. İlgın, 5. Ilkım, 6. Ilkım salkım, 7. Munar, 8. Pusarık, 9. Sağım, sağın, 10. Sakım, 11. Salgım, salkım, 12. Salgın, 13. Yalgın, 14. Yaykın.

Ser, 1. Baş, 2. Birinci.

Serapa, 1. Baştan aşağı, 2. Baştan ayağa, 3. baştan başa, 4. Boybaş, 5. Boydan boya, 6. Tepeden tırnaga, 7. Yukarıdan aşağıya.

Seraser, sertaser, 1. Baştan başa, 2. Boybaş 3, Bütün.

Serasime, 1. Dekelek, 2. Sangı, 3. Sangu, 4. Savak, 5. Şaşkın.

Serasker, 1. Başbuğ, 2. Su başı.

Serazat, 1. Başı diniz, 2. Dolbak, 3. Saltabaş.

Serbest, 1. Bağsız, 2. Başına buyruk, 3. Boş (İşsiz ve mutallak man da.) 4. Erkli (İrade sahibi muhtar man.) 5. İlişiksiz, 6. Kazak, 7. Sıkılmaz, sıkılmayan.

Serbest bırakmak, 1. Ağıtmak, 2. Boşarmak, 3. Boşumak, 4. Kaybımak, 5. Kovaltmak, 6. Koyurtmak, 7. Pozamak.

Serbesti , 1. Erk, irk (Kudret, iktidar man.) 2. Erkeklik, 3. Erkinlik.

Serbest olmak, 1. Boşunmak, 2. Emrülmek, 3. Ozgamak.

Serbest serbest, Seleserpe, seserpe.

Serdar, 1. Başbuğ, 2. Başçı, 3. Başlığ, 4. Noyan, noyın.

Serfüru (etmek), 1. Baş eğmek, 2. Baş indi me, 3. Büğelme, 4. Boyun eğmek, 5. Tünüşmek, 6. Yügünmek, 7. Yükünmek.

Serfüru etmiyen, Kayıtgan.

Serfüru ettirmek, Angıttırmak,

Sergerdan, 1. Başı çevirmiş, 2. Başı dekzinmiş, 3. Başı dönük, başı dönmüş, 4. Başı tezginmiş, 5. Sangı.

Sergerde, 1. Baş, 2. Başçı, 2. Başın.

Sergeşte, 1. Başı çevrünmüş, 2.

Başı dönmüş, 3. Çegzenmiş, çevzenmiş.

Sergüzeşt, 1. Baştan geçen, 2. Görgü (Tecrübe man.)

Serhat, 1. Ağız, 2. Dolay, 3. Kıdığ, 4. Kıdık, 5. Sınır, sınur, 6. Uç, 7. Uç il .

Serhat muhafızı, Uç beyi.

Serhoş, 1. Ahsum, aksum, 2. Aksun, 3. Borcı, 4. Esirik,, 5. Esrek, 6. Esrik,7. Esrük, 8. İçkici, 9. İçkili, 10. Ösrük, 11. Sürük, 12. Üsrük.

Serhoş etmek, 1. Esirtmek, 2. Esritmek.

Serhoş olmak, 1. Esiremek, 2. Esirmek, 3. Esrimek, 4. Kölçümek, 5. Süderemek, 6. Südremek,

Serkeş, 1. Bağırlığ, 2. Bardabaş, 3. Baş kaldıran, 4. Bulgak, 5. buynağu, boynağu, 6. Çalık, 7. Çandır, 8. Dik başlı, 9. Sılkım.

Serkeşlik etmek, 1. Arkuklanmak, 2. Başkaldırmak, 3 Çelermek 4. Çeltermek, 5. Çemkirmek, 6. Duncukmak, 7. Duncumak, 8. İğenmek, 9. İkemek, 10. Kalımak, 11. Kaynamak, 12. Mökümek, 13. Mönmek, 14. Salındanmak, 15. Sılkındamak, 16. Sıçramak, 17. Sırtarmak, 18. Sücümek, 19. Toykurmak, 20 Üznemek.

Sermest, Esrük.

Sermest olmak, 1. Esirmek, 2. Esrimek.

Sernigûn, 1. Baş aşağı,2. Tepe aşağı, 3. Tepesi üstü, 4. Töben tömen, tüben

Sernüvişt, 1. Alın yazısı, 2. Başa yazılan, 3. Yazım.

Serpuş, 1. Bağıltak, 2. Başlık, 3. Baş örtüsü, 4. Boğdak, 5. Börk, 6. Kavuk, 7. Pörk, 8. Pörük.

Serrişte, 1 İp ucu 2. Ucar.

Serrişte elde etmek, Ucukmak.

Sersem, 1. Afal, 2. Alık, 3. Alu 4. Bön, 5. Bunak, (Matuh man.) 6 alık, 7. Epesek, 8. Kangırı, 9. Mank, 10. Mankafa, 11. Mılkav 12. Mınav, 13. Osang, 14, Salak, 15. Samarak, samarık, samaruk, sampı, 16. Sangama, sangılık, sangu, sankabak, sankıbak, santır, sanpul, 17. Sangı, 18. Sankı, sanku, 19. Seme, 20. Unutkan.

Sersemlemek, 1. Afallamak, afallaşmak, 2. Alıklaşmak 3. Bunulmak, 4. Bunaklamak 5. Bunalmak, 6. Mankıymak, 7. Sanıtmak, 8. Semelemek, 9. Sümülcemek (Aptal aptal sallanmak man.)

Sersemlik, 1. Alıklık, 2. Bönlük, 3. Bun, 4. Dangalaklık, 5. Kaytolok.

Serseri, 1. Alamak, 2. Başıboş, 3. Beselek, 4. Boş gezen, 5. Bozakı, 6. Cörtük, 7. Dağal, 8. Dağıl, 9. Haylaz, 10. Haymana, 11. Hayta, 12. İpsiz, 13. Kazak, 14. Kezgen, 15. Salma, 16. Saltabaş, 17. Sayağ, 18. Sayak, 19. Sürtük, (Daha çok kadın hakkında) 20. Teskin 21. Yava, 22. Yellüz (Daha çok kadın hakkında) 23. Yöntük, 24. Zalış.

Serseriyane dolaşmak, Kıdır - mak.

Seri (Süratli man.) 1. Ağtaru, 2. Algır, algur, 3. Bacım, 4. Çarı 5. Cılam, cıldam, 6. Cıtı, 7. Ça - bük. 8. Çalan, 9. Çevik, 10. Çıl - dam, 11. Çulmıs, 12. Etevi, 13. İldam, 14. İlgar, 15. İtik, 16. İvgen 17. Kakşa, 18. Kalabas, 19. Ke - dük, 20. Ötkür, 21. Şeremet, 22. Şurgun, 23. Tavrağ, 24. Tetik, 25. Tez, 26. Tizgir, 27. Törek, 28 tüz- gen, 29. Ütkün, ütkür, 30. Yarız 31, Yeğin, 32. Yelen, 33. Yelgin, 34. Yelkin, 35. Yelmen, 36. Yıl - dam, 37. Tiğni, 38 Yilden, 39. Yüğ rük yüvrük.

Serian, 1. Çabukça, 2. Çaliğ, 3 Çapar, 4. arçabuk, 5. Şep, şip, 6. Terk.

Seri konuşan, Sebili.

Seriülinfial, 1. Alıngan, 2. So- sur.

Seriülinkisar, Kırılgan.

Seriülintikal, Atik.

Seriütteessür, İçli.

Seriüsseyr, Uçgur, uçkun.

Seri yürümek, 1. Çerkenmek. 2 Yilmek.

Seri (Série), 1. Dizi 2. Kezik, 3. Sıra, 4. Takım.

Serir, 1. Bacik, 2. Şin.

Serma, 1. Kış, 2. Soğuk.

Sermaye, 1. Ana 2. Dömek, 3. Enek, 4. Mun, 5. Urluk, 6. Ünek.

Sermayedar, Malgır.

Servet, 1. Ağı, 2. Barım, 3. Barlık, 4. Baruk, 5. Baylık, 6. Bul 7. Dömek, 8. Et, 9. Karu, 10. Ku - rum, 11. Özlük, 12. Sanğ, 13. Varlık, 14. Yön, yöş, 15. Zengin- lki.

Servet kespetmek, 1. Bayırmak 2. Bayumak.

Servet sahibi, 1. Bayğut, 2. Etliğ.

Serzeniş, 1. Başa kakma, 2. Çıkışma, 3. Dapku, 4. Ekis, 5. Gi- ley, 6. İlenç, 7. Kakınç, 8. Kalış.

Serzeniş etmek, 1. Başa kak - mak, 2. Cemirmek, 3. Çıkışmak, 4. Darılmak.

Set, 1. Arg, 2. Bastırık, 3. Bö - ğet, bönet, bövet, 4. Büğet, 5. Bü- ket 6. Bünet, 7. Büvet, 8. Çatma, (Bahçeyi su basmasından kurtar- mak içni taştan, topraktan yapı - lan set mn.) 9. Çeper, 10. Ket 11. Ketene, 12. Pekenti, 13. Puk 14. Tabar, 15. Tam, 16. Tığa, 17. Tuğ.

Seddedilmek, 1. Büğünmek, 2. Teyilmek, 3. Yapılmak.

Seddetmek, 1. Bağlamak 2. Beketmek, 3. Beklemek, 4. Beket- mek, 5. Kapamak, 6. Kepetmek, 7. Örtmek, 8. Tıkamak, 9. Tıkıt - mak.

Sed yapmak, 1. Böyemek, 2. Kırlamak.

Setr (etmek) 1. Bürümek, 2. Gizlemek, 3. Kapamak, 4. Ört - mek, 5. Saklamak, 6. Yapmak.

Sevab, 1. Doğru iş, doğruluk, 2. İyi iş, iyilik, 3. Tanrı beğeneği.

Sevda, 1. Kurgu, 2. Kutur, 3. Sevgi.

Sevdazede, 1. Vurgun, 2. Yanıklı.

Seviye, 1. Bitevi, 2. Çırpı, 3. Düzen, 4. Düzlük, 5. Sekmeç.

Sevk, 1. Çapma, 2. Eltme, 3. Gönderme, 4. Güdüm, 5. Haylama, 6. Yetme.

Sevketmek, 1. Ağıtmak, 2. Aydamak, 3. Başkarmak, 4. Elemek, 5. Göndermek, 6. Gütmek, 7. İleri götürmek, 8. İleri sürmek, 9. İletmek, 10. Sürmek, 11. Yollamak.

Seyahat, 1. Gezgi, 2. Gezi, 3. Yolculuk, 4. Yoruk.

Seyahate çıkmak, Yönelmek.

Seyahat etmek, 1. Denzinmek, 2. Dolaşmak, 3. Eşmek, 4. Gezmek.

Seyelân, 1. Akıntı, 2. Akma 3. Öğme.

Seyelân etmek, 1. Akmak, 2. Öğünmek.

Seyelânı muhatî, Belsoğukluğu.

Seyf, 1. Kılıç 2. Kılıs, 3. Kılış, 4. Pala (Kılıca benzer yassı bir nevi silâh). 5. Salur.

Seyl, 1. Akın, 2. Akın su, 3. Çağlak, 4. Çavun, 5. Kayan 6. Sökün 7. Taşık, 8. Taşkın.

Seyr, 1. Bakma, 2. (Temaşa man.) 2. Gezinme, 3. Gitme (sefer man.) 4. Yolculuk, 5. Yürüme, yürüyüş.

Seyran, 1. Bakma, 2 Gezinme, 3. Gezinti, 4. Kizek.

Seyran etmek, 1. Geciklenmek, 2. Gezinmek, 3. Gezmek, gezip dolaşmak.

Seyrangâh, Gezme yeri, gezinti yeri.

Seyyah, 1. Barkın, 2. Çüşkün, 3. Elkin, 4. Gezeğen, 5 Gezek, 6. Gezgiç, 7. Gezgüç, 8. İlgezdi, 9. Kezkiç, 10. Ötek, 11. Saltı, 12. Yelkin, 13. Yerçi, 14. Yolcu, 15. Yorıkçı 16. Yürüğen.

Seyyal, 1. Ağılkak, 2. Ağın, 3. Akan, 4. Akar, 5. Akıcı, 6. Ikık.

Seyyar, 1 Dolaşan, 2. Gezen, 3. Gezginci 4. Göçküncü, 5. Taşınabilir, 6. Yer değiştiren, 7. Yörüğlü.

Seyyibe, (Seyyib), 1. Dul, 2. Er görmüş. 3. Kızlıksız.

Seyyie, 1. İsizlik, esizlik, 2. Kötü, 3. Kötülük, 4. Suç, 5. Yavuz iş, 6. Yavuzluk, 7. Yazuk.

Seyyid, 1. Ağa, 2. Baş, 3. Bey, 4. Cabgu, 5. Cavga, 6. İleri gelen

Sezaver, 1. Değer, değerli, 2. Teğimliğ, 3. Yaraşır.

Sıdk, (Sıtk), 1. Cın, çın 2. Çin 3. Doğruluk, 4. Gerçeklik, 5. Yöb, yön.

Sıfat, San.

Sıfr, (Sıfır), 1. Boş 2. Bucura.

Sıhhat, 1. Dinçlik, (Afiyet, vücut kuvveti man.) 2. Doğruluk, (Hakikate tevafuk man. 3. Es (Sağlamlık man.) 4. Esenlik (Afiyet man.) 5. Eyilik, iyilik 6. Gerçeklik, 7. Sağlık, 8. Sağlıcak, 9. Sağlamlık.

Sıhhat bulmak, 1. İyileşmek, 2. Onalmak, 3. Onmak, 4. Onulmak, 5. Unalmak.

Sıhhate yüz tutmak, Bütsemek.

Sıhhatli, 1. Asan, 2. Çelem, 3. Dinç. 4. Esen 5. Eyi, iyi. 7. Sağlam.

Sıhhatsiz, 1. Irakın, 2. Sağsız.

Sıhr, 1. Dünür, tüngür, 2. Kayın, 3. Kuda.

Sıhriyet, 1. Dünürlük, 2. Kudaklık.

Sıklet, 1. Ağırlık, 2. Ağruk, 3. Salmak, 4. Sıkılcım, 5. Sıkıntı.

Sıklet vermek (Mideye), Çerletmek.

Sıkt (Sıkıt), 1. Algıt, 2. Düşbük, 3. Düşük, 4. Düşüt, 5. Yarımtık.

Sıla, 1. Bitişme, 2. Buluşma, 3. Ulaşma.

Sılaya gitmek istemek, Evsemek.

Sınf, (Sınıf), 1. Aşam, aşama, 2. Barana (Kafile, cemaat man.) 3. Boy, 4. Bölük, 5. Kur, 6. Oymak, 7. Satıç, (İçtimaî sınıf man.) 8 Sıra 9. Takım.

Sır, 1. Ceşirik, 2. Gizli 3. Gizlü, 4. İçin, 5. İç öz, 6. Yaşırtın 7. Yaşrın, 8. Yaşru, 9. Yaşuru, 10 Yazıt.

Sırdaş, 1. İnaç, 2. İnağ, inak.

Sırat, Yol

Sıratı müstakim, 1. Doğru yol, 2. Gönü yol, 3. Künü yol.

Sırf, 1. Ancak, 2. Büsbütün 3. Bütün bütün, 4. Cık, 5. Cımcık, 6. Çıkla, 7. Çımçık, 8. Kingürü, 9. Salt, 10. Yalnız, 11. Yindek.

Sıyanet, 1 Ayama, 2. Koruma.

Sıyanet etmek, 1. Abramak, 2. Asramak, 3. Ayamak, 4. Esirgemek, isirgemek, 5. Eyemek, 6. Korumak, 7. Kümek.

Sıyt, 1. At (İsim man.) 2. Çav, 3. Davu, 4. Gü 5. Kü, 6. Ün.

Sia, 1. Barda, 2 Bayırma, 3, Boluk, 4. Genişlik 5. Ginlik, 6. Oylum, (Hacım, cirim, man.)

Siayet, Kov, kovu.

Siayet etmek, 1. Kovalamak, kovulamak, 2. Kovmak.

Sicil, 1. Çek, 2. Kötük, 3. Kütük.

Sihan 1. Cap, 2. Kalınlık.

Sihanlı, 1. Kalın, 2. Yoğun.

Sihr, (Sihirli), 1. Arbağ, arpağ, 2. Arvış, 3. Bağı, 4. Bağım, 5. Büğü, büyü, 6. Büğücülük, büyücülük, 7. Darnı, 8. Gözbağcılık, 9. İlbi, 10. Kusnaçılık, 11. Tarba. 12 Tarma, 13. Tarnı, 14. Tevüp, 15. Uğrasa, urasa, 16. Üvürme, 17 Yada, 18. (Yada taşı = yağmur yağdırmada tılsım kuvvetini haiz sayılan taş). 18. Yalvı.

Sihirbaz, 1. Arbağcı, 2. Arpağçı, 3. Arvışçı, 4. Bahşı, bakşı, 5. Bilici 6. Büğücü, büyücü 7. Cavruncu, 8. Gözbağcı, 9. Kam (Şaman kâhini man.) 10. Kusnaçı, 11. Moğuç, 12. Tarmaçı, 13. Yalvıcı 14. Yayçı.

Sihir yapmak, 1. Arbalamak,

10. İllik, 11. İl oturuşma, 12. Tatu (Rıza ve hoşnudi man.) 13. Tevs, tefs, 14. Uyuşma, 15. Uz, uzlaş - ma, 16. Yabaşlık, 17. Yaraş, 18. Yaraşık.

Sulhan, Uyuşarak, uzlaşarak.

Sulhcu, Sulhperver, 1. Amırak, 2. Baz.

Sulh etmek, 1. Anlaşmak, 2. Aralamak, arılmak, 3. Barışmak, 4. Baz kılmak, 5. Genizmek, 6. İlleşmek, 7. Şuklamak, 8. Tatulanmak, 9. Tepsetmek, 10. Tepsolmak, 11. evsetmek, 12. Tevsolmak, 13. tü - zelmek, 14. Undurmak, 15. Uyuş - mak, 16. Uzlaşmak.

Sulb (Katı man.) , 1. Bek, 2. Berk, 3. Katı, 4. Ket, 5. Kurç (Selâbet ve metanet sahibi man.) 7. Perk, 8. Sert, 9. Tutuş, 10. Yalt.

Sulb (Nesil man.), 1. Bel, 2. Bil, 3. Döl, 4. Göbek, 5. Kuşak, 6. Sekirden, 7. Soy.

Sulbî, Öz.

Sulta, Başlık.

Sultan (Erkek için), 1. Altan, 2. Erki türk, erk türk, 3. Han, 4. Kaan, 5. Kağan, 6. Kan.

Sultan (Kadın için), 1. Bikim, bim, 2. Hanım, 3. Hatun, katun, 4. Kanış, 5. Kunçuy.

Sun'î, 1. Düzme, 2. Kaltağay, 3. Takma, 4. Uydurma, 5. Yap - ma.

Sun'î tepe, Hüyük, üyük.

Sur (Düğün man.) 1. Düğün, 2. K [illegible]an, kurban, 3. Şenlik

Sur (Boru man.) 1. Boru, 2. Buğ, 3. Burgu, 4. Burkaz, 5. Puğ.

Sur (Hisar man.) 1. Barı, 2. Baru, 3. Ora, 4. Pahsa, 5. Senger, 6. Tağam.

Suret, 1. Abak, (Mücessem suret, sanem man.) 2. Biçim (Tarz, şekli, man.) 3. Cosuk, (Tarz, hal man.) 4. Çalu (Şamanîlikte put, sanem man.) 5. Edisi (Tarz man.) 6. Gidiş (Mişvar man.) 7. Gö - rünk (Şekil man.) 8. Görünüş (Şekli haricî man.) 9. Kesim (Tarz, şekil man.) 10. Kılık (Kıyafet, şekil haricî man.) 11. Sın (Şekil man.) 12. Som (eŞkil, resim man.) 13. Somı (Şekil man.) 14. Sür (Put, tasvir, tarz, nevi man.) 15. Şalu (Şamanîlikte put ve sanem man.) 16. Teng (Tarz man.) 17. Tevil, tefir (Tarz man.) 18. Yusun (Usul, kaide man.) 19. Yusunluk (Tarz man.) 20. Yüz.

Sureta, Görünüşte.

Sureti muhayyele, Şalva.

Sureti münasibede, Sırasında, Sırasiyle.

Sureti zahire, Görünüş.

Suûbet, 1. Boşar, 2. Çetinlik, 3. Güçlük, 4. Zorluk.

Suret kesbetmek, 1. Çetinleş - mek. 2. Çeygellenmek, 3. Güçleş - mek.

Suretle, 1. Gücün, 2. Gücünen ("Güç ile,, den).

Suûd, 1. Ağım, 2. Ağınma, 3. Ağma, 4. Örleme, 5. Yiş, 6. Yu - karı çıkma, yükseğe çıkma, 7. Yü-

celme, 8. Yükselme.

Suûd etmek, 1. Ağınmak, 2. Ağmak, aymak, 3. Çıkmak, 4. Örlemek, 5. Yarılmak, 6. Yukarı çıkmak, Yükseğe, 7. Yücelmek, 8. Yükselmek.

Suzan, Yakan, yakıcı.

Süal, 1. Sorav (Keyfiyet, mesele man. 2. Sorgu (İsticvap man.) 3. Soru, 4. Soruğ, 5. Soruk, 6. Sorunca, 7. Sorunç, 8. Soruş, 9. Suruk. 10. Tanış danış (Sadet, mevzuu bahs man.) 11. Tirkek (İstifham, isticvab, istintak man.) 12. Umdu (Matlap, emel man.) .

Süal etmek, 1. Ayıtmak, 2. Kolmak, 3. Kolunmak, 4. Soraklamak, 5. Sormak, 6. Soruşturmak, 7. Tanışmak, danışmak, 8. Tanmak, danmak.

Süal olunmak, Aytılmak.

Süal soran, Ayıtgan.

Süal (Teseül man), Dilencilik, dilenme.

Sübhanallah, 1. Arı Tanrı! 2. Obuy! (Teneccüb man.) 3. Şaştım kaldım!.

Süflî, 1. Alçak, 2. Alt, 3. Aşağı 4. Bayağı.

Sühan, 1. Lâkırdı, 2. Söz.

Sühanperdaz, 1. Çeçen, 2. Düzgün söyler, 2. Sözci (Hatip man.)

Sühulet, 1. Genezlik, 2. Kolaylık, 2. Küy.

Sühuletli, 1. Genez, 2. Kolay, 3. Keliştü.

Sükûn, sükûnet, 1. Amır, 2. Bayasl, 3. Cılu, 4. Din, 5. Dinçlik, 6. Dinizlik, 7. Durgunluk, 8. Enç (Huzur man, 9. Ençlik, 10. Ençü (Huzur man.) 11. Erinç 12. Ençkü, inçkü, 13. İnç, 14. Sılan, 15. Tepsime, tepsinme, 16. Tes, tenş, 17. Tım, 18. Tımma, tınma, 19. Tınçlık, 20. Tınıçlık, 21. Tışlık, 22. Tızı, 23. Tinik, 24. Toktaş.

Sükûn bulmak, 1. Amrılmak, 2. Balsamak, 3. Basılmak, 4. Basırganmak, 5. Cıvanmak, 6. Dinlenmek, 7. Dinmek, 8. Dölenmek, 9. Durmak, 10. Dülcünmek, 11. Emilmek, 12. Emrülmek, 13. Imılmak, 14. Pazınmak, 15. Sarçımak, 16. Sıngırakmak, 17. Tımmak, 18. Tıncaymak, 19. Tınmak, 20. toğşalmak, 21. Toktamak, 22. Tölenmek, 23. Tuktamak, 24. Yatışmak 25. Yılmak, 26. Yumuşamak.

Sükûneti ihlâl etmek, Sobırmak.

Sükût, 1. Sessizlik, 2. Söylememe, söylemezlik, 3. Susma, susmuşluk.

Sükûne icabr etmek, 1. Susturmak, 2. Tıyıltmak.

Sükûn etmek, 1. Hösmek, 2. Susmak, 3. Tınmak, 4. Tıyılmak.

Sükûnî, 1. Ismık, 2. Sessiz, 3. Söylemez, 4. Susmuş, susğan, 5. Tomay, 6. Tumay.

Sülâle, 1. Arka (Âkap man.) 2. Döl (Zürriyet man.), 3. Döl - döş, (Zürriyet, çoluk man.) 4. Irk, 5. Soy, 6. Süyök, 7. Tire, 8. Uruğ, 9. Uruk.

Sülâsî Üçlü.

2. Bağmak, 3. Baymak, 4. Büğülemek, büyülemek, 5. Büğü yapmak, büyü yapmak, 6. Göz bağlamak, 7. İliklemek.

Sikke, 1. Akça, 2. Armak (Para, altın man.) 3. Damga, tamga, 4. Yarmağ, yarmak.

Silâh, 1. Belik, bilik 2. Buladı, 3. Cebe, 4. Etme, 5. Karbiçi, 6. Karıpçın, karpçın 7. Kural, 8. Kuran 9. Kündeyi, 10. Opçin, öpçin, üpçin, 11. Posat, 12. Pusat, 13. Sağıt, 14. Sağut, 15. Savut, 16. Tağay, 17. Talum, 18 Tiriğ, 19. Tolum 20. Tümeğ, 21. Yabduk,

Silâh arkadaşı, Südaş, (Sü = asker.

Silâhlanmak, 1. Beliklenmek, 2. Sağutlanmak. 3. Tolumlanmak. 4. Yaraklanmak.

Silâhlı, 1. Sazlığ 2.Tolumlu.

Silâh takımı, Pusat.

Silâhtar, Torkak, Turkak.

Silindir, 1. Tapan, 2. Tarla tapanı, 3. Yer basan 4. Yivgi, 5. yivgi taşı 6. Yuvak, 7. Yuvgu,

Silk, 1. Dizi 2. Sıra, 3. Takım, 4. Yol.

Sille, 1. Buşak, 2. Şamar, 3. Şaplak, 4. Tokat.

Sille vurmak, 1. Şamarlamak, 2. Tokatlamak.

Silo, 1. Ora 2. Oru, 3. Sarpun.

Silsile, 1. Kezik, 2. Sıra, 3. Tezik, Sarpun.

Silsileli cibal, 1. Balkan, 2. Dağ salı 3. Seğir, 4. Sıradağlar.

Silsile teşkil etmek, Samsamak.

Silûet, (Silhouette), Karaltı. karartı.

Sim, 1. Gümüş, 2. Mönün,

Sima, 1. Beniz, 2. Bet, 3. Çaray, 4. Çıray, 5. En, 6. Önlük, 7. Sıray, 8. Tüs, 9. Yü'

Simetrik, Uyukas.

Simsar, 1. Helekeci, 2. Komsı.

Sin, 1. Çağ, 2. Çer, 3. Yaş.

Sine, 1. Bağır, 2. Büksük, 3. Döş, 4. Göğüs. 5. Köğüz, 6. Kökrek, 7. Ök, öğ, 8. Töş.

Sinebend, Gömüldürük.

Sipariş etmek, 1. Ismarlamak, 2. Tapıştırmak, 3. Tapşurmak.

Sipehtar, Barlas.

Siper, 1. Barı, 2. Gerelti, 3. Kalkan, 4. Kamal, 5. Katağ, 6. Or, 7. Perk, berk, 8. Sek, 9. Sencer, 10. Senger, 11. Senir, 12. Siner, 14. Tığa, 15. Tukurka.

Siperlenmek, Kuytulanmak.

Siperli yer, 1. Koyak, 2. Koysuk, 3. Kuytak, 4. Kuytan, 5. Kuytu.

Siraç, 1. Işık, 2. Yala.

Sirayet,, 1. Bulaşma, 2. Calkan, 3. Geçme, 4. Sıvışma, 5. Yoğuş, 6. Yuğuv.

Sirayet etmek, 1. Bulaşmak, 2. Geçikmek, 3. Geçmek, 4. Kutuzmak, 5. Kündelmek, 6. Okmak, 7. Ötkermek, ötkürmek, 8. Ötmek, 9. Öymek, 10. Sırıkmak, 11. Sıvaşmak, 12. Ulaşmak, 13. Yayılmak, 14. Yokmak, yukmak.

Siret, 1. Gidiş, 2. Kılık, 3. Kı

lınç, 4. Kılk, 5. Konuş, 6. Oruk, 7. Yorık, 8. Yoruk.

Sirkat, 1. Hırsızlık, 2. Karaklık, 3. Uğurluk.

Sirkat etmek, 1. Aşırmak, 2. Buldurmak, 3. Çalmak, 4. Engezlenmek, 5. Uğurlamak, 6. Urlamak, 7. Yıvıtmak.

Sirkat ettirmek, Çörletmek.

Sitare, Yıldız.

Sitayiş, 1. Öğdü, 2. Öğme, 3. Öğü, 4. Öğüş, 5. Öktü.

Sitayiş etmek, 1. Maktamak, 2. Öğmek, 3. Ökmek.

Sitem, 1. Çıkışma, 2. Kalış, 3. Kızu, 4. Tapa, 5. Yanı, yanu.

Sitem etmek, 1. Çıkışmak, 2. Gücemlemek, 3. Kadağalamak, 4. Kerçetmek, 5. Yanı yanmak.

Siyah, Kara.

Siyaha mail 1. Karamtak, 2. Karamtık, 3. Karastık.

Siyahlatmak, Karartmak.

Simsiyah, 1. Kapkara, 2. Tüm kara.

Siyak, 1. Geliş, 2. Sırtığ.

Siyakı kelâm, Sözün gelişi.

Siyatik, 1. Kengi, 2. Koyangu, koynak, kuyank.

Sofra, 1. Aşamlık, 2. Aşyağlık, 3. Dirgi, 4. Tirki.

Sofu (Sofî), 1. Arzık, ırzık, 2. Kirtgünçlüğ, 3. Sakınç, 4. Taprak.

Sohbet, 1. Arkadaşlık, 2. Birlikte oturma, 3. Görüşme, 4. Kef, kep, gep, 5. Keleci, 6. Konuşma, 7. Konuşum, 8. Lâkırdı etme,, 9. Söyleşme, 10. Söz gelici, 11. Söz sav, 12. Tanışık.

Sokak, 1. Dölme, 2. Giremiç, Oram, 4. Sapkı, 5. Sokmak, 6. Sokpak (Dar yol man.) 7. Yol.

Step, 1. Bozkır, 2. Konıray.

Sû, Kötü.

Sûikasd 1. Kuturuk, 2. Öldürmeye kalkışma, 3. Yağanç, 4. Yağanma.

Suimuamele, 1. Kötü davranma, 2. Yınarmak.

Sûiniyet, 1. Kötülük isteme, 2. Yavuz sanu.

Suişöhret, 1. Adı çıkma, 2. Selinti.

Suizan, 1. Köüt sanı, 2. Yavuz anma.

Subh, 1. Tan. 2. Tanla.

Subhü kâzib, Ertelik, ertemle

Subhü sadık, Çin tan, 2. Tanlacik.

Sudur, Çıkmak.

Suhf, Biti.

Suhunet, 1. İsı, 2. Isılık, 3. Kızgınlık, 4. Sıcaklık.

Sukut, 1. Düşme, 2. Düşüş, 3. Düşüş, 3. İniş.

Sukut etmek, 1. Düşmek, 2. İnmek, 3. Özelenmek, 4. Sepsimek, (Yaprak dökülmek man.) 5. Uçmak.

Sulh, 1. Abır, 2. Amır, 3. Anlaş, 4. Arıç, arınç, 5. Barış, 6. Barışık, barışıklık, 7. Baysal, 8. Baz, 9. El, il (El bolmak, — düşmanlar zümresinden çıkıp yakınlar sırasına geçmek, barışmak man.)

Süllem, 1. Basamak, 2. Bedil, 3. İncek, 4. İngeç.

Sülûk (etmek), 1. Girmek (Bir yola -) 2. Könilmek, 3. Pütmek, 4. Takılmak, 5. Tutmak (Bir yol -).

Sümbüle, Başak, Buğday başağı.

Sünai, İkili.

Sürahi, 1. Ganık, 2. Kank, 3. Künek.

Süra't, 1. Çabukluk, 2. Eşme, 3. 3. Evme (Acele man.) 4. Hız, 5. Ilgaz, 6. İveklik (Acullük man.) 7. İvgenlik (Acullük man.) 8. İvi (acele man.), 9. İvme (Acele man.) 10. Kadga, 11. Kay. 12. Seğirdim, 13. Taprak, 14. Tavrak, 15. Tezlik, 16. Uşma, üşme, 17. Ütkünlük, 18. Yöğüme.

Sür'atle 1. Çabuk, 2. Çaprak, 3. Hızlı, 4. Kadan, 5. Tayurak, 6. Terk, 7. Tez, 8. Yarışarak.

Sür'atle hareket, 1. Celikmek, 2. Çapmak, 3. Dazmak, 4. Dızık - mak, 5. Koşmak, 6. Tereklemek, 7. Yelmek, 8. Yilişmek, 9. Yopurmak, 10. Yortmak, 11. Yurtmak, 12. yüğürmek.

Sür'atli, 1 Babrak, 2. Kayan, 3. yeldan, 4. Yeleğen, 5. Yeler, 6. Ye gin. 7. Yüğrük.

Sür'atli yürüyüş yaptırmak, Yeltürmek,.

Sür'ati intikal, 1. Çabuk anla - ma, 2. Saklık, 3. Sezek, 4. Varış .

Sür'atli konuşmak, 1. Bezelde - mek, bezellemek, 2. Çabuk konuşmak.

Süreyya, 1. Örge, örgev, 2. Ülgür, 3. Ülker.

Sürur, 1. Biyenç, 2. Kanığ, 3. Kıvanç, 4. Kuanç, 5. Kubanç, 6. Kuvanç 7. Öğrünç, 8. Sevinç, 9. Seviniş, 10. Cevinme, 11. Sevinti.

Sürur bulmak, 1. Kıvanmak, 2. Ögirmek, 3. Sebinmek, 4. Sevin - mek.

Sürut, 1. Ayalgu, 2. İr, ırlama, ırlayış.

Süst, 1. Gevşek, 2. Sölpük

Sütun, 1. Anlık, 2. Bağam, 3. Bağana, 4. Bakan, 5. Balar, 6. Dikeç, dikme, 7. Dikki, 8. Direk, 9. Döver, düver, 10. Kazık, 11. Ö - re, 12. Örek, 13. Sarak, 14. Ter - kük, 15. Tirgük.

Süvari, 1. Atlı. 2. Atlığ, 3. Bini ci, 4. Menekli.

Süvari bölüğü, Ülüş.

Ş

Şadan, 1. Öğrünçülüğ, 2. Sevingen, 3. Sevinçli, sevinen.

Şadan olmak, 1. Kıvınmak, 2. Sevinmek.

Şadi, 1. Bayka, 2. Kıvanç, 3. Sevinç.

Şafak, 1. Aklık, 2. Alaca karanlık, 3. Erten, 4. Gün kızılı, 5. Kı - zıllık, 6. Tan,.

Şafak sökmek, 1. Tan ağarmak 2. Tan atmak.

Şah, (Ağaç dalı man.), 1. Budak, 2. Butak, 3. Çotmak. 4. Dal. 5. Pudak.

Şah damarı, 1. Özek, 2. Yürek ipi.

Şahab, 1 Ağan, 2. Ağma, ak - ma, 3. Alev, 4. Ot yalını, 5. Ot yıldız, 6. Yaruk ot, 7. Yıldız sağma - sı, siğmesi, süğmesi.

Şahika, 1. Belek, belik,, 2. Çal, 3. Dağ tepesi, 4. Dikmen, 5. Dora, 6. Doruk, 7. Ergene, erzene, 8. Örge.

Şahid, 1. Aygak, 2. Danık, 3. Tanık, 4. Tnıkçı.

Şahm (Şahım), 1. Çöz, 2. İç yağı, 3. Yağ.

Şahs (şahıs), 1. Bireği, (Fert, individu man.) 2. Karaltı, 3. Ka - rantı, 4. Kimesne, 5. Kimse, 6. kişi, 7. Öz.

Şahsî, 1. Kendi, 2. Kensi, 3. Özgü.

Şahsiyet, 1. Özlük, 2. Öziş.

Şair, 1. Aykaç, ayukçu (Umu - mî olarak söyliyen man.) 2. Bak - şı, 3. Cırav, 4. Koşmacı, koşuğcı, 5. Söz koşkucu. 6. Ozan.

Şak, 1. Çatlak, 2. Yarçık, 3. Yarık, 4. Yırtmaç.

Şakketmek, 1. Biçmek, 2. Burtarmak, 3. Çatlatmak, 4. İkiye ayırmak, ikiye biçmek, 5. Kırmak, 6. Taktamak, 7. Yarmak, 8. Yer - mek, 9. Yırtmak, 10. Yirmek.

Şakkı şefe etmek, Ağız açmak.

Şaki, 1. Basmçı, 2. Haydud, 3. Karakçı, 4. Kazakçı, 5. Oğru (Hırsız man.) 6. Öletçi (Katil man.) 7. Pazımçı, 8. Yol kesen.

Şakir, İyilik bilir.

Şakirt, 1. Boşgut, 2. Boşgutluk, 3. Öğrenen, 4. Öyrençik, öyrencük 5. Yamak.

Şakul, 1. Dik, 2. Dimik, 3. Sel - tik.

Şakulî, Dikine.

Şamata, (Şematet), 1. Çoğı, 2. Davuş, 3. Etiş, 4. Gürültü,, 5. Pa - tırdı, 6. Şavkum, 7. Undereş, 8. Yaygara.

Şamata etmek, 1. Alcamak, 2. Bağırmak, bağrışmak, bağırıp çağırmak, 3. Çağrışmak.

Şamdan (Şem'adan), 1. Dikek, 2. İlekmen, 3. İlkimen.

Şamil, (Olmak), Kaplamak.

Şampiyon, Böke, büke.

Şan, 1. Ad (Nam ve şöhretman.) 2. Çalım, 3. Çav, 4. Gösteriş, 5. Ün.

Şanlı, 1. Angun, 2. Adlı, adlı sanlı, 3. Sanlı, 4. Ünlü,, 5. Ünlü, yönlü.

Şans, 1. Suğur, 2. Sur, 3. Uğur.

Şap, 1. Açu, 2. Sağ, sey, zev.

Şapâş, 1. Alkış, 2. Alkışlama, 3. Tapşık, 4. Tapşın, tapşınlama.

Şarap, 1. Bor, 2. Çağır, 3. Ça - kır, 4. Dolu (mec. Memlû man.) 5. İçesi nesne (Meşrubat man.) 6. İçki (Meşrubat man.) 7. Sıkık (Asîr tercümesi),

Şarab içmiyen, Sulanç. (Bian.)

Şarbon (Hastalık man.) 1. Kara kabarcık, 2. Kara yakmaca.

Şark, 1. Doğu, 2. Gün doğuşu, 3. Güney (Gün doğusu, şark ve güneş gören, cenup man.) 4. Gün.

toğar, 5. Kün çığısı, 6. Öng.

Şarkı şimalî, Önre.

Şarklı, Güneri.

Şark rüzgârı, 1. Doğu yeli, Gün yeli, 3. Tan yeli.

Şarkta, İlgerü.

Şarkı, 1. Cır, 2. Deyiş (Umum olarak her türlü neşide man.) Ezgi, 4. İr, 5. Sar, sarın, 6. Şak şakım, 7. Tolgay, 8. Türkü, 9. Yı

Şarkı söylemek, 1. Eyitlemek 2. Irlamak.

Şart, 1. Bağ (Kayt man.) 2. Baylav, 3. İrselik, 4. Pudak.

Şartlaşmak, Könüşmek.

Şartiyle, Üzere,.

Şaşaa, 1. Balkız, 2. Çoğ (Yan - mış kömür, kor), 3. Gösteriş, 4. Parlaklık, 6. Sür, 7. Yağtu, yaktı.

Şaşaalanmak, 1. Balkımak, 2. Parlamak, 3. Yalabımak.

Şaşaalı, 1. Parlak, 2. Yıldırak, 3. Yıldırır, 4. Yıldırgan.

Şât, 1. Gürgüvenç (Şadü handan man.) 2. Öğrünç, 3. Sevinçli.

Şadetmek, Sevindirmek.

Şadolmak, 1. Kıvanmak, 2. Sevinmek.

Şatır, 1. Butur, 2. Çevik, 3. Güler yüzlü, 4. Oskay, 5. Şen, 6. Şayan, 7. Tığrak.

Şayan, 1, Değer, 2. Teğimli, 3. Yakışır, yaraşır..

Şayanı hayret, 1. Kaykaç, 2. Şaşacak, şaşılacak, 3. Tanmalı.

Şayanı hürmet, 1. Ayançanğ, 2. Belli kişi (Muteberandan man.) 3. Eli öpülecek, 4. Görkem, 5. Saygıdeğer.

Şayanı itimat, 1. Güvenilecek, ivenilir, 2. İnamlı, 3. İşançlı.

Şayanı merhamet, 1. Acınacak, Esirgenci.

Şayanı taaccüp, 1. Şaşılacak, 2. .nlamalu.

Şayanı takdir, Beğenilen.

Şayeste, 1. Değer, 2. Teğimliğ, Uyar, uygun, 4. Yakışır, yara - .r, 5. Yaraşık.

Şayed, 1. Ola ki, 2. Tutalım, tutalım ki.

Şayia, 1. Carı, 2. Çav, 3. Çu, 4. İl dili (Halkın rivayeti man.).

Şayia çıkmak, 1. Burmak, 2. Carılanmak, 3. Çalkanmak, 4. Çıkmak, 5. Duyulmak.

Şeamet, 1. Kutsuzluk, 2. Sor, şor, 3. Uğursuzluk.

Şeametli, 1. Kutsuz, 2. Uğursuz.

Şebab, şebabet, Gençlik,

Şebeke, 1. Ağ, 2. Tor (Balık ve kuş avlamağa yarar ağ man.)

Şebih, 1. Bekdeş, 2. Bendeş, 3. Benzek, 4. Benzer, 5. Benzeş, 6. Kip, 7. Okşaş, 8. Denğ, 9. Uyar.

Şebnem, 1. esen, beseği, 2. Çiğ, 3. Çiskin.

Şecaat, 1. Alplık, 2. Batırlık, 3. Yiğitlik, 4. Yüreklilik.

Cesaretli (Şeci), 1. Alp, 2. Badur, 3. Batır, 4. Batur, 5. Eren, 6. Erez, irez, 7. Gürbüz er, 8. Keleş, 9. Kıyışkan, 10. Korkmaz, 11. Yılmaz, 12. Yiğit, 13. Yürekli.

Şecer, Ağaç.

Şecere, 1. Ağaç (Bir tek ağaç man.) 2. Döşeme (Aile şeceresi man.) 3. Kütük, (Aile şeceresi man.).

Şedid, 1. Bayrav, 2. Berk, 3. Çavgın (Hava şedaidi man.) 4. Çetin, 5. Geğin, 6. Katı, 7. Pek, 8. Sarp, 9. Sert, 10. Sıkı, 11. Yaman, 12. Yavuz, 13. Yeğin.

Şef, 1. Baş, 2. Başbuğ, (Askerî şef man.) 4. Uluğ.

Şefaat, 1. Bağışlayu, bağışlayı, 2. Yardım.

Şefaat etmek, 1. Dilek etmek, 2. Geçirtmek, 3. Kollamak, kolmak.

Şeffaf, 1. Arınık, 2. Ayas, ayaz, 3. Süzük.

Şefkat, Sevgi (Acıyarak, esirgiyerek duyulan sevgi man.).

Şefkat göstermek, 1. Acımak, 2. Esirgemek, 3. İrinçkemek, 4. Sevmek, 5. Yarlıkmak.

Şehadet, 1. Kere, kerelti, 2. Tanıklık.

Şehadet etmek, 1. Aygaklamak, 2 Kerelemek, 3. Tanıklık vermek, 4. Tanıklamak, 5. Tanık olmak.

Şehadetname, 1. Çek, 2. Tanıklık.

Şehadet parmağı, 1. Ben parmağı, 2. Sok ernek.

Şehamet, Batırlık.

Şehbal, 1. Kanat, 2. Teleke, 3. Yelki.

Şehka, 1. Bışan, 2. Hıçkırık.

Şehka etmek, 1. Burlamak, 2. Hıçkırmak.

Şehlâ, 1. Şaşı. 2. Yantır, yılık.

Şehlevent, 1. Baylan, 2. Civelek

Şehnişin, 1. Bakıncak, 2. Çelki, 3. Çıkartma, 4. Çıkma, 5. Kalıma.

Şehr (Şehir), 1. Ken, kent 2. Kermen, kirmen, 3. Şar, 4. Tor, 5. Tura.

Şehrah, 1. Büyük yol, 2 Gin yol, 3. Ulu yol.

Şehrâyin, 1. Bayram, 2. Bezek, 3. Bezeme, 4. Donanma, 5. Şenlik.

Şehrî, 1. Ayda bir, 2. Aylık.

Şehvet, 1. İnkma, 2. Kıyanak, 3. Kızgınlık, 4. Köskelik, köseyü 5. Yüğrünç.

Şehvetlenmek, 1. Kızışmak, 2. Kösnümek, 3. Kurzamak.

Şehvetli, 1. Kayır, 2. Kösnük, 3. Öğürsek, 4. Yüğürgen.

Şehvetperest, 1. Ersek (Kadın hakkında), 2. Gicimik.

Şehzade, 1. Beğ (Bey man.) 2. Beğer, 3. Kan (Han man.) 4. İnal 5. Tiğin, 6. Tikit, 7. Töre.

Şek, -. Ikırcık, 2. İlkircinlik, 3. İkirçenlik, 4. İşkil, 5. İyerçinlik, 6. Kedik, 7. Sanı (Hayal, vehm, güman man.) 8. Siziğ.

Şekavet, 1. Alamancılık (Başıbozukluk, yağmacılık man.) 2. Çapulculuk, (Gasıplık, yağmacılık man.) 3. Haydutluk, 4. Kaparozculuk, 5. Kapkapanlık, 6. Kazaklık, 7. Yolkesenlik.

Şekl (Şekil), 1. Biçim, 2. Dış (Haricî şekil man.) 3. Duruş (Şekil ve vaziyet man.) 4. Görünüş (Haricî şekil man.), 5. Kesim, 6.

Kılık (Kıyafet man.) 7. Kurum (Teşekkül tarzı man.) 8. Beniz (Yüz, yüzün rengi man.) 9. Sın 10. Tür, türsün 11. Uyuk, 12. Yordam, 13. Yüz.

Şekvâ, 1. Yanı, yanu, 2. Yanıp yakılma.

Şekvâ etmek, 1. Yanıkmak, 2. Yanmak (Derd yanmak, derdine yanmak) 3. Yanıp yakılmak, yan - mak, yakılmak.

Şelâle, 1. Çağıldak, 2. Çağlak, 3. Çağlan, 4. Çağlar, 5. Çağlayan, 6. Çavlan, 7. Çaylan, 8. Şaldırmak, 9. Uçar su (mec.) .

Şemail, 1. Bunuğ, bunuk, 2. Terez, 3. Yüz.

Şems (Şemis), Gün, güne.

Şemsâbat, 1. Günek, 2. Güneş - lik, 3. Güney.

Şemsiye, 1. Güncek, 2. Güneş - lik, 3. Günlük.

Şemm (etmek), Koklamak.

Şenaat, 1. Alçaklık, 2. Aşağılık, 3. Bayağılık, 4. Kötülük.

Şenî, 1. Alçakça, 2. Bayağı, 3. Kötü.

Şep, 1. Gece, 2. Tün, dün.

Şephun, 1. Gece baskını, 2. Tün baskını.

Şeppere, 1. Carkanat, yarkanat, 2. Gece kuşu, 3. Kayışkanat, 4. Yarasa, yarısa.

Şeptap, 1. Ateş böceği, 2. Işıl, böceği, 3. Şıllak böceği.

Şer, 1. İsizlik, 2. Kötülük, 3. Şok,, 4. Yağuzluk, yavuzluk (Eski şive), 5. Yaman.

Şerait, 1. Alus (Hal ve keyfiyet man.) 2. Budaklar, 3. Sıltu.

Şerare, 1. Çakın, 2. Çırım, 3. Kığılcım, 4. Koğ, 5. Ot kıymuğu (Ateş kırıntısı man.) 6. Saçıntı, 7. Sağın, 8. Serek, 9. Uçgun, uçkun.

Şeref, 1. Ayağ, 2. Değer, (Kıymet man.) 3. Obut, 4. Öğünç, ö - vünç (Meharet man.) 5. Öğünme, övünme (İftihar man.) 6. Sıy, 7. Şaylığ, şaylık, 8. Ululuk, 9. Ün, 10. Yücelik, 11. Yükseklik.

Şerefini ihlâl etmek, Satkamak.

Şerefli, 1. Ak alınlu, 2. Arığ.

Şerefsiz, Basıncak.

Şeref vermek, 1. Ululamak, 2. Yarıtmak.

Şerh, 1. Açma, 2. Gentime, 3. Yora, 4. Yorum.

Şerhetmek, 1. Açık anlatmak. 2. Genitmek, 3. Kanıtmak.

Şerha, 1. Cık, 2. Dilim, 3. Tike.

Şerha şerha etmek, 1. Girmak, yırmak, yarmak, 2. Ciktemek, 3. Dilmek, dilim, dilim etmek.

Şeriat, 1. İl tüzer, 2. Nom, 3. Tura.

Şerif, 1. Turhan, 2. Ulu, 3. Ulu soylu.

Şerik, 1. İksinük, 2. Koldaş, 3. Ortak, 4. Ortakçı, 5. Yarcı, yarşı,

Şerir, 1. Celgel er, 2. İsiz, 3. Kötü, 4. Yablak, 5. Yavuz.

Şerirlik etmek, 1. Cımguklan - mak, 2. Soklamak.

Şerem, 1. Utanç, utanma, 2. Utanganlık, 3. Utanış, 4. Utluluk.

Şetaret, 1. Gönçlük, 2. Şakraklık, 3. Şenlik.

Şetm (Şetim), 1. Söğme, 2. Söğü, söğünç.

Şatmetmek, Söğmek, söğüp saymak.

Şevk, 1. Çöğül, 2. Delebe, 3. İstek, 4. Sıtkı, 5. Suklanma.

Şevksiz, Kınansık.

Şevk vermek, 1. Komutmak.

Şevkini teşdid etmek, Ölçermek, ölçerlemek.

Şevki kırılmak, Yaynıkmak.

Şevket, 1. Erkliğ, 2. Kavut, 3. Kut.

Şevketli, Böğü, böklü.

Şey, 1. Buyum (Emtia, maslahat, hacet, zaruret man.) 2. Neme, Nemerse, 4. Neng, 5. Nerse (Mevzu, "Objet" man.) 6. Nese, 7. Nesne, 8. Nime.

Şeyda, 1. Coşkun, 2. Çılgın, 3. Tilbe.

Şeyh, 1. Abışka (Yaşlı, ihtiyar man.) 2. Ata (Baba man.) 3. Avıçga (Yaşlı man.) 4. Baba (Yaşlı ve tekke başı man.) 5. Dede (Büyük baba, yaşlı, tarikat kocası man.) 6. Karı (İhtiyarlamış man.) 7. Kart, kartay (Yaşlı man.) 8. Koca (İhtiyar ve büyük man.) 9. Tayşı (Reis man.) 10 Yaşlı (İhtiyar man.)

Şeyhuhat kesbetmek, 1. Karımak, 2. Kocalmak.

Şeyhülbeled, Kocabaşı.

Şeytan, 1. Çitgez, 2. İçkek 3. Şamnu, 4. Taya, 5. Uzut, üzüt, 6. Yıyık.

Şık, 1. Cartı, yartı, 2. Güzel, süslü, 3. Kas, kos, 4. Kip, 5. Tayuk, 6. Tür.

Şıklaşmak, Tayuklaşmak.

Şiar, 1. Uran (Parula man.) 2. Uyak.

Şiddet, 1. Artukluk, 2. Berklik, 3. Çokluk, 4. Hız, 5. Kakınç, 6. Katılık, 7. Kıstak, 8. Kızı, 9. Sertlik, 10. Sıkı.

Şiddet göstermek, 1. Sarsıtmak, 2. Tıgramak.

Şiddetlenmek, 1. Ağırlaşmak (Hastalık hakkında), 2. Azgaşmak, 3. Isrınmak, 4. Kızmak, kızışmak, 5. Sertleşmek, 6. Sıkılaşmak, 7. Tuymak, 8. Yeğinlemek, 9. Yeyinnemek.

Şiddetli emir, Kadagan.

Şifa, 1. Arılma, 2. Em, emleme (İlâç, ilâç verme, ilâçla şifa vermek man.) 3. Esenlik, 4. İyileşme, iyi olma, 5. Onultma (Teşfiye man.) 6. Onur, 7. Ot (İlâç man.) 8. Savgu, 9. Süsü.

Şifa bahş, Eyileştiren, iyilik veren.

Şifa bulmak, 1. Arılmak, 2. Aslamak, 3. Bınıkmak, 4. Eyileşmek, iyileşmek, 5. Eyi olmak, İyi olmak, 6. Onalmak, 7. Onulmak, 8. Öngetmek, 9. Sağalmak, 10. Sağlamak, 11. Savmak, 12. Suvramak, 13. Savukmak, 14. Savuşturmak.

Şifa bulmaz, Onmadık, onmaz.

Şifa bulur, Onulur.

Şifa vermek, 1. Bütürmek, 2. Eyileştirmek, 3. Onartmak, 4. Ondurmak, 5. Onuldurmak, 6. On - ğaltmak, 7. Sağaltmak.

Şiir, 1. Ayduk, 2. Cır, 3. Deyiş, (Bir türlü halk şiiri man.) 4. Düzgü (Daha çok "nazm„ man.) 5. Uluğ, atlı, 13. Üğe.

Şöhreti kâzibe, Kuru ün.

Şua, 1. Bağdu, 2. Balkuv, 3. Cuğ, Çuğ, çus, 5. Çakım, sağım, şakım, 6. Çıvak, çuvak, şuvak, 7. Işık, 8. Işın, 9. Kündün, 10. Yağ - tu, yahtu, yaktu, 11. Yaşuk, yarık, yaruk.

Şubat, 1. Gücük, güçük, 2. Gü - dük ay, 3. Küçük ay, 4. Pulan ay.

Şube, 1. Ayru, 2. Bağ (Kabile şubesi man.) 3. Bağana, 4. Belik 5. Bölke, 6. Bölük, 7. Bölüntü, 8. Budak, 9. Cakal, 10. Dal, 11. Ke - zek, 12. Kıp 13. Kısım, 14. Oğulduk, 15. Pölek, 16. Pölgün, 17. Saçak, 18. Sala, 19. Takım, 20. Tarmak, 21. Uruk.

Şuh, 1. Atak, 2. Kıçığ, 3. Koçak, 5. Şen.

Şule, 1. Alav, alev, 2. Cılt 3. Işık, 4. Uyguç, uzguç, 5. Yalaza, 6. Yalın.

Şuledar 1. Alavlı alevli, 2. Işıklı, 3. Tutuşmuş, 4. Yallı.

Şulefeşan, Koylan.

Şulelenmek, 1. Alavlanmak, a - levlenmek, 2. İldırmak, 3. Işınmak, 4. Tutuşmak, 5. Yalınlan - mak

Şulesi zayif, Körsek.

Şule verici, Yaldırayıcı.

Şûm, 1. Irkıl, 2. Kutsuz, 3. Uğursuz.

Şûralık, Erçellik.

Şûra, 1. Cankı, 2. Danışık (Meşveret man.) 3. Kenkeşlik, 4. Kingeş (Meşveret man.) 5. Ku - rultay, 6. Tanışık (Meşveret man.).

Şûre, 1. Borak, 2. Çorak, çoraklık yer, 3. Tazyer.

Şuriş, 1. Altut, 2. Bulgağ, bul - gak, 3. Kargaş, 4. Kargaşa, kargaşalık, 5. Karışıklık, 6. Karkaşa, 7. arsambalık, 8. Usluk.

Şurû (etmek), Başlamak.

Şuur, 1. Anlama, anlayış (İdrak man.) 2. Bilgü, 3. Biliğ, 4. Es, 5. Öğ, ök, 6. Sağın, 7. Sana (Tahayyül man.) 8. Sezek, 9. Tanıma.

Şuurlu, 1. Anlı, 2. Bilge, 3. Oygur.

Şuursuz, 1. Bilgisiz, 2. Bön, möng.

Şüceyre, 1. Ağaçcık, 2. Fidan, 3. Gecek, 4. İlki, 5. Tüp.

Şükr, 1. Bayırlama, 2. Öget, ö - vet.

Şükran, 1. Arasan, 2. Kulduk, (Ubudiyet man.) 3. Ütlu.

Şükranı minnet arzetmek, Öğ - mek.

Şükûfe, Çiçek.

Şümul, 1. İçine alma, 2. Kaplama, 3. Kapsama, 4. Sığğı, sığku (İstiap man.)

Şüphe, 1. Benzeş, 2. Çekingi

(İhtiraz man.) 3. Çizinim, 4. Eş - kil, 5. İkircik, 6. İkirçgü, 7. İşkil içgil, 8. İyerçinlik, 9. Kedik, 10. Kurgu, 11. Kuşku, 12. Küşüm, 13. Sanu (Zan, hayal, vehm man.) 14. Sezik, sizik, 15. Tan. 16. Uşukluk, 17. Yala.

Şüphe etmek, 1. Aşlağmak, 2. Çerenmek, 3. Çinzinmek, 4. İç - killenmek, İşkillenmek, 5. İlin - mek, 6. Kestirmemek, 7. Küşün - lenmek, 8. Sançmak, 9. Sarlamak, 10. Sillenmek, 11. Sizinmek, 12. Tişikmek.

Şüpheli, 1. Belirsiz, 2. Bellisiz, 3. Çilü, 4. İçgilli, işgilli (Şüphe eden man.) 5. İkirçgü (Şüphe e - den man.) 6. Mışırgı, mışırık, 7. Örtülü (Hafi, meçhul, meşkûk man.)

Şüphesiz, 1. Bayık, 2. Sağlam, 3. Siriksiz.

Şüphe uyandırmak, Yiretmek. Kojuk, koşuk, (Daha çok mısraı yan yana getirmek man.) 6. Ko - şuğ, koşuk, 7. Takmak, 8. Tuyuk (Bir nazim şekli man.) 9. Yakım.

Şiir tanzim etmek, 1. Demek, 2. Söylemek, 3. Yakın yakmak.

Şiir vezni (vezn), Güğ, küğ..

Şikâf, Yarık, yırtık, yırtmaç.

Şikak, 1. Ayrılık, 2. Büyük, 3 Bozuşukluk, 4. Tartışma, 5. Üleşik.

Şikâr, 1. Av, 2. Şılırga (Av havanı, avlanan havan man.)

Şikâr etmek, Avlamak.

Şikârgâh, Avlak.

Şikâyet, 1. Acındırma, acısını anlatma, 2. Ağlayıp sızlama, 3. Sorav, 4. Sızlanma, 5. Yanı.

Şikâyet etmek, 1. Ağlamak, ağlayıp sızlamak, 2. Sızlanmak, 3. Sokramak, 4. Şakmak, 5. Yabulamak 6. Yanı yanmak, 7. Yanmak, 8. Yanıkmak, 9. Yanıp yakılmak.

Şikem, Karın.

Şikemperver, 1. Boğazına düş - kün, 2. Bogazsak, 3. Buzak, 4. Obur.

Şikeste, 1. Bozuk, bozulmuş, 2. Kırık, kırılmış, 3. Sınık, sınıklı.

Şikeste hatır olmak, 1. İncimek 2. İncinmek.

Şimal, 1. Biri (Asıl beri yan man.) 2. Kuzey (Gölgede kalan yer man.) 3. Sel (Asıl arapça lûgat manası budur), 4. Teski, 5. Töben yan, 6. Tüney, 7. Tün ortusı, 8. Tün yak, 9. Tün yanak, 10. Tün yanağak.

Şimal rüzgârı, 1. Kara yel, 2. Yağar yeli, 3. Yıldız yeli.

Şimendüfer, Demir yolu.

Şir (Aslan man.), Arslan, as - lan.

Şiri jiyan, Kağan aslan.

Şir (Süt man.), Süt.

Şirhâr, 1. Emlik, 2. Meme ço - cuğu, memede, 3. Sütte, süt emen.

Şira, 1. Sıka, 2. Üzüm suyu.

Şirahane, Sıkman .

Şirâ, 1. Alım, 2. Satın alma.

Şirayı Yemanî, Yaldırak .

Şirin, 1. Sevimli, 2. Tatlı 3. Yosma.

Şirket, 1. Kadaşlık, 2. Ortaklık,

denmek, 2. Böbürlenmek, 3. Bü - yüklenmek, 4. Büyüklüğ satmak, 5.Kalkınmak, 6. Kukandamak, 7. Kubarmak, 8. Pansımak, 9. Sayır - kamak,.

Tabaat, (Tıbaat), 1. Baskı, basım, 2. Basma, 3. Çap.

Tab'etmek, Basmak.

Tababet, 1. Otacılık, 2. Otçu - luk.

Tbahat, 1. Aşçılık,2.Bavurçılı,k 3. Kazançılık, 4. Pişirücilik, pişkiçilik, 5. Yemek pişirmek.

Tabak (Kap man), 1. Boş kap, 2. Kab (Az derin ve yayvan kab man.) 3. Şayın, 4. Tabak.

Tabak (Debbag man.) 1. İğtici, 2. Sepici.

Tabaklamak, 1. Eylemek, iylemek, 2. Sepilmek, 3. Seylemek.

Tabaka, 1. Kat, 2. Katman, 3. Katmer, 4. Kıp, 5. Kur (Saf, sıra man.) 6. Kutu (Sıgara ve tütün tabakası man.) 7. Ötleş (Derece, mertebe man.) 8. Satiç (İçtima, mertebe, sınıf, man. 9. Sıra, 10. Töş, 11. Yerge, 12. Yufka.

Tâban, Parlak.

Tab'an, 1. Doğuştan, 2. Kendiliğinden, 3. Toğuşlu, 4. Tuvuşlu, 5. Yaradılıştan.

Tabasbus, 1. Aldağuçluk, 2. Asgançu, 3. Calak, 4. Dilgilenme (mec.) 5. Kıbışlanma, 6. Tağun, 7 Talabıma, 8. Tilkilenme (mec). 9 Yalınma, 10. Yalmanma, 11. Yaltaklanma, 12. Yaltaklık, 13. Yavıncıma, 14. Yarınma, 15. Yoraça, 16. üze gülücülük.

Tabasbus eden, 1. Yaldakçı 2. Yalpak, 3. Yaltak.

Tabasbus etmek, 1. Yaldan, 2. Yalpaklanmak, yaltaklanmak, 3. Yaramsınmak.

Tabı, (Tabiat man.) 1. Kılık (Kıyafet, hal, tabiat man.) 2. Yaradılış, 3. Yaratığ, 4. Tadı, tedü (Tabiatı beşeriye man.)

Tabi (Teba man.) 1. Birinin arkasından giden, 2. Koşuntu (Tevabi man.) 3. Pajik, 4. Uduğ, 5. Uydu, 6. Uyan, uyucu, 7. Uygan, 8. Uygur.

Tabi kılmak, 1. Bağındırmak, 2. Bakındırmak, 3. Dirgemek, 4. Karatmak, 5. Köndürmek.

Tabi olmak, 1. Bütmek, 2, İgermek, iyermek, 3. Kınmak, 4. Körmek, 5. Pağılmak, pakmak. 6. Uymak, 7. Üykünmek, 8. Yidilmek.

Tâbi (Tab'edici man.), 1. Basan, basıcı, baskıcı, basmacı, 2. Basucı.

Tabiat, 1. Buyan, 2. Kılık, 3. Minez (Karakter, seciye man.) 4. Töz, tüz, 5. Tutum, 6. Yaradılış.

Tabiatsiz, 1. Damarsız, 2. Tensiz.

Tabiî, 1. Genez (Genişlik, sühulet man.), 3. Kolay, 3. Olağan (Mutat man.).

Tabib, 1. Bahş. (Kâhin, rahib ve tabib man.) 2. Belger (Müneccim ve müdavi man.) 3. Dergir, 4. Emci, 5. Emçi, 7. Emlekçi, 6. emleyici, 7. İmeçi (Başa kurşun dö -

ken ve bu gibi müdavatı bilen acuz, kârdide kadın). 8. Kam (Şaman kâhini man.) 9. Kamar, 10. Otacı, 11. Otaçı, 12. Otçu (Daha çok eczacı, attar, ispençiyar man.).

Tabir, 1. Ayalgı, (İfade tarzı man.) 2. Düş yorma (Rüya tabiri man.) 3. Enleme (Rüya tabiri man.) 4. Söz (ifade ve kelâm man.) 5. Yora Rüya tabiri man.), 6. Yorma, yoruk.

Tabirci, 1. Curavçı, 2. Yorgucu.

Tabir etmek, 1. Curamak, 2. Cuvarmak, 3. Yormak, 4. Yorumak.

Tabiye, 1. Katağ, 2. Or 3. Ör, 4. Örgerim. 5. Sencer, 6. Tığa.

Tabiye etmek, 1. Kayırmak, 2. Yaraklamak, (Teslih, teçhiz, man) 3. Yasamak.

Tabiyetülceyş, 1. Dizme, 2. Sıralama, 3. Yerleştirme.

Tabl, 1. Davul, 2. Dümrük, 3. Köbrüge.

Tabut, 1. Alabeşik, 2. Kabırcak, 3. Kaburcak, 4. Ket, 5. Koğur 6. Sal, 7. Salaca, 8. Ükek.

Tacil (etmek), 1. Aşıktırmak, 2. İvemek, 3. İvetlemek, 4. katramak, 5. Terkelemek, 6. Tezlemek.

Tacin (etmek), Yoğurmak, yuğurmak.

Tacir, 1. Argışçı, 2. Sart, 3. Satıcı, 4. Satıkçı.

Taciz, (etmek), 1. Baş ağırtmak 2. Burçaldırmak, 3. Burçumak, 4. Dörmek.

Tacizkâr, Basımcak.

Taç,, 1. Didim, 2. Didin, 3. Didmin, 4. Otağa.

Tadad, 1. Sağış, 2. Sanma, 3. Sayı, sayım, 4. Sayış, sayma,.

Tadad etmek, 1. Anumak, 2. Samak, 3. Sanamak, 4. San görmek, 5. Saymak.

Tdil (etmek), 1. Başkarlamak, başkartmak, 2. Değiştirmek, 3. Doğrultmak, 4. Düzlemek, 5. Ortasını bulmak, 6. Paşkartmak, 7. Yatıştırmak.

Tafahhus (etmek), 1. Aramak, araştırmak, 2. Aynaşmak, 3. Barlamak, 4. Eyretmek, 5. İrdemek, 6. İrişmek, 7. İyertmek, 8. Soruşturmak, 9. Soylamak, 10. Tüblemek.

Tafdil (etmek), 1. Artık eylemek, artuk eylemek, artuklu eylemek, 2. Artımlamak, 3. Artuklamak, 4. Ululamak, 5. Üst tutmak, üstün tutmak.

Tafrafüruş, 1. Atıp tutan, 2. Bolavurt, 3. Koska, 4. Kovalak, 5. Kumakçı.

Tafrafuruşluk etmek, Atıp tutmak.

Tagaddi (etmek), 1. Azıklanmak, 2. Beslenmek.

Tagallüp, 1. Üstünlük, 2. Zorbalık.

Tagallüp etmek, 1. Basırmak, Baskın gelmek.

Taganni, 1. Aydım, aytım, 2. Çağırma, 3. İr, 4. Irlama, 5. Irla-

3. Urtaklık.

Şirpençe, 1. Kabırcık, 2. Kasmar, 3. Kızıl yara.

Şiryan, 1. .Büyük damar, 2. Kızıl kan damarı, 3. Vuran damar, 4. Yürek damarı.

Şiryenı epher, Düdüklük.

Şiryanışezan, 1. Gümürtlek, 2. Kimirtlek, 3. Poğuldurak.

Şişe, 1. Sırça, 2. Sırça kap, 3. Sırıçka, 4. Şişe.

Şitab, 1. Ağtaru, 2. Cırma, 3. Çabukluk, 4. İvedi, ivdik, 5. İvi, 6. Sıtkı.

Şitab etmek, 1. Aşıkmak, 2. Aşunmak, 3. Atılmak, 4. Çapmak, 5. Çavmak, 6. Çöğürmek, yöğürmek, 7. İvmek, 8. Katramak, 9. Koşmak, 10. Seğirtmek, 11. Tezmek, 12. Yelmek.

Şive, 1. Ağız (Bir yerin konuşma şivesi man.) 2. Bay, bayu (Naz ve eda man.) 3. Erke, 4. Yoldam, yordam (Tarz, eda, üslûp man.)

Şivekâr, 1. Baylan, 2. Oynak.

Şose, 1. Anayol, 2. Ulaç, 3. Ulu yol.

Şöhret, 1. Angı, 2. Ad, 3. Atak, 4. Atav, 5. Çap, 6. Çav, 7. Çavultu, çavuntu, 8. avun, 9. Dan, dankı, 10. Davun, 11. Gü, kü, 12 San 13. Sap, 14. Ün, 15. Ünek.

Şöhret almak, 1. Çavlamak, 2. Çavlanmak, 3. Çavmak.

Şöhretli, 1. Adanır, 2. Adıktı, 3. Adlığ, 4. Adlı, adlı sanlı, 5. Angılı, 6. Caplık, 7. Çavdur, 8. Çavlı, 9. Kaldı, 10. Küliğ, 11. Sanlı, 12.

Şüyu (bulmak), 1. Dağılmak, 2. Duyulmak, 3. Yayılmak.

T

Tâ, 1. - cak, - acak, 2. dek, - edek, - değin, edeğin, 3. Diye (Daha çok "tâ ki,, yerinde).

Taabbüt, 1. Butma, 2. Kulluk etme, 3. Tapınma.

Taaccüp, 1. Dan, 2. tan

Taaccüb etmek, 1. Bayanmak, 2. Danlamak, 3. Dannamak, 4. Dansamak, 5. Kakımak, 6. Kayganmak, 7. Sanıtmak, 8. Şaşakalmak, 9. Şaşırmak, 10. Şaşmak, 11. Tanakalmak, 12. Tandamak, 13. Tanırkamak, 14. Tanlamak, 15. Tanlaşmak, 16. tanmak, 17. turukmak.

Taaccüp edilecek şey, Tansık, tansuk.

Taaddi, 1. Aşma, aşkınlık, 2. Öteye geçme, 3. Taşma, taşkınlık, 4. Uştulum.

Taaccüb etmek, Aşmak.

Taaffün, 1. Ağdık, 2. Yidi, 3. Yirli.

Teaffün etmek, 1. Borsumak, 2. Çürümek, çürüyüp kokmak, 3. İğmek, iymek, 4. İyliksimek, 5. Kakçımak, 6. Kakırcımak, 7. Kaksımak, 8. kokmak, kokuşmak. 9. Pis kokmak, 10. Sasımak, 11. Sırsınmak, 12. Tıncımak, 13. Yiğmek, yiymek, 14. Yıymak.

Taccüb etmiş, 1. Kokuşuk, 2. Sası, 3. Yiğdin.

Taahhüd, 1. Baylav, 2. Kesim,

(Mukataa man.) 3. Üzerine alma, 4. Verimcek (Köy bekçilerine ve hayrî cemiyetlere senelik vermeği taahhüd ttikleri para man.)

Taahhüd etmek, 1. Bağlanmak, 2. Boynalmak, boyunalmak, 3. Üstüne almak, üzerine almak, 4. Yüdmek.

Taakkul (etmek), 1. Anlamak, 2. Sananmak, 3. Ukamak, 4. Ukmak, 5. Yasalanmak.

Taallûk, 1. Asılı olma, 2. Asılma, 3. Bağlanma, 4. İlinme, 5. İlişik.

Taallûkat, 1. Ka, 2. Kadaş, 3. Uruk, kayaş.

Taallûk etmek, 1. Asılmak, 2. Asınmak, 3. Bağlanmak, 4. Eslinmek, 5. İlınmak, 6. İlışmak, 7. İlinmek, 8. İlişiği olmak, 9. Süyenmek, 10. Yapışmak .

Taallül (etmek), 1. Cılgırtmak, 2. Cıngımak, 3. Kaçınmak, 4. Kızganmak, 5. Kızırkanmak, 6. Küymenmek, 7. Sarmak, 8. Sürüm k (Ayak sürümek.)

Taam, 1. Aş, 2. Aşam, 3. Boğuz. 4 Ayna 5 tığ 6. Yemek, 7. Yeyecek, yiyecek 8. Yeygi, 9. Yeygü, 10. Yeysi, 11. Yiği, 12. Yim, 13. Yiyesi, 14. Yiyim.

Taam etmek, 1 Aşamak, 2. Tatmak, 9. Yemek.

Taammüm (etmek), 1. Çevermek, 2. Kapsamak, 3. Yayılmak.

Taammüt Bilerek yapma, isteyerek yapma.

Taammüden, 1. Bile bile, 2. Corta, coruy, 3. Tuyana.

Taannüd (etmek), 1. Başınmak, 2. Çirenmek 3. Diremek, 4. Direnmek, 5. Direşmek, 6. Eğişmek, 7. Ekleşmek, 8. Kirimek, 9. Kiritmek, kirtmek, 10. Öneşmek, 11. Öngüşmek, 12. Önkümek, 13. Şidenmek, 14. Yınlaşmak.

Taap, 1. Armak, 2. Armaklık, 3. Arukluk, 4. Emek, 5. İmgek, 6. Yorgunluk.

Taap çekmek, 1. Görüşmek, 2. 2. Emenmek, 3. Emkenmek, 4. Kadamak, 5. Talmak, 6. Yorulmak.

Taarruz, 1. Akın, 2. Baskın, 3. Saldırış, 4. Sataşma, 5. Takılma, 6. Teğis, teğiş, 7. Üşüntü.

Taarruz etmek, 1. Akın yapmak, akmak, 2. Arkulanmak, 3. Basımlamak, basım etmek, 4. Baskın etmek, 5. Basmak, 6. Çatmak, 7. İlgamak, 8. Kapsamak, 9. Saldırmak, 10. Sataşmak, 11. Söngüdmek, 12. Sürsalmak, 13. Takılmak, 14. Teğmek, 15. Tokunmak, 16. Topulmak.

Taaşşuk (etmek), 1. Gönül bağlamak, gönül vermek, 2. İlıkmak 3. Sevmek, 4. Vurulmak.

Taat, Tapuğ.

Taavyün (etmek), 1. Belirmek, bellenmek, 2 Benlenmek, 3. Ortaya çıkmak, 4. Tanılmak, tanınmak.

Taayyüş (etmek), 1. Geçinmek, 2 Yaşamak.

Taazzum (göstermek), 1. Bel -

Teleme, 10 Telmirme, 11. Yarsı - ma, 12. Yuğurlanma.

Tahassür çekmek, tahassür duymak, 1. Annamak, 2. Göre - ceği gelmek, 3. Göresi gelmek, 4. Görsimek, 5. Korlanmak, 6. Öz - lemek, 7. Sağınmak, 8. Sağışsın - mak.

Tahassüs, 1. Duygu, duygulanma, 2. Duyma, duyuş, 3. İçlilikl, içlenme.

Tahaşşüt (etmek), 1. Birikmek, 2. Büklünme, 3. Camramak (Ko - yunlar için söylenir.) 4. Derilmek, 5. İrkilmek, irkişmek, 6. Tirilmek, 7. Toplanmak, 8. Yığılmak.

Tahaşşütgâh, 1. Bulçak, 2. Bulçak, 2. Yığanak.

Tahattur, 1. An, 2. Anma, 3. Anrama, 4. Ansıtma, 5. Epleme, 6. İse alma, 7. Oylanma, 8. Sağın - ma.

Tahattür edilmek, Anılmak.

Tahattur etmek, 1. Anğdamak, 2. Anmak, 3. Bışkarmak, 4. Es - kermek, 5. İplemek, eplemek, 6. İsgermek, iskermek, 7. İzenmek, 8. Könğlemek, 9. Sanmak, 10. Tutuzmak, 11. Usgarmak, 12. Uylamak, uylanmak, uylaşmak.

Tahavvül, 1. Alşınma, 2. Deği - şik, değişiklik, 3. Geciş (Bir hal - den başka hale intikal man.) 4. Kubulğak, 5. Kulgat, 6. Kulgazın, 7. Kurgu, 8. Özgeriş, 9. Özgerme.

Tahavvül etmek, 1. Alcaşmak , 2. Atınmak, 3. Aynamak, 4. Baş - karlanmak, 5. Başkarmak, 6. De - ğişmek, 7. Dönmek, 8. Geçmek (intikal man.) 9. abulmak, 10. Kulmak, 11. Özgermek, 12. Paş - karmak, 13. Teğşürmek, 14. Tet - rülmek, 15, Üngermek.

Tahayyül, 1. Çaylama, 2. Gü - dü, güdür (Zihinde görülen şey man.) 3. Kuruntu, 4. Sağınç, 5. Sağınma, 6. Uy.

Tahayyül etmek, 1. Gütmek (Zihinde bir emel gibi beslemek man.) 2. İlarmak, 3. Kolumak, 4. Könğlemek, 5. Kurmak, 6. Ömek, 7. Sakımak.

Tahayyür, 1. Belinleme, 2. Enme, 3. Gamanma, 4. Içkınma, 5. Sanırtma, 6. Şaşakalma, 7. Şaşma, 8. Tanırma, 9. Tanlama.

Tahayyüz (etmek), 1. Öne geçmek, 2. Yer tutmak.

Tahdiş (etmek), 1. Bulandır - mak, 2. Karıştırmak, 3. Tırmala - mak, tırnakla incitmek.

Tahdid (etmek), 1. Daraltmak, 2. Kezetmek, 3. Kısaltmak, kısıltmak, 4. Kiğeşmek, 5. Kijinmek, 6. Örüklemek (Hayvanın otlama sahasını ipe ve kazıkla tahdit etmek man.) 7. Sınır kesmek, 8. Tekit - mek, 9. Tucurmak, 10. Yanamak, 11. Yarmak.

Tahdid vasıtası, Örük.

Tahfif (etmek), 1. Kolaylaştır - mak, 2. Yeyni etmek, 3. Yenilet - mek, yiyniltmek, yiynitmek, 4. Yiniltmek, 6. Yüngülleştirmek, 7. Yünkületme .

Tâhir, 1. Arca, 2. Arcak, 3. Arı,

4. Arıca, 5. Arığ, arık, 6. Arıncı, 7. Aru, 8. Aruca, 9. Kirsiz, 10. Sili 11. Silkü silliğ, 12. Temiz, 13. Yıkanmış, 14. Yunmuş.

Tahiyye, 1. alkış, 2. Esenleme, 3. Esenleşme, 4. Esenlik.

Tahkik, tahkikat, 1. Arama, araştırma, 2. Aynaşma, 3. Doğrusunu arama, 4. Doğruyu ortaya çıkarma, 5. Gerçeğini arama, 6. Gerçeğini bulma, gerçeğini ortaya koyma, 7. Eyertme, 8. İrdeme, 9. İyertme, 10. Sorağ, 11. Sorak, 12. Soraltı, 13. Sorma, soruşturma, 15. Soylama.

Tahkik eden, Sorgucu.

Tahkik etmek, 1. Anlamak, 2. Aramak, araştırmak, arayıp sormak, araştırıp soruşturmak, 3. Aykılmak, 4. Bütünlemek, 5. Çınğarmak, 6. Çınlamak, 7. Eyertmek, 8. Gerçeklemek, 9. İrdemek, 10. Marttamak, 11. Öğrenmek, 12. Saylandırmak, 13. Soramak, 14. Soruşturmak, 15. Tirkemek, 16. Tüplemek, (Tamik etmek man.) 17. Yoklamak.

Tahkim (etmek), 1. Bağınmak, beğinmek, 2. Bekimek, 3. Bekinmek, 4. Bekitmek, 5. Bekürmek, 6. Berkitmek, 7. Berklemek, 8. Birkitmek, 9. Kadamak, 10. Kadatmak, 11. Kalalamak, 12. Kiplemek, 13. Küceytmek, 14. Madatmak, 15. Pekiştirmek, 16. Pekitmek, 17. Peklemek, 18. perkitmek, 19. pekmek, pökmek, 20. Sağlamak, 21. Sağlamlaştırmak, sağlamlaştırmak, sağlamlatmak, 22. Senirlemek, 23. Tözemek, takviye, tarsin.

Tahkir, 1. Çitlevü, 2. Komıdal, 3. Küyür, 4. Pazınç, 5. Pazınğ, 6. Tabar, 7. Tabgu, 8. Tanaz, 9. Tapa, 10. Yarbı.

Tahkir edilmek, tahkire uğramak, 1. Çamdalmak, 2. Komıdamak.

Tahkir etmek, 1. Alçaklamak, 2. Aşağılamak, 3. Azırgan, 4. Çırçaymak (İstihfaf man.) 5. Çorkışmak, 6. İnitmek, 7. Kaldamak, 8. Kanıktırmak, 9. Kargamak, 10. Kazranmak, 11. Kertmek, 12. idiktemek, 13. Komıdatmak, 14. Küçüklemek, 15. Mundamak, 16. Satkamak, 17. Sümmek, 18. Ucuzlamak, 19. Yensemek, 20. Yünülletmek.

Tahkir ettirmek, Yensetmek.

Tahlif (etmek), 1. Andgarmak, 2. And vermek.

Tahfif olunmuş, 1. And içmiş, 2. Anıltı.

Tahlif olunmuş, 1. And içmiş, 2. Antlı.

Tahlil (etmek), 1. Ayırmak, (Bir küllü cüzülerine bölmek man.) 2. Çözmek, çözümlemek, 3. Yasmak (Çözmek, açmak man.)

Tahlis (etmek), 1. Kurtarmak, 2. Kutgarmak, 3. Kutkarmak, 4. Ozgurmak.

Tahlisi giriban etmek, Yakayı kurtarmak.

Tahlisiye simidi, Can kurtaran.

yış, 6. Koşok, 7. Ötme, ötüş (Kuşlar hakkında), 8. Sağu, 9. Sayrav, 10. Şakıma (Kuşlar hakkında), 11. Yır.

Taganni etmek, 1. Ayıtmak, 2. Cırlamak, 3. Çağırmak, 4. Çarkulamak, 5. Eyitlemek, 6. Eytimek, 7. Irlamak, 8. Irlanmak, 9. Kopsamak, 10. Küğlemek, 11. Küğlenmek, güklenmek, 12. Okumak, 13. Ötmek (Kuşlar hakkında), 14. Sarnamak, 15. Sayramak, 16. Şakımak (Kuşlar hakkında), 17. Türkü söylemek, 18. Yırlamak.

Tagayyüb (etmek), 1. Dunulmak, 2. Gözden tolunmak, 3. İçiğınmak, 4. Yokamak, 5. Yoktamak.

Tagayyür (etmek), 1. Ağmak, 2. Aynamak, 3. Ayruksımak, 4. Azmak, 5. Aznamak, 6. Başkalaşmak, 7. Bozulmak, 8. Buşmak, 9. Değişmek, 10. Değşürülmek, 11. İlanmak, 12. Kalcaymak, 13. Onukmak (Rengi tagayyür etmek man.) 14. Özgelenmek, 15. Özgerişmek, özgermek, 16. Yelinsimek, 17. Yoyulmak.

Tağdiye (etmek), Beslemek.

Tağî, Azgın.

Tağlit (etmk), 1. Karıştırmak, 2. Şaşırtmak, 3. Yanıltmak.

Tağliz (etmek), 1. Kabalaştırmak, 2. Yoğunlamak, yoğunlaştırmak.

Tağşiş (etmek), 1. Bulamak, 2. Bulaklamak, 3. Karıştırmak,

Tağyir, Özgerti.

Tağyir etmek, 1. Aynaltmak, aynatmak, 2. Ayrıksı etmek, 3. Ayrıksıtmak, 4. Ayruksı eylemek, 5. Başkalaştırmak, 6. Bozmak, 7. Değiştirmek, 8. Özgertmek.

Tahaccür (etmek), 1. Taşlamak, taşlaşmak, 2. Taş olmak, taş kesilmek, taş gibi katılaşmak.

Tahaddüp (etmek), 1. Kamburlaşmak, 2. Kavzamak, 3. Tümselemek.

Tahaddüs, 1. Sezgi, 2. Sezik, 3. Sezinti, seziş, 4. Yusanma.

Tahaffuz, 1. Ağsınma, 2. Çoğurma, 3. Korunma, 4. Sakınıkluk, 5. Sakınış.

Tahaffuz etmek 1. Ayanmak, 2. Barınmak, 3. Daldaylanmak, 4. Korunmak, 5. Sakınmak, 6. Saklanmak, 7. Yuvutmak.

Tahaffüf (etmek), 1. Azlamak, yükü azalmak, 2. Kolaylaşmak, 3. Sekinmek, 4. Yavşımak, 5. Yeğnileşmek, yeynilmek, 7. Yüngülleşmek.

Tahakkuk (etmek), 1. Anlaşılmak, 2. Belli olmak, 3. Bütmek, 4. Cınıkmak, 5. Çıkmak, doğru çıkmak, gerçek çıkmak, ortaya çıkmak, 6. Gerçeklenmek, 7. Gerçekleşmek.

Tahakkuk ettirmek, Ucarmak.

Tahakküm, 1. Baskı, 2. Boyunduruk, 3. Zorbalık.

Tahakküm etmek, 1. Admak, 2. Basırganmak, 3. Basırmak, 4. Boyunduruk altına almak, 5. Buyurmak, 6. Dikelemek, 7. Söz geçir -

mek, 8. Tepesine binmek, 9. Yen - semek.

Tahallî, 1. Bezenme, 2. Donan - ma, 3. Süslenme.

Tahallûk, Kılıklanma.

Tahammuz (etmek), 1. Acımak 2. Bırıştırmak, 3. Ekşimek.

Tahammül, 1. Çıdam, 2. Dayanç 3. Dayangı, 4. Dayanık, 5. Döğümlük, 6. Döz, 7. Dözümlük, 8. Götürüm, 9. Tayanık, 10. Töz, 11. Tü - zü.

Tahammül etmek, 1. Baymak, 2. Cıdamak, 3. Cınkımak, 4. Çek - mek, 5.Çıdarmak, 6.Dayanmak, 7. Döymek, 8. Dözmek, 9. Gatlaş - mak, 10. Götermek, 11. Ötürmek, 12. Güvmek, 13. Güymek, 14. Katlanmak, 15. Küymek, 16. Sarın - mak, 17. Serilmek, serinmek, 18. Sinreşmek, 19. Taplaşmak, 20. Tözmek, 21. Tüzmek. 22. Yüklenmek.

Tahammülsuz, Katrak.

Tahammür (etmek), 1. Acımak, 2. Ekşimek, 3. Fıkramak, 4. Fışınmak, 5. Fışnamak, 6. Fıtılmak, 7. Imzıkmak, 8. Kıykırmak, 9. Kor - lanmak, 10. Pozoloşmak.

Taharet, 1. Arığlık, 2. Arıklık, 3. Arılık, 4. Arıma, 5. Arınma, 5. rınma, 6. Temizlik, 7. Yıkanma .

Taharri, 1. Araştırış, arayış, 2. Dalçınma, 3. Eynel, 4. İrdem, 5. Saykal, 6. Sorağ, 7. Soruğ, 8. Tergav, 9. Tügel, 10. Tükel 11. Tür - bün.

Taharri edilmek, 1. Aramak, a- ranılmak, 2. Ezlelmek, 3. İrtel - mek, 4. Öşelmek.

Taharri etmek, Ahtarmak, 2. A- ramak, 3. Araştırmak, 4. Arka - mak, 5. Barlamak, 6. Boylamak, 7. Busmak, 8. Çaçutlamak, 9. Çalaklamak, 10. Çavullamak, 11. Divrinmek, 12. Dükenlemek, 13. Gavşıktırmak, 14. Iskımak, 15. İrdemek, 16. İzlemek, 17. Kanıkla - mak, 18. Kadırmak, 19. Pedremek 20. Saygarmak, 21. Saylamak, 22. Soramak, 23. Suğratmak, 24. Ta - ramak, 25. Taraşlamak, 26. Ter - gemek, 27. Tübünlemek, 28. Tü - kellemek, 29. Yoklamak.

Taharri ettirmek, 1. Çalturmak, 2. Yindürmek.

Taharri memuru, Yarkan.

Taharrük (Etmek), 1. Devin - mek, 2. Inıldamak, 3. Kımılda - mak, kımıldanmak, 4. Oynamak, yerinden oynamak, 5. Palmlamak, pelinleşmek, 6. Şiremek.

Tahassul (etmek), 1. Dürül - mek, 2. Dürümek, 3. Ele geçmek, 4. Türemek.

Tahassun (etmek), 1. Abın - mağ, 2. Barınmak, 3. Beklenmek, 4. Berkinmek, 5. Kapanmak (Bir kale veya istihkâm içine girmek man.) 6. Or kazmak, 7. Pusmak, 8. Sığınmak, 9. Yığlanmak.

Tahassür, 1. Göresime, 2. Gö - yünme (Hasretle yanma man.) 3. Kunuma, 4. Korlanma (Tahassür ateşi duyma man.) 5. Övseme, 6. Özleme, 7. Öyleme, 8. Serinme, 9.

Tahlit (etmek), 1. Karıştırmak, 2. Karmak, 3. Katmak, 4. Mala - kalmak, 5(Ösüklemek, 6. Süyre - mek.

Tahliye (etmek), 1. Abramak, 2. Ayarmak, 3. Bırakmak (Sebi - lini tahliye man.) 4. Boşaltmak, 5. Boşatmak, 6. Boş bırakmak, 7. Buşatmak, 8. Cibermek (Sebilini tahliye man.) 9. Koyuvermek (Sebilini tahliye man.) 10. Önkart - mak, 11. Sevirtmek.

Tahmil (etmek), 1. Ardımak, 2. Artınmak, 3. Tabalamak, 4. Töylemek, 5. Vurmak (Yükü sır - tına vurmak man.) 6. Yüklemek, 7. Yükletmek, 8. Yükürmek.

Tahmin, 1. Bığrığ, 2. Çama, 3. Götürü, 4. Gözebe, 5. Göz ölçüsü, 6. Oran, 7. Ölçüm, 8. Sağış, 9. Sanağ, 10. Sanı, 11. Sezik, 12. Tasım 13. Uşıldık, 14. Uşuluk.

Tahminen, 1. Aşağı yukarı, 2. Ginez, 3. Körleme, 4. Oranlama, 6. Salınma.

Tahmin etmek, 1. Bolcamak, 2. Cağlamak, 3. Gözle ölçmek, 4. Kesimlemek, 5. Oranlamak, 6. Orat - lamak, 7. Orunlamak, 8. Ölçen - mek, 9. Ölçümlemek, 10. Öylemek, 11. Sakımak, 12. Sanışmak, 13. Seziklemek,

Tahmis (etmek), Beşlemek.

Tahn (etmek), 1. Öğümek , 2. Öğütmek, 3. Tütsülemek.

Tahrit, (etmek), 1. Aynatmak, 2. Bozmak, 3. Değistirmek, 4. Değğiştirmek, 5. Döndürmek, .

Tahrik (etmek), 1. Ağıtmak, 2. Ayaklandırmak (Kıyam ve ihtilâle tahrik man.) 3. Bulmak (Kıyama tahrik man.) 4. Bulgamak (Şuriş uyandırmak man.) 5. Bul - gandırmak (İhtilâle tahrik man.) 6. Çakmak, 7. Depretmek, 8. Iğ - randırmak, 9. Irgalamak, 10. Irgamak, 11. İrgatmak, 12. Kımıldat - mak, 13. Kındırmak, 14. Kışkırt - mak, 15. Körüklemek, 16. Körüktürmek, 17. Oynatmak, 18. Sars - mak, 19. Silkmek, silkelemek, 20. Sürüşlemek. 21. Yaymak, 22. Yeltemek, 23. Yerinden kaldırmak, yerinden oynatmak, 24. Yürüt - mek..

Tahrik eetirmek, Irgatmak.

Tahrip, 1. Salak, 2. Yıkım.

Tahribat, 1. Koğalan, 2. Koskolon.

Tahrib etmek, 1. Bertmek, birt - mek, 2. Bozmak, 3. Caydurmak, 4. Cemirmek, 5. Yemirmek, 6. Yıkmak, 7. Yimirmek, 8. Yoymak, 9. Yümürmek.

Tahrir (etmek), 1. Bitimek, 2. Yazmak.

Tahrirat, 1. Biti, 2. Bitiğ, 3. Yazı.

Tahriren, Yazı ile.

Tahriri emlâk memuru, İl yazıcı.

Tahriri nüfus, Saylağı.

Tahriş, (etmek), 1. Tırmak, 2. Tırmalamak.

Tahsil (İstifa man.) 1. Alma, alış (Ahz man.) 2. Derme, dirme

(Toplama man.) 3. Ele geçirme (İstihsal man.) 4. Eliktirme, 5. Kazanma (İstihsal man.) 6. Toplama.

Tahsildar, 1. Albancı, 2. Alımcı, 3. Baççı, 4. Baskak, 5. Salgıncı, 6. Salguncu, 7. Savgacı, 7. Savgacı.

Tahsil (Öğrenme man.) 1. Bilgi edinme, 2. Okuyup öğrenme.

Tahsil etmek, 1. 1. Boşkunmak, 2. Boşurmak, 3. Okumak, 4. Öğrenmek.

Tahsil ettirmek, 1. Okutmak, 2. Sunılamak.

Tahsilli, Kuluk (Faal, çevik, münevver, zeki man.)

Tahsilsiz,, Yirik.

Tahsin, 1. Alkış, 2. Şepik.

Tahsin etmek, 1. Algamak, 2. Alkışlamak, 3. Bayanmak, 4. Beğenmek, beyenmek, 5. Güzel bulmak, 6. Öğmek; övmek.

Tahsis (etmek), 1. Arnamak, 2. Ayırmak, (Bir şeyi bir hususa ayırmak man.) 3. Bağlamak, 4. Belirtmek, 5. Çatmak, 6. İnaklamak, 7. Örülemek.

Tahsis edilmek, . Belgilenmek, bilgilenmek.

Tahsisen, Ayrıca, ayrı olarak.

Tahşit (etmek), 1. Biriktirmek, 2. Dökmek, 3. Toplamak, 4. Yığmak.

Taht, (Serirman.), 1. Bacık, 2. Böt, 3. Dülberçin, 4. Ket, 5. Koltuk, 6. Orang, 7. Orunluk, 8. Örgin, 9. Söykence, 10. Tapçak, 11. Tapçan, 12. Üçek.

Taht (Zir man.(1. Alt, 2. Asra 3. Asra yanı, 4. Ast, 5. Astın, 6. Aşağı.

Tahtanî, Aşağıki.

Tahteârz, Yeraltı.

Tahtelbatn, Şandır.

Tahtı idaresinde tutmak, Kasmak.

Tahtı tasarrufuna almak, İğelemek.

Tahta, 1. Sere, sire, 2. Tahta, takta.

Tahta pare, Gambak, talaş yoga.

Tahta perde, 1. Bölme, 2. Daraba, 3. Saçak, serpenek.

Tahtapoş, Yazla.

Tahtie (etmek), 1. Suçlu bulmak, suçlu çıkarmak, 2. Yanlışını çıkarmak.

Tahvif (etmek), 1. Dızlatmak, 2. Korkutmak, 3. Şürlemek, 4. Ürkütmek.

Tahvil (etmek), 1. Alcaşmak, 2. Başkarlamak, başkartmak 3. Değiştirmek, 4. Özgermek, özgertmek.

Tahzir (etmek), 1. Çekindirmek, 2. Sakındırmak.

Tam, 1. İlenç, 2. İlenge, 3. Kakınç, 4. Söğme.

Tanetmek, 1. Atıştırmak, 2. Dillemek,, 3. İlenmek, 4. İyenğlemek, 5. Kağımak, 6. Kakınçlamak, 7. Karalamak, 8. Kınamak, 9. Söğmek, sövmek.

Taife, 1. Aymak, 2. Boy, 3. Bö-

lük, 4. Bulay, 5. Cerge, 6. Çerge, 7. Göçe, 8. Oymak, 9. Öğür, 10. Ökür, 11. Sanğ (Cemaat, communauté man.) 12. Sürek, sürük, 14. Takım, 14. Ulus, 15. Uruk, 16. Yartım.

Târ, 1. Kuş, 2. Uçan, uçar, uçucu, 3. Uçuğlu.

Takabbuz (etmek), 1. Buruşmak, 2. Büzlmek, çekilmek, 3. Dürülmek, 4. Pekişmek, 5. Yığrıl - mak.

Takaddüm, 1. Ozma, 2. Öncelik.

Takaddüm etmek, 1. Aşunmak, 2. Burunamak, 3. Geçmek, 4. İleri geçmek, ileride bulunmak, 5. Ozmak, 6. Önde bulunmak, 7. Önelmek, 8. Önürmek, 9. Purnamak..

Takallûs (etmek), 1. Buruşmak, 2. Çekilmek, çekilip toplanmak, 3. Kısıklanmak, 4. Pığılmak, 5. Uçunmak, 6. Yığrılmak.

Takarrüp (etmek), 1. Colamak, 2. Kınalamak, 3. Yağumak, 4. Yakın gelmek, 5. Yakınlaşmak, 6. Yakışmak, 7. Yaklaşmak, 8. Yakmak, 9. Yanaşmak, 10. Yataguluk eylemek, 11. Yavuşmak, yabuk, 12. Yörenmek, 13 Yuvumak.

Takarrür (etmek), 1. Beğlenmek, 2. Belli olmak, 3. Kalmak, 4. Kestirmek.

Takarrür ettirmek, 1. Kestirmek, kesip atmak, 2. Örentmek.

Takas (etmek), 1. Ödeşmek, 2. Satkaşmak, 3. Sayışmak.

Takaşşür (etmek), 1. Kabuk bağlamak, kabuk tutmak, 2. Kabuklanmak.

Takat, 1. Çekim, 2. Dayanık, (Mukavemet man.) 3. Döğümlük, 4. Döz, 5. Güç, 6. Iskın, 7. Küç, 8. Küsin, 9. Süre, 10. Şama, 11. Töz, 12. Tüzü.

Takat fersa, Dayanılmaz.

Takat getirmek, 1. Çekmek, 2. Dayanmak, 3. Döymek, 4. Katlanmak.

Takatsız, 1. Gevşek, 2. Emeysiz, 3. İğez, 4. Köküm, 5. Tınmağur.

Takattur (etmek), 1. Damlamak, 2. Dammak, 3. Purlukmak, 4. Tammak.

Takavvüs (etmek), 1. Avılmak, avımak, avrılmak, 2. Eğrilmek, 3. Kıvrılmak.

Takayyüh (etmek), 1. İrin bağlamalamak, 2. İrinlemek, 3. Peyirmek.

Takayyüd (etmek), 1. Bağlanmak, 2. Baykamak, 3. Çabalamak, 4. Çalışmak, 5. İş edinmek, 6. Sağlaşmak, 7. Uğraşmak, 8. Uvarmak, 9. Üründülmek, 10. Üstüne düşmek.

Takayyütkâr, Bayık.

Takbih, 1. İlenç, 2. Kalış, 3. Kıcu, 4. Tapku.

Takbih etmek, 1. Beğenmemek, 2. İlnemek, 3. Kıcımak, 4. Kınamak, 5. Kıskarmak.

Takdim (etmek), 1. Aşundurmak, eşündürmek (Öne geçirmek man.) 2. Bolamak, 3. Görüş -

türmek, (Tanıtmak man.) 4. Götürmek (Sunmak man.) 5. İleri sürmek (Öne geçirmek man. 6. İleri tutmak (Öne geçirmek man.) 7. Koşmak (Terfik etmek, sunmak man.) 8. Ödermek, 9. Öne geçirmek (İleri geçirmek man.) 10. Önürt eylemek (Öne geçirmek man.) 11. Sunmak (Vermek man.) 12. Tanıtmak (Görüştürmek man.) 13. Tapşırtmak, (Huzura sunmak man.) 14. Tapşurmak, (Tapşırmak man.) 15. Vermek (Sunmak man.) 16. Usunmak (Sunmak man.)

Takdime, 1. Çekim (Takdim etmek man.) 2. Önelge, 3. Ötüğ, 4. Sungu, 5. Tartık.

Takdir (Tahmin man.) 1. Oran, 2. Oranlama, orannama, 3. Ölçü, 4. Ölçüm, 5. Ölçümleme.

Takdir etmek, 1. Değer biçmek, 2. Denklemek, 3. Oranlamak, 4. Ölçemek, 5. Ölçümlemek, 6. Yasamak.

O takdirde, Öyle ise, öyle olunca, öyle olursa.

Takdir (tahsin man.), 1. Alkış, 2. Beğeniş, 3. Bığrık.

Takdir etmek, 1. Aaylamak, 2. Ağırlamak, 3. Alkamak, 4. Alkışlamak, 5. Beğenmek, 6. Caksılamak, 7. İlmak, 8. Taplamak, 9. Tinğmek.

Takdir (Kader man.) 1. Alın yazısı, 2. Bitik, bitilme, bitme, 3. Bititme, 4. Çatma, 5. Tanrı buyruğu 6. Tanrı ölçümü, 7. Tuğal, 8. Yazgı, 9. Yazı, yazılan, yazma, 10. Yazmış.

Takdis, 1. Arılığla anma aru dutma, aru eyleme, 2. Ezgertme, 3. Kejik, 4. Uğur.

Takdir etmek, 1. Aylamak, 2. Alkınmak, 3. Alkış etmek, 4. Arılamak, 5. Kudatmak, 6. Kutlamak, 7. Malkımak, 8. Ulatmak, 9. Ululamak.

Takip, 1. Kaçıt, kaçut (Kaçanı kovalama man.) 2. Kavgı, 3. Kavgun, 4. avşak, 5. Kuğun, 6. Sorağ, sorak (Kanunî takibat ve isticvabat man.)

Takib eden, 1. Kaçıracı, 2. Kavgunçı, 3. Kovalayan, kovan, 4. Kovucu, 5. Sürcül, sürgeül.

Takib etmek, 1. Ardına düşmek, 2. Ardınca gitmek, ardınca yürümek, 3. Ardından gitmek, 4. Arkasına düşmek, 5. Arkasında dolaşmak, 6. Arkasından gitmek, 7. Artlamak, 8. Busmak, 9. Dakalamak, 10. Edermek, 11. Erşirmek, 12. Gütmek. (Bir maksadı takip man.) 13. İrteklemek, 14. İrtmek, 15. İzlemek, 16. kıbamak, 17. Kıpamak, 18. Koğuna çıkmak, 19. Koğmak, 20. Kovalamak, koğalamak, 21. Kovmak, 22. Kuğlama, 23. Kuvalamak, 24. Kuvzamak, 25 Önmek, 26. Sondamak, 27. Sürmek, 28. Şubamak, şuburmak, 29. Tallamak, 30. Terkemek, 31. Teylemek, 32. Utmak, 34. Üzüklendirmek.

Takit, 1. Bağdama, bağlama, 2.

Düğüm, bağlama, düğümleme, 3. Kapalı yazma, kapalı söyleme.

Taklil (etmek), 1. Azaltmak, 2. İndirmek (Tenzil ve tenkis man.) 3. Sekelemek, 4. Seyrek - leştirmek.

Taklip (etmek), 1. Aktarmak, 2. Alt üst etmek, 3. Başkarlamak, 4. Başkartmak, 5. Çevirmek, 6. Döndermek, 7. Döndürmek, 8. Evürmek, 9. Evirmek, evirip çevir - mek, 10. Kozgamak, 11. Üzle - mek.

Taklit, 1. Adan, 2. Doram, 3. Düzme (Sahte man.) 4. Öykü, 5. Öykünç, 6. Pelin (Mukallitlik man.) 7. Sıkak (Temeshur man.) 8. Uydurma, (Sahte man.) 9. Yan su (Mukallitlik man.) 10. Yap - ma, yapmacık.

Taklid etmek, 1. Ansalamak (Birinin taklidini yapmak man.) 2.Bağunmak, 3. Benzetmek, 4. Doramak (Birinin taklidini yap - mak man.) 5. Düzmek (Benzeri - ni uydurmak man.) 7. Öğkünmek, 8. Öktenmek, 9. Ökünmek, 10. Örkünmek, 11. örünmek, 12. Öt - künmek, 14. Övkünmek, 15. öy - kenmek, 16. Öykmek, 17. Öykün - mek, 18. Somnamak, 19. Temeş - mek, 20. Urunmak, 21. Uydur - mak, (Sahtesini yapmak man.) 22. Uykunmak, 23. Yağsılamak, 24. Yansılamak, 25. Yansımak, 26 Yarsılamak. 27. Yavşalamak, 28. Yozoktomak.

Takrib (etmek), 1. Yağutmak, 2. Yaklaştırmak, 3. Yanaştırmak, 4. Yavutmak.

Takriben, 1. Aşağı yukarı, 2. Beren arın, 3. Çinamlay.

Takrir, 1. Biti, bitik, 2. Yazgı, yazı.

Takrir etmek, Anlatmak.

Taksim, 1. Ayrıç, 2. Ayru, 3. Bölgü, 4. Bölme, 5. Bölük, 6. Bö - lüm, 7. Bölüntü, 8. bölüş, 9. Üleştirişi, 10. Ülüme, 11. Ülüş, 12.Yarış, 13. Yavta.

Taksim etmek, 1. Ayırmak (Bölümlere tefrik man.) 2. Bölekle - mek, 3. Bölmek, 4. Bölüşmek (Mukaseme man.) 5. Dağımlaş - mak (İnkısam man.) 6. İslermek, 7. Paylaşmak (Mukaseme man.), 8. Pelişmek, 9. Ülemek, 10. Üleşmek, 11. Üleştirmek.

Taksimi âmal, İş bölümü.

Taksim terazisi, Taksim yeri, (Su hakkında, 1. Salarvan, salu - van, 2. Savak, 3. Üleşik.

Taksir, 1. Eksiklik (Kusur, noksan man.) 2. Kısaltma, 3. Kı - sarma, 4. Kısırma, 5. Suç (Kusur man.) 6. Yazuk (kusur man.),

Taksid, 1. Kerel, 2. Kesim.

Taktir (etmek), 1. Damdırmak, 2. Damıtmak, 3. Damlatmak, 4. Damzımak, 5. Damzırmak, 6. Damzurmak, 7. Tamdırmak, 8. Tamızmak, 9. Tanzurmak.

Taktirhane, Sızak,

Takvim, 1. Günek, 2. Güngen.

Takviye (etmek), 1. Bekürmek, 2. Berkitmek,, 3. Kadatmak, 4.

Kiplemek, 5. Pekiştirmek, 6. Pekitmek, 7. Pekmek, 8. Peklemek, pektemek, 9. Perkitmek, 10. Sağlamak, 11. Sağlaştırmak, Sağlamlaştırmak, 12. Tığratmak, 13. Yetilemek, 14. Yüreklendirmek, (Kalbini takviye etmek, cesaret vermek man.) , 15. Zağlamak.

Talâkat, 1. Açıklık, açukluk, 2. Çeçenlik,, 3. Dil açıklığı.

Talebe, 1. Boşgutluğ (Boşğut: ders, talim, tedris), 2. Öğrenecek, 3. Öğrencik, 4. Örüncek.

Taleb, 1. Dilek, 2. İrim, 3. İstek, 4. Kolgu, 5. Kün, küvün, 6. Tilek, 7. Umdu.

Taleb etmek, 1. Alıksımak, 2. Aramak, 3. Dilemek, 4. Gereklemek (Taleb ve taharri etmek man.) 5. İrdemek, 6. İrtemek, 7. İstemek, 8. İzdemek, 9. İzlemek, 10. Karvınmak, 11. Kolamak, kolmak, 12. Kösemek, 13. Ummak, 14. Üşemek, 15. Ver demek.

Taleb ettirmek, Karvatmak.

Tali (talih) , 1. İrg, 2. Irk, 3. İrk, 4. Kıv, 5. Kut, 6. Kutluluk, 7. Mut, 8. Oğur, 9. Pirge, 10. Suğur, 11. Sur, 12. Süğür, 13. Süyür, 14. Uğur, 15. Uraz, 16. Ülüğ, 17. Yadık, 18. Yazı, 19. Yur.

Talili, 1. Kıvlığ, 2. Kutlu, 3. Kutluğ, 4. Mutlu, 5. Olcav 6. Uğru açık, 7. Ülüğlü, 8. Yazgılı.

Talisiz, 1. Cığay, (Fakir, yoksul man.) 2. Kutsuz.

Talia, 1. İleri kol, 2. Karağcı, 3. Karavul, 4. Şalış, 5. Tulgak, 6. Yezek, 7. Yizek.

Talik (etmek), 1. Asmak, 2. Bağdamak (Bağlamak, bağlı bulundurmak man.) 3. Bağlı göstermek, bağlı tutmak, 4. Elmek, 5. Geri bırakmak, 6. İrtelemek, 7. Sunkamak, 8. Takmak

Talik mahalli, Asnı.

Talim, 1. Alıştırış, 2. Belletiş, 3. Bildiriş, 4. Boşgut (Ders, tedris, man.) 5. Okutuş, 6. Öğredik.

Talimat, 1. Bellenti, 2. Nom, 3. Söylev.

Talimatname, Bildirtkiç.

Talim etmek, 1. Alıştırmak, 2. Ardakalmak, 3. Asramak (Talim ve terbiye man.) 4. Baş öğretmek, (At için), 5. Beleltmek, 6. Bışrunmak, boşgunmak, 7. Buşgurtmak, 8. İkitmek, 9. Kuldurmak, 10. Okutmak, 11. Öğretmek, 12. Yasanlamak, 13. Yavaştırmak, 14. Yetiştirmek.

Talimli, 1. Bavlı, 2. Öğrenmiş.

Talib, 1. Dilekçi, 2. İstekli, 3. İsteyen, 4. Taşkıt, .

Talib olmak, 1. Dilemek, 2. Edirmek, 3. İstemek.

Talk, 1. Evren pulu, 2. Yer yıldızı.

Taltif (etmek), 1. Gönül almak, 2. İyilik etmek, 3. Kayraldamak, 4. Ohşamak, 5. Okşamak, 6. Yepelemek, yepellemek.

Tam, 1. Bitevi, 2. Bütün, 3. Cink, 4. Çak, 5. Çin, 6. Dökel, 7. Düküz, 8. Eksiksiz, 9. Kip, 10. Püdün, 11. Pütkül, 12. Som, 13. Tuy-

ağ, 14. Tüğen, 15. Tükel, 16. Tüketi, 17. Tüküs, 18. Yetik, yetiz, 19 Yonat, yonatça (Kemaliyle tevafuk eden man.).

Tama, (Tamah), 1. Açgözlü - lük, 2. Doymazlık, 3. Komsozluk, 4. Sok, 5. Sokluk, 6. Umdu, 7. Umtı.

Tama etmek, 1. Bazmak, 2. Göz dikmek, 3. Soklamak, 4. Ummak, 5. Umsunmak, 6. Yarsımak.

Tama ettirmek, Yartısmak.

Tamakâr, 1. Açgözlü, 2. Cimri, 3. Çağmar, 4. Doymaz, gözü doymaz, 5. İzgar, 6. Karçınak, 7. Kıvırkak, 8. Pinti, 9. Sakur, 10. Sıkı, eli sıkı,, sıkı elli.

Tamkârlık, 1. Açgözlülük, 2. Soğumsuzluk.

Tamam, 1. Anuk (Hazır man.) 2. Bitmiş, 3. Bötön, bötövü 4. Bütük, bitik, 5. Bütün, 6. Dökel, 7. Dökeli 8. Düz, 9. Saylı 10. Tas, 11. Top, 12. Tükel, 13. Tüm, 14. Uygun. (Kâmil, mükemmel, man.)

Tamamlamak, — etmek, 1. Bitirmek, 2. Bütünlemek, 3. Eksiğini doldurmak, 4. Epitmek, 5. Tü - ğenlemek, 6. Tükelemek, 7. Tümlemek.

Tamam olmak, 1. Bitmek, 2. Davusmak, 3. Saframak, savra - mak, 4. Tükelmek, 5. Tükemek 6. Tükenmek, 7. Tümmek.

Tamamen, — ıyle, 1. Basa 2. Bitevi, 3. Büsbütün, 4. Bütün bütün, bütün bütüne, 5. Bütünce, 6. Bütünley, 7. Bütünleyin, 8. Cıplayı, cıblayı, cibli, cible, 9. Cilis, 10. Cip, 11. Çığla, çıkla, çıhla, 12. Çum, 13. Dibelik, 14. Diblik, 15. Dökeli, 16. Döm, 17 Dükel, 18. Düp, 19. Düpdüz, 20. Esrü, 21, Eyiden eyi, iyiden iyi, 22. Gilen 23. Kalısız, 24. Kilen. 25. Parın, 26. Pütrü, 27. Salta, 28. Sürk, 29. Tap, 30. Torı, 31. Tözü, 32. Tü - ğelçe, 33. Tüketi, 34. Yendek, 35. Yetrü.

Tamamen ifa etmek, Yetirle - mek, yetirmek.

Tamamı tamamına, Başabaş.

Tamamiyet, 1. Bütünlük, 2. Tümlük.

Tamik, (etmek) 1. Derinleştirmek. 2. Derinletmek, 3. Deşiştir - mek, 4. Endelemek, 5. Eşelemek, 6. İndalamak, 7. İrdelemek, 8. İrdemek, 9. İydelemek, 10. Kurca - lamak, 11. Örcelemek, 12. Ürün - dülemek.

Tamir (etmek) 1. Düzeltmek, 2. Gözemek, 3. Kadamak, 4. Oltarmak, 5. Onaklamak, 6. Onarmak. 7. Ovarmak. 8. Öreklemek, 9. Örelemek (Kaba ve muvakkat tamir man.) 10. Pütündömek, 11. Selimek, 12, Piplemek, 13 Tüzetmek, 14. Ulnatmak, 15. Yamala - mak, 16. Yapmak, 17. Yömömek.

Tanin, 1. Caran 2. Çınlamak, 3. Çinerme, 4. Şınğ, 5. Tınlama, 6. Tirink.

Taninendaz olmak, 1. Çınlamak, 2. Çinermek, 3. Ötmek, 4.

Şıngıramak, 5. Tınlamak.

Tannan, Gür (Gür ses).

Tansif (etmek), 1. Carımla - mak, cartılamak, 2. Yarılamak, yarıya bölmek.

Tantana, 1. Gösteriş, 2. Olam, ulam, 3. Süygün.

Tanzif (etmek), 1. Arılamak, 2. Arıtmak, 3. Arulamak, 4. Te - mizlemek, 5. Uvarmak.

Tanzim (etmek), 1. Barlamak 2. Dizmek, 3. Düzeltmek, 4. Dü - zen vermke, 5. Düzmek, 6. Gezen-lemek, 7. Koşmak, 8. Onarmak, 9. Ovarmak, 10. Örelemek, 11. Sıralamak, sıraya koymak, 12. Şeylemek, 13. Tirgeşmek, 14. Turalamak, türelemek, 15. Tüzümek, 16. Uğarmak, 17. Unarmak, 18. U - naylamak, 19. Üreklemek, 20. Ürelemek, 21. Yasamak, 22. Yasanlamak, 23. Yerleştirmek, yerli yerine koymak, 24. Yoluna koymak.

Tanzimat, 1. Kurum, (Teşkilât man.) 2. Tüzük, 3. Yasa.

Tanzir, 1. Benzerini yapma, 2. Benzetme, 3. Eşleme, 4. Karşıla - ma.

Tap, (Kuvvet man.) 1. Çekin, 2. Güç, (Gücü yeten = tabaver).

Tap, (Ziya man.) 1. Işık, 2. Parıltı, 3. Parlıyan, parlatan.

Taph (etmek), Pişirmek.

Tar (İpik man.) 1. Ağ, 2. Arış, arş, 3. Eriş, 4. İplik, 5. Tel.

Tar (Karanlık man.) 1. Kara, 2. Karağu, 3. Karanlık.

Taraç, 1. Baranta, 2. Bulgağ (Alelûmum kargaşalık man.) 3. Çapul,4. Talan, 5. Taraç, 6.Yağma

Taraç etmek, 1. Almak, 2. Bulnamak, bulunlamak, 3. Dağıt - mak, darmadağın etmek.

Taraf, 1. Al 2. Baş 3. Bulun, bulunğ, 4. Can, 5. Cün, 6. Düş, 7. Eyeğü, 8. Geçe, 9. Kaptal, 10. Kat 11 Kıran, 12. Kırı 13. Kırık, 14. Pulun, 15. Sal, 16. Salan. 17. Salı, 18. Sarı, 19. Saru, 20. Töş, tüş, 21. Tuş, 22. Uç 23. Yak, 24. Yaka, 25. Yan, 26. Yana, 27 Yanağ, 28. Yanak, 29.Yer, 30.Yön, 31.Yöre, 32. Yüz.

Tarafı mukabil, 1. Anarı 2. Gik yaka, kik yaka, 3. Karşı yaka.

Taraf taraf, 1. Bucak bucak, 2. Yer yer.

Taraftarlık etmek, 1. Boluş - mak, 2. Yan çıkmak.

Tarap, 1. Sevinç, 2. Sevinç coşkunluğu, 3. Şenlik.

Tarassut, 1. Anduv. 2. Annak, 3. Dikiz, 4. Hekleme, 5. Heyik.

Tarassut eden, 1. Gözcü, göz - liyen, 2. Körünç.

Tarassut etmek, 1. Anakla - mak, 2. Aadımak, 3. Anıtmak, 4. Anlaklamak, 5. Annaklamak, 6. Beklemek, 7. Değnemek, 8. De - netlemek, 9. Denetmek, denit - mek, 10. Dezenlemek, 11. Gözetlemek, 12. Gözlemek, 13. Heyik - lemek, 14. Keptemek, 15. Körüs - mek, 16. Küymek, (Yanmak, narı intizar ile kavrulmak man.) 17. Malaramak, 18. Maramak, 19.

2. Çağlamak, 3. Çaylamak, 4. Çinemek, 5. Düşünmek, 6. Gütmek, 7 Kılılamak, kılıklandırmak 8. Kurmak, 9. Oranlamak, 10 Ölçümlemek, 11. Ömek, 12 Sakımak, 13. Sanamak, 14. Tasarlamak, 15. Tasınlamak, 16. Tinkeşmek, 17. Urpanlamak, 18. Yarannamak.

Tasdi (etmek), 1. Baş ağrıtmak, baş ağrısı vermek, 2. İnçsiretmek.

Tasdik (etmek), 1. Çın tutmak 2. Doğrulamak, 3. Gerçeklemek, 4. Gerçeklendirmek, gerçek olduğunu söylemek, 5. Gerçek tutmak, 6. İnanmak, 7. Kirtgünmek, 8. Kirtilemek, 9. Kirtülemek, 10. Kirtü tutmak, 11. Onamak, 12. Tanımak, 13. Tanuklamak, 14. Yakturmak.

Tasdik ettirmek, Çınlatmak,

Tasfif (etmek), 1. Dizmek, Sıralamak.

Tasfih (etmek), 1. El çırpmak, el vurmak, 2. Yassılatmak.

Tasfir (etmek), 1. Islık çalmak 2. Sarartmak, sarıya boyamak.

Tasfiye, 1. Arıtma, 2. Süzme, 3. Üyürme, 4. Üyürtme.

Tasfiye âleti, Çulpu.

Tasfiye eden, Arıtgan.

Tasfiye etmek, 1. Arıtlamak, 2. Arıtmak, 3. Durultmak, 4. Erçimek, 5. Sermetmek, 6. Süzmek, 7. Temizlemek, 8. Urundulamak, 9. Üründülemek, 10 Yumak.

Tasfiyei nefis, 1. Öz duruma, 2. Öz süzme.

Tasfiye olunmak, Süzülmek.

Tasgir (etmek), 1. Koratmak, 2. Küçültmek, 3. Ufaltmak, ufatmak.

Tashih (etmek), 1. Doğrultmak 2. Dölendirmek, döleştirmek, 3. Düzeltmek, 4. Eyiletmek, iyileştirmek, 5. Onaklamak, 6. Onartmak, 7. Uvatlamak.

Tâsi, Dokuzuncu.

Tas'ip (etmek), 1. Güçleştirmek, 2. Güçsimek, 3. Güçsünmek.

Tasir, 1 Cırgana (Pişmiş meyvayı sıkıştırmak suretile şırasını çıkartmak), 2. Sıkıp suyunu çıkar mak, 3. Sıkma.

Taslit (etmek), 1. Sataştırmak, 2. Üşürmek.

Tasmim (etmek), 1. Kurmak, 2. Oğramak, 3. Oranlamak, 3. Ölçümlemek,, 5. Tasımlamak, 6. Yasanlamak.

Tasni (etmek), 1. Düzmek, düzüp koşmak, 2. Uydurmak, 3. Yakıştırmak, 4. Yapmak, 5. Yaratmak.

Tasni edilmiş, 1. Düzme, 2. Uydurma, 3. Yapma.

Tasnif (etmek), 1. Ayırmak, bölük bölük ayırmak, 2. Dizmek, 3. Düzmek, 4. Sıralamak, 5. Üyültlemek.

Tasrif (etmek), Çekmek (gramerde).

Tasrih (etmek), 1. Açıkça söylemek, 2. Acıklamak, 3. Bejemek, 4. Yasılamak.

Tastir (etmek), Yazmak.

Tasvip (etmek), 1. Beğenmek, 2. Doğru bulma, 3. Doğru bulmak 4. Doğru buluş, 5. Gerçeklemek, 6. İrim, 7. İyi bulmak, 8. Onamak, 9. Yahşılamak, 10 Yakturmak.

Tasvir, 1. Angu (Resim man.) (Anmağa vesile), 2. Keber (Manzara ve nümune man.) 3. Perni, 4. Som, 5. Somı, 6. Sünö, 7. Sür, 8. Tursun, 9. Ukşaş.

Tasvir etmek, 1. Anlatmak, 2. Benzetmek, 3. Bezemek, 4. Bediz etmek, 5. Düzetmek, 6. Göz önüne getirmek.

Tatbik (etmek), 1. Barlamak (Muayene etmek, yoklamak, tahkik etmek man.) 2. Deniştirmek, 3. Kapaklamak, 4. Karşılaştırmak 5. Ödemek, 6. Uydurmak, 7. Yakıştırmak, 8. Yürütmek.

Tathir (emtek), 1. Arılamak 2. Arıtmak, 3. Temizlemek, 4. Tinilt mek, 5. Uvarmak, 6. Yıkamak, 7. Yıykamak, 8. Yumak, yuymak.

Tathir edilmek, 1. Arınmak. 2. Arıtınmak, 3. Temizlenmek, 4. Yıkanmak.

Tatil, 1. Eğit, 2. İrkinlik, 3. İşsizlik, 4. Kesim.

Tatil etmek, 1. Bırakmak, işi bırakmak, 2. Boşaltmak. 3. Durdurmak, 4. İrkinlemek, 5. İşsiz bırakmak, 6. İş taşlamak (Grev man.), 7. Kesmek, 8. Savmak.

Tatili faaliyet etmiş, 1. İşlemez 2. Savuk.

Tatlik (etmek), 1. Bırakmak, 2. Boşamak, 3. Çözmek,

Tatmin (etmek), 1. Carıtmak, 2. Hanturmak, 3. kandırmak, 4. Yerine getirmek.

Tatmin olunmak, Baymak,

Tatvil (etmek), 1. Uzatmak, 2. Uzun tutmak.

Tatyip (etmek), Gönül almak, gönül yapmak.

Taun, 1. Kıran, 2. Kırlağan, 3. Miçikli, 4. Ölet (Umumî olarak büyük salgın man.), 5. Tünömö, 6. Yumurcak.

Tavaf (etmek), 1. Aylanmak, zinmek, 5.)0gmşr or mföyp öy ö 2. Aynalmak, 3. Çeğrenmek, 4. Çeğzinmek, 5. Çevrinmek, 6. Çizginmek, Değrinmek, 8. Değzinmek, 9. Derinmek, 10 Denzimek, 11. Dolaşmak, 12. Dolanmak, 13. Dönmek, 14. Tezkinmek, 15. Yörenmek.

Tav'an, 1. Dileğiyle, 2. Genen, 3. İstiyerek, 4. Kendiliğinden.

Tav'an ve kerhen, 1. Genin gen süz, 2. İster istemez.

Tavassut, 1. Aracılık, 2. Atun, 3. Göme, 4. Muyancılık,

Tavassut etmek, 1. Araya girmek, 2. Aralamak (Barıştırmak için tavassut man.)

Tavaşi, 1. Ak ağa, 2. Eneme, 3. İnenmiş.

Tavattun (etmek), 1. Cerlemek cerlenmek (Bir yerde durup kalmak man.), 3. Urnamak, 4. Yerlenmek, 5. Yerleşmek, 6. Yersimek, 7. Yıldızlanmak, 9. Yurt tut-

Maranmak, 20. Önmek, 21 Tehlemek, 22. Uğrulayın bakmaü, 23. Yiyiklemek.

Tarassutgâh, — mahalli, 1. Bek yeri, 2. Bekleme, 3. Beklenti, 4. Öneze, 5. Önezi.

Taravet, 1. Gençlik, 2. Körpelik, 3. Yenilki.

Taravetli, Suluv,

Taraveti gitmek, 1. Bayatlamak, 2. Eskimek 3. Onukmak, 4. Örselenmek.

Taravetsiz, 1. Ölgün, 2. Porsuk, 3. Pörsümüş, 4. Soluk, 5. Sölpük.

Tarh, 1. Andal, (Bahçe tarhı man.) 2. Atış, atma (Hem tenzil, hem de temel vaz'ı man.) 3. Bırakış, bırakma (Eldekini bırakmak, indirmek ve temel bırakmak man.) 4. Çıkarış, çıkarma (Tenzil man.) 7. Kuruş, kuruluş (Tesis, atnzim, vaz'ı esas man.).

Tarhetmek, 1. Aşağı varmak, aşağıya varmak (Tenzil man.) 2. Atmak (Tenzil, temel atmak, vaz'ı esas man.) 3. Brakmak (Tenzil ve vaz'ı esas man.) 5. İndirmek (Tenzil man.) 6. Koramak (Tenzil man.) 7. Koymak (Vergi tarhı man.) 8. Kurmak (Tanzim, tesis, vaz'ı esas man.) 9. Salmak (Vergi tarhı man.) 10. Yasamak (Tanzim ve vergi tarhı man.).

Tarif, 1. Anlatış, 2. Belli etme, 3. Bildiriş, 4. Makta (Tayin, tavsif man.) 5. Salı, 6. Salık (Tayin, tavsif, tasvir).

Tarif etmek, 1, Anlatmak, 2. Bildirmek, 3. Maktamak, 4. Salıklamak, 5. Satlamak, 6. Saylamak (Tavsif man.),

Tarih, 1. Günlemeç (Date man.) 2. Ötkünç (Hikâye, menkabe man.) 3. Ötük (Kıssa man. Ötkünmek: Hikâyei hal etmek).

Tarihî şarkı, Koşak.

Tarihî şarkılar mugannisi, Koşakçı.

Tarik, 1. Ceget, 2, Çığır, 3. Oruk, 4. Sürek (Mezheb, tarikat man.) 5. Uğur, 6. Yol, 7. Yoldam, 8. Yolum.

Tariki âm, Ulu yol.

Tariki müstakim, 1. Ak yol, 2. Doğru yol, 3. Düz yol.

Tarikat, 1. Sürek, 2. Yol.

Tariz, 1. Dokunak, 2. Dokunaklı söz, 3. Eğiz, 4. Tolaşma.

Tariz etmek, 1. Dak tutmak, 2. Dav çarpmak, 3. Denzirmek, 4, Dokunmak, dokunaklı söz söylemek, 5. Gerşetmek, 6. Gizleyü edmek, gizleyü eyitmek, 7. İlmek, 8. Örtülü söylemek, 9. Taş atmak, 10. Yastamak.

Tarsi, Bediz.

Tarsin (etmek), 1. Bekiştirmek, 2. Bekitmek, 3. Bekürmek, 4. Berkitmek, 5. Birkitmek, 6. Kadağlamak, 7. Kadamak, 8, Pekiştirmek, 9. Pekitmek, 10. Pekmek, Pökmek, 11. Sağlamlaştırmak, 12. Sıkıştırmak.

Tard, 1. Çıkarma, çıkarılma

(Memuriyetten ihraç man.) 2. Koğma, kovma, koğulma, kovulma.

Tardetmek, 1. Atmak, 2. Göçürmek, 3. İraklaştırmak, 4. Kırnatmak, 5. Koğmak, 6. Sürmek.

Tartip (etmek), 1. Gibitmek, 2. Islatmak, 3. Palyıratmak, 4. Yaşartmak.

Tarumar, 1. Allak bullak, 2. Dağınık, 3. Darmadağın, 4. Karmakarışık.

Tarumar etmek, 1. Baslamak, 2. Dağıtmak, 3. Eşüşlemek, 4. Şaygalamak, 5. Yimirmek.

Tarz, 1. Biçim, 2. Cosuk, 3. Cur 4. Cün, 5. Çalım, 6. Çığır, 7. Edi, 8. Gidiş, 9. Kesim, 10. Kılık, 11. Kısma, 12. Küy 13. Osuğ, 14. Ölçüm, 15. Salım, 16. Sayak, 17. Teng, 18. Tutum, 19. Türlük, 20. Yenk, 21. Yenek, 22. Yol, 23. Yosun, 24. Yön, 25. Yöntem, 26. Yusun.

Tarzı hareket, 1. Davranış, 2. Gidiş, 3. Evriş, 4. Yalım.

Tarzı hayat, 1. Tutum, 2. Yadış. 3. Yaşayış.

Tarzı icra, Tarzı muamele, 1. Evirş, 2. Kılınç, 3. Kılınuv.

Tasaddi (etmek), 1. Baslanmak,, 2. Başlamak, 3. El atmak, el vurmak, el uzatmak, 4. Kalkmak, Kalkışmak.

Tasallut (etmek), 1. Aynaşmak, 2. Çatmak, 3. Ekleşmek, 4. Sataşmak, 5. Takılmak.

Tasallüp (etmek) 1. Berkişmek 2. Cığrumak, 3. Katılaşmak, 4. Katumak, 5. Koşulmak, 6. Pekeşmek, 7. Pekişmek.

Tasallüp ettirmek, 1. Berkitmek, 2. Katılaştırmak, 3. Pekitmek.

Tasaltun (etmek), 1. Basırmak (Tazyik, tahakküm man.), 2. Baş karmak.

Tasannu, 1. Çeki düzen, 2. Çirtinme, 3. Yapma, yapmacık,

Tasarruf (temellük man.), 1. El, 2. Issılık (sahiplik man.), 3. Korgav, 4. Kullanış, kulanma, 5. Paşkaru (Hâkim ve mütesarrıf olma man.)

Tasarruf etmek, 1. Bacarmak 2. Başkarmak, 3. Biylemek (Beylemek), 4. El koymak (Vaz'ı yet man.), 5. Issı çıkmak, 6. Kullanmak, 7. Mensiketmek, 8. Paşkarmak.

Tasarruf (İktısat man.), 1. Biriktiriş, biriktirme, 2. İrik, iriklik, 3. İrkinti (Tasarrufta biriktirilen şey man.), 4. Tutum.

Tasarruf (Kâr), 1. Tecemüklü 2. Tutucu, 3. Tutumlu.

Tasasrruf etmek, 1. Arttırmak, 2. Biriktirmek, 3. İrkmek, irkitmek, 4. Kısmak (masrafı), 5. Tecemek, 6. Tecimek.

Tasavvur, 1. Düşünce, düşünüş 2. Güdü, güdür (Bir fikri gütmek, tasmim etmek), 3. Kuruş, Kurgu (Tahayyül man.), 4. Sanı, 5. Saygın, 6. Sayım.

Tasavvur etmek, 1. Cağlamak,

mak.

Tavik, 1. Asıntı, 2. Saykallanma; 3. Süme, 4. Sürünceme, 5. Yu bayma.

Tavika uğramak, Endelemek.

Tavik edilmiş, Ergili.

Tavik etmek, 1. Alıkoymak, alıkoymak, 2. Asmak, 3. Bağdamak 4. Ergilemek, 5. Geciktirmek, 6. Geri ırakmak, 7. İrtelemek, 8. Sav saklamak, 9. Tılkatmak, 10 Tıymak.

Tavil, 1. Boylu, 2. Çok sürer, 3. Daylak, 4. Daylan, taylan (Boyu uzun man.), 5. Örken, 6. Sürekli, 7. Uzun.

Tavile, 1. Ahır, ahur, 2. Aran, 3. Dam, 4. Tavla.

Taviz, 1 Ödek (Ödemeye yarar şey man.) 2. Tölek, 3. Karşılık, 4. Tülek.

Taviz edilmek, Uğurlanmak .

Tavk, 1. Ağdam, 2. Boynağ, 3. Boyunduruk, 4. Kasnak, 5. Tasma

Tavr (Tavır, Tavur), 1. Corüşlük (Tavru hareket man.), 2. Çalım (kurum man.) 3. Çelim, 4. Gidiş, 5. Gösteriş, 6. Kes, 7. Kesim (Biçim, şekil man.), 8. Ölçüm 9 Selen (Ses, sada man. da), 10. Turak, (Hal, heyet man.da), 11. Tutum, 12. Tür (Tarz, nevi, şık man.), 13. Yoruk, 14. Yol (Ulu yollu).

Tavrı tahakküm almak, Dadarmak.

Tavsif, 1. Anlatma, 2. Niceliğini gösterme, 3. Salı, 4. Sayıp dökme.

Tavsif etmek, 1. Soylamak 2. Yaktamak.

Tavsiye (etmek), 1. Ismarlamak (Sipariş man.) 2. Salık vermek (ihbar ve tarif man.) 3. Tanıtmak, 4. Tatuzmak, 5. Tuturmak, 6. Yekimek.

Tavus, Alakuş.

Tavzif (etmek), 1. İş vermek, 2. Kargımak, 3. Kullanmak.

Tavzih (etmek), 1. Açıklamak, 2. Açık söylmeek, 3. Açmak, 4. Anıklamak, 5. Bejemek.

Tayaran, Uçuş.

Tayaran etmek, 1. Ağmak, 2. Pırlamak, 3. Uçmak.

Tayf, 1. Tüngür, 2. Tüzgünme.

Tayin (etmek, 1. Atağlamak, 2. Atamak, 3. Ayırmak, 4. Bağlamak, 5. Belirtmek, 6. Bolcamak, 7. Göstermek, 8. Koymak, 9. Maktalamak, (Tarif etmek man.) 10. Mölyemek, 12. Örülemek, 13. Öründelemek, 14. Örünlemek, 15. Pelgilmek, 16. Urundulamak, 17. Yasamak, 18. Yasanlamak, 19. Yerleştirmek.

Tayip, 1. İlenç, 2. Kakınç, 3. Kıcu, 4. Kınam, 5. Şirlin.

Tayib eden, 1. Dancı, 2. Kınamsak.

Tayib etmek, 1. Cemirmek, 2. Dağnamak, 3. Danamak, 4. Danlamak, 5. Dansamak, 6. Gınamak, 7. Hınamak, 8. Irışkanlamak, 9. İyiklemek. 10. Kağımak, 11. Kınamak, 12. Sirlemek, 13. Tanla -

mak, 14. Yermek, 15. Yirmek.

Tayyar, 1. Uçan, 2. Uçar, 3. Uçgur.

Tayyare, 1. Uçak, 2. Uçkaç, 3. Uçkan, 4. Uçurtkaç.

Tayy (etmek), 1. Atlamak, (zaman veya mesafeyi aşıp geçmek man.) 2. Coymak, 3. Çalmak, 4. Çıkarmak, (Tarh ve tenzil man.) 5. Çizmek, 6. (Dürmek (Aşmak, aşıp geçmek man.) 7. Geçmek, 8. İndirmek, 9. Kaldırmak.

Tayyip, 1 Arı, 2. Arığ, 3. Arıı, 4. Arun, 5. Etkü, 6. Ezgü, 7. Eyi, iyi, 8. Yahşi.

Tazallüm, Sızıltı, sızlanış.

Tazallüm etmek, 1. Ağlamak, ağlayıp sızlamak, 2. Boynunu bükmek, 3. Okramak, 4. Sızlan - mak, 5. Sinilemek, 6. Talabımak, 7. Yalvarmak, 8. Yanıkmak, 9. Yavıncamak, yavıncımak.

Tazammun, 1. İçine almak, 2. Sarmak, 3. Sezdirmek, sezinti vermek, 4. Sığgu, sıkku (İstiap, ihtiva, ıstimal man.) (Bak: Şümur, ihata, ihtiva, istiap).

Tazarru, 1. Calınç, 2. Ötük, 3. Sıyıncı, 4. Yakarış, 5. Yalvarış.

Tazarru etmek, 1. Bülremek, bularmak, 2. Calbarmak, 3. Pazırmak, 4. Sırıncımak, 5. Sünzelmek, 6. Yakarmak, 7. Yalvarmak, 8. Yavıncımak, 9. Yavuncumak, 10. Yavzağırmak, 11. Yavzamak, 12. Yavzarmak, 13. Yirmürmek.

Taze, 1. Acar, 2. Bayatlamamış, 3. Buruşmamış, 4. Genç, 5. Göcek, 6. Göy, 7. Körpe, 8. Körpi, 9. I - mırgı, 10. Taze 11. Yaş, 12. Yeni, 13. Yeşil.

Tazelenmek, - olmak, 1. Tararmak, tazarmak, 2. Yangarmak, 3. Yenilenmek, 4. Yeşermek.

Taz'if (etmek), 1. Arturmak, 2. İki etmek, 3. Koşlamak.

Tazim, 1. Kuttuk, kutluk, 2. San lav, sannav, 3. Saygı, 4. Sıy, 5. Tap, 6. Tapı, tapu, 7. Tapşın, 8. Tapuk, 9. Yükünç, 10. Yüvünce.

Tazim etmek, 1. Ağırlamak, 2. Ançulamak, 3. Ayamak, 4. Bayarlamak, 5. Büyüklemek, 6. Büyük saymak, büyük tutmak, 7. Büyütmek, 8. Olçamak, 9. Ölçeşmek, 10 Saylamak, 11 Saymak, 12 Tapınmak, tapmak, 13 Uğulcamak, 14 Ulatmak, 15 Uluğlamak, 16 Ululamak, 17 Ulumsunmak, 18 Uru turmak, 19 Yükünmek.

Tazip (etmek), 1 Burçaldırmak, burçumak, 2 Emgetmek, 3 İrelemek, 4. Kınamak, 5 Kıynamak, 6 Könmek, künmek, 7 Munarmak, 8 Sıkmak, sıkıntıya sokmak, 9 Sınıktırmak, 10 Üzmek, üzüntüye sokmak, 11 Yadatmak.

Tazir, (etmek), 1 Abaylamak, 2. Çıkışmak, 3. Darılmak, 4. Kakunmak, 5. Kınamak, 6. Payla - mak, 7. Yazgırmak.

Taziyane, 1. Kamçı, 2. Kırbaç.

Taziye, 1. Baş sağlamak, 2. Ölgülük.

Taziz (etmek), 1. Değer vermek değerli tutmak, 2. Ezgertmek, 3.

Malkımak, 4. Parsamak, 5. Üstüne titremek, 6. Yücelemek, (Tazim man.)

Tazmin, - at, 1. Ödek, 2. Ödeme, 3. Tölek, 4. Tülük, 5. Yantut, 6. Yavıt, 7. Yoluğ, yoluk (Fidye man.)

Tazim etmek, 1. Ödemek, 2. Tölemek.

Tazyik, 1. Basıç, 2. Basıldıru, 3. Basınç, 4. Baskı, 5. Basırık, 6. Basu, 7. Kısı, 8. Kısım, 9. Kıstak, 10. Kısu, 11. Küyür, 12. Pılçu, 13. Sıkılcım, 14. Sıkırcım, 15. Tolkak.

Tazyik âleti, 1. Bastırak, 2. Bastırık, 3. Kıskaç, 4. Sıkınak.

Tazyik edici, Kıstakçı.

Tazyik etmek, 1. Basırganmak, basırmak, 2. Basmak, 3. Basurmak 4. Çorkışmak, 5. Darlaştırmak, 6. Darsıkmak, 7. Kadamak, 8. Kamandırmak, 9. Kavırmak, 10. Kavurmak, 11. Kısarlamak, 12. Kıslamak, 13. Kısmak, 14. Sıkamak, 15. Sıkarlamak, 16 Sıkıntı vermek sıkıntıya koymak, sıkıntıya sokmak, 17. Sıkıştırmak, 18. Sıkmak.

Tazyik görmek, 1. Basınmak 2. Kısılmak, 3. Tarıkmak, 4. Oyulmak.

Teabbus (etmek), 1. Damuşmak, 2. Purtarmak, 3. Yüz burtarmak, 4. Yüz buruşturmak, 5. Yüz ekşitmek.

Teadül (etmek), 1. Dengeşmek, 2. Denkleşmek, 3. Tenkeşmek.

Teahhur, 1. Sadam, 2. Tutkar.

Teahhur etmek, 1. Atkarı kalmak, 2. Badalmak, 3. Çitirlemek, 4. Dirgenmek, 5. Gecikmek, 6. Geç kalmak, 7. Geri kalmak, 8. Kadanmak, 9. Kalamak, 10. Sonraya kalmak, 11. Tıyınmak.

Teakkul, 1. Anlayış, 2. Düşünmek, 3. Önceden düşünmek.

Teakup (etmek), 1. Birbiri ardınca gitmek, birbiri ardı sıra gitmek, birbiri arkasından gitmek 2. Koğalaşmak, kovalaşmak, 3. Sıravardı gitmek, 4. Terkemek, 5. Terkimek, terkişmek, 6. Uylamak.

Teali (etmek), 1. Ağmak, 2. Erkeymek, 3. Öktümek, 4. Önmek, 5. Pedümek, Pedünmek, 6. Üsmek, 7. Yücelmek, 8. Yükselmek.

Teallüm (etmek), 1. Bellemek, 2. Öğrenmek.

Teami, Görmezlikten gelme, görmemezlikten gelme.

Tearüf, 1. Bilirlenme, 2. Bilişme, 3. Tanışma.

Teassür, Güçleşme, güç olma.

Teati (etmek), 1. Alıp vermek, 2. Verişmek.

Teatii efkâr, 1. Düşüncelerini karşılaştırmak, 2. Görüşüp konuşmak.

Teavün, 1. Banlaşma, 2. Bulunuş, 3. İmece, imeci, meci, 4. Kubaşma, 5. Yardım, yardımlaşma.

Tebaa, 1. Albattı, 2. Baytak, 3. Buyun, 4. Cirniki, 5. Karaşa, 6. Pütçi, 7. Uydu, 8. Uygan, 9. Uyundu, 10. Uyuntu, 11. Yilü.

Tebahhur (etmek), 1. Buğulanmak, buğu olmak, 2. Burmak, 3. Soğulmak, sovulmak, 4. Suğalmak, suğulmak, 5. Suyulmak.

Tebaiyet, 1. Körgü, 2. Kulluk, 3. Tapu, 4. Uyma.

Tebaiyet etmek, 1. Ardmca varmak, 2. Bağınmak, 3. Baş eğmek, 4. Baş indirmek, 5. Udmak, 6. Uymak, 7. Yazınmak.

Tebaiyet ettirmek, 1. Baş eğdirmek, 2. Paktırmak, 3. Udızmak.

Tebarüz (etmek), 1. Açılmak, 2. Belirmek, 3. Belürmek, 4. Görünmek, 5. Pelgürmek, 6. Sıraymak.

Tebaüt (etmek), 1. Açraşmak, 2. Iramak, 3. Iraklanmak, ıraklaşmak, 4. Süyremek, 5. Taymak, 6. Tizkinmek, 7. Uzaklaşmak, 8. Uzanmak.

Tebcil, Alkış.

Tebcil etmek, 1. Ağırlamak, 2. Büyütmek.

Tebdil, 1. Değşirme, 2. Denşürme, 3. Kubalgak.

Tebdil etmek, 1. Ayrıksı etmek, 2. Başkalamak, başkarlamak, başkartmak, 3. Değiştirmek, 4. Değşürmek, 5. Dekşürmek, 6. Dönmek, 7. Poymak, 8. Sapmak, 9. Seliştirmek, 10. Yavunmak, 11. Yipitmek.

Tebeddül, 1. Değişiş, 2. Özgeriş.

Tebeddül etmek, 1. Aynamak, 2. Aznamak, 3. Başkarlanmak, başkarmak, 4. Değişmek, 5. Değşilmek, 6. Değşürülmek, 7. Kalcaymak, 8. Paşkarmak, 9. Selişmek, 10. Tekrülmek.

Tebellür (etmek), 1. Belirmek, 2. Pelgürmek.

Tebenni (etmek), 1. Oğul edinmek, 2. Oğullanmak, 3. Oğulluğa almak, 4. ğulsanmak.

Teber, 1. Balga, balka, 2. Balta, 3. Teber.

Teberri (etmek), 1. Arınmak, 2. Bazmak.

Teberru, 1. Bağışlama, 2. Savgat, 3. Soğat.

Teberrüt (etmek), 1. Anamak, 2. Büymek, 3. Donmak, 4. Soğumak, soğulmak, 5. Tomlımak.

Tebessüm (etmek), 1. Cımındamak, cımmlamak, 2. Cımıymak, 3. Diş ilgitmek, 4. Gülecremek, 5. Gülümsemek, 6. Külünmek.

Tebeşir, 1. Ağdaş, 2. Akbur, 3. Bor, 4. Göreke.

Tebevvül (etmek), 1. Cövdürmek, 2. Çiş etmek, 3. Çövdürmek, 4. Çöydürmek, 5. İşemek, 6. Kaşanmak, (hayvan için), 7. Su dökmek.

Tebeyyün (etmek), 1. Açığa çıkmak, 2. Belgirmek, bilgirmek, 3. Belirmek, belürmek, 4. Görünüp anlaşılmak, 5. Ortaya çıkmak, 6. Pelgürmek.

Tebeyyüz (etmek), Ağarmak.

Teb'it (etmek), 1. Cıtırmak, 2. Iraklaştırmak, 3. Irımak, (4.) Kıygamak, 5. Kızgamak, 6. Targar -

mak, 7. Tarkarmak, taşkarmak, 8. Tintürmek, tüntürmek, 9. Ulak - tırmak, 10. Uzağa sürmek, 11. U - zaklaştırmak, 12. Yıratmak.

Tebliğ, 1. Car, 2. Çav, 3. Ol - car, olçar, (askeri silâh altına davet, haber, ihbar, tebliğ man.)

Tebliğ etmek, 1. Cayurmak, 2. Çakmak, 3. Çavalatmak, 4. Değirmek, 5. Değürmek, 6. Eriştirmek, 7. Götürmek, 8. İletmek, 9. İrgürtmek, 10. Pilgürmek, pilgürtmek, 11. Tikirmek, 12. Yetiştirmek, 13. Yetürmek.

Tebrik (etmek), 1. Kutlamak, 2. Kutlulamak.

Tebrit (etmek), 1. Sogıtmak, 2. Soğutmak, 3. Soyıtmak, 4. Soyurmak.

Tebriye (etmek), 1. Aklamak, 2. Arıtmak.

Tebriye edilmek, 1. Aklanmak, 2. Arınmak.

Tebyin (etmek), 1. Belü eyle - mek, bellü eylemek, 2. Ortaya koymak.

Tebyiz (etmek), 1. Ağa çekmek 2. Temize çekmek.

Tecahül (etmek), 1. Açmaz komak, 2. Beğilemek, 3. Bilmezden gelmek, bilmezlikten gelmek, bilmemezlikten gelmek, 4. Bilmez - lenmek, 5. Bilmezliğe gelmek, 6. Bönlemek, bönnemek, 7. Samsu - lanmak.

Tecavüz, 1. Akın, 2. Çapaul, 3 Saldırış, 4. Sarkıntılık, 5. Taşkınlık.

Tecavüz etmek, 1. Arkılmak, 2. Aşmak, 3. Atlamak, 4. Daklaşmak, 5. Duncumak, 6. Ekleşmek, 7. El uzatmak, 8. Geçmek, 9. İleri gitmek, ileri varmak, 10. Ötesine geçmek, 11. Ötmek, 12. Saldır - mak, 13. Süyremek, 14. Uzmak, 15. Yakmak.

Tecdit (etmek), 1. Yangırtmak, 2. Yenilemek, 3. Yeniletmek, 4. Yenileştirmek.

Tecebbür, Zorbalık.

Teceddüt, 1. Yenilenme, 2. Yenileşme, 3. Yeni olma.

Eecehhüz (etmek), 1. Anıklanmak, 2. Donanmak, 3. Saylanmak, 4. Sepinmek, 5. Şaylanmak.

Tecelli, 1. Görünüş (Tezahür man.) 2. Kıv (Baht ve tali man.), 3. Yülük (Tasavvur man.)

Tecelli etmek, 1. Açılmak, 2. Be lirmek, 3. Bilgirmek, belgirmek, 4. Görünmek, 5. Pelgürmek, 6. Salımak.

Tecellüt (göstermek), 1. Başınmak, 2. Batırlanmak, batırsımak, 3. Kabadayılık satmak, 4. Kol sallamak, 5. Sılandanmak, sılkındamak, 6. Tıgramak.

Tecemmü, 1. Dernek, dirnek, tirnek, 2. İrkilti, 3. Toplanç, 4. Toplantı, 5. Topluluk, 6. Üşüntü, 7. Yığmak.

Tecemmü etmek, 1. Birikmek, 2. Camramak, 3. Çokarmak, ço - kasmak, 4. Cokmak, 5. Çokurmak, çokuşmak, 6. Corallaşmak, 7. Derneşmek, 8. Dirmenmek, 9. Dir-

neşmek, 10. İlitmek, 11. İrikmek, 12 İrkilmek, 13. İrkişmek, 14. Öğmeşmek, 15. Toplanmak, toplaşmak, 16. Umaklanmak, 17. Üğmeleşmek, 18. Üşmek, 19. Yığılmak, 20. Yığnak olmak, 21. Yumuşmak.

Tecemmügâh, 1. Bulcar, 2. Derim evi, 3. Eğrek, eyrik, 4. Könnek, 5. Sürek evi.

Tecemmülât, 1. Barık, (Mülk ve meslek man.) 2. Bezek, 3. Süs.

Tecennün (etmek), 1. Bozmak, 2. Cıvdırmak, 3. Çıldırmak, 4. Deli olmak, 5. Delirmek, 6. Kaçırmak, 7. Kalyurtmak.

Tecerrüt (etmek), 1. Çeşinmek (Elbiseden tecerrüt man.) 2. Çıblanmak (Çıplak kalmak man.) 3. Çıplak olmak, 4. El çekmek, 5. Evlenmemek, 6. Kazaklanmak, 7. Soyunmak, 8. Yalınmak, 9. Yalnız yaşamak.

Tecessüm (etmek), 1. Canlanmak, 2. Görünmek, 3. Gözün önüne gelmek, 4. Közünmek.

Tecessüs (etmek), 1. Annaklamak, 2. Araştırmak, 3. Çaşıtlamak çaşutlamak, 4. Çindermek, 5. Eyertmek, 6. Gözetlemek, 7. İrdemek, 8. İzlemek, 9. Kavanlamak, 10. Kolaçan etmek, 11. Oğrulayın bakmak, 12. Yoklamak.

Tecezzi (etmek), 1. Ayrılmak, (Bölüklere ayrılmak man.) 2. Bölünmek, 3. Doğranmak, 4. Ufalmak, 5 Ufanmak, 6. Upranmak.

Tecil (etmek), 1. Geri bırakmak, geriye atmak, 2. Gün vermek

Tecrim (etmek), 1. Suçlamak, 2. Yazgırmak, 3. Yolsuz etmek.

Tecirt (etmek), 1. Ayırmak, 2. Soymak, 3. Usmak.

Tecrit edilmiş, 1. Ayruk, 2. Yalmkat.

Tecrübe, 1. Çenemel, 2. Denek, 3. Deneme, 4. Görgü, 5. Kimap (İmtihan man.) 6. Sın, 7. Sına, 8. Sınağ, 9. Sınangı, 10. Yoklama.

Tecrübe etmek, 1. Barlamak, 2. Çenemek, 3. Çımgırmak, 4. Denemek, 5. Karamak (Bakmak man.) 6. Karumak, 7. Sanamak, 8. Sınamak, 9. Sınaşmak, 10. Tanımak, 11. Yoklamak.

Tecrübeli, 1. Eke, 2. Minisker, 3. Öğe, 4. Sınangılı, 5. Sınıcı, 6. Usluy.

Tecrübesiz, 1. Görgüsüz, 2. Gözü kapalı, 3. Samruk, 4. Töngeme, 5. Töngemen.

Tecrübe vasıtası, Sınağu.

Tecvif (etmek), Oymak.

Tecviz (etmek), 1. Uyurmak, 2. Yapmağa bırakmak.

Tecziye (etmek), 1. Bellemek, 2. Cazgırmak, 3. Kınamak, 4. Kıyaldamak, 5. Kıynamak, 6. Kızgırmak, 7. Yanut vermek, 8. Yolsuz etmek.

Teçhiz, 1. Dürgü.

Teçhizat, 1. Busat, 2. Pusat, 3. Yatyarak.

Teçhiz edilmek, 1. Çuçuşmak, 2. Donanmak, 3. İtinmek, 4. Yaraklanmak, 5. Yaratınmak.

Teçhiz etmek, 1. Anıtmak, 2.

Donatmak, 3. Kurallandırmak, 4. Sıydırmak, 5. Yarak eylemek, 6. Yaratmak, 7. Yasamak.

Tedahül (etmek), 1. Birbiri içine girmek, 2. Ödenmemiş kalmak.

Tedarik (etmek), 1. Abramak, 2. Anıkmak, anıklamak, 3. Araştırıp bulmak, 4. Bulup buluşturmak, 5. Bulup buşurmak, 6. Dermek, derleyip toplamak, 7. Elde bulundurmak, 8. Kayırınak, 9. Sağlamak.

Tedavi, Bakım.

Tedavi etmek, 1. Bakmak, bakınmak, 2. Em etmek, 3. Emlemek, 4. Emlemek, semlemek, 5. Kartanmak, kartlamak, 6. Onarmak, oğarmak (Daha çok iyi etmek man.) 7. Onuldurmak, 8. Otalamak, 9. Otamak, 10. Otlamak, 11. Sağaltmak, 12. Sağıtmak, 13. Sağlamak, 14. Savukturmak, 15. Unarmak, 16. Utamak.

Tedavi ettirmek, Emletmek.

Tedavül, Sürüm.

Tedavül etmek, 1. Denzinmek, 2. Dolaşmak, 3. Elden ele gezmek, 4. Geçmek, 5. Kullanılmak.

Tedbir, 1. Çeviş, 2. Düşünce, 3. Düzen, 4. Kenkeş, 5. Meke, 6. Sonunu düşünüş, 7. Yat, 8. Yol.

Tedbir ittihaz etmek, 1. Başarmak, başkarmak, 2. İleri gidermek, 3. Kinkemek, 4. Sonunu düşünmek, 5. Tenlenmek, 6. Yol aramak.

Tedbirli, 1. Düşünceli, 2. Evirgen, 3. Tüzün.

Tedehhüş, 1. Dan, 2. Korku, 3. Şaşkınlık, 4. Turluk, 5. Ürküntü, 6. Ürküntülük.

Tedehhüş etmek, 1. Abdaramak, abdıramak, 2. Belinlemek, 3. Benillemek, 4. Benirlemek, 5. Dümükmek, 6. Kışkırmak, 7. Korkmak, 8. Seskenmek, 9. Siskemek, söskenmek, 10. Sürdömek, sürlemek, 11. Şaşırmak, 12. Şocımak, 13. Şoşumak, 14. Ürkmek, 15. Ürkündülemek, 16. Yağlanmak, 17. Yayınmak.

Tedenni (etmek), 1. Aşağı inmek, 2. Aşağılamak, 3. Düşmek, 4. Enezimek (Sıhhat ve kuvvetten düşmek man.) 5. Geri gitmek, gerilemek, 6. İnmek, 7. Köresimek, körezimek (Şiddetini kaybetmek man.) 8. Ölkezimek.

Tederrün, 1. Barjıymak, 2. Urlanmak.

Tederrüs (etmek), 1. Okumak, 2. Öğrenmek.

Tedhin (etmek), 1. Kokulamak, koku sürmek, 2. Yağlamak.

Tedip (etmek), 1. Darılmak, 2. Döğmek, 3. Öklemek, 4. Uslandırmak.

Tediye, 1. Birgin, 2. İt, 3. Sakış, 4. Tabış, 5. Tölev, 7. Tölök.

Tediye etmek, 1. Borcunu vermek, borçunu yerine getirmek, 2. Değürmek, 3. Ödemek, 4. Ötemek, 5. Ötnemek 6. Tapşırmak, 7. Tölemek, 8. Tülemek, 9. Ver-

mek.

Tedmir (etmek), 1. Bitirmek, 2. Ezmek, 3. Ortadan kaldırmak, 4. Sımak, 5. Sındırmak, 6. Yokatmak, 7. Yokaturmak.

Tedricen, 1. Adım adım, 2. Akrın akrın, 3. Azar azar, 4. Basamak basamak, 5. İlgın ılgın, 6. İmıl ımıl, 7. Ucur ucur, 8. Yavaş yavaş, 9. Yöp yöp.

Tedris (etmek), 1. Boşgurmak, 2. Kuldurmak, 3. Okutmak, 4. Öğretmek.

Tedvir (etmek), 1. Başarmak, başkarmak, 2. Çevirmek, 3. Döndürmek, 4. Ebürmek, 5. Evirmek, 6. Tezgindirmek (Yuvarlaklaştırmak man.) 7. Tikürmek (Yuvarlaklaştırmak man.) 8. Yuvarlaklaştırmak, 9. Yuvmak, (Yuvarlaklaştırmak man.)

Teeddüp (etmek), 1. Çekinmek, 2. Sıkılmak, 3. Utanmak, 4. Utlanmak.

Teehhül (etmek), Evlenmek.

Teellüm (etmek), 1. Acınmak, 2. Buhsamak, buhtamak, 3. İnç - mek, 4. Oğunmak, 5. Uvrunmak, 6. Uyvanmak, 7. Yavıncamak, yavıncımak.

Teemmül (etmek), 1. Düşün - mek, düşünüp taşınmak, 2. Könğlemek, 3. Okmak, 4. Oylamak, oylaşmak, oylanmak, 5. Sağış et - laşmak, oylanmak, 5. Sağış et - mek, 6. Sağışlınmak, 7. Sanamak, 8. Sınlamak, sınnamak, 9. Uyla - mak, uylanmak.

Teemülsüz, 1. Düşüncesiz, 2. Efrikli, 3. Öysek, 4. Süme, sumeyi.

Teemülsüzce, Düşünmeden, düşünmeksizin.

Teenni, 1. Anıllık, 2. Arkun, 3. Dölek, 4. Yavaşlık.

Teenni etmek, - göstermek, 1. Ağır almak, 2. Ağır davranmak, 3. Duraklamak, duralamak (Te - vakkuf ve teenni man.) 4. Dölen - mek, 5. Gecikmek, 6. Yavaş dav - ranmak, 7. Yavaş gitmek, 8. Yavaşlamak.

Teenni ile, 1. Akrın, 2. Yavaşça.

Teessüf (etmek), 1. Acımak, 2. Annamak, 3. Esirgemek, esirkenmek, 4. Kayırmak, 5. Kayurmak, 6. Kırtamak, 7. Öküñmk (Nadim olmak, esef etmek man.) 8. Özü göyünmek, 9. Sıkılmak, 10. Sınımmak, 11. Tuhsunmak, 12. Üzülmek, 13. Yerinmek, 14. Yirinmek.

Teessür, 1. Acı, acık, 2. Duy - gu, duyma, 3. İç üzüntüsü, 4. Sı - zı, 5. Yangı.

Teessür göstermek, Yirinmek.

Teessürünü ifade etmek, Ya - nıkmak.

Teessürü içinde gizlemek, İçinlemek.

Teessüs (etmek), 1. Alkonmak, 2. Kurulmak (Teşekkül man.) 3. Kökleşmek, 4. Yerleşmek.

Teeyyüt (etmek), 1. Cınıkmak,

çınıkmak, 2. Doğru çıkmak, 3. Gerçekleşmek, 4. Sağlamlaşmak.

Tef (def), 1. Deblek, 2. Domru, 3. Dumru, 4. Dümrü, 5. Tumru.

Tefahhum (etmek), Kömür kesilmek, kömürleşmek.

Tefahur (etmek), 1. Ağız satmak, 2. Avur çalmak, 3. Böbürlenmek, 4. Büyüklük taslamak, 5. Keletmek, kılıtmak, 6. Kendini ağır satmak, 7. Kıvanmak, 8. Kotalmak, 9. Köseşmek (Malla öğünmek man.) 10. Kurulmak, 11. Kurum satmak, 12. Maktanmak, 13. Malkamak, 14. Öğünmek, 15. Sayırkamak, 16. Şişinmek.

Tefavüt, Ayırt.

Tefehhüm (etmek), 1. Anlamak, 2. Eslemek, 3. İzenmek, 4. Kavramak, 5. Öklenmek, 6. Auymak.

Tefekkür, 1. Düşünüş, 2. Köngül, 3. Sağınç, 4. Uy, 5. Uylaş.

Tefekkür etmek, 1. Çoğalmak, 2 Çirikmek, 3. Çirkmek, 4. Düşünmek, 5. Kafa yormak, 6. Köngülemek, köngülkermek, 7. Könyülmek, 8. Okmak, 9. Oylamak, oylanmak, 10. Oylaşmak, 11. Öklenmek, 12. Ömek, 13. Sağınmak, 14. Sağış etmek, 15. Sağışlamak, 16. Sakınmak, 17. Sanamak, 18. Sınnamak, sınlamak, 19. Utmak, utlamak, utunmak, 20. Uylamak.

Teferruat, Dal budak, dallar budaklar.

Teferruk (etmek), 1. Ayrılmak, 2. Dağılmak, 3. Kertimek, 4. Tarılmak.

Teferrüç, 1. Açılma, 2. Eğlence, 3. Eğlenme, 4. Gezinme, 5. Gezinti, 6. Gezme.

Teferrüs, 1. Anlayış, 2. Sezek, 3. Sezgi, seziş, 4. Sezinme.

Teferrüs etmek, 1. Anlamak, 2. Sezinlemek, 3. Sezmek, 4. Sizmek.

Teferrüt (etmek), 1. Ayrılmak, 2. Benzeri olmamak, 3. Seçilmek, 4. Supaytmak, 5. Tek olmak, 6. Yalnız kalmak.

Tefessuh, 1. Bozu, 2. Ulma, 3. Yiti.

Tefessüha yüz tutmak, Yelinsimek (Hava alıp bozulmak man.)

Tefessuh etmek, 1. Ardımak, 2. Artamak, 3. Bılıkmak, 4. Bozulmak, 5. Buşmak, 6. Çavmak, 7. Çürümek, çürüyüp dökülmek, 8. Duncukmak, 9. Epirmek, 10. Kokmak, kokuşmak, 11. Mayılmak, 12. Mılcımak, 13. Mıncımak, 14. Sasımak, 15. Tancışmak, tancımak, 16. Ulmak, 17. Yelsemek, 18. Yokamak.

Tefessuh etmiş, 1. Bozuk, 2. Cılk, 3. Imsık, ımzık, 4. Kokmuş, kokuşmuş.

Tefeül, 1. Erim, irim, 2. Kürim, 3. Uğur tutma, 4. Yom, 5. Yorum.

Tefeül eden, 1. Kuşanç, 2. Sınakçı.

Tefeül etmek. 1. Bolaşmak, 2. Irklamak 3. Mırçımak, 4. Sıamak 5. Uğur saymak, 6. Yumlamak 7. Yummak.

Tefevvuk, 1. Artık 2. Aşma 3. Basım, 4. Mör 5. Möröy 6. Önürtme, 7. Uzma 8. Üste çıkma 9. Üstün gelme, 10. Üstün olma.

Tefevvuk etmek, 1. Bacarmak 2. Bastırmak, 3. İzetlemek, 4. O - zunmak, 5. Üst çıkmak, 6. Üst gelmek.

Tefevvüh, 1. Ağza alma, 2. Kayıpma, 3. Sabıkma, 4. Söyle - me.

Tefeyyüz (etmek) 1. İlerilemek, ilerlemek, 2. İleri gitmek 3. Yücelmek, 4. Yükselmek.

Tefhim (etmek), 1. Anlatmak, 2. Bildirmek, 3, Ukturmak.

Tefrik, 1. Ayırd, 2. Ayırtkı, 3, Bölgü.

Tefrik (etmek), 1. Andırmak, adırtlamak, 2. Ayırmak, 3. Ayırt etmek, 4. Ayırtlamak, 5. Ayrı komak, ayrı koymak, 6. Ayrı tut - mak, 7. Başkarlamak, 8. Bölmek, 9. İrtürmek, 10 Öğürtlemek, 11, Paylaştırmak, pay etmek, 12. Seçmek, 13. Ülemek, 14. Yarmak.

Tefrika, 1. Ayrılık, 2. Ayrılma, 3. Ayrım, 4. Bölük, bülük, 5. Üleşik.

Tefrikaya düşürmek, 1. Bozuşturmak, 2. kırıştırmak.

Tefriş (etmek), 1. Döşemek, 2. Salmak, 3. Töşemek, 4. Yay - mak, 5. Yazmak.

Tefrit, Eksik, eksiklik (İfrat ve tefrit).

Tefrita düşmek, 1. Az eylemek, 2. Eksiltmek,

Tepir, 1. Cora, 2. Yordam, 3. Yoruk, 4. Yormu.

Tefsiretmek, 1. Açmak, 2. Anlatmak, 3. Belirtmek, 4. Corala - mak, 5. Enlemek, 6. Yormak, E - reğli, 7. Yoylamak.

Teftiş, 1. Araştırış, araştırma, 2. Dartma, 3. Dirgem, 4. Eyertme, 5. İrdeme, 6. Sorağ, 7. Tintuv, 9. Ucuğ, 10. Yoklama.

Eeftiş etmek, 1. Araştırmak. 2. Bakmak, 3, Cindermek, 4, Çıngar mak, 5, Çindermek, çintermek, 6. Dirgemek, 7. Dolaşmak, 8. Dükenletmek, 9. Eyertmek, 10. Gözden geçirmek, 11. İrdemek, 12, İzde - mek, 13, Paklamak, 14, Paktılamak, 15. Papkalamak, 16. Soraklamak, 17. Soruşturmak, 18. Taramak, 19. Tozdurmak, 20 Tüble - mek, 21. Tüğöndömek, 22. Uşa - mak, 23. Yoklamak.

Teftiş ettirmek, 1. Eşitmek, 2. İrtetmek, 3. Yindürmek.

Teftiş memuru, 1. Bakı, bakıcı 2. Yoklamacı.

Teftit, 1. Didikleme, 2. Ditme.

Tegafül 1. Bilmezliğe gelme, 2. Bilmezlenme, 3. Oyukluk, 4. Yoba nma.

Tehacüm, 1. Evme (Tacil man.) 2. Saldırım, 3. Seğirdim, 4. Üşüntü.

Tehacüm etmek, 1. Çokuşmak,

2. Koşuşmak, 3. Koyulmak, 4. Sal dırmak, 5. Toplaşmak, 6. Üşmek, 7. Üşüşmek, 9. Yumuşamak, 8. Yığılmak, 9. Yumuşmak.

Tehalüf, 1. Alak, 2. Ayrılık. 3. Başkalık, 4. Değişiklik, 5. Uyuş mazlık, uyuşmamazlık.

Tehalüf etmek, 1. Ayrıksımak. 2. Biribirine uymamak, 3. Uyuş - mamak.

Tehalük, 1. Atılganlık, atılış, 2. Evcek, ivcek, 3. İstek, 4. İvgenlik, 5. Kayma, 6. Seğirdim, 7. Şüş kürme, 8. Telesik, 9. Yelme, 10. Yumulma.

Tehalük göstermek, 1. Aşun - mak, 2. Atılmak, 3. Dalmak, 4. Evişmek, 5. İtişmek, 6. Koşuşmak, 7. Seğirtmek, seyirtmek, 8. Sıpındamak, 9. Uçkunmak, 10. Umtulmak.

Tehaşi (etmek), 1. Belinlemek (Hayretle tehaşi man.) 2. Çekinmek, 3. Geri durmak, 4. Gocun - mak, kocunmak, kucunmak, 5. İ - kilmek, 6. Kaçınmak, 7.Kılçetmek 8. Korkmak, 9. Yaskanmak.

Tehcir (etmek), 1. Göçürmek, 2. Ulaktırmak, 3. Yerinden yur - dundan etmek.

Tehdit, 1. Göz dağı, 2. Korkutuş, 3. Seksenme, 4. Yanığ, 5. Yanıma, 6. Yocundurma.

Tehdit âmiz, Korkutucu.

Tehdit etmek, 1. Caskamak, 2. Keğemek, 3. Kıçanmak, 4. Kor - kutmak, korku vermek, gözünü korkutmak, 5. Seğsenmek, 6. Sı - raklamak, sıraltamak, 7. Üstüne varmak, 8. Yanımak, 9. Yanbak - mak, 10, Yanımak, 11. Yanmak, 12. Yundurmak.

Tehevvür, 1. Azgınlık, azgunluk, 2. İk (Asıl hastalık mühlik maraz man.) 3. Kakım, 4. Kısa, 5. Kıyal, 6. Kızgınlık.

Tehevvür etmek, 1. Azgışmak, 2. Borsanmak, 3. Boşlağlanmak, 4. Buşmak, 5. Çelermek, 6, Kakımak, 7. Karlanmak, 8. Kızmak, 9. Köksemek, 10. Köpürmek, 11. Kudurmak, 12. Sörönmek, 13. Tarınmak.

Teheyyüç, 1. Çoşkunluk, 2. Kızış, 3. Taşkınlık, 4. Torluğ.

Teheyyüç etmek, 1. Busanmak, 2. Buşarganmak, 3. Calanmak, 4. Coşmak, 5. Kabarmak, 6. Kızış - mak, 7. Sirkenmek, 8. Taşmak, 9. Yapsımak.

Tehi, 1. Boş, 2. Kopuz, 3. Issız (Sahipsiz, gayrimeskûn man.)

Tehir (etmek), 1. Arda atmak, 2. Arkaya bırakmak, 3. Atmak, 4. Aylandırmak, 5. Bırakmak, 6. Boybamak, 7. Çonratmak, 8. Ergillemek, 9. Eylemek, 10, Gecik - tirmek, 11. Geriye bırakmak, 12. Girü bırakmak, girü komak, 13. Iratmak, 14. İrtelemek, 15, Keşiktirmek, 16. Sallamak, 17 Savsak - lamak, 18. Savsalamak. 19. Sona komak, 20, Sonarmak, 21. Sonka-

mak. 22. Sonramak, 23, Sonraya bırakmak, 24. Sonurmak, 25, Uzatmak, 26, Yolundan alıkomak, 27, Yubaymak, 28. Yulatmak.

Tehlike, 1. Ada, 2. Çara, 3. Çartan, 4. Korku, 5. Süren, 6. Tuda, 7. Üceş (Kendini muhataraya atma man.).

Tehlikeli, 1. Adalığ, 2. Çalık, 3. Korkunç, 4. Korkulu.

Tehlikesiz, 1. Adasız, 2. Korkusuz, 3. Tudasız.

Tehlikeye atılmak, Üceşmek (Bir maksat uğrunda kendini tehlikeye koyarak mücadele man.)

Tehlil, Ün getirme.

Tehvin (etmek), 1. Kolaylaştırmak, 2. Ucuzlatmak.

Tehyiç (etmek), 1. Bilinletmek (Hayrete düşürmek, şaşırtmak man.) 2. Bulgandırmak (Karıştırmak man.) 3. Coşturmak, 4. Kabartmak, 5. Kızıştırmak, 6. Komutmak, kumıtmak.

Tehyie (etmek), 1. Abunmak, 2. Anuklamak, 3. Karmanlamak, 4. Yetiştimek.

Tehzip (etmek), 1. Düzeltmek, 2. İyileştirmek, 3. Süzmek, 4. Temizlemek,

Tehziz (etmek), 1. Irgalamak, 2 Irgatmak, 3. Kımratmak, 4 Sarsmak, 5. Titremek.

Tekabül (etmek), 1. Karşı karşıya gelmek, 2. Karşılık olmak, 3. Karşılaşmak, 4. Yüz yüze gelmek.

Tekâlif, 1. Algut (Aynen alınan vergi man.), 2. Birim, 3. Salgın, 4. Savga, 5. Savgat, 6. Vergi, 7. Virgü.

Tekâlifi harbiye, Sursat.

Tekâmül (etmek), 1. Büyümek,2. Gelişmk, 3. İlerilemek, ilerlemek, ileri gitmek, 4. Ösmek (Neşvü nema bulmak man. 6. Yücelmek, 7. Yükselmek.

Tekâpu, 1. Dalkuvukluk, 2. Kavuk sallama, 3. Yalmanma,4. Yaltaklanma.

Tekâsüf (etmek), 1. Koyulaşmak, 2. Öküşleşmek, 3. Sıklaşmak 4. Toplanmak, 5. Yığılmak.

Tekâsül (göstermek), 1. Ağır davranmak, 2. Buyruksıtmak,(Emre riayet etmeme man.) 3. Erinmek, 4. Ermegürmek, 5. Gücürgenmek, 6. Tembellik etmek, 7. Üşenmek, 8. Yeretmek,

Tekatu (etmek), 1. Biribirini kesmek, 2. Çapraşmak.

Tekatu noktası, 1. Ağız 2. Çatak, 3. Çekik.

Tekatur (etmek), Damlamak. dammak.

Tekaüt, 1. Çekilme, işten çekilme, 2. İşten kesilmiş, 3. Otrak, oturak.

Tekaüt maaşı, Oturaklık.

Tekdir, 1. Çıkım, 2. Çıkış, 3. Çımkıma, 4. Dapku, 5. İlenç, 6. Kakınç, 7. Kalış, 8. Nön, 9. Sıkırcım, 10 Tapku, 11. Yeme, 12. Yon 13, Yön, 14. Zılgıt.

Tekdir etmek, 1. Abaylamak, 2. Acıklanmak, 3. Danlamak, 4. Darılmak, 5. Kakımak, 6. Kargamak, 7. Kektemek, 8. Kıçkırmak, kıskarmak, 9. kmıraymak, 10. Kıskılamak, 11. Kibitmek, 12. Paylamak, 13. Paysımak, 14. Sersitmek, sarsıtmak, 15. Sıntarmak, sırtarmak, 16. Siltemek, 17. Sotmak, 18. Tapaklamak, 19. Tirgemek, 20. Yazgırmak.

Tekebbür, 1. Çalım, 2. Kuraf, 3. Kurum, 4. Şişinme, 5. Teçkin, teciğin,

Tekebbür etmek, 1. Böbürlenmek, 2. Büyüklenmek, 3. Kokandamak, 4. Kurulmak, 5. Sayırkamak, 6. Tecenmek, 7. Uluksunmak, 8. Ululanmak, 9. Ulumsumak,.

Tekeddür (etmek), 1. Boyunu bükülmek, boyunu bükmek, 2. İncinmek, 3. İnçmek, 4. Kaygulanmak, 5. Sıkılmak, 6. Üzülmek.

Tekeffül (etmek), 1. Boyuna almak, 2. Boyun olmak, 3. Üstüne almak, üzerine almak.

Tekellüf, 1. Gösteriş, 2. Özen, özeniş, 3. Yapıntı, 4. Yapmacık.

Tekellüm (etmek), 1. Ağazmak, ağzamak, 2. Ayıtmak, 3. Aymak, 4. Aytmak, 5. Ayumak, 6. Eyitmek, 7. Konuşmak, 8. Lakırdı etmek, 9. Söylemek.

Tekemmül (etmek), 1. Büyümek, 2. Ermek, erginleşmek, 3. Gelişmek, 4. Olgunlaşmak, 5. Yetmek.

Tekessür (etmek), 1.Artmak, 2 Çoğalmak, 3. Çoklaşmak, 4. Çokmak, 5. Çoknaşmak, 6. Kabarmak, 7. Keneymek, 8. Öküşlemek, 9. Ulalmak, 10. Ürcimek, ürcümek, 11. Üremek, 12. Yumluşmak.

Tekevvün, 1. Doğum, doğma, 2. Kılınma, 3. Oluş, olma, 4. Var olma.

Tekit (etmek), 1. Berkitmek, 2. Pekmek, 3. Pergitmek, 4. Perkiştirmek, 5. Sağlamlaştırmak.

Teklif, 1. Dilek (Arzu man.) 2. Salgın (Vergi man.), 3. Salgırt, (Vergi man.) 4. Salgıt, salgun (Vergi man.) 5. Salığ (Vergi man.) .

Teklif etmek, 1. İleri sürmek, 2. iş istemek, 3. Teksermek, 4. Yükletmek, 5. Yüksürletmek.

Teklifsiz, İçli dışlı.

Teklis (etmek), 1. Kirece çevirmek, 2. Kireçleştirmek.

Tekmil, 1. Arıtı, 2. Bar, 3. Bar-

Tekmil etmek, 1. Bitirmek, 2.Bütün, 7. Cip, 8. Cum 9. Dükeli, 10. Hep, 11. Koduru, 12. Mokum, 13. Tolp, 14. Tüken, 15. Tüm, 16. Ulayu.

Tekmil etmek, 1. itirmek, 2. Bütünlemek, 3. Doldurmak, 4. Sonuna erdirmek.

Tekrar, 1. Bir daha, 2. Gene, gine, 3. Kabaltı, 4. Kadaan, 5. Kadar, 6. Katla, 7. kayta, 8. Yana, 9. Yanı, 10. Yene, 11. Yine.

Tekrar etmek, 1. Bir daha yapmak, 2. Cattamak, 3. Ekilmek, 4.

Kabatlamak, 5. Kaldandamak, 6. Kadarlamak, 7. Kadarlandırmak, 8. Kaytarma, 9. Yine yapmak.

Tekrar ettirmek, 1. Denzindirmek, 2. Kadandatmak, 3. Katnatmak.

Tekrim (etmek), 1. Ağırlamak, 2. Büyütmek, 3. Saymak, 4. Ululamak, 5. Ululatmak, 6. Yüceltmek, 7. Yükesletmek,

Teksif (etmek), 1. Koyulaştırmak, 2. Sıklaştırmak, 3. Sıkıştırmak (Tazyik man.) .

Teksir (etmek), 1. Arıtmak, arttırmak, 2. Çoğaltmak, 3. Çokarak, 4. Çoklaştırmak, 5. Delimlemek, 6. Kobaratmak, 7. Oğlıtmak, 8. Üretmek, 9. Üzretmek .

Tekütaz (etmek), 1. Çüğmek, 2. Koşmak, durmayıp koşmak, 3. Seğirtmek, 4. Tezikmek, 5. Yüğürmek.

Tekvin, 1. Kılınma, 2. Oldurma, 3. Var etme, 4. Yaratış, 5. Yaratmak.

Tekzip (etmek), 1. Yalan çıkarmak, yalanını çıkarmak, 2. Yalanlamak, 3. Yalan tutmak, yalanını tutmak.

Tel, 1. Çakat, 2. Ço, 3. Döme, 4. Höyük, 5. Kıran, 6. Or, 7. Öyük, 8. Tepe, 9. Töpe, 10. Ur, 11. Ür, 12. Üyük.

Talaâffuz, 1. Ağız (Şive, eda man.) 2. Aytış, eytiş (Söyleyiş man.) 3. Eytüş, 4. Okuyuş. 5. Söyleyiş.

Telâffuz etmek, 1. Ağzamak, 2. Söylemek.

Telâfi, 1. Tölek, 2. Tülek.

Telâfi etmek, 1. Ödemek (Eda, ifa, tediye, tazmin man.) 2. Tapşırmak, 3. Tölemek, 4. Üğlenmek, 5. Yerine getirmek.

Telâhuk (etmek), 1. Biribiri arkasından gelmek, 2. Birleşmek, 3. Buluşmak, 4. Calgasmak, 5.Katılmak, biribirine katılmak, 6. Yalgaşmak.

Telâki (etmek), 1. Birleşmek, 2. Buluşmak, 3. Kavuşmak, 4. Ulaşmak.

Telâkigâh, 1. Bolcaş, bulcaş, 2. Bulcar, 3. Buluşağ, 4. Kavşak, 5. Kavşıt, kavşut, kavuşak, 6. Kurgal.

Telâkki (etmek), 1. Almak, 2. Bakmak, 3. Görmek, 4. Saymak, 5. Tutmak.

Telâsuk (etmek), 1. Bitişmek, biribirine bitişik olmak, 2. Ulaşmak, 3. Yapışmak.

Telâş, 1. Alat (Acele man.) 2. Çaba, 3. Gürültü patırdı, 4. Patırdı gürültü, 5. Ürküş .

Telâş etmek, 1. Abdarmak, 2. Abdırmak, 3. Alatlamak, 4. Aldarmak, 5. Çapmmak, 6. Yelemek, 7. Yepermek.

Telâşlı, Eveti.

Telâtum, 1. Biribirine çarpma, 2. Çalkantı, 3. Dalgalanma, 4. Delepme, 5. Külek, 6. Küley, 7. Ürkün.

Telebüs (etmek), 1. Düzünüp konuşmak, 2. Geyinmek, giyin -

mek, 3. Urunmak.

Telef, 1. Bitiş, bitme, 2. Elden gitme, 3. Kırağ, 4. Ölüm.

Telef etmek, 1. Yıkmak, 2. Bozmak, 3. Kırmak, 4. Ortadan kaldırmak, 5. Öldürmek, 6. Üzmek (Yıpratıp telef etmek man.), 7. Vurmak, 8. Yitirmek (Kaybetmek man.) 9. Yok etmek.

Telef olmak, 1. Bitmek, 2. Bozulmak, 3. Kudmak, 4. Ölmek, 5. Yitmek, 6. Yok olmak.

Telehhüf (etmek), 1. Acımak, 2. Ağlamak, 3. Döğünmek, dövünmek, 4. Kurlanmak, 5. Ökünmek, 6. Yerinmek yirinmek.

Telehhüp 1. Alevlenme, 2. Kutuzma, 3. Parlama, 4. Tutuşma.

Televvün, 1. Alacalık, 2. Boyadan boyaya geçme, 3. Boya değiştirme, 4. Döneklik, 5. Sözünde durmayış.

Teleyyün, 1. Sulanma, 2. Yumuşanma.

Telfik (etmek), 1.Birleştirmek, bir araya getirmek, 2. Cıtmak, 3. Toplamak, 4. Urundulamak.

Telh, Acı

Telhis (etmek), 1. Derleyip toplamak, 2. Kısaltmak, 3. Özünü bildirmek, 4. Üründülemek, 5. Üyürtlemek.

Telhisen, Kısaca, sözün kısası.

Telif (etmek), 1. Ara bulmak, aralarını bulmak (telifi beyn man.) 2. Barıştırmak (Telifi beyn man.) 3. Bitimek (Tahrir man.) 4. Cıtmak, 5. Dirşürmek (Tanzim man.) 6. Divşirmek (Cem ve tertip man.) 7. Divşürmek (Cem ve tertip man.) 8. Düzetmek (Tanzim man.) 9. Düzmek, (İcat ve tanzim man.) 10. Toplamak (Cem ve tertip man.) 11. Uyuşturmak (Telifi beyn man.) 12. Uzlaştırmak (Telifi beyn man.) 13. Yaraştırmak (Tevfik etmek man.) 14. Yazmak (Kitap telifi man.)

Telin, 1. İlenç, 2. Kargış.

Telin etmek, 1. İlenmek, 2. Karağımak, 3. Kargamak, 4. Kargış vermek, karkışlamak.

Telkih (etmek), 1. Aşılamak, 2. Aşı vurmak, 3. Yüğrülemek (Koçların koyunları telkih etmesi), 4. Yüğürmek.

Telkin (etmek), 1. Anlatmak, 2. Belletmek, 3. Kafasına koymak, kafasına sokmak, 4. Öğretmek.

Telkib (etmk), Atamak, 2. Ad koymak, 3. Ad takmak, 4. Ayamak.

Tellâk, Oğucu.

Tellâl, 1. Carcı, 2. Çığırtmaç, 3. Ündücü.

Telmih, İrnek.

Telmih etmek, 1. Alttan alta anlatmak, 2. Çamsıtmak, 3. İmle söylemek, imlemek.

Telvin (etmek), 1. Boyamak 2. Öykelemek, öykemek.

Telvis (etmek), 1. Bulamak, 2. Bulaştırmak, 3. Kirletmek, 4. Pisletmek.

Telyin (etmek), 7. Mıcıtmak, 2. Yumuşatmak.

Temadi (etmek), 1 .Sürmek, 2. Uylamaök, 3. Uzamak.

Temas (etmek), 1. Değmek, 2. Dokunmak, 3. Ellemek, 4. İğiç - mek, 5. İlinmek, 6. İlmek, 7. Karmak, 8. Sığamak, 9. Sıkmak, 10. Yalamak, 11. Yapışmak, .

Temasül, 1. Benzeşme, 2. Ben - zeyiş.

Temayül, (etmek), 1. Böğrül - mek, 2. Çarpılmak, 3. Eğilmek, 4. İrkinmek, 5. Yayılmak, 6. Yeltenmek.

Temayüz(etmek), 7. Belirmek, 2. Görünmek, 3. Seçilmek, 4. Sı - raymak, 5. Sivrilmek, 6. Tanıl - mak.

Temayüz eden, 1. Yiğ, 2. Yüze gelen.

Tembel, 1. Ağır ağır davranan, 2. Aygak, 3. Çaban, 4. Çaltı, 5. Çokmar,6.Çuman, 7. Düşük, 8.Ekdi, 9. Erincek, erinçik, 11. Ermegü, 13. Kabran, 14, Kecü, 15. Tem bel, 16. Usal, 17. Usan, 18. Üşenç, 19. Üşenen, 20 Üşengen, 21. Ya - jağan, 22. Yajan, 23. Yalkav, 24. Yalta, 25 Yaltı, 26. Yatuk, 27. yozuk.

Tembellik, 1. Usalık, usallık, 2. Usanlık, 3. Üşençlik, 4. Üşen - genlik.

Tembelleşmek, tembellik et - mek, tembel olmak, 1. Eliklemek, 2. Erincemek, 3. Erinmek, 4. İrinmek, 5. Üşenmek.

Temcit, 1. Ağırlama, 2. Mutlu kılma, 3. Ululama.

Temdit (etmek), 1. Cüztürmek 2. Esitmek, 3. Esmek, 4. Sürdür - mek, 5. Uzatmak.

Temeddüh, 1. Kasafan, kasa - van, 2. Öğünç.

Temeddüh etmek, 1. Kasala - mak, 2. Kasılmak, 3. Kofalmak, 4. Kovalamak, 5. Maktanmak, 6. Öğünmek.

Temekkün (etmek), 1. Alkon - mak, 2. Anamak, 3. Duraklan - mak, 4. Ornamak, 5. Yerleşmek, yer tutmak, 6. Yıldızlanmak.

Temel, 1. Asal, 2. Bağam, (Direk, destek, sütun man.) 3. Dırık, 4. Him, 5. Koyuk, 6. Kök, 7. Ne - ğiz, 8. Niğiz, 9. Oğur, 10. Tiğ (Zemin man.) 11. Tös, 12. Tüp 13. Ul.

Temel taşları, Kerdik.

Temellûk, 1. Aşganççu, 2. Dal - kavukluk, 3. Yaltaklık.

Temellûk etmek, 1. Beyütmek, 2. Dilgilenmek, 3. Kavuk salla - mak, 4. Yaldanmak, 5. Yalınmak, 7. Karamasınmak, 8. Yaramsuk - lanmak, 9. Yarınmak, 10. Yum - şaklanmak.

Temellük (etmek), 1. Bacar - mak, (idare, tasarruf man. da). 2. Eline almak, eline geçirmek, 3. Enikmek, 4. Issılanmak(Sahip kesilmek man.) 5. İrkilenmek, 6. İrklenmek, 7. İyelemek, 8. Orın - danmak, 9. Şarlanmak.

Temenni, 1. Arman, 2. Dilek, 3. İstek, 4. Köşüş, 5. Ötük, 6. Tileğü, 7. Tilek, 8. Umu, 9. Yaştak.

Temenni etmek, 1. Dilemek, 2. İstemek, 3. Kolmak, 4. Kolumak, 5. Kösemek, 6. küseşmek, 7. Ötünmek, 8. Özlemek, 9. Tilmürmek, 10. Umsunmak, 11. Üzülmek.

Temerküz (etmek), 1. Bir yerde birleşmek, 2. Derilmek, dirilmek, 3. Kabanmak, 4. Toplanmak.

Temerrüt (etmek), 1. Ayak diremek, 2. Dik gelmek, 3. Ekleşmek 4. Karşı durmak, 5. Örcelmek.

Temeshur (etmek), 1. Alay etmek, 2. Eğlenmek, eğlenceye almak, 3. Gülmek, gülünçleştirmek, 4. Ürtelemek, ürtmek, 5. Yansılamak.

Temessük, Dutu, tutu (Senet, huccet, rehin man.)

Temessük etmek, 1. Dayanmak, 2. Güvenmek, 3. Sarılmak, 4. Tutunmak, 5. Yapışınmak, 6. Yapışmak.

Temessül (etmek), 1. Benzemek, benzeşmek, 2. Görünmek, gözükmek, 3. Kılığına girmek, kılığını almak, 4. Közünmek.

Temettü, 1. Ası, 2. Asığ, 3. Asığlık 4. Çıkar, 5. Giriş, 6. Gönenme, 7. İncirme, 8. Kastak, 9. Kazanç ("Kazanç vergisi„).

Temettü etmek, 1. Asılanmak, 2. Kazanmak.

Temettü hissesi, Kazanç payı.

Temettü vergisi, Şatal.

Temevvüç (etmek), 1. Balınlamak, 2. Calbandamak, calbanlamak, calpıldamak, 3. Celkildemek, 4. Cokraşmak, 5. Çalkanmak, 6. Dalgalanmak, 7. Kummak, 8. Sabılamak, 9. Talazlanmak, 10. Tırbıldamak, 11. Ürgülenmek, 12. Ürkücłemek, 13. Yelgildemek.

Temeyyü (etmek), 1. Gerensemek (Buzun erimesi man.) 2. Sulanmak, 3. Suyumak, 4. Süyülmek, 5. Süyümek, 6. Şinlemek.

Temeyyüz (etmek), 1. Ayrılıp seçilmek, 2. Başkalarına benzememek, 3. Seçilmek, 4. Sıraymak.

Temhit (etmek), 1. Düzeltmek, 2. Döşemek, döşetmek, 3. Yaymak.

Temin (etmek), 1. Abramak, apramak, 2. Güven vermek, inan vermek, 3. İnaklamak, (Teminat vermek man.) 4. Kertindirmek), 5. Pegütmek, 6. Sağlamak, 7. Sağlamlaştırmak.

Teminat, 1. Burun, (Kefalet, terhin v. s. man.) 2. Dutak, tutak, (Rehin man.) 3. Dutu, tutu.

Temiz, 1. Akman, 2. Amrak, 3. Arca, 4. Arcağ, 5. rcak, 6. arı 7. Arıca, 8. Arığ, 9. Arık, 10. Aruca, 11. Çekçi, 12. Kirsiz, 13. Sağ 14. Silek 15. Sili, 16. Silik, 17. Temiz.

Temizlemek, Arıtmak.

Temizlenmek, 1. Arınmak, 2. Arınmak, 3. Arıtınmak, 4. Turulmak, 5. Uğrülmek.

Temizleyici, Arıdıcı.

Temzlik, 1. Arılık, 2. Siliklik.

Temkin, 1. Ağırlık, ağır başlılık, 2. Durgunluk, 3. Düşüncelilik, 4. Urunluluk.

Temkinli, 1. Ağır başlı, 2. Durgun, 3. Düşünceli, 4. Düzün, 5. İnç gülük inçkülük, 6. Konaklığ, 7. Onat, 8. Oturgan, 9. Oturmaklı, 10. Saldamlı, 11. Tüzün.

Temkinli olmak, Serinmek.

Temkinli söylemek , Birçinnemek.

Temkinsiz olmak, Kurgurmak.

Temlik (etmek), 1. Eniktirmek, 2. Issı kılmak, 3. Vermek.

Temlik senedi, Tapu.

Temrin, 1. Alıştırma, 2. Dürüşme, 3. Öğredik, 4. Yumuşatma, 5. Yumuş (Vazife man.)

Temrin yapmak, İşlemek.

Temsil (etmek), 1. Basmak, (Tabı man.) 2. Benzer getirmek (Misal irat etmek man.) 3. Benzerini yapmak (Tersim man.) 4. Benzetmek (Teşbih man.) 5. Oynamak (Tiyatro oynamak man.) 6. Örneğini çıkarmak (Kopya man.) 7 .Yerini tutmak.

Temyiz, 1. Ayırt, 2. Ayırtgu, 3. Seçi, 4. Urundu.

Temyiz etmek, 1. Arıtlamak, 2. Ayırmak, 3. Ayırtlamak, 4. Başkarlamak, 5. Seçmek, 6. Tanlamak, 7. Urundulamak, 8. Üründülemek.

Ten, 1. Büksem, 2. Dene, 3. Deri (Bilhassa insan için), 4. Et, 5. Göğde, gövde, 6. Sölmek, 7. Ten, 8. Yin.

Tenafür, 1. Geçimsizlik, geçinmemezlik (Münaferet man.) 2. Kaçma, biribirinden kaçma, 3. Sevişmemek, sevişmemezlik, 4. Tezişme, 5. Uygunsuzluk, uyuşmamazlık, 6. Ürkme, biribirinden ürkme.

Tenakus (etmek), 1. Azalmak, 2. Daralmak, 3. Düşmek, 4. Eksilmek, 5.Eksimek, 6. Eksümek, 7. Goranmak, 8. İksümek, 9. İsilmek, 10. Kakraşmak, 11. Sönmek.

Tenasüh, Ton değiştirmek,

Tenasül, 1. Çocuk yetiştirme, 2. Döl döş yetiştirme, 3. Dörelme, 4. Eşleştirmek, 5. Ürçime, üçürme, 6. Üreme.

Tenasüb, 1. Biçim, 2. Biribirini tutma, 3. Düzgünlük, 4. Oran, 5. Uran, 6. Uygunluk, uyuşma, 7. Yakışık, yakışma.

Tenasüplü, 1. Biçimli, 2. Biribirini tutar, biribirine uyar, 3. Düzgün, 4. Eli ayağına uygun, 5. Oranlı, 6. Yakışıklı.

Tenasüpsüz, 1. Biçimsiz, 2. Oransız, 3. Şevşiri, 4. Yakışıksız.

Tenavül (etmek), Yemek içmek.

Tenazu, 1. Çekişme, 2. Döğüşme, (Mudarebe man.) 3. Kavga, kavgalaşma, 4. Tutuşma.

Tenazur, 1. Bakışma, 2. Bettesme, 3. Biribirine bakma, 4. Biribirine karşı bulunma, 5. Karşılık, 6. Karşıya (Nazir, nazire man.)

Tenbih (etmek), 1. Andırmak (İhtar man.) 2. Duydurmak, tuydurmak, 3. Ismarlamak, 4. Kisetmek, 5. Tapşırmak, 6. Tolkamak, 7. Tutuzmak, 8. Uyandırmak, 9.

Uyarmak, 10. Uyatmak, 11. Uy - kudan kaldırmak.

Tendürüst, 1. Boylu boslu, 2. Esen (Sıhhate salim man.) 3. Gürbüz, 4. İsen, 5. Kip (İyi, uy - gun man.) 6. Sağlam.

Tenebbüt (etmek), 1. Bitmek, 2. Diğremek, 3. Göğremek (Yeşermek man.) 4. Gövermek (Yeşer - mek man.) 5. Yerden çıkmak, 6. Yeşermek, 7. Yetişmek.

Teneffüs (etmek), 1. Dinlen - mek (İstirahat man.) 2. Kustun - mak, 3. Soluk almak, 4. Solumak, 5. Tınışmak, tınmak, 6. Yorgunluk almak (İstirahat man.)

Teneşir, 1. Aran, 2. Salaca, 3. Salacak, salacık, 4. Yunluk, 5. Yuvuşga.

Tenevvü (etmek), 1. Çevermek, 2. Türemek, 3. Türelenmek, türeleşmek, 4. Türlü türlü olmak.

Tenevvür (etmek), 1. Aydınlanmak, 2. Balkımak (Pırıldamak man.) 3. Işıklanmak, ışık almak, 4. Parlamak, parıldamak, pırıldamak, 5. Süzülmek (Musaffa ol - mak man.) 6. Yarunmak (Parla - mak, parıldamak man.)

Tenezüh, 1. Gezinti, 2. Gezip dolaşma, 3. Gezme.

Tenezzüh yeri, Gezek.

Tenezzül, (etmek), 1 .Alçalmak 2. Aşağılamak, 3. Enezimek (Kuv vetten düşmek man.) 4. Enmek, 5. Gönül alçaklığı göstermek, 6. İnmek, 7. Kadıtmak, 8. Keviksinmek, 9. Kimsinmek, 10. Yendiretmek.

Tenfir (etmek), 1. Çiğritmek, 2. İğrenmek, 3. Soğutmak, 4. Tik - sindirmek.

Tenha, 1 .Ağlak, 2. Avlak, 3. Boş, 4. Calpı, 5. Eriğ, 6. İssiz, 7. Tala, 8. Tek, 9. Uğu, 10. Üz, üze, 11. Yalnız.

Tenhalaşmak, 1. Avlaksımak, 2, Boşalmak, boş kalmak, 3. Yal - nızlaşmak.

Tenhalık, Yalnızlık.

Tenk, Dar.

Tenkdil, 1. Sıkıntılı, 2. Yanak, 3, Yüreği dar.

Tenkdil olmak, 1. Darakmak, 2. Darıkmak, 3. Sıkılmak, içi sı - kılmak.

Tenkih (etmek), 1. Arıtmak, 2. Ayıklamak, 3. Ayırtmak, 4. Ayıt - lamak (Ayıklama ve ayırtlamak sözlerinden bozma), 5. Azalt - mak, 6. Çıkarmak, 7. İndirmek

Tenkil (etmek), 1. Bastırmak, 2. Basmak, 3. Ezmek, 4. Tepelemek, 5. Urugsırtmak, 6. Uzaklaştırmak, 7. Yıldırmak.

Tenkis (etmek), 1. Azaltmak, 2. Azartmak, 3. Eksiltmek, eksit - mek, 4. İndirmek, 5. Kelteymek, 6. Kemitmek, 7. Kısmak, 8. Kıstırmak, 9. Kokratmak, 10. Seklemek.

Tenkit (Noktalama man.) 1. Ayırma, 2. Benekleme, 3. İmleme.

Tenkit, (etmek), İntikal man.) 1. Beğenememek, 2. İrdelemek

(Beğenmemezlik göstermek, inceden inceye kusur aramak man.) 3. Kınamak, 4. Kınamsımak, 5. Seçmek, 6. Sınamsınmak, 7. Üyürtlemek, 8. Yarmak, 9. Yermek, 10. Yirmek.

Tenmiye (etmek), 1. Arttırmak artırmak, 2. Büyütmek, 3. Çoğaltmak, 4. Oğlıtmak, 5. Uzatmak, 6. Ündürmek, 7. Üretmek, 8. Yetiştirmek.

Tensik (etmek), 1. Düzeltmek, 2. Diziktirmek, 3. Sıralamak, 4. Tecemek, 5. Yaratmak, 6. Yasamak.

Tensip (etmek), 1. Beğenmek, beyenmek, 2. İyi bulmak, 3. Ohşatmak, 4. Onamak, 5. Uygun bulmak, 6. Yerinde bulmak.

Tenşit (etmek), 1. Sebitmek, 2. Sevindirmek. 3. Şenlendirmek .

Tenvim (etmek), Uyutmak.

Tenvir (etmek), 1. Aydınlattırmak, aydınlatmak, 2. Çarıtmak, 3. Çeretmek, 4. Işıklandırmak, 5. Işık vermek, 6. Işıtmak, 7. Yarıtmak, 8. Yarumak, 9. Yarutmak.

Tenzih (etmek), Arılmak, .

Tenzil (etmek), 1. Aşağı düşürmek, 2. Aşağılamak, 3. Aşağı varmak (Tarh man.) 4. Azartmak, 5. Çıkarmak (Tarh man.) 6. Düşürmek, 7. Eksimek, 8. İndirmek, 9. Kesmek, 10. Koramak (Tarh man.).

Tep, 1. Bezgek, bizkek (Humma man.) 2. Sıtma.

Tephir (etmek), 1. Buğu çıkartmak, 2. Buğulandırmak, 3. Burutmak, 4. Tütsülemek, 5. Tütüzmek.

Tepşir (etmek), 1. Buştumak, 2. Muştalamak, 3. Muştulamak, 4. Muştuluk vermek, 5. Sevinçlemek.

Ter, 1. Islak, 2. Körpe, 3. Yaş, 4. Yeni.

Terahhüm (etmek), 1. Acımak, 2. Esirgemek, 3. İsirgemek, 4. Marsamak, 5. Mayrulmak, 6. Özü göyünmek (İç yanmak, yüreği yanmak man.) 7. Yöreksimek.

Terahi, 1. Ağırlaşma, 2. Ağır davranma, 3. Baykama, 4. Bezerme, 5. Erinme, 6. Gevşeklik, 7. Gevşeme, gevşek olma, 8. Yavaşuk, yavaşlama, 9. Yürgüzme.

Terakki (etmek), 1. Ağmak, 2. Artmak, 3. Çoğalmak, 4. İleri gitmek, 5. İlerilemek, 6. Önürmek, 7. Ösme (Neşvünema bulmak man.) 8. Uzmak, 9. Üşermek, 10. Yukarı kalkmak, 11. Yükselmek, 12. Yürümek.

Terakkup (etmek), 1. Beklemek, 2. Gözetmek, 3. Gözlemek , 4. Önmek (Tarassut man.) 5. Ummak.

Teraküm (etmek), 1. Binişmek, 2. Birikmek, 3. Birkemek, 4. Büngemek, 5. İlkilmek, ilkmek, 6. İrik mek, 7. İrkilmek, 8. İrkimek, irkmek, 9. Sıkışmak, 10. Toplanmak, 11. Üğmeleşmek, 12. Üreleşmek, 13. Yığılmak.

Terazi, 1. Batman (Asıl hubu -

bat ve mayiat için kullanılır bir ölçü man.) 2. Salacvan, saluvan (Su terazisi man.) 3. Taras, 4. Tarav, 5. Tarazi, 6. Taraazu, 7. Targaç, tartagaç, 8. Tartacak, 9. artı, 10. Terazi, 11. Terezi, 12. Ülgü.

Terbiye, 1. Besi, 2. Çekim 3. Töre, türe (Usul, âdap, kaide, nizam, intizam man.) 4. Yorak, yolak, 5. Yön.

Terbiye edilmek, 1. Bavlımak, 2. İdilmek, 3. İğdilenmek, 4. Usuhmak, usukmak.

Terbiye etmek, 1. Alıştırmak, 2. Ardakalmak, 3. Asarmak (Beslemek man.) 4. Asramak, 5. Beslemek, 6. Beyerlemek, 7. Buşgurtmak, 8. Büyütmek, 9. Eğdiletmek, 10. Eğitmek, 11. Ektilemek, 12. Esermek, esertmek, 13. İğitmek, 14. İğtülemek, 15. İkitmek, 16. İkitlemek, 17. İkitmek, 18. İkizmek, 19. İkselemek, iyselemek, 20. Kanıkmak, 21. Kuldurmak, 22. Öğretmek, 23. Öktülemek, 24. Tohtatmak, 25. Yetiştirmek.

Terbiyei nefsetmek, Asranmak.

Terbiyeli, 1. Dölek, (Ahlâklı man.) 2. Keske, 3. Kılıktı, 4. Uslu.

Terbiyesiz, 1. Ciltik, 2. Elkin, 3. Korsuz, 4. Sıyırık, 5. Tintek, 6. Yırtlak, yırtlaz, 7. Yobaz, 8. Yönsüz.

Terbiyesizlik etmek, 1. Çelermek 2. Çeltermek.

Tercih, 1. Artuk, 2. Erk, irk, (İhtiyar, iktidar man.) 3. Seçme, 4. Unama, 5. Yendün, 6. Yinleme.

Tercih etmek, 1. Beğenmek, 2. Kalamak, 3. Onamak, 4. Otarmak 5. Ündemek, 6. Üstün tutmak, 7. Üyürmek, 8. Üzermek, 9. Yeymek, 10. Yiğmek.

Tercüman, 1. Dilben, 2. Dilden, 3. Dilmaç, 4. Dilmanç, 5. Köçürüçi, 6. Üğürcü.

Tercüme (etmek), 1. Aktarmak, 2. Çevirmek, 3. Döndürmek, 4. Evirmek, 5. Eytmek, 6. Göçürmek.

Tercümei hal, Başından geçen.

Terdif (etmek), 1. Ardılmak, 2. Ardınca yürümek, ardından yürütmek, ardı sıra yürütmek, 3. Arkasına takmak, arkasından getirmek, 4. Artıştırmak, 5. Bingeştirmek, mingeştirmek, 6. Koşmak (Terfik man.) 7. Yanına goşmak.

Tereddi, 1. Bitkinlik, 2. Bozgunluk, bozukluk, 3. Çürüntü, 4. Tükeniş, 5. Yozlayış.

Tereddi etmek, 1. Bitmek, bitkinleşmek, bitip tükenmek, 2. Bozulmak, 3. Çürümek, 4. Yozlamak 5. Yozlaşmak, 6. Yozmak, 7. Yozukmak.

Tereddi etmiş, 1. Bitik , bitkin, bitmiş, 2. Bozuk, bozulmuş, 3. Çürük, çürümüş, 4. Yoygun, yozgun, 5. Yoz (Daha çok hayvan hakkında.)

Tereddüd, 1. Bayka, 2. Çekingi, 3. Duralayış duraklayış, 4. İkincirik, 5. İkircik, 6. İkircinlik, 7. İkirçenlik, 8. İşgil, içgil, 9. İşkil 10

İyerçinlik, 11. Kalban, 12. Kucun, 13. Küşüm.

Tereddüd etmek, 1. Bükelemek, 2. Büktelemek, 3. Çemdelmek, 5. Durukmak, 5. Duruksamak, 6. İçgillenmek, 7. İkircimlenmek, 8. Yiremek.

Tereddütlü, 1. İçkilli, işkilli, 2. İkicikli, ikincilikli.

Tereffü (etmek), 1. Ağmak, 2. Çıkmak, yukarı çıkmak, 3. Uçukmak, 4. Yücelmek, 5. Yükselmek.

Tereke, Soyka (Asıl ölünün üstünden alınan elbise v. s.)

Terennüm, 1. Ezgi, (Lâhn man). 2. İr, irlama, ırlayış 3. Şakım.

Terennüm etmek, 1. Cırlamak, 2. Çerlemek, 3. Eyitmek, eytmek, 5. Okumak (Taganni man.) 6. Ötmek, 8. Yırlamak.

Teressüb (etmek), 1. Çökmek, dibe çökmek, 2. Çökünmek, 3. Durulmak, 4. Oturmak, 5. Sölmek.

Tereşşüh, **tereşşühat**, 1. Oğüntü, 2. Sezinti, sizindü, 3. Sızıntı.

Tereşşüh etmek, 1. Avrımak, 2. Azımak, 3. Sözlenmek, 4. Sırkmak, 5. Sızalmak, 6. Sızmak, 7. Terlemek.

Terfi (etmek), 1. İlerletmek, ileri götürmek, 2. Ulalmak, 3. Yokarlamak, 4. Yukarı çıkarmak, yukarı kaldırmak, 5. Yüceltmek, 6. Yükseltmek.

Terfih (etmek), 1. Bol yaşatmak, 2. Gönendirmek, 3. İğitmek.

Terfik (etmek), 1. Arkadaş etmek, arkadaş vermek, 2. Eketlemak, 3. Katmak, yanına katmak, çabuklaştırmak, çabuklandır-4. Koldamak, 5. Koşmak, 6. Salmak, 7. Yanına vermek.

Terfik edilmek, Koşlunmak, koşulmak.

Tergip (etmek), 1. Ilıktırmak, 2. İstek vermek, İsteklendirmek, 3. Kandırmak, 4. Şirbitmek, 5. Yeltelmek, 6. Yilemek.

Terhin (etmek), 1. Dutu komak 2. Öç komak, 3. Tutu komak, 4. Tutuya koma.

Terhis (etmek), 1. Bırakmak, 2. Boşatmak, buşatmak, 3. Cibermek, 4. Yasmak.

Terk (etmek), 1. Atmak, 2. Bırakmak, 3. Boşamak, (Bilhassa tatlik man.) 4. Boşlamak, 5. Kalgalmak, 6. Karaymak, (İtiyadını terketmek man.) 7. Komak, 8. Koymak, 9. Koyvermek, 10. Salıvermek, salvermek, 11. Yüz çevirmek.

Terkim (etmek), 1. Bozmak (Yazılı yazıyı bozmak man.) 2. Çalmak, 3. Çizmek, 4. Silmek.

Terkip (etmek), 1. Bingeştirmek,, 2. Birleştirmek, bir araya getirmek, 3. Karımak, 4. Karıştırmak, 5. Karmak, 6. Yuğurmak.

Terkuva, 1. Boyun sönüğü, 2. Bukav, 3. Köprücük kemiği.

Tersane, Gemlik.

Tersim (etmek), 1. Bediz etmek, 2. Çizmek, 3. Simek, 4. Som-

namak, (Kopya etmek, suretini çıkarmak, taklit, istinsah man.).

Tertip, 1. Bığ (Niyet, tasavvur man.) 2. Dizgi, dizi (Bilhassa matbaada yazı tertibi man.) 3. Düşünce (Tasavvur man.) 4. Düzen (İntizam man.) 5. Düzgün, 6. Kuruntu (Tasavvur ve tahayyül man.) 7. Sıra, 8. Takım (Sınıf, zümre man.) 9. Taslak, 10. Ürek.

Tertibat, 1. Düzen, 2. Kurum.

Tertib etmek, 1. Bolçamak, bolsamak, 2. Cünlemek, 3. Dizmek, 4. Düzenlemek, düzen vermek, 5. Düzmek, 6. Düzüp koşmak, 7. Sıralamak, sırasına koymak, 8. Yerleştirmek.

Tertipli, 1. Dizili, 2. Düzenli düzgün, 3. Kurulmuş, 4. Sıralanmış sırasına konmuş, 5. Yerli yerinde.

Terviç (etmek), 1. Geçegen kılmak, 2. Geçirmek, 3. Geçirtmek, 4. Yalkamak.

Terzi, 1. Biçkici, 2. Çatkıç, 3. Dikici, 4. Dikişçi.

Terzil (etmek), 1. Ekeklemek, (Kadına kötü sözler söylemek, söğüp saymak man.) 2. Kaldamak, kağaldamak, 3. Utandırmak, 4. Yensemek, 5. Yüzüne vurmak.

Tesadüf, 1. Buluşu, 2. Duş, 3. Duşar, 4. Düşkü, 5. Töş, tüş, 6. Tuş, 7. Tuştaş, 8. Tutaş.

Tesadüf etmek, 1. Buluşmak, 2. Colukmak, 3. Çerilmek, 4. Darımak, 5. Deh düşmek, 6. Denk gelmek, 7. Duş olmak, 8. Düş gelmek 9. Düşmek, 10. Düş olmak, 11. İlmek. 12. Tuş gelmek, 13. Tuşlanmak, 14. Yolağurmak.

Tesadüfî, 1. Değme, 2. Gelişi güzel, 3. Irıklı, 4. Olur olmaz.

Tesadüm, 1. Çarpışma, 2. Dokuş, dokuşma.

Tesahup (etmek), 1. Benimsemek, 2. Eyemek, 3. Issılanmak, ıssı çıkmak, 4. İrklenmek (Sahip çıkmak man.) 5. İyelenmek (Himaye, siyanet man.) 6. Kavzamak.

Teselli, 1. Avıncı (Medarı teselli man.) 2. Avunç, 3. Yavuk, 4. Yuvanç, 5. Yuvanıç.

Teselli etmek, 1. Avutmak, 2. Umutmak.

Teselli bulmak, Avunmak.

Teselsül (etmek), 1. Biribiri ardınca gitmek, 2. Dizilip gitmek, 3. Koğalaşmak, kovalaşmak, 4. Sıvardı, gitmek, 5. Sürüp gitmek, 6. Ulanmak, 7. Ulaşıp gitmek.

Tesemmüm (etmek), 1. Ağılanmak, 2. Ağukmak, 3. Ağulanmak,

Tesettür (etmek), 1. Büyüklenmek, 2. Bürünmek, 3. Daldalanmak, 4. Duldalanmak, 5. Gizlenmek, 6. Kaçmak (Kadının erkeğe görünmemesi man.) 7. Kapanmak, 8. Örtünmek, 9. Pürkenmek, 10. Saklanmak, 11. Yaşmaklanmak,

Teseül (etmek), Dilencilik etmek, dilenmek.

Teshil (etmek), 1. Genez eylemek, 2. Genezlemek, 3. Genişlik

vermek, 4. Kolaylaştırmak.

Teshin (etmek), 1. Isıtmak, 2. Kızdırmak, 3. Yılıtmak.

Teshir (etmek), 1. Almak (Feth, zapt man.) 2. Bağmak, 3. Basırmak (Mağlûp etmek man.) 4. Bayımak, 5. Bükülemek (Sihir yapmak man.) 6. Büyülemek, 7. Ele geçirmek (Feth man.) 8. Tut - mak, 9. Yakalamak.

Tesir, 1. Dokunmak, 2. Erk, 3. Sinim.

Tesir etmek, 1. Alkamak, 2. Çalmak, 3. Değmek, 4. Dokunmak 5. İşlemek, 6. Koymak, 7. Ötker - mek, 8. Ötmek, 9. Öymek, 10. Sığmak, 11. Sinmek, 12. Vurmak, 13. Yapmak.

Tesirli, 1. Dokunaklı, 2. Koyak, 3. Koyuk.

Tesis, 1. Kurğu, 2. Kurum, 3. Yapı.

Tesis etmek, 1. Açmak, 2. Kur - mak, 3. Örmek, 4. Salmak, 5. Yapmak.

Teskere (Nakil vasıtası mân.) 1. Sal, salaca, 2. Targa, 3. Teske - re.

Teskere, (Mektup man.) 1. Biti, bitik, 2. Pusla, pusula.

Teskin (etmek), 1. Avutmak, 2. Bastırmak, 3. Dindirmek, 4. Durdurmak, 5. Tolandurmak, tö - lendürmek, 6. Ucurmak, 7. Yatıştırmak, 8. Yoğurmak, 9. Yumu - şatmak.

Teskini atşetmek, 1. Susunmak, 2. Susuzluğunu gidermek.

Teslim etmek, 1. Değürmek, 2. İsparlamak, 3. İslermek, 4. Tap - şırmak, 5. Ulamak,6. Vermek.

Teslim olmak, 1. Ayınmak, 2. Baş eğmek, 3. Birinmek, 4. Boyun uzatmak, 5. Boyun uzatmak, mak, 5. Boyunvermek, 6. İcikmek, 7. Tapşırmak.

Teslimiyet, Veringenlik.

Teslimiyet göstermek, 1. Bağınmak, 2. Boyun komak, boyun vermek.

Tesliye (etmek), 1. Avundur - mak, 2. Avutmak, 3. Yubatmak.

Tesmim (etmek), 1. Ağulan - mak, 2. Adıkmak, 3. Atamak, 4. Ad koymak, 5. Ad vermek,.

Tesmiye (etmek) 1. Adamak, 2. Adıkmak, 3. Admak, 4. Ad koymak, 5. Ad takmak, 6. Ad vermek.

Tesmiye olunmak, 1. Atanmak 2. Ad verilmek.

Tesbih, 1. Çevirgele, 2. Çevirtke.

Tespit, (etmek), 1. Bekütmek, 2. Belirtmek, belli etmek, 3. Ber - kitmek, 4. Bolcamak, 5. Dölendirmek, 6. Dölendürmek, 7. Örükle - mek, 8. Peklemek, pergitmek, perklemek,.

Tesri (etmek), 1. Çabuklatmak, mak, 2. İvermek, 3. İvetlemek,

Tesrir (etmek), 1. Cebemek, 2. Gönendirmek, 3. Kıvandırmak, 4. Sevindirmek.

Tesvit (etmek), Karalamak.

Tesviye (etmek), 1. Başarmak,

Tetabuk (etmek), 1. Biribirine uymak, 2. Çakışmak, 3. Isırgan - 4. Ürkütmek, 5. Yıldırmak. 6. Uyuşmak.

Tetanos, 1. Dağca, 2. Domucu, 3. Dongucu, 4. Donucu.

Tetebbü (etmek), 1. Araştır - mak, 2. Arkasına düşmek, arkasını bırakmamak, 3. Barlamak, 4. Eyretmek, 5. İrtelmek, 6. İzle - mek.

Tethiş (etmek), 1. Belinlendirmek, 2. Korkutmak, 3. Şaşırtmak,

Tetfin (etmek), 1. Astramak, 2. Gömmek .

Tetimme, Tükellik.

Tetkik, 1. Bağu, 2. İrteş, 3. Sınmak, 4. Uygun gelmek, 5. Uymak, 4. Suraltı, 5. Surav, 6. Tergek, 7. Tergev, 8. Tökel.

Tetkik etmek, 1. Araştırmak, inceden inceye aramak, 2. Oynaşmak, 3. Barlamak, 4. Çendelemek, 5. Çınlamak (Tahkik etmek), 6. Denlemek, 7. Endelemek, 8. İr - delemek, 9. İrdemek, 10. Sormak, soruşturmak.

Tetkik ettirmek, 1. Eşitmek, 2. İrtetmek.

Tevafuk (etmek), 1. Kelismek, 2. Kelişmek, 3. Pirikmek, 4. Uy - gu gelmek, 5. Uymak, 6. Uyuş - mak.

Tevafür, 1. Artma, 2. Birikme, 3. Çoğalma, 4. Üreme.

Tevahhuş, 1. Çekinmek, 2. İrkmek, 3. Kaçınmak, 4. Korkmak, 5. Uçkunmak, 6. Uçunmak, 7. Ürk - mek, 8. Ürükmek, 9. Yalnızlıktan korkmak . 10. Yalnızsamak. .

Tevakki (etmek), 1. Çekinmek, 2. Gocunmak, gocunmak, 3. Kayrılmak, 4. Korunmak, 5. Sakınmak 6. Saklanmak.

Tevakkuf, 1. Bağlantı, 2. Din - gi, 3. Durgu, duruş, 4. Tutkar.

Tevakkuf etmek, 1. Bağlı olmak (Merbut ve muallâk olmak man.) 2. Barın kırmak, 3. Dur - mak, 4. Dursunmak, 5. Duruk - mak, 6. Eğleşmek, 7. Eğlenmek, 8. Güymek, 9. Kidirmek, 10. Toktamak, 11. Tuhtamak, 12. Turdukmak.

Tavakkuf mahalli, 1. Durak, 2. Eğlek, eğrek, eğlik, eğrik.

Tevali (etmek), 1. Arası kesil - memek, 2. Biribiri arkasından gelmek, 3. Koğalaşmak, 5. Sürmek, sürüp gitmek, 6. Ulamak, 7. Uy - lamak.

Alettevali, 1. Arası kesilmeksizin, 2. Arka arkaya, 3. Biribiri ardınca, 4. Sıra vardı, 5. Sırtı sıra - ya.

Tevatür, 1. Ağızda dolaşma, 2. Ulaş, 3. Yaygaz, 4. Yayılma.

Tevazu, 1. Alvak, gönüllülük, 2. Koyuluk, 3. Tınyalık.

Tevazu göstermek, 1. Burlamak 2. Tılanmak, 3. Yingelemek, 6. Yatırmak.

Teveccüh (etmek), 1. Arkurmak, 2. Çevrilmek, yüz çevirmek, 3. Doğrulmak, 4. Dönmek, 5. Düşlenmek, 6. Gelmek, 7. Gönelmek,

8. Gönülmek, .9 Yanaşmak, 10. Yazlmmak, 11. Yönelmek,, 12. Yönenmek, 13. Yüz tutmak,

Teveccüh celbetmek, 1. Alkış kazanmak, 2. Yaranmak.

Teveggul (etmek), 1. Mengermek, 2. Uğraşmak.

Tevehhüm (etmek), 1. Eymen - mek, 2. Kocunmak, 3. Kurmak, kuruntulanmak, kuruntuya düş - mek, 4. Kuşkulanmak, 5. Ürük - mek.

Tevekkül (etmek), 1. Gönül urmak, 2. İşanmak, 3. Tanrıya sığınmak.

Tevellüt, Doğum.

Tevellüt etmek, 1. .Bütmek, Doğ - mak, 3. Toğmak.

Tev'em, 1. Eş, 2. İkiz, 3. Kur - daş.

Tevvessü (etmek), 1. Bolal - mak, 2 .Bollanmak, 3. Genişlemek, genişlenmek,, geniş olmak, 4. Kinkümek, 5. Sıymak, 6. Sorunmak, 7. Yayralmak.

Tevessül (etmek), Sarılmak.

Tevettür, 1. Gerilme, 2. Kurul - ma (Yay hakkında.)

Tevezzü, 1. Botrama, 2. Dağı - tılma, 3. Paylaşılma, pay edilme.

Tevfik (etmek), 1. Uydurmak, uygun getirmek, 2. Yakıştırmak, 3. Yaklaştırmak, 4. Yaraştırmak,

Tevfikan, 1 .Göre,, 2. Karay, 3. Uyarak, 4. Yarasa.

Tevfir (etmek), 1. Arttırmak, arttırmak, 2. Çoğaltmak.

Tevhiş (etmek), 1. korkutmak 2. Ürkütmek.

Tevhit (etmek), 1. Biretmek, 2. Birlemek, 3. Birleştirmek, 4. Birletmek, 5. Bir tutmak, 6. Birliğine inanmak (Vahdaniyeti ilâhiyeye iman man.) 7. Dirneştirmek, 8. Koşmak .

Tevil (etmek), 1. Çevirmek, 2. Değiştirmek, değiştirmek istemek. 3. Döndürmek, 4. Yansnat, 5. Yormak (Tefsir, tabir man.)

Tevkif (etmek), 1 .Alıkomak, alıkoymak, 2. Bekletmek, 3. Durdurmak, 4. Eğlemek, eylemek, 5. Pekitmek (Takviye ve tahkim), 6. Pergitmek, 7. Perklemek, 8. Turgurmak, 9. Turguzmak, 10, Tururmak.

Tevfik edilen, Bulun.

Tevkil (etmek), Yerine bırak - mak,

Tevkir (etmek), 1. Ağırlamak, 2. Saymak, 3. Ululamak.

Tevlit (etmek), 1. Butlamak. (Deve için) 2. Doğurmak, doğurtmak, 3. Gunnamak, kunnamak, (At ve eşek için), 4. Kulanlamak (Kısrak ve sair hayvan için), 5. Yenitmek.

Tevriye, 1. Alttan alta söyleme, 2. Gizleme, 3. Örtük, 4. Örtülü, söz, 5. Üstü kapalı anlatma.

Tevsi (etmek), 1. Açmak, 2. Bolartmak, 3. Bollaştırmak, 5. Gendürmek, 6. Genişletmek, 7. Genitmek, 8. Kinkürmek, 9. Ul - gartmak, 10. Yadmak.

Tevsik (etmek), 1. Berkitmek,

2. Bitirmek, 3. Doldurmak, (Çukur yerleri tesviye man.) 4. Dölendirmek, 5. Dölertmek, (Toprağı tesviye man.) 6. Döleştirmek, 7. Düzeltmek, düzletmek, 8. Düzetmek, 9. Düzmek, 10. Ödemek.. (Borcunu tesviye man.) 11. Sağlamak (Hesabı tesviye man.) 12. Uydurmak.

Tesviye olunmak, Düzlenmek.

Teşaşu, 1. Balkış, 2. Işın.

Teşaşu etmek, 1. Balıkmak, 2. İldırmak, 3. İltırmak, 4. Parılda - mak, 5. Yıldıramak.

Teşaup (etmek), 1. Ayrılmak, 2. Budaklanmak, 3. Çatallanmak, çatallaşmak, 4. Dallanmak,

Teşçi (etmek), 1. Davrandırmak,, 2. Eriğlemek, 3. Yüreklendirmek, 4. Yürek vermek.

Teşdit (etmek), 1. Artırmak, arttırmak, 2. Azıştırmak, 3. Sağlamlaştırmak, 4. Sıkmak.

Teşebbüs (etmek), 1. Anıtlamak, 2. Davranmk, 3. Dürüşmek, (Ceht ve gayret man.) 4. El atmak, el koymak, el vurmak, 5. Girişmek, 6. Kalkmak, kalkışmak, 7. Kılınmak, 8. Sarılmak, 9. Yapışmak.

Teşeddüd (etmek), 1. Artmak, 2. Azmak, azışmak, 3. Cepreşmek, 4. Yeğinlemek.

Teşekki (etmek), 1. Sızlanmak, 2. Yanıkmak, 3. Yanıp yakılmak.

Teşekkül, 1. Kurluv 2. Kuruluş. 3. Kurum.

Teşekkül etmek, 1. Dürümek, 2. Kurulmak, 3. Türemek.

Teşekkür, 1. Alkış, (Daha çok tahsin, takdir, hamt, sena man.) 2. Kulduk, 3. Tav.

Teşekkür etmek, Tabu etmek, tapuğ etmek, (Daha çok ubudiyet arzı man.)

Teşemmüs, 1. Gün çalması, 2. Güneş çarpmsaı, güneş vurması.

Teşemmüs etmek, Güneş çarpmak.

Teşennüç, Buruş.

Teşennüç etmek, 1. Burtarmak, 2. Kurulmak, 3. Sinir büzülmek, 4. Sinirçekilmek, 5. Yindirkemek.

Teşettüt, 1. Bulgak, 2. Çatallaşma, 3. Dağılma, 4. Karışma, 5. Sapırılış, 6. Üleşik.

Teşeüm, 1. Erim (İyiye ve kötüye şamil olarak tefeül man.) 2. İrin, (Alelûmum tefeüül man.)

Teşeüm etmek, 1, Kötüye yormak, uğursuz tutmak, 3. Yom etmek.

Teşevvüş, 1. Altut, 2. Alt üst, 3. Kargaş, kargaşalık, 4. Karışıklık.

Teşevvüş husule getirmek, 1. Alt üst olmak, 2. Burbalmak, burbaşmak, 3. Karcaşmak, kargaşmak, 4. Karışmak, karma karışık olmak.

Teşfiye (etmek), 1. İyi etmek, 2. Onartmak, 3. Sağlamak.

Teşhir (etmek), 1. Admı duyurmak (meşhur etmek man.) 2. Belgürtmek (Meşhur etmek man.) 3. Çavlandırmak (Meşhur etmek

man.) 4. Göstermek (Herkesin önüne çıkarmak man.) 5. Yaymak (Gizli bir şeyi herkese duyurmak man.)

Teşhiri silâh, Çekmek (Kılıç çekmek, tabanca çekmek.)

Teşhis (etmek), 1. Ayırmak, ayırt etmek, 2. Seçmek, 3. Tanımak.

Teşkil, 1. Biçime koyma, 2. Kılık verme, 3. Kurman, 4. Kurum.

Teşkilât, Yasa (Nizam, kanun, man.)

Teşkil etmek, 1. Biçimlemek, biçime sokmak, 2. İtmek, itimek, 3. Kılıklandırmak, kılık vermek, 4. Kılmak, 5. Kurmak, 6. Taslamak, 7. Yaratmak, 8. Yasamak.

Teşmir (etmek), 1. Çemremek, 2. Çımıramak, 3. Sığamak, sıvamak.

Teşne, 1. Dudağı kurumuş (Teşnelep man.) 2. İstekli, 3. Susak. 4. Susamış, 5. Susuz.

Teşne olmak, 1. Can atmak, 2. 2. İstemek, 3. Susmak.

Teşni (etmek), 1. Çekiştirmek (Zem ve takihman.) 2. Darılmak (Tayip ve tekdir man.) 3. İlenmek, 'Tel'in man.) 4. Kötü söylemek.

Teşpih (etmek), 1. Benzetmek, 2. Okşatmak.

Teşrif (etmek), 1. Buyurmak, 2. Gelmek, 3. Gitmek.

Teşrifatperest, Alkışçı.

Teşrih (etmek), 1. Açmak, 2. Anlatmak, 3. Ayırmak, 4. Dlimek, 5. İçini açmak.

Teşrih ameliyesi, Dilgi.

Teşrih (etmek), Ortak etmek.

Teşriki mesai, 1. El birliği, 2. İmece, 3. öbeleme, 4. Yardımlaşma.

Teşrini evvel, 1. Bürkün ayı, 2. Koç ayı, 3. Orta güz.

Teşrinisani, 1. Esmek, 2. Koş, 3. Kuş, 4. Kurtuyak ay, 5. Küskü ay, 6. Son güz, 7. Ulu ürgön.

Teşvik, 1. İsteklendiriş, istek veriş, istek uyandırış, 2. Teme.

Teşvik etmek, 1. Ayırmak, 2. Ayartamk, 3. Buşgurmak, 4. Davrandırmak, 5. Dehmerlemek, 6. Dürtmek, 7. Ilıktırmak, 8. Kızıştırmak, 9. Kışkırtmak, 10. ön vermek. 11. Yalkamak, 12. Yeltemek, 13. Yol açmak.

Teşviş (etmek), 1. Alt üst etmek, 2. Aykamak, 3. Depretmek, depretmek, 4. Karıştırmak, Karmakarışık etmek.

Teşyi, 1. Gönder, 2. Göndürü, 3. Gündürü, 4. Yallabı.

Teşyi etmek, 1. Esenlemek (Selâmetlemek man.) 2. Geçirmek, 3. Göndermek, 4. Gönetmek, 5. Koldamak, 6. Ötkermek, ötkürmek, 7. Örürmek, 8. Uğurlamak, 9. Uzatmak, 10. Ütürmek, 11. Yola çıkarmak, 12. Yolaklamak, 13. Yola salmak, 14. Yola vurmak.

Tetabu (etmek), 1. Bağlaşmak, 2. Biribiri ardınca gelmek. 3. Dirgeşmek, 4. Sıralanmak, 5. Sıravardı gelmek.

2. Peklemek, 3. Sağlamlaştırmak.

Tevsim (etmek), 1. Ad koymak 2. Ayamak.

Tevzi (etmek), 1. Böleklemek, 2. Bölüştürmek, 3. Dağıtmak, 4. İslermek, 5. Paylaştırmak, pay et - mek, 6. Sabıştırmak, 7. Ülemek, 8. Üleştirmek, 9. Ületmek.

Tevtin (etmek), 1. Denkleştirmek, 2. Elbelemek, 3. Taylaşmak.

Tayakkun, 1. Biliş, bilme, 2. İnan getirme, inanç götürme, inanma, 3. İyi bilme, 4. Kökün, bilü, 5. Öğrenme, iyi öğrenme.

Teyakuz, 1. Ayma, 2. Saklık, 3. Saknukluk, 4. Uyanıklık, uyan - ma, 5. Uykudan kalkma, 6. Uzuğluk,

Teyessür, 1. Genez olmak, 2. Kolaylanma, kolaylaşma.

Teyit (etmek), 1. Gerçekle - mek, 2. Güçlendirmek (Takviye man.) 3. Kollamak (Himaye ve takviye man.) 4. Pekmek, 5. Per - gitmek, 6. Perkiştirmek, 7. Sağ - lamlaştırmak .

Teyit ettirmek, Çınlatmak.

Tezahür (etmek), 1. Açılmak, 2. Belirmek, 3. Bilgirmek, 4. Gö - rünmek, 5. Gözükmek, 6. Közün - mek, 7. Pelgürmek.

Tezat, 1. Ayrılık, 2. Birbirini uymamazlık, 3.Karşılık, karşuluk, karşı karşıya gelme, 4. Karşıtlık, karşutluk, 5. Terslik, 6. Uymaz - lık, uyuşmazlık .

Tezauf, 1. İki anca olma, 2. İki kat olma.

Tezayüt (etmek) 1. Artma, 2. Aşılmak, 3. Çoğalmak, 4. Ökli - mek, 5. Tabramak, 6. Üremek, 7. Üzremek, 8. Yeğnilemek.

Tezekkür etmek, Çiçek açmak, çiçeklenmek.

Tezekkür (etmek), 1. Anmak, (tahattur man.) 2. Düşünmek, (Teemmül ve müzakere man.) 3. Konuşmak (Müzakere man.) 4. Könğlemek, 5. Lâkırdı etmek (Müsahabe ve müzakere man.) 6. Usgurmak, udgarmak, 7. Üş - kürmek .

Tezellül (etmek), 1. Alçalmak, 2. Bularmak, 3. Büzdeklenmek, 4. Sinlemek, 5. Yüz suyu dökmek.

Tezelzül (etmek), 1. Depren - mek, 2. Kağşamak, 3. Komaşmak, 4.Kövelemek, 5. Sallanmak, 6. Sarsılmak, 7. Seygenmek, 8. Sıltımak, 9. Tebrenmek.

Tezepzüp, 1. Bulgak (Kargaşa man.) 2. Bulanıklık (mec.) 3. Dağınkılık, darmadağınlık, 4. İkir - çenme, 5. Karcaşma, 6. Kargaşa, Kargaşalık, 7. Karışıklık, karma - karış olma.

Tezevvüç (etmek), 1. Almak (Karı almak man.) 2. Evlenmek, 3. Karı almak, karı edinmek.

Tezeyyün (etmek), 1. Bezen - mek, 2. Düzenmek, 3. Düzünmek, 4. Giyinip kuşanmak, 5. Gönen - mek, 6. Kuzanmak, 7. Süslenmek.

Tezhip (etmek), 1. Türtelemek Yaldızlamak.

Tezkâr (etmek), 1. Andamak,

Öz türkçe karşılıklar

2. Anmak, 3. Bışkarmak.

Tezkir, 1. Andırmak, 2. Ansıtmak.

Tezkire, 1. Bitik, 2. Dilken, 3. Fitik, 4. Okuluk, okuntu (Davetname, davet tezkeresi man.)

Tezkiye (etmek), 1. Arıtlamak, 2. Arıtmak.

Tezlil (etmek), 1. Alçaklamak, 2. Alşaymak, 3. Düşürmek, değerinden düşürmek, küçük düşürmek, 4. İndirmek, aşağı indirmek, değerini indirmek, 5. Küçüklemek, 6. Küçültmek, 8. Yensemek.

Tezviç (etmek), 1. Evermek, 2. Evlendimke, 3. Göçürmek, 4. Yadarmak,

Tezvir, 1. Bezen, 2. Çıltaklık, 3. Dolan (Yalanla birlik kullanılır). 4. Dolandırıcılık, 5. Yalan, yalan dolan, 6. Yalancılık, 7. Yalan karıştırma.

Tezyif (etmek), 1. Alaya almak, alay etmek, 2. Çürütmek, çürüğe çıkarmak, 3. Eğlenmek, eğlenceye almak, 4. Gülmek, gülünçleştirmek.

Tezyif (etmek), 1. Ekmek, 2. Ulamak.

Tezyin, tezyinat, 1. Beçek, 2. Beder, bedir, 3. Bediz, 4. Bezek, 5. Çeki düzen, 6. Çekim, 7. Örek, 8. Süs.

Tezyin etmek, 1. Bezemek, 2. Düzen vermek,, 3. Düzüp koşmak 4. Onaklamak, 5. Örelemek, 6. Süslemek, süslendirmek.

Tezyit (etmek), 1. Arttırmak, 2. Aşılmak, 3. Çoğaltmak.

Tıbaat, Basma, basımcılık.

Tıfl (Tıflı), 1. Bağana (Kuzu man.) 2. Çocuk, küçük çocuk, 3. Gızan, 9. Kızan, 4. Oğul (Evlât man.) 5. Uşak (Oğul man.) 6. Yavru.

Tılâ (etmek), 1. Sılamak, 2. Sürmek (ilâç, merhem, altın yaldız sürmek man.) 3. Yaldızlamak, Yaldız sürmek.

Tılsım (Tılısım), 1. Arbağ, arpağ, 2. Büğü, büyü, 3. Uğrasa, urasa (Hurafa man.)

Tımar, 1. Bakım, bakıntı (Hizmet, tedavi, tebdili hava man.) 2. Suyurgal (Eski usulde muhariplere ihsan edilen malikâne man.)

Tımar etmek, 1. Asarmak, esermek (Bakmak, tedavi etmek man.) 2. Bakmak(Tedavi ve hizmet man, 3. Ot eylemek, (İlâç yapmak man.)

Tınnet, 1. Çinlama, çınlayış, 2. Ses verme, 3. Sıyırdama, 4. Tınlayış.

Tıpkı, 1. Benzer, çok benzer. 2. Çımçık. 3. Öylece, 4. Uyar.

Tıraş etmek, 1. Kazımak, (Sakalını -) 2. Yülemek, 3. Yülümek.

Tıraş ettirmek, 1. Kazıtmak, 2. Yülütmek.

Tıyn, 1. Balçık, 2. Çamur, 3. Toprak.

Tıynet, 1. Doğuş, 2. Kılığ, 3. Yaradılış.

Ticaret, 1. Alım satım, 2. Alış veriş, 3. Alver, 4. Argış (Zirai

Öz Türkçe karşılıklar

mahsulâtaaid), 5. Kılış, 6. Satığ, 7. Satığcılık.

Tilâvet, Okumak.

Tilmiz, 1. Buşgut, 2. Taşgut, 3. Tılmaz.

Timsah, Nak.

Timsal, 1. Kurçak (Âbide, heykel, put man.) 2. Oyuk, 3. Uyuk.

Tiyatro, 1. Görmek (Manzara man da.) 2. Körmük (Spectacle man.) 3. Oyun.

Tiz (Çabuk man.) 1. Bat, 2. Calt, 3. Cıldam, 4. Cirik (Çalâk man.) 5. citiz, 6. Çabuk, 7. Tez.

Tiz (Keskin man.) 1. Cura, 2. İtik, 3. Keskin.

Tizmizaç, Titiz.

Tizreftar, 1. Çapkan, 2. Çığğın.

Tohum, 1. Atmaca, 2. Bider, 3. But, 4. Çekirdek, 5. Darı, 6. Doğum, 7. Döl (İhsan ve hayvan tohumu olan nutfe man.) 8. Ekenek 10. Özek, üzek, 11. Taram, 12. Tarık, 13. Tohum, 14. Tokun, 15. Urluk, 16. Uruk, 17. Yumurta (Bazı böceklerin tohumu.)

Tomar, 1. Bürüm, 2. Sargı, sarılı, 3. Tegzinç, 4. Tomar.

Totem, Ongun.

Töhmet, 1. Suç, 2. Yala.

Trampa, 1. Değiş, 2. Değiş, tokuş.

Tribün, 1. Orun (Mevki man.) 2. Tömse (Mimber, kürsü, yüksek hitabet yeri man.).

Tufan, Ürkün.

Tufeyli, 1. Asalak,2. Çanak yalayıcı (Kâselis man.) 3. Dalkavuk,, 4. Ekti, 5. Eydi, 6. Karabo - boğaz, 7. Umducu, 8. Uyuntu.

Tufeyli nebat, Çekem.

Tufuliyet, 1. Bağnalık, 2. Çocukluk, çocukluğ çağı, 3. Küçüklük.

Tuğyan, 1. Azgınlık, 2. Basıldıru, 3. Basu, 4. Boynağuluk, 5. Şay (Masiyet, zina, fuhş man.), 6. Taşkınlık, 7. Ürgün, 8. Ürkün.

Tugyan etmek, 1. Azmak, 2. Boyun germek, 3. Kaynamak, 4. Taşmak, taşkınlık etmek.

Tugyan halinde, Kargın, kaygın.

Tuhaf, 1. Bambaşka, 2. Görülmedik, görülmemiş, 3. Gülünç, 4. Eğlenceli, 5. Tan.

Tuhafça, Ayrıksağı.

Tuhafiyeci, Tansucu.

Tuhfe, 1. Andaş (Hatıra man.) 2. Armağan, 3. Savgat, Sogat.

Tul, 1. Boy, 2. Çokluk, (Tulü emel) 3. Turk, 4. Urk, 5. Uzadı, 6. Uzunluk.

Tulani, 1. Söbü, 2. Suba.

Tulen, 1. Boyca, 2. Boyuna, 3. Uzunlamasına, 4. Uzunlaydı, 5. Uzunca.

Tulü emel, Uzak umunc.

Tulû, 1. Çağma, 2. Çavma, 3. Çoğma, 4. Doğma, 5. Şasma.

Tulûu şems, 1. Gün açlma, 2. 2. Gün çadı, gün çavma, 3. Gün doğuşu, gün doğması, 4. Tan.

Tulû zamanı, Ertan.

Turfanda, 1. Alasulu, 2. Ası, 3.

Çülek, 4. İmağı, 5. Yeni yetişen.

Tuvalet, 1. Düzünüp koşunma 2. Kılavlanma, 3. Kuşantı,, 4. Süs, süslenme.

Tüccar, 1. Alıcı (Bayi man.) 2. Alım satımcı, 3. Alverçi, 4. Sart, 5. Satıcı.

Tülbent, 1. Bürümcek,, bürüncek, 2. Bürümedi, 3. Ceki, 4. Cuna 5. Yaşmak (Başa veya yüze örtülen tülbent man.)

Türab, 1. Kav, 2. Kok, 3. Toprak, 4. Toz, toz toprak.

Türbe, Bark.

Türrehat, 1. Boş lâkırdı, boş söz, 2. Saçma, saçma sapan, 3. Sandırak.

Türş, Ekşi.

Türş ru, Ekşi yüzlu.

Tüvan, Güç.

Tüvana, 1. Dinç, 2. Güçlü, 3. İğe, yiğe.

Tüveyç, 1. Bilbik, 2. Yapırgan,

U

Ubudiyet, 1. Bağınu (İbadet, perestiş man. da) 2. Kölelik, 3. Kulluk, 4. Tapı, tapu.

Ubudiyetkâr, Kulgur.

Ubur (etmek), 1. Aşmak, 2. Atlamak, 3. Geçmek (Suyun öte yakasına geçmek man.) 4. Ötmek ütmek.

Ubuset, 1. Asıklık, yüz asıklığı 2. Çatıklık, 3. Gülümezlik, yüzü gülümezlik, gülmez yüz, 4. Kık, 5. Yüz ekşiliği.

Ubuset göstermek, 1. Asınmak, yüzünü asmak, 2. Burtarmak, 3. Çatınmak, 4. Somurtmak, 5. Sorutmak, 6. Yüz asmak, yüz çatmak, yüz ekşitmek, yüz gülmemek.

Ucube, Tanglançığ.

Udul (etmek), 1. Avışmak, 2. Büksülmek,3.Geri dönmek, 4. Sapmak, 5. Vazgeçmek, 6. Yoldan çıkmak.

Ufk, (Ufuk), 1. Aşıt yeri, 2. Bulut altı, 3. Gök bitimi, 4. Görcek,, 5. Göz erimi, göz irimi, göz ilimi 6. Gün kankı, 7. İlgın, 8. Kaş 9. Kavşut,, kvaşak, (Telâki noktası, mülteka man.) 10. Kıyı, 11. Şara, 12. Yir gök kıranı, 13. Yıldam.

Uful (etmek), 1. Batmak, 2. Bayımak, 3. Coyulmak. 4. Dolunmak, 5. Dulunmak, 6. Dumulmak, 7. Karmak, 8. Ornamak, 9. Sürilmek, 10. Tolunmak, tulunmak.

Ufunet, 1. Ağırlık, ağır koku, 2. Çürüklük, 3. Koku, kokuşukluk. 4. Kötü koku, pis koku.

Ufunet peyda etmek, 1. Ağırlaşmak, 2. Çürümek, 3. Kokmak, kötü kokmak, pis kokmak, 4. Kokuşmak, 5. Şişmek.

Uhde, 1. Boyun, 2. Sırt, 3. Üst.

Uhdesine almak, 1. Boyuna almak, 2. Söz vermek, 3. Üstüne almak, 4. Yüklenmek (mec.).

Uhdesinden gelmek, 1. Altında kalmamak, 2. Başarmak, 3. Becermek, 4. Küçülemek, 5. Üstesinden gelmek.

Yazış, 11. Yol, 12. Yosun, 13. Yöndem, yöntem, 14. Yönden.

Usluba muvafık, Yosunluğ.

Üstad, 1. Öğredici, 2. Önüt, 3. Saylağ, 4. Şilenger, 5. Usta, 6. Uz. Ola, 5. Olağan.

Üstad olmak, Ustarmak.

Üsture, Yurum.

Üstebeç, Kirşen.

Üstüvane, 1. Cumur, 2. Söbü, sübü, 3. Söpelek, 4. Tapan, 5. Yuğa, yuggu, yuğu, 6. Yurgu, 7. Yuvak, yuvgu, 8. Yuvalak.

Üzlet, Yalnızlık.

Uzletneşin, Arzı (Münzevi, rahab man.)

uh-çiykmNmeU,, et etaeta etaeeee

V

Vabeste, Bağlı.

Vacib, Gerekli.

Vade, 1. Bolcal, 2. Gün, 3. Mezgil (Muayyen vakıt man.) 4. Öy (Zaman man.) 5. Sağış.

Vade vermek, 1. Bolcamak, 2. İğdülmek.

Vadi, 1. Argadal, argadallık (Dağ geçidi man. da) 2. Bulun, 3. Çatak, 4. Dere, 5. Eneç, eniç, 6. Eniş, 7. Esik, slenti, esnek, 8. Or, ör, 9. Oy, 10. Oybak, 11. oyum, 12 Sığra, 13. Yatak, 14. Yol.

Vafi, 1. Elverir, 2. Tükel, 3. Yetişir.

Vafir, 1. Bol, 2. Çok.

Vahamet, 1. Ağrılık, 2. Korku, korkuluk.

Vahamet kesbetmek, Ağırlaşmak.

Vahayfa!, 1. Ele, 2. Vah vah!, 3. Yazık!, 4. Yazıklar olsun!.

Vahdaniyet, Birlik, bir olma.

Vahdet, 1. Birlik, 2. Biriki, 3. Teklik, tek olma, 4. Yalnızlık.

Vahi, 1. Boş, 2. Boşnak.

Vahim, 1. Ağır, 2. Korkulu, korkulur.

Vahip, Bağışlıyan, bağışlayıcı.

Vâhi, 1. Bir, 2. Tek, 3. Yalmız.

Vahşet, 1. Issızlık, 2. Korku, (Yüreğinde bir korku), 3. Tosulluk, 4. Ürküntü, ürkme, 5. Yalnızlık.

Vahşi, 1. Asav (Terbiye görmemiş at man.) 2. Geyik, giyik, 3. Güre, 4. Kapağan, 5. Kıyık, 6. Kurt, 7. Tosun, 8. Ürkek, 9. Ürküç 10. Yoz, 11. Yozan.

Vahşileşmek, Dağıkmak.

Vahy (etmek), 1. Belgirmek, 2. Gönlüne bildirmek.

Vaız, 1. Öğüt (Nasihat man.) 2. Örnüklük.

Vaz'etmek, Öğütlemek.

Vâız, Öğütçü, öyütçü.

Vait, 1. Adak, 2. Baylav (Mukavele, şart, taahhüt man.) 3. Bulcvar, 4. Bulcaş, 5. Söz.

Vadetmek, 1. Adamak, 2. Bolcaşmak, bulcamak, 3. Söz vermek, 4. Üste almak, üstüne almak.

Vadettirmek, Söz almak.

Vadinde hulfetmek, 1. Aldatmak, 2. Sözden dönmek, 3. Sözünde durmamak, sözünü tutmamak.

Vadine sadık, 1. Sözüne duran, sözünde duran, 2. Sözünün eri.

Vak'a, 1. Geçen, 2. Olan, olan biten.

Vakar, 1. Ağırlık, ağırbaşlılık, 2. Döleklik, 3. Töleklik, 4. Yalım,

Vakar kesbetmek, Ağırlaşmak.

Vakarlı, 1. Ağır, ağırbaşlı, 2. Dölek, 3. Dölek.

Vakf (etmek), Vermek.

Vakfe, 1. Diniş, 2. Dinki, 3. Durak.

Vâkıf, 1. Bilen, bilici, 2. Bilgili, 3. Gözü açık, 4. Yetik, 5. Yitik.

Vakıf olmak, 1. Bilmek, 2. Öğrenmek, 3. Duymak.

Vaki, (Vikaye edici man.) 1. Koruyan, 2. Önüne geçen, 3. Saklıyan.

Vaki (Vuku bulan man.) 1. Düşen ,2. Geçen, 3. Gelgünlük, 4.

Vaki olmak, 1. Geçmek, 2. olmak.

Vakt (Vakit), 1. Ayandalık, 2. Bil, billi, 3. Çağ, 4. Çak, 5. Çala, 6. Kurun, 7. Öy, 8. Ucur, 9. Uğur, 10. Uy.

Vakıt bulmak, El değmek,

Vakta ki, 1. Haçan, 2. Kaçan, 3. günki, o günkim.

Vaktiyle, 1. Bir gün, günlerde bir gün. 2. Eskiden, 3. Geçmişte.

Vakit vakit, 1. Ara sıra, 2. Kayçak.

Vakur, 1. Ağır, 2. Ağırbaşlı, 3. Dölek.

Valâ, 1. Yüce, 2. Yüksek.

Vali, 1. Baskak (Muhtesip gouverneur man.) 2. İl başı, 3. Şat (Eyalet ve vali kumandanı man.)

Valide, 1. Aça, 2. Ana, 3. Anne 4. Çiçe, 5. Ece, eçe, 6. Mama (Çocuk dili olduğundan hemen her dilde müşterek bir söz), 7. Nine, 8. Öğ, öğe, ök.

Valih, 1. Alıklık, 2. Şaşakalmış, 3. Şaşırmış, 4. Şaşkın.

Vampir, 1. Cadı, 2. İvkek, 3. Karakoncolos, 4. Yarasa (Bir nevi Amerikan yarasası man.)

Varak, 1. Kapçak, Kapçık, (Kâğıd man.) 2. Kıp (kâğıt man.) 3. Yaldızlık,4. Yaprak.

Varaka, 1. Biti, bitiğ, bitik, 2. Yazı, yazgı.

Vareste, Kurtulmuş.

Varidat, 1. Düşelek (Düşen hisse, pay muhassesat man.) 2. Celim, 4.Giriş,

Varis, 1. Yerine geçen, 2. Yeter, yiter, 3. Yitmen, 4. Yusun.

Varit, Gelen.

Varta, 1. Burgaç, 2. Çartan, 3. Çarktan, 3. Gömülgen, 4. Uçurum.

Vasat, 1. Ara, 2. Bel, 3. Göbek, 4. Orta, 5. Ortacaklı, 6. rtancı, 7. Özek, (Merkez, orta man.)

Vasatî, 1. İkisi ortası, 2. orta, 3. Orta çağlığ, 4. Ortalama, 5. ortamık.

Vasf (Vasıf), 1. Ayırt (Farika, hassai mümeyyize man.) 2. Öğüş, öğme (Medih ve tavsif man.)

Vâsıl, 1. Eren (İrfan sahibi, evliya man.) 2. Erişen, 3. Kavuşan 4. Ulaşan, 5. Varan, 6. Yetişen.

Uhdesinde kalmak, Üstünde kalmak.

Uhuvvet, kardeşlik.

Ukap, karakuş, tavşancıl.

Ukte, 1. Bez, 2. Boğum, 3. Bö - ğüt, 4. Bunduk.

5. Düğüm, 6. İlmek, 7. Yum - ru.

Ukubet, 1. Kın, kıyın, 2. Kı- nalık.

Ulüv, 1. üyüklük, 2. Ululuk, 3. Yücelik, 4. Yükseklik.

Ulvî, 1. Büyük, 2. Uluğ, 3. Yu- karı, yukarılık, 4. Yuca, yüce, 5. Yüksek.

Ulviyet, 1. Büyüklük, 2. Ululuk 3. Yücelik, 4. Yükseklik,

Umde, 1. Dayak, 2. Dayanıla - cak, 3. Destek, 4. Güvenilecek, 5. Üstek.

Umk, Derinlik.

Umkan, 1, Dalay, 2. Deniz, en- gin deniz, 3. Öl (Nem, rutubet, küçük göl man.) 4, Taluğ taluy.

Umran, 1. Baylık, bayındırlık, 2. Çeyinlik.

Umum, 1. Barı, barça, 2. Bütün, 3. Hep, hepsi, 4. Kamu. 5. Tüm. (Tamam tekmil noksansız man.)

Umumu, 1. Dökeli, 2, Hepsi, 3. Kamusu, 4. Tomarı, 5. Topu.

Umumen, 1. Alayı, 2. Bütün, 3. Dökeli, 4. Hep, 5. Toptan.

Umumhane, 1. Andız, 2. An - dı zevi, 3. Kemiklik.

Umumî, 1. Bütünlük, 2. Cum, 3. Çemek, 4. Ellik, illik, 5. Kamuğ - luğ, 6. Kayık.

Umumiyetle, 1. Dkeli, 2. Hel birden, 3. Ülgül.

Umur, İş işler.

Umur aşina, İşbilir.

Umurdide, 1. Görgülü, görmüş geçirmiş, 2. İş görmüş.

Umuru hafiye, 1. Gizli işler, 2. İç işler, 3. Örtük, 4. Örtülü işler, üstü örtülü işler.

Umuru zahire, 1. Dış işler, 2. Görünüş.

Unf, 1. Kabalık, 2. Kaba iş, 3. Sertlik.

Unf ile muamele etmek, 1. Di- kelemek, 2. Kaba davranmak, 3. Salçımak, 4. Sertelemek, 5. Ters- lemek.

Unsur, 1. Katut, 2. Öğe, üğe, ö- ye, üye (Bir küllün cüzüleri, vücu- dun uzuv ve mafsal gibi kısımları man.) 3. Öz (Asîl unsur, nüsg, a- sıl maddei mürekkibe man.)

Unvan, 1. Ad (İsim man.) 2. Ayağ, aya, 3. Ayma, 4. Başlık, 5. Ongun (Totem man.)

Uruç (etmek), 1. Ağmak, 2. 2. Aymak, 3. Binmek, 4. Yukarı çıkmak, 5. Yükselmek.

Usare, 1. Cağır, 2. Örden, 3. Soymuk, 4. Su, 5. Sütsük.

Ustura, 1. Kesergi, 2. Ölgüç, 3. Ülgüç, 4. Üzgü (Kunduracıların sahtiyan kestikleri bıçak man.) Yolgu, 6. Yölgüç, yölüğen, 7. Yu - luvuç, 8. Yülküç.

Usturlap, Yıldız eydiği.

Usul, 1. Cola, 2. Gön, 3. Düzen 4. Düzük (Muskide usul man.) 5.

Gidiş, 6. Güğ, 7. İrdem, 8. Oran, 9. Osuğ, 10. San, 11. Sayak, 12. Toka (Kaide, türe man.) 13. Töre, türe, 14. Tura, 15. Tutum, 16. Urun, 17. Yasa, yasak, 18. Yol, 19. Yordam, 20. Yöndem, yöntem, 21. Yöndem, 22. Yördem, 23. Yusun.

Usulsüz, Usule mügayir, 1. Bozuk, 2. iniz, 3. Yolsuz.

Usulüne tevfikan, Yoluyle.

Uvertür, Açım.

Uzv (Uzuv, 1. Buvun, 2. Muça, müçe, 3. Öğe, 4. Üye (Ecza man).

Uzvu tenis (Nebatta), Zilik.

Uzvu tezkir (Nebatatta), 1. Ültmek, 2. Üzek.

Ü

Übüvvet, 1. Atalık, 2. Babalık.

Ücret, 1. Aktı (Götürü iş için verilen ücreti maktua man.) 2. Arıklık (Doktora, avukata verilen ücret, Honoraire man.) 3. Ayak teri, 4. Aylık, yıllık, gündelik (Emeğe karşı muayyen zaman fasılalariyle verilen akça man.) 6. Emek (Hizmet, zahmet ve bunlara mukabil alınan ücret man.), 7. kesenek 'Ücreti maktua man.) 8. Ter, 9. Ürün.

Ücretli amele, Yalçı.

Üftade, Düşkün, düşmüş.

Ülfet, 1. Alışkanlık, alışkınlık, 2. Avınç, 3. Gidiş, geliş, 4. Görüşüp konuşma, 5. Sıkı fıkılık, 6. Taçılık.

Ülfet (etmek), 1. Alışmak, 2. Avınmak, 3. Çınkımak, 4. Düşüp kalkmak, 5. Görüşmek, 6. İnıkmak, 7. İşirmenmek, 8. Konuşmak, 9. Könmek, 10. Könülmek, 11. Öğür olmak, 12. Toçımak, 13. Uğranmak,

Ülûhiyet, 1. İdilik, izilik (Mevlâlık, sahiplik man.) 2. Tanrılık.

Um, 1. Ana, 2. Anne, 3. Çiçe, 4. Nine, 5. Ög.

Ümera, 1. Beğler, 2. Buyruk.

Ümit, 1. Erim, irim (atıl itikat, hulya man.) 2. Umu, umma, 3. Umut.

Ümmet, 1. Budun, 2. Öğür, 3. Ulus.

Ümmî, 1. Okumamış, 2. Yazı bilmez, 3. Yazmaz, yazü bilmez ..

Ünsiyet (Arapça aslı "üns,,), 1. Alışıklık, 2. Alışma, 3. Avınç 4. Avunma, 5. Eşirgenme, işirgenma, 6. Öğrünme, 7. Öğrülük.

Ünsiyet etmek, 1. Alışmak, 2. Avınmak, 3. Görüşüp konuşmak, 4. Korlaşmak, 5. Öyür olmak.

Ünsiyet peyda etmek, 1. Gınıkmak, 2. Öğürleşmek, 3. Önür olmak, 4. Sınaşmak.

Ürcufe, 1. Ötzük, 2. Uydurma, uydurma söz, 3. Yalan.

Üryan, 1. Cavlak, 2. Cıbıl, 3. Ciscibil, 4. Çık yalınca, 5. Çıplak, 6. Dal, 7. Daylak, 8. Dombak, 9. Kaba, 10. Soymaç, 11. Yalın, 12. Yalıncak.

Üslûp, 1. Cusum, 2. Çığır, 3. Düze, 4. Edisi, 5. En, enek, 6. Kılık, 7. Salım, 8. Tura, 9. Türe, 10.

Vasıl etmek, 1. Erdirmek, eriştirmek, 2. İrgürmek, 3. İrümek, 4. Kavuşturmak, 5. Ulaştırmak, 6. Vardırmak, 7. Yetiştirmek, 8. Yetirmek.

Vasıl olmak, 1. Barmak, 2. Değmek, 3. Erişmek, 4. Ermek, 5. İleşmek, 6. İrmek, 7. İyermek, 8. Kavuşmak, 9. Teğmek, 10. Ulaşmak, 11. Varmak. 12. Yetişmek, 13. Yetmek, 14. Yitmek.

Vasıta, 1. Al, 2. Aracı, 3. Araya giren, 4. El, 5. Tutamak, 6. Ulağ, ulak.

Vasıtai nakliye, Götürügü,.

Vâsi, 1. Aykın. 2. Baytak, 3. Bol, 4. Engin, 5. Enli, 6. Gen, 7. Geniş.

Vasi, Atağ.

Vasiyet,, 1. Keres, 2. Tutsu, tutsu, tutsuğ, tutsuk, 3. Tutuğ, 4. Tutturma, tuturma.

Vasiyetname, Tutrük.

Vasl (etmek), 1. Birleştirmek, 2. Bitiştirmek, 3. İlmek, 4. Kavşırmak, 5. Kavuşturmak, 6. Tokmak, 7. Ulamak.

Vatan, 1. El, il, 2. Yer, 3. Yurd, 4. Yurdlak.

Vatan hasreti çekmek, 1. Yersi- 2. Yerzemek.

Vatan ittihaz etmek,, 1. Yerleşmek, 2. Yurdlanmak.

Vatandaş, 1. İldeş, 2. Konu, 3. Sınar, (Ayni kabileden olan man.) 4. Yerdeş. 5. Yurddaş.

Vaveylâ, 1. Çığlık, 2. Yaygara.

Vaz (Geçmek), 1. Caymak, 2. El çekmek, 3. Geri dönmek.

Vaz' (etmek), 1. Atmak (Vaz'ı esas: Temel atma), 2. Bırakmak, 3. Katmak, 4. Komak, 5. Kondurmak, 6. Kurmak, 7. rmak, 8. Oturmak, 9. Salmak, 10. Takmak, 11. Urmak, 12. Yaratmak.

Vaz'ı hamletmek, 1. Doğurmak, 2. Toğurmak.

Vaz'ı hamil ziyafeti, Doğda.

Vaz'ıyed etmek, 1. El komak, 2. Kuran, 3. Yasayan.

Vazıh, 1. Açık, 2. Aydın, 3. Ayrımaçık, 4. Bayık, 5. Belli.

Vazıhan, 1. Açıkça, 2. Yavlak.

Vazife, 1. Borç (Mec.) 2. Düşerge (Hisse, pay man.) 4. Gedik, dik gedük(Tahsisat, ücret man.) 5. İş, 6. Orun (Mevki, makam man.), 7. Yumuş,

Vazifeye geçmek, Ornaştırmak, urnaştırmak.

Vazifeye geçmek, Ornaşmak, urnaşmak.

Vaziyet, 1. Bar buldık, 2. Becir, 3. Biçim, 4. Boluş, 5. Çalım, 6. Derek, 7. Durum, 8. Duruş, turuş, 9. Kılınış, 10. Kuram, 11. Kurum, 12. Uğum, 13. Yatım, 14. Yöndem yöntem.

Vaziyet almak, Ölçümlenmek.

Ve, 1. Dahi, 2. De, 3. Hem, 4. İle.

Veba, 1. Geçeklü (Sarî illet man.) 2. Kıran (Ölüm saçan müstevli hastalık man.) 3. Kırlağan (Veba çıbanı man.) 4. Kiğen,

kiken, 5. Miçikli, 6. Ölet, (Müstevli, mühlik illet man.) 7. Ület, 8. Yumrucak, yumurcak.

Vebayı bakarî cmfhsördecmcc

Vebayı bakarî, 1. Çor (Umumî yetle sarî hastalık man.) 2. Kırgın (Umumiyetle sarî mühlik hastalık man.) 3. Yut.

Vebal, 1. Suç, 2. Yazık,

Veca, 1. Acı, 2. Ağrı, 3. Ağrığ, 4. Buru, 5. Buruntu, 6. Sızı, 7. Sizgi, 8. Yel (Bir nevi veca).

Veca çekmek, Kapınmak.

Veca vermek, Ağrımak, ağrıtmak.

Vecibe, 1. Borç, 2. Düşerge, 3. Gerek, gerekli.

Vecize, 1. Kısa söz, 2. Ülger.

Vect (Vecit), 1. Azbuy (Halecan, telâş man.) 2. Bulgu, 3. Kendini unutma, kendini verme,

Vecde gelmek, 1. Esirmek, 2. Esrimek (Sermek olmak man.) 3. Urunmak, .

Veçh (Vecih), 1. Alın, 2. Beniz 3. Bet, 4. Ön, 5. Üst, 6. Yön, 7. Yöntem, 8. Yüz.

Veçhile, 1. Ancılayan, 2. Ançulayu, 3. Böyle, böylece, 4. Gibi 5. Şöylece.

Veçhe, 1. Yan, 2. Yön, 3. Yüz.

Veda, 1. Ayrılık, ayrılış, 2. Esen (Selâm man.) 3. Esenlik, 4. Tanrıya ısmarlama.

Veda etmek, 1. Ayrılmak, 2. Esenlemek, 3. Esenleşmek, 4. Eslenmek, 5. Savlaşmak.

Vedia, Oruncak.

Vefa, 1. Sözde durma, 2. Sözünde durma.

Vefalı, Sözünde duran.

Vefat, Ölüm.

Vefat etmek, 1. Göçmek, 2. Göçünmek, 3. Ölmek.

Vefret, 1. Bolluk, 2. Çokluk.

Vehham, 1. Alıngan, 2. İnerçin, 3. Kuruntulu, 4. Kuşkulu.

Vehhab, Başlayıcı.

Vehleten, 1. Ansızın, 2. Birdenbire, 3. İlkin, ilk bakışta.

Vehm (Vehim), 1. Alınganlık, alınma, 2. Boş düşünce, 3. İşkil, 4. Korku, 5. Kuruntu, 6. Kuşku.

Vehmnak, Sezekli.

Vekâlet, Yerini tutmak.

Vekâleten, Başkasının adına, başkasının yerine.

Vekil, 1. Atağ, 2. Boluk, poluk, 3. İnanç, 4. İş sürücü, 5. Orunluğ (remplaçant man.) 6. Öğe, 7. Yalçuk.

Vekilharç, 1. İdacı (Ordu masraf memuru man.) 2. Otacı.

Veleh, 1. Kangı, 2. Sanıtma, 3. Süre, 4. Şaşkınlık,.

Velet, 1. But, 2. Çağ, 3. Çağa, 4. Çocuk, 5. Oğul, 6. Tun, tunguç, tungut (İlk çocuk man.) 7. Uşak.

Velev, 1. Bile, 2. Olsa da, 3. Tutalım.

Velhasıl, 1. Söz öğüş, 2. Sözün kısası.

Veli, 1. Eğe (Karışan, hâkim man.) 2. Eren, ermiş (Evliya man.) 3. Erzi (Evliya man.) 4.

İnel (Vasi, mutemed man.) 5. İs (Sahib man.) 6. Karışan görüşen..

Velime, 1. Düğün, 2. Küden.

Velût, 1. Anaç, 2. Doğurgan, 3. Dölcek, 4. Dölçel, 5. Kuzlak (Koyun için).

Velvele, 1. Alcama, 2. Cığ, cığımığ, 3. Çığlık, 4. Gürültü, 5. Patırdı, 6. Tasırtı, 7. Ürküş.

Velvelengiz, 1. Bakrak, 2. Bakraku, 3. Bakravuk.

Velvelei harb, Süren (Avazei harb man.)

Velveleye vermek, 1. Cabırla - mak, 2. Gürültü patırdı etmek.

Vely (etmek), 1. Arka arkaya gelmek, art arda gelmek, 2. Biribiri arkasından gelmek, 3. Ç özek - mek, 4. Koğalaşmak, kovalaşmak, biribirini koğalamak, 5. Ulamak.

Vera, 1. Arka, 2. eğin (Sırt, omuz man.) 3. Geri, 4. Kıç.

Veraset, Mura.

Verem, 1. Bars, bers, 2. calka - jak, 3. Çer, 4. İnce ağrı (Ak ciğer veremi man.) 5. Köksev, 6. Örken, 7. Şişe, 8. Şişme.

Verit, ,Damar. (Kara kan damarı man.)

Vernik, Sır.

Vesait, 1. Cüm, 2. Enek.

Vesaiti nakliye, 1. Gölük, 2. Götürgü, 3. Külüngü.

Vesatat, 1. Ara bulmak, 2. Araya girmek, 3. Orta bulmak, 4. Urundu.

Vesayet, Atağlık.

Vesi, 1. Baytak, 2. Boyl, 3. Geniş, 4. Gen, gin.

Vesika, 1. Belge, 2. Berkinmiş, berkitmelik, 3. Çek, 4. Dayanak, dayangaç, 5. Fitik, 6. Pelek, 7. Piçik, 8. Sîltama.

Vesile, 1. İpucu (Emare man.) 2. Kaçamak, 3. Kulp, M(ec.) 4. Tutarga, 5. Uç, 6. Ulaşıklık, (Yol man, 7. Yol.

Vesvese, 1. İlinti, 2. İşkil, 3. Kuruntu, 4. Uşuluk.

Vesvese etmek, 1. Bulganmak, 2. Coşamak, 3. Çenikmek, 4. Gıcıklanmak. 5. İçi üzülmek, 6. İş - killenmek.

Veter, 1. Et kuyruğu (Teşrih ıstılahı olan veter man.) 2. Kiriş, 3. Tel.

Vetet, 1. Kazık, 2. Sığıl, 3. Söyen.

Vetire, Yol.

Vezir, 1. Atabey, 2. Atalık,

Vezn (Vezin), 1. Ağırlık (Sıklet man.) 2. Çeki, 3. Ölçev, 4. Öl - çüm, 5. Ölğü, ölkü, 7. Tartı.

Veznetmek, 1. Bosurmak, 2. Çekmek, 3. Tartmak, 4. Ülker - mek.

Vicahen, Yüz yüze, yüzüne karşı.

Vicdan, 1. Bulgu, 2. Bulma, 3. Bulum, 4. Duygu, 5. İç duygu, iç sezgi.

Vida, 1. Burgu, 2. Burma, 3. Cecik, 4. Çivi, 5. Püskül.

Vifak, 1. Anlaşma, 2. Barış, barışıklık, 3. Düzenlik, 4. Düzenlik,

4. Uygunluk, uyarlık, 5. Uzlaşma

Vikaye (etmek), 1. Asramak, 2. Ayamak, 3. Barımak, 4. Esirgemek, 5. Gözetmek, 6. İsirgemek, 7. Kayırmak, 8. Korumak, 9. Önünü almak, 10. Saklamak.

Vilâdî, 1. Doğmaca, 2. Doğuştan, 3. Toğa, toka, tuğa,

Vilâyet, 1. Arçın, 2. İl, 3. Orçın.

Vinç, Bucurgat.

Viraj, 1. Burmaç, 2. Burum, 3. Bük, 4. bükemeç, 5. Bükmeç, 6. Dolambaç, 7. Dönek, 8. Dönembeç, 9. Dönemeç, 10. Eymeç, 11. Korcum.

Viran, Virane, 1. Bozuğ, 2. Bulbat, 3. Cirmek, 4. Kağşak, kavsak, kavşak, 5. Ören, örencek, örenç, 6. Yıkık, yıkkın.

Viran olmak, 1. Bönmek, 2. Çökmek, 3. Çürümek, 4. Yıkılmak.

Vird (etmek), Sirmek.

Virdi zeban, Dillengeç.

Virdi zeban etmek, Dile dolamak.

Visal, 1. Buluşma, 2. Kavuşma.

Vişne, 1. Çiye, 2. Şiye.

Volkan, Yanardağ.

Vuku, 1. Bolgu, bulgu, 2. Kılınış, 3. Oluş.

Vukuat, Olan, biten, olan bitenler.

Vuku bulmak, 1. Gelip çatmak, 2. Geçmek, 3. Olmak, olup bitmek.

Vukuu mümkün, Olabilen, olağan.

Vukuf, 1. Anlama, anlayış, 2. Bilgi, 3. Bilim, 4. Bilme, 5. Duyu.

Vukuf hasıl etmek, 1. Anlamak 2. Öğrenmek, 3. Tuyunmak.

Vuslat, 1. Erişme, 2. Kavuşma.

Vusta, 1. Orta, 2. Ortanca.

Vusul, 1. Eriş, erme, 2. Varış.

Vusul bulmak, 1. Erişmek, 2. Kavuşmak, 3. Tekişmek, 4. Varmak, 5. Yetişmek.

Vuzuh, 1. Açıklık, 2. Belirlilik, bellilik.

Vuzuh kesbetmek, 1. Açık olmak, 2. Belli olmak, 3. Süzülmek.

Vuzuhlu, 1. Açık, apaçık, 2. Belirli, 3.Belli, besbelli.

Vuzuhsuzluk, 1. Anlaşılmazlık, anlaşılmamazlık, 2. Belirsizlik, 3. İkincirik.

Vücuh, Başa.

Vücup, 1. Düşme, 2. Gereklik, gereklilik.

Vücud, 1. Baz (Madde man.) 2. Bolgu, 3. Bulunuş, 4. Etöz, etüz (Madde, cevher, cisim, man. 5. Eyin (Sırt, üst, omuz man.) 6. Kılık, 7. Oyru, oyur, 8. Öz, 9. Öziş, Özüş, 10. Ten, 11. Uyrum, 12. Varlık, 13. Yin (Cirim man.)

Vücud bulmak, 1. Bolmak, 2. Dörümek, dürmek, 3. Durulmak, 4. Kılınmak, 5. Olmak, 6. Töremek, 8. Türemek.

Vüs'at, 1. Bolluk, 2. Çörü (etraf, cevanib man.) 3. Genişlik, 5. Ginlik, 6. Kettelik, 7. Kinkü, 8. Oruk, 9. Örüm.

Vüs'ati hal kesbetmek, 1. Ge -

nişlemek, 2. Kinürmek.

Vüsuk, 1. Güvenç, 2. Güven - me, 3. İnan, innaç, 4. İnanma.

Vüsü, 1. Güç (Kudret man. "gücü yeten,,) 2. Ommışma, 3. Yapabilme.

Y

Yabis, 1. Kurgak, 2. Kurgak, 2. Kurgaz, 3. Kuru.

Yades (Tutuşmak), 1. Öceş - mek, 2. Öcüşmek, 3. Öç tutmak, öç tutuşmak.

Yadigâr, 1. Ancak,2. Andaç, 3. Andıracak, 4. Andırıç, 5. Andı - dırıcı,.

Yahut, 1. Ya, ya da,

Yakaza, 1. Saklık, 2. Uya - nıklık.

Yakin, 1. Apaçık, biliş, 2. İnan, 3. İrim, 4. İyi biliş, 5. anış, kanma, 6. Sağlam, biliş, sağlam, inanış, sağlam kanış.

Yakinen, 1. Açıktan açığa, 2. Apaçık, 3. Dipley, 4. İyice, iyiden iyiye, 5. Sağlam, sağlamca, sap - sağlam.

Yakut, Baraz.

Yani, 1. Demek, 2. Demek ki.

Yâr, 1. Arkadaş, 2. Balım, 3. Bildik, 4. Eş, 5. İnaç, inağ inka, 6. Sevgili, 7. Sevik, sevük, 8. Yar- dımcı.

Yât, 1. An, 2. Ep, eyp, 3. İp.

Yâd etmek, 1. Anmak, 2. En - gitmek,.

Yave, 1. Bilşıl, 2. Boş lakırdı, boş söz, 3. Saçma, saçma, sapan.

Yavegû, 1. Saçmacı, 2. Yala - can.

Yevgûluk etmek, 1. Kıtılmak, 2. Saçmalamak.

Yaver, 1. Çora, 2. Yardımcı, 3. Yasavul.

Yazıhane, 1. Yazak, 2. Yazı o- dası, yazı evi, yazı yeri.

Yegâne, 1. Biricik, 2. Bir kiye, 3. Tek, 4. Tekçe.

Yeğân, yeğân, 1. Birer birer, 2. Tek tek.

Yeis, 1. Acık, 3. Umutsuzluk.

Yeise düşmek, 1. Dunculkmak, 2. Gücenmek, 3. Tuncukmak, 4. Umut kesmek.

Yekçeşim, Tek göz, tek gözlü.

Yekdiğer, Birbiri.

Yeknasak, 1. Bir düzüne, 2. Bir düzüye, 3. Bir türlü, 4. Bir yolda.

Yekpare, 1. asguk, 2. Bitevi, 3. Bütün, 4. Som.

Yekta, 1. Benzersiz (Bimisli man.) 2. Bir, biricik, 3. Tek, 4. Te- kin (Cinlerden hâli man da) 5. Yalmız, 6. Yiğ.

Yekûn, 1. Bulay, bulgay, 2. Bü- tün, 3. Hepsi, 4. Top, 5. Tutar

Yemin (Kasem man.) And.

Yemin etmek, 1. Andetmek, 2. And içmek 3. Andıkmak, 4. An- dıksamak, 5. El basmak (mec.)

Yeminli, andlı.

Yemin vermek,1.Anddarmak 2. Andgarmak, 3. And vermek.

Yemin (Sağ taraf man.) 1. Ön 2. Sağ, sağ el, sağ yan, 3. Sağ kol (Askerlikte sağ cenah man.) 4.

Ung.

Yesar, (Sol taraf man), 1. Sol, sol el, sol yan, 2. Sol kol (Asker - likte sol cenah man.)

Yesar (Servet man.), 1. Bolluk, 2. Varlık, 3. Zenginlik.

Yesir, 1. Az, 2. Kısa (Müddet hakkında, 3. Kolay.

Yet, 1. El, 2. Elik, 3. İley 4. İlik.

Yetbeyt, 1. Doğrudan, 2. Elden ele.

Yetim, 1. Öğüsüz, 2. Öksüz.

Yevm, Gün.

Yevmi kıyamet, yevmi hesap, yevmi mizan, yevmüddin, 1. Biçgü günü, 2. Ödek günü, 3. Yanut günü.

Yevmi sabık, 1. Dün, 2. Tüne.

Yevmiye, Gündelik.

Yevmî, 1. Gündelik, 2. Günlük.

Yubuset, 1. Kuraklık, 2. Kuru - luk.

Yümn (Yümün), 1. Kut, 2. Mut, 3. Uğur, 4. Yüm.

Yümünsüz, 1. Kutsuz, 2. Övünsüz, 4. Yaltu.

Zabıta, 1. Yasakçı (Zabıta memuru man.) 2. Yasavul.

Zabit, Buyruk (Askerî kumandan, âmir man.)

Zaç, Karagu (Kör, yekçeşim, kara boya man.)

Zadegân, 1. Alpağut, 2. Alpa - vut, 3. Sayıt, 4. Uyur.

Zâf, 1. Arıklık, 2. Çözen, 3. Güçsüzlük.

Zâfa uğramak, 1. Arılmak, 2. Henezimek, 3. Ölletmek.

Zâfı basar sahibi, Çerliğ, kö - zü ççerliğ.

Zafer, 1. Baskan, 2. Cingü, 3. Kazanç, 4. Yan.

Zafer bulmak, 1. Kazanmak, 2. Onalamak, 3. Utmak, 4. Yenmek.

Zâg, 1. Bidercik, 2. Karga, 3. Kuzgun.

Zahif, 1. Sürüncü, 2. Sürünücü.

Zâhir, 1. Açık, 2. Bel, 3. Belli, 4. Belli belek, 5. Besbelli, 6. Gö - rünen, 7. Görünür,.

Zâhiren, 1. Dıştan, 2. Görünüş - te.

Zâhirî, 1. engiz, 2. Dışarğı, 3. Görken, görüken, 4. Görünen, dış-tan görünen.

Zâhir olmak, 1. Aylanmak 2,. Baş vermek, baş göstermek, 3. Belgürmek, 4. Belirmek, 5. Çık - mak, 6. Görünmek, 7. Sızmak (Güneş hakkında) 8. Türemek (Husule gelmek man.)

Zahir, (Yardımcı man.) 1. Arka, 2. Arka çıkan, 3. Basut, 4. Güvenç, 5. Kuldaguç, 6. Söykeği, 7. Yardımcı.

Zahire, 1. Ağırlık, 2. Aşlık, 3. Azık, 4. Yeygi, 5. Yeyi, 6. Yeyinti 7. Yiyecek.

Zahit, 1. Arı dirlikli, 2. Arzı, 3. Erzi.

Zahmet, 1. Ayaksınma, 2. Boşuş 3. Emek, 4. Ezgi, 5. Kıyın, 6. Sı - kılcım, 7. Sıkıntı, 8. Sıkış, 9. Yor - gunluk, 10. Yük, 11. Zorluk.

Zahmet çekmek, 1. Armak, 2. E-

mek çekmek, 3. Katlanmak, 4. Sıkılmak, 5. Sıkıntı çekmek, 6. Yorgunluk çekmek, 7. Yorulmak, 9. Zora gelmek, zorluk çekmek.

Zahmet çektirmek, Gücündür - mek, 2. Güç üzmek, 3. Kıyama - mak, 4. Küçlemek, 5. Sıkmak, 8. Yormak.

Zahmet keş, Emekçi.

Zahmetle, 1. Düşe, kalka,, 2. Güç ile, güçlükle.

Zahmetli, 1. Ağır, 2. Sıkıntılı, 3. Yoran, yorucu, 4. Zor.

Zahmetsiz, 1. Kolay, 2. Sıkıntısız.

Zahr, 1. Arka, 2. Art, 3. Dal, 4. Eğin, 5. Geri, 6. Sağrı, 7. Sırt 8. Ters,

Zaika, 1. Dadak, 2. Tadım, ta - dış.

Zail (olmak), 1. Alkınmak, 2. Çıkmak (Boya, leke, v. s. hakkında), 3. Emenmek, 4. Geçmek, 5. Gitmek, 6. Kıyılmak, 7. Savılmak, 8. Savulmak, 9. Solmak (Renk, boya, v. s. hakkında) 10. Uçmak,

Zait, 1. Artan, 2. Artık 3. Çok, 4. Daha.

Zalim, 1. Asız, aysız, 2. Güç, kılıcı, 3. Çüçlü, 4. Kırı, 5. Kıyan, kıyıcı, 6 Öngü,

Zam, 1. Artım, artış, arttırış, 2. Çoğaltış, 3. Katış,

Zammetmek, 1. Arttırma, art - tırmak, 2. Calgamak, 3. Çoğalt - mak, 4. Katmak, 5. Koşmak, 6. Ulamak, 7. Üste vurmak, 8. Yanaş - tırmak.

Zammolunmak, Koşulmak.

Zaman (Vakit man.) 1. Adak, (Muayyen bir zaman man.) 2. Adar, (Mevsim man.) 3. Çağ Çak, 5. Gez (Defa, kerre man.) 6. Gün, 7. Kurun, 8, Ucur, uçur,.

Zaman, 1. Ara sıra, 2. Öğün ö-gün, 3. Övün, övün.

Zamanı cahiliyet, Bilmemezlik çağı.

Ne zaman, Kaçan.

Zaman (Kefalet man.) 1. A - yandalık, 2. Ödek, 3. Ödelek, 4. Sayış, seyiş.

Zâmin, Ödeyen.

Zâmin olmak, Ödemek.

Zamk, 1. Gelim, 2. Karba, 3. Kasnı, 4. Kırba, 5. Şilim, 6. Tut - kal 7. Yelim, 8. Yilem, 9. Yilim..

Zamme, 1. Ötrü, 2. Ötüre.

Zan, 1. Eşkil, 2. İşğil, 3. İşkil, 5. Sanı, 6. Sezgi, sezi, 7. Sezme, 8. Sızma.

Zannetmek, 1. Oranlamak (Tahmin man.) 2. Öylemek, 3. Sanmak, 4. Sizikmek, sizinmek, 5. Ummak (Zan ve ümid man.) 6. Urunlamak, 7. Yalım.

Zannıma göre, 1. Bana kalırsa, 2. Bencesi,

Zanu, 1. Bağış, 2. Diz.

Zanubezmin olmak, 1. Diz çökmek, 2. Yükünmek.

Zapt (Zabıt), 1. Durtut (Asa - yiş, nizam, zaptü rapt man.) 2. Tudurgu (zaptü rapt man.).

Zaptetmek, 1. Almak, eline almak,, zorla almak, 2. line geçir -

mek, 3. Kapmak (Hakkı olmıyan şeyi zorla almak man.) 4. Tutmak, sıkı tutmak, iyi tutmak.

Zâr, 1. Ağlıyan, 2. İnliyen.

Zarafet, 1. İncelik, 2. Yaraşık - lık.

Zarar, 1. Artak, 2. Eksiklik, 3. Yazık.

Zarar etmek, zarar görmek, 1. Sarsılmak, 2. Üste vermek, 3. Yanmak, 4. Yutulmak.

Zararsız, 1. Eyice, 2. Güzelce, 3. Oldukça iyi.

Zarar vermek, 1. Artamak. 2. Yakmak.

Zarf, 1. Bürüm, 2. İdış, 3. İzış, 4. Kap, 5. Peçek.

Zarfında, İçinde.

Zâri, (Ziraat edici man), 1. Ekinci, eken, 2. Sürüçü, 3. Tarancı.

Zarif, 1. Çiçin, 2. Çökçek, 3. Gökçen, 4. İnce, 5. Keleş, 6. Selek (Cömert man da.) 7. Yaraşık.

Zaruret, 1. Ayduk, 2. Bun, bun - luk (Muzayaka, sıkıntı man.) 3. Buyun (İhtiyaç, iktıza, buhran man.) 4. Darlık (Muzayaka man.) 5 Düşkünlük (Sefalet man.) 6. Emsizlik (Naçarlık, istırar man.) 7. Gereklik (İcab man.) 8. Kısık - lık, 8. Sıkıntı, 9. Yokluk, yoksul - luk.

Zaruret çekmek, 1. Bunalmak, munalmak, 2. Darda kalmak, darlık çekmek, 3. Sıkılmak.

Zarurette olan, 1. Darda, 2. Düşkün, 3. Yoksul.

Zarurî, 1. Diler dilmez, 2. Gerekli, 3. İster istemez.

Zat, 1. İssı, (Sahip, malki man.) 2. Kendi (Şahsı, özü man.) 3. Kendisi (Bizzat, bizatihi man.) 4. Kim, kimse, kimsene, 5. Öz.

Bir zat, 1. Bireği, 2. Birev, 3. Birisi.

Zatî, 1. Doğuştan (Fıtrî, cibillî man.) 2. Kendiliğinden 3. Kendilemek,

Zât (Zahire man.) 1. Ağız, 2. Azık, 3. Yiyecek.

Zatülcenp, 1. Eğe ağrısı, eğe altı ağrısı, 2. Eği ağrısı, 3. Yan zarı yangısı.

Zatülkürsi, Enek yıldızı.

Zatürrie, 1. Dombalak, 2. Öy - gen ağrısı, 3. Öyken ağrısı.

Zavahir, 1. Görünür, 2. Görü - nüş, görünüşler.

Zavallı, Acınaca.

Zaviye, 1. Açа 2. Bucak, 3. Buç 4. Burç, 5. Buruş, 6. Bük, 7. Bü - küntü, 8. Büküş.

Zayıf, 1. Algın, alkın, 2. Alız. 3. Arık, 4. Cılız, 5. Çürük, 6. Et - siz, 7. Gevşek, 8. Güğenilmiyecek 9. Ilız,

Zayıflamak, 1. Argımak, arığ - mak, 2. Arıklamak, 3. Arıklan - mak, 4. Arık olmak 5. Bozulmak, 6. Çalnmak, 7. Düşmek,

Zayıflık, 1. Arıklık, 2. Tırıklık. 3. Turukluk.

Zayıfülbünye, 1. İtik, 2. Yitki, yitkin, yitik (Müt.).

Zayi etmek, 1. Elden kaçırmak,

2. İtirmek, 3. Yitirmek.

Zebani (ler), Tamuğ erklikleri.

Zebun, 1. Argın 2. Arık 3. Arkın, 4. Bitik, bitkin, 5. Düşkün, 6. Elkit (Garip, kimsesiz, mehcur man.) 7. Emsiz, 8. Üzgün, 9. Yorgun.

Zebun etmek, 1. Arıklatmak, 2. Bitirmek, 3. Ezmek.

Zebun olmak, 1. Asıkmak, 2. Bitmek, 3. Düşmek, 4. Elikmek, 5. Ezilmek.

Zede, 1. Berelemek, (K. T.) 2. Çürütmek, 3. Örselemek, 4. Urmak, vurmak.

Zedelenmek, Ürbelenmek.

Zehab, 1. Barığ, 2. Didiş, gitme 3. Görüş. 4. Sanı, sanu, 5. Tutum.

Zehabı batıl, Çürük sanı.

Zehhar, 1. Coşkun, 2. Dalgalı, 3. Kükreyen, kükreyici, 4. Taşkın.

Zehi!, Ne güzel!, ne mutlu!,

Zehr (Zehir), 1. Ağı, 2. Ağu, 3. Avu, 4. Ot, 5. Otalak, 6. Öt.

Zehirlemek, 1. Ağuklamak, 2. Ağulamak, 3. Otalamak.

Zehirlenmek, 1. Ağulanmak, 2. Otalanmak.

Zehirli, 1. Ağulu, 2. Ağuluk.

Zehre, Çiçek .

Zekâ, 1. An (Zihin man. da) 2. Anlık, 3. Anlayış. 4. Eyrek, 5. Keskinlik (Zihin için), 6. Us, 7. Ütkünlük, 8. Zeyreklik.

Zeki, 1. Anlağan 2. Anlı, 3. Ayık, 4. Bellekçi, 5. Keskin, 6. Sergek, sizgek, 7. Sergin (Müt); 8. Varışlı, 9. Zeren, 10. Zeyrek, 11. Zirek.

Zelil, 1. Alçak, 2. Aşağı, 3. Aşağılık, 4. Basık, 5. Düşkün.

Zelzele, 1. Deprem, 2. Deprenme, 3. İrlantı, 4. Sarsıntı, 5. Yer deprenmesi, 6. Yer depreşmesi. 7. Yer ırgalanması, 8. Yer oynaması. 9. Yer sarsılması.

Zem, 1. Çekşitirme, 2. Karama, 3. Kötülüğünü söylemek, 4. Yerme, 5. Yirçme, 6. Yirme.

Zemmetmek, 1. Çekiştirmek, 2. Karamak, 3. Kınamak,, 4. Kötülüğüinü söylemek, 5. Yermek, 6. Yirmek.

Zemberek, 1. Çıtlak, 2. Şıkkırık, 3. Yay.

Zemherir, 1. Kadır kış, 2. Kara kış.

Zemin, 1. Koyak, koyuk, 2. Tömen, 3. Yer.

Zemin katı, Girge.

Sathı zemin, Yer yüzü.

Zemmam, 1. Alağız, 2. Çekiştirici, 3. Kınamsık.

Zen, 1. Bike (Hanım man.) 2. Biyke (Hanım man.) 3. Hanım, 4. Kadın, 5. Karı.

Zenbur, 1. Arı, 2. Eşek arısı.

Zengin, 1. Bay, 2. zengin.

Zephetmek, 1. Boğazlamak, kesmek.

Zer, Altın.

Zer (etmek), 1. Ekmek, 2. Ta -

ramak, 3. Tarımak.

Zeriyat, 1. Ekim, 2. Saçu, 3. Tarığ, 4. Tarık.

Zerre, 1. Az, azıcık, pek az, 2. Bürtük. 3. Çintik, 4. Pus.

Zeval, 1. Bozu, 2. Buzulgu, 3. Düşkünlük, 4. Kırgın, 5. Yokluk.

Zeval bulmak, 1. Alkınmak, 2. Arılmak, 3. Aşağılamak, 4. Bitmek, 5. Bülünmek, 6. Düşmek, 7. Ezilmek, 8. Kıyılmak, 9. Solmak.

Zevali şems, 1. Kışma, 2. Savulma.

Zeval vakti, 1. Gün dönümü, 2. Gün ortası, 3. Öğle irişi, 4. Özek.

Zevce, 1. Açа, eçe, 2. Bige (Hanım man.) 3. Bike (Hanım man.) 4. Evci, 5. Evdeş, 6. Evlik, 7. Hanım, 8. Karı.

Zevç, 1. Ağa, 2. Bey, 3. Er, 4. Erkek, 5. Eş, 6. Koca.

Zeveban (etmek), 1. Erimek, 2. Ergürmek.

Zevk, 1. Duyuş, tad duyuş (Zaika ve hüsnütabiat man.) 2. Eğlence (Zevku safa man, 3. Tadık, 4. Tad, 5. Tatım.

Zevklenmek, 1. Alay etmek, 2. Eğlenmek.

Zevketmek, Eğlenmek, gülüp eğlenmek.

Zevrak, 1, Çektiri, 2. Kayık.

Zeyl, 1. Dilik, 2. Etek, 3. Pöcük, püçük, 4. Sıyığ, 5. Siy, 6. Sonlama, 7. Ulama.

Zıddiyet, 1. Diklik, 2. Karşılık, 3. Terslik, 4. Uymazlık, uyuşmazlık.

Zıf 1. İki anca, 2. İki kat.

Zıl, 1. Göletge, 2. Gölge.

Zımnen, 1. Alttan alta, 2. Dolayısiyle.

Zırh, 1. Bekter, 2. Cebe, 3. Cibe, 4. Çokal 5. Giyim, 6. Katlav, 7. Olpak, 8. Toğa.

Zıt, 1. Ayrıksı, 2. Benzeşmez, 3. Karşı, 4. Karşıt, 5. Ter.

Zıddına, 1. Dikine, 2. Tersine.

Zıyk, 1. Darlık, 2. Kısığ, 3. Sıkıntı.

Zıykı nefes, **Zıykı sadır**, 1. Buma, 2. Göğüs darlığı, 3. Hışlama, 4. Övkenlik, 5. Soluğanlık, solunganlık, 6. Yelipk.

Zi, 1. İssı, izi (Sahib malik man.) 2. li (Zişan: Şanlı).

Ziecniha, Kanatlı.

Zihayat, 1. Canlı, 2. Diri, 3. Özlüğ, 4. Tinli, 5. Yaşar, yaşıyan.

Zikıymet, 1,. Ağır, 2. Değerli.

Zikudret, Türk, türük.

Ziruh, 1. Canlı, 2. Deprenik, 3. Diri, 4. Özlüğ, 5. Tinli.

Ziba, 1. Bezekli, bezenmiş, 2. Güzel, 3. Süslü, 4. Yakışıklı.

Zifaf Gerdek.

Zift 1. Diyit yağı 2. Karağay, 3. Karasakız.

Zihn, (zihin), An, 2. Düşünce.

Zikr (etmek), 1. Ağza almak, 2. Anmak, 3. Söylemek.

Zil, 1. Çan, 2. Çıngırak, 3. Ton-

gurdak.

Zillet, 1. Alçaklık, 2. Yüz suyu dökme.

Zimmet, 1. Açık, 2. Borç.

Zina, 1. Aranak iş, 2. Çaygak, 3. İrincü, 4. Şaygak.

Veledi zina, Piç.

Zincir, 1. Bağ, 2. Kangal, 3. Köstek.

Zincirlemek, 1. Bağlamak, bi - ribirine bağlamak, 2. Sıralamak, sıraya koymak, 3. Ulamak.

Zindan, 1. Dam, 2. Erzem, 3. Tünek.

Zinde, 1. Canlı, 2. Çevik, 3. Dinç, 4. Diri.

Zindeği, 1. Canlılık, 2. Dirilik, 3. Dirim.

Zinde olmak, 1. Canlanmak, 2. Dirçelmek.

Zindegâni, 1. Geçim, 2. Yaşa - yış.

Zinhar, Sakın.

Zîp, 1. Bezek, 2. Süs.

Zibaver, 1. Bezeyen, 2. Güzel - leştiren, güzelleştirir, 3. Süslendi - ren, süslendirir, 4. Süsleyen.

Ziip, 1. 1. Böcü, 2. Börü, 3. Bü - rü, 4. Kurt.

Zir, 1. 1. Al, 2. Alı, 3. Ait, 4. Asra, 5. Ast, 6. Aşağı, 7. Isra.

Ziri zemin, Yer altı.

Zerü zeber, 1. Alt üst, 2. Karma karışık.

Zirü zeber etmek, 1. Aktarmak, 2. Alt üst etmek, 3. Dağıtmak, darmadağın etmek.

Zirü zeber olmak, 1. Alak - mak, 3. Alt üst olmak, 3. Dağıl - mak, 4. Karışmak.

Zirâ, 1. Arış, 2. Arşın.

Ziraat, 1. Ekenek, 2. Ekim, 3. Ekin, 4. Ekincilik.

Ziraatçı, 1. Ekinci, 2. Tarançı.

Ziraat etmek, 1. kmek, 2. Ta - rımak.

Ziraat etmek, 1. Ekmek, 2. Ta- makinesi man.)

Zirve, 1. Baş, 2. Belen, 3. Çal, 4. Dağ dourğu, 5. Dikmen, 6. Din-doru, 7. Dinge, 8. divrik, 9. Doru, 10. Doruk, 11. Gözelek, 12. Tepe (Dağın en yüksek yeri man.)

Ziya, 1. Aydın, 2. Aydınlık, 3. Balkuv, 4. Gün, 5. Işık. 6. Parıltı, parlaklık, 7. Yaltrık,

Ziyadar, 1. Aydın, 2. Aydınlık, Aydınrak, 4. İşınlık, 5. Parlak

Ziyaı şems, Işın.

Ziyalanmak, **Ziya almak**, Ay-dınlanmak.

Ziya vermek, 1. Yaldıramak, 2. Yarutmak.

Ziyade, 1. Artağan, 2. Artan, 3. Artık, 4. Aşırı, 5. Çoğalan, 6. Ço-ğalgın 7. Çok.

Ziyadece, 1. Artıcak, 2. Çokça, 3. Epice.

Ziyadeleşmek, 1. Artmak, 2. Aşmak, 3. Çoğalmak, 4. Üstele - mek.

Ziyafet, 1. Doy 2. Konuklama

3. Konukluk, 4. Yemek, 5. Yemekleme.

Ziyan, 1. Ardak, 2. Artak, 3. Yıkım.

Ziyaret (etmek), 1. Geze gelmek, 2. Göre varmak, 3. Görmeğe gitmek, görüşmeğe gitmek, 4. Görmeğe varmak, 5. Katma varmak, katnamak.

Ziynet, 1. Beçek, 2. Bediz, 3. Bezek, 4. Bezen, 5. Bezeyiş, bezeniş, 6. Kuyum, 7. Örek. 8. Süs.

Zeynet eşyası, Asım, takım.

Ziynetlemek, 1. Bezenmek, 2. Süslemek.

Zor, 1. Ağır, 2. Güç (Hem kuvvet, hem de müşkül man. 3. Güçlük, 4. Sarp, 5. Yalan.

Zorla, 1. Ancak, 2. Dar darına, dara dar darı darına, 3. Gücün, 4. Güçlükle.

Zorlamak 1. Gücemek, 2. Küçlemek.

Zucret, 1. Darlık, 2. Sıkalma, 3. Sıkılcım, 4. Sıkıntı, 5. Turluk, 6. Yadama.

Zuhr (Zuhur), 1. Öğle, öğleden öğleyin, 2. Gün ortası, 3. Gündüzün ortası.

Badez zuhur, Öğleden sonra.

Kablez zuhur, Öğleden önce.

Zuhur, (etmek), 1. Baş göstermek, 2. Belgirmek, bilgirmek, 3. Belirmek, 4. Bitmek, 5. Bulunmak (Keşfedilmek, ortaya konmak man.) 6. Çıkmak, çıkıvermek, 7. Dürümek, 8. Görünmek, 9. Gözükmek, 10. Kopmak, 11. Töremek.

Zulm (Zulüm), 1. Güç 2. Güçme.

Zulmetmek, 1. Gücemlemek, 2. Güç etmek, 3. Güç kılmak, 4. Küçemek.

Zulmet, 1. Karangu, 2. Karanguluk, 3. Karanlık, 4. Karartı, 5. Tünerik.

Zücaç, Sırça.

Zühre, 1. Çoban yıldızı, 2. Çolpan. 4. İrte yıldızı, 5. Sakık, 6. Sarı yıldız, 7. Sebit, 8. Sekendiz, 9. Sepit, 10. Sekendür.

Zühul, 1. Atlama, 2. Unutma, 3. Yanılma.

Zükâm, 1. Duma, 2. Dumağı, 3. Engi, 4. Salım.

Zülâlî, Ağnak,

Zülf (Zülüf), 1. Bürçük, 2. Kırpma, 3. Saç, şakak saçı.

Zümre, 1. Bolak, 2. Bölük, 3. Koşum, 4. Oymak, 5. Sürü, 6. Takım, 7. Ulam, 8. Uruğ, uruk.

Züpte, 1. Kaymak, 2. Öz.

Zürra, 1. Ekinci, ekinciler, 2. Sabancılar, 3. Tarancı.

Zürriyet, 1. Bağrak, 2. Döl, 3. Oğuş, 4. Soy, soy sop, 5. Soy kökü, 6. Uruğ.

SON